ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி

இரண்டாம்பத்து முதல்திருமொழி

மேச்சூது ப்ரவேசம்.

மெச்சூதுப்ரவேசம்.—ஆழ்வார்களிலே சிலர் தாங்களும் யுவதிகளாய், பிராட்டிமார வஸ்தையையும்பாவித்து அவனையும் பஞ்சவிம்ஸதிவார்ஷிகனை யுவாகுமாரனாக பாவித்தால் பிறக்கக்கடவ ஸர்வாங்க ஸம்ஸ்லேஷத்தை, தம்மைமாதாவாக பாவித்து அவனுடைய நீர்மையைஸ்வரூபமாக்கி, அத்தாலே அவனைத் தமக்குப்புத்ரனுக்கி, அவனுடையமேன்மையைஅணைபாவமாக்கி, அவனுடையஅவதாரத்தில் மெய்ப்பாடுதோன்ற நின்ற சைசவயௌவனத்தையசோதைப்பிராட்டி முதலானர் அநுபவித்தப்ரகாரங்களேவ்யாஜமாக்கி* வண்ணமாடம்துடங்கி அநுபவித்துக்கொண்டுபோக்து, "அச்சோ" என்றும், "புறம்புல்குவான்" என்று மிரண்டு திருமொழியாலும் ஸர்வாங்க ஸம்ஸ்லேஷத்தைப் பெற்றராய் நின்றார்கீழ். இதில் அவன் திருவாய்ப்பாடியிலுள்ளாரோடே அப்பூச்சி காட்டி விளை

அவ;—கீழிரண்டு திருமொழியிலும் - "அச்சோ" என்றும், "புறம்புல்குவான்" என்றும்அவன், மெல்லவாதுகுணமாக ஓடிவந்து மேல்விழுந்து முன்னும் பின்னுமணைக்கும் ரஸத்தை, தானநுபவிக்க வாசைப்பட்டு அவனைக்குறித்து ப்ரார்த்திக்க அவன் அப்படி செய்ய யசோதைப்பிராட்டி அநுபவித்தாப்போலே, அந்த சேஷ்டிதங்களினுடைய ரஸத்தை அநுபவிக்க வாசைப்பட்டு, தாமும் அப்படி ப்ரார்த்தித்து தத்காலம்போலே அநுபவித்து இனியராஞர்; சிறுப்பிள்ளைகள் அப்பூச்சிகாட்டி விளையாடுமத்தையும் அவதாரத்தின் மெய்ப்பாடுதோற்ற அவன்ஆசரித்தத்தை, தத்காலத்திலுள்ளா

அந.—மெச்சூதுப்ரவேசம். கீழிரண்டு திருமொழியிலும், முன்னேய ணைக்கை, பின்னே யணைக்கையாகிற அவாந்தரார்த்த பேத (ஜீவ)முண்டாஞலும் அணைக்கையாகிற ரஸம் ஒன்றுகையாலே அவற்றை ஒரு பேடிகையாக்கிக்கொண்டு, வர்த்திஷ்யமாணஸங்கத்யர்த்தம் வ்ருத்தசீர்த்தநம் செய்தருளுகிறார் (கீழித்யாதி). (தத்காலத்திலுள்ளார்)என்று ஸாமாந்யமாக வருளிச்செய்கையாலே- யசோதை முதலான நந்தவ்ரஜத்திலுள்ளா ரெல்லாருமென்றபடி.

http://acharya.org

யாடி. ஸஸிப்பித்த நிஷ்ப்ரயோஜகவ்யாபாரத்தைத் தமக்கும் அவள் காட்டக்கண்டு அநுபவித்தாரென்னுதல்; அன்றிக்கே(க)"பண்டவன் செய்தகிரிடை" என்கிறபடியே அக்காலத்திலே தாமும் ஒக்கநின்று கண்டாப்போலே அநுபவித்தாரென்னுதல்.

ஸ்வா;—முதற்பாட்டு. (மெச்சுதித்யாதி) "ஆஸ்ரிதபரதந்த்ரன்" "பாண்டவபக்ஷபாதி" என்று இரண்டு திறத்திலுள்ளாரும் விரும்வனிக்கும் படியாக முன்னேதனிவித்து ஊதுகிற ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்துக்கு இடத்திருக்கையை நிரூபகமாக்கினவன். திருக்கைக்கு ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம் நிரூபகமாகையன்றிக்கே, திருக்கை நிரூபகமாகையால் விபோஷணை நிரூபகம் குணபரமாகையாலே மாறியருளிச் செய்வது

ரதுபவித்து ஹ்ருஷ்டராய்ப் பேசுவதுபோலே பிற்காலமாயிருக்கச் செய்தேயும் அக்காலம்போலே தாமும் அநுபவித்துப்பேசிஹ்ருஷ்டராகிறரித்திருமொழியில்.

மூ.—மெச்சூதுசங்கமிடத்தான் கல்வேழுதி
போய்ச்சூதில்தோற்ற பொறையுடைமன்னர்க்காய்ப்
பாக்தார்பெருகன்று பாரதம்கைசெய்த [ன்,
அக்தாகனப்பூச்சிகாட்டுகின்றானம்மனையப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (மெச்சூது சங்கமிடத்தான்) "ஆஸ்ரித பரதந்த்ரன்" "பாண்டவபக்ஷபாதி" என்று எல்லாரும் மெச்சும்படியாக ஊதுகிற ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யத்தை இடத்திருக்கையிலேயுடையவன். "மெச்ச" என்கிறவிது, "மெச்சு" என்று கடைக்குறைத்தலாய்க் கிடக்கிறது. மெச்ச ஊதுகிறவென்றபடி. மெச்சுதல்-கொண்டாட்டம். ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்ய த்வனிதான் ப்ரதிகூலர் மண்ணுண்ணும்படியும், அநுகூலர்வாழும்படியுமாயிறே யிருப்பது. (உ) "யஸ்ய நாதேன தைர்யேண பலஹாநிரஜாயத, தேவாநாம்வவ்ருதே தேஜோ ப்ரஸாதஸ்சைவ யோகிநாம்." என்கிறபடியே. (கல்வேழுதி).

ஸ்ரு;—முதற்பாட்டு. (மெச்சுதித்யாதி). பாஞ்ஜந்யத்வனியைக் கேட்டவாறே கொண்டாடும்படி எங்ஙனே யென்ன வருளிரூர் (ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யேத்யாதி). இதுக்கு ப்ரமாணம் (யஸ்யேத்யாதி). (என்கிறபடியே) என்றதுக்கு, (வாழும்படியுமாயிறே இருப்பது) என்றதோடன்வயம். க்ருஷ்ணனுக்கு

(க) (உ) வி-பு-இ-உக-உக.

http://acharya.org

மாமிறே. (கல்வேயூதி) ப்ராஹ்மணர்க்கு ஸ்ரீகாயத்ரீஜபாதிகளும் ஸத்யாவந்தகாதிகளும் விசேஷண நிரூபகமாமாபோலே, கோபகுலத்துக்கும் குழலும் குழலூதுகையும் நிரூபகமாயிறேயிருப்பது. ஸ்வரூபநிரூபகத்திலும் விசேஷண நிரூபகம் ப்ரதானமாகையாலே "கல்வேய்" என்கிறார்.

(பொய்ச்சூதில்). சூதுபோருகையிலாரஸமாத்ரமன்றிக்கே, அதுவே வ்யாஜமாகக்கொண்டு துர்யோதநாதிகள் பராபவத்தை சிந்தனை செய்கையாலே "பொய்ச்சூது" என்கிறார். துர்யோதந

இதிறே அவதாரத்துக்கநுகுணமான நிரூபகம். அதுகூலர் வாழும் படி கல்லகுழலே ஊதுமவன். குழலுக்கு நன்மையாவது -(க) "நன்னரம்புடைய தும்புருவோடு காரதரும் தத்தம் வீணைமறந்து" (உ) "மரங்கள் நின்று மதிதாரைகள்பாயும்" இத்யாதிப்படியே தன்னுடைய ந்ருத்யாதிலே சேதநாசேதந விபாகமற ஈடுபடுத்தவற்றுகை. ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யமும் திருக்குழலுமிரண்டும் இவ்வவதாரத்தில் கைதொடாயிறே யிருப்பது. பசுமேய்த்துத் திரியுங்காலத்திலும், (கூ) "ஆநிரையினம் மீளக்குறித்தசங்கம்" என்றும், (ச) "கேயத்தீங்குழ லூதித்தும் நிரைமேய்த்ததும்" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே.

(பொய்ச்சூதில் தோற்ற) க்ருத்ரிமமானசூதிலே பராஜிதராய் ஸர்வஸ்வத்தையும் இழந்த. செவ்வையில் இவர்களை ஜயிக்கப்போகாதிறே; க்ருத்ரிமத்தாலேயிறே இவர்களை ஜயித்தது. (பொறையுடை

(நி) "ஶङ्खचक्रगदाखड्ग पद्मोद्भवकरद्वयाम्" என்கிறபடியே சங்கத்தையே நிரூபகமாகச் சொல்லவமைந்திருக்க, "கல்வேயூதி" என்று, வேணுவையிட்டு நிரூபிக்கலாமோவென்ன வருளுகிறார் .(இதிறேயித்யாதி). சேதநரை ஈடுபடுத்துகைக்கு ப்ரமாணம் (நன்னரம்புடையவித்யாதி). (நன்னரம்பு)-கல்லகரம்புகளையுடைத்தானவீணை யென்றபடி. அசேதநங்களை ஈடுபடுத்துகைக்கு ப்ரமாணம் (மரங்களித்யாதி). (கைதொடாஞாய்)-கைவிடாதேயென்றபடி. உக்தார்த்தத்தில் ப்ரமாணம் (பசுமேய்த்தித்யாதி).

"பத்தூர் பெறுதவன்று பாரதம் கைசெய்தவத்தூதன்" என்றபதத்தைக் டாக்ஷித்து அதுக்கநுகுணமாகத் "தோற்ற" என்றதுக்கர்த்தமருளுகிறார் (க்ரித்ரிமமான வித்யாதி). அட்டத்தில் தோற்ற மாத்ரமேயாகில் க்ருஷ்ணன் தூதுபோக வேண்டாவிறே. சூதிலே தோற்றால் இவர்களுக்குப் "பொறை

(க) பெரி-தி-ஈ-சு-டி. (உ) பெரி-தி-ஈ-சு-க0. (கூ) பெரி-தி-ஈ-ச-டி.
(ச) தி-வாய்-சு-ச-உ. (நி) பார-ஸபா-சுசு-சக.

http://acharya.org

காதிகள் இவர்கள்ஸர்வஸ்வமும் அபஹரித்துக் கொண்டிருக்கச் செய்தேயும் இவர்கள்க்ஷமை ஒன்றும் அபஹரித்துக் கொள்ளமாட்டாதிருந்தது. தர்ம புத்ராதிகளுக்கு இக்ஷணியுழுடைமையாய்க் கிடக்கையாலே "பொறையுடைமன்னர்" என்று இவர்களுக்கு நிரூபகமாய்க்கிடக்கிறது. இதொழிந்த ஸர்வஸ்வமும் க்ருத்ரிமத்தாலே அபஹரித்துக் கொள்ளுமதொழிய, இக்கப்பொறையை இவர்கள் ப்ரார்த்தித்துக் கொடுத்தாலும் இக்கச் சரத்தோடி கைக்கொள்ள மாட்டார்களிறே அவர்கள்.

இக்கப்பொறைதான் இக்ததர்மபுத்ராதிகளுக்கு உடைமையாயிற்றதும் இவர்கள் அத்வேஷத்தோடேபோகையாலேயிறே. த்ருதராஷ்ட்ரன், இவர்கள் பக்கல் பொறையைப்பரிக்ஷிப்பானுக "தர்மபுத்ராதிகள் போகிற வளவில் விக்ருதராய்ப் போனார்களோ?" என்றுகேட்க, "ஹர்ஷத்தால்வந்தவிக்ருதியாழிய, அவர்கள் பக்கல் த்ரோதவிக்ருதிகண்டிலோம்" என்ன; "என்பிள்ளைகளிலும் ஒருவராகிலும் சேஷிக்கும்படியாக அழன்று வாய்விட்டுப் போய்த்திலனே மஹராபாபி" என்றானிறே. புறக்கண் கெட்டாப்போலே உட்கண்ணும் மறைக்கப்படியாலே. துர்யோதநாதிகளுக்கு ராஜ்ய ப்ராப்தியில் காயவிபாகத்தால் உடைமையான தேசமும், இவர்கள் பக்கல் அபஹரித்த தேசமும் அவர்கள் கொடுத்தாலும் இவர்கள் க்ருத்ரிமத் தோல்வி ந்யாயத்தாலே அநுவர்த்தித்தாலும் கொள்ளார்களிறே. இதுவென்,

மன்னர்க்காய்) அவர்கள் செய்தது க்ருத்ரிமமென்று அறிந்திருக்கச் செய்தேயும், க்ரோதவிக்ருதியின்றிக்கே க்ஷமையையுடையராயிருந்த ராஜாக்களுக்காய். துர்யோதநாதிகள், இவர்கள் ஸர்வஸ்வத்தையும் அபஹரிக்குமித்தனையல்லது, இவர்கள் க்ஷமையை அபஹரிக்கமாட்டார்களிறே. ஆகையாலே "பொறையுடைமன்னர்"என்று-பொறையை இவர்களுக்கு நிரூபகமாகச்சொல்லுகிறது. (மன்னர்க்காய்) (க) "யஸ்ய க்ருஷ்ணோ ஹ்யாச ஸஹாயோ ரணஜனார்த்தனः- யஸ்ய மந்த்ரீச கோப்தாச ஸஞ்ஜயோ ருச்சவஜகார்த்தகः" என்கிறபடியே அவர்களுக்குஸர்வவிதமான துணையும் தானேயாய்க்கொண்டு பாதுகாத்தருளி.

யுடை" என்று சொல்லப்ரஸக்தியே தென்னவருளுகிறார் (அவர்களித்யாதி). "ஆய்" என்றதினர்த்தத்தை ஸ்ப்ரமாண முபபாதிக்கிறார் (யஸ்யேத்யாதி).

(க) பார-ஆரண்ய.

http://acharya.org

அவரோடு விபாகித்து வர்த்திக்கைஅரிதென்று போனர்களாகிலோ வென்னில்; அது கந்தர்வ பரிபவத்திலேகாணலாமிறே. ஆகையாலே உடைமை கண்டவிடத்தே எல்லாரும் சேர்வர்களிறே. உடைமை யாவதுபொறையிறே. அத்தாலேயிறே ஈஸ்வரன் தானும்சேர்ந்தது.

(பத்தூர்பெருது) இவர்களுக்காக ஸ்ரீதூதெழுந்தருளி "எல்லார்க்கும் உள்ளார்க்குள்ள ப்ராப்திகள் அம்சித்து நீங்களும்உங்களுக்கு அம்சமானதும்கொண்டு ஜீவிக்கப்பார்க்கில் தீர்க்க ஜீவிகளாகலாம்" என்றருளிச் செய்தவளவில், அவர்கள் இசையாதபடியாலே "சிறிது குறைத்தானும் கொடுத்துப் பொருந்தப் பாருங்கோள்; நான்அவர்களைப் பொருத்துகிறேன்" என்னவளவிலும் அவர்கள் இசையாமையாலே "ஆருக்கு இரண்டாக ஐவர்க்கும் பத்தூர் கொடுங்கோள்" என்ன ; அவர்கள் அதுக்கும் இசையாமல் "வீரபோக்யையன்றே வஸுந்தரை, ராஜாக்களுக்கு யுத்தமன்றே கர்த்தவ்யம்" என்ன; "ஆனால் அத்தகர்மத்தைச் செய்யுங்கோள்" என்றிசைத்து போந்து இவர்களையும் இசைவித்து. (பாரதம் கைசெய்த)மஹாபாரதயுத்தத்திலே கையும் அணியும் வகுத்து ஸாரதியாய் நின்ற அத்தாதனென்னுதல். பத்தூர் பெருதவத்தாதனென்னுதல்; தூதனும் ஸேனையிருக்கச் செய்தேயும் "தன்னுடைய ஆஸ்ரித பக்ஷபாதித்வம் அவர்

(பத்தூரித்யாதி) இவர்களுக்காக ஸ்ரீதூதெழுந்தருளி "பாண்டவர்களும் நீங்களும் விரோதித்திராதே உள்ளார்க்குள்ள அம்சங்களை விபஜித்துக்கொடுத்து, கூடிக்கலந்திருக்கில் தீர்க்கஜீவிகளாகலாம்" என்ன; அவர்கள், "நாங்கள் அதுசெய்யோம்" என்ன; "ஆனால், சிறிது குறையவாகிலும் கொடுங்கோள், அவர்களை நான்பொருத்துகிறேன்" என்ன; அதுக்கும் அவர்கள் இசையாமையாலே, "ஆனால், அவர்களிலவர்க்கும் தூலக்கிரண்டாகப் பத்தூர்தன்னைக் கொடுங்கோள்" என்ன; "இவையொன்றும் நாங்கள் செய்வதில்லை, வீரபோக்யையன்றே வஸுந்தரை, யுத்தத்தைப்பண்ணி ஜயித்தவர்கள் ஜீவிக்குமித்தனை" என்ன; ஆனால், "அது தன்னைச்செய்யுங்கோள்" என்றுபோந்து, இத்தலையையும் யுத்தத்திலே பொருத்தி, அன்று பாரதயுத்தத்திலே கையுமணியும்வகுத்து, ஸாரதியாய்நின்று கடத்தின ஆஸ்ரிதபக்ஷபாதியான அத்தத்தாதனிவன். (அப்பூச்சி)

"பத்தூர்பெருது" என்றதற்குஉபோத்காதம் (இவர்களுக்காகவித்யாதி).

http://acharya.org

கள் நெஞ்சிலும் படவேணும்'' என்று (க) ''ஸ்ரீமத்ராமானுஜபாதுகாஸஹிதமத்ராமானுஜபாண்டவாரி'' என்று மேல்விளையும் கார்யம் ஏற்கவே அறிவித்த அத்தனையென்றதல். (அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்) அந்த ஆஸ்ரித பக்ஷபாதம் தோற்ற அப்பூச்சி காட்டுகின்றானென்கிறார்.

இவ்விடத்தே உஞ்சப்பிள்ளை பாடாகிற்கத் திருவோலக்கத்திலே ''அத்தூதன்'' என்று-பெருமாளைக் காட்டுவது. ''அப்பூச்சி'' என்று கண்ணை இறுத்துக்கொண்டு வருவதாய் அபிநயிக்க, உடையவர்பின்னே வெளித்தெழுந்தருளியிருந்த எம்பார் திருக்கைகளை திருத்தோளோடே சேர்த்துக்காட்ட, அவரும் அப்படியே அபிநயித்துக்கொண்டவர ''இதுக்கடி பெண்'' என்றுவிசாரித்துப்புரிந்து பார்த்து ''ஸ்ரீ கோவிந்தப்பெருமாள்'' இருந்தீரோ என்றருளிச் செய்தாரென்றருளிச் செய்வர். ''அம்மனே அப்பூச்சி காட்டு

பயங்கரமாயுள்ளது. அதாவது-லோகத்தில் பாலரானவர்கள்எதிர்த்தலைந்து பயங்கரமாகக் காட்டுவளை சிலசேஷ்டிதங்கள்.

இவ்விடத்தில் விசேஷமுண்டு. அதேதென்னில், நீர்மையைக் கண்டு ''நம்மிலேயொருவன்'' என்றிருக்குமவர்கள் பயப்படும்படி ஸ்வரக்ஷ நிற்குங்களைக் காட்டுகை. இவ்விடத்தை, * உஞ்சப்பிள்ளை ஆடாகிற்க, திருவோலக்கத்திலே, ''அத்தூதன்''என்று-பெருமாளைக்காட்டுவதை, ''அப்பூச்சி''என்று-கண்ணை இறுத்துக்கொண்டு வருவதாய் அபிநயிக்க; உடையவர்பின்னே வெளித்தெழுந்தருளியிருந்த எம்பார் - திருக்கைகளைத் திருத்தோள்களோடு சேர்த்துக் காட்ட, அவரும், அப்படியே அபிநயித்துக்கொண்டவர, ''இதுக்கடி பெண்'' என்று விசாரித்துப்புரிந்து பார்த்தருளி, ''ஸ்ரீ கோவிந்தப் பெருமாள்! இருந்தீரோ'' என்று அருளிச்செய்தாரென்று ப்ரஸித்தமிதே. ''அப்பூச்சி''என்கிறது-இரண்டு திருக்கையிலாழ்வார்களையும். ''அம்மனே'' என்கிறது-கண்டுபயப்பட்டுச் சொல்லுகிறவார்த்தை.

இப்பாட்டு ''மெச்சுது சங்கமிடத்தான்'' என்கையால், வலக்கையாழியும் ஸ்ம்ருதமாகையாலே அத்தை அப்பூச்சி பதத்துக்குத் தாத்பர்யமென்று எம்பார் அருளிச்செய்தாரென்று கம்மாசார்யர்களுடைய ஸம்வாதத்தையருளிச்செய்கிறார் (இவ்விடத்திலேயித்யாதி). ''இருந்தீரோ'' என்றதுக்கு-அபிநயம் காட்டிக்கொண்டு நீர் இருந்தீரோ வென்று கருத்து.

(க) பார-உத்யோ.

http://acharya.org

கின்றன்'' என்று கை கொடுத்திறே அவர்மீண்டு அபிநயித்தது. ''அப்பூச்சி'' என்றது இரண்டு திருக்கையில் ஆழ்வார்களையும். நீர்மையாலே வஸ்து நிர்தேசமானால் மேன்மையை அப்பூச்சி என்னலாமிறே. (க) ''மாம்ப்ரஜ- மாம்வ்ரஜ'' என்கிற மேன்மை போலன்றிறே. .... (க)

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. ''அதிகாராதகுணமாக வார்த்தை சொல்லாதவன் அப்பூச்சி காட்டுகின்றன்'' என்கிறார்.

ஸ்வா;—(மலையித்யாதி) ''மஹாத்தானபர்வதங்கள் கலித்தாலும் நம்முடையதோளுக்குச்சலகமுண்டோ'' என்றிருக்கிற ராஜாக்களும் யுத்தோத்முகரான பெரியதேராளிகளும், (மற்றும் பலர்) அதாலெழிய பரிகணிக்கவொண்ணாத ''ஆஜன, குதிரை, காலாள்'' என்று சொல்லப்

மூ;—மலைபுரைதோள்மன்னவரும் மாரதரும்மற்றும்
பலர்குலையநூற்றுவரும் பட்டழியப் பார்த்தன்
சிலைவளையத் திண்டேர்மேல்முன்னின்ற செங்கண் [ருன்.
அலைவலைவந்தப்பூச்சிகாட்டுகின்றனம்மனையப்பூச்சிகாட்டுகின்

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (மலையித்யாதி) மலைபோலே ஒருவரால் கலிப்பிக்கவொண்ணுதபடி திண்ணிதான தோள்களையுடைய ராஜாக்களும். இத்தால்-அதி பலபராக்ரமராகையாலே ஒன்றுக்கும் அஞ்சாதவர்களென்கை. (மாரதரும்) பீஷ்ம த்ரோணாதிகளான மஹாரதரும். பீஷ்மர், த்ரோணாசார்யர், கர்ணன் என்கிற இவர்கள் ஒவ்வொருவரேஅதிமஹாரராகையாலே ஒவ்வொரிகளுக்கும்அஞ்சாதவர்களிறே. (மற்றும்பலர்) தனித்தனியே எண்ணி முடியாமை

அந.—இரண்டாம்பாட்டு. (மலையித்யாதி). மலைக்கும் தோளுக்கு முண்டான ஸாத்ருச்யத்தை உபபாதித்துக்கொண்டு சப்தார்த்தம் (மலையித்யாதி). (க) ''த்ரவிணம் தரஸ்வினோ பலவீர்யாணீ ஸ்மஸ்ம்ருச்ச। ரக்ஷ்திப்ரகாக்ரமஸ் பாணஸ் - த்ரவிணம் தரஸ்வினோ பலவீர்யாணி ஸ்த்தேமசுஷ்மச। ப்ரக்ஷிப் பராக்ரமஸ் பாணஸ்''என்று-பலபராக்ரமசப்தங்கள் பர்யாயமாகப்படி(க)தங்களாகிலும், இங்கு ''பலம்'' என்று-காயபலத்தையும், ''பராக்ரமம்'' என்று உத்ஸாஹாதி ரூபமான மநோபலத்தையும் சொல்லுகிறது. ''மாரதர்'' என்றது-(உ) ''ஆஜ்ஞாநம் ஸாரதி ஸ்சாஸ்ஞான் ரக்ஷந்யுத்த்யேதயோரத। ஸமுஸ்ரிதஸ்ஸஞ்ஜ்ஞாஸ்யாத்'' - ஆத்மாநம் ஸாரதிஞ்சாஸ்வாந் ரக்ஷந்யுத்த்யேதயோரத। ஸமஹாரதஸம்ஜ்ஞஸ்ஸ்யாத்'' என்கிற மஹாரதரென்றபடி. (ஒரெதிரிகள்) என்றது-அத்விதீயரான சத்ருக்க

---

http://acharya.org

பட்ட. பரிகரத்திலுள்ளவர்களும். (குலைய) நடுங்க - அவர் இவர் என் றுப்போலே கைவ்யக்தி நிரூபணம் பண்ணலாமதொழிய நடுக்கம்எல் லார்க்கு மொத்துத் தோற்றுகையாலே ஒருசொல்லாலே "குலைய" என்கிறார். இந்த நடுக்கத்துக்கு ஹேது முன்பே மிகை விருத்து வது, விரக்கழிவுதானதிறே.

(தூற்றுவர்த்யாதி). "பலர்குலைய" என்றதிலே இவர்களும் அந்தர்க்கதரிறே. ஆயிருக்கச்செய்தே இவர்களைப் பிரித்து "பட்ட

யாலே மற்றும் இவர்களோடொக்க விசல்பிக்கலாம்படி இருப்பா ரோகையென்கிறார். பதினாயிரமேக்ஷோஹிணியானால் அதில் எத்தனைசூர ருண்டாயிருக்கும்; ஊகையாலே ஸமுச்சயித்துச் சொல்லுமித்தனை யிறே. (குலைய) "க்ருஷ்ணன் ஸாரத்யம் பண்ணுவதாக எறினான்" என்று கேட்டபோதே "நம் இனி ஜீவிக்கை என்னொரு பொரு ளுண்டோ" என்று பிதராய் நடுங்கும்படியாக. கீழே, அவர் இவர் என்றுப்போலே விசேஷம் தோற்றச்சொல்லி, "குலைய" என்கை யாலே - இக்கடிக்கதில் வந்தால் ஒருவர்க்கும் ஒருவிசேஷமு மிச்சமே யென்கை.

(தூற்றுவரும்பட்டழிய) கீழே - "மன்னவரும்" என்று-ராஜாக் களைச்சொல்லி யிருக்கச்செய்தே, இவர்களைப் பிரித்தெடுக்கையாலே- * கோப(ர்)லீவர்த்தந்யாயத்தாலே அங்கு இவர்களை ஒழிந்தவர்க ளைச் சொல்லிற்றாகக்கடவது. பாண்டவர்களோடே யுத்தம்பண்ணி ஜயித்து பூமிப்பரப்புபடங்களும் தங்களே ஆளுவதாகக் கோலியிரு ந்த துர்யோதநாதிகள் தூற்றுவரும் பட்டழிய. (க) "மஜ்ஜே தீநி மாநி பூர்வ மேவ-மயை வைதே நிஹதாஃ பூர்வமேவ" என்கிறபடியே

வென்றபடி. (எத்தனை சூரருண்டாயிருக்கும்) என்றது-அநேகம் பேருண்டா யிருக்கு மென்றபடி.

(கோ(ர்)லீவர்தந்யாயத்தாலே) இத்யாதிக்குத்தாத்பர்யம் "கோநய-காமாய" என்றும், "கோர்ஜுந-லீவர்தமாநய" என்றும் சொன்னால் "கோ" என்கிற ஸாமாந்ய ஶப்தம்-லீவர்தத்தை யொழியக் காட்டிஞப் போலே, இங்கும் "மன்னவர்" என்கிற ஸாமாந்யசப்தம் தூற்றுவரை யொழி யக்காட்டுகிற தென்றபடி. லீவர்த்தம் - விருஷபம். கீழ்ச்சொன்னவர்களோ டொரு சேர்த்தியாகச் சொல்லாமல், "தூற்றுவர்" என்று தனியே சொல்லு கைக்கு நியாமகமருளிச் செய்கிறார் (பாண்டவர்களித்யாதி). "நிண்டேர்மேல் முன்னின்ற" என்றிருக்கையாலே யுத்தாத் பூர்வம் துர்யோத நாதிகள்

(க) கீ-கக-ஈ.ஈ.

http://acharya.org

ழிய'' என்றது, அஹங்காராக்நி ப்ராசுர்யத்தாலே. மஹாவ்ருக்ஷங்
களானவை பசுமைகுலைய வற்றிவரண்டு கோடாகதமான அக்நி
யாலே வெந்து விழுமாபோலேயிறே தூற்றுவரும் பட்டழிந்தபடி.

(பார்த்தனிச்சாதி) இதுபோலேயோ அவன் சிலவனையப்
பட்ட பாடு. (க) ''''ஸ்ருஜ்யஸரஂசாகம்-விஸ்ருஜ்யஸஸரம் சாபம்'' என்
றவனை (உ) கரிஷ்யவசநந்தவ -கரிஷ்யேவசநம்தவ'' என்னப்பண்ணினை
அருமை; அதாவது-பெரிய வ்யவஸாயத்தோடே யுத்தோத்முக

க்ருஷ்ணன் அழியச்செய்வதாக ஸங்கல்பித்த போதே நின்று † வற
றின மரம்போலே பட்டு, பின்னை உருவழிந்துபோம்படியாக.

(பார்த்தன்சிலவனைய) அர்ஜுநன்கையில் காண்டீவம் வலியை.
அதாவது - அதிரத மஹாரதரான பீஷ்மாதிகளோ மதியாதே, அர்
ஜுநன் எதிர்த்துநின்று வில்வளைத்து யுத்தம்பண்ண வல்லனுக்கு
இவனுடைய ஸஹாயபலத்தாலென்னை. (திண்டேர்மேல் முன்
னின்ற) மஹாரதரான பீஷ்மாதிகளிட்ட ஆக்நேயாஸ்த்ராதிக
ளாலே தக்க (ஏ) மாய் விழாமல் தன் திருவடிகளின் ஸம்பந்தத்
தாலே திண்ணமையுடைத்தாய் நின்றதேரின்மேலே, (கூ) ''ஸுரஸே
ஸுரயாமாஸ பார்ஷ்ணிஸாத்யகீ-உரஸா தாரயாமாஸ பார்த்தம் ஸஞ்
சாத்ய மாதவீ'' என்கிறபடியே அர்ஜுநனுல் பொறுக்க வொண்
ணாத அஸ்த்ரஸஸ்த்ரங்கள் வர்காலும் தன்மேலே ஏற்றுக்கொள்
ளும்படி ஸாரதியாய் முன்னின்ற.

(சென்கணசிலவேல) தான் ஸாரத்யம் பண்ணின ஸாமர்த்த்யத்

பட்டழியக்கடவோமென்ன (மலையேத்யாதி). (வற்றின மரம்போலே) என்
றது - நீர் வற்றின மரம்போலே என்றபடி.

இவன் தேர்மேல் நில்லாவிடில் காண்டீவம் வளையாதோ வென்ன வரு
ளுகிறார் (அதாவது அதிரதத்யாதி). (வலித்து) இழுத்து; நாணை எறிட்டே
என்றபடி. நிண்மைக்கர்த்தம் (மஹாரதத்யாதி). ''வீழாமல்-நின்ற'' என்றத
வயம். ''முன்நின்ற'' என்றதுக்கு ப்ரயோஜநம் (உரஸேத்யாதி).

கீழெல்லாம் கடாக்ஷித்துக் கொண்டு ''செங்கணசிலவேல'' என்றதுக்குத்

(க) கீ-க-சை. (உ) கீ-கஅ-எசை. (கூ) பார-த்தோ-உக-கஅ.

† (பா) தோற்றமரம்.

http://acharya.org

ணைத் தேரிலேறினவன், யுத்தோத்முகரான பந்துக்களை ரக்ஷிக்கை கர்மமென்றும், வைதமார்க்கத்தை அதர்மமென்றும் ஸ்நேஹ காருண்யவசதிகளாலே (க) "கிந்நோ ராஜ்யேந கோவிந்த கிம்போகைர்ஜீவிதேநவா – கிந்நோ ராஜ்யேந கோவிந்த கிம்போகைர்ஜீவிதேநவா" என்று இவன் நிற்கையாலும், அவள் "விரித்தகுழல்முடியேன்" என்று, தனக்கு ஸ்ரவணாதி திருநாமப்ரபாவ மாத்ரத்தாலே பலித்தகர்வத்தாலே "நாம் நினைத்தபடியல்லாம் பலிக்கும்" என்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணி நின்றாள்; "இனி இவனைத்தெளிவித்துச் சிலையைவளைத்து மயிரை முடிப்பிக்க வேணும்" என்று திருவுள்ளம்பற்றியருளி, இவனுக்குச் சில அர்த்த

தாலே ப்ரதிபக்ஷத்தைவென்று அந்த விஜயத்தைஅர்ஜுநன் மேலே ஏறிட்டு அவன்பக்கல் வாத்ஸல்யம்தோற்றக்கடாக்ஷித்து நின்று, அவன்விஜயம் தோற்றப் பலவற்றையும் சொல்லிப் புகழுமவன். (உ) "ஸுவாக்யைர்ஹி-அவாக்யகாதரம்" என்றிருக்கக்கடவவவன் அதடைய அழிந்து கலகலென எத்தாநிற்குமாயிற்று. (ங) "புகழ்ந்தாய் சினப்போர்ச் சுவேதனைச் சேநாபதியாய் மனப்போர் முடிக்கும் வகை" என்கிறபடியே. அதவா, "பார்த்தன் சிலைவளையத்திண் டேர்மேல் முன்னின்ற செங்கணிலவலே" என்கையாலே- (ச) *அஸ்த்தாகண்டிதகுருகாருண்ய தர்மாதர்மதியா குலஞ்ஞய், (க) ந-ராஜ்யஜயம் கிருஷ்ண- நகாங்க்ஷே விஜயம் க்ருஷ்ண" இத்யாதிப்படியே "விஜயமும் வேண்டா, ராஜ்யாதிகளும் வேண்டா" என்று உபேக்ஷித்து

தாத்பர்யம் (தாநித்யாதி). (அவன் விஜயம்) என்றது-அர்ஜுநன் விஜயமென்றபடி. "அலைவலை" - பஹுஜல்பாகன், இத்தைத் திருவுள்ளம் பற்றி வ்யாவர்த்த்யபூர்வகம் தாத்பர்யம் (அவாகேத்யாதி). "புகழ்ந்தாய்" இத்யாதி பாரதாத்பர்யம்-உன் திருவுள்ளத்தில் கிடந்தபடியே பாரதயுத்தம் தலைக்கட்டுகைக்காக ஆண்பிள்ளையான அர்ஜுநன் நினைக்க, அவன் மிடுக்கனுய் யுத்தம் பண்ணும்படி புகழ்ந்தாய்; அப்படியன்றே உன்படி என்கிறரென்று. குலகைக்கும், பட்டழிகைக்கும், சிலைவளைக்கைக்கும்-தேர்முன்நின்றதை ஹேதுவாகவும், யுத்தார்த்தமாகப்புகழ்கை அலைவலைத்தனமாகவும் தாத்பர்யமருளிச் செய்து, இனி குலகை முதலானவற்றுக்கு கீதோபதேசமாகிற அலைவலைத்தனத்தையே ஹேதுவாக்கித் தாத்பர்யாந்தரம் (அதவேத்யாதி). ப்ரகரணாதி குணமாகஸாரத்தன் பதத்துக்குத்தாத்பர்யமருளுகிறார் (அஸ்தாநேத்யாதி).

(க) கீ-க-கூ உ. (உ) சாந்தோ-கூ-கச-க. (ங) க-திருவ-உ-ச. (ச) கீ-ஸங்கிரஹம்

http://acharya.org

ஸ்வாபதேசம்.

விபீஷணனுடைய உபதேசிக்கக் கோலி "தர்மத்தை அதர்மமென்ற ப்ரமம் மீளாமையாலே, அதர்மத்தை தர்மமென்றுல் அத்தை தர்மமென்று கைக்கொள்ளுமாகில், இவன் அதர்மமென்று நீக்கினதர்மத்தை இவனிசைத்ததர்மத்துக்குபோக்யதாபாதகமாக்குவிப்போம்" என்று பார்த்தவளவிலும்அது கூட்டஇவன்இசையாமையாலும், அதொழிய இது தர்மமாகமாட்டாமையாலும் வெறுத்தருளி "இனி அதிருஹஸ்ய ரஹஸ்ய மொழியச் சொல்லலாவதில்லை" என்று திருவுள்ளம்பற்றியருளி "தர்மங்களெல்லாவற்றையும் ஒன்றொழியாமல் விடு" என்கையாலே "அதிவாதி" என்கிறார்.

இவன் கைவிட்ட தர்மம் கூடாதபோது தான் இதுதர்மமென்ன இசைத்தானெவ்வெண்ணில்; இசைத்தான். இசைத்த ப்ரகாரத்தானென்னென்னில்; இது தர்மம்; துஷ்கரத்வாதி தோஷதர்ஶநத்தாலும், கிழே பாரதந்த்ர்யத்தைக் கேட்கையாலே அந்த பாரதந்த்ர்ய ஸ்வரூபத்துக்கு விரோதமாய்த்தோற்றுகையாலும் "என்னால் செய்யப்போகாது; மற்றொரு கதி அறிகிலேன்" என்று இவன்சோகித்த பின்பு இவன் சோகநிவருத்த்யர்த்தமாகத்யஜிக்கச் சொல்லும்போதும், இது அஶக்தியோகத்யாகமாம் போதும் அவனுடைய ப்ரமத்தாலே தர்ம சப்த வாச்யமாமித்தனை.

இவற்றினுடைய துஷ்கரத்வாதி தோஷதர்ஶனம் பண்ணிவன் ப்ரமித்தானே வென்னில்? இதுக்கு யோக்யதா பாதக தர்மத்தைக் கூட்டப் பெறுமையாலும் ப்ரமித்தான். சக்த்யதுகுணமாகச் செய்யவுமாய், கேவலதர்மமாத்ர விஹிதமுமாய்த்தான் செய்யக் கடவோமென்று உபக்ரமித்து ஒருப்பட்டதுமாய், முன்பு ஊர்வசிமுதலானாளவிலும் கவறுமல் செய்து போந்ததுமாய், (க) "ஶ்ரேயாꣳஸ்வதர்மோ விகுணः - ஸ்ரேயாந்ஸ்வதர்மோ விகுணः" என்று கீதோபநிஷதாசார்ய வசநமாத்ரத்தாலும், செய்யவேண்டுவதான ஸ்வதர்மத்தை பந்துக்கள் பக்கல் ஸ்நேஹாதிகளால் ப்ரமித்துத்தானே விடுகையால், இதுவும் அஶக்தியோகத்யாகத்திலும் தர்மசப்த வாச்யமாகக்கூடாமையாலும், இனி ஒரு திவ்ய தேசவாஸம், திருநாம ஸங்கீர்த்தநம், தீபமாலாதிகளில் இவனுக்கு அந்வய மில்லாமையாலும், (உ) "ஸர்வதர்மான்பரித்யஜ்ய - ஸர்வதர்மான்பரித்யஜ்ய" என்ற ப்ரகாரந்தான் எங்

(க)தீ-கீ-அ-டு. (உ) தீ-கீ-அ-அஅ.

http://acharya.org

ஸ்வாபதேசம்.

ஸ்ரீனை யென்று நிரூபிக்க வேண்டி வருமிறே. தன் லௌகர்யாதி களாலே அலவலமை தவிர்த்தவன்-இவனுடைய அலவலமை தவிர்க்க வேண்டியிறே அலவலியான். இவனுக்காக இவ்வர்த்த மெல்லாம் வெளியிடவேணுமோ எருக்கிலைக்காக, என்று அலவலை என்கிறார்.

இங்ஙன் வெளியிட்டானாகில் அவள் ப்ரதிஜ்ஞை நோக்கும்படி என்? இவன் விலவளையும்படி யென்னென்னில்; இவன் பின்பு சொன்னதை முன்பே செய்தானாகில் ப்ரதிஜ்ஞையும் தலைக்கட்டி விலும் வளையுமிறே. பின்புதானும் (க) "ப்ரபத்யந்தே - ப்ராமயந்" என்றபோதே செய்து முடித்தானாகில் "ஸர்வதர்மான் - ஸர்வதர்மாந்" என்ன வேண்டாவிறே. இவை யெல்லாத்தாலும் இவள் ப்ரதிஜ்ஞை தலைக்கட்டலாயிருக்க, "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய - ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய" என்று லோகஸாஸ்த்ரமாக உபகரிக்கிலும் அவள் லங்கல்பம் வ்யாஜ மாத்ரமோபாதி, இவன் பக்கலிலும் ஒன்லதக்கண்டு வ்யாஜமாத்ர மாக்கிக் கொள்ளவேணுமிறே.

அதுதான் இவனுக்குண்டோ வென்னில் (உ) [கார்பண்யதோஷ உபஹதஸ்வபாவஃ - கார்ப்பண்ய தோஷோபஹதஸ்வபாவஃ] என்றும், [தர்மஸம்மூடசேதாஃ - தர்மஸம்மூடசேதாஃ] என்றும் சொன்னபோதே "தர்மாதர்மங்களறிகிலேன்" என்று அதபிதத்து, [ப்ரபன்ன-ப்ரச்சாமி] என்றபேக்ஷித்து, [யச்ஶ்ரேய ஏதன்னிஶ்சிதம்ப்ரூஹி - யச்ச்ரேயஸ் ஸ்யாந் நிஶ்சிதம்ப்ரூஹி] என்று-உனக்கு நான் சிஷ்யன், நியாமயன், ப்ரபன்னன் என்று தன் அதிகாரத்தைச்சொல்லி "நிஶ்சிதம்ப்ரூஹி" என்றபோதே ப்ராப்தமான அர்த்தக்ரியாஜ்ஞம் தோன்றுமிறே. இவன் தானும் சக்தியாக தர்மத்தை அசக்தியாகத்தாலன்றே விட்டது. கடவுபார்க்கதெல்லாம் இவன் சொன்னது ஸத்யமோ †-என்று இவன் நெஞ்சை சோதிக்கைக்காகவிறே. ஆகையால் ஈஶ்வரன் அலவலையல்லவாயிருக்க, இவர் அவனை அலவலை என்னும் போது தம்முடைய அபிப்ராயத்தை வருளிச் செய்தாராமித்தனையிறே.

இவ்வபிப்ராயம் தானென்னென்னில் (க) "வாழாள்" என்றும், "கூழாள்" என்றும் வகையிட்டு பகவச்சரணார்த்திகள், கைவல்யார்த்திகள் என்ற பாபாதே இவர்களை இரண்டாய்த் தம்மோடே கூட

(க)கீ-கஷ-அக, (உ)கீ-உ-எ.(ஊ)தி-பல்ல-ஊ-† இங்கேயொருபதம் இருக்கவேணும்.

http://acharya.org

மங்களாசாஸனபராரம்பத்தில் ப்ராப்திகதையிலும் (க) "சூழ்த்திருந்தேழுலகும் தொழுவர் பல்லாண்டே" என்று இதுவே யாத்ரையாக்கி * வேதப் பயன்கொள்ளவல்லவர்க்கு இது அலவலைந்தனமாய்த் தோற்றுகிறதிறே. (உ) "காப்பணிக்க மெம்மைமைப் பெருவார்த்தை விட்டு சித்தர் கேட்டிருப்பர்" என்று "அவர்காக்கு வளைத்திருப்பார், இப்போது என்னளவில் பண்ணுகிற திடம்பு திருச்செவி சாத்தில்" என்று ஆண்டாருரு மருளிச்செய்தானிறே.

பிரதட்டியும் (ங) "ஸ்ரீலக்ஷ்மீரூபயுக்தாம் - ஸ்த்ரியம் புருஷ விக்ரஹம்" என்று எங்கள் ஜபர் கேட்கில் "பெண்ணுருக்கப் பெண்ணைக் கொடுத்தோம்" என்று என்னை நீயுத்திப்போகில் போர வெறுத்துச் சொல்லுவர். அது என்றும் கேட்கப்போகாதென்று கிடீர் எனக்கு த்வேஷம்" என்றருளிற்று. "கீர்நீயுத்திப் போனால் நிற்கும்பாபம் எனக்குமில்லை, கீர்தாமும் நீயுத்திப்போகிறவருமல்ல; ஆயிருக்க இந்த நெஞ்சொழிந்த பலவார்த்தைக சொல்லி அலவலையாக வேணுமோ" என்றருளிற்று. குறும்பறுக்க நம்பியும் "திருவேங்கடமுடையானுகிற அலவலை வெளியிட்டானிறே" என்றருளிற்று.

"க்யஜய, வ்ரஜ, மாஸுசஃ" என்னக்கேட்டு, அவனும் (ச) "ஸ்ரீமதுஸ்ருதஸர்வகாரகஜ்ஞ வக்ஷ்யதே - ஸ்த்ரிதோஷமி கதனங்கேதஹம் கரிஷ்யேவசனம்தவ" என்ற பின்பிறை-நாற்றுவரும் பட்டழியப் பார்த்தன்சிலவினைத்தும். இதிக்குத்தின்மைதோன்ற (ஞ) "ஸ்ருஜ்யுஸரம் சாஷ்மீ-விஸ்ருஜ்யஸஸர்ஜாம்சாபம்" என்று * போகஸம்விக்ரமாகஸஜ்ஜன வளவிலும் "ரதோவஸ்தாபயேத் - ரதோபஸ்த்த உபாவிசத்" என்று

"ரதோவஸ்தாபயேத் - ரதோபஸ்தெத உபாவிஸத்" (ஞ) "ஸ்ருஜ்யுஸரம் சாஷம் சோகஸம்ஹ்ருஷ்டமானஸ: - விஸ்ருஜ்ய ஸசரஞ்சாபம் சோகஸம்விக்ரமாகஸ:" என்கிறபடியே போகத்தாலே வெருவின மகல்வையுடையனுய் விலியும் பொகட்டு யுத்தாந்நிவருத்தனுய்த் தேர்த்தட்டிலேயிருந்த அர்ஜுநன் தெளிந்து (ச) "கரிஷ்யேவசனம்தவ - கரிஷ்யேவசனம்தவ" என்றெழுந்திருந்து வில்லெடுத்துயுத்தம்பண்ணும்படியாக, ப்ரக்ருத்யாத்ம விவேகம்தொடங்கி பரமரஹஸ்யமான ப்ரபத்திபர்யந்தமாக

"அலவலைய" என்றதற்குத் தாத்பர்யம் (தெளிந்தித்யாதி). அலவலை பதத்தாத்பர்யம் (ப்ரக்ருத்யாதமேத்யாதி).

(க) தி-பல்லா-கஉ. (உ) தா-தி-கக-கo. (ங) ரா-ஈo-ஈ. (ச) தீ-கஅ-எஈ. (ஞ) தீ-க-சஎ.

http://acharya.org

இவனிருக்கும்படி, ரதம் நிண்மை குலையாதிருந்ததிறே-இவர் தேர்மேல் முன்னிற்கையாலே. மேல் நின்ற பார்த்தனுக்கு முன்பே தாழநின்று (க) "ஊர்த்வரோமாணம்-உலாப்ரதிஷ்டாதம" என்று மார்பிலே அம்பேற்ற அலவலே வந்து அப்பூச்சி காட்டுகின்றனென்கிறார். (செங்கண்) பலகாலும் "அர்ஜுனன் தேரில் நின்றும் குதித்து ஓடிப்போகிறானே" என்று பார்த்துச் சிவந்த தென்னுதல்; சத்ருக்களளவிலே சீறிச் சிவந்ததென்னுதல்; ஸ்வாபாவிகமான ஐஸ்வர்ய லௌகிகமான சிவப்பென்னுதல். .... (உ)

உபதேசித்த அலவலைத்தனத்தைச் சொல்லுமாம்.

"அலவலை" என்பது-அர்த்த கௌரவமும் அதிகாரிகுணகுணமும் பாராதே தன்னெஞ்சில் ப்ரதிபந்தமானவற்றைச் சொல்லுமவனிறே; அது இங்குமுண்டாகையாலே இவனையும் அலவலை யென்னலாமிறே. இப்படிதான் அருளிச்செய்தது-சரணாகதையானவள்குழல் முடிப்பிக்கைக்காகவிறே. (வந்தித்யாதி) இப்படி பலர் குலையவும் பட்டழியவும்நிலவலையவும் தேர்முன்னின்று ஸாரத்ய்யம்பண்ணின, ஆஸ்ரித விரோதிநிரஸநம் ஆஸ்ரித பாரதந்த்ர்யம் முதலான ஸ்வபாவங்களையுடையவன் வந்து அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். (அம்மனே) பூர்வவத்.

மூ;—காயுநீர்புக்குக் கடம்பேறிக் காளியன்
தீயபணத்தில் சிலம்பார்க்கப் பாய்ந்தாடி
வேயின்குழலூதி வித்தகனாய்நின்ற [றான்.
ஆயன்வந்தப்பூச்சிகாட்டுகின்று னம்மனேயப்பூச்சிகாட்டுகின்
வ்யா.—மூன்றும்பாட்டு. (காயுநீரித்யாதி) (காயுநீர் புக்கு)

ப்ரபத்த்யுபதேசம் பண்ணினவனே "அலவலை" என்னக் கூடுமோவென்ன வருளுகிறார் (அலவலை என்பதித்யாதி). இப்படி அதிகாரி வேஷாதிகளைப் பாராமல் சொல்லுகைக் கடியே தென்ன வருளுகிறார் (அப்படியித்யாதி). ப்ரதமயோஜநாபிப்ராயேண பாட்டில் ப்ரமேயத்தை உபன்யஸித்து, அத்தால் பலித்த கல்யாண குணங்களை அப்பூச்சி காட்டுகைக்கு ஹேதுவாக வேண்டியருளுகிறார் (இப்படி பலரித்யாதி). ஸாரத்ய்யம் பண்ணினவனும், ஆகையாலே "ஆஸ்ரிதேத்யாதி" என்று கூட்டிக்கொள்வது. இஸ்வபாவங்களை யுடையவன் ஆஸ்ரிதரை ஸந்தோஷப்பிக்கு மவனுகையாலே அப்பூச்சி காட்டுகிறனென்று கருத்து. ... ... (உ)

(க) பார.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, க-தி, ங-பா, காயுகீர்புக்கு. உகஅ

அவ;—மூன்றும்பாட்டு. ஆயர்குலத்துக்குக் காரணனைவன் வந்து அப்பூச்சி காட்டுகின்ற னென்கிறார்.

ஸ்வா.—(காயுகீரித்யாதி) காளியன் - புக்கு - காயுகீர்கடம் பேறி. முன்பு அம்ருதஜலமாயிறே அந்த மடுதானிருப்பது. காளியன் பி(தி)நிமூலமாகவந்து புகுந்தபின்பிறே (க)"சலம்கலந்த பொய்கை" என்னும்படி காயுகீராயிற்று.

பண்டு நீர்க்கடம்பாய் குளிர்ந்து நின்ற பாதபம்பட்டது விஷ ஜலத்தாலேயிறே. "ஆனல் அது இவனைறப்பொயத்தபடி என்?"

அருகணைந்த வ்ருக்ஷங்கள் பக்ஷிகளுட்பட பட்டுவிழும்படி காளியன் விஷாக்கியாலே தப்தமாய் நின்ற கொதிக்கிற மடுவின் ஜலத்திலே மதியாமல் சென்றபுக்கு. (உ) "கடுவிடமுடைய காளியன் தடத்தை"க்கலக்கி" என்கிறபடியே அத்தடாகத்தைக்கலக்கி, காளியன் க்ருத்த (க்ருத்த) ஸ்யத் தலையிலேறித்தெழுத்திருந்தபடி பண்ணி.

(கடம்பேறி) அந்த விஷாக்கியாலே அருகே பட்டு நிற்கிற தொருகடம்பை, தன் கடாக்ஷத்தாலே * பச்சிலைப் பூங்கடம்பாக்கி,

---

அ.—மூன்றும்பாட்டு. (காயுகீரித்யாதி) (க)"காலிந்தீம் காலியஸ்ய உத்தீர்ணாம் கருடேனேவ ப்ரேக்ஷ்யமாணாமிவாயுதைः ஸுரைः ஸ்ரீமத்யா தயாலோகயா ஸர்வாநேவாதிமந்யுமாம் । ப்ரியஸ்ரீர்கோபகந்யாஸ்ரஜாநீதஸ்ரீர் ஜகந்மயீ - காளிந்தியாம் காளியஸ்யாவதீர்ணாம் கஸ்மிந்தீவிஷாக்நிநா । ஸ்ரஷ்ட மாணதயாயஸ்மிந்பதந்த்யபரிகாதிகாம் । விப்ருஷ்மதா விஷாதோர்மிமாருதேந காபிமர்ஸிதாம் । ம்ரியந்தே தீரகா யஸ்யப்ராணிகஸ் ஸ்த்ரிரஞ்சஸா" என்கிற ஸ்ரீபாகவத வசநங்களை உட்கொண்டு அத்தமருதஜலத்தை (அருகணைந்த வித்யாதி). பாய்ந்தாலேகைக்கு - "காயுகீர்புக்கு" என்கிறது வேறுவாகவேண்டி, அருந்தரசேஷ்டிதத்தை ஸ்ப்ரமாணமாக அருளிச்செய்தார் (கடம்பேறித்யாதி).

(உ) "ஜ்ஞாதயோ மூர்ச்சிதம் கருவ்யுஸுராஸந்நமே, அதஸ்யாஜகம் ஸ்யாலிங்கை ஸ்ஸுஸ்நிக்தைராகுலேக்ஷணை: ஜஜ்ஞே மயீச்யுதே பாவோ ஜ்ஞாதீநாம் மாமகைர்விநா, நிஜஸ்தாந ப்ரதேசேப்ய ஸ்தேதேதஸ்காதிதுரஸ்தரம், கதம்பமுருகாகீரம், அதிருஹ்ய பதிஷ்யாமீத்யுத தேஜஸ்விநோ விலாஸிந:, இத்தம் விசிந்த்ய பத்தாஸ காடம் பரிகரமுததரத், நிபபாதஹ்ருதேதத்ர" என்கிற ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணத்தையும், (ஙி) "பச்சிலை பூங்கடம்பேறி விசைகொண்டு பாய்ந்து புக்கு" என்கிற திருமங்கை மன்னன் பாசுரத்தையும் திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்தார் (அந்த விஷாக்நிபாலே யித்யா

(க) தி-ச-வி-ஷ. (உ) தி மொ-ஸ-கா-ம. (ங) பாக-க-க-ச.
(ச) வி-பு-ஸ்ரீ-ம-அப. (ஙி) தி-மொ-கா-எ-எஉ.

http://acharya.org

என்று நஞ்சீயர்கேட்க, "ஏறுகிறவன் பார்த்து ஏறுகையாலே விஷத்தால் வந்ததோஷம் அவன் பார்வையாலே தீர்ந்து ப்ராணன் பெற்றுப் பச்சிலைப்பூக்கடம்பாயிற்று". என்று பட்டாருளிச்செய்தார். நெறுஞ்சியைப் புல்லாக்கினவன் கடாக்ஷத்துக்குக் கூடாததில்லையிறே.

அன்றிக்கே நம்பிள்ளை அருளிச்செய்தாராக ஆச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்யும்படி. "வெந்துபோன உத்தரைதன்சிறுவனையும் உய்யக்கொண்ட திருவடிகளிறே; அந்தத்திருவடிகளாலே மிதித்தேறினால் பச்சிலைப்பூம் கடம்பாகாதோ?" என்று. திருவடிகளாலே கல்லிப்பெண்ணுக்கினனென்றதும் ஓராஸ்சர்யமோ இதுக்கு. அந்தக் கடம்பிலே ஏறி அந்த விஷத்துக்கு ஆஸ்ரயமாய்த் தீயதான பணத்தின்மேலேயிறே நிலம்பார்க்கப்பாய்ந்து ஸ்வம்ப்ரமருத்தம் செய்தது. அந்தருத்தம்தான் பரதஸாஸ்த்ரத்துக்கு ஹேதுவென்னலாமிறே.

(வேயிற்யாதி) கரையிலே ஏறி இனிதானவேயின் குழலூத, அதின்மேலே ஏறி. (காளியனிற்யாதி) காளியனுடைய - விஷாஸ்ரயமாகையாலே க்ரூரமான பணத்திலேதிருவடிகளில்திருச்சிலம்புத்வனிக்கும்படி சென்று குதித்து, அவன் பணங்கள் தெரிந்து வாய்களாலே ரக்தம் சொரியும்படி இளைத்துச்சரணம் புகுருமளவும் அதின்மேலே நின்று நிருத்தம் செய்து.

(வேயிற்யாதி) இந்த வ்ருத்தாந்தத்தைக் கண்டும் கேட்டும் "என்னுகப்புகுகிறதோ?" என்று தரைப்பட்டுக் கிடந்து ஈடுபடுகிறது). இவ்வசனத்தில் "நாதிதூரஸ்தம்" என்கையாலே பட்டுக்கிடந்தபடியும், 'உருசாகிதம்" என்று விசேஷித்து "விசிந்த்ய" என்கையாலே க்ருஷ்ணன் கடாக்ஷத்தால் பச்சை பட்டபடியும் கொள்ளவேணுமென்று தாத்பர்யம். "தத:" என்றது-வ்ருக்ஷாந்நிபதித என்றபடி. இந்தப்ரமாணங்களில் சொல்லுகிறபடியே "கடம்பேறிக்காயுநீர்புக்கு" என்றன்வயித்துக்கொள்வதென்று திருவுள்ளம். "பாய்ந்து" என்று மனவுக்கு மர்த்தம் (காளியனிற்யாதி). *ரி பூணுமபிவத்ஸலதையாலே நசிப்பிதென்று சொல்லாமல் "ஆடி" என்றதுக்குத் தாத்பர்ய மருளுகிறார் (அவன் பணங்களிற்யாதி),

காயுநீர்புக்கி த்யாதியைக் கடாக்ஷித்துக் "குழலூத" என்றதுக்குத்தாத்பர்ய மருளுகிறார். (இந்தவிற்யாதி). அதிமாநுஷ சேஷ்டிதம் செய்திருக்க

http://acharya.org

அந்தத்வனியில் தெளிவுகண்டிறே "அந்தக்காளியனுக்குப்பிழைத்தான்" என்று, ஆச்சிமாராயர்கள் தெளிந்தவளவே யன்றிக்கே, இவரேயிறே தெளிந்தாரும். இன்னமும் "இவனிறே" என்று வயிறு மறுகினாரும். (விக்தகளுய் நின்ற) ஆயர்குலத்துக்குக் காணும்பூதனென்னுதல்; பசுக்களும் கன்றுகளும் இடையரும் இடைச்சிகளும் பயங்கெட்டுத் தங்களிஷ்டத்திலே கண்ணீர் குடிக்கலாம்படி காளியனை ஓட்டிவிட்ட ஸாமர்த்தியத்தை யுடையவனென்னுதல். (ஆயன்) எல்லாம்செய்தாலும் ஜாத்யுசிதமான இடைத்தனத்தில் குலையாமையாலேயிறே வ்யக்திப்பேர் கிடக்க, ஜாதிப்பேர் அருளிச்செய்தது. அன்றிக்கே, குழலூதின வாயனென்னவுமாம். (க)

அவ.—நாலாம்பாட்டு. (இருட்டித்யாதி) தீம்பனைவன் வந்து அப்பூச்சி காட்டுகின்றானென்கிறார்.

ஸ்வா;—அவன்தான் பிறக்கப் புகுகிறானென்று ஏற்கவே உருவினவாறும் மகயுமாய் நிற்கிறவிரோதிகள் கண்ணில் தோற்றுமைக்

இவ்வநுகூல ஜந்துக்கள் தலையெடுத்து ப்ரீதராய் வாழும்படி திருக்கையில் வேயின் குழலூதி, இவ்வதிமாநுஷ சேஷ்டிதத்தாலே விஸ்மயகீயனுய் நின்ற. (ஆயன்) எல்லாம்செய்தாலும் ஜாத்யுசிதமான இடைத்தனத்தில் கு(றை)லியாதவன். வந்து அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். .... (க)

மூ.—இருட்டில்பிறந்துபோ யேழைவல்லாயர்
மருட்டைத்தவிர்ப்பித்து வன்கஞ்சன்மாளப்
புரட்டியங்காளைங்கள் பூம்பட்டுக்கொண்ட [கின்றான்.
அரட்டன்வந்தப்பூச்சிகாட்டுகின்ற னம்மனையப்பூச்சிகாட்டு

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு. (இருட்டில்பிறந்து) (க) "அஷ்டாத்ரிஉச்சாதாரோஜாயமானே ஜனார்தனே-அர்த்தராத்ரேஉகிலாதாரோஜாயமானேஜநார்த்தகே" என்கிறபடியே கம்ஸன் முதலான துஷ்ப்ரக்ருதிகள் கண்ப

"ஆயன்" என்னப்போமோ வென்ன வருளுகிறார் (எல்லாமித்யாதி). (கு)

அரு;—நாலாம்பாட்டு. (இருட்டித்யாதி) "இருட்டில்" என்று சொல்லுகிறதென்! பிறந்தென்றுல் அது போராதோவென்ன ப்ரமாணமருளிச்செய்யா நின்று கொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அர்த்தேத்யாதி). கண்

(க) வி-பு-இ-ங-எ.

http://acharya.org

சாகவிடு இருட்டிலே திருவவதரித்தது. இருட்டிலேயாகிலும் கார் முகில்போன்றிருக்கும் நிறத்தைக் கிட்டக்கலாமிறே; இதுக்கு விரோதிப் பார்கெலவற்றிறே வழியிற் பிறந்தபடியும் பாராமல் இருட்டிலே திருவாய்ப்பாடியிலே எழுந்தருள வேண்டிற்று. (பிறக்துபோய்) திருவவதரித்தெழுந்தருளி.

(வல்லராயர் ஏழைமருட்டைத் தவிர்ப்பித்து) (வல்லாயர்) ஆயர்க்கு வசனமாயவது-அபிஷேகட்டில்லையராகையிறே. புதுமழைத் தண்ணீராயும், குடிவயிரில் சோற்றையும் நீவித்த இடையர் கோலாடி விளையாடும்போதுகளிலே "நாம் இத்தனை பேருண்டா

டாதபடி அருகுநின்றுருக்குத் தெரியாத விருளிலே வந்தவதரித்து. "எப்போது பிறப்பது" என்று ஹர்ஷிக்கைக்காக உருவின வாளை உறைவிடாமே விருக்கிறவன், கண்ணுக் கண்டால் விடானிறே. (க) "ஜாநாமுயாவதாத்மே கம்பவம்பிஜநஜே- ஜாகாதுமாவதாரந்தே கம் லோயம் திஜிஜுகுஜுஜ்" என்றுளனிறே தேவகிப்பிராட்டி. (போய்) (உ) "விக்கிருள்வாய்-அந்நன்னாள் புலம்பப்போய்" என்கிறபடியே அந்தச் செறிந்த இருளிலே பெற்ற தாயானவள் விரஹகாதரதையாலே காலைக்கட்டிக் கொண்டிடந்து கதறுகிறத் திருவாய்ப்பாடியிலே போய்.

(ஏழைவல்லாயர் மருட்டைத்தவிர்ப்பித்து) தன்பக்கல் சபலராய், (கு) "க்ருஷ்ணாஸ்ரயாகிருஷ்ணபலாஸ் - க்ருஷ்ணஸ்ரயாஸ் க்ருஷ்ணபலாஸ்." என்கிறபடியே தன்னேப்பற்றி யிருக்கும் பலத்தையுடையரான

டால் தான் வருங்குற்றமேதென்ன வருளுகிறார் (எப்போதித்யாதி). தஷ்ப்ரக்ருதிகள் கண்படக் கூடாது, கண்டால் பாதிப்பரென்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (ஜாநாத்வித்யாதி). திதிஜந்மஜுகையாலே பாதிப்பனென்று கருத்து. "இருட்டில் பிறந்து, மருட்டைத்தவிர்ப்பித்து" இத்யாதிபதங்களே "அரட்டன்" என்றுசொல்லப்பட்ட நிம்புகும், மிடுக்குக்கும் ஹேதுவைச் சொல்லுகிறதாகத்தோன்றுகையால் "போய்" என்றதினர்த்தமும் ஹேதுவாக வேண்டிப் பாசுரத்தின்படியே அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (வீங்கிருள் வாயித்யாதி).

"ஏழை" என்றதுக்கு அந்யவிஷயத்தில் சா(ஜ்ஞா)ல்யமர்த்தமாகில், மருட்டைத் தவிர்ப்பிக்கையிலே ஹேதுவாகமாட்டாதென்றர்த்த மருளுகிறார் (தன்பக்கவித்யாதி), இடையர்க்கு ப(ஜ)லம் சொல்லக்கூடாமையால் அருளுகிறார் (க்ருஷ்ணஸ்ரயா இத்யாதி). பாண்டவர்களைப்போலே இவரும் க்ருஷ்ண பல

(க) வி-பு-நி-கூ-கரு. (உ) தி-வாய்-சூ-ச-டி. (கு) பார-த்ரோ-அநு-உச.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ம், சுதி, சுபா, இருட்டில். உக

யிருக்க கம்முடையகையிலே இந்தப் பசுமேய்க்கிற கோல்களிருக்க கம்மளுக்கு காம் கிறை இடுகையாவதென்? இந்தக் கோல்களாலே கம்மனையும் சாகவடித்து நிறத்துப் பொகடக்கடவோம்" என்று இவர்கள் மெய்ம்மறத்தவளவிலே, "நீங்களெல்லாரும் வேணுமோ? நானொருவனுமே அவனைச் சாகஅடித்தொழித்துப் போடுகிறேன்" என்று இவனெழுந்திருக்கவளவிலே, ஆயர் பலரும் எழுந்திருக்க "நீங்கள் இப்படிசெய்கிறசெய்ய வல்லாரைப்போலே மருட்டாதொழியுங்கோள்" என்று அவர்களையும்தீர்த்து "அண்ணரும் நானும் அமையும்" என்று ஸ்ரீமதுரைக்குப் போவதாக ஒருப்பட்டவளவிலே;

அக்ரூரன் "எழுந்தருளவேணும்" என்று தேருங்கொண்டு உறவு பேசிவர, அவனுடன் எழுந்தருளுகிற வளவிலே, வல்லாயர் ஏழைகளாய், இவனுடன் மருவின பெண்களெல்லாரும் திரண்டு வந்து(க) "ஹே ஹே ப்ரபோ ரமேச-அக்ரூரக்ரூர மாகுரு" என்று இவரை நிவர்த்திப்பதற்குத்தலைத்தலைத்து "நீங்கள்போகில் காங்கள் இத்தனைபேரும் இப்போதே முடிவோம்" என்ன; "மாத்ரு வாயாகில் இப்படி சொல்லுகிறதெதிர்பிய நீங்கள் நினைத்தபோது முடியலாயிருக்குமோ? முடிகிறுமென்னுமனினைமருட்டாதே கொள்ளுங்கோள்." என்று இவர்களுடைய மருட்டையும் கம்பிரமுத்தபிரானைக்கொண்டு தவிர்ப்பித்தானிறே. அவர்களுடைய ஸ்நேஹத்தையிறே மருட்டென்றது.

கோபரானவர்கள் செருக்காலே நாங்கள் கம்ஸனை அழிக்கவல்லாரைப்போலேசொல்லும் ப்ரா(ப்ர)மகர்த்திகள், "நீங்களெல்லாரும் வேணுமோ, நானே செய்கிறேன்" என்றுப்போலே சொல்லும் தன்னுடைய உக்திவிசேஷங்களாலே தவிரும்படி பண்ணி.

(வன்கஞ்சன் மாளப்புரட்டி) நான் செய்கிறேனென்றது உக்திமாத்ரமாய்ப் போகாமே கம்ஸ ப்ரேரிதனாய், தன்னை அழைத்துக் கொண்டு போகவந்த அக்ரூரனுடனே ஸ்ரீ மதுரையிலே யெழுந்த

ரென்று திருவுள்ளம். "வன்கஞ்சன்மாள" என்றதற்தைக் கடாக்ஷித்து ஹேது பூர்வகம் மருளே விவரிக்கிறார் (செருக்காலே யித்யாதி). தவிர்ப்பித்த ப்ரகாரத்தை யருளுகிறார் (நீங்களித்யாதி),

வன்மையை உபபாதிக்கிறார் (நான் செய்கிறேனென்றதித்யாதி). புரட்

(க) வி-பு-பூ-கஅ-சூ-கூ-கo.

http://acharya.org

அக்ரூரைக் கவிர்த்த ப்ரகாரந்தானேதென்னில்; நாங்கள் போய் மாமடியோடே உறவுசெய்து மீண்டு வருகிறோமென்ன; "அது கூடுமோ? நகரஸ்த்ரீகளைக்கண்டால், கொச்சைகளாயிருக்கிற வெங்களை நீனைத்து நீங்கள் வரக்கூடுமோ" என்று அவர்கள் சோகிக்க, அவர்களளவிலே க்ருஷ்ணனுக்குருவை பிறக்கக்கூடும் என்று இவர்கள் மருட்டிலே முடியமுடிய அகப்படாதே அவர்கள் ஆசை அறும்படியாக "நாம் நாம் ராஜபுத்ரர்களன்றோ? நமக்கு அவர்களோடே பரிய உறவாய்க்கிடக்கதோ? போரீர்" என்று கொண்டு போயன்றோ மதுரையிலேபுக்கு அவன் செய்தவஞ்சனைகளைக் காண்கையாலே அவற்றையும் முடித்து, அவன்தானிருந்த உயரத்திலே பாய்ந்து அவனைத் தலை கீழாகப்புரட்டித்தள்ளி, அவன்மேலே குதித்தவளவிலும் "வன்ஞ்சன்" என்னும்படி ப்ராணன் போகாமையாலே, மீண்டும் புரட்டிக்குஞ்சி பிடித்துமாளும்படி அடித்துப்பொகட்டானென்கிறார்.

அதுக்குப்பின்னே பூம்பட்டுக்கொண்டதென்னில்? விரோதி

ருளி, உத்ஸவத்துக்கென்றழைத்துவிட்டு, வழியிலேகலியும்படியாக தன் குவலயாபீடத்தையும் மல்லரையும் நிறுத்தி, (க) "ஜ்ஞாஜ்ஞே வ்யவஸ்தித-தங்கமஞ்சேவ்யவஸ்த்திதா" என்கிறபடியே, தான் உயர்ந்த நிலத்திலேயேறிப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த வன்னெஞ்சனை கம்ஸன் முடியும்படியாக, அவன் வழியில் நிறுத்தின விரோதிகளை நிரஸித்துக்கொண்டு சென்று அவனிருக்கிற மஞ்சஸ்த்தலத்திலே எழுப்பாய்ந்து, (உ) "கேஶிஷ்வாக்ருஷ்ய மஹதிர்க்ஷவஸீத் லீலாகரஸம்பாத்ய யாவந் தஸ்யாவதீர்ணசாத்ச - கேசேஷ்வா க்ருஷ்ண விகளத் கிரீட மவதீதலே - ஸகம்ஸம் பாதயாமாஸ தஸ்யோபரி பபாதச." என்கிறபடியே அரிஷ்டகத்தைத் கட்டிப்பொகட்டு, மயிரைப் பிடித்திழுத்து, கீழேபூமியிலே விழுத்தள்ளி, அவன்மேலே குதித்து, (ங) "கஞ்சன் குஞ்சி பிடித்தடித்த" என்கிறபடியே மயிரைத் தூக்கிப்பிடித்து, நிலத்திலே இட்டுப் புரட்டி. (அங்காளித்யாதி) பனிநீராட்டின வங்காவிலே எங்களுடைய அழகிய பட்டுக்களை வாரிக்கொண்டதிம்பனை

டின ப்ரகாரம் சொல்லுகைக்காக தத்பூர்வ வ்ருத்தாந்தங்களைச் சேர்த்தருளுகிறார் (அவன்வழியிலித்யாதி). ... ... (ச)

(க) ஸ்-பு-நி-உ-உசு. (உ) ஸ்-பு-நி-உ-அசு. (ங) தி-மொ-ங-க-ங

http://acharya.org

போனபின்பிறே இவர்கண்டு நடபவிக்க வல்லராவது. "எங்கள் பூம்பட்டுக்கொண்டு அரட்டன்" என்று பெண்கள் சொல்லுகையாலே அவர்களிலே தாமும் ஒருவராய் அநுபவிக்கவும் கூடுமிறே. கும்பிமுக்தபிரான் இல்லாதபோதுகளிலே "இந்த அடிக்கழிவுக்கே ஒண்ணுது" என்று நியமிக்கைக்காகத் தாமும் அங்கேசென்று அவர்கள் "எங்களது" என்ன; இவன் "உங்களது அன்று" என்ன; அவர்கள் "எங்களது" என்றவார்த்தையை அநுகரித்துத் தாமும் எங்களதென்றுவாங்கி அவர்கள் கையிலே கொடுத்து அடிக்கழிவு பரிஹரிக்கலாமிறே.

ஆனால் இவர் அவர்கள் திரளிலேசென்றால் அவர்கள் குத்தியார்களோ? கும்பிமுக்தப்பிராணைப் பொறுத்தார்களாகிலும் இவரைப் பொறுப்பார்களோ வென்னில்; பொறுப்பார்கள். ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவானைக்கண்டு நீரிலே குதித்தபெண்கள் ஸ்ரீசுகப்ரஹ்மருஷியைக் கண்டபின்பு கரையிலே ஏறித் தங்களைப் பேணமல் எதிராநின்றார்களிறே. அத்தருஷியும் இவரும் க்ருஷ்ணக்ரீடையிறே கொண்டாடுவது. அவ்வளவல்லவிறே இவருடைய அவகாஹநம். சேற்றுக்கும் புழுதிக்கும் பூர்வபாவியில் வாங்கியதியுங்கூட அறியாதவரிறே இவர்.

அன்றிக்கே "எங்கள் பூம்பட்டு" என்று தாமும் அவர்களிலே ஒருவராய் நின்று அவன் † கன்றுமைதோக்கி அவனை உளுக்கிப் பரியவேண்டி அவன் க்ரீடையிலே ஒருப்பட்டு "எங்கள் பூம்பட்டு" என்கிறாராகவுமாம். அவனுடைய எல்லாமுறைமையும் உண்டிறே இவர்க்கும். (க) "சென்றால் குடையாம்" (உ) "ஸுகாயதா ஹரிஸ்யூயதாயதாஷ்கிளஸல்யா" (ங) "தாஸ ஸ்ருஷ்ட-தாஸஸ்ஸகா" இத்யாதிநின்ற நின்றநிலைகளிலே பரிகையிறே உள்ளது. அரட்டு-தீம்பாதல், ப(ல)மாதல். "அக்காள் அவனை மாளப்புரட்டி, இக்காள் எங்கள் பூம்பட்டுக்கொண்டவரட்டன்" என்று, அவர்கள் "எங்கள்" என்ற பாசுரமும் தம்பேறுகையாலே அநுகரிக்கிறார்; * யுகேயுகே ஸம்பவாமிப்படியேயாகவுமாம். .... (சு)

வன். (அரட்டு) தீம்பு; மிடுக்காகவுமாம். வற்றப் பூச்சிக்காட்டுகிறான். .... (சு)

(க) க-திருவ-தி. (உ) ர-அ-கஉ-சுபு. (ங) ஸ்தோ-ர-ஙக. †(பா) குன்றுமை.

http://acharya.org

அவ;—அஞ்சாம்பாட்டு. (சேப்பூண்டித்யாதி) மாதாவாலே கட்டுண்டவன் அப்பூச்சி காட்டுகின்றானென்கிறார்.

ஸ்வா;—கொடிச்சேக்களோடு பூட்டினாலும் சேக்களால் கலிப்பிக்கவொண்ணாதை காட்டின்கீழேயிறே பிள்ளையை வளர்த்திப் போச்சுது. பிள்ளைபிறந்த முதலாகச் சத்ரு விசேஷந்தான் ப்ரதிகூலித்துக் கிட்டினாலும் மூடியும் வேளையாகையாலே கட்டுக்குலைந்து (சிதிலமாய்) இந்திரிந்தியாய்ப் போயிற்றிறே. கலிப்பிக்கவொண்ணாத மாத்ரமேயன்றிக்கே கீலபத்ரத்திலே சேர்ந்தாப்போலேயிருக்கிற பெரியசாடி, * தளிர்புரையும் திருவடிகளோ முதலானவை காம்புக்குச்சிறி நிமிர்த்த வளவிலே சிதிலிந்தியாய்ப் போயிற்றிறே.

(திருவடியித்யாதி) "ஊரில் நெய்களவு போகாநின்றது" என்று பலரும்வந்து யசோதைக்குமுறைப்பட்டபடியாலே "இப்பிள்ளையையோ நீங்கள் இதெல்லாம் சொல்லுகிறது, நீங்கள் கண்டிகோளாகில்

மூ;—சேப்பூண்டி சாதிசதிக் திருவடிக்
காப்பூண்டி கற்றன்னாலெவி கடைகாம்பால்
சேப்பூண்டிருவின்றித் தூதிக்குத்தூக்கவன் [கின்றான்.
றப்பூண்டானப்பூச்சிகாட்டுகின்று மம்மனேயப்பூச்சிகாட்டு

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு. (சேப்பூண்டித்யாதி) (க) "வன்பாரச் சகடம்" என்கிறபடியே எருதுகள் பூண்டுவலிக்கப்பட்ட அதிபாரமான சகடம் அனாயாசத்தாலே கலைகளாக ஊர்ந்து மேலிட்டுவர, இவன்முலைவாய் தாழ்த்துச்சிறிதிமிர்த்த திருவடிகளாலே அத்தை உருக்குலையும்படி உதைத்தது. (திருவடியித்யாதி) நெய்க்காசைப்பட்டுக்களவுகண்டு தாய்யாமுடையவர்கள் கையிலே அகப்பட்டுக்கட்டுண்டு.

அந.—அஞ்சாம்பாட்டு. (சேஇத்யாதி) சேக்களோப் பூண்கைக்கு ப்ரமாண பூர்வகமாக ஹேதுவை யருளிச் செய்துகொண்டு சப்தாதீதம் (வன்பாரவித்யாதி). (வலிக்கப்பட்ட) இழுக்கப்பட்ட. "சிதறி" என்றதுக்கு-குலையும்படி உதைத்தென்றருளிச் செய்வதற்கு ஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார் (அஸுரேத்யாதி).

"நெய்க்காசைப்பட்டுத் திருமுப்புண்டு" என்றத்யாஹார பூர்வகமன்வயம்திருவுள்ளம்பற்றியர்த்தமருளுகிறார்(நெய்க்கித்யாதி). மேலேயசோதையாலே கட்டுண்டபடி சொல்லுகையாலே (தாய்யாமுடையவர்கள்கையிலே) என்றது.

(க) பெரி-தி-உ-க-உ.

http://acharya.org

இவன் கழுத்திலே கட்டிக்கொண்டு வாருங்கோள்'' என்று இவள் போர வெறுத்து, ''நீங்களுமெல்லாம் இவனையொக்கும் பிள்ளை களைப்பெற்று வளர்க்கிறிகோளிறே'' என்று இவள் சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்டுப்போய் ஒற்றிப்பிருத்தி, இவன்நெய்க்காசைப் பட்டுக் களவிலே வந்தமுசெய்கிறவளவிலே கண்டுபிடித்து, இவர் கள் இடைச்சிகளாகையாலே யசோதை சொல்லிவிட்ட வார்த்தை யின் கருத்தறியாமல், ராஜபுத்ரனென்னும் மதியாமல், இவனைப் பாத்ரத்தோடேகூட்டி ''கள்ளனைக்கண்டோம்'' என்று ஊரிலே வார்த்தையாக்கி, இவனிலே புண்பட்ட பெண்கள் பண்ணின பாக் யத்காலே ''இவன் முகத்திலே விழிக்கப்பெற்றோம்'' என்னும்படி தெருவிலே கொண்டுவந்து யசோதைக்குக் காட்டினவளவிலும் இவள் இவர்கள்முன்னே இவனை ஒரு கடைத்தாம்பை எடுத்து ''நந்தன் மனைவி, பிள்ளைவளர்த்தபடிஎன்'' என்று கோபியா னின்று துடிக்கத்துடிக்க அவர்கள்காணவடித்து, உரலோடேகட்டி

(நந்தன்மனைவி யித்யாதி) ''என் பிள்ளையைக் களவேற்றாதே, உண்டாகில் கெண்டியோடே கண்டுபிடித்துக் கட்டிக்கொண்டு வாருங்கோள்'' என்றுமுன்பேசொல்லிவைக்கையாலே, தாயாரான தன்முன்னே அவர்கள் கட்டோடே கொண்டுவர, நந்தன்மனைவி, பிள்ளை பெற்று வளர்த்தபடி அழகிதாயிருந்தது'' என்று தன்னை த்தானே மோதிக்கொண்டு, அவர்கள் முன்னே தன்னழற்றியெல் லாம் தோற்றும்படி, கடைகயிற்றாலே அடிக்கையாலே துள்ளித் துடிக்கத் துடிக்க அடியுண்டு. (அன்றித்யாதி). அடித்தவளவ ன்றிக்கே, ஓரிடத்தில் போகாதபடி அவள் பிடித்துக்கட்ட, அப்

ப்ரதாநஹேந நந்தனுடையபிள்ளைய ஊரார் கட்டிக்கொண்டு வரக்கூடுமோ வென்கிற சங்கையைப் பரிஹரியாநின்றுகொண்டு, யசோதை அடிக்கைக்கு ஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார் (என்பிள்ளையித்யாதி). அவர்களே கட்டிக் கொண்டு வந்திருக்கத்தானும் அடிக்கவேணுமோவென்ன வருளுகிறார் (நந்த னித்யாதி). ''மனைவி'' க்ருதிணி. யசோதை என்னுதே ''நந்தன்மனைவி'' என்றதால் சலிப்பு பலிதமென்று திருவுள்ளம். ''நந்தன் மனையிலுடைய கடைகிற தாம்பால் துள்ளித் துடிக்கத் துடிக்க சேப்பூண்டி'' என்றன்வயம் கண்டுகொள்வது. ''அன்று'' என்றதற்குகுணமாக ''இன்று'' என்றுஅத்

http://acharya.org

மூ.—செப்பிளமென்முலைத் தேவகிகங்கைக்குச்
சொப்படத்தோன்றித் தொறுப்பாடியோம்வைத்த
தப்பமும்பாலும் தயிரும்விழுங்கிய [ருன்.
அப்பன்வந்தப்பூச்சிகாட்டுகின்றனம்மனேயப்பூச்சிகாட்டுகின்

"உங்கள் தமப்பனர் காணும்படி, அவர் வருமளவும்பதையாமலிரு" என்ன, இருந்தவன் அங்கேயிராமல் இங்கேயிருந்து அப்பூச்சிகாட்டுகின்றன். அப்பூண்டை-கட்டுண்டை. "நெய் திருடினதுக்கு ஆப்பூண்டு" என்று பதார்வயம். .... (கு)

அவ;—ஆறும்பாட்டு. (செப்பித்யாதி) ஸர்வரக்ஷகனானவன் வந்தப்பூச்சி காட்டுகின்றனென்கிறார்.

ஸ்வா;—இப்போது இவள் முலையைவர்ணிக்கிறது அவன் அமுது செய்தமுலையாகையாலே. "செப்பு" என்று-உபமானமாகிறது முலைப்பாலில் ஸ்ரீயில்லாமையாலே பிள்ளைக்கு தாரகாதிகளாகவேணுமென்று "இளமுலை" என்கிறார். அவன் முலைபிடித்தமுது செய்தபோது வைத்து சுணைபுந்திருக்கையாலே "மென்முலை" என்கிறார். (தேவகிகங்கைக்கு) (க) "ஏழுகுபெரும்பிழில்" என்று முலைகொடுக்கப்பெறுமவ்இழவுபடாதிருக்கச்செய்தேயும் (உ) "எல்லாம்தெய்வகங்கையசோதைபெற்றாளே" என்று, அவள்பேறு தன்பேறாக அநுஸந்திக்கவல்ல குணபூர்த்தியாலே "தேவகிகங்கை" என்கிறாராதல்;

போது கட்டுண்டிருந்தவன் இன்று அப்பூச்சிக் காட்டுகின்றன். "சோப்புண்டு, ஆப்புண்டு" என்கிறவிவை கிட்டிச் சொல்லிக்கிடக்கிறது. .... (கு)

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு. (செப்பித்யாதி) செப்புப்போலேயிருக்கிற ஸங்கவேஷத்தையுடைத்தாய், இளகிப்பதித்து ம்ருதுவாயிருக்கிற முலைகளை யுடையளாய், ஆத்மகுணபூர்ணையான தேவகிப்பிராட்டிக்கு. இப்போது இவருடையமுலைகளைவர்ணிக்கிறது-க்ருஷ்ணன் பிடித்து அமுதுசெய்கைக்கு யோக்யமான முலைகளை

த்யாஹரித்தருளுகிறார் (இன்றப்பூச்சியித்யாதி). "சோப்பு"-அடி. "ஆப்பு" ப(ரு)ந்தம். 'உண்டி" என்று - உகாரம் கிட்டிச்சிடக்கிறதென்றபடி. (கு)

அரு.—ஆறும்பாட்டு. (செப்பிளவித்யாதி) "செப்பிளமென்முலைதங்கையான தேவகி" என்றந்வயித்து அர்த்தம் (செப்புப்போலேயித்யாதி). காயிகாயகப்ரகரணமல்லாமையாலே "செப்பிளமென்முலை" என்றதுக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்ன வருளுகிறார் (இப்போதித்யாதி). ஆனால் அவள் முலை

(க) பெரு-தி-எ-எ. (உ) பெரு-எ-கு.

http://acharya.org

"தேவகிகங்கைக்குச் சொப்படத்தோன்றி" என்கையாலே - அவன் அவதரிக்கிறபோது ஸர்வஸ்மாத்பரத்வம்தோன்ற கரு திருத்தோள்களோடும் திவ்யாயுதங்களோடும் அவதரிக்கக்கண்டு, "நாயன்தே! நாங்கள் கம்ஸன் கோபுரதிழல்கிழே இருக்கிறோம்' 'பூஸுரர்ருஷிகள், தேவர்கள்' என்கிறசப்தமும் கூடப்பொறுதவன் உம்மைஇப்படிக்காணில்விடான் அறுவரிலும்எழுவராவாரிலும்காட்டில் 'எப்போதோ' என்று கழுவிப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறன். இந்தவடிவையும் உபஸம்ஹரித்து, ப்ராப்தமான குழந்தை வடிவையும்,என்னருகுகிடவரமல் ஏதேனுமொருப்ரகாரங்களிலேமறைத்தருளவேணும்" என்று இவள்ப்ரார்த்திக்கபடியாலே, இத்தையும் பிறந்தநாளையும் விகல்பித்து மறைத்ததை தம்பேருக்கி மங்களாசாஸநத்திலே கூட்டிக்கொண்டு "நங்கை" என்கிறதாதல்.

(சொப்பட) கன்றுக. தன்படிகளொன்றும் கழுவாமல் தோன்றி என்றபடி. (க)"ஆதியஞ்சோதியுருவை"-மாத்ருவசந பரிபாலநார்த்தமாகவிறே மறைத்துப் போந்ததும்.

ன்று தேகாற்றுகைக்காக. கம்ஸபீதியாலே அவனை ஸ்தலாந்தரத்திலே போகவிட்டவித்தனையிறே உள்ளது. (நங்கை) என்கிறது மேல்விளைவதறியவல்லஅறிவும்,பிள்ளையை அவஸ்தாநுகுணமாக நோக்கவல்ல ப்ரேமமும், பரமம்ருத்திபரதையும் முதலான குணங்களை யுடையவளாகையாலே.

(சொப்படத்தோன்றி) கன்றுகத்தோன்றி. அதாவது-"ஸர்வேஸ்வரனைப் பிள்ளையாகப்பெறவேணும்" என்றுநோன்பு நோற்றதுக்கீடாக, (உ) "ஜாதோऽஸி தேவதேவேச சங்கசக்ரகதாதர - ஜாதோஸ்மிதேவ தேவேஸ மாநுஷம் சக்ரகதாதர" என்கிறபடியேஸர்வேஸ்வரத்வசிஹ்நங்களான திவ்யாயுதங்களோடேவந்து பிறந்து. (ங)"நஸுலம்பீவிஸ்ருஜ்ஜம்

யைக்ருஷ்ணனுண்டானென்று? இல்லையே; யோக்யமானபடி என்னென்னவருளுகிறார் (கம்ஸைத்யாதி). * நங்கை சப்தவிவக்ஷிதமான குணங்களேதென்னவருளுகிறார் (நங்கையித்யாதி).

(ஈடாக) என்றதுக்கு, (அவளுடைய அபேக்ஷித ஸம்விதாநம் பண்ணுகை) என்றதோடந்வயம். (ஸபலம்தேவி) என்றதுக்கு - பூர்வார்த்தம் "ஸுதோऽஹம் யஸ்ய்வயம்பூர்வம்புத்ரார்த்தாந்யத்ரயத்ந்ஸ்ததோஹம் யத்ப்ரயாபூர்வம் புத்ரார்த்திந்யாதத்யதே" என்று. (கர்ப்பவாஸாதி தோஷமற)

(க) தி-வாய்-சூ-நி-நி. (உ) வி-பு-நி-ந-கo.(ங) வி-பு-நி-கசை.

http://acharya.org

(தொறுப்பாடி) தொறு - பசு, தொறுவர் - இடையரும், இடைச்சிகளும். பாடி- அவர்களூர். "தொறுப்பாடியோம்" என்றது - காங்கள் என்றபடி. நெய்யும்பாலும் தயிரும் விழுங்கிய அப்பன் - உபகாரகன். "இப்படிவிழுங்கி வாழ்வித்தவன்" என்று கேஷபமாகவுமாம். .... (சு)

அவ;—ஏழாம்பாட்டு. கோளரியான மிடுக்குத்தோன்ற அப் பூச்சி காட்டுகின்றனென்கிறார்.

ஜாரீஹாயத்ஜாரான் - ஐபலம்தேவி ஸஞ்ஜாதம் ஜாதோஹம் யத்தவோதராத்" என்று அவளுடைய அபேக்ஷிதஸம்விதாகம் பண்ணுகை. "பிறந்து" என்றதே "தோன்றி" என்றது,(க) "தேவக்ய் பூர்வஸந்த்யாயாமவ்ருத்தே-தேவகி பூர்வஸந்த்யாயா மாவிர்ப்பூதம்" என்கிறபடியே கர்ப்பவாஸாதிதோஷமற ஆவிர்ப்பவித்தமையைப் பற்ற.(உ)"ஜனகர்ப்ஜ்ஜமபீஜ்ரயோந்யாமுபஸத்ப்ரபூ-ஷைஷகர்ப்பத்வமா பேதை மயோக்ய மவஸத்ப்ரபூ" என்னக்கடவதிறே.

(தொறுப்பாடியோம்) (தொறு) பசு. தொறுவர் - ஆயர். (தொறுப்பாடியோம்) என்றது-ஆய்ப்பாடியிலுள்ளோமான காங்களென்றபடி. (வைத்த) சேமித்துவைத்த. (துப்பமிர்தி). துப்பம்- நெய். நெய்யையும் பாலையும் தயிரையும்அமுதுசெய்த. எல்லாவற்றையும்சொல்லி,"விழுங்கின"என்கையாலே "துப்பமும் பாலும்" என்கிற விடத்தில், துஞ்சிய நெய்யும், காய்ந்த பாலும் விவக்ஷிதம். அன்றிக்கே, "விழுங்கிய" என்கிறவிது- அமுதுசெய்கிறதுக்குப் பர்யாயமான சொல்லாய், த்ரவ்யாதுகுணமாகக்கொள்ளவுமாம். (அப்பன்) உபகாரகன். இவ்வோத்ரவ்யங்களை விரும்பி அமுதுசெய்த உபகாரத்தன்னைச் சொல்லுகிறது. (வந்தப்பூச்சி காட்டுகின்றன்). .... (சு)

என்றதுக்கு ஸப்தத: ஸ்பஷ்டமான ப்ரமாணமருளுகிறார் (ஸைஷஇத்யாதி). "தொறு" என்றலக்ஷணயாஆயரைச்சொல்லித்தென்று, மூக்கியார்த்த கதநமுகேந சப்தார்த்தமருளுகிறார் (தொறுவித்யாதி). (துஞ்சிய நெய்) கனீ பூதமான நெய். (காய்ந்தபால்) திரட்டுப்பால். ... ... (சு)

(க) வி-பு-ஸ்ரீ-கூ-உ. (உ) பார-ஸபா-சுஉ-கூ-இ.

http://acharya.org

மூ.—தத்துக்கொண்டாள்கொலோ தானேபெற்றாள்கொலோ
தித்தமலைய ளசோதை யிளஞ்சிங்கம்
கொத்தார்கருங்குழற் கோபாலகோளரி [கின்றான்.
அத்தன்வந்தப்பூச்சிகாட்டுகின்ற னம்மனே யப்பூச்சிகாட்டு

ஸ்வா;—(தத்தித்யாதி). "அசோதை இளம்சிங்கம்" என்ன, இவள் த(த)த்தஸ்வீகாரம் செய்யக்கண்டிலோம்; (தானே பெற்றாள் கொலோ) இவள் பெறுகிறபோது இவளைப்பார்த்துப் பேணிக் கொண்டிருந்த நாமெல்லாம் இவள் பெறக்கண்டிலோம். அயர்த் துறங்கிவிட்டோம். இவள்தான் "நான் பெற்றேன்" என்று சொல்

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (தத்தித்யாதி) த(த)த்த புத்ர னை வளர்த்துக்கொண்டாளோ: அன்றியே, தானே மெய்கொண்டு பெற்றாளோ?. அதாவது- "அசோதையிளஞ்சிங்கம்" என்ன; இவள் த(த)த்தஸ்வீகாரம் செய்யக்கண்டிலோம்; இவள் பெறுகிறபோது இவளைப்பார்த்துப் பேணிக்கொண்டிருந்த நாமெல்லாம், இவள் பெறக்கண்டிலோம்; அயர்த்துறங்கிவிட்டோமே; இவள்தான் "நான் பெற்றேன்" என்று சொல்லக்கேட்டோமித்தனையிறே. (க) "ததர்ஶ ப்ரஜுஹ்வாஸாயோதாஜாதமத்யுஜம்- ததர்ஶ ப்ரபுத்தாஸாயசோதா

அநு.—ஏழாம்பாட்டு (தத்தித்யாதி) பந்துக்கள் அறியாமல் தத்துக் கொள்ளுகையும் பெறுகையும் கூடாமையாலே, இவர்கள் இப்படி ஸம்ப்ர யிக்கக்கூடுமோவென்ன அத்தை உபபாதிக்கிறார் (அதாவதித்யாதி). (இளம் சிங்கமென்ன) என்றது - இளம் சிங்கமென்கைக்கென்றபடி. த(த) த்த ஸ்வீகாரம் காணுமைக்கும் பெறக்காணுமைக்கும் வேறுவை யருளிச்செய்கி ரூர் (அயர்த்துறங்கி விட்டோம்) என்று. (அயர்த்து) பேணிக்கொண்டிருக் கை தவிர்ந்து. நீங்கள் இவ்விரண்டும் அறிந்திலிகோளாகில் "அசோதை யிளஞ்சிங்கம்" என்கைக்கு அடியேதென்ன வருளுகிறார் (இவளித்யாதி). (கேட்டோமித்தனையிறே) என்றவனந்தரம், "என்று தாங்கள் உறங்குகை யாலே ஸம்ப்ரயிக்கிறார்களென்றபடி" என்று கூட்டுவது. யசோதை "பெற் றோம்" என்றால், அத்தைக்கொண்டே நிச்சயிக்கலாகாதோவென்ன, அவ ளும் மோஹிக்கையாலே மெய்க்கொள்ளப்போகாதென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அதுக்கு ப்ரமாணத்தையும் காட்டிக்கொண்டு, அந்த ப்ரமாணார்த்தத்தையு மருளிச்செய்கிறார் (ததர்ஶேத்யாதி). தத்துக்கொண்டதும்-தானே பெற்ற

(க) வி-பு-இ-உ.

http://acharya.org

லக்ஷேட்டோமித்தனையிறே. தத்தஸ்வீகாரம் முன்னுகவும் ஔரஸம்பின்னுகவும் இவர்கள்சொன்ன வடைவை * வேதப்பயன் கொள்ளவல்ல இவர் அங்கீகரிக்கையாலும், ஔரஸம்முன்னுன வடைவே தர்மஶாஸ்த்ராதி ப்ரவர்த்தகர் அங்கீகரிக்கையாலும் இரண்டும் உத்தேஶ்யமாக வேண்டிவரிலும், அது இதிலே சேருமத்தனைபோக்கி, இது அதில் சேர்க்கை போர அரிதிறே.

அரிதானபடி யென்னென்னில்; அவர்கள் இத்தை முஹூர்த்த விஶேஷதோஷத்தாலே அந்யபரமாக்குகையாலும், இதில் அத்தோஷங்கள் ஒன்றுமில்லாமையாலும, பித்ராதிகளால் வந்த தோஷமொழிய கர்பாதானத்தில் கேவல மோஹஜாதத்வபரிஹாரம் ஔரஸனுக்கும் வேண்டுகையாலும், ஸங்கரஜாதத்வாதிள் தரிக்க வேண்டுகையாலும், உக்த லக்ஷணத்திலே இவை பரிஹரியாத போது இந்த மாதாபிதாக்களுக்கும் இந்த வாஸனையாலே அந்தர ராசாரங்கள்மேலும் ப்ரவ்ருத்தமாகாமல் அநுதபித்து ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணவேண்டுகையாலும், அல்லாதபோது அநு

ஜாதமாத்மனம் " என்கிறபடியே, அவனும் பெற்று மோஹித்துக்கிடக்கிறதை உணர்ந்து [illegible] இவனைக்கண்டது. இப்படிதான் சொல்லுகிறது அதிலோகமான இவனுடைய ரூபகுணசேஷ்டிதங்களைக்கண்டால், "இவன்பிள்ளை" என்று சொல்லப்போகாதபடியிருக்கையாலே. அவன்தானும், (க) "இம்மாயம் வல்ல பிள்ளைதம்பியுன்னை யென்மகனை யென்பர்கின்றார் " என்று-இவனுடைய அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களைக்கண்டால், நீ என்னுடைய பிள்ளையாகக் கூடாது, நடுநின்றவர்கள் உன்னை என்னுடைய பிள்ளை என்றே சொல்லாநின்றார்கள் என்னும்படியாயிறே யிருப்பது.

தும் தாங்கள்காணுமிட்டால், அசோதைவார்த்தையையும் மேல்கொள்ளாதே ஸம்ஶயிக்கைக்கு நிதாநமென்னென்கிற சங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் (இப்படிதானித்யாதி). இப்படி அதிமாநுஷ சேஷ்டிதத்தைக்கண்டு ஸம்ஶயித்தவர்களுண்டோவென்ன வருளுகிறார்(அவள் தானுமித்யாதி). "தாய்க்கே இப்படியானால் இவர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டாவிறே" என்று இவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். எடுத்த பாசுரத்துக்கர்த்தம் (இவனுடையவித்யாதி).

(க) பெரி-தி-கூ-க-கூ.

http://acharya.org

ஸ்வா;—பவஹிதாஸ்யமாகையும் கூட அரிதாகையாலும், இன்னமும் இவன்ஜாதனுனவளவில் ஶாஸ்த்ரவிஹிதமான ஸ்நேஹமொழிய அத்யந்தப்ராவண்யம் நடக்கக்கூடுமிறே.

ஔரஸபுத்ரனை விவஹிக்குமுன்டோ தோஷமென்னில்; -(க) "ஆத்மாவை புத்ரநாமாஸி- ஆத்மாவை புத்ரனாமாஸி" என்கிற ந்யாயத்தாலே உபாதாந தோஷமுண்டாம். அத்தாலே ருசிவாஸனைகளுண்டாம். அந்த ருசிவாஸனைகள் உபாதானம் தொடங்கி வருகையாலே இவைஉத்தராபாக(ஙு)ஸம்ஸ்காரவிசேஷங்களாலும் ஸ்த்ரீஹரணாஸனவிசேஷங்களாலும்நீக்கும்போதும்அரிதாயிறேஇருப்பது. ஆனால் அந்தஉபாதானதோஷம் இங்குக்கூடாதோவென்னில்; உபாதானம்கூடும். தத்தகதமான தோஷம் ஜாதகர்ம ஸம்ஸ்கார வைதிகைகயாலே கூடாது. ஆனாலும் ஸ்வீகரிக்கிறவனுடைய தோஷங்களும் கூடாதோ புத்ரனுக்கென்னில்; கூடும். அதுகூடினாலும் முன்புசொன்ன ஸம்ஸ்கார ஸ்ரீஹரணங்களாலே நீக்கி மங்களாசாஸனத்திலே "வாழ்வார்" என்று இவர் மூட்டும்போது அருமை பட்டிராது. ஆகையால் ஒன்றுக்கொன்று அத்தலைவாசியுண்டு.

இந்த வாசிகள் தானென்? (உ)'புத்ரோ ஜந்தூநிஸபிநிஸ்ருஜந்-புத்ராந் பந்தூந் ஸகீ குருந்' என்றும் "பிதரம் மாதரம் தாதாந்- பிதரம் மாதரம் தாராந்" என்றும் நீக்கும் காலத்து இத்தத்காரதம்டம் தான் ஜீவிக்கையாகாதிறே. புத்ரன் முன்னுகச்சொல்லவேண்டிற்று, புத்ரன் உண்டாய், பிதா உண்டாக வேண்டுகையாலே. ஆனால் "பிதாம்மாதரம்" என்னும்போதும் "இன்னுனுடைய பிதா மாதா" என்னவேணுமிறே. இவற்றினுடைய அநாதரம் தோன்றும்படியிறே "பிதாம்மாதரம்" என்றருளிச்செய்ததும். ஆகையிறே ஔரஸத்துக்குமுன்னே த(ச)த்தஸ்வீகாரத்தை அங்கீகரித்ததும். இவைதானெல்லாமென்? தான்பெற்றுளென்னுமது அறியாதவனும் பெற்றுளாக பாவித்து அத்யந்த ஸ்நேஹ பஹுமானங்கள் பண்ணுகின்றுல், ஸ்வீகரித்தவர்களுக்கும் பெற்றவர்களுக்கும் அஜ்ஞாநத்தாலே வருகிற ஸ்நேஹதாரதம்ய பஹுமானம் சொல்லவேணுமோ?.

(க) மந்த்ரப்ரஸ்நம் (உ) விஹகேந்த்ரஸம்-உக

http://acharya.org

(சித்தமித்யாதி) பிள்ளையுடையகிணேலே தனக்குநினைவாய், * அஞ்சுவரப்பாதே ஆணைவிட்டிருக்கையாலே "அசோதைஇளம் சிங்கம்" என்கிறது. தத்துக்கொள்ளுதல், தானேபெறுதல் செய்தா ளாகில், இப்படிஸிம்ஹக்கன்றுபோல்வெண்டிறுத்துச்செய்யவிடுமோ?

(கொத்தார்கருங்குழல்) திருவாய்ப்பாடியிற்பெண்கள்பலரும் ஓரொரு விசாத்காகச்சூட்டினையாலே, கருங்குழல் - பூங்கொத்து

(சித்தமித்யாதி) தீம்புகண்டாலும் நியமியாதே, தன்னெஞ் சுக்கு ஒத்துகடக்கும்யசோதைப்பிராட்டியுடையபிள்ளையாய், பால ஸிம்ஹம்போலே அவளுக்குஅடங்காதேதிரிகிறவன். நியமித்தாலா கிலும் (க) "அங்ஙனும் நிலைகள்செய்வர்போகம்பீ! ஆயர்மடமக் களீர்" என்று இவன் தீம்பிலே கைவளருமபடியாகவாய்த்து நியமித் தது. (உ) "அஞ்சுவரப்பாளசோதையாணைவிட்டிட்டிருக்கும்" என் னக்கடவதிறே. கர்வத்தாலும் அநபிபவநியதையாலும் "இளஞ்சிங் கம்" என்கிறது.

(கொத்தாரித்யாதி) உகந்தார் உகந்தபடி சூட்டினபூங்கொ த்துக்களாலே நிறைந்திருப்பதாய், (ங) "ஹஜ்ஜ்ஹஜ்ஜ்ஹாநுகுந்த ஜீ-அஞ் ஜநபுஞ்ஜ ஸ்யாமகுந்தளம்" என்கிறபடியே இருண்டிருப்பதான திருக்குழலை யுடையளாய், கோபாலர் தீழடங்காமல், மிடுக்கை யுடைத்தான ஸிம்ஹம்போலே சொருக்கிமேனிநித் திருக்குமவன்.

(தன் நெஞ்சுக்குஒத்து) என்றது - க்ருஷ்ணன் நெஞ்சுக்கு அநுரூபமா யென்றபடி. இவன் நெஞ்சுக்கு அவள் ஒத்திருக்கும்படியை உபபாதிக்கிறார் (நியமித்தாளாகிலுமித்யாதி). தீம்பிலே கைவளருகையாவது - தெளிவுட் பத்திலே மிகவும் மூளுகையென்றபடி. இவன் நெஞ்சுக்கு ஒத்திருக்கு மென்னுமதுக்கு ப்ரமாணோக்தரம்(அஞ்சுவித்யாதி). "உரப்பாள்"-அதட்டாள். "ஆணை" ஸ்வேச்சாஸஞ்சாரம்பண்ணும்படி. "விட்டிட்டு"-என்றது-முழுச் சொல். பாலஸிம்ஹம்போலே அடங்காமைக்கு ஹேதுக்களே யருளுகிறார் (கர்வத்தாலுமித்யாதி).

அப்பூச்சி காட்டும்போது பூங்கொத்துக்களுக்கு ப்ரஸக்தியேதென்ன வருளுகிறார் (உகந்தாரித்யாதி). (செருக்கி) கர்வித்து. (மேலுணித்திருக் கும்) அநபிபவநியமிருக்கும். "இளஞ்சிங்கம்" என்றபோதே இவ்வர்த்தம் ஸித்தித்திருக்க, மீளவும் "கோளரி" என்ன வேணுமோவென்ன வருளிச்

(க) தி-மொ-கo-எ-கக. (உ) வா-தி-ருோ-ஙு. (ங) வா-ஸ்த-உஙு.

http://acharya.org

ழு.—கொங்கைவன்கூனி சொற்கொண்டு குவலயத்
துங்கக்கரியும் பரியுமிராச்சியமும்
எங்கும்படாதற்கருளி வன்காளைடை கின்றான்.
அங்கண்ணனைப் பூச்சிகாட்டுகின்ற வம்மனையப்பூச்சிகாட்டு

மாறுமல் செல்லுமிடம். (கோபாலகோளரி) தாய்க்கடங்காதானை ஊர்க்கு அடங்கப்புகுகிறவன். கோபாலர்க்குமிக்குடைத்தாயமிம் ஓபுங்கவம் போலே அடங்காமல்திரிகிறவன். (அத்தன்) ஸ்வாமி. (எ)

அவ;—ஸுலபனானவன் அப்பூச்சி காட்டுகின்றானென்கிறார்

ஸ்வா;—எட்டாம்பாட்டு. (கொங்கையித்யாதி) குப்ஜை(ரை)க்குக் கொங்கைபோலேயிறே முதுகில் வலியகூன்இருப்பது. இவளுடைய உடம்பில்வக்ரம்போலே காணும்இவளுடையஅகமும். இவளு

(அசோதையிளஞ்சிங்கம்-கோபாலகோளரி). * தாய்க்கடங்காதவன் ஊர்க்குஅடங்கானிறே. கோள்-பிடிக்கு. (அத்தன்) ஸ்வாமி.கிழ்ச் சொன்ன ஸ்வபாவங்களுக்குத் தோற்றச் சொல்லுகிற வார்த்தை. வக்தப்பூச்சி காட்டுகின்றான். .... (எ)

ஸ்வா.—எட்டாம்பாட்டு. (கொங்கையித்யாதி) முதுகிலேமுழை புறப்பட்டாப்போலே திரண்டு கிளர்ந்து வலிய கூனையுடையளாய மந்தரையுடையவசகத்தைக்கொண்டு. காட்டுக்குப்போயிற்முயிர்ரு வசகந்கொண்டாயிருக்கருப்ஜையுடையவசகந்கொண்டென்பரினை

செய்கிறார் (அசோதையித்யாதி). இத்தால் "இளஞ்சிங்கம்" என்றது- ஹேதுவும், "கோளரி" என்றது - ஸாமர்த்தியமுமென்று.தோன்றுகைக்காக, மீளவும் அருளிச்செய்தாரென்றதாயிற்று. "தத்துக்கொண்டாள்கொலோ,தானே பெற்றுள்கொலோ, என்னும்படியிருக்குமவளுப்" என்றத்யாஹரித்து - "சித்தமினையான்" இத்யாதியாக அந்வயமாதல்; அன்றிக்கே "சித்தமினையானித்யாதி- இவன்படி எத்திறம், இவனைத் தத்துக்கொண்டாள் கொலோ, தானே பெற்றுள்கொலோ" என்றத்யாஹரித்து அந்வயமாதல் கண்டு கொள்வது. ... ... (எ)

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (கொங்கையித்யாதி) "கொங்கையையுடைய ளான வன் கூனியை" என்று சொல்லலாயிருக்க, கொங்கைபோலேயென்று இத்தை தோன்றவேண்டியருளுகிறார் (முதுகிலேயித்யாதி). (க) "ஸ்ரீர்வநந நிர்தோஷ பிதுர்வசந நிர்தேசாத்" என்றுகாட்டுக்குப்போகைக்கு ப்ரதாநஹேது சொல்லியிருக்க, குப்ஜாவசநத்தை ப்ரதாநஹேதுவாகச் சொல்லக்கூடுமோ வென்கிற சங்காநுவாதம்பண்ணிப்பரிஹரிக்கிறார் (காட்டுக்கித்யாதி). "நஷ்

(க) ரா-பா-க-உசி.

http://acharya.org

டைய வசனத்தைக்கொண்டு, "மாத்ருபித்ருவசனபரிபாலனம் செய்யப்போனார்" என்கையொழிந்து, குப்ஜாவசனம்செய்யப்போயிற்றென்னில்; * கூன்தொழுத்தைக்கடியசொல்லுமுண்டாயிற்று; அந்தக்கடிய சொல்லைக்கேட்டிறே சக்ரவர்த்தியதுமதி செய்தது. எல்லாத்துக்கும் மேலது இவளாகையாலே, இவள் சொல்கொண்டே போனரென்னலாமிறே. பீ(பி)ஜாங்குரக்ராயத்தாலே.

(குவலயத்துங்கக்கரியும்) பூமியிலுண்டான ஆனைகளில்விஞ்சின சத்ருஞ்ஜயன் முதலான வானைகளும். (பரியும்) உச்சைஸ்ரவஸ்ஸுபோலே யிருக்கிறகுதிரைகளும். (இராச்சியமும்) அகண்டகமானராஜ்யமும். (எங்கும்) காமெழுத்தருளுகிற காடுதானும்.

ன்னென்னில்; (க) "ராமஸ்ய ராஜ்யாபிஷேசனஸ்ய ஸோபநராத்ரி - நமக்தராயா நசமாதாரஸ்யா தோஷோநராஜ்ஞி" என்கிறபடியே வரப்ரதாநவேளை ஹேதுக்கள் சொல்லுகிறவிடத்தில் மூன்றாவதெடுத்தது இவளாயிறே. இவளுடைய வசனத்தாலே * கலக்கிய மாமனத்தனளாயிறே கைகேசி வரம் வேண்டிற்று; அதடியாகவிறே சக்ரவர்த்தி போகச்சொல்ல வேண்டிற்றும். ஆகையால் எல்லாவற்றுக்கும் மூலம்இவளாகையாலே இவளுடைய சொல்கொண்டு போனரென்கிறது.

(குவலயத்துங்கக்கரியும்) பூமியில்ஆனைகளெல்லாவற்றிலும்விஞ்சின ஸத்ருஞ்ஜயன் முதலானவானைகளும். (பரியும்) அப்படி லோகவிலக்ஷணமான குதிரைகளும். (இராச்சியமும்) அகண்டகமான ராஜ்யமும். (எங்கும்) (உ) "இக்ஷ்வாகூணாமியம் பூமிஸ்ஸாகரபர்யந்தா. இக்ஷ்வாகூணாமியம் பூமி" என்கிறபடியே எழு

தராயாஸி" என்கிற வசனத்தில் பரதாழ்வான் விஷாதாதிசயத்தாலே மற்றை ஹேதுக்களைக்கழிக்கும்போது, முன்றாம் இத்தைக்கழிக்கையாலே இதுவே ப்ரதாநஹேதுவென்று கருத்து. அந்த ப்ராதாந்யத்தை உபபாதிக்கிறார் (இவளுடையவித்யாதி).

"கரியும் பரியும்" என்றது-ஜாத்யேக வசனமென்று கருதியருளுகிறார் (பூமியிலித்யாதி). "குவலயத்துங்க" என்றவிசேஷணம் "கரியும் பரியுமிராச்சியமும்" என்றதோடன்வயிக்கிறதென்று திருவுள்ளம். கூனிசொல்

(க) (உ) ரா-கி-கஎ-ரி.

http://acharya.org

காமெழுந்தருளுகிறகாடும் பரதனுக்குக் கொடுத்தாரோவென்னில்; வாலி, ராமபரத்தைப்பிடித்துவைத்து, "என்னைக்கொன்றதால்உமக்கென்னலாபமுண்டு" என்றுநாநாவான விகல்பவிசேஷங்களைச் சொல்ல, அவன்சொன்னதுக்கெல்லாம் போரும்படி "பரதராஜ்யத்திலே நீப்ராகாவினுடையஸ்த்ரீயைவ்மீகரிக்கக்கடவையோ?" என்ன; "அந்ததோஷம் அவனுக்குமில்லையோ" என்ன; அப்படிக்கொல்லுவுதியாகில் கண்டவிடமெல்லாம் கழுமலையாக்குவேனென்றிறே. ஆகையால்காடும்பரதராஜ்யமென்னுதல்; அன்றிக்கே, தர்மத்தாலும் பொளர்யத்தாலும் நீ எறிந்துகொள்ளவல்லதெல்லாம் உனக்குத் தக்தோமென்னுதல். பெருமாள் "நாம்தக்தோம்" என்னுரே, "ஐயர் தக்தார்" என்னுமித்தனையொழியவாயிருக்க, பெருமாள் தக்தாரென்பானென்னென்னில்; சக்ரவர்த்தி கொடுத்தாலும், பெருமாள் அநுமதிவேணுமிறே,* அப்ரதிஷித்தம் அநுமதம் பவதிஇறே.

(வன்கானடையங்கண்ணன்) ஸுமந்த்ரனையும் தேரையும் திருப்பிவிட்டு, * தன்னுவெயில் வறுத்த வெம்பரலாய், புகும் வழி தெரியுமித்தனையொழியப் புறப்படும்வழி தெரியாதிறே. அப்படியிருக்கிற காட்டிலே திருவடிகள் தோவ எழுந்தருளுகையாலே அழகிய ஸுலபனென்கிறார்.

ந்தருளுகிறகாடுதானும். (பரதற்கருளி) கைகேயிவராதகுணமாக சக்ரவர்த்திவசத்தின்படியே ஸ்ரீ பரதாழ்வானுக்குக்கொடுத்தது.

(வன்கானடை பித்யாதி) ஒருவரால் ப்ரவேசிக்க வரிதான வலிய காட்டையடைந்த அழகிய ஸுலபனானவன். கட்டினகாப் போடே காடேறப்போகச்சொன்ன விடத்தில், முகத்தில் கருகுதலின்றிக்கே, முடியைத் தவிர்த்து, ஜடையைப் புனைந்து காட்டை

லக்கொண்டோ பரதற்கருளினதென்னவருளிரார்(கைகேயி இத்யாதி) (க) "நவநம் கந்துகாமஸ்ய த்யஜதச்சவஸந்தராம் । ஸர்வ லோகாதிகஸ்யேவ லக்ஷ்யதே சித்தவிக்ரியா" என்கிற வசநத்தை உட்கொண்டு அழகையும் ஸௌலப்யத்தையுமுபபாதிக்கிறார் (கட்டினவித்யாதி). ... (அ)

(க) ரா-அ-கஉ-ஙூ.

http://acharya.org

மூ.—பதகமுதலிவாய்ப் பட்டகளிறு
கதறிக்ககூப்பி யென்கண்ணு! கண்ணுவென்ன
உதவப்புள்ளூர்ந்தங் குணர்யர்நிர்த்த [ருன்
அதகன்வந்தப்பூச்சிகாட்டுகின்ற னம்மனையப்பூச்சிகாட்டுகின்

அவ.—பெருமிடுக்கன் அப்பூச்சி காட்டுகின்றனென்கிறார்.

ஸ்வா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (பதகமித்யாதி) பதகமுதலியின் வாயிலே அகப்பட்ட பகவத் பக்தனை ஸ்ரீகஜேந்த்ரன். (க)! "ஆஜக

விட்டுக் காடேறப்போனபடியை நினைத்து, அழகிய மாலபனென் கிறது. அன்றிக்கே, "அந்தண்ணன்" என்றது-(உ) "ராமஸ்ஸலக்ஷ்மணஸ் ராமஸ்ஸமலபத்ராக்ஷ:" என்கிறபடியே அழகிய திருக்கண்களையுடைய னென்னவுமாம். அப்போது, "ராஜ்யைஸ்வர்யத்தைவிட்டுக் காட்டில் போந்தோம்" என்னும்க்லேசமின்றிக்கே, அகவாயில் ஹர்ஷம்திருக் கண்களிலே தோன்றும்படியாகப் போனபடியைச் சொல்லுகிறது.

வ்யா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (பதகமுதலி) பதகம் - முதலியினு டைய கொடுமை.(க) "கொடியவாய்விலங்கு" என்னக்கடவதிறே. (ச) "அதன்விடந்திறுக் கலுங்கி யழுங்கியவாறே" என்னும்படி ஸ்ரீ கஜேந்த்ராழ்வானை கோவுபடுத்தின கொடுமையைச் சொல்லு கிறது. அன்றிக்கே, "பாதகம்" என்கிறத்தை, "பதகம்" என்று சுருக்கத்துக்கிடக்கிறதாய், பாதகத்தையுடைத்தான முதலி யென்னவுமாம். அதாவது-ஸாபோபஹதமாய் வந்து கிடந்ததிறே. இம்முதலி, "ஆனையாலே தன்னுடைய ஸாபமோக்ஷம்" என்றறிகை யாலே தன் கார்யஸித்தியளவும் இவன்காலை பிடித்த பிடி கழுவ விடாதேகின்றபடி. (வாய்ப்பட்டகளிறு) அதன் வாயிலே அகப்

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (பதகமுதலியித்யாதி)(விலங்கு)என்று-இர்யக் தாய், முதலேயைச்சொல்லுகிறது. கொடுமையை ப்ரமாண பூர்வகம் விசேஷி க்கிறார் (அதனித்யாதி). (விடத்திறுக்கு)விஷத்துக்கு.(அலுங்கி)கோவுபட்டு. (அழுங்கிய) கூப்பிட்ட. (அதாவது) என்றது - பாதகத்தையுடைத்தாகை யாவதென்றபடி. (கிடந்ததிறே) என்றவனந்தரம் "ஆனையாலே" என்றதே ஷம். (அதாவது)என்றதுக்கு(நின்றபடி)என்றத்தோடர்வயம்.இப்படி கஜேந்த்

(க) விஷ்ணுதர்மசித்ர
(உ) ராஸ்மாகுரு.
(ங) திமேரிஅங்.
(ச) திபள்ளிஉ.

http://acharya.org

ர்ஷேரிரே ப்ரஹ்ம ஆகர்ஷேஜ ஆகர்ஷதிதிரேக்ராஹ ஆகர்ஷதிதஜ்ஜலே" என்று நெடுங்காலம் நீருக்கிழுக்க, கரைக்கிழுக்க; "பகவத்பக்தஜன கஜேந்த்ரன விரோதித்தது பாதகமோ? இதுக்கு நேரதுவானது பாதகமோ" என்னும் விகல்பம் தோன்றினால், ஸாபராதனாய்ச் செய்ததுமாய், ஸாபவிமோசனமாய்ப்பேஷணமாய்ச்செய்ததுமாகையாலே, இதுக்கு நேரதுவான பூர்வபாபமே பாதகமாம்தன்னையிறே. அன்றிகில் சபித்தவன்மேலே வைக்கையிறே உள்ளது. ஆனாலும் "பதகமுதலீல" என்று-முதலீலின்மேலே பாதகத்தை வைத்தாரே.

பட்டயானபடியாலது. தன்னிலமல்லாமையாலே ஒரு கீர்ப்புழுவின் வகையிலே அகப்பட்டதாய்த்து. வெளிநிலமாகில் இதின் அருகு வரமாட்டாதிறே அது.

(கதறியிக்பாதி) அதின்வாயிலே அகப்பட்டவிடத்தில் "தம்முடைய பலத்தாலே தள்ளிக்கரையேறுகிறோம்" என்று (க) "கஜேந்த்ரஸ்ய பரே ப்ராஹ்ம ஆகர்ஷதி தரேக்ராஹ ஆகர்ஷதி தஜ்ஜலே" என்கிறபடியே ஆயிரம் தேவஸம்வத்ஸரம் அநுரூபமாக்கிழுக்க, தான் கரைக்கிழுக்கச்சென்ற விடத்திலும், அதுக்குத் தன்னிலமாகையாலும், அபிமதனித்தியாலும்(உ) "முழுவலிமுதலே" என்னும்படி ப(ர)லமறிசயித்து, தனக்குத்தன்னிலமல்லாமையாலும், அபிமதாலாபத்தாலும்பலம் க்ஷீணமாய், துதிக்கை முழுத்தும்படியாகையாலே, "இனி நம்மால் செய்யலாவதொன்றுமில்லை" என்று (கூ) "ஜஹ்ராத ஸுதஜ்ஞோ முஸாஉஸித்ய யத்நேந - பரமாபதமாபன்ன ஸரணா சிந்தயத்

ராழ்வானப்பிடிக்கையால் இதுவே பாதகமென்று கருத்து. ஆனபலவத்தாயிருக்க, அகப்படிவானென்னென்ன வருஞ்சிறார் (தள்ளிவிடியாதி).

"கைகூப்பி-கதறி-கண்ணீர் கண்ணே" என்றன்வயித்து இந்த காயிகவாசிகங்கள் மாநஸிகமான தேதகரக்ஷகத்வாத்யவஸாயமில்லாதபோது கூடாமையாலே, அதுக்கும் உபலக்ஷணமாக்கி இதுக்கு, ஆகிஞ்சந்ய அநந்யகதித்வங்களுச்சொல்லவேண்டிலேயாலே, இவற்றையெல்லாம் ஸ்ப்ரமாணமாக உபபாதித்துக்கொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (அதன்வாயிலே என்று - தொடங்கி பலகாலும் சொல்ல) என்னுமளவும். (அபிமதஸித்தியாலும்) என்றது-ஸாபவிமோசகனான கஜேந்த்ரன் திருவடிகளே லபிக்கையாலுமென்றபடி. (அபி

(க) விஷ்ணுத-கூக-சக. (உ) திமொ-நி-அ-கூ. (கூ) விஷ்ணுத-கூக-சஎ.
† (பா) இத்தை கலியமாட்டாதிறே-அது.

http://acharya.org

கதறிக்கைகூப்பி என்கண்ணே! கண்ணேவெண்ண) (க) "நாரா
ஓ! மணிவண்ணே!" என்றுப்போலேயிறே, "கண்ணே!கண்ணே!"
தும். "சுகதி" என்பானென்னென்னில்; அதிகாரத்துக்குத்
பல்லாதனைச்சொல்லுகையாலே. தகுதிதானென்னென்னில்;
க்கு விஷயமான தேவதாந்தர்யாமி யென்னுதல். ஸ்வாந்
மி யென்னுதவிறே.

இந்த ஆபத்து "* மழுங்காத ஞானமே படையாக நீங்கும்"
நெடுங்காலம் சென்றவளவிலும், நீங்காமையாலே, (உ)திர்ப்ப

' என்கிறபடியே இத்தசையில் ஸர்வேச்வரனையே தனக்கு
ுகநிவேத்து; கன்கையையெடுத்து அஞ்ஜலிபண்ணி, தன்னூர்
ல்லாம் தோற்றும்படி கூப்பிட்டுக்கொண்டு, "எனக்குநீர்வா
னவனே!" என்று பலகாலும்சொல்ல.

க) "நாராயணே! ஓ! மணிவண்ணே! நாகணையாய்! வாராய்"
கூப்பிட்டாளைவருளிச்செய்தார் திருமங்கையாழ்வார்;
'என்கண்ணே! கண்ணே!" என்று கூப்பிட்டாளைவருளிச்செய்
ு)"மூலேதி முக்ய ப்ரமாலபத்ரிவ்ருத்தே- மூலேதிமுக்தபதமாலபதி
க்தே" என்றுகொண்டு - "மூலமே" என்றுகூப்பிட்டா
ளாணிகர் சொன்னார்களிறே. இவைதன்னில் சேரும்படி
னன்னில்; "மூலம்" என்கிறவிடத்தில் அவதாரணவிக்ரஹ
டனை ஆகாரத்தை நினைத்துக் கூப்பிட்டாளைகையாலே,
தப்பர்யாயசப்தங்களையிட்டு ஆழ்வார்களருளிச்செய்தார்களா
ல், எல்லாம் தன்னில் சேரக்குறையில்லை.

ாபத்தாலும்) என்றது-கைங்கர்யாலாபத்தாலுமென்றபடி. வீப்ஸை
ீதம் (பலகாலும்) என்றது.

ாயணத்வத்தையிட்டுக் கூப்பிட்டானென்றும், "எனக்கு நிர்வாஹ
ன்று கூப்பிட்டானென்றும், மூலத்வத்தையிட்டுக்கூப்பிட்டானென்
மூன்று பேருடைய வாக்யங்களும் பரஸ்பர விருத்தங்களென்று சங்
ரிஹரிக்கிறார் (நாராயணே ஓ! வித்யாதி). பௌராணிகரோடேவிரோ
ரித்தது-இப்பாசுரங்களிலும் அர்த்தாந் பரிஹ்ருதமென்று கொள்
துதுக்கு) மூலமென்று கூப்பிட்டதுக்கு. பர்யாயமென்றது - ஏகவிக்ர
ஹ்ட விஷயகமாகையாலே.

சிறி-திரும-இ0 (உ) நா-பா-திரு-உரு-(க)

http://acharya.org

ஹ்ருதயபலம்-திக்பலம்சூத்ரியபலம்" என்ற விஸ்வாமித்ரஜப்போலே பக்திமார்கத்தை திக்கரித்து ப்ரபத்தி மார்கத்திலேபோந்து, சக்ரவர்தி-சப்தவேதியாய் எய்தாப்போலேயிறே "கண்ணா! கண்ணா" என்ற சொல்முடிவதற்கு முன்னே அவன் கண்ணிலே தோன்றும்படி, அந்தஃபுரம் கைகொரிக்க, சந்ர சாமரந்கள் பிற்பட, வெறுந்தரையிலே காலிரண்டடியிட்டு, பெரிய திருவடியைப் பண்செய்யப் பெறுமல் ஊர்ந்துசென்று நின்று பூர்வபக்தி தன்னையே ஸாத்யமாக்கினனிறே.

(அங்குறு துயர்தீர்க்க) "அங்கு" என்றது-முதலில் கல்வினவிடத்தில். (உறுதுயர்) ஆனையின்துயர் ஆனைக்கும் தனக்கும் தக்க

(உதவவித்யாதி) இந்த ஆர்த்தத்வனி திருச்செவிப்பட்டபோதே திருப்படிக்கையில் நின்றும் பதறியெழுந்திருந்து, (க) "ஆத்ரஸ்ய சமுபாதி ப்ரயாதஸ்ய- அகந்தித சமுபதிப்ரஹித ஹஸ்தம்." இத்யாதிப் படியே லக்ஷ்மணமுதலியார் திருக்கைகொடுக்கவும் பற்றாதே, திருவடிநிலைகோத்து எழுந்தருளுகையுமின்றிக்கே, வெறும் தரையிலேபத்தெட்டடியிட்டபதற்றத்தைக்கண்டு 'இதுக்கடியென்'? என்றுபயப்பட்டு திவ்யாந்தஃபுரம் கைகொரிக்க, பெரியதிருவடியைப் பண்செய்யப்பெறுமல், வெறும்புறத்திலே மேற்கொண்டு, "அந்தஆர்த்திக்குஉதவவேணும்" என்னுமத்தைப்பற்றஅவனைப்பேரிரக்துவிரைய நடத்திக்கொண்டு சென்று. அந்தப் பொய்கையில் முதலியின்கையிலேயகப்பட்டு ஸ்ரீ கஜேந்த்ராழ்வான் பட்டஅதி

"உதவப் புள்ளூர்ந்து" என்கிற விடத்தில் த்வராதிஸ்யம் தோன்றுகையால், அத்தை பட்டர் ஸ்ரீஸூக்திப்படியே உபபாதிப்பதாகத்திருவுள்ளம் பற்றி "கதறி" என்கிறதை கடாகஷித்தும், "கிமுதிசாகுலாந்தஃபுரம்- கிமிதிசாகுலாந்தஃபுரம்" என்றதையும் "நாகணையாய்" என்றதையும் கடாகஷித்துக் கொண்டு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இந்தவார்த்தத்வனியித்யாதி). (இத்யாதிப்படியே) என்றதுக்கு (மேல்கொண்டு) என்றத்தோடுஅன்வயம். கீழ் "அஸ்வீக்ருதப்ரணீத மணிபாதுகம்" என்றத்தையும், மேலே "அவாஹதபரிஷ்க்ரியம்" இத்யாதியையும்கடாகஷித்து 'கிமிதிசாகுலாந்தஃபுரம்' என்றதுக்கர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (பத்தெட்டித்யாதி). (பண்செய்கை) அலங்கரிக்கை. (விரைய) சீக்ரமாக. உறுகை - அடைகையாய், (பட்ட) என்கிறது. "கதறி" என்றத்தைக்கடாகஷித்து "துயர்" என்றதுக்குபலிதம் (அதிமாத்ரேத்யாதி). "துயர்" என்றது- ஸாமான்யஸப்தமாகையால், களேபர

(க) ர-ஸ்த-உ-ருள.

http://acharya.org

தண்டிறே. அன்றிக்கே, "அங்கு" என்றது - திதிக்கை முழுத்தும் ப்டியான வாபத்தாய், களகளாசப்தம்தோன்றக்லேசிக்கிற வளவி லும் "கின்றுஆழிதொட்டான்" என்னும்படிகின்றது; இன்னமும் பூர்வோபாஸக வாஸனையிலே புரியுமோவென்றிறே. அந்தப்ரபத்தி ஸ்வீகாரத்திலும் உபாயபுத்தி கழியாதபோது இத்தனை அருமை யுண்டுபோலேகாணும். இத்தனை காலமும் இவனுக்கு நடந்தஸக்தி இன்றுகுலையவேண்டிற்றிறே, இத்தஸ்வீகாரப்ரபத்திதனக்கும். இத் ப்ரபத்திதனக்கும்பலப்ரதாகம் செய்யவேண்டிற்றுகில்லைங்கல் பலஹ ஸ்ரைகதைசமே போருமிறே. இத்தைப்பற்றவிறேபட்டார் "ஜகதஸ்ருஷ்டி ராதேஸ்மஹி- பகவதஸ்த்வராயைநமஹி" என்றருளிச்செய்ததும், அங்க னன்றிக்கே, இப்படித்வரித்திலனுகில் " மறையும் மறையும் "என்ற ரிறே சிற்றாட்கொண்டார்.

(உ) துயர் தீர்த்தவதகன்) கல்விரகறிந்துஉ துயர்தீர்த்தபெரு மிடுக்கன். அன்றியே, க்ருபாப்ரேரகனுய் லங்கல்ப கிபந்தகமான ஸ்வாதந்த்ர்யம் பின்செல்லும்படியான ஸக்திமானென்னவுமாம். வந்தப்பூச்சி காட்டுகின்றன். (அதகன்) மிடுக்கன். .... (கூ)

அவ:—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றார்க்குப்பலம் சொல் லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

மாத்ராதிக்கத்தைப்போக்கின. ஸ்ரீ கஜேந்த்ராழ்வானுக்குதிக்கமாவது, (க) "நாஹம் கர்ஜபஸ்யஸ்ய்ரோஷ்டம் சமநூரந ; கரஸ்ய கமலேஸ்வ பாத மோரர்விசுஹரே: காரணம்களேபரஸ்யாஸ்ய த்ராணர்த்தம் மதனஸ் தரு கரஸ்த்த கமலாந்யேவபாதயோரர்ப்பிதம் ஹரே" என்கிற படியே கையிற்பூ, செவ்வியழியாமல் திருவடிகளில்சாத்தப் பெறு கிறிலோமென்னுமது. (அதகன்) மிடுக்கன். இப்படி ஆஸ்ரித ரகஷ ணம்பண்ணின ஸக்திவிஸேஷத்தைச்சொல்லுகிறது. (வந்தப்பூச்சி காட்டுகின்றன). .... (கூ)

அவ:—நிகமத்தில் இத்திருமொழிகற்றார்க்குப் பலம்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

த்ராணம் அர்த்தமாகில், ப்ரமாணவிரோதம்வருமென்றுவிஸேஷிக்கிறார் (ஸ்ரீ கஜேந்த்ரேத்யாதி). (கூ)

(க) விஷ்ணுசர்மே

http://acharya.org

மூ.—வல்லாளிலங்கையமரச் சமர்ஞரந்த
வில்லாளனீள விட்டமித்தன்னிர்த்த
சொல்லார்த்தவப்பூச்சிப் பாடலிவையைந்தும்
வல்லார்போய் வைகுந்தம் மேவி டுப்பரே. (கo)

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்வா.—பத்தாம்பாட்டு.—(வல்லாளிலங்கை) "மாதரம் கை செய்தவத்தாகன்" என்னுமிடத்தில் "என் வாதிறைவர்" என்றபடியும், *தாம் அவர்தம் பட்டரிடத்திலிட்டேற்றல் முன்னின்ற வலவன்னாளாயமும், *காயுநர்கடம்பேறித் தீயவணத்திற் பாய்ந்த பயமும், *திருப்பதில் பிறந்துபோன விடத்தில் வர்தபயச்சமும், அதுகூலப்திகூலரால் வந்தபயங்களும், *"வீழ்ந்தென தாப்பமும் பானும் தரிரும் தன் பாதவத்துக்கு வாக்கியாதிகர" என்றபயமும், "அசோகை யினஞ்சிங்கம் - சோபனமோகளி" என்றும்படி கர்வோத்தரமான விபரீதாக்களால்வந்த பயமும், அவகாரத்துக்கும் தேறுதலாய், அவன் *காவிடை கடந்தபயமும், *ஆனைக்காகன் செய்ய உதவிப்புள்ளூர்ந்தபயமும், * வல்லாளிலங்கை மலங்கச்சரம் துரத்தகாலத்தராக்ஷஸரால்வந்த பயமும் எல்லாம் நிவருத்தமாகைக்காக, திருக்கையில் ஆழ்வார்களைக் காட்டியருள, பூதனா சகடயமளார்ஜுனாரிஷ்டகளால்வந்த விரோதத்துக்குப்பயப்பட்ட திருவாய்ப்பாடியில் பெண்களுக்கும் இவர்தமக்கும் அவை பயவர்த்தகங்களாயிருக்கையாலேயிறே "அப்பூச்சி" என்றது.

ஆழ்வார்களைக்காட்டினவாறே, பெண்கள் "அப்பூச்சி" என்றருளக்கூடும். அவர்களுடைய விரோதமும் பயபாவனையாகையாலே, (க)"மெய்த்தலைதகம்" என்றதுமுதலாகப்பலவிடங்களிலும்கண்டார் கோளாயதிலும், மறக்கவும் "இப்போதுகண்டோமே" என்றதிலைக் கவும் கூடுமென்பதாலே. இவர்; (உ)"வஞ்சனையும் சூதாழியும் பல்லாண்டு" என்றதிகாடங்கிப்பலவிடங்களிலும்ஆழ்வார்களோடுபழகிப் போந்தவர் "அப்பூச்சி" என்பானென்னெனில்; இவர்க்குள்வரூபம் இதுகாணையாய்க்கொண்டல்லுகையாலே யென்றுதல். பெண்கள்பாசுரத்தைப்பாடி மாக்கிரும் இதுதானேயிறே இவர்க்குள்வரூபம். ஆகையிலும் "அப்பூச்சி" என்கிற பாசுரமில்லையாகிலும் "வயிறு

(க) உ-உ-உஉ. (உ) திருப்பல்லாண்டு-உ.

http://acharya.org

மறுக்கினாய்" "அப்பூச்சி" என்கிற விவைதானேயிறேஇவர்க்குயாத்
ரை. இவரருளிச்செய்த விடங்களிலும் திருவள்ளத்தில் கிடப்ப
தஇதுதானேயிறே.

(வல்லாளிந்யாதி) வலிமை யாலே பறித்துக்கொண்டதாகை
யாலே "வல்லாளி லங்கை" என்கிறார். (மலங்க)செருப்பும் தேவா
ரமும் ஒக்கக்கட்டும் படியாக. இலங்கையிலே தேவாரமுமுண்டோ
வெ ன் னி ல்;— (க) அக்நிஹோத்ராஸ்ச வேதாஸ்ச ராக்ஷஸாநாம் க்ருஹேக்ருஹே -
அக்நிஹோத்ராஸ்ச வேதாஸ்ச ராக்ஷஸாநாம் க்ருஹேக்ருஹே " என்கிறபடியே அவையுமுண்டாதல். அன்றியிலே, அவர்கள் விரும்
பினவை அவர்களுக்குத் தேவாரமிறே. (சரம்தூர்தவில்லாளன்)
"ராமசரம்" என்றுப்ரஸித்தமிறே. (க)* மாறுகிரைத்திரைக்குமிறே.
(உ)" ஒருவரிருவரோர்மூவர் " என்னக்கடவதிறே. (வில்லாளனே)
இதுப்ரஸித்தி. (விட்டு சித்தன் விரித்த) இவ்வவதாரத்தில் மௌளர்
யாதிகளைக் கொண்டிறே, எல்லாவவதாரங்களிலும் விரித்தருளிச்
செய்ததும். தொடங்குகிறபோதே (ங)" பாழாளாகப் படைபொரு
தான்" என்றது முதலாகவிறே மேல்விரித்தது.

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (வல்லாளிலங்கை) வலிய ஆள்களை
யுடைத்தாகையாலே, ஒருவராலடர்கவொண்ணாத பரிகரத்தை
யுடைத்தாய்க்கட்டிடைத்தான லங்கையானது. ராவணன்மதிக்கும்
படியான ஆண்பிள்ளைகள் வர்த்திக்குமூரிறே. (மலங்க) செருப்பும்
தேவாரமும் ஒக்கக்கட்டிப் போக்கிடம்தேடிமலங்கும்படியாக. (சரந்
தூர்தவில்லாளனே) திருச்சரங்களேமேன்மேலும்டத்தினதிருவில்லை
யுடையவனே. இத்தால்-ஈஸ்வரத்வப்பிடாராலன்றுக்கே, அவதாரத்
தக்கு அநுரூபமாகநின்று அம்பாலே அவ்வூரையடர்த்த ஆண்
பிள்ளைத்தனத்தைச் சொல்லுகிறது. இத்திருமொழிக்குஸ்வதார
விஷயமாயிருக்க, நிகமத்தில் இப்படியருளிச்செய்தது அவ்வவதார

அந;—பத்தாம்பாட்டு. (வல்லாளிந்யாதி) (அடர்க்கை)- மேலிடுகை
"வல்லானன்" என்கிறதைவிசேஷித்து உபபாதிக்கிறார் (ராவணனித்யாதி).
"மலங்க"என்றதுக்கு-சித்தவிப்ரமம்அர்த்தமாக்கி உபபாதிக்கிறார்(செருப்புமித்
யாதி). (தேவாரம்) ராக்ஷஸர்களுடையஆராத்யதேவதாக்ரஹம். (பிடாரால்)
அபிமாநத்தால்.

(க) இவாய்-எ-ச-எ. (உ) இ-வாய்-அ-சு-ங. (ங) திரு-பல்லா-ங.

http://acharya.org

(சொல்லார்த்த வப்பூச்சிப்பாடல்) ப்ரதிஜ்ஞாஸித்தாநுவாதமாகச் சொல்லாவதற்குக்கும் சொல் நிரப்பாமுண்டாவதும் இவ்வப்பூச்சிப் பாடலாலேயிறே. இது தான் காட்டுகிறவன் நிர்ப்பயனும், கண்டவன் பயப்படுமதிறே அப்பூச்சி. (வல்லார்) இத்தை லாபிப்பாயமாக வல்லாரென்னுதல்; அன்றிக்கே, இவரபிமாநத்நிலே ஒதுக்கி, இச்சப்தமாத்ரத்தையே உத்தர்யமாக ஓதி, ஒதுவித்துப் போருமிதுவே யாத்ரையாக வல்லாரென்னுதல். (போய் வைகுந்தம் மன்னியிருப்பாரே) இவ்வாழ்வாரபிமாநமே வழியாகப்போய் த்ரிபாத் விபூதியிலே சென்று * பரமாத்மாவைக் சூழ்ந்திருக்க, "பல்லாண்டு பல்லாண்டு" என்று காலதத்வமுள்ளதனையும் ஏத்துகை பலமாகப் பெறுவரென்கிறார். (க0)

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

த்துக்கும் இவ்வைதார்த்தத்துக்குமுண்டான ஐக்யத்தைப்பற்றவிறே. "வன்கானடையங்கள்வாய்" என்று இத்தழுக்யம் கூறும் சொல்லப்பட்டதிறே. (விஷ்ணுசித்தன்விரித்த) பெரியாழ்வார் விஷ்ணுசேஷ அருளிச்செய்தவையான.

(சொல்லார்த்தவித்யாதி) சொல்நிரப்பத்தையுடைத்தாய் அப்பூச்சிவிஷயமான பாட்டுக்களாயிருக்கிற இப்பத்தையும் எதேனுமொருபடிவல்லவர்கள். "சொல்லார்த்த" என்றது-அதிகரிப்பார்க்கு இதினர்த்தத்திலே போகவேண்டா; சப்தரஸத்தாலே அமையுமென்னும்படியிருக்குமென்னவுமாம். (வல்லார்) என்றது-லாபிப்பாயமாக வல்லாரென்னவுமாம். (போயித்யாதி) இதினுடையஅப்பியாஸமே நோன்பாகஅர்ச்சராதிமார்க்கத்தாலேபோய், ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே அநுபவித்து மங்களாசாஸநம்பண்ணிக்கொண்டுபோவதற்காலமுமிருக்கப்பெறுவர். .... (க0)

பெரியாழ்வார் திருமொழி இரண்டாம்பத்து முதல்திருமொழி முற்றிற்று.

ஸ்ரீயர் திருவடிகளே சரணம்.

(சொல்நிரப்பத்தையுடைத்தாய்) என்றது-கவியினுடைய லக்ஷணத்துக்கதநுபமான சொற்களாலே பூர்ணமாயென்றபடி. சொற்களே புருஷார்த்தத்துக்கு அமையுமென்று, "சொல்லார்த்த" என்றதுக்கு அர்த்தாந்தரமருளுகிறார் (அதிகரிப்பார்க் கித்யாதி). ... ... (க0)

ஸ்ரீயர் திருவடிகளே சரணம்.

http://acharya.org

இரண்டாம்பத்து இரண்டாந்திருமொழி

அரவணைப்பிரவேசம்.

அவ.—"அல்வழக்கொன்று மில்லாவணி கோட்டியர்கோன்" என்று-அல்வழக்கொன்று மில்லாதே அழுதுரியிட்டது தேசமாக்கி, தத்தேசிகரான அவதாரகத்தமாக வள்ளுகிர்தேவரம்செய்து, *காவகாரியம்சொல்லிலாதவர்களோதேஸிகராக்கி, கார்யபூதனுனவவன் அவதரித்த ஊரில் கொண்டாட்டம் ஒக்கநின்று கண்டாப்போலே, மிகவும் உகந்தமங்களாசாஸநம்செய்து, அவதாரத்தவறுடையநிவ்யாவயவங்களைப் பாதாதிகேசசாத்தமாக நிரவத்யமான வடிவழகைப்பேசி, இதுவே பரமபுருஷார்த்தமென்று வள்ளுகிர்தேசம் செய்து, காமும் மிகவுழகந்தூதம்போல்வார்க்கும் "காணிர்" "காணிர்" என்னுசாட்டியருளி, இவனுக்கு ஆஜ்ஞாரூபமாகவும் அதுக்ஞாரூபமாகவும், ப்ரா

அவ.—ஆழ்வார்களெல்லாருந்தாந்தாமுகாரப்ரவணராயிருக்கச்செய்தேயாகிலும், அவர்களெல்லாரையும் போலன்றிக்கே, ஸ்ருஷ்டிமுகாரத்திலே அதிப்ரவணராய், அவ்வவகாரானுரூபத்தைக்காட்டி(ஈ)பகவந்மத்தைஅவித்தாகப்பண்ணிப்போந்து,(க)"போகத்தில் வழுவாதடிதுலையவர்கோன்" என்கிறபடியேஅவ்வவதாரஸமுள்ள தெல்லாரம்அநுபவிக்கிற வாசனையாலே, முதல்முழுதுமுதிருமொழியாலே-அவன் அவதரித்த ஸமயத்தில் அங்குள்ளார்செய்த உபலாளநவிசேஷங்களையும், அநந்தரம், யசோதைப்பிராட்டி அவனுடையபாதாதிகேசசாத்மாவான அவயவங்களிலுண்டான வழகை ப்ரத்யேகமாகத்தானனுபவித்து, அநுபூஷணக்களையும்தான் அழைத்துக்காட்டினபடியையும், அநந்தரம், அவள் அவனைத் தொட்டிலிலேற்றித் தாலாட்டினபடியையும், பிற்காலமாயிருக்க, தத்காலம்போலேபாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே யசோதாதிகளுடையப்ரதிபத்தியையும் ஸ்நேஹமுதத்

அரவணை ப்ரவேசம்;—கீழ்பத்துக்கும் இத்திருமொழிக்கும் வ்யாக்யாநரூபத்வம் (ஆழ்வார்களெல்லாரும்தாமாகி). (அநுபவிக்கிறவாசையாலே) என்றதற்கு (ஸ்ருஷ்டாவாஸர்) என்றதற்கு, (ஸ்ருஷ்டாகிறார் இத்திருமொழியிலே) என்றதற்காகவ்யவகல்பிக்கொண்டது. (மூன்றாந்திருமொழியாலே) என்றதை- (உலையாக்கொண்டதாமரைபவத்து) என்றதோடுவ்யயம். (யசோதாதிகள்) கைக்கிற ஆஜ்ஞைத்தாலே அவதாரகாலத்தில் உபலாளித்த

(க) நா-தி-அ-60

http://acharya.org

ல்வர;— ப்ரதி பக்தகமான அதிகாரியாகவும் உபயவிபூதியி லுள்ளாரும் உபகரிக்க பகவானுடைய அவதாரத்தில் பெரியாழ்வி தேரன்ற அவர்கள் வாயிட்டவழக்கையும், அவர்கள் கொடுவக்கவழ் கையும் மேன்மையும் நீர்மையுமான கோப்பாடிதேரன்ற அந்தே கிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்க,

அவன் அங்கீகரித்தபின்பு திருப்பல்லாண்டு பாடி, ஞான முத்துக்கு ஆர்யத்வத்திலுண்டான ஸ்ரேஷ்டப்ரகாரத்வத்தைக் கற் பித்து, அவற்றுக்கு ஸ்ரேஷ்டனான நிர்விஷயனாக்கி, விஷயீகரித்த ஞானத்தை (க) "ஸ்ரீமதே நாராயணாய நமஸ்" என்கிற மந்த்ரமாக்கி, (உ) "ஸ்ரீமானாமதி" என்றும், (ங) "விண்டனில் மனனியமாயி" என்றும், உபயவிபூதியிலுள்ள ரையும் உபலக்ஷணார்த்தமாக இவன் புழுதியளவு தொடக்க மான வ்யாபாரங்களைக்கண்டு தாழும் மிகைமூகத்து தம்பிபால் வரையும் அழைத்துக்காட்டி, கொக்கினசண் கொண்டிபோக வல்லிக்காளாகில் போம்கோள்" என்று முன்பு பக்ஷவரவிட்டித் தாம்மல்லாராதவர்களையும் 'வந்தணம்பிபோம்கோள்' எனை "உய்ய வுலகுபடைத்து" என்று ஜகத்காரணப்பகாசமானபரமபதம்முதலா கக்கீழுபருளிச்செய்த திவ்யதேசங்களையும், இதில்நுளிச்செய்த திருக் குடந்தைமுதலான திவ்யதேசங்களிலும்வந்தவதரித்தருளிய்றவனும் காகாவான அவதாரங்களுக்கும் அதாரங்களாகப்பாகித்தலனும் (ச) [வேதேஷு ஸர்வேஷு கீத்யதே. யோயஸ்ய வர்வை ரஹஸ்யமேவமேவேத் யஸ்] என்கிறபடியே - "லகலவேதபுராண்க்கீர்திமாலை புராணர்களா லும் அறியப்படுமவன் தான்" என்றவனை-கீழே "நாராயணை வழே லழேல்" என்றவாணையாலே (ஞ) "நாண்மலரினைபொருளே" (ட) "ஏழுமறைப்பொருளே" (ண) "எங்கள் குடிக்கரசே" என்று வாசக த்துக்கு வாச்யமும், வாச்யத்துக்கு வாசகமுமாக வழுதிவிட்டி, அவனை (அ) "செப்பமுடையவன் சீர்மலர்க்கண்ணன் - அப்பன்கள் போலேறியாடுகசெங்கீரை" என்னையாலே லோகத்திலுள்ளார்க்கு

(க) மை-ஆ-பி-க. (உ) க-இ-க (ங) க-ஈ-ச (ச) இ-க-இ-க.
(ஞ) க-ஊ-ஙூ. (ட) க-ஊ-ஙூ. (ண) க-ஊ-கப. (அ) க-ஊ-க.

http://acharya.org

பீதி, பக்தி, ப்ராப்திமூலமான ஆசாரங்கள் ப்ரமாணதுகுண மாகத் தோன்றும்படியாகவும், கொல்வழுவாத ஆஸ்ரித பாரதந்த்ர்யம்தோன்றும்படியாகவும், ''செங்கீரை'' என்கிற வ்யாஜம் முதலாக ''சப்பாணி, தளர்நடை, அச்சோ, அச்சோ, புறம்புல்கல், அப்பூச்சி'' என்கிற வ்யாபார விசேஷங்களை ப்ரார்த்தித்து,

''அவன் இவை செய்யச்செய்ய, அவற்றுக்குத் திருவடிகள் தோம்'' என்றும், ''தளர்நடையில் விழுந்தெழுந்திருக்கையாலே திருமேனிதோம்''என்றும், அச்சோபுறம்புல்கல்களாலே தம்முடைய திருமேனியை வன்மையென்று நினைத்து, அத்தாலும் ''திருமார்பு தோம்'' என்றருளி, ''நாம் ப்ரார்த்தித்து என்ன கார்யம் செய்தோம்'' என்று அநுதபிக்கிறவளவிலே, தங்கிவ்ருத்யர்த்தமாகத்தன் திருத்தோள்களையும் ஆழ்வார்களையும் காட்ட, அவையும் பயாzபய ஹேதுவாகையாலே, அவற்றை அணைத்துத் திருமேனியில் வாட்டத்தை நிவர்த்தித்துப் ''படுக்கைவாய்ப்பாலே உறங்குகிறவனித்தனை

கையுமுடையராய்க்கொண்டு நாமதபவித்துஅநுதாபம், அவன் அம்புலியை யழைக்கை, செங்கீரையாடுகை, சப்பாணிகொட்டுகை, தளர்நடை நடக்கை, அச்சோ வென்னும், புறம்புல்குவா வென்னும், யசோதைப்பிராட்டி அநுபவிக்கையும், முன்னும் பின்னும் வந்தணைக்கையாகிற பாலசேஷ்டிதங்களையும், தத்பாவயுக்தராய்க்கொண்டு அடைவே அநுபவித்துக்கொண்டு வந்து, கீழ்த்திருமொழியிலே - அவன் திருவாய்ப்பாடியிலுள்ளாரோடே அப்பூச்சிகாட்டி விளையாடினசேஷ்டிதத்தையும் தத்காலத்திலே அவள் அநுபவித்துப்பேசினப் போலேதானும் அநுபவித்துப்பேசி ஹ்ருஷ்டாளானர்.

தோபரிமாணமென்று கொள்வது. இம்மூன்று திருமொழியையும் அநுபவித்தாக்களான யசோதாதிகளுடைய வ்யாபாரபரமாகையாலே, ஒருபேடிகையாக்கி, ஆதுபாவ்யனைக்ருஷ்ணசேஷ்டிதங்களை யசோதாபாவனையாலே அநுபவித்தானென்றுமேலாதுதிருமொழியையும் ஒருசேர்த்தியாகவருளுகிறார் (அகத்ரமவனித்யாதி). பத்தாம்திருமொழியில் திருவாய்ப்பாடியிலுள்ளார் எல்லாருடைய பாவனையாலேக்ருஷ்ணசேஷ்டிதத்தை அநுபவிக்கிற படியைச் சொல்லுகையாலே ப்ருதக்காகத் திருவுள்ளம்பற்றியருளுகிறார் (அவனித்யாதி).

http://acharya.org

மூ.—அரவணையா யாயரேறே யம்மமுண்ணத் துயிலெழாயே
இரவுமுண்ணுதுறங்கி யேபோயின்றுழக்கி கொண்டதாலோ
வரவுக்காணேன் வயிறணைக்காய் வனமுலைகள்சோர்த்தபாயத்
திருவுடையவாய்மடுத்துத் தீளைத்தணைத்துப் பருகிடாயே.

என்று உறங்குகிறவனை யெழுப்பி, (க) "ஆர்ந்த் - அஸ்தே" என்கிற ப்ரதிஜ்ஞையைக் குலைத்து, (உ) "ஆர்ந்தோ - அஸ்தாமி" என்கிறபடியே அழுது செய்யவேணுமென்கிறார். .... *

ஸ்வா.—முதல்பாட்டு. (அரவணையித்யாதி) திருவனந்தாழ்வான் படுக்கையாய்ப்பாலே கண்வளர்ந்த வாயனரேயோ? அம்மே

.:. இவர், அவன் லீலா வ்யாபாரஞ் சூழ்ந்புண்ணையையும் மறந்து நெடும்போதாகக்கிடந்து உறங்குகையாலே "உன்னைப் பிள்ளையைத் தாயறியும்" என்கிறபடியே யசோதைப் பிராட்டி அத்தை யறிந்து, "அம்ம முண்ணாத்துயிலாதே" என்று அவனை எழுப்பி, நெடும்போதாக முலைபுண்ணுமே கிடந்தமையை அவனுக்கறிவித்து, நெறித்துப்பாய்கிற தன்முலைத்தலைகளை உண்ண வேணுமென்று அபேக்ஷித்து, அவன் இறுத்திருந்தவளவிலுள்விடாதே நிர்ப்பந்தித்து முலையூட்டின ப்ரகாரத்தை, தாமுமநுபவிக்க வாசைப்பட்டு, அதற்பாவ(ஸ்வபா)த்தராய்க்கொண்டு அவனை அம்ம முண்ண வெழுப்புகை முதலானாலஸத்தை யநுபவித்துப்பேசி உற்ருஷ்டராகிறார் இத்திருமொழியில். .... *

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (அரவணையித்யாதி) மென்மை, குளிர்த்தி, காற்றம் தொடக்கமானவற்றை ப்ரக்ருதியாகவுடைய திரு

"இரவு முண்ணுதுறங்கி" என்றதற்கு மேற்றலை அருளிச்செய்து கொண்டு, இத்திருமொழியில் ப்ரமேயத்தை ஸங்க்ரஹேணவருளுகிறார் (இனியித்யாதி). "இன்றுழக்கிகொண்டதாலோ" என்றதைக்கடாகூடித்தருளுகிறார் (நெடும்போதாகவித்யாதி). "வனமுலைகள்" இத்யாதியைக்கடாகூடித்தருளுகிறார் (நெறித்திடித்யாதி). நெறித்து - நிமிர்ந்து. "ஓடியோடிப்போய்விடாதே" என்றதைக்கடாகூடித்தருளுகிறார் (அவன் இறுத்திருந்தவித்யாதி).

அரு;—முதற்பாட்டு. (அரவணையித்யாதி) "அணை" என்றதைக்கடாகூடித்து அரவுபததாத்பர்யமருளுகிறார் (மென்மையித்யாதி). தாவள்யெனுந்யாதி களாலிவகூடித்து (தடக்கமானவை) என்றது. அரவணையாயிருக்கும் தசை

(க) முண்டக-உ-க. (உ) தை-உ-உ.

http://acharya.org

ரான விடத்திலும் பள்ளிகொள்ள வேண்டுகிறது. "சோது" என்று ஹ்ம்ப்ரஸாதம்" என்றும் அறிபாவனன்று நினைத்து, "அம்மமுன்னத்துயிலெழாயே" என்கிறார்.

வளர்தாழ்வாணப் படிக்கைபாக வுடையனுமிருத்துவை த் து (க) "ஸுஷ்ஸுப்தபுருஷ்ஸ்ய - காகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்யஹம்பாகத: ?" என்கிறபடியே அப்படிக்கையைவிட்டுப் போந்து அவதிர்ணனுய் ஆயர்த்த ப்ரதாரணனைவனே! அப்படிக்கை வாய்ப்பாலே பள்ளிகொண்டுபோந்தவாலைகோ ? ஆயமோனைவிடத்திலும் படுக்கைவிட்டெழுந்திராதே பள்ளிகொள்ளுகிறது. அவன்தான்இதர ஸஜாதீயனுயவதரித்தால், (உ) "சென்றால்குடையாம்" என்கிறபடியே சக்தாரூவர்த்தியாய் அடிமை செய்யக்கடவ திருவஷ்தாழ்வானும், அவனுடையஅவஸ்தாதுகுணமாகப் பள்ளிகொள்வதொருதிருப்படிக்கையான வடிவைக் கொள்ளக்கூடுமிறே. ஆகையால் அங்குண்டான ஸுகமெல்லாம் இங்குண்டாயிருக்குமிறே கண்வளர்க்கருளுகிறவனுக்கு. (அம்மமுன்னத்துயிலெழாயே) "முலையுண்ணை" என்னே "அம்மமுன்னை" என்றது-அவளைவிட்டு தனக்காகஅவன் சொல்லும் பாகமனுவாலைகையாலே. குயில்-இத்யை, எழுகையாவது-அதுகேட்டுத்தூங்கிருக்கை. "எழாய்" என்கிறது - எழுந்திருக்க வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கை.

(திருமிக்யாதி) கீர்த்தியுமுன்னுதிகளுண்டு, அவ்வளவுமன்றி

யில் ஆயோகுகை அதடபக்கமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரமாணபூர்வகம் ஸுயம்பாஹாரத்தைக்காணித்து சப்தார்த்தமருளுகிறார் (காகபர்யங்கமித்யாதி). "அம்மமுன்னத்துயிலெழாயே" என்றவெழுப்பு கிறபோது "அரவணை" என்ற விசேஷத்தைத்தக்குஹார்தபாவமருளுகிறார் (அப்படிக்கையித்யாதி). ஆயோகுகையாவது ஆரவானது அணையாயிராமையாலே, அப்படிக்கையில் வாசனையாலே மோகநிவ்ருத்தியுண்டாகிறதென்னக்கடவதோ வென்னவருளுகிறார் (அதன்காணிதயாதி). ஆகையாலப்படிக்கையைவிட்டெழுந்திராதே பள்ளிகொள்ளுகிறதென்று கருத்து. "துயிலெழாயே" என்கிறவிடத்திலே - நித்யஸூரிகளுக்கு யிருக்குமென்றர்த்தமாகில், எழுப்புகிறப்ரகரணத்துக்குச்சேராமையாலே ப்ரார்த்தகாபரமாகவருளுகிறார் (எழாயென்கிறவித்யாதி).

"தீர்த்தமுமுன்னுதிகளுக்கிருக்க, இன்னும் போயுச்சிகொண்டாலோ?" என்றபேயத்தை சப்தார்த்தமருளுகிறார் (தீர்த்தியுமித்யாதி). (உறங்கு) என்

(க) ஹரிவம்சே. (உ) சு-திருவ-இங.

http://acharya.org

(இரவு முண்ணுதறங்கி நீபோய்) பகலுண்டதைமறந்தார் போலே காணும். பகலுண்ணுகார் இரவு முண்ணுர்களோ?; எழுப்பினவளவிலும் எழுந்திராமையாலே "கன்றவிழுப்பவொண்ணுது" என்றுவிட்டேன். இன்றும்போயுச்சிப்பட்டதெவ்விருர்விடிந்தமாத்திரத்தையேகொண்டு (வரவுங்காணேன்) "உண்ணவேண்டா" என்னும்போதும், எழுந்திருத்துவத்து "வேண்டா' என்ன வேண்டாவோ" என்றவளவிலே, எழுந்திருத்துவருகிறவனைக்கண்டு, "வயிறுதளர்த்து முகம்வாடிற்று" என்று எடுத்தணைத்துக்கொண்டவளவிலே, அழகிய முலைகள் நெறித்துப்பாயத்தொடங்கிற்று. வனப்பு-அழகும்,

---

க்கே இன்றும் போய் உச்சிப்பட்டது. ராத்ரி அங்கேத்தலாலே கிடந்தறங்கினால் விடிந்தால்தானுக்கு முண்ணவேண்டாவோ?; விடிந்தவளவேயோ? அப்போது உச்சிப் பட்டதுகாண். ஆனும், ஒவ்வாகிற அவ்வயசிற்கண்டிம் - விஷாதாதிசயஸ்வபாவம். (வரவித்யாதி) நீபாக வெளுத்திருந்து அம்முண்ண வேணுமென்று வரவும் கண்டிலேன்; அப்போகையில்லாமையென்ன வொண்ணுதபடி வயிறு தளர்ந்திராநின்றது. (வளமுலைகள்சோர்ந்துபாய) வனப்பு-அழகும், பெருமையும் முலைகளானவை உள்பக்கல் விசேஷணத்தாலே நெறித்து, பால் உள்ளடங்காமல் வடிந்துபரக்க. "உனக்குப் பசியுண்டாயிருக்க, இப்பால் இப்படி வடிந்துபோக உண்ணுதொழிவதே!" என்று கருத்து.

றவுகந்தரம் "இருக்க" என்று அத்யாஹாரம். (இன்றும்) இத்தனிபோதும். (போய்) வந்து. (உச்சிப்பட்டது) மத்யாஹ்னமாச்சுது. தாத்பர்யார்த்தமருளுகிறார் (ராத்ரியித்யாதி). "வரவும்" என்ற ச(ஆ)காரத்தாலே "தான் எழுப்ப எழுந்திருந்து வரவும் காணேன்" என்றஸமுச்சயம் திருவுள்ளம்பற்றி, ஸமுச்சேதவ்யார்த்தாந்தரத்தை அருளுகிறார் (நீயாகவித்யாதி.) "வனை" என்றதுக்கு - அழகும், பெருமையும சப்தார்த்தமாகிலும், பால்வடிந்து பெருகுகைக்கு அநுகுணமாகப் பெருமையை விசேஷித்து அருளுகிறார் (வனப்பித்யாதி). "சோர்ந்துபாய" என்பானேன்? "வயிறசைந்தாய், வநமுலைகள் - திருவுடையவாய்மதித்து" என்றால் போராதோவென்ன, "வயிறசைந்தாய்" என்றதைக் கடாஸூத்து, அதுக்குக்கருத்தருளுகிறார் (உனக்கித்யாதி). "சோர்ந்து பாய உண்ணுதொழிவதே" என்றதியாஹரித்து, அந்வயமாதல்; "வநமுலைகள் சோர்ந்துபாய, வயிறசைந்தாய்" என்றதன்வயமாதல் இவ்விடத்தில் கண்டுகொள்வது. (உண்ணுதொழிவதே) என்றது-"வயிறசைந்தாய்" என்றதின் பலிதார்த்தம்.

http://acharya.org

மூ.—

வைத்தநெய்யுங்காய்ந்தபாலும் வடித்தயிரும் நறுவெண்ணெயும்
இத்தனையும் பெற்றதியே னெம்பிரான்! நீபிறந்தபின்னை
எத்தனையுஞ் செய்யப்பெற்ற யேதுஞ்செய்யேன் நகம்படாதே
முத்தனைய முறுவல்செய்த மூக்குறிஞ்சி முலையுணையே. (உ)

பெருமையும். (திருவுடையவாய் மடித்து) பிராட்டிக்கு அஸாதாரணமான வாயென்னுதல். திருவாய்ப்பாடியில் (க) "சுருட்டார் மென்குழல்" என்கிறபடியே குழலழகு படைத்தார்க்கெல்லாம் அம்ருதபாகம் பண்ணும்படி ஸாதாரணமான வாயென்னுதல்; அழகிய வாயென்னுதல்; (திரு) அழகு. (நினைத்ததைத்தப் பருகிடாயே) முலையிலே வாய்வைத்து முழுசி வயிற்றிலே உதைத்து அழுது செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார். .... (க)

ஸ்வா;—இரண்டாம்பாட்டு. (வைத்தவித்யாதி) நறுவெண்ணெய் பழுதற உருக்கிவைத்தநெய்யும், செறிவுறக்காய்ந்தபாலும், பனிநீரும்படி நன்றாகத்தோய்த்த தயிரும்; காய்த்தால்வடிவதாயிருக்கிற

(திருவுடையவாய்மடித்து) அழகிய திருப்பவளத்தை மடித்து. திரு - அழகு. இவ்வளவழகையிலே உன்னுடைய திருவுடையாலையும் அபிநிவேசம்தோற்ற மடித்து. (நினைத்ததைத்) முலையுண்கிற ஹர்ஷம் தோற்ற கர்வித்துக் கால்களாலே என்னுடம்பிலே உதைத்துக் கொண்டிருந்து உண்டாய். பருகுதல்-பாகம்பண்ணுதல். (க)

வ்யா;— இரண்டாம்பாட்டு. (வைத்தவித்யாதி) பழுதற வுருக்கிவைத்தநெய்யும், செறிவுறக்காய்ந்தபாலும், பனிநீருள்ளது வடித்துக் கட்டியாயிருக்கிற தயிரும், செவ்வியிலே கடைந்தெடுத்த

"காய்வைத்து" என்னுதே "மடித்து" என்கையாலே (அபிநிவேசம் தோற்ற) என்றது. ... ... (க)

அரு;-இரண்டாம்பாட்டு. (வைத்தவித்யாதி) "காய்ந்தபாலும்" இத்யாதிகளில் காய்ச்சுதலானஸம்ஸ்காரயுக்தமாக வருளிச்செய்கையாலே, "வைத்தநெய்" என்றதுக்கும் ஒருஸம்ஸ்காரம்தோற்றவருளுகிறார்(பழுதறவித்யாதி). பழுது -தோஷம். காய்கையினெல்லைநிலத்தைத்திருவுள்ளம்பற்றியருளுகிறார் (செறிவுறவித்யாதி). செறிவுற - நிபிடமாக. (பனி)-குளிர்ச்சி. இதுதயிரில் நீருடைய ஸ்வரூபகதநம். (செவ்வியிலே) என்றது -தயிரினுடைய பரிமள

(க) உ-க-ன்.

http://acharya.org

தயிரென்னவுமாம். (நறுவெண்ணெயும்) செவ்விதுன்றுமல்கடையும் பக்வமறிந்து கடைந்துவைத்த நறுவெண்ணெயும். (எம்பிரான்நீ பிறந்தபின்னே இத்தனையும் பெற்றறியேன்) ஒன்றும் பெற்றறியே னென்னுதல்; இவைவைத்தபாத்ரங்களில் சிறிதும் பெற்றறியேனென் னுதல்.

"ஆரோகொண்டுபோனார்" என்ன-"அறிகிலேன்" என்றவாறே, "எம்பிரான்" என்றபோதை முகவிகாரத்தாலும், "நீபிறந்தபின் னேபெற்றறியேன்" என்றதாலும், "என்னைக்குறித்தன்றோ இவை யெல்லாம் சொல்லுகிறது" என்றுகோபத்தோடே போகப்புக்கவனை "வா" என்றழைத்தவாறே, "என்னைப்பிடித்தடித்தல்செய்யவன்றோ அழைக்கிறாய்; நான் ஏதுசெய்தேன்" என்ன; (எத்தனையும் செய்ய ப்பெற்றாய்) "உனக்குவேண்டினதெல்லாம் செய்யக்கடவை" என்ன; "இப்போது சொல்லுகிறாய், உன்வார்த்தையன்றே?" என்ன; (ஏதும்செய்யேன்கதம்படாதே) "நான்உன்னைஅடித்தல், கோபித்தல் செய்யேன்; நீகோபியாதேவா" என்ன; "வா" என்றவாறே முத்துப்

நறுவிய வெண்ணெயும். (எம்பிரான் நீ பிறந்தபின்னை - இத்தனையும் பெற்றறியேன்) என்னுடையாயனே! நீபிறந்தபின்புவைத்ததொன் றும் பெற்றறியேன். அன்றிக்கே, "இத்தனையும்" என்றது-எத்தனை மென்றபடியாய், இவற்றில் அல்பமும் பெற்றறியேனென்னுதல்.

"இப்படி என்னைக் களவேற்றுவதே; என்னைப் பிடித்தல் அடித் தல் செய்யவன்றோ நீ இவ்வார்த்தைசொல்லிற்று" என்றுகுபிதனாக; (எத்தனையும் செய்யப்பெற்றாய்) உனக்கு வேண்டினதெல்லாம்செய் யக்கடவை. (ஏதும்செய்யேன் கதம்படாதே) நான் உன்னைப் பிடித் தல் அடித்தல் ஒன்றும் செய்யக்கடவேனல்லேன்; நீ கோபிக்க

த்திலே யென்றுய். பக்வம்தப்பாதகாலத்திலே யென்றபடி. (நறுவிய) ஸுக ந்தியான. "எம்பிரான் நீபிறந்தபின்னே, வைத்தநெய்யித்யாதி - இத்தனையும் பெற்றறியேன்" என்று அந்வயம் தோற்றும்படி ப்ரதிகர்ஹணம் செய்தருளு கிறார் (எம்பிரானித்யாதி).

மேலே "கதம்படாதே" என்றிருக்கையாலே அதற்குச்சேரவவதாரிகை யருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). "எத்தனையும் செய்யப்பெற்றாய்" என்றதற்கு "எல்லாத்தையும் செய்யும்படிப்ராப்தனானாய்" என்றுசப்தார்த்தமாய், அத்தால் பலிதத்தை யருளுகிறார் (உனக்கித்யாதி). மூலையுள்ளகையி லுண்டான திரு

http://acharya.org

மூ.—தக்தம்மக்க ளழுதுசென்றால் தாய்மாராவார் தரிக்ககில்லார்
வக்துங்ின்மேற் பூசல்செய்ய வாழவல்ல வாகுதேலோ! [ய்ச
உக்தையாருன் திறத்தரல்ல ருன்னோகாணென்னுரப்பமாட்டே
கக்தகோப ளணிசிறுவா! காண்சுரக்த முலையுணேய. (க)

போலே யிருக்கிற திருமுக்துத்தியென்ற மக்தஸ்மிதம் செய்துகின்ற வளவிலே, சென்று எடுத்துக்கொண்டு, இவளோஸிகூப்பதாக நினைத்தவையெல்லாம் மறக்து, அக்தமுறுவலோடே வக்து மூக்காலே முழுகி, முலை மார்புகளிலே முகத்தாலும் மூக்காலும் உரோசிமுலையுண்ணு மென்கிறார்.

இத்தால்;—வைத்தநெய்யால் - வாகூஷாக் முக்தரையும், காய்ந்தபாலால்-(க)"சொல்லுவதேயோரத்தின் சுருக்கு" என்றும், (உ) "நாமநிஷ்டஉஸ்ருஷாம்ஹே - காமகிஷ்டோஸ்மயஹம்ஹுரேஃ" என்றுமிருக்கிற வர்கனையும், வடிதயிரால்-சதுர்த்தி உகாரங்களிலே தெளிக்து தங்கிஷ்டரராய்- மகாரத்திலே ப்ரக்ருத்யாத்ம விவேகயோக்யரான வர்கனையும், கறவெண்ணெயால்-செல்விருன்றமல் இவ்வளவிலே ப்ரக்ருத்யாத்மவிவேகம்பிறக்து, அஹங்காரமமகாரகிவ்ருத்தமான ஆத்மகுணங்களால் பூர்ணராய், மோக்ஷயோக்ஷராயிருக்கிற வர்கனையும் சொல்லுகிறது. .... (உ)

ஸ்வா;-மூன்றும்பாட்டு.(தக்தமித்யாதி) தெருவிலே விளையாடுகிறபிள்ளைகள் முதலானர்பலரும் "உன்மகன்எங்களை அடித்தான்"

வேண்டா. (கதம்) கோபம். (முக்தஸ்மயவித்யாதி) முத்துப்போலே ஒளி விடாகிற்கும் முறுவலைச்செய்து. அதாவது - கோபத்தைத் தவிர்த்து ஸ்மிதம் பண்ணிக்கொண்டென்னை. (மூக்குநீஞ்சி முலையுணேய) முலைக்கீழே முழுகி, மூக்காலே யுரோசியிருந்து முலையை அழுதுசெய்யாய். .... (உ)

முக மண்டலத்தின்புகரை அநுபவிக்க வேணுமென்று ஆசைப்பட்டு, "முறுவல்செய்து" என்கிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி, "கதம்படாதே" என்ற வரையும் கடாக்ஷித்து "கொண்டி" என்றபதம் அத்யாஹரித்துப் பலிதார்த்தமருளுகிறார் (அதாவதித்யாதி). "மூக்குநீஞ்சி" என்றதால் அர்த்தஸித்தரர்த்தத்தையருளுகிறார் (முலைக்கீழேமுழுகி) என்று. (முழுகி) என்றது - முட்டியென்றபடி. "உரீஞ்சி" என்றதினர்த்தம் (உரோசி) என்றது. அதாவது-தேய்த்தென்றபடி. ... ... (உ)

(க) உ-திருவ-உசு. (உ)

http://acharya.org

என்றுமுறைப்படுவதாக, பிள்ளையையும் கொண்டுவந்து நிம்பேற்றிக் காட்டினவளவிலே, "ஆய்ச்சி! நான் ஒன்றும் செய்திலேன்? இவர்கள் தாங்களாக்கும் இவை யெல்லாம் செய்தார்கள்" என்று இவன்பிதனுய் அழப்புகுந்தவாறே, இவள் அழுது கொடுவந்தவர்களை அழுகை மாற்றுதல், இவனைசிக்ஷித்தல் செய்யாதே, தன்னைத்தானேகலிந்து கொள்ளப்புக்கவாறே, அவர்கள்தாய்மார்வந்தவர்கள் "இதுவென்," என்று விலக்கப்புக்கவாறே, "இங்கேயிலேதக்தாம் பிள்ளைகள் தாய் மார்பக்கலிலே அழுதுசென்றால் தரிப்பர்களோ" என்றது கேட்டு, அவர்கள் போனவாறே, இவனைப்பிடித்து கலிவதாகத்தேடி, இவன முகையைக் கண்டு உன்மேலே எல்லாரும் நிம்பேற்றி அலர்ந்தாற்ற, அதுவேயாத்ரையாக. (வாழவல்ல வாசுதேவா) "பசுவின் வயிற்றில் புளியாயிருந்தாயி" என்று கோபித்து, அத்தைமறந்து, உன்தையா

வ்யா.—மூன்றும்பாட்டு. (தந்தமித்யாதி) ஊரில் பிள்ளைகளோடே விளையாடப் புக்கால் எல்லாரையும் போலன்றிக்கே, நீ அவர்களை அடித்துக் குத்தி விளையாடா நின்றாய்; இப்படிசெய்யலாமோ? தந்தம் பிள்ளைகள் அழுது சென்றால், அவர்கள் தாய்மாரானவர்கள் பொறுக்கமாட்டார்கள். (வந்தபின்மேல் பூசல்செய்ய) அவர்கள் தங்கள் தங்கள் பிள்ளைகளையும் பிடித்துக்கொடுவந்து உன்மேலே சிலுகிட்டுப் பிணங்க, (வாழவல்ல) அதில் ஒருசற்று மிளப்பின் றிக்கே ப்ரியப்பட்டு இதுவே போக (ஸ்ரீ) மாகஇருக்கவல்ல, (வாசு தேவா) வஸுதேவ புத்ரனானவனே!. பசுவின்வயிற்றிலே புளியா யிருந்தாயி.

(உன்தையாரித்யாதி) உன்னுடைய தமப்பனாரானவர் உன்னி

ரு;—மூன்றும்பாட்டு (தந்தமித்யாதி) அழுது செல்லுகைக்கு ஹேதுபூர்வகம் சப்தார்த்தமருளுகிறார் (உளரிலித்யாதி). "தாய்மார்" என்றதனை அது ஷங்கித்து "வந்து" இத்யாதிக்குத்தாத்பர்ய மருளுகிறார் (அவர்களித்யாதி). "வாழவல்ல" என்றதுக்குதாத்பர்யார்த்தமருளுகிறார் (அதிலித்யாதி). (ஒருசற் றுமிளப்பு) என்றது - ஒருஇளப்பில், சற்றும்-எகதேசமுமென்றபடி. "தந் தமித்யாதி) - "வாழவல்லவாசுதேவா" என்றஸமபிவ்யாஹாரத்துக்குவ்யுத்க்ர மேணதாத்பர்யமருளுகிறார் (பசுவினித்யாதி).

"உன்தையார்" - உன்னுடைய தமப்பனார், "உன் நிறத்தரல்லர்" - உன்னுடையவ்யாபாரத்தையுடையரல்ல ரென்றுசப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற் றித்தாத்பர்யார்த்த மருளுகிறார் (உன்னுடையவித்யாதி). (இடையாட்டம்)

http://acharya.org

ழு;—கஞ்சன்றன்னுல் புணர்க்கப்பட்ட கள்ளச்சகடு கலக்கழியப்
பஞ்சியன்ன மெல்லடியால் பாய்ந்தபோது நொந்திடுமென்று
அஞ்சினேங்கா ணமரர்கோவே! யாயர்கூட்டத்தளவன்றுலோ
கஞ்சனேயுன் வஞ்சனையால் வலிப்படுத்தாய் முலையுணுயே.

நால ஸ்ரீநந்தகோபர் உன் நிறத்தரல்லர். உன்னை சிகூவித்து வளர்க்கமாட்டார்.

(உன்னைகாலென்ன அரப்பமாட்டேன்) காலும் உன்னை அதிரக் கோபித்து நியமிக்கமாட்டேன். (நந்தகோபனணிசிறுவா) "நந்த கோபனுக்கென்றே வாய்த்தபிள்ளாய்!" என்று கோபித்து அத்தை யும் மறக்து, இவனை எடுத்து "சுரதமுலையை-நான்கா, நீஉண்ணும்" என்று ப்ரார்திக்கவேண்டி நில்லாநின்றதுவே. .... (கூ)

ஸ்வா;—நாலாம்பாட்டு. (கஞ்சனித்யாதி) பிறப்பதற்கு முன்னே கொலைகருதிப்பார்த்திருக்கிறவன் "திருவாய்ப்பாடியிலே

டையாட்ட மிட்டென்னுர். உன்னை சிகூவித்து வளாரென்ற பாடி. (உன்னையித்யாதி) நிம்பனுனை உன்னை அபலையான நான் ஒரு வழியாலும் நீர நியமிக்கமாட்டேன். (நந்தகோபனணிசிறுவா) ஸ்ரீ நந்தகோபர்க்கு வாய்த்த பிள்ளாய்! (அணி) அழகு. இவன்தீம் பிலே உளைந்து சொல்லுகிறவார்த்தை. (நான்சுரந்தமுலையுணுயே) அவை யெல்லாம் கிடக்க, இப்போது நான் சுரந்தமுலையை அமுது செய்யாய். .... (கூ)

வ்யாபாரம். அதாவது - பிள்ளையை அடிக்கைமுதலானது. (இட்டென்னுர்) என்றது - இத்தைதம்முடையத்திலே ஒன்முகவைத்து எண்ணுரென்றபடி. தீத்தோக்யபரிதம் (உன்னையித்யாதி). (வளாரார்) என்றது - வளர்க்கிறவரல்ல ரென்றபடி. "வாழவல்லவாகுதேவா" என்றுஸம்போதித்து "உரப்பமாட்டேன்" என்றல் ஸித்தமாயிருக்க, "உன்னை" என்றும், "நான்" என்றும்ப்ரயோகிப்பானேன்னென்ன தாத்பர்யமருளுகிறார் (தீம்பனுனவித்யாதி). "ஒன்று" என்றதினர்த்தம் (ஒருவழியாலும்) என்றது. "அணி" என்றதுக்கு அழகென்றுசப்தார்த்தமாய், நன்முகவாய்த்தவென்றுபலிதத்தையருளுகிறார் (ஸ்ரீநந்தகோத்யாதி). இத்தை தோஷவ்யஞ்ஜகோக்தியாக்கித்தாத்பர்யமருளுகிறார் (இவன் தீம்பிலித்யாதி). (உளைந்து) க்லேசித்து. "நான்சுரந்த" என்றதுக்கு - இரக்கத்தாலே நான் பால்சுரக்கும்படி பண்ணினவென்று சப்தார்த்தமாய்த் தாத்பர்யார்த்தமருளுகிறார் (அவை யெல்லாமித்யாதி). ... ... (கூ)

http://acharya.org

பொய்யாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, உ-தி, சு-பா, கஞ்சன். உடுத்து

வளருகிறான்" என்று கேட்டால், கொலை கருதிவிடாதிரானிறே. இனி, "இதற்காவன் இவன்" என்று தன் நெஞ்சில் தோன்றினக்ருத்ரிம வ்யாபாரங்களெல்லாத்தையும்தானே ஸப்தமிட்டுப்புனர்த்து ஸகடாஸுரனைக் கற்பித்து வரவிட வேணுகையாலே, "கள்ளச்சகடு" என்கிறார். பூதனையிலும் களவுமிருத்திருக்கும் காணும், ஆவேச மாகையாலே சகடாஸுரனுக்கு. (கலக்கழியப்பஞ்சியன்ன மெல்லடியால் பாய்ந்தபோது) சாடுகட்டுக்குலைத்து அச்சுதெறித்துப்போம்படி பஞ்சிலுங்காட்டில் அதிமார்தவமான திருவடிகளாலே பாய்ந்த போது நொந்திடுமென்று அஞ்சினேன் காண்.

வ்யா;—நாலாம்பாட்டு. (கஞ்சனித்யாதி) உன்மேலே கறுவுதலையுடையனான கம்ஸனாலே உன்னை கண்டகைக்காக கற்பிக்கப்பட்ட க்ருத்ரிமமான சகடமானது. காலலாய்வைத்த சகடம்அஸுராவிஷ்டமாய் வருகையாலே, "கள்ளச்சகடு" என்கிறது. (கலக்கழிய) (க) "தளர்ந்தும் முறிந்தும் சகடவசுரருடல் வேறுகப்பிளந்துவிய" என்கிறபடியே கட்டிக்குலைந்து உருமாய்ந்து போம்படியாக. (பஞ்சியித்யாதி) பஞ்சுபோலே மிருதுவான திருவடிகளாலே உதைத்த போது "நிருவடிகள் நோகும்" என்று படைப்பட்டேன்காண்.

வ்யா;—நாலாம்பாட்டு. (கஞ்சனித்யாதி) "கஞ்சன்தன்னால்" என்றவிடத்தில் காரண தன்மையைக் கம்ஸனுக்கு விசேஷணமாக்கியும், சகடபுனர்க்கைக்கு ஹேதுவையும் காட்டாநின்றுகொண்டு சப்தார்த்தமருளுகிறார் (உன்மேலித்யாதி). ஆசார்யர்களால் கற்பிக்கப்பட்டதேயாகிலும் சகடம், இவனால் அஸுராவிஷ்டமானதாகையாலே, கம்ஸனால் புனர்க்கப்பட்டதென்று சொன்று கருத்து. க்ருத்ரிமமானபடியை உபபாதிக்கிறார் (காலலாகவித்யாதி). "கலக்கு" என்று - அவயவங்களுடைய கட்டாய், அது அழியும் ப்ரகாரத்தை ப்ரமாணமுகேந உபபாதிக்கிறார் (தளர்ந்துமித்யாதி). இப்படி பஹுப்ரகாரமாக அழியும்படியை உபபாதிக்கையால், * பஞ்சியன்ன மெல்லடியால் பாய்ந்தபோதுண்டான நோவின் அதிசயத்தாலே பயாதிக்யம் ஸூசிதமென்று கருத்து.

பஞ்சியன்ன மெல்லடியாலும், கலக்கழியப்பாய்ந்தபோது அஸுரன்கழிந்து, நானுப் அஸுரனிதமிருக்க, நீ அஞ்சுவானென் னென்கிற சங்கைக்கு,

---

(க) தி-வாய்-சு-சூ-சு.

http://acharya.org

(அமரர்கோவே) அமாருடைய பாக்யத்தாலேயிறே நீ பிழைத்தது என்னுதல்; அன்றிக்கே ப்ரதிகூலித்துக் கிட்டினர் முடியும்படியான முஹூர்த்த விசேஷத்திலே நீ பிறக்கையாலே யென்னுதல். இப்படி பயங்கர்களங்களைக் கண்டாலும் பயம்மாறுதிறே இவர்க்கு. (ஆயிக்யாதி) பஞ்சலக்ஷம் குடியிருப்பிலும் நிரண்டபிள்ளைகளள வன்றுகிள், ஓ! ஓ! உன்னை எங்ஙனே நியமித்து வளர்ப்பேன். இங்ஙனே இவர் ஈடுபடப்புகுந்தவாறே "கம்கையிலே கம்ஸன் பட்டதறியீரோ" என்ன; கம்ஸன் பட்டது உன்பக்கல் பண்ணின வஞ்சனையாகிற பாபவலி சூழ்ந்தன்றேபட்டது; "நீ வலிப்படித்தாய்" என்கிறதும்-வ்யாஜமாத்ரமன்றே? அன்றைக்கு நீ பிழைத்தது என் பாக்யமன்றே வென்னுதல். அன்றிக்கே, "நீ வஞ்சனைசெய்து சிறைப்படித்திக்கொல்ல, அவன் ப்ராணனிழந்தபடியாலே, நான் ப்ராணன் பெற்றேன்" என்று தேறி, முலையுண்ணுகையென்கிறர். .... (சு)

(அமரர்கோவே) தேவர்களுக்கு நிர்வாஹகனானவனே! உன்னைக் கொல்லுகை விரோதியைப்போக்கி வாழவிருக்கிறவர்கள்பாக்யத்தாலேயிறே. உலகிலாரு கோவுவராமலிருக்கிறதன்றை. (அமர்கூட்டத்தளவன்றுவோர்) அயருடைய நிரள் அஞ்சினவளவல்ல காண் காணஞ்சினபடி. "ஆல், ஓ" என்றனவை விஷாதஸூசகமான அவ்யயங்கள். (வஞ்சனையித்யாதி) உள் நிறத்திலே வஞ்சனைகளைச் செய்த கம்ஸனே, நீ அவன் நிறத்திற்செய்த வஞ்சனையாலே தப்பாதபடி. அகப்படித்திமுடித்தவனே! (முலையுணுயே) இப்போது முலையை அமுது செய்யவேணும். .... (சு)

"அமரர்கோவே" என்றதின் பதிதார்த்தத்தைப் பரிஹாரமாக வருளிச்செய்கிறர் (உன்னைக்கொண்டித்யாதி). தேவர்கள் பாக்யத்தால் கோவில்லாவிட்டாலும், உன்னுடைய ஸௌகுமார்யாதி ஸுலபத்தாலே அஞ்சினேனென்று கருத்து. (நிறத்தென்கை) என்றவளவில் "அல்வாதவாயர் அஞ்சினர்களில்லையோ? நீ, 'அஞ்சினேன்கான்' என்று முறைப்படுகிறதென்னென்ன" என்கிற அவதாரிக்கை அத்யாஹரித்துக் கொள்வது. (விஷாதஸூசகம்) என்றது-இப்படி க்ருஷ்ணன் பஞ்சியென்ன மெல்லடியால் உதைக்கும்படி சகடாஸுரன் கரவேணுமோவென்கிற விஷாதஸூசகமென்றபடி. "உன் வஞ்சனையால்" என்கையாலே-அவன் வஞ்சனை தோன்றுகையால், அத்தைக் கம்ஸனுக்கு விசேஷணமாக்கியருளுகிறர் (உன் நிறத்திலித்யாதி). (முடித்தவனே) என்றது-'வலிப்படித்தி' என்றதத்தால் அர்த்தஸித்தம். ... ... (சு)

http://acharya.org

மூ.—

தீயபுந்திக் கஞ்சனுண்மேல் சினமுடையன் சோர்வுபார்த்து
மாயந்தன்னால் வலிப்படுக்கில் வாழகில்லேன்வாசுதேவா![வேண்டா
காயவாய்ச்சொல் கருமங்கண்டாய் சாற்றிச்சொன்னேன் போக
ஆயர்பாடிக் கணிவிளக்கே யமர்ந்துவந்தென் முலையுணையே. (நி)

வ்வா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (தீயபுத்தியாதி) ஜந்மாந்தரவாஸனை யாலும், அஸத்ஸஹவாஸங்களாலும், துஷ்டமந்திரிகள் வார்த்தை கேட்கையாலும், ஸாதுவான அக்ரூரர்வார்த்தை கேளாமையாலும், ராஜகுலத்திலே பிறந்திருக்கச்செய்தேயும் தனக்கென்று ஓரறிவில் லாமையாலும், ப்ரத்யக்ஷதர்ஶநாபாவத்தாலும், ஸகலப்ராணி விருத்தமான அஸந்மார்க்க நிரூபகனுகையாலும், இவையெல்லாத் தாக்கும் ஹேதுவானகர்மதோஷத்தாலும், "தீயபுந்திக்கஞ்சன்" என் கிறார். தீயபுத்தியாவது - அஹங்கார மமகார நிபந்தநமாகத் தன் ஜ்ஞாநத்தாலேமுடிக்கவிசாரித்து அத்யவஸித்திருக்கையிறே. இப்படிப் பட்ட புத்தியையுடையவன் நிர்நிபந்தநமாக உன்மேலே அதிகுடில கலிதஶ்ருதயனும், விபரீதகர்மங்களான மாயாரூபிகளைப்பரிகரமாக

வ்யா;—ஐந்தாம்பாட்டு. (தீய புந்திக் கஞ்சன்) துர்புத்தி யான கம்ஸன். பிள்ளைக்கொல்லியிறே. (க)* மக்களுவரைக் கல்லி டை மோதின பாபிஷ்ட்டனிறே. (உன்மேல் சினமுடையன்) "தேவகியுடைய அஷ்டமகர்ப்பம் உனக்கு சத்ரு" என்ற அஶரீரி வாக்யத்தாலேகேட்டிருக்கையாலும், பின்புதுர்க்கை(ஜ்ஞ)கொல்லிப் போன வார்த்தையாலும் "நமக்கு சத்ருவானவன் கைதப்பிப்போய் நம்மால் கிட்டவொண்ணுத ஸ்தலத்திலே புகுந்தான, இவனை ஒருவழியாலே ஹிம்ஸித்தகாய்விடும்படியென்" என்றிருக்கையா

அரு;-அஞ்சாம்பாட்டு. (தீயபுந்தியித்யாதி) கம்ஸனுடைய துர்புத்தியை கார்யமுகேந உபபாதிக்கிறார் (பிள்ளையித்யாதி). அத்தை ப்ரமாண முகேந விவரிக்கிறார் (மக்களித்யாதி). தீயபுந்தியானலும் கம்ஸனுக்கு என்மேலே சினமுண்டாகைக்கு ஹேதுவேதென்னு மாகாங்க்ஷையிலே, "வாசுதேவா" என்றுஸம்போதநமாய் "உன்மேல் சினமுடையன்" என்று அர்த்தஸித்தமா யிருக்கச்செய்தே, "உன்மேல்" என்று விசேஷித்ததால் பலிதமான ஹேதுக்க ளைக் காட்டாநின்றுகொண்டு சப்தார்த்தமருளுகிறார் (தேவகியுடையவிக்

(க) நி-ரு-க.

http://acharya.org

யனும், "எப்போதேகாஇடம்" என்று சோர்வுபார்த்து மாயா ராக்ஷஸிகளை வரவிட்டு அவர்களுடைய சூட்சியாகிற வலையிலே அகப் படில் நான் உயிர்வாழ்ந்திரேன்; முடிவன். (சோர்வு) தனியே புறப்படலாகை. (வாசுதேவா) உன்னுலேயிறே ஸாதுவான வஸு தேவன் முதலானைவரும் அவன் கணிகிறது. உன்னைக்கண்டால் அ வன் வரவிட்ட மாயாராக்ஷஸர் விடுவர்களோ?.

(காயர்வாய்ச்சொல்தருமங்கண்டாய்சாற்றிச் சொன்னேன்போக வேண்டா) கீழே "தேவகிசிங்கமே" என்றுசொல்லிவைத்து இப்போது

லும், உன்னுடையமேலே மிகவும்க்ரோதமுடையன் அவன். (சோர்வு பார்த்து) அவிழ்ச்சிபார்த்து. அதாவது - நீ அஸஹாயனுய்த்தனி யும் அலஸரம் பார்த்திருக்கை. (மாயர்தன்னுல் வலிப்படுக்கில்) உன் னை கணிகைக்காக மாயாராக்ஷஸனான ஆஸுரப்ரக்ருதிகள் தீர்யக்கா யும் வித்தாவரமாயுமுள்ள வடிவுகளைக்கொண்டு நீ வ்யாபரிக்கும் வித்தலங்களிலே கிடுக்குப்பிடிபண்ணி, நீ அறியாமல் வஞ்சத்தாலே கழுத்தைப்பிடித்துக்கொள்ளில். (வாழகில்லேன்) நான்பின்னை ஜீவித்திருக்க கூடையல்லேன்; முடிந்தவிடுவன். (வாசுதேவா) உன்னுலேயிறே வாதுவானவைவரும் கிடைப்படவேண்டிற்று.

(காயரிக்பாதி) காய்மார்சொல்லு காய்ங்காண். அதாவது - உத்தேஸ்யனைதயாலும் பரிவாலும் காய்மார் வாக்கால் சொல்லுவது

யாதி). "கினமுடையன்" என்று மதுப்பு - பூம்நியாகையாலே, (மிகவும்) என்றது. "மாயத்தன்னுல்" என்றுவஞ்சனத்தின்காரணதன்மையை உபபாதிக்கிறார் (உன்னேயித்யாதி). (நீ அறியாமல்) என்றதுக்கு, (பிடித்துக் கொள்ளில்) என்றதோடன்வயம். "வாழ்கைக்கு, இல்லேன் - ஸமர்த்தனை யல்லேன்" என்று அதுக்குஸ்வரூபமிருக்க, வாழ்ச்சியை மாத்ரத்தைச்சொல்லில் இவன் ப்ரேமத்துக்குக் கொத்தையாகையாலே அருளுகிறார் (காணித்யாதி). பலிதார்த்தம் முடிந்தேவிடுவன்) என்றது. கண்ணுளென்னுதே "வாசுதேவா" என்றதுக்குஸ்தாத்பர்ய மருளுகிறார் (உன்னுலேயித்பாதி). (அவரும்) என்ற ச(ஶ்)காரம்-விரோதத்திலே. ஸாதுவுக்குக்கிறைவாராதிறே என்றுகருத்து.

"கருமம்" என்றதுக்கு "க்ரியதே இதி கர்ம - க்ரியத இதிகர்மம்" என் கிற வ்யுத்பத்தியைத் திருவுள்ளம்பற்றி சப்தார்த்தமருளுகிறார் (தாய்மாரித் யாதி). தாயர்சொல்லென்னுதே, "வாய்ச்சொல்" என்றத்தால் பலிதமான வர்த்தத்தை ஹேது பூர்வகம் விவரிக்கிறார் (அதாவதித்யாதி). ஸாகூதாத்

http://acharya.org

தன்னீன்மாதாவாகச்சொல்லும்போது, (க) "பிதृத்வம்நோஸலக்ஷ்மீ-பிதृக்ருத்ஷம் கோபலக்ஷயே" (உ)"உக்தையாவனென்னுலைப்பு" "கந்தகோபன் †மைந்தன்" என்று இங்கிதத்தாலே காட்டிஞானகவெணுமிறே. பிறக்கவன்றே "மாதृவசனம் கார்யம்" என்று கொண்டவனக்குஎன்வார்த்தையும் கார்யமென்று வைக்கொள்ள வேணுங்காண். பலரு மறியும்படிபலகாலும் சொன்னேன். லீலாரஸத்தை நச்சியும் போகாதேகொள். (ஆயர்த்யாதி) என்னளவேயோ? இவ்வூரிலுள்ளாரெல்லாரும் உன்னேயேகாணும்படி அதிகானதிபம் போலேயானவைஸ்கர்யாதி குணங்களாலே ப்ரகாசிதனாவனே!; விளக்குக்கழகு தூண்டாமையும், நக்தாமையும். இப்படியிருப்பதொரு விளக்குண்டோவென்னில்; ப்ரதிதியில் ப்ரத்யக்ஷமாதீபத்தாலே உண்டென்னவுமாம். அதுமாகம் ப்ரத்யக்ஷஸாபேக்ஷமானுமும், ப்ரத்யக்ஷம் அதுமாகஸாபேக்ஷமாகாது. ஆயிருக்க இரண்டும் ஸ்மாரகதர்மஸ்தாலே ஏகாஸ்ரயத்திலே காண்கையாலே இவைநிரூபியாமல்

பிள்ளைகருத்துக்கு அவஶ்யகரணீயங்காணென்கை. (சாப்பிச்சொன்னேன் போகவேண்டா) இது தன்னேக்குன்னுங்குருச்சியாக வன்றிக்கே எல்லாருமறியும்படி ப்ரஸித்தமாகச்சொன்னேன்; லீலார்த்தமாகவும் நீ தனித்து ஓரிடத்திலே போகவேண்டா. (ஆயர்பாடிக்கணிவிளக்கே) திருவாய்ப்பாடிக்கு ஒருமங்களதீபமானவனே! அணி - அழகு. இத்தால் "எனக்கேயன்று, உனக்கொரு நிமிஷமில் நீயிவ்வூராக இருள்மூடி விடுகிறதாய்" என்கை. (அமர்ந்திப்பாதி) ஆனபின்பு

சொன்னது செய்யாதபோது அப்ரீத்யதிஶயம் ஜநிக்கையாலே இதுவே அவஶ்யகரணீயமென்று திருவுள்ளம். (இதுதன்னே) போகவேண்டாவென்றது தன்னே. (குன்றுங்குருச்சியாக) கர்ணமூலத்திலே எகாந்தமாக. (எல்லாரும் அறியும்படி ப்ரஸித்தமாக) என்றது - ப்ரஸித்திப்ரகாஶத்தைச் சொன்னபடி. "போகவேண்டா" என்றவும், இவன் தீம்பனுகையாலே லீலார்த்தமாக்போகைதவிராவென்று திருவுள்ளம்பற்றி, "சோர்வுபார்த்து" என்றபதத்தைக் கடாகூஷித்து "போகிலும் தனியேபோகாதே" என்று தாத்பர்யமாகவருளிச்செய்தார் (லீலேத்யாதி). "ஆயர்பாடிக்கணிவிளக்கே - போகவேண்டா" என்றதற்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி "வாழகில்லேன்" என்றதையும் கடாகூஷித்து, இப்படிக்ருஷ்ணனேவர்ணித்ததுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்தார் (இத்தாலித்யாதியாலே). (ஆனபின்பு) போகை அதிகமானபின்பு. "போகவேண்டா" என்கையாலே

(க) ரா-அதி-உக. (உ) பெரு-எ உ. † (பா) பெற்றனன்.

http://acharya.org

மு.—

மின்னனைய நுண்ணிடையார் விரிகுழல்மேல் துழைந்தவண்டு
இன்னிசைக்கும் வில்லிபுத்தூ ரினிதமர்ந்தா யுன்னைக்கண்டார்
என்னதோன்பு நோற்றுள்கொலோ விவரினப்பெற்ற வயிறுடையாள்
என்னும்வார்த்தை யெய்துவித்த விருடீகேசா முலையுணேயே. (சு)

கண்ட மாத்ரமேகொண்டு அணிவிளக்கென் னுதல். அன்றியிலே அநுகூலமென்னுதல். (அமர்ந்தவக்தென் முலையுணேயே) உன் இஷ்டத்திலே போக்குவரத்து ஸீக்ரகதியானலும் அழைக்கவரும்போது மந்தகதியாக வேணுங்காண்.

இனி இவர்க்கு முலைப்பாலாவது, ஸர்வதேசஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசிதமாய் மங்களாஸாஸநபர்யந்தமான பக்தி (ஞ) ரூபா பந்நஜ்ஞாநபரவாஹமிறே. * பத்தியுழலனனவனுக்கு தாரகாதிகளெல்லாம் இது தானேயிறே. .... (ரு)

ஸ்வா;—ஆரும்பாட்டு. (மின்னித்யாதி) மின்கொடியொருவகை ஒப்பாயிற்றுகிறும், அதுபோராமையிறே "நுண்ணிடையார்" என்கிறது. (விரிகுழல்) "விரிகுழல்" என்கையாலே "நீண்டு பரந்து இருண்டு சுருண்டு கெய்த்து" என்றுப்போலே சொல்லுகிற வற்றுக்கெல்லாமுபலக்ஷணம். குழல்மேல்வந்து படிந்து உள்ளே முழுகின

பரபரப்பைவிட்டு ப்ரதிஷ்டிதனுய்வந்து, உனக்கென்று சுரந்திருக்கிற முலையையமுதுசெய்யவேணும். .... (டு)

வ்யா.— ஆரும்பாட்டு. (மின்னித்யாதி) மின்னேடொத்த நுண்ணிய இடையையுடையவர்களென்னுதல்; மின்னை ஒருவகைக்கு ஒப்பாகவுடைத்தாய், அவ்வளவன்மிக்கே, ஸூக்ஷ்மமான இடையையுடையவர்க ளென்னுதல். (விரிகுழல்மேல் துழைந்தவண்டு) விஸ்தீர்ணதமமான குழல்மேலே மதுபாநார்த்தமாக அவகா

வந்தரூதூருக்கைத் தனத்தைக்கண்டு, "அமர்ந்தவக்தி" என்கிறளென்று, அதுக்கதுகுணமாகவர்த்தமருளுகிறார் (பரபரப்பையித்யாதி). "முலையுணேயே" என்றபோதே "என்" என்றது லித்தமாயிருக்க, விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (உனக்கென்றித்யாதி). ... ... (டு)

அரு:-ஆரும்பாட்டு (மின்னித்யாதி). (ஒருவகைக்கொப்பாக)ப(ஜ)ங்குரத்வாத்யாகாரேண ஒப்பாக. (ஸூக்ஷ்மமான) என்றது - மின்னிலும் ஸூக்ஷ்மமான வென்றபடி. (குழல்) மயிர்முடி. (மதுபாநார்த்தமாக) புஷ்பங்களில்

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, உடப, உ-தி, கூ-பா, மின்னினைய. உசுக

வண்டுகள் மதுபானம் செய்த செருக்காலே இனிதான இசைகளைப் பாடாநிற்கிற ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரை, பரமபதத்திலும் காட்டிலும் மிகவும்விரும்பி அந்த இசைகேட்டு இனிதமர்ந்திறைவட பெருமாயிலுடையார்கண் வளர்ந்தருளுகிறது. நித்யகிர்ந்தாஷ்வயம்ப்ரகாச அபௌருஷேய ஏகார்த்த நிர்ணயமான ஸகலவேதங்களையும் மங்களாசாஸனபர்யந்தமாக நிர்ணயித்து (க) "வேதப்பயன் கொள்ளவல்ல விஷ்ணுசித்தன்" என்னுப்ரஸித்தரானஇவர், இவனுக்குவ்யாபகதாமங்களாய், வேறொருவ்யக்தியில் சேர்க்கவுமரிதாய், அஸாதாரணங்களான "விஷ்ணு, வாஸுதேவன், நாராயணன்" என்னும்திருநாமங்களுண்டாயிருக்க, "வில்லிபுத்தூரினிதமர்ந்தாய்" என்று வஸ்துநிர்தேசம் செய்தாரிறே. இதுவேயிறே ப்ராமாணிகர்க்கும் லௌகாத்காரபரர்க்கும் உத்தேஸ்யம்.

ஹித்த வண்டுகளானவை. (இன்னிசைக்குமித்யாதி) மதுபானத்தாலே செருக்கி இனியவிசைகளைப் பாடாநிற்கும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே, பரமபதத்திலும் காட்டில் இனிதாகப்பொருந்தி வர்த்திக்கிறவனே; தாழ்ந்தார்க்கு மூகங்கொடுக்கலான தேசமாகையாலே திருவுள்ளம் மிகவும் பொருந்தி வர்த்திப்பது இங்கேயிறே. பரமஸாம்யாபந்நர்க்கு மூகம்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கு மிக்தனையிறே பரமபதத்தில்; இங்கு இரண்டும் ஸித்திக்குமிறே.

மதுபானார்த்தமாக, பரமபதத்திற் காட்டில் இனிதாகவர்த்திக்கையை உபபாதிக்கிறார் (தாழ்ந்தாரித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). இரண்டும் ஸித்திக்கிறது லீலாவிபூதியிலே யாகையாலே, பரமபதத்தில் இதில்லை என்றுகருத்து. (இரண்டும்ஸித்திக்குமிறே) என்றவிடத்தில் (உ) "அம்ருதஸம்ஜ்ஞாஸ்யாஸ்ஸுரஸ்ஸுதஸம்பந்தவிமலசரஸுதீக்ஷ்ணமீ ரஜ்ஜவஸ் மதுமத்தமனுஜதிர்யக்ஸ்தாவரத்வாஸ்ரயத்தேஷ்வனியதமிதிஹாஸபுராணரேப்யோநமஸ்தாத் "என்கிற ஸ்லோகமநுஸந்தேயம்.

"நண்ணிடையார்" என்றதாலே, தாழ்ந்தாரானஉள்ளும், "இன்னிசைக்கும்" என்கையாலே ஸாமகாநபரரான நித்யமுக்தரும் என்றுகண்டுகொள்வது.

(க) தி-ச-கங. (உ) ர-ஸ்ந-க--ங.

http://acharya.org

உஉ பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, உ-தி, கூ-பா, மின்னினைய.

(உன்னையித்யாதி) உன்னைக்கண்ட பாக்யாதிகர் (க) "ஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரஸ்ரகதாநம்" என்னும்படியான வ்யாஸாதிகளுடைய உபாஸகமஹர்ஷிகளென்றிக்கே, "இதுவேயிமே ஒருபடியாயிராநின்றதி." என்று விஸ்மிதராய், "இவனைப்பெற்ற வயிறுடையாள் - என்னநோன்பு நோற்றாள் கொலோ?" என்றுபலகாலும் சொல்லும்படியான் வார்த்தையால்வந்தப்ரஸித்தியையுண்டாக்கித்தந்த. (இருடீகேசா) இந்த்ரியங்கள் வ்யக்த்யந்தரங்களிலே செல்லாதபடி ஸ்வாந்தர்யர்திகளாலே அபஹரிக்கவல்லவனே!;

இடையாலே - ஒன்றையும் பொருதவைராக்யமும், இடைகோர்க்குவது-முமுக்ஷுக்கள்விம்மிப்பெருத்தாலாகையாலே மிகப்பந்நியையும்; "விரிகுழல்" என்கையாலே - நாநவானப்ரபந்திகளை ஏகாஸ்ரயத்திலேசேர்த்தழுதித்தரிஷ்டனேமி, ஸாமாந்யமாய் உபதேசிக்கவல்ல ஆசார்யனையும், "மேல்நுழைந்த வண்டு" என்கையாலே - இவற்றுக்

(உன்னைக்கண்டாரித்யாதி) காட்டில் பிள்ளைகளைப்போலன்றிக்கே, ரூபகுண சேஷ்டிதங்களால் வ்யாவ்ருத்தனாயிருக்கிற உன்னைக்கண்டவர்கள், "காட்டிலே பாக்யாதிகைகளாய் விலக்ஷணமான பிள்ளைகளைப் பெறுவார்களுமுண்டிறே; அவ்வளவன்றிக்கே, லோகத்தில் கண்டறியாத வைலக்ஷண்யத்தையுடைய இவனைப்பெற்ற வயிறுடையவள் இதுக்குடலாக என்னதபஸ்ஸைப்பண்ணினாளோ" என்று ஸ்லாகித்துச் சொல்லும் வார்த்தையை எனக்குண்டாக்கித்தந்த. (இருடீகேசா) கண்டவர்களுடைய ஸர்வேந்த்ரியங்களிலும் வ்யக்த்யந்தரத்தில் போகாதபடி உன் வசமாக்கிக்கொள்ளும் வைலக்ஷண்யத்தை யுடையவனே! முகிலுண்ணீரே. (கூ)

"இருடீகேசா" என்றதத்தைக்கடாக்ஷித்து "உன்னை" என்றதுக்குவ்யாவர்த்தியபூர்வகம் அர்த்தமருளுகிறார் (காட்டிலித்யாதி). (கண்டவர்கள்) (ஸ்லாகித்துச்சொல்லும்) என்றதன்வயம். "இவனைப்பெற்றவயிறுடையாள் என்னைநோன்பு நோற்றாள்கொலோ" என்றதன்வயித்துவ்யாவர்த்யபூர்வகமாகவர்த்தமருளுகிறார் (காட்டிலே பாக்யேத்யாதி). "உன்னைக்கண்டார்" என்றதத்தைக்கடாக்ஷித்து, இருடீகேசபதார்த்தாத்பர்யமருளுகிறார் (கண்டவர்களுடையவித்யாதி). (உ) "ஹ்ருஷீகாணீந்த்ரியாணி தாந்யே ஸ்மிந்யதோ ப்வான், ஹ்ருஷீகேச ஹ்ருஷீகாணாமீஸ்தத்ப்ரவர்தகோ ஹரிரிதி - ஹ்ருஷீகாணீந்த்ரியாணி யாஹ்ஸ்தேஷாமீஸோ யதோபவான், ஹ்ருஷீகேசோ ஹரிரிக்யாதம் லோகேகாமவிஷ்யதி" என்றதாஸந்தேயம். ... ... (கூ)

http://acharya.org

பெண்டிர்வாழ்வார்நின்னெப்பாரைப்பெறுதுமென்னுமாசையாலே
கண்டவர்கள் போக்கொழிக்தார் கண்ணிணையால் கலக்கமோக்கி
வண்டிலரம்பூங்குழலீ ருன் வாயமுதமுண்ணவேண்டிக்
கொண்டுபோவான் வந்துநின்றார் கோவிந்தா! கூறுவதுண்டே. (எ)

குப் பாத்ரமான ப்ரபந்தங்களையும் "இன்னமிங்கே" என்னையாலே ஆசார்
யனுடையஞ்ஞாந பக்திவைராக்ய வைபவங்களை இனிதாகப் பேசி
அநுபவிக்கிற வாக்மித்வங்களையும், இவைபெற்றவாம் காரணமும் சொ
லுமாவது - திருமாளிகையிலேயா · கயாலே இந்தை ·· க்குணி
இனி தமர்ந்த * வில்லிபுத்தூருரையும் காட்டுகிறது. (கூ)

ஸ்வா;—ஏழாம்பாட்டு. (பெண்டிர்வாழ்வார்கி) புத்ரபௌத்ராய்
வர்த்திக்கிற ஸ்த்ரீகள் உன்னைக்கண்டால் அபஹ்ருதசித்தைகளாய்,
"நாம் இப்படி ஒருபிள்ளை பெறப்பெறுகிறோமில்லோமே; எமக்குஇது
கூடுமோ" என்கிறவாசையோடே தந்தாமுடைய உத்யோகங்களை
யும் மறந்து நில்லாநின்றார்கள். வேறே யுவதிகளாயிருப்பாராய்
வண்டுமுழுகிமுழுசும்படியான செவ்விமாறாதமாலைகளாலே அலங்
ருதமான குழல்களையுமுடையார் சிலர்தந்தாமுடைய அபிமதங்களா

வ்யா—ஏழாம்பாட்டு. (பெண்டிர்வாழ்வார்கி) ஸ்வபர்த்தாக்களுக்
கு பார்யைகளாய் வர்த்திப்பாராய், உன்னைக் கண்டவர்கள், உன்
னைப்போலேயிருக்கும் பிள்ளைகளைப் பெறவேணுமென்னு மாசை
யாலே கால்வாங்கிப் போகமாட்டாதபடியாய் விட்டார்கள். (வண்
டுலாம் பூங்குழலீர் கண்ணிணையால் கலக்க மோக்கி) பெருக்காற்
றிலே இழியமாட்டாமல் கரையிலேநின்று ஸஞ்சரிப்பாரைப்போலே
மதுவின் ஸம்ருத்தியாலேஉள்ளே அவகாஹிக்கமாட்டாமல் வண்டு
களானவைமேலேநின்று ஸஞ்சரிக்கும்படி பூவாலே அலங்க்ருதமான
குழலையுடையவர்கள், தங்களுடைய கண்களாலேஉன்னுடைய ஸௌ
தாய ஸோபாதர்ஶநம் செய்து, கலக்க மோக்குகையாவது - ஓரவய
வத்திலே உற்று நிற்கையன்றிக்கே, திருமேனியை யெங்குமொக்கப்
பார்க்கை.

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (பெண்டிர்வாழ்வார்கி) "பெண்டிர்வாழ்வார் கண்ட
வர்கள் நின்னெப்பாரைப்பெறுது மென்னுமாசையாலே பொக்கோழிந்தார்"
என்றன்வயித்து அர்த்த மருளுகிறார் (ஸ்வபர்த்தாக்ஷஞ்கித்யாதி). "உலாம்"
என்கிறபதப்ரயோகத்தாலே பலிதார்த்தத்தை ஹேதுபூர்வகமாகவருளுகிறார்
(பெருக்காற்றிலேயித்யாதி).

http://acharya.org

மூ.—

இருமலேபோ லெதிர்த்தமல்லரிருவர்க மெரிசெய்தாயுன்
திருமலிந்து திகழ்மார்வு தேக்கவவர்கள் னல்குலேறி
ஓருழலையை வாய்மடித்தொருழலையை கெருடிக்கொண்டு
இருழலையும் முறைமுறையா வெங்கியேங்கி யிருந்துணுமே. (அ)

லே ஸ்பர்சிப்பதாக நினைத்துத்தங்கள்கண்களாலேமுதாயசோபா கர்மனம் செய்து அணைத்தெடுத்து வாகம்ருதஸபோகஷகளாய்க் கொண்டுபோவதாக வந்து நில்லாகின்றார்கள். நீயும் அவர்களோ டேபோவதாகப்பார்த்து ஒருப்படாகின்றாய். (கோவிந்தா) நீகோ விந்தனுகையாலே அவர்களோடே போகவும் வேணும். போம் போது உண்டுபோகவும் வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார். (எ)

வ்யா;—எட்டாம்பாட்டு (இருமலேயிற்யாதி) க்ஷீராப்தியிலே வந்து சயனதாகக்கோலி இரண்டு பெரியமலைபோலே நிளர்த்துவந்த

கீழ் - "பெண்டிர் வாழ்வார்" என்று - பக்வகளாய் பர்த்ருபர கத்வயோக்யைகளாய்ப்ரஸபோகஷகளான வர்களைச்சொல்லிற்று; இங்கு "வண்டலாம் பூங்குழலினர்" என்றப்ராப்தயௌவனைகளாய் போக (ஸ்ரீX) ஸாதேபக்ஷகளானவர்களைச்சொல்லுகிறது. (உன்னிக்யாதி) உன்வாகம்ருதம் புஜிக்கவேண்டி உன்னை யெடுத்துக்கொண்டு போவதாக வந்து நின்றார்கள். (கோவிந்தா). ஸர்வஸுலபனனவனே!. உன் விளையாட்டுக்கு இதுசேராது. (நீ முலையுணையே). அது வேண்டாவாகையாகிறது; நீ இப்போது முலையுண்ணவேணும். (எ)

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (இருமலையிக்யாதி). வடிவின்பெரு மையாலும் நிண்மையாலும் இரண்டு மலைபோலே வந்து மல்பொரு

"வண்டலாம்பூங்குழலினர்" என்றவிடத்தில் பெண்டிர் வாழ்வாரையே சொல்லுமாபோலே, 'நின்னெருப்பாரைப்பெறுதுமென்னும்' என்று புத்ரார்த்திகளாகையாலே அவர்களுக்கே 'உன்வாயமுதமூண்ண வேண்டி' என்று போகமாகிற பலாந்தரோக்திலையர்த்தம்விளித்திக்கும்; ஒண்டைச் சொல்வில் ஒன்று அர்த்தவிதமாகையாலே" என்று திருவுள்ளம்பற்றி கர்த்தருபேதம் தோற்றவருளுகிறார் (நேயிக்யாதி). (வாகம்ருதம்) என்றது - அதராம்ருத மென்றபடி. "ப்ராக்ருதைகளான இவர்கள் கொண்டுபோக வந்தால் நான் போவேனே" என்று * மயர்வறமதிநலமருளப் பெற்றதாயாரைப் பார்த்துச் சொல்லவருளுகிறார் (உண் ஸௌலப்யத்துக்கித்யாதி). ... ... (எ)

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (இருமலேயித்யாதி) "இருமலேபோலேநிர்ந்த" என்ற விடத்தில் அபூதோபமையாகத்திருவுள்ளம்பற்றி, ஸாத்ருஸ்யத்தை

http://acharya.org

மது கைடபர்களென்கிற இரண்டுமல்லரைத்திருவனந்தாழ்வானிலே உருமாயும்படி எரித்துப் பொகட்டா யென்னுதல். கம்ஸனுடைய மல்லர் உன்னைக்கண்டபயாக்கிபாலே எரித்துவிடும்படி செய்தா யென்னுதல். (உன் திருமலிந்து நெஞ்சார்வு தேர்க்கவந்தென்னல்குலேறி) திருமலிந்த நேர்க்குமுன்மார்பு நெஞ்சு, மனிகையாவதுக்ராமசிர்வாஹகன் முதலாகபஞ்சாயத்துக்கொடுவிடுதிர்ந்துண்டா நிடர்யக்கமானவளவன்றிக்கே, த்ரிபாத்விபூதி நிர்வாஹகனும் வ்யாவ்ருத்தையாய், "ஸர்வஜ்ஞாயாமீச்வரி" என்கிறவர்வாதிக்யத்தையுடைய பெரியபிராட்டியாலே நிரூபிக்கப்பட்ட உன்மார்புநெஞ்சு. இத்தால் "அவன்ஸ்ரீயபதி" என்னவொண்ணுமே. மலிதல் - மிளப்பம். "தேர்க்கை"-நிரூபகம். "நெகிழ்தல்"-"ஸ்ரியபதி" என்னும் விளக்கம். அன்றிக்கே, "தேக்க" என்றபாடமாயிற்றாகில், உன்மார்பில் முலைப்பால் தேங்கிவன்றிறது. (என்னல்குலேறி) என்னுடைய இடையிலே வந்தேறியிருந்து. ஒரு முலையைத் திருப்பவளத்திலே வைத்து ஒரு முலையைத்திருக்கையாலே பற்றிகொடு, இரண்டுமுலையையும், மாறிமாறிப் பால்வரவின் மிகுதி திருப்பவளத்தில் வடுங்காமை

ருவதாக எதிர்ந்த காளாமுஷ்டிகாகிறவிரண்டு மல்லருடையவும் சரீரமானது பயாக்கியாலே தக்ஷ(தக்ஷ)மாய்விழும்படி பண்ணினவனே!. (உன்னித்யாதி)! உன்னுடைய அநுகூலர்க்கு விளக்காகின்றுள்ள மார்வானது. மலிதல்-மிகுதி. நெகிழ்தல்-விளக்கம். அன்றிக்கே, "திரு" என்பது பெரிய பிராட்டியைச் சொல்லுகிறதாய், அவளொழிந்தருணி யிருக்கையாலே மிகவும் விளங்காகின்றுள்ள உன்னுடைய மார்வென்னவுமாம். (தேக்க) தேங்க;- முலைப்பாலாலே நிறையும்படியாக. (வந்தென்னல்குலேறி) என்மடியிலே வந்தேறி. (ஒருமுலையித்யாதி) ஒருமுலையைத் திருப்பவளத்திலே வைத்து ஒருமுலையைத் திருக்கையாலே பற்றி நெருடிக்கொண்டு இரண்டு முலையையும் மாறி மாறி, பால் வரவின் மிகுதி திருப்பவளத்தில்

யும் காட்டாநின்று கொண்டு, எதிர்த்துவருகைக்குப்யோஜகத்தையு மருளிச்செய்து கொண்டு அர்த்த மருளுகிறார் (வடிவினித்யாதி). முஷ்டியுத்தத்தாலே கொன்றிருக்க, "எரிசெய்தாய்" என்னக்கூடாமையாலே (பயாக்கியாலே) என்றது. "திருமலிந்து" என்றதுக்கு-இரண்டர்த்தம்;—திருவானது மலிந்து என்னுதல்; திருவாலேமலிந்து என்னுதல். இவற்றைக்ரமேணவருளுகிறார் (உன்னுடையவித்யாதி). ... ... (அ)

http://acharya.org

பாட்.—

அங்கமலப் பொதகத்தி லணிகொள்முத்தம் சிந்தினாற்போல்
செங்கமல முகம்வியர்ப்பத் தீமைசெய்திம் முற்றத்தூடே
அங்கேமெல்லாம் புழுதியாக வளையவேண்டா வம்மஷிம்ம
அங்கமரர்க்கமுதளித்த வமரர்கோவே முலையுணீயே. (கூ)

யாலே விட்டு விட்டென்னுதல்; உடலெழுதுக்கி ஏங்கியேங்கியென்னுதல்; அமரவிருந்துண்ண வேணும். .... (அ)

அவ;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (அங்கமலமித்யாதி) புழுதி அளைந்த ஆயாஸத்தால் வந்தவேர்ப்புமுகத்திலே காணவந்து அமுது செய்யவேணுமென்கிறார்.

ல்வா-;(அங்கமலமித்யாதி) அழகிதாகமலர்ந்ததாமரைப்பூவினுள்ளில் செவ்விமாறுத மதுவெள்ளத்தை வண்டுகளுண்டுகளித்துச்சிதறினமகரந்தவிலே முத்துப்போலே. அச்செங்கமலம் போலேயிருக்கிற திருமுகத்திலே வேர்ப்புத்துளிகளரும்ப என்னுதல்; அங்கமலச் செங்கமலமுகத்திலே ஒளியையுடைத்தான முத்துக்கள்சிந்தினாப் போலே வேர்பபரும்பவென்னுதல். அப்போது "கமலம்" என்று நூலுருக்குப்பேராம். "அம்" என்ன-அழகு. (தீமையித்யாதி) இப்

அடிக்காமையாலே கடுகடுவே இளைத்தினைத்து அமரவிருந்து அமுது செய்யவேணும். .... (அ)

வ்வா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (அங்கமலமித்யாதி) நிறத்தாலும் மணத்தாலும் செவ்வியாலும் விகாஸத்தாலும் அழகியதாயிருக்கும் தாமரைப்பூவினிடத்தில். (போத) புஷ்பம். (அகம்) இடம். (அளியித்யாதி) கீர்மையாலும் ஒளியாலும் அழகையுடைத்தான முத்துக்களானவை சிதறினாப்போலே. (செங்கமலமித்யாதி) சிவந்து மலர்ந்த தாமரைப்பூப்போலே யிருக்கிற திருமுகமானது குறு

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (அங்கமலமித்யாதி) "அங்கமலம்" என்ற விடத்தில் "அம்" என்று - அழகாய், இதுக்குஹேதுக்களோ அருளுகிறார் (நிறத்தாலுமித்யாதி). (செவ்வி) ஸௌகுமார்யம். (கீர்மை) தெளிவு. மலராவிடில் இவப்புப்ரகாஸாமையாலே (மலர்ந்த) என்றது. (குறுவேர்ப்பு) ஸ்வேதகணங்கள். (அரும்பும்படி) அரும்புபோலே உத்பங்நமாம்படி. "அங்கமலப்போது" என்றதாலே உபமாநம்சொல்லியிருக்க, "செங்கமலம்" என்றது-ஆதராதிசயத்தாலே என்று இருக்கவுள்ளம். "இம்முற்றத்தூடே தீமை

http://acharya.org

மூ.—நூடலோடைக் கிண்கிணிதளோக்குமோ நுகும் பாணியாலே
பாடிப்பாடி வருகின்றவையப் பற்பலவா னெளம்பிரான்தன்
ஆடியாடி யசைந்தசைந்திட் டகலுலகத்தவருக் கெல்லாம்
ஓடியோடிப் போய்விடாதே யுக்கமா! நிற்கிலுறுமே. (சு)

போது முற்றத்தூடே அங்கமெல்லாம் புழுதியாக ஓடாவேண்டா. இப்போது திருமேனியெல்லாம் புழுதியாக முற்றத்தின் நடுவே யிருந்தளைய வேண்டா. (அம்ம) ஆச்சர்யமென்னுதல்; வியாமோ காசகமென்னுதல். (விம்மவித்யாதி) அந்தஅமரர்க்கு நீர் அமுத களித்த வமரர்கோவானவனே! (விம்மல்) நிறைதல். .... (சு)

வ்வா;—பத்தாம்பாட்டு. (ஓடவிட்யாதி) ஓடைக்கிண்கிணிகள்

வேர்ப்பரும்பும்படியாக. (நீமையித்யாதி) இம்முற்றத்தின்னே நின்று நீம்புகளைச் செய்து உடம்பெல்லாம் புழுதியாகையிருந்து புழு தியளையவேண்டா. (அம்ம) வ்வாமோ யென்னுதல்; இவ்சேஷ்டித தர்மகத்தால் வந்த ஆச்சர்யோக்தியாதல். (விம்மவித்யாதி) துர்வாஸஸ் மாபோபத்ரதாய் அமரர்கள் கையிலே சுடப்பட்டுச் சாவாமைக்கு மருந்து பெறுகைக்கு உன்னை வந்தாச்ரயித்தவர் களுக்கு, அத்தசையிலே வயிறு நிரம்ப அம்ருதத்தை யிடுகையாலே அவர்களுக்கு நீர்வாஹகனளவனே! (முலையுணவே) அப்போது அவர்களபேக்ஷைக்காக அதுசெய்தாப்போலே, இப்போது என்னு டைய வபேக்ஷைக்காக நீ முலையுண்ணவேணுமென்கை. .... (கூ)

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு (ஓடவோடவித்யாதி) நடக்கும்போது மெத்தென நடக்கையன்றிக்கே, பால்யத்துக் கிடாக செருக்காலே

செய்து அங்கமெல்லாம் புழுதியாக புழுதியை அளையவேண்டா'' என்று அன்வயித்து அர்த்தமருளுகிறார் (இம்முற்றத்தின்னேயித்யாதி). ''அமரர்க்கு அங்குவிம்ம அமுதளித்தவமரர்கோவே'' என்றன்வயித்து, ''அமரர்க்கு'' என்ற தற்கு - ''அமரத்வஸாபேக்ஷர்க்கு என்றர்த்தமாக்கி, அதுக்குப்ரயத்ந பூர்வக மாகச்சப்தார்த்த மருளுகிறார் (துர்வாஸஸ்ஸித்யாதி). (நடபட்டு) க்லேசப்ப ட்டு. ''விம்ம'' என்றபதார்த்தம் (வயிறுநிறையும்படி) என்றது. இப்படி ஸம் போஜித்ததைப்ரக்ருதோபயோகியாக்குகிறார் (அப்போஜித்யாதி). ... (கூ)

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (ஓடவோடவித்யாதி) ''ஓடஓட'' என்றதுக்கு ஹேதுவை அருளிச்செய்துகொண்டு, சப்தார்த்தமருளுகிறார் (நடக்கும்

http://acharya.org

உகூ பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப,உ-தி, கo-பா, தூடவோட-

தூடவோட ஆலவோலிக்கும் பாணியாலே. (பாணி) த்வநி. கிண்
கிணிகளிலொலிக்கும்பாணி காளமாகப் பாடிப்பாடி. அதனுக்கேற்ற
கூத்தை அனைத்தனைத்தாடி. (வருகின்றாயை) வருகிறவனை, (பற்ப
நாபனென்றிருந்தேன்) கிட்டி(க) "பற்பநாபா சப்பாணி" என்றதை

பாடி தூடவோட, பாதக்ஷதங்களைகளான கிண்கிணிகள் த்வனிக்கும்
த்வனியாகிற ஆலத்தாலே. (பாடிப்பாடி - அதனுக்கேற்ற கூத்தை
அனைத்தனைத்திட்டு - ஆடியாடி.) அந்தப் பாட்டுக்குத் தகுதியான
நாட்டியத்தை, திருமேனி யிடம் வலித்தொன்று அனைத்தனைத்திட்டு
ஆடின கடையாலே ஆடியாடி. (உ) * கூத்தன் கோவலனிறே. நட
த்திற கடையெல்லாம் வல்லராடுகிறபோலேயிறே யிருப்பது.
ஆகையால் விரைத்து நடந்துவரும்போது திருவடிகளிற் சதங்கை
களினுடைய வோசைகள் தானேபட்டாய், நடக்கிற நடையெல்லாம்
ஆட்டமாயிருக்குமாய்த்து; அன்றிக்கே, கிண்கிணிகளொலிக்கு
மோசை தாளமாக, வாயாலே பாடிப்பாடி, அதனுக்கேற்ற கூத்தை
அனைத்தனைத்திட்டாடியாடி. என்று பொருளாகவுமாம்.

(வருகின்றாயைப் பற்பநாபனென்றிருந்தேன்) இப்படி என்னை
மோசஞ்செய்து வாராநின்றாயென்னை, (கூ) "கொப்பூழ் லெழுகமலப்
பூவடிகள்" என்கிறபடியே வேறொரு நாபியைக் கண்டாலே திருநாபி
கமலந்தானே அபலைமாம்படி யிருப்பானொருவனன்றோ; இவ

போதித்தபடி). "பாணியாலே" என்றதினர்த்தம் (தாளத்தாலே) என்றது.
அதாவது - கண்டத்வனியாலே என்றபடி. இப்படியாகாவிடில் த்வனியாகிற
சப்தமென்று ரூபகமாகச் சொல்லக்கூடாதிறே. அவன்தனை - கூத்தாயிருக்
கைக்கு ப்ரமாணம் (கூத்தனித்யாதி). "கூத்தன்" என்ற கூத்தை ரூபக
மாகச் சொல்லுகைக்கு உபபத்தியைக் காட்டுகிறார் (நடக்கிறவித்யாதி).
"பாணியாலே" என்றதினர்த்தம் (தாளமாக) என்றது. "பாணி" என்று
வாத்யமாய், அதுவே தாளமென்றபடி. இப்பகூத்தில் "பாணியாலே"
என்றதை-பாணிபாதமென்று கண்டு கொள்வது.

"தூடவோடக்கிண்கிணிகள் ஒலிக்குமோசைப்பாணியாலே பாடிப்பாடி
அதனுக்கேற்றகூத்தை அனைத்தனைத்திட்டு ஆடியாடிவருகின்றாயை பற்பநா
பனென்றிருந்தேன்" என்றந்வயித்து, இஸ்லமயிவ்யாஹாரத்துக்கு ப்ரதமார்த்
தாது குணமாகத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). (கொப்பூழ்) நாபி.
(வேறொரு) என்றது - இப்படி ஆகர்ஷகமானபத்மநாபத்வம்தவிரவென்றபடி.

(க) த-ன-தி. (உ) தி-வாய்-கo-க-சு. (கூ) நா-தி-கக-உ.

http://acharya.org

நினைத்து, "பற்பாசமென்றிருந்தேன்" என்கிறார். தூக்காரணவல்லவான மேன்மையை நினைத்திருந்தேன். "தனதாரத்தில் மெய்ப்பாடுதோன்றும்படி நின்னைத் தனத்தால் வந்த நீர்மை மாத்ரமனறிக்கே, அதிமாத்ரமான இந்தவோரால மெல்லாம் வேணுமோ? வாராய்" என்ன; ஓடப்புகுந்தான். தாமும் அடிப்பதாகச் சென்ல, ஓடியோடிப்போகிறதைக் கண்டு "இப்படியே தொள்ளாய்; நீ உத்தமனன்றே? முலையுண்ணவாராய்" என்கிறார். புருஷோத்தமத்வ

லுக்கு வேறொரு பாட்டும் ஆட்டும் வேணுமோ? "சகடங்கள்போகையும் நடையழகுந்தானே பாட்டோட்டமுமாயிருந்தபடியென்?" என்ன ஆஸ்சர்யப்பட்டிருந்தே னென்றதால். அழிக்க கிடந்ததை யுண்டாக்குமவனன்றே, நம்முடைய ஸத்தையைத் தருகைக்காக வருகிறனென்றிருந்தேனென்னுதல். (ஓடியோடியித்யாதி) இவன் சொன்னதின் கருத்தறியாதே, "இவன் நம்முடைய நீர்மையைச் சொல்லாமல் ஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரகாசகமான மேன்மையையச் சொல்லுவதே!" என்று மீண்டு ஓடிபோகத் தொடங்குகையாலே, இப்படியாடிக் கொண்டு என் கைக்கெட்டாதபடி ஓடியோடிப் போய்விடாதே, நீ

(வேணுமோ) என்றவனந்தரம் "என்னை ஆகர்ஷிக்கைக்காக" என்றத்தியாஹாரம், (பாட்டும் ஆட்டமுமாய்) என்றவனந்தரம் "இவன் என்னை ஆகர்ஷிக்கைக்காக" என்று சேஷம். இவ்விடத்தில் கிருஷ்ணன் பத்மநாபனுய் ஸேவைஸாதிக்க, இப்படி வித்த (ஸ்ட) ராயிருரென்றருளுத்து. "பத்மநாபன்" என்றதால் ப்ரஹ்மாதிஜநகன் என்று தோன்றுகையாலே அதால் வந்தகாரணத்வாதநுணோமாகத் தாத்பர்யாந்தரமருளுகிறார் (அழிந்திதியாதி), நந்தாதிகளையும் கூட்டியருளுகிறார் (நம்முடையஸத்தை) என்று. மேலே "வருகின்றயை" என்றுசொல்லியிருக்க, "ஓடிப்போய்விடாதே" என்கிறதுக்கு ப்ரஸக்தி எதென்னுமாகாங்க்ஷையிலே ப்ரஸக்தியைக்காட்டாகின்று கொண்டு அர்த்தமருளுகிறார்(இவனித்யாதி). (கருத்தறியாதே)என்றது-"பத்மநாபன்" என்றதுக்கு அழகிலும் தங்கள்ஸத்தையை நோக்குகையிலும் தாத்பர்யமென்றறியாதே என்றபடி. ஓட்டமும் ஆட்டமுமாயிருக்குமாகையாலே, (இப்படி ஆடிக்கொண்டு)என்றது. (க) "சுத்தமபுருஷஸ்த்வன்யஃ பரமாத்மேத்யுதாஹ்ருதஃ" என்று, இதுவும் பரத்வத்தைத் தோற்றுவிக்கிறதாருலும், "போய்விடாதே" என்றவனந்தரம்

(க) கீதை-கடு-எ.

http://acharya.org

மூ.—வாரணிந்த கொங்கையாச்சி மாதவனுள்ளிணைந்தமார்பம்
நீரணிந்த குவளைவாசம் நிகழ்காலும் வீசுபுத்தூர்
பாரணிந்த தொல்புகழோர் பட்டர்பிரான் பாடல்வல்லார்
சீரணிந்த செங்கண்மால்மேல் சென்றகில்லாத பெறுவர்தாமே.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மாவது - ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ர்யம் போலே காணும். இத்தால் (க) "ஆஸ்ரிதஸ்யாஸ்ய அப்ராப்யமகலாஸ்தி" என்று வேதங்களுக் கெட்டாமல் போனதுபோலே பரமபதநிர்வாஹரான யிருக்கிறவர்க்கும் எட்டாமல் போகலாமோ வென்று தோற்றுகிறது.

"ஓலைச்சின்னஞ்சிறுகிள் ஓடவோட வாடி அடி யொலிக்கும்பாணி யாலே பாடிப்பாடி அதனுக்கேற்றகூத்தை ஆசைக்கைசெய்திட்டு ஆடி யாடி வருகின்றனை, பற்பகாபனென்றிருந்தேன், ஓடியோடிப் போய்விடாதே உத்தமா" என்றன்வயம். .... (கo)

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழிகற்றார்க்குப் பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

வ்யா;—பதினேராம்பாட்டு. (வாரித்யாதி) "ராஜாக்களுக்குஅபி மதமான த்ரவ்யங்களைப்பரிசாரகரானவர்கள் கட்டி இலச்சினையிட் டுக் கொண்டு திரிவாரைப்போலேயிறே க்ருஷ்ணனுக்குஅபிமதமான

புருஷோத்தமஞ்ஞையாலே ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ர்யாநுபவம் என்வசத் திலே வந்து என்முலையை உண்ணவேணு மென்கிறாள். (கo)

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலம் சொல் லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

வ்யா.—(பதினேராம்பாட்டு). (வாரணிந்த கொங்கையாச்சி) "ராஜாக்களுக்குஅபிமதமான த்ரவ்யங்களைப்பரிசாரகரானவர்கள்கட் டி இலச்சினைபிட்டுக்கொண்டுதிரியுமாபோலே, க்ருஷ்ணனுக்குபோக்

சொல்லுகையாலே இது நீர்மைக்காமென்றர்த்த மருளுகிறார் (நீ புருஷோத் தமனுகையாலித்யாதி). ... ... (கo)

அரு;—பதினேராம்பாட்டு. (வாரித்யாதி). "மாதவா! உண்" என்று சொல்லும்போது "வாரணிந்த" என்று சொல்லக்கூடாமையாலே, இத்தை பூர்வதசையைப்பற்றி வர்ணிக்கிறாரென்று திருவுள்ளப்பற்றி க்ருஷ்டாந்தமு கேந உபபாதிக்கிறார் (ராஜாக்களித்யாதி). (இலச்சினை) முத்திரை. *வார்ப்தார்த்

(க) தை-ஆ-கூ.

http://acharya.org

முலிகள் கச்சிட்டுச்சிமித்துவைத்தது' என்னுமிடம்தோன்ற "வார
ணிந்த கொங்கையாச்சி" எனகிறார். புத்ரவத்வோபலக்ஷணம் கடக்கும்
போது ராஜவத் உபசாரமும் வேணுமிறே. (வார்) கச்சு. (மாத
வாவுண்ணென்றமைற்றம்) பெரியபிராட்டியாராலே அவாப்தஸமஸ்த
காமனானவனையிறே "முலையுண்ணவா" என்று - அச்சிஅழைத்
ததும். அவள் அழைத்தப்ரகாரங்களே. (சீரணிந்தகுவளை வாசம்
நிகழ்காறும் விம்மிவிக்கூர்) நீருக்கு அலங்காரமாக மலர்ந்த செங்க
முநீரில் மிக்கபரிமளம் ஒருபடிப்படத் தோன்றுகிற ஸ்ரீவில்லி புத்
தூருக்கு நிர்வாஹகராய்.

(பாரித்யாதி) பூமியுண்டான ராஜாக்களுக்கெல்லாம் ப்ரதான
னான ஸ்ரீவல்லபன் செல்வம்பிழுதலரைக் கொண்டாடும்படியுமாய்

யமானமுலிகள் பிறர்கண்படாதபடி கச்சாலே சேமித்துக்கொண்டு
நிறுகையாலே வாராலே அலங்க்ருதமான முலையையுடையவளான
ஆய்ச்சி" என்றுஸ்லாகித்துக்கொண்டு அநுஸந்திசெய்கிறார். (மாதவா
வுண்ணென்றமைற்றம்) ஸ்ரியஃபதியானகையாலே அவாப்த ஸமஸ்த
காமனானவனை அவகாரத்தின் மெய்ப்பாட்டுக்கிடாக முலை யுண்
ணென்ற சப்தத்தை. (சீரித்யாதி) நீருக்கலங்காரமாக அலர்ந்த
செங்கழுநீரினுடைய பரிமளமானது ஒருபடிப்பட ப்ரகாசியாநிற்கிற
ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு நிர்வாஹகராய்.

(பாரித்யாதி) பூமியில் ராஜாக்களில் ப்ரதானனான ஸ்ரீவல்லபனும்
ஜ்ஞாதாக்களில் ப்ரதானரான செல்வம்பி தொடக்கமானவர்கள
எவன்றிக்கே, பூமிபெற்றும் கொண்டாடும்படி வ்யாப்தமாய், வர்

தம் (கச்சு) என்றது; ஸ்தனகஞ்சுக மென்றபடி. "மாதவாஉண்" என்று
சொல்லக்கூடுமோ? மாதவனுனல் அவாப்தஸமஸ்த காமனன்றே வென்
கிற சங்கையைப்பரிஹரிக்கிறார் (ஸ்ரியஃபதித்யாதி), "மாற்றம்" என்றதினர்த்
தம் (சப்தத்தை) என்றது. "அணிந்த" என்றதின் பலிதார்த்தம் (அலங்
காரமாக அலர்ந்த) என்றது. "அணிந்த" என்று நீருக்கு அலங்காரமாகச்
சொல்லுகையாலும், "நிகழ்காறும்" என்று பரிமளப்ராகட்யம் சொல்லு
கையாலும், ஸாமாந்யசப்தமான குவளை பதத்தை-செங்கழுநீர் என்று விசே
ஷிக்கிறரென்று கொள்வது. நிகழ்கை-வர்த்திக்கையாய், அத்தால் பலிதம்
(ஒரு படிப்பட) என்றது. ... ... (கத)

http://acharya.org

ஆராதிவித்தமான மங்களாசாஸன ப்ரவித்தியையுமுடையவர். (பட்டர்பிரான்) ஸத்யவாதிகளானப்ராஹ்மணோத்தமர்க்கு உபகாரக ராயவர். (பாடல்வல்லார்) இவருடையபா (ஜ) வபந்தமில்லையேயா கிலும் இப்படிருளிச்செய்த சப்தமாத்ரத்தையே பாடவல்லார். (சீர னித்த செங்கண்மால்மேல் சென்ற சிக்தைபெறுவர்தாமே) பாட வல்லார் தாமே சென்றசிக்தைபெறுவர். (சீர்) ஆஸ்ரித பாரதந்த்ர்யம். (செங்கண்) உபயவிபூதிநாதத்வத்தால்வந்த ஐஸ்வர்யஸௌசகமாதல், பெருமையாதல், வ்யாமோஹமாதல்.

இவ்வாழ்வார்திருமாளிகை செங்குன்றூரைச் சொல்லுகையாலே மங்க ளாசாஸனத்திலே ஒருபடிப்பட்டவராக்கினாயும், "நிகழ் காலம்" என்னுகையாலே அவர்களுடைய ப்ரவித்தியையும் சொல் லுகிறது. .... (கக)

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

தேஹி பர்யந்தமே, ஆத்மாவுக்கு ஸ்வாபாவிகமான புகழையுடைய ராய் ப்ரணவமோத்தமான பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த பாடலை அப்யஸிக்க வல்லவர்கள். (சித்யாதி) ஆத்மகுணங்களாலே அலங் க்ருதனும், அயலை சோதிக்கு ப்ரதாகமான சிவந்த திருக்கண்களை யுடையனும், இலையிரண்டையும் ஆஸ்ரிதரக்ஷபிக்கும்படி அவர்கள் பக்கல் வ்யாமோஹத்தை புடையனு மிருக்குமவன் விஷயத்தில். அன்றிக்கே (சித்யாதி) ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ர்யமாகிற குணத்தாலே அ லங்க்ருதனும், இச்சீர்மைக்கும் மேன்மைக்கும் ப்ரகாசகமான சிவந்த திருக்கண்களை யுடையனும், ஸர்வஸ்மாத்பர மிருக்கிறவன் விஷ யத்திலே யென்று பொருளாகவுமாம். (சென்றவித்யாதி) பாடல் வல்லார்தாம் செங்கண்மால் பக்கலிலே ஒருபடிப்படச் சென்ற மனஸ்ஸை யுடையவராவர். (கக)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

—:o:—

பெரியாழ்வார் திருமொழி இரண்டாம்பத்து இரண்டாம் திருமொழி முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

அரு:—போய்ப் பாடுடைய ப்ரவேசம். பரி தெரியாதபடி உறங்கும் பரு வத்திலே அவனை எழுப்பி முலையூட்டின ப்ரகாரமான பூர்வவ்ருத்தத்தை யும், காதுருத்தும் பருவமான தலைநிலாப்போதைவிட்டு, தன் நோவுதானறி

http://acharya.org

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்து ஏழாம் திருமொழி
போய்ப்பாடையுடைய பிரவேசம்.

கீழே "தாயர்வாய்ச்சொல்கருமம் கண்டாப்" என்றும், "ஏமை செய்து அங்கமெல்லாம் புழுதிபாக வளையவேண்டா" என்றும், பலவிடங்களிலும் சொல்லிற்றுக்கேட்கிறிலீல் யென்றிருக்கையாலும், ஆஸ்ரிதபரதந்த்ரனை அவதாரத்திலே மெய்ப்பாடுதோன்றும்போதும் ஆஸ்ரிதவசகம் கேட்கவேணுமென்னும் தாத்பர்யம் தோன்றவேணுமென்று ஸ்ரவணேந்த்ரியத்திலே ஸம்ஸாரஸ்ருஷ்டியுண்டாக அவன் ஆசை(ய)ரித்தகாட்டிலைபோலே, இந்த்ரியத்ருஷ்டஜ்ஞாநகரிபோகப்ரகாசம் ஒருபடிப்பட்டிருக்கும். அவன் இப்படி ஆசரித்தானென்றும், இந்த்ரியக்ரஹணஜ்ஞாநவைபவமாயிருக்கும் தேஹேந்த்ரியங்கள் ஜ்ஞாநவிகாஸமாகவுண்டாயிருக்கச் செய்தேயும்,

---

அவ.—கீழிற்றிருமொழியிலே - தன்னுடைய பால்யாதிகுணமாகமூலபுண்ணியமை மறந்துகிடந்து உறங்குகிறவனை யெழுப்பி, மூலையுண்ணவேணுமென்றபேக்ஷித்து, அவன் இறுப்பத்திருத்தவளவிலும் விடாதே பஹுமுகமாக நிர்ப்பந்தித்து யசோதைப்பிராட்டி மூலையூட்டினப்ரகாரத்தை, அவருடைய ப்ராப்திபர்யந்தமும் வ்யாஹ்ருதத்தையு மூடையராய்க்கொண்டு, தத்காலம்போலே அனுபவித்துப் பேசித்தாழ மதுபவித்து இனியரானர் :

யும் பருவமான தசையிலே காதகுத்த நினைத்து, அந்தப்ரகாரத்தைப் பேசுகிற வர்திஷ்டமானத்தையும் அருளிச்செய்யாநின்று கொண்டு ஸங்கதி அருளுகிறார் (கீழென்று தொடங்கி, இத்திருமொழியில் என்னுமளவும்). இத்தால், தீழ்-தன்னோவுதானதியாதபருவமாகவும், இத்திருமொழியிலே தன்னோவுதானதியும் பருவமென்று ஸங்கதி சொல்லிற்றாயிற்று. (இடந்துறங்குகிற) என்றது-ஒரு இடையாகக் கிடந்துறங்குகிற வென்றபடி. (இறுப்பக்கை) மூலையுண்ணுதே பின் வாங்கிப் போருகை. (பஹுமுகமாக நிர்ப்பந்தித்து) என்றது-பலகாலும் "மூலையுணும், மூலையுணும்" என்றதைக் கடாஸ்திது. (ப்ராப்திபர்யந்தம்) மாத்ருத்வபா(பூ)வபர்யந்தமும், (இனியரானர்) என்றது-ப்ரீதரானரென்றபடி.

http://acharya.org

க்ருஷ்டாஉக்ருஷ்டரூபமான பதார்த்தங்களை ஜ்ஞாபிக்கிறதான அர்த்த இந்த்ரியங்களாலே குறிக்கொண்டு ச்ரவணிக்கும் போதும் ப்ராமாணிகரான பூர்வாசார்யர்களுடைய வசநாநுஷ்டாநங்களாலும், பூர்வாசார்யர்களுடைய வசநாநுஷ்டாநங்களுக்குச் சேர்ந்த வர்த்தமாநாசார்யர்களுடைய வசநாநுஷ்டாநங்களாலும், இவ்வநுஷ்டாநம்தானில்லேயாகிலும், த்ராவிடவேதத்துக்குக் கருத்தறியும் மூதுவர்நிர்ணயித்த வாச்ய வாசகலம்பந்தாயத்தாலே வ்யாபகத்வாரா வாசகவாச்யங்களை ப்ரகமமத்யம நிகமரூபர்யந்தமாக அர்த்தக்ரமப் பண்ணுவிக்க வல்லவர்களுடைய அநுதாப வசநங்களாலும், அநுதாபஹேதுவாலிறே மசிவழியே கூலி இலங்குவது.

(க) [ஸ்ரீவச-ஸ்ரோதாச] அநுதாபஹேதுவான அர்த்தக்ரஹணம்பண்ண

அவள் அவனுக்குக் காதுகுத்திக் காதுபெருக்கிக் காதுப்பணி களுமிட்டநுபவிக்க வாசைப்பட்டு, காதுகுத்துகையாகிற உத்ஸவத்துக்கு ஊரில் பெண்களை யெல்லாம் அழைத்துவிட்டு, வந்கால் அவர்களாலம்பாவிக்கைக்கீடான பதார்த்தங்களும் ஸம்பாதித்துவைத்து, அவனை "காதுகுத்த" என்று அழைக்க, அவன் "ஓம்" என்று அஞ்சி, "மாட்டேன்" என்னச்செய்தேயும் அவன் அஞ்சாதபடியான வசநங்களைச்சொல்லியும், அவனுக்கு அபிமதமான பதார்த்தங்களைக் காட்டியும், உடன்படுத்திக்கொண்டு காதுபெருக்கின ப்ரகாரத்தை, காமும் அவளைப்போலே அநுபவிக்கவாசைப்பட்டு, கத(ச)வஸ்துவை பங்கராய்க்கொண்டுதத்காலம்போலே அவனைக்குறித்துஅழைத்தவப் பாசுரங்களைப் பேசி யநுபவித்து ப்ரீதராகிறரித்திருமொழியில். *

(காதுப்பணிகள்) கர்ணபரணங்கள். "பணிகளும்" என்ற ச(ச)காரத்தை "இட்டு" என்றவிடத்தில் கூட்டுவது. இத்தால் காதுகுத்தியும் பெருக்கியும் பணிகளிட்டு மென்றபடி. (பதார்த்தங்களும்) என்றது - "அடைக்காய் திருத்தி நான் வைத்தேன்" என்றதைக்கடாக்ஷித்து. "நொந்திடுகில்லேன்" என்றதைக்கடாக்ஷித்து (அவனித்யாதி). "திரியை எரியாமே காதுக்கிடுவன்" இத்யாதியைக் கடாக்ஷித்து அருளுகிறார் (அவனஞ்சாதபடியித்யாதி). "பேர்த்தும் பெரியனவப்பம்" இத்யாதியைக் கடாக்ஷித்து (அவனுக்கித்யாதி). (உடன் படுத்துகை) ஸம்மதிப்பிக்கை. (அப்பாசுரங்கள்) என்றது-"அடைக்காய் திருத்தி நான் வைத்தேன்" இத்யாதியான யசோதையினுடைய பாசுரங்களென்றபடி.

(க) ரா-ஆ.

http://acharya.org

மூ.—போய்ப்பாடுடைய நின்றந்தையும் தாழ்த்தான்
பொருதிறல் கஞ்சன்கடியன்
காப்பாருமில்லைக் கடல்வண்ணனுன்னைத்
தனியே போயெங்குந்திரிதி
பேய்ப்பால் முலையுண்ட பித்தனே
கேசவனம்பீ யுன்னைக்காதுகுத்த
ஆய்ப்பாலர் பெண்டுகளெல்லாரும் வந்தார்
அடைக்காய் திருத்திதான்வைத்தேன். (க)

மாத்ரங்களை வருந்தியும் குறிக்கொண்டு க்ரஹிக்கைக்காகவிறே, அந்தஸ்ரவணேந்த்ரியத்துக்கு ஸம்ஸ்காரரூபி உண்டாக்கிற்றென்று, அத்தைதினேனத்து, அத்தலைவியைப்பலகாலும் தொட்டுப்பார்க்கவேணுமிறே. "உன்செவியில் புண்ணுக்குமிக்கொண்டிரு" என்றிறே லோகோக்தியும். .... *

ஸ்வா;—முதற்பாட்டு. (போயிற்பாதி) "பாடுடைய நின்றந்தையும் போய்த்தாழ்த்தான். புத்ரரக்ஷணத்திலும் ஸ்வஜநரக்ஷணத்திலும் இடம்பட்ட நெஞ்சையுடையவனை உன்னுடையபிதாவும் 'பசுக்கிடையிலே சென்று வருகிறேன்; வருமளவும் நீ பிள்ளையை ரக்ஷித்துக்கொள்' என்று போய்வரவுதாழ்த்தான்" என்று இவள்

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (போயிற்பாதி.) (பாடுடைய நின்றந்தையும் - போய் - தாழ்த்தான்) புத்ரரக்ஷணத்திலும் ஸ்வஜநரக்ஷணத்திலும் † இடம்பட்ட நெஞ்சையுடையனை உன்னுடையபிதாவும், "பசுக்கிடையிலே சென்றுவருகிறேன், வருமளவும் நீ பிள்ளையை ரக்ஷித்துக்கொள்" என்று போய் வரவுதாழ்த்தான். அன்றிக்கே, "போய்" என்கிறவிது - மிகுதிக்கு வாசகமாய்,

---

அரு;—முதற்பாட்டு. (போய்ப்பாடித்பாதி) "நின்றந்தை" என்றதையும், அதில் ப்ராதாந்யஸூசகமான ச(ஞ)காரத்தையும்கடாக்ஷித்து "பாடிடை" "நெஞ்சுடை" என்று அத்யாஹரித்து, "பாடு" என்று விஸ்தாரமாய்த்தாத் பர்யார்த்த மருளுகிறார் (புத்ரேத்யாதி). (இடம்பட்ட) விஸ்தருமான. "போய் தாழ்த்தான்" என்றதுக்கு ப்ரஸக்திபூர்வகமாசத்தாத்பர்யமருளுகிறார் (பசுக்கிடையித்யாதி). "பாடு" என்று விஸ்தாரமாய், அது தானும் அபிநிவேசத்தைச் சொல்லுகிறதாகவி அர்த்தாந்தரம் (அன்றிக்கேயித்யாதி). "நின்

---

† (பா) இடமுடைய, ஈடுபட்ட.

http://acharya.org

சொன்னவாறே, "அவன்வந்தால் விளையாடப்போமோ?, அதுக்கு முன்னே போகவேணும்" என்று இவன் உத்யோகித்தவளவிலே, "பொருதிறல் கஞ்சன்கடியன்" என்று உத்யோகத்தை நிஷேதிக்கிறாள். திறல் - பலம். இந்த்ராதிகளுவென்று வந்தவனுகையாலே, க(X)ர்வோத்தரனுய் உன்னளவிலேமிகவும் கடியனுயிருப்பானவன். அவன் "ஆரைவரவிடும், எதுசெய்விக்கும்" என்று தெரியாது.

(காப்பாருமில்லை) அதுக்குமல்லாரகதிந்துகாக்கவல்ல, * கூர்வேல் கொடுந்தொழிலானவரும் இங்கில்லை. "இவ்வூரில் விளையாடுகிறபிள்ளைகளை எல்லாரையும் சிலர்காக்கிறார்களோ? அவர்கள்நடுவே விளையாடுகிறவென்னை, அவன்வரவிட்டவர் சுருண்டாகிலும் என்னை

ரக்ஷ்யவர்க்கத்தினுடைய ரக்ஷணத்திலே மிகவுமளவுடையனுய், (க) "கூர்வேற் கொடுந்தொழிலன்" என்கிறபடியே நீ பிறந்தவன்றே தொடங்கி வேலைப்புகரெழுக்கடைந்துபிடித்து, தொட்டிற்கிழேரெறும்பூரிலும் ஸிம்மத்தின்மேலே சீறுமாபோலே சீறி, உன்னை நோக்கிக்கொண்டு திரியும் பிதாவானவனும் கார்யார்த்தமாகப் போனவிடத்தே விளம்பித்தானென்னவுமாம். (பொருதிறல்கஞ்சன் கடியன்) பொருகையிலே மிடுக்கையுடைய கம்ஸன் உன்னளவில் மிகவும் க்ரூரன். உன்னை நலிகைக்கு இடம்பார்த்துத் திரிகிறவனுகையாலே, "ஆரைவரவிடுமோ, எது செய்விக்குமோ" என்று தெரியாது.

(காப்பாருமில்லை) அதுக்கு நல்ல விரகறிந்து ரக்ஷிக்கவல்லாரு மிங்கில்லை. ரக்ஷகரானவர் வந்திலர்; நாலே அபலை; வேறொரு பரிவர்தானேயில்லை; யார்தான் ரக்ஷிப்பார். (கடல்வண்ணன்னை.) (உ) "தன்னேராயிரம் பிள்ளைகள்" என்கிறபடியே

தந்தையும் தாழ்த்தான்" என்றதுக்கு ப்ரமாண பூர்வகமாகத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (கூர்வேலித்யாதி). எடுத்த பாசுரத்துக்கர்த்தம் (நீ பிறந்தவித்யாதி). (வேலை) ஆயுதத்தை. க்ருஷ்ணனளவில் கடியனும் ப்ரகாரத்தைக் காட்டுகிறார் (உன்னை நலிகைக்கித்யாதி).

(அதுக்கு) கஞ்சன் கொடுமைக்கு. (நல்லவிரகு) தப்புவிக்கும் உபாயம். தாத்பர்யார்த்தமருளுகிறார் (ரக்ஷகரான வித்யாதி), "கடல்வண்ணு உன்னைக் காப்பாருமில்லை" என்றன்வயித்து, "கஞ்சன் கடியன்" என்றதை கடாக்ஷித்து சங்காபரிஹார ரூபேணபாவமருளுகிறார் (தன்னேராயிரமித்யாதி). (அவர்

(க) திருப்பாவை-க.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, ங-தி, க-பா, போய்ப்பாடி. உளள

க்குறித்து அறியவல்லர்களோ?'' என்ன; (கடல்வண்ணு) ''உன் நிறம் உன்னைக்கொள்சொல்லிக் காட்டிக்கொடாதோ?'' என்ன; ''(க) *செற்றார் திறலழியச் சென்று செருச் செய்யுமூர்லே அவர்கள் கண்டால்தான் வருவதென்?'' என்ன; ஆனலும் ''தனியேபோ யெங்கும்திரிவுதி'' என்ன;

''அதுசெய்கிறேனில்லே; பிள்ளைகள்கடுவேகின்று விளையாடி வருகிறேன்'' என்ன; ''உன்வார்த்தை யன்றே? பேய்முலைக்கும் பாலுக்கும் வாசியறியாமலுண்டவனன்றே? உன்னை நவிவதாக

''இவ்வூரில் திரிகிற வநேகம் பிள்ளைகளுக்குளே காலுமொருவலைப்த் திரியா நின்றால், என்னை அவர்கள் அறியப் புக்கார்களோ?'' என்று நீ நினைக்கவேண்டா; கடல் போலே ஸ்ரமஹரமாயிருக்கிற உன்வடிவழகே உன்னைக் காட்டிக்கொடாதோ?; இப்படி யிருக்கிற உன்னையுணர்ந்து ரக்ஷிப்பாரு மில்லே யென்னுதல்; ஒரு விரோதி களில்லேயேயாயினும், அப்படிகே ப(ஜ)யமுங்கை பண்ணி மங்களா ஸாஸநம் பண்ணவேண்டும்படியான அழகுடையவன்னை, விரோதி பூயிஷ்ட்டமான இவ்விடத்தில் பரிவராய் ரக்ஷிப்பாரொருவருமில்லே யென்னுதல். (கனியேபோ யெங்கும்திரிதி.) பிள்ளைகள் தன்னே டே திரிகிறு யென்னவுமொண்ணுகபடி, அவர்களையும் விட்டுத் தனி யேபோய் எங்கும் ஸஞ்சரியா நின்றாய்.

அவர்கள் தன்னேடேகூடப் போனல் தான் ப்ரயோஜநமென்; (பேய்ப்பால் முலையுண்டபித்தனே) பேயானவள் தாய்வடிவைக் கொண்டுவர, அவளைத் தாயாகவே நினைத்து அவள் முலைப்பாலே யிருந்துண்ட ப்ரா(ஹ)க்தனல்லேயோ? ஆகையால், மாயாரூபி

கள்) என்றது-கம்ஸனுலே அனுப்பப்பட்டவர்களென்றபடி. தாத்பர்யாந்தரம் (ஒரு விரோதிகளித்யாதி). ''காப்பாருமில்லே' என்பானென்? தன்னேராயி ரம்பிள்ளைகளுண்டே'' என்ற சங்கைக்குப் பரிஹார பரமாகத்தாத்பர்யமருளு கிறார் (பிள்ளைகளித்யாதி).

''இனி நான் தனியே போகவில்லே; அவர்களோடே கூடவே ஸஞ்சரிப் பன்'' என்று க்ருஷ்ணனுக்குக் கருத்தாய், அதுக்கு உத்தரமாக அவதாரிகை ரூபேண மேலுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அவர்களித்யாதி). ''ப்ரயோஜந மென்'' என்றதை, சப்தார்த்தத்தையும் காட்டா நின்றுகொண்டு ஸோப பத்திகமாக விவரிக்கிறார் (பேயானவளித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). நம்பி

(க) திருப்பாவை-கக.

http://acharya.org

வந்தவர்கள் பிள்ளைகளுடைய வேஷத்தை எடுத்துக்கொண்டு விளை யாடுவாரைப்போலே தோன்றுவர்கள். அந்தப்பேய்ப்பாலினுடைய வீர்யத்தாலே உனக்கறிவுகெடவிளைந்து அவர்களோடேயும் விளை யாடக்கூடும்''என்ன; ''ஆனால்தான் வந்ததென்?, நான் கேசவநம்பி காண்; என்னுடைய ஸௌர்யாதி குணபூர்த்திலேசத்திலே கேசி பட்டதறியாயோ?'' என்ன; அதுதன்னிலேயன்றோமிகவும் பயப்படு கிறேன். ''நம்பி'' என்றது - விஷாதாதிஸயலேசகம். ''நானே யன்றுகாண்; உன்னைக்காதுகுத்துவதாக ஆய்ப்பாலர் பெண்டுக ளெல்லாரும் வந்தார்காண்; வாராய்'' என்ன; ''வந்தவர்களை நீ உபகரித்து ஸமாதானம் செய்தாலன்றோ நான்வரவேண்டுவது'' என்ன;''வந்து காதுகுத்தினாலன்றோ அவர்களை உபசாரத்தோடே உபகரிப்பது; அடைக்காய் முதலான உபஹாரத்ரவ்யங்களெல்லாம் திருத்திப்பரித்துவைத்தேன்'' என்கிறார். .... (க)

களான வஸுரர்கள், ஒக்க விளையாடுகிற பிள்ளைகளோடொத்த வடிவைக்கொடுவந்து கலசிநின்றாலும், அவர்களையும் பிள்ளைகளோ பாதி தோழன்மாராக நினைப்பானொருவனிறே நீயென்கை. (கேச வநம்பி) ''இப்படி நீ என்செய்ய பயப்படுகிறது, நான் கேசவ நம்பியன்றோ? என் கையிலே கேசிபட்டதறியாயோ?'' என்று தன் ஸௌர்யபூர்த்தியைக்காட்ட; அத்தை அவ்வளவிலே விட்டு, தான் உபக்ரமித்த கார்யத்திலே புரிந்து, ''நானேயன்றுகாண்; உன் னைக்காதுகுத்துவதாக ஆய்ப்பாலர் பெண்டுகளெல்லாரும் வந்தார் கள்;வந்தவர்களை ஸம்பாவிக்கைக்கீடான அடைக்காய்முதலானவை யும் நான் திருத்திவைத்தேன்; ஆனபின்பு, நீ காதுகுத்தும்படிவர வேணும்'' என்கிறாள். .... (க)

யென்னுதே, ''கேசவநம்பி'' என்று விசேஷித்ததுக்குத்தாத்பர்யம் (இப்படி யித்யாதி). இவ்விடத்தில் (க) ''யஸ்மாத்த்வய்யேவ துஷ்டாத்மா தஸ்மாத்கேசவநாமாத்வம் லோகேஷ்வாதிங்கமிஷ்யதி மாஹதஃ கேஸரீஜகார்த்தத। தஸ்மாத் கேசவநாமாத்வம் லோகேக்யாதிம் கமிஷ்யஸி'' என்றது அநுஸந்தேயம். ''உன்னைக்காதுகுத்த'' இத்யாதிக்கு பா(பூ)வம் (அத்தை-விட்டித்பாதி). (அத்தை) ஆந்த பயத்தை. (புரிந்து) திரும்பி. ''அடைக்காய் திருத்தி நான் வைத்தேன் காதுகுத்த நீ வாராய்'' என்று மூலத்தில் அநுஷங்கித்துக் கொள்வது, என்று திருவுள்ளம். (க)

(க) (பா) பொருந்தி.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, ங-தி, உ-பா, வண்ணம். உ எ கூ

மூ.—வண்ணப்பவள மருங்கினிற் சாத்தி
மலர்ப்பாதக் கிண்கிணியார்ப்ப
நண்ணித்தொழுமவர் சிந்தைபிரியாத
நாராயண விங்கேவாராய்
எண்ணற்கரியபிரானே திரியை
யெரியாமே காதுக்கிடுவன்
கண்ணுக்குநன்று முழுகுமுடைய
கருகக்கடிப்பு மிவையா. (உ)

ஸ்வா ;—இரண்டாம்பாட்டு. (வண்ணமித்யாதி) நிறமுடைத்தானவண்ணம். அதாவது - சாதிப்பவளம்; பவளத்தைத்திருவாயிலேசாத்தி (மலர்ப்பாதக்கிண்கிணியார்ப்ப) விகஸிதமானதாமரைபோலேயிருக்கிற பாதச்சதங்கைமிகவும் சப்திக்க. (நண்ணியித்யாதி) உள்ளேவந்தணுகித் தொழுகைதானே ப்ரயோஜநமாயிருக்குமவர்கள். அதாவது-அவன்பக்கல் ப்ரீதிரூபத்தாலேயாதல்; ஹிதரூபத்தாலேயாதல்; நண்ணுகையாவது - ப்ராப்திபர்யந்தமாகக்

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (வண்ணமித்யாதி.) ஆகாரத்திலே பிறக்கையாலே நிறமுடைத்தாயிருந்துள்ள பவளத்தினுடையவடத்தை, அது தனக்கும் அழகு கொடுக்கவற்றான திருவாயிலே சாத்தி. (மலர்த்யாதி). தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற திருவடிகளில் சதங்கைகளானவை த்வநிக்க. திருவாயும் பவளவடமுமான சேர்த்தியழகு தோற்றும்படியாகவும், திருவடிகளில்சாத்தின சதங்கைகள் த்வநிக்கும்படியாகவும் வரவேணுமென்று கருத்து. (நண்ணியித்யாதி) அஹங்காராதிகளாலே உன்னையகன்று திரிகை

அரு;—இரண்டாம்பாட்டு. (வண்ணமித்யாதி) பவளமான போதே வண்ணமுண்டாயிருக்க, "வண்ணம்" என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (ஆகாரத்திலேயித்யாதி). "ஆகாரத்திலே பிறக்கையாலே" என்றது-க்ருஷ்ணமப்ரவாளத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது. நீலமேகஸ்யாமமான திருமேனியாகையாலே பரபாகஜநகமென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளுகிறார் (அது தனக்கு மித்யாதி). (சாத்தி) என்றவநந்தரம் "கொண்டு" என்று அத்யாஹாரம். "நண்ணி" என்றது - ஸ்வார்த்தபரரையும் வ்யாவர்த்திக்கிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி அர்த்தமருளுகிறார் (அஹங்காரேத்யாதி). "நண்ணி" என்றத்தையும், "தொழுமவர்" என்று திரு

http://acharya.org

மொழிச்சொல்லையையும் திருவுள்ளம்

கிட்டுகை. இப்படியிருப்பாருடைய ஹ்ருதயத்திலே (க)* நின்று மிருந்தும் கிடந்தும் நிரியாதகாராயணா!; இவருடைய நாராயண சப்தார்த்தம் இப்படிபோலே காணுமிருப்பது; ஆகையிறே "வாராய்" "போகாய்" என்று க(x)த்யாகதிகளுக்கு யோக்யமாக்கலாயிருப்பது. யோகத்தில் கத்யாகதியும், ஆஸ்ரயணமும், அநுவர்தனமும், நியாம்ய ஸ்மரணையும் கூடாதிறே. (இங்கேவாராய்) நான் அழைக்கிறவிடத்தேவாராய்.

(எண்ணற்கரியபிரானே) எண்ணுமவர்களுக்கும் கிட்டவும் கூடஅரியனவனே! "இன்னளாதனத்தை அநுஷ்டித்தால், அத்

யன்றிக்கே, தத்ராஹித்யத்தாலே உன்னைக்கிட்டி ஸ்வரூபஸாஷாத்காரமாகத் தொழுகையே யாத்ரையாயிருக்குமவர்களுடைய நெஞ்சை. (ச) "நின்று மிருந்துங்கிடந்துந் திரிதந்தும்" என்கிறபடியே இஷ்டஸர்வசேஷ்டா விஷயமாகக்கைக்கொண்டு, க்ஷணகாலமும் விட்டுப்பிரியாதே வர்த்திக்கும் நாராயணனே? நானழைக்கிறவிவ்விடத்தேவாராய்.

(எண்ணற்கரியபிரானே) உன்பக்கல் ஸ்நேஹமில்லாதார்க்கு நினைக்கைக்குங்கூடவரியனாயிருக்கும் உபகாரகனவனே! ஆஸ்ரிதர்க்கு ஸுலபனாயிருக்கையும், அநாஸ்ரிதர்க்கு துர்லபனாயிருக்கை

பற்றி, "தொழுமவர்" என்றதுக்கு அர்த்தமருளுகிறார் (ஸ்வரூபஸாஷாத்காரேத்யாதி). "நின்றுமிருந்தும் கிடந்தும் திரிதந்தும் ஒன்றுமோ வாற்றானென் நெஞ்சகலான்" என்னுமளவும் கடாக்ஷித்து, சிந்தை பிரியாமைக்கு ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் (நின்றுமித்யாதி).

கீழ் "சிந்தை பிரியாத" என்று வைத்து, "இன்னரக்கரியன்" என்கை சேராமையாலே, "நன்னிற்தொழாதவர்களுக்கு எண்ணற்கரியவன்" என்றர்த்தமருளுகிறார் (உன்பக்கலித்யாதி). (நினைக்கைக்கும் கூட) என்கையாலே, "நெஞ்சால் நினைக்கை ஸுகரம்; அதுக்கும் அரியன்" என்று கருத்து. இத்தால் வாசிகமாயிகாzவிஷயத்வம் கைமுதிகந்யாயஸித்தம். "சிந்தை பிரியாமையும், எண்ணற்கரியனுகையும் இவர்க்கு உபகாரமான வழி யென்னென்ன வருளுகிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதி). ஆஸ்ரிதா யங்களாசாஸ்யராகையாலும், அநாஸ்ரிதர்க்கு துர்லபனுகையாலே இவனுக்கு ஒரு நீங்கு வாராதென்றும் "இதுவே இவர்க்குப் புருஷார்த்தம்" என்று இவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். "சடக்கென வரவேணுமென்று கர்ணபூஷணங்களாக் காட்டுகிறாள்" என்று

(க) பெரியதிருவ-ஈ-டு.

http://acharya.org

தாலே இன்னபலம்கிடைக்கும்'' என்று எண்ணியிருக்கையும் இன்னஸாதநத்தாலே உன்னைக்கிட்டலாமென்றிறே எண்ணியிருக்கையும்; எண்ணியேபோமித்தனை. (பிராணை) சிக்தை பிரியாமையும், எண்ணற்கரியனுகையும் தம்பேறுயிருக்கை. (திரியையெரியாமே காதுக்கிடுவன்) ''நீ என்னை அழைக்கிறது - திரியை என்காது எரிய இடுகைக்கன்றே?'' என்ன; எரியாமேகாதுக்கிடுவன். (கண்ணித்யாதி) ''திரியேற்றிக்காதுபெருக்கினால் உனக்கிடுவதாய் கண்ணுக்கு நன்றாய், அழகுமுடைத்தான கனகக்கடிப்பும்; ''இவையா-இவை யிருக்கிறபடிபாராய்'' என்று கொண்டாடுகிறார்; உபாதாநகௌரவத்தால் வந்த நன்மையன்றிக்கே, பணித்திருத்தத்தால் வந்தவழகு தோன்றியிருக்கிறபடிபாராய். (கனகம்) பொன. (ஆ) கொண்டாட்டம். .... (உ)

அவ;—மூன்றும்பாட்டு. பொற்கடிப்பளவேயோ? காதுப்பருக்கினால் இடுகைக்கு மஹார்க்கமான மகரக்குழையும் கொண்டு வைத்தேனென்கிறார்.

யும் மங்களாசாஸநபரராயிருப்பார்க்குத் தம்பேறுயிறேயிருப்பது. நீ என்னை அழைக்கிறது, திரியை என்காது எரிய இடுகைக்கன்றே வென்ன; (திரியையெரியாமே காதுக்கிடுவன்) திரியை உன்காது களுக்கு எரிச்சல் வாராதபடி அநுகூலமாக இடுவன். (கண்ணுக்கித்யாதி) திரியேற்றிக் காதுபெருக்கினால் உனக்கிடுவதாகச் சமைத்து, கண்ணுக்கு மிகவும் அழகையுடைத்தாயிருக்கிற பொற்கடிப்புக்களானவிவையு மிருக்கிறபடி பாராய். ''அழகும்'' என்றவிடத்தில், ச(ஞ)ஸப்தம்-அவ்யயம். ''நன்று மழகு முடைய'' என்றும் ''காநகக்கடிப்பு'' என்றும் சொன்னவிவை யிரண்டாலும்-பணித்திருத்தமும், உபாதாந வைலக்ஷண்யமும் சொல்லுகிறது. (உ)

திருவுள்ளம்பற்றி யருளுகிறார் (திரியையித்யாதி). (கடிப்பு) குண்டலம். ''இவையா'' என்றது - இவையென்றாய், ''கடிப்பும்'' என்ற ச(ஞ)காரத்தை அத்தோடே சேர்த்து, ''இருக்கிறபடிபாராய்'' என்றத்தியாஹரித்து அர்த்தமருளுகிறார் (இவையுமித்யாதி). ... ... (உ)

அரு;—மூன்றும்பாட்டு. (வையமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் கநகக்கடிப்பைக் காட்டியிருக்க, மீளவும் மகரகுண்டலத்தைக் காட்டுகைக்கு ப்ரஸக்தியென்னென்ன; அவன் கடிப்பு காட்டின மாத்ரத்தாலே இசைந்து வாராமை

http://acharya.org

மூ.—வையமெல்லாம்பெறும் வார்கடல்வாழும்
மகரக்குழை கொண்டுவைத்தேன்
வெய்யவேகாதில் திரியையிடுவன்
நீ வேண்டியதெல்லாம் தருவன்
உய்யவிவ்வாயர் குலத்தினில்தோன்றிய
வொண்சுடராயர் கொழுந்தே
மெய்யன்மைசெய்திள வாய்ச்சியருள்ளத்து
மாதவனே யிங்கேவாராய். (கூ)

ஸ்வா;-(வையமித்யாதி). பூமியெல்லாம் பெறும்பெருவிலைய. ஸமுத்ரத்திலே வாழுகிற மகரம்போலே யிருக்கையாலே "மகரக்குழை" என்கிறது. (வார்) நெடுமையும், சூட்சியும், ஜலமும். (மகரக்குழை) காதுப்பணி. (கொண்டு வைத்தேன்) சமைத்துக்கொண்டு வைத்தேன். (வெய்யவே காதில் திரியையிடுவன்) கண்டிதமாக்கும்படி வெச்சாப்போடே திரியையிடுவன். ஏவகாரம்-"வெய்யத்திரியையே" என்றுகாட்டுகிறது. "மெய்யவே" என்று பாடமாயிற்றுகில், "நீ யொன்றைக்காட்டி ஒன்றை இடக்கூடும்" என்று அவனிறுப்பக்க, "என் வார்த்தை மெய்யையுடைத்தாயேகாணிருப்பது" என்கிறாள்.

வ்யா;—மூன்றும்பாட்டு. (வையமித்யாதி) பொற்கடிப்பள வேயல்ல, காதுபெருக்கினால் இடும்படியாக பூமியெல்லாம் பெறும் பெருவிலையனாய், நீண்டகடலிலே வர்த்திக்கும் மகரம்போலேயிருக்கிற காதுப்பணி கொண்டுவைத்தேனென்ன; நீ இது சொல்லுகிறது - இப்போது என்காதுக்குத் திரியிடுகைக்காகவன்றே? திரியிட்டபோதே காது தின்று வரும். எனக்கு வேண்டாவென்ன; (வெய்யவேகாதில் திரியையிடுவன்) கண்டிதமாக்கும்படி வெச்சாப்போடே காதுகளிலேதிரியையிடுவனென்ற விடத்திலும் அவன் இசையாமையாலே, இசைவுக்காக, (நீவேண்டியதெல்லாம்தருவன்) நீ விரும்பியிருக்கும் ஆபரணங்களெல்லாம் தருவேனென்ன;

யாலே ஸ்லாக்யமான மகர குண்டலத்தைக் காட்டுகிறானென்கிறார் (பொற்கடிப்பித்யாதி). "வார்" என்றதினர்த்தம் (நீண்ட) என்றது. "வெய்யவே" என்றதற்கு அவதாரிகை (நீ இதுவித்யாதி). (தின்றுவரும்) என்றது-தினவு தின்று மென்றபடி. (வெச்சாப்பு) அல்பமான உபாதை. (இசைவுக்காக) என்றதை, (தருவேனென்ன) என்றத்தோடே அந்வயித்துக் கொள்வதில் சப்தார்த்தம் (நீ விரும்பியித்யாதி).

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, ங-தி, ங-பா, வையமெல்லாம். உஅங

(நீவேண்டியதெல்லாம் தருவன்) நீ விரும்பினவையெல்லாம் தரு வள்; ஒரு பழம்பண்ணியாரம் அபூபாதிகளிறே அவன்வேண்டுவது

(உய்யவித்வாதி) இவ்வாயர் குலத்திலுள்ளார் உஜ்ஜீவிக்கும் படி அவதரிக்கையாலே மிக்க தேஜஸ்ஸையும் பெற்று, ஆயர்க் குக் கொழுந்துமானவனே!. கொழுந்தாவது - ஆயர்காணமாகத் தான் கார்யமாகை. திருவாய்ப்பாடியிலே ஒருவர்க்கொருவ்ய ஸநமுண்டானால் வாடுவது க்ருஷ்ணன் முகமிறே. இளவாச்சியரை ஸௌந்தர்யத்காலே மயக்கும்படியான வ்யாபாரங்களைச்செய்து' அவர்களை அவரத சிந்தனபண்ணுவிக்கவல்ல (மாதவனே)-ஸ்ரீயஃ பதியே. உன்னை அவரத சிந்தனை பண்ணுவிக்க வல்லள்அவளிறே. (இங்கேவாராய்) அங்குநில்லாதே இங்கேவாராய். .... (ங)

அவ்வளவிலும் அவன் வாராமையாலே, (உய்யவிவ்வாயர் குலத் தினிற்றோன்றிய வொண்சுடராயர் கொழுந்தே) இருந்தேகுடி யாக உஜ்ஜீவிக்கும்படி இவ்விடைக்குலத்திலேவந்து பிறந்து, அது தானே உனக்குமிகவும் தேஜஸ்ஸாம்படி யிருப்பாயும், வேரிமல வெக்கை தட்டினால் கொழுந்து முற்பட வாடுமாபோலே, இடைய ருக்கு ஒருவ்யஸநம்வரில் முந்துற உன்முகம் வாடும்படி அவர்களுக் குத் தலைவனைவனே! (மையன்மை செய்திளவாய்ச்சி யருள்ளத் துமாதவனே) ''ஒருபருவத்தினிடைப் பெண்களை உன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளாலே மதிமயங்கும்படிபண்ணி, அவர்களுடைய நெஞ்சுக்கு ஸர்வகாலமும் விஷயமாம்படி யிருப்பாயும், உன்னு டைய நெஞ்சைத் திறைகொள்ளும் பிராட்டிக்கு வல்லபனைவனே! (இங்கு வாராய்) என்றுஸ்துதிபூர்வகமாக வழைக்கிறள். (ங)

(வாராமையாலே)என்றதுக்கு,(ஸ்துதிபூர்வகமாகவழைக்கிறள்)என்றத்தோ டன்வயம். (இருந்தேகுடியாக) என்றது-குடியிருந்தே ஹேதுவாகவென்ற படி. ஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்யம் (அதுதானேயித்யாதி). ஒண்மையின் பலி தார்த்தம் (மிகவும்) என்றது. கொழுந்துபததாத்பர்யம் (வேரிலேயித்யாதி). (வெக்கை)-ஆனல். ''இளவாய்ச்சியர்'' என்றத்தை-கீழும்மேலும் அன்வயித்து ''உள்ளத்திருப்பாளும்'' என்றத்தியாஹரித்து அர்த்தமருளுகிறர் (ஒரு பரு வத்தினித்யாதி). (திறை) கப்பம். திறைகொள்ளுகையாவது-அபஹரிக்கை யென்றபடி. ... ... (ங)

http://acharya.org

மூ.—வணங்குடையவயிரக்கடிப்பிட்டு
வார்காது தாழப்பெருக்கிக்
குணங்குடைய ரிக்கோபாலபிள்ளைகள்
கோவிந்தா நீ சொல்லுக்கொள்ளாய்
இணங்கழகிய விக்கடிப்பிட்டா
வினியபலாப்பழம்தந்து
சுணங்கணிமுலை யுண்ணத்தருவன்நான்
சோத்தம்பிரா னிங்கேவாராய். (ச)

அவ;— நாலாம்பாட்டு. உன்தரத்தாரான பிள்ளைகள் காது பெருக்கித் திரிகிறபடி பாராயென்கிறாள்.

ஸ்வா;—(வணமித்யாதி). (குணங்குடையர்இக்கோபால பிள்ளைகள்) (வணங்குடைய) நன்மை நிறத்தையுடைத்தான கடிப்பிட்டுக் காதுவடிந்து தாழப்பெறுக்கித் திரிவாராய், தாய்மார் தமப்பன்மார் சொல்லிற்றுச் செய்யும் குணவான்களாய்த் திரிகிறபடிபாராய்.

வ்யா;—நான்காம்பாட்டு. (வணமித்யாதி) இப்படி ஸ்துதித்துக்கொண்டழைத்தவிடத்திலும் வாராமையாலே,"இதுதன்னைச் சொன்னலாகிலும் வருமோ" என்று, இந்த இடைப்பிள்ளைகளானவர்கள் நல்ல நிறத்தை யுடைத்தான வயிரக்கடிப்பிட்டு, ஒழுகு நீண்ட காதானது தோளளவும் தாழும்படி பெருக்கி, தாய்மார் முதலானார் சொல்லிற்றுச்செய்து மிகவும் குணமுடையரா யிருக்கிறபடி பாராய்!; நீயும் இப்படியிருக்கவேண்டாவோ?. (கோவி

அரு;—நாலாம்பாட்டு. (வணமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் பஹுமுகமாக ஸ்துதித்து அழைத்திருக்கவும், இப்பாட்டில் புநஃ "வாராய்" என்றழைக்கையாலே, அதுக்கநுகுணமாக வருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). (இது தன்னை) என்றது-மேலே சொல்லுகிற வார்த்தையை. (வருமோவென்று) என்றதுக்கு, (கைகொள்ளுகிறயில்லையே யென்ன) என்றத்தோடந்வயம். "இக்கோபால பிள்ளைகள் நன்று வணமுடைய வயிரக்கடிப்பிட்டு வார்காது தாழப்பெருக்கி குணமுடையராயிருக்கிறபடி பாராய்" என்று அத்யாஹரித்து அந்வயித்தர்த்தமருளுகிறார் (இந்தவித்யாதி). வார்பதார்த்தம் - (ஒழுகு நீண்ட) என்

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, ங-தி, ச-பா, வணங்கு. உஅநி

நீ சொல் கறையாயிரா நின்றாயே. (கோவிந்தா) சிலர்க்கு ஸுலபனு மாய் துர்லபனுமாயிரா நின்றாயே நீ. கோபாலர் பிள்ளைகளையும் கண்டாயே.

(இணங்கன்றழகிய) ஒன்றுக்கொன்று ஒப்பாய் ஸ்வபாவமே அழகிதான இவ்வயிரக்கடிப்புக்களை உன்காதிலேயிட்டால், உனக் கினிய பலாப்பழம்தந்து; (சுணங்கன்றணிமுலை யுண்ணத்தருவன் நா ன்) சுணங்கையுடைத்தாய் கன்றாய் அழகிதான முலையை உண்ணத் தருவன். (சுணங்கு) முலைமேல் தோன்றும் நிறம். (கன்று) மார் தவம். (சோத்தம் பிரானிங்கேவாராய்) ஸ்தோத்தாக்களுக்கு எளிய னாய், மஹோபகாரகனாயிறே யிருப்பது. .... (ச)

க்தா! நீசொல்லுக்கொள்ளாய்). ஸௌலப்யத்துக்கு "கோவிந்தன்" என்று பேரிட்டுக் கொண்டிருக்கிற நீ என்சொல்லை கைக்கொள் ளுகிறா யில்லையே யென்ன;

"உன்சொல்லுக்கேட்டு, நான் கடிப்பிடித்துக்கொண்டால் நீ எனக்குஎன்னம்பு தருவாய்" என்ன; (இணங்கன்றழகிய விக்கடிப்பிட் டால்) ஒன்றுக் கொன்றொப்பாய் மிகவு மழகியதாயிருக்கிற விந்தக்கடிப்பை யிட்டால். (இனிய பலாப்பழம்தந்து) உனக்கி னிதான பலாப்பழம் தந்து. (சுணங்கன்றணிமுலையுண்ணத் தரு வன்நான்) சுணங்கையுடைத்தாய் கன்றாய் அழகியதான முலையை நீ அமுது செய்யும்படி தருவன் நானென்ன. (சுணங்கு) முலை மேல் தோன்றும் நிறம். கன்றுகையாவது - ம்ருதுவாயிருக்கை. (அணி)-ஸங்கிவேஷ வைலக்ஷண்யம். (சோத்தம் பிரானிங்கே வா ராய்) இப்படிச் சொன்ன வளவிலும் வாராமையாலே, "பிரானே! உன்னைக்கும்பிடுகிறேன், நீ இங்கேவாராய்" என்று இரந்தழைக்கி றாள். "சோத்தம்" என்கிறவிது - அஞ்சலி பண்ணுமவர்கள் அது க்கு அநுகூலமாகத் தாழ்ச்சி தோற்றச் சொல்லுவதொரு சப்த விசேஷம். .... (ச)

றது. இவ்வளவுக்கும் ஹார்த்தாநபிப்ராயம் (நீயுமித்யாதி). (ஸௌலப்யத் துக்கு) "ஸஹகமாக" என்று சேஷம்.

"உண்ணத்தருவன் நான்" என்னுமளவுக்கும் அவதாரிகை (உன் சொல்லித்யாதி). (என்னம்பு) என்னத்தை. (தருவாயென்ன) என்றதுக்கு, (அமுது செய்யும்படி தருவன் நான் என்ன) என்றத்தோடன்வயம். "பிரான் சோத்தம் இங்கே வாராய்" என்றன்வயித்து அர்த்தம் (இப்படியித்யாதி).

http://acharya.org

மூ.—சோத்தம்பிரா னென்றிரந்தாலும்
கொள்ளாய் சுரிகுழலாரொடு நீபோய்
கோத்துக்குரவை பிணைந்திங்கு வந்தால்
குணங்கொண் டிடுவனே நம்பீ!
பேர்த்தும்பெரியன வப்பம்தருவன்
பிரானேதிரியிட வொட்டில்
வேய்த்தடந்தோளார் விரும்புகருங்குழல்
விட்டுவேநீ யிங்கேவாராய். (நி)

ஸ்வா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (சோத்தமித்யாதி) "உன்னை ஸ்தோத்ரம் செய்துஇரந்து கொண்டாலும் வருகிறையில்லை" என்ன; "நீ அழைக்க நான் வந்தால் குணங்கொள்ளாமல், நேற்று என்னை அடித்தவளன்றோநீ" என்ன; "அதுவோ? பருவத்தால்இளையருமாய்;

வ்யா;—ஐந்தாம்பாட்டு. (சோத்தமித்யாதி) "சோத்தம் பிரானிங்கே வாராய்" என்றவிடத்திலும் அவன் வாராமையாலே, "பிரானே உன்னைத் தொழுகிறேனென்று இரந்தாலும் என் சொல் லைக்கைக்கொண்டு நீ வருகிறையில்லை" என்றவாறே, "நீயழைக்க நான் வந்த விடத்தில் குணங்கொள்ளாமல் நேற்று என்னை யடித்த வளன்றோ நீ" என்ன; அதுவோ? (சுரிகுழலாரொடு நீ போய்கோத் துக்குரவை பிணைந்திங்கு வந்தால் குணங்கொண்டிடுவனே நம்பீ) "ஆளற்றவிடத்திலே நீ போய், சுருண்டகுழலை யுடையராயிரு

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (சோத்தமித்யாதி). "இரந்தாலும் கொள் ளாய்" என்கைக்கு, இவளிரந்தவிடமுண்டோ வென்ன, கீழ்ப்பாட்டில் இர ந்த ப்ரகாரத்தைக் காட்டாநின்று கொண்டு, ஹேதுபூர்வகமாக சப்தார்த்த மருளுகிறார் (சோத்தமித்யாதி). "கொள்ளாய்" என்றதுக்கு முன்னே, "என் சொல்லை" என்று அத்யாஹாரம் கண்டுகொள்வது. (வாராமையாலே) என்றதுக்கு, (என்றவாறே) என்றத்தோடே அன்வயம். "குரவை பிணைந்து வந்தால் நான் அத்தைக் குணமாகக் கொள்வனே" என்கைக்கு ப்ரகாசியருளிச் செய்கிறார் (நீ அழைக்கவித்யாதி). (அதுவோ) என்றதுக்கு-நேற்று நானடித்ததோவாராமைக்கு ஹேதுவென்று கருத்து. அன்றிக்கே நேற்று நானடித்தது குற்றமில்லாமலோ வென்றுகவுமாம். "நீ போய் சுரிகுழலாரோடு கோத்துக் குரவை பிணைந்தால்" என்றது குற்றமான படியைக்காட்டாநின்று கொண்டு சப்தார்த்தம் (ஆளற்றவிடத்திலே) (ஆளற்றவிடம்) எகாந்தஸ்தி

http://dli.ernet.in

பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, ஈ-தி, இ-பா, சோத்தம். உஅ

"சுரிகுழல் படைத்தவரோடே நீபோய், கைகோத்துக்குரவை பிணைந்து இருவர்க்கொருவனுய், வளைய நின்றுடும் குரவைக் கூத்தாடி வந்தால் உன்னைக் குணங்கொண்டிடுவனே?" என்றவாறே, "அதுநம் குறையன்றே" என்று வந்து கிட்டினன்.

கிட்டின வளவிலே ப்ரீதையாய், "குணங் கொண்ட நம்பீ" என்று இவள் திரியிடப்புக, அவனிசையாமையாலே, (திரியிடவொட்டில் பேர்த்தும் பெரியனவப்பம் தருவன்) நீ "சிறுது சிறிது" என்று பொகடப்பொகட விரும்பும்படி பெரிதான வப்பம் தருவன்" என்றவாறே, அவனிசைய, "பிரானே" என்று தானும் கொண்டாடி, வேய்போலே பசுத்து இடவிய தோளையுடையவர்கள் விரும்பும்படி குழல்படைத்த. (விட்டுவே) நீஇங்கேவாராய்.

க்கும் பெண்களோடே கைகோத்துக்குரவை பிணைந்தாடி இங்கே வந்தால், பொடியாதேகுணவானென்று உன்னைக்கைக்கொள்வனே நம்பீ ?" என்று இவள் சொன்னவாறே, நிருத்தரனுய் நிற்க;

அவ்வளவிலே கையிலே திரியை எடுத்து "இத்தை யிடும்படி வாராய்" என்ன அவன் "அதுஇடவொட்டேன்" என்ன; (பிரானே திரியிடவொட்டில் - பேர்த்தும் பெரியனவப்பம் தருவன்) "எனக்கெல்லாப்படியாலும் உபகாரகனைவனே ! திரிபித்தனையும் இடவொட்டுதியாகில், நீ சிறிது சிறிதென்று பொகடப்பொகட, நீ விரும்பும்படி பெரியனவான அப்பங்களைத் தருவேன்" என்றவிடத்திலும் அவன் வாராமையாலே ; (வேயித்யாதி) பசுமைக்கும் சுற்றுடைமைக்கும் செவ்வைக்கும் முங்கில்போலேயாய், பெருத்திருந்துள்ள தோள்களையுடையான பெண்கள் விரும்பும்படியாய்,

---

லம், (நிருத்தரனுய் நிற்க) என்றதற்கு - குற்றம் தன்மேலுண்டா யிருக்கையாலே யென்று கருத்து.

மேலுக்கு உக்திப்ரத்யுக்தி முகேநவவதாரிகை (அவ்வளவிலே யித்யாதி). அன்வயித்தெடுத்த ப்ரதிகத்துக் கநுகுணமாகத் தாத்பர்யம் (எனக்கித்யாதி). "பேர்த்தும்" என்றதுக்கு-(பின்னேயும்) என்றர்த்தமாய்த் தாத்பர்யம் (நீ சிறிதித்யாதி). சிறிது-அல்பமென்றபடி. (அவன் வாராமையாலே) என்றதுக்கு, (புகழ்ந்துகொண்டு அழைக்கிறுள்) என்றத்தோடன்வயம், வேய்போலே யிருக்குமதாய் தடமாயிருந்த தாளென்றுசப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யார்த்தம் (பசுமைக்கு மித்யாதி). "விரும்பும்" என்றதால் பலிதம் (நீண்ட) என்றது.

http://acharya.org

மூ;—விண்ணெல்லாங்கேட்க வழுதிட்டாயுன்
வாயில்விரும்பி யதனைநான் நோக்கி
மண்ணெல்லாங்கண்டென் மனத்துள்ளேயஞ்சி
மதுசூதனே யென்றிருந்தேன்
புண்ணே தமில்லையுன் காதமறியும்
பொய்த்திறைப்போதிருநம்பீ!
கண்ணுவென்கார்முகிலே சுடல்வண்ணு
காவலனே முலையுணையே. .... (சு)

விஷ்ணுசப்தம் - ஸாதாரண வ்யாவ்ருத்தமானபடி தோன்ற நீ இங்கே வாராயென்று பிடித்துத் திரியிடுகிறாள். கேசவனை "விட்டுவே" என்கிறாள். கருங்குழலாலே "ப்ரஸ்ருதகேசன்" என்றது பின் காட்டினபடி. .... (கி)

அவ;—ஆரும்பாட்டு. விஷ்ணுவை மதுஸூதனனென்கிறாள்.

ஸ்வா;—(விண்ணித்யாதி) மண்தின்றாய்" என்று ஆய்ச்சி அடித்தவாறே, "ஆ" என்ன, ஆகாசமெல்லாம் தன் குரலாம்படி அழப் புகுந்தான்; அழுதவாறே, "சுவடு நாக்கிலே காணில் குறியிடக்கடவோம்" என்று பார்த்தாள். இவன் "தின்றிலோம்" என்றவாறே, பார்க்கக் கூடுமிறே. இவனும் விரும்பித்தின்றிறே "தின்றிலேன்" என்பது; இவனங்காந்தவாயையும் நாக்கையும் உற்றுப்பார்த்தவாறே முன்பு கண்டாப்போலே வாகிந்த்ரியத்வாரா மண்ணெல்

இருண்டு நீண்டதிருக்குழலையுடையனை விஷ்ணுவே! நீ இங்கே வாராயென்று அவன் வைலக்ஷண்யத்தைச்சொல்லிப் புகழ்ந்து கொண்டு அழைக்கிறாள். .... (கி)

வ்யா;—ஆரும்பாட்டு. (விண்ணித்யாதி) "மண்தின்றாய்" என்று அடித்தவாறே, "ஆ" என்ன, ஆகாசப் பரப்படங்கலும் கேட்கும்படியழுத வன்னுடைய வாயிலே "மண்தின்ற சுவடுண்டாகில் பார்ப்போம்" என்றுவிரும்பி அத்தை நான் பார்த்தவளவிலே, முன்புபோலே வாய்வழியே பூமியெல்லா முள்ளேயிருக்கிறபடி

அரு;—ஆரும்பாட்டு. (விண்ணித்யாதி) அழுகைக்கு ஹேதுவையருளிச் செய்யாநின்று கொண்டு சப்தார்த்தமருளுகிறார் (மண்தின்றவித்யாதி). "கேட்கும்படி" என்றது-வ்யாபிக்கும்படி யென்றபடி. "விரும்பி" என்றதுக்கு முன்னே "அதனை" என்றத்தை அன்வயித்ததாகத் தாத்பர்யார்த்தமருளுகிறார் (மண்தின்ற சுவடித்யாதி). சுவடு-அடையாளம். (முன்பு போலே)

http://acharyas.org

லாம் கண்டு "நம்முடைய பிள்ளை" என்று இவனை கலிந்தோமே," என்று தன் மநஸ்ஸாலே அஞ்சி, "இவன் நம்முடையபிள்ளையன்று, மதுசூதனே யென்றிருந்தேன்" என்னு; (க) "அருந்தெய்வம்" என்றதை மறந்தாப்போலேமறந்து "புண்ணேதுமில்லை" என்றருளிறே.

(காதுமறியும்) மறிகையாவது-தண்டுபரளுகை. கையிலே திரியை யெடுத்து ஓரல்பமும் கோவாதபடி இடுகிறேன். இறைப்போது பொறுத்திரு. (இறை) கூணம். இவளிட, அவன் பொறுத்தபடியாலே ஸ்தோத்ரம்செய்து (நம்பி) பூர்ணனே! ஸுலபனே! எனக்கு

யைக்கண்டு "நம்முடைய பிள்ளையென்று இவனை கலிந்தோமே' என்று என்மநஸ்ஸினுள்ளே பயப்பட்டு, "இவன்நம்முடையபிள்ளை யல்லன் ஸர்வேஸ்வரனென்றிருந்தேன்" என்றவாறே, (உ)" அஹம்வோ வாஸுதேவாத- அஹமன்யோபாந்தவோஜாதஃ" என்னுமவனுகையாலே இவள் அந்யனாக்கி வார்த்தைசொன்னது ஸஹியாமல் அத்தைமறப் பித்து, "தன்பிள்ளை" என்று இவளணைத்துக் கொள்ளும்படி வந்து கிட்டி நிற்க;

அவ்வளவிலே இவள், காதுக்குக்கடிப்பிடுவதாக உத்யோகிக்க; "என்னுடைய காது புண், எனக்கு அதுவேண்டா" என்று அவன் சொல்ல; (புண்ணேதுமில்லை) "புண்ணென்றுமில்லை, உன்னுடைய காது தண்டுபரளும், சற்றுப்போது பொறுத்திரு நம்பி" என்ன; அவன் பொறுத்தபடியாலே ப்ரீதையாய்; (கண்ணு) எனக்கு ஸுலப

என்றது - (ஈ) "வையமேழும் கண்டாள் பிள்ளைவாயுளே" என்று திருநாவழித்தபோது கண்டாப்போலே யென்றபடி. "மதுசூதனே" என்ற வகாரவ்யாவர்த்த்யத்தை யருளிச் செய்யா நின்று கொண்டு சப்தார்த்தத்தை யருளுகிறார் (இவனித்யாதி). "மதுசூதனே யென்றிருந்தேன்" என்று, "புண்ணேதுமில்லை" என்றல் ஸங்கதி காணுமையாலே, அதுக்கநுகுணமாக ஹேதுக்களை யருளிச் செய்கிறார் (அஹமித்யாதி).

(காது தண்டு பரளும்) என்றது-காதினுடைய தண்டானது பரளுமென்றபடி. இது-"மறியும்" என்றதினர்த்தம்; அதாவது-காதுக்கிடும்போது பொறுத்திராமல் அசக்கினபாகில் காதற்றுப்போமென்றபடி. *கண்ணுவித்யாதியாலே பஹுப்ரகாரமாக ஸம்போதிக்கையாலே, அதுக்குஹேது பூர்வகமாகத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அவன்பொறுத்தவித்யாதி). (பொறுத்தபடியாலே) என்

(க) க-க-எ. (உ) வி-பு-இ-கங-கஙு. (ஈ) க-க-ஊ.

http://acharya.org

மூ.—மூலியேதும் வேண்டே னென்றோடி
நின்காதிற்சுடிப்பைப் பறித்தெறிந்திட்டு
மலையையெடுத்து மகிழ்ந்து கல்மாரிகாத்துப்
பசுநிரை மேய்த்தாய்!
சிலையொன்றிறுத்தாய்! திரிவிக்கிரமா!
திருவாயர்பாடிப்பிரானே!
தலைநிலாப்போதே யுன்காதைப்பெருக்காதே
விட்டிட்டேன் குற்றமேயன்றே. (எ)

உன்னை உபகரித்த உபகாரகனே! கடல் போலும் நிறத்தையுடைய வனே! (காவலனே) ரக்ஷ்யமாய் ரக்ஷிக்குமவனே யென்கிறார். (சு)

ஸ்வா;—ஏழாம்பாட்டு. (மூலியித்யாதி) "மூலியுண்ணாய்" என்று பலகாலும் சொன்னவாறே "மூலியும் மற்றும் நீதரும் அபூ

பனனவனே! (என்கார்முகிலே) ஜலஸ்தலவிபாகு(ஓX)ம் பாராமல் உபகரிக்கும் காளமேகம்போலே எனக்கு உன்னையுபகரித்தவனே! (கடல்வண்ணா) எனக்கு அநுபாவ்யமான கடல்போன்ற நிறத்தை யுடையவனே! (காவலனே) எனக்குரக்ஷகனானவனே! என்று ஸ்தோத்ரம்பண்ணி மூலியுண்ணவேணுமென்றபேக்ஷிக்கிறாள். (சு)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (மூலியித்யாதி) இப்படி ஸ்தோத்ரம் பண்ணி மூலியுண்ணச் சொன்னவாறே, மூலியுண்பானுகத்தொடங் கினவளவிலே கடிப்பையெடுத்துக் காதிலேயிட, அக்காலே சீறி, (மூலியேதும் வேண்டேனென்று) "நீ தருகிற மூலியும் மற்றுமுண்

றது - பொறுக்க ஸம்மதித்தபடியாலே யென்றபடி. இப்படியாகாவிடில் மேல்பாட்டில் "காதில் கடிப்பையிட" என்னக்கூடாது. "என்கார்முகிலே" என்றவிடத்தில் "என்" என்றபதத்தை-கண்ணுவித்யாதியிலு மதுஷங்கித் துக் கொள்வதென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளுகிறார் (எனக்கு ஸுலபனித் யாதி). "ப்ரீதையாய் ஸ்தோத்ரம் பண்ணி" என்றன்வயம். ... ... (சு)

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (மூலியேதும்) ஏழ்ப்பாட்டில் "பொறுத்திறைப் போதிரு நம்பீ" என்றபோது ஸம்மதித்து மூலியுண்பானுக வந்தவன், இப் பாட்டில் மூலிவேண்டேனென்றோடிக் காதில் கடிப்பைப்பறித்தெறிகைக்கு ப்ரஸக்தி யருளிச் செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி). (சீறி) என்றதுக்கு (எறிந்து பொகட்டு) என்றத்தோடன்வயம். "ஏதும்" என்றதுக்கு, "பெரியனவப்பம்" இத்யாதிகளைக் கடாக்ஷித்தர்த்தமருளுகிறார் (மற்றுமித்யாதி). "ஓடி" என்ற

http://acharya.org

பாதிகளும்வேண்டேன்'' என்று இவன்கழிய ஓடிப்போய்விடநின்ற வாறே, இவள் பிடிப்பதாகச் செல்ல, இவளைக்கண்டவாறே, காதில் கடிப்பையும் பறித்து இவள் முன்னே பொகட்டு, ''நான் ரக்ஷகனல் லேனே? ரக்ஷ்யவர்க்கம் கோவுபடப் பார்த்திருப்பனே'' என்ன, (மலையை எடுத்து) மலையைப்பிடுங்கி யெடுத்து, ''கல்லகுடை பெற் றோம்'' என்றுமகிழ்ந்து கல்மாரிகாத்து. பட்டர்;— ''கல்மாரியாகை யாலேயிறே கல்லையெடுத்தது; நீர்மாரியாகில் கடலையெடுக்கும் போலே காணும்'' என்றருளிச் செய்தார். (பசுநிரைமேய்த்தாய்) (க) ''இனவாநிரைபாடியங்கே யொடுங்க'' என்கிறபடியே, ''அங் கே'' என்றது-கன்று காலி மேய்க்கிற விடங்களெல்லாம் மலை கவிக் கையாலே வர்ஷத்தால் வந்தவ்யஸநம் தோன்றுதபடி தன்னிஷ்டத் திலே மேயும்படி மேய்த்தா யென்றபடி.

டான அபூபாதிகளும் வேண்டேன்'' என்று. (ஓடி) எனக்குப்பிடி படாதே என்கைகழியவோடி. நான் பின்தொடர்ந்து வந்தவளவில் எனக்குத்தரிப்பாக, (நின்காதில்கடிப்பைப் பறித்தெறிந்திட்டு) உன் காதிலிட்ட கடிப்புக்களை க்ரோதம்தோற்றப்பிடுங்கி என்முன்னே எறிந்து பொகட்டு. அவ்வளவிலே இந்த்ரன் பசிக்கோபத்தாலே வர்ஷிப்பிக்க, அதில் ரக்ஷ்யவர்க்கம் கோவுபடாதபடி, (மலையையெடு த்து) முன்பு ரக்ஷகமென்று சொன்ன கோவர்த்தநகிரிதன்னையே குடையாகவெடுத்து. (மகிழ்ந்து) மலையைச் சுமந்துகொடுநிற்கிற வளவில், சற்றுமிளப்பின்றிக்கே, ''ரக்ஷ்யவர்க்கத்தினுடைய ரக்ஷ ணம் பண்ணப் பெற்றோம்'' என்று உகந்து. (கல்மாரிகாத்து) அந் தக் கல்வர்ஷத்தில் ஒருபசுவின்மேலேயாதல், ஓரிடையன்மேலே யாதல் ஒரு துளிவிழாதபடி ரக்ஷித்து. (பசுநிரைமேய்த்தாய்) (க) ''இனவாநிரைபாடி யங்கேயொடுங்க'' என்கிறபடியே - மலை, பசு

குக்கு க்லேஸஹேதுவாகைக் கதுகுணமாகத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (எனக்கித் யாதி). (தரிப்பாக) - துஸ்ஸஹமாக வென்றபடி. (அவ்வளவில்) என்ற துக்கு (உத்யோகிக்க) என்றத்தோடன்வயம். மலை யெடுத்த போதும்மகிழ்ச்சி கூடுமோ வென்ன வருளுகிறார் (மலையையித்யாதி). ''காத்து'' என்றதுக்கு இன்னுரைஎன்னுமையாலே, ''எல்லாத்தையும்'' என்றுவிவக்ஷித்தர்த்தமருளு கிறார் (அந்தவித்யாதி). (மிடையற) நெருக்கமறும்படி.

http://acharya.org

(சிலையொன்றிறுத்தாய்) மதுரையிலேயாதல்; ஸ்ரீமிதிலையிலேயாதல்; (திரிவிக்கிரமா) அந்யலோகத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யம் போக்கினவனே! (திருவாயர்பாடிப்பிரானே) கல்மாரிகாத்த உபகாரகனுகையாலே திருவாயர்பாடிப்பிரானே யென்கிறார். (தலை

மேய்க்கிற விடத்தன்னிலும்சென்று எங்குமொக்கக் கவிக்கையாலே, பசுக்களை மிடையற மேய்க்கும்படி பண்ணினவனே!.

(சிலையொன்றிறுத்தாய்) ஸ்ரீஜநகராஜன்திருமகளுக்கு கந்யாசுல்கமாகவிட்டதாய், ஒருவரால் பேர்க்கவெடுக்கவொண்ணாதபடி அத்விதீயமாயிருந்துள்ளரௌத்ரமானவில்லைமுறித்தவனே!. (திரிவிக்கிரமா) இந்த்ரன் இழந்தராஜ்யத்தை மீட்டுக்கொடுக்கைக்காக, எல்லாவடப்பாரைப்போலே திருவடிகளால் ஸர்வலோகத்தையு மளந்தவனே! (திருவாயர்பாடிப்பிரானே) திருவாய்ப்பாடியிலுள்ள ஜநங்களுக்கு ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் உபகாரகனுனவனே!. "இப்படி, எல்லார்க்கு முபகாரகனுன நீஎன்னுடைய அபேக்ஷிதமும் செய்யவேணுங்காண்" என்று, முன்பு பறித்தெறிந்த கடிப்புக்களை யிடுவதாக உத்யோகிக்க; அதுக்கவனிசையாதொழிய; (தலைநிலாவித்யாதி) "தலை

க்ருஷ்ணவதாரத்திலே சில முறிக்கையைச் சொல்லுமளவில் அதிமாநுஷமானதாகையாலே, ஒன்றென்று அதிசயம்தோற்ற விசேஷிக்கக்கூடாமையாலே, தைவமானதது ஸ்ஸேயாக வேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளுகிறார் (ஸ்ரீஜநகேத்யாதி). (அத்விதீயமாய்) என்றது - நிரதிசயமாயென்றபடி. (க)"மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில் வாழகில்லேன்" என்றுசொல்லும்படியான பிராட்டியைக் கைபிடிக்கையும் உபகாரமாகையாலே, இப்ப்ரகரணத்தில் ஆஸ்ரித விஷயத்தில் உபகாரம் சொல்லவேண்டுகையாலே, ராமதநுர்பங்கமே உசிதமென்று திருவுள்ளமாகவுமாம். கீழே "கல்மாரி காத்து" என்ற இடையருக்கு உபகரித்த வம்ஸம் சொல்லியிருக்க, மீளவும் "ஆயர்பாடிப்பிரானே" என்பானென்னென்ன; இது ஸகலவிதோபகாரங்களைச் சொல்லுகிறதென்றருளுகிறார் (திருவாய்ப்பாடியிலித்யாதி). அவனைக்குற்றம் சொல்லி, தன்னை வெறுத்துக்கொள்ளுகை உசிதமாயிருக்க, "மலையெடுத்து" இத்யாதியாலே அவனுடைய உபக்ருதிகளைச்சொல்லி, அவனுக்காகத்தன்னை வெறுத்துக் கொள்ளக்கூடாமையாலே, அதுக்கநுகுணமாக வதாரிகையருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). "விட்டிட்டேன்குற்றம்" என்று முழுச்சொல்

(க) நா-தி-க-டை.

http://acharya.org

மூ.—என்குற்றமேயென்று சொல்லவும் வேண்டாகா
ணென்னை நான் மண்ணுண்டேனுக
அன்புற்றுநோக்கி யடித்தும் பிடித்து
மனைவர்க்குங் காட்டிற்றிலேயே
வன்புற்றரவின் பகைக்கொடி-
வாமனநம்பியுன் காதுகள்தூரும்
துன்புற்றனவெல்லாக் தீர்ப்பாய்! பிரானே!
திரியிட்டுச் சொல்லுகேன் மெய்ம்மை. (அ)

நிலாப்போதே யுன்காதைப்பெருக்காதே) தலைசெவ்வே நில்லாத போதே யென்னுதல்; நீதலைநின்ற உத்தரப்பருவத்துக்கரம் சொல்லாத காலத்திலேயென்னுதல். (உன்காதைப் பெருக்காதே விட்டிட்டேன் குற்றமேயன்றே) ஏற்கவே செய்யாதே விட்டிட்ட வென் குற்றமேயன்றே? உன்னை வெறுக்கிறதென்? .... (எ)

ஸ்வா; — எட்டாம்பாட்டு. (என்குற்றமித்யாதி) நான் புற்று மண்ணுண்டேனுக நீயென்னைப்பார்த்தும் பிடித்து மடித்து செவ்வே நில்லா இளம்பருவத்திலே உன்னுடைய காதுகளைப் பெருக்காதே விட்டிட்டுவைத்த வென்னுடைய குற்றமன்றே, உன்னை வெறுக்கிறதென்''என்று தன்செய்திக்காழ்வைச்சொல்லி நோவுபடுகிறாள். .... (எ)

வ்யா—எட்டாம்பாட்டு. (என்குற்றமித்யாதி). ''நீ உன் குற்றம் சொல்லி வெறுக்கிறது - 'நான் உன்சொல்லிற்றுச் செய்திலன்' என்று, என் குற்றத்தை நினைத்தன்றே?; என் குற்றமேயென்று சொல்லவும் வேண்டாகாண்'' என்ன; ''பின்னையார்குற்றம்'' என்ன; லாய்அர்த்தமருளுகிறார்(விட்டிட்டித்யாதி). ''விட்டிட்டேன்குற்றமே''என்ற வகாரத்துக்கு ''உன்குற்றமன்று'' என்று வ்யாவர்த்தியம் ஸித்திக்கையாலே அத்தால் பலிதத்தையருளுகிறார் (உன்னையித்யாதி). ... ... (எ)

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (என்குற்றமித்யாதி). ''க்ருஷ்ணன் - என் குற்றமேயென்று சொல்லவும்வேண்டா'' என்ற ச (ச) காரத்துக்கு-என்குற்றமே என்று நினைக்கவும் வேண்டாவென்று அபிப்ராயமாகக் கண்டுகொள்வது. சங்காபரிஹாரரூபேண ''என்குற்றமே'' என்கிற வகாரதாத்பர்யத்தை யருளுகிறார் (பின்னையித்யாதி). மேலுக்கவதாரிகை (உன்னையித்யாதி.

www.vaishnavacharya.org

உகூ பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, ஈ-தி, அ-பா, என்குற்றமே.

தும் அனைவர்க்கும் காட்டிற்றிலேயோ?, ஆகையால் என்குற்றமே யென்று சொல்லவும் வேண்டாகாண்.

(வன்புற்றித்யாதி) ஈ சேராதவை சேர்க்கக் கொடிகட்டினவ னன்றே? வஞ்சனான புற்றிலேபாத (ஜாத) கமான பிதியாலே கிடக் கிற பாம்பையும் அதுக்கு ஜன்மஜாத்ருவான திருவடியையும் சேர்த் துக்கொடியர்க்கிக்காண்டும், வாமனவேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்துக் கொண்டும். கொடும் கோளால்*நிலங்கொண்டு அத்தைதங்ஙாயமாக்க

"உனக்குக்குற்றமில்லேயோ" என்ன; "உன்னைநான் என்செய்தேன்" என்ன; (என்னை நான்மண்ணுண்டேனாக) மண்ணுண்ணதவென்னை நான் மண்ணுண்டேனாக நினைத்து. (அன்புற்றுநோக்கி) ஸ்நேஹி கிறபோலே என்னுடைய வாயிலும் கையிலும் "மண்சுவடுண் டோ?" என்று பார்த்து. (அடித்தும்பிடித்து மனைவர்க்கும் காட் டிற்றிலேயே) சுவடு கண்டாரைப்போலே என்னைப்பிடித்தும், அவ்வ ளவின்றிக்கே அடித்தும், "பாரிகோள் இவன் மண்தின்றபடி" என்று எல்லார்க்கும் காட்டிற்றில்லேயோவென்ன ;

(வன்புற்றரவின் பகைக்கொடி வாமன நம்பி) வலியபுற்றிலே பாத (ஜாத) நபிதியாலேகிடக்கும்பாம்புக்குப்பகையானகருட னைத்த மாகவுடையனுய்க்கொண்டும் * கொடுங்கோளால் நிலங்கொண்ட

(உண்டேனை) என்றதற்கு கடாக்ஷித்து "என்னை" என்றதுக்கர்த்தம் (மண்ணுண்ணதவென்னை) என்றது. இவ்விடத்தில் (க)ஸ்ரீமத்ஸ்ரீ ஏதயுதா ந்தாஉத்ன ஏவாஸ்ருக்ஷீத வாத்ரஹ:। ஏதந்தி தாவகாஹ்யேதே ஸுமாராஸ்தேஉக்ரஜோஹ் யஸ்ய்। நாஉஹம் ஏக்ஷீத வாஸ்ருக் ஸர்வேமித்யாஹிஸம் ஸந:। யதிஸத்யகிரஸ்தர்ஹி ஸமக்ஷம்பஸ்ய மேமுகம் - கஸ்மாந்ம்ருதமதாந்தாத்மந் பவாந்பக்ஷிதவாத்ரஹ:। வதந்தி காவகாஹ்யேதே குமாராஸ்தேஉ க்ரஜோப்யயம்।நாஹம் பக்ஷிதவாநம்ப। ஸர்வே ஷித்யாபிமாம்ஸிந:। யதிஸத்யகிரஸ்தர்ஹி ஸமக்ஷம்பஸ்ய மேமுகம்" என்றது அநுஸந்தேயம். மேல் "மண்ணுண்டேனை" என்றிருக்கையாலும், மேலே "அடித்தும் பிடித்தும்" என்றிருக்கையாலும் "அன்புற்று" என்றதுக்கு யதாஸ்ருதார்த்தம் கூடாமையாலே, "அன்புற்றவள்போலே" என்றருளுகி றார் (ஸ்நேஹிகள்போலேயித்யாதி). பிடிக்கையன்றியிலே, அடிக்கக்கூடா மையால் அவ்வயித்தர்த்தமருளுகிறார் (சுவடித்யாதி).

(கொடுங்கோளால் நிலங்கொண்ட) என்றது - கொடும் - க்ரூரமான,

(க) பாக-கo-அ-நூடி.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப,ங-தி, அ-பா, என்குற்றமே. உகூடு

வல்லபூர்ணனல்லியோ? அதுவென் ? திரியிடாதபோதுஉன்காதுகள் தூரும்; தன்புற்றனவெல்லாம் மெய்யே தீர்க்கவல்ல உபகாரகனே! அவன் திரியிடவொட்டில் இவளுக்கு எல்லாக்லேசமும் தீரும்போலேகாணும். திரியிட்டுவிட்டால்காண் குணஹாநியால் அப்பூர்ணனை வுன்னோடு நான் வார்த்தை சொல்லுவது. அப்போதன்றே என்தன்பம் தீருவதும். .... (அ)

வாமநனைமுதலியானவனே!. இத்தால்-திருவனந்தாழ்வானைப்படுக்கையாகக்கொண்டு பெரியதிருவடியை த்வஜமாகக்கொண்டிருப்பரனைருவனுகையாலே, ''லோகத்தில் ஒன்றுக்கொன்று சேராததாயுள்ளவற்றைச் சேர்த்து நடத்தவல்லனுமாய், க்ரூரமாய்ச் செய்தவற்றை ந்யாயமாக்கவும் வல்லவனன்றே'' என்கை. (உன்காதுகள்தூரும்) இப்படி நீ யொன்று சொல்ல நானென்று சொல்லிப்போதுபோக்கியிருந்தால் உன்னுடைய காதுகள் தூருங்காண்' (தன்புற்றனவெல்லாம் தீர்ப்பாய்பிரானே) ''ஆஸ்ரிதரானவர்கள், ஹிம்ஸிக்கப்படு என்று எல்லாம்போக்குமுபகாரகனைவனே'' மன்ன;''நீ' என்னை ஸ்நேஹாத்ரம்பண்ணவேண்டா, 'இனியுன்னை முன்போல் பிடிக்குதல், அடிக்குதல் செய்யேன்' என்று மெய்யாக ஒரு வார்த்தை சொல்லு - நான் திரியிடுகைக்கு இசையும்படி'' என்ன; (திரியிட்டுச்சொல்லுகென்மெய்யே) திரியையிட்டு விட்டவாறே பின்னை மெய்யே சொல்லக்கடவெனென்கிறாள். .... (அ)

கோளால்-கொள்ளுகையாலே, நிலத்தைக்கொண்டவனென்கை. அவன்றன்மேல் குற்றம் சொல்லுமிடத்தில் அவனை இப்படி விசேஷித்து ஸம்போதிக்கத்துக்கு ஹார்தபாவத்தையருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி). அநந்தஸாயித்வேந ப்ரஸித்தனானவனை, ''கருடத்வஜன்'' என்னுதே, ''அரவின்பகைக்கொடி'' என்கையாலே ஸௌஷீல்யத்வம் தோற்றிற்று, என்று திருவுள்ளம். வாமந பததாத்பர்யம் (க்ரூரமாகவித்யாதி). ''ஆகவிப்படி அக(ஹ)டிதங்களாக(ஹ)டிப்பிக்குமவன் என்மேலே குற்றம்சொல்லமாட்டாயோ'' என்று இவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். ''காதுகள் தூரும்'' என்றதுக்கு ப்ரஸக்திமுகேந சப்தார்த்தம் (இப்படியித்பாதி). (இப்படி) என்றவநந்தரம் ''மேன்மேலும்'' என்று சேஷம். ''மெய்'' என்று மேலேயிருக்கையாலே ததநுகுணமாக வவதாரிகையருளுகிறார் (நீ என்னையித்யாதி). ... ... (அ)

http://acharya.org

மூ.—மெய்யென்று சொல்லுவார் சொல்லெக்கருதித்
தொடுப்புண்டாய் வெண்ணெயையென்று
கையைப்பிடித்துக் கரையுரலோடென்னைக்
காணவே கட்டிற்றிலேயே
செய்தனசொல்லிச் சிரித்தங்கிருக்கில்
சிரீகரா வுன்கா துதூரும்
கையிற்றிரியை யிடுகிடா யிங்கின்ற
காரிகையூர் சிரியாமே. (கூ)

ஸ்வா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (மெய்யித்யாதி) "நீதானே களவு கண்டாயன்றே" என்றவாறே இவ்வூரார் பலரும் சொல்லக்கேட்டே னென்கிறாள். "அவர்கள் சொன்னதெல்லாம்" மெய்யோ என்ன; அவர்கள் அஸத்யம் சொல்லுவதுமில்லை. நீ ஸத்யம் சொல்லுவது மில்லை. "அவர்கள்தான் என்சொன்னார்" என்ன; "வெண்ணெய் தொடுப்புண்டாய்" என்று சொன்னவாறே, "உனக்கு இது தகு மோவென்று நான்புத்திபண்ணினேன்காண்" என்ன; "அவர்கள் தான் தொடுப்புண்ணைக் கண்டார்களோ" என்ன, "கண்டோ மென்றார்கள்காண்" என்ன, "ஆனால் கண்டபோதே என்னைப்பிடித்

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (மெய்யித்யாதி) "நிரியிட்டுச் சொல்லுகேன் மெய்யே" என்றவாறே, "உன்வார்த்தைை விஸ்வஸிக் கப்போகாது, சொன்னார் சொன்னவார்த்தை கேட்டுன்னை சிக்ஷிப் பாளொருதியன்றே" என்ன; "நான் அப்படி செய்ததுண்டோ?" என்ன; (மெய்யென்று சொல்லுவார் சொல்லெக்கருதி) "இவன் வெண்ணெய் களவுகண்டான்" என்று சொல்லுவார் சொல்லும் வார்த்தையை மெய்யென்று புத்திபண்ணி. (தொடுப்புண்டாய் வெண்ணையையென்று) "வெண்ணையைக்களவிலே ஜீவித்தாய்" என்

அரு;—ஒன்பதாம்பாடு. (மெய்யித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் "நீ மெய்யாக வொருவார்த்தை சொன்னால் திரியையிட்டுக் கொள்ளுகிறேன்" என்றவன், இப்பாட்டில் மீளவும் குற்றம்சொல்லக்கூடாமையாலே, அதுக்கதுகுணமாக ப்ரஸ்தாவத்தை உத்தேஷிக்கிறார் (திரியிட்டித்யாதி). "உன்வார்த்தையை நம் பப்போகாது, சொல்வார்த்தை கேழ்க்குமவனன்றே" என்று ஸாமாந்யமாக க்ருஷ்ணன் சொன்னால், அதுக்குமேலே யசோதை விசேஷித்துக்கேட்க, பூர்வவ்ருத்தத்தைச் சொல்லுகிறனென்று திருவுள்ளம். (ஜீவித்தாய்) என்

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, கூ-தி, கூ-பா, மெய்யென்று. உனை

துக்கொண்டுவந்து உனக்குக்காட்டவேண்டாவோ'' என்ன; ''அவர் களாலே உன்னைப்பிடிக்கப்போமோ? நான் தானுன்னைப் பிடிக்க வல்லேனே'' என்ன; ''நீ தான் என்னைப் பிடியாதிருந்தாயோ கட்டாதிருந்தாயோ? அடியாதிருந்தாயோ? சக்ருமித்ர உதாஸீ நாத்மகமான ஜகத்திலே பலரும் காணக்கட்டாதிருந்தாயோ''?.

(மெய்யித்யாதி) பொய்யை மெய்யென்று சொல்லுவார் சொல்லிக்கருதி. ''வெண்ணெயைக்களவுகண்டாய்' என்றடாப்பழி சொல்லி, என்கையைப் பிடித்து இழுத்துக்கொண்டுபோய் எல்லா ரும் காணக்கரையுரலோடே கட்டி அடித்திலேயோ? இப்போதும் அது செய்யவன்றோ நீ என்னைப் பிடிக்கத்தேடுகிறது'' என்ன;

நான்முன்பு செய்தவை சொல்லவேண்டாகாண். ''செய்தவை சொல்லவேண்டாவோ'' என்ன;(செய்தன சொல்லிச்சிரித்தங்கிருக் கிற சிரீகாவுன் காதுதாரும்) ''நான் செய்தவற்றைச் சொல்லி நீ மந்தஸ்மிதம்செய்து எனக்கெட்டாமலிருந்தால் உன்காதுதாரும்

மு. தொடுப்பு-களவு. (கையைப்பிடித்திழுத்து) ''என்கையைப்பிடித் துக்கொண்டு, பா(ஹ்)ரமான கரையுரலோடே எல்லாரும் காணும் படி என்னைக் கட்டித்திலேயோ'' என்றுசொல்லி மந்தஸ்மிதம் செய் திருக்க. கரையுரலாவது - விளிம்பு சுற்றுணையானவுரல்.

(செய்தனவித்யாதி) இப்படிநான்செய்தகுற்றங்களைச்சொல்லிமந்த ஸ்மிதம் பண்ணிக்கொண்டு என்பக்கல்வாராமல் போதுபோக்கிநீ அங்கேயிருக்கில். (சிரீதரனே) உன்காதுதாருங்காண்; அவள் தனக் காகவாகிலும் வாவென்ன; அவ்வளவிலும் அவன் வாராமையாலே,

---

றது-புஜித்தாயென்றபடி. ''கரையுரல்'' என்றதால் பலிதம் (பரமான) என்றது. மேலே ''சிறித்தங்கிருக்கில்'' என்று அநுவதிக்கையாலே, சிரிப்பு ப்ரவ்ருத்தமாக வேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளுகிறார் (மந்தேத்யாதி). ''வெண்ணெய்திருடியான தன்மேலே குற்றமிருக்க, இவனேக்குற்றம்சொல் லுகிறோம் கண்டாயே'' என்று தன்னிலே நினைத்துச் சிரித்தானென்று திருவுள்ளம்.

(அவள் தனக்கு) வன்றது, சிரீதரசப்தத்தில் சொன்ன பிராட்டிக் கென்றபடி. ''காதுகள் துக்தால், பிராட்டி சிரிப்பளே'' என்று இவ்வாக்யத் துக்குத் தாத்பர்யம். (வாராமையாலே) என்றதுக்கு, (என்கிருள்) என்றத் தோடந்வயம். ''காரிகையாரானவர்கள் சிரியாமை கையில்திரியை

http://acharya.org

மூ.—காரிகையார்க்கு முனக்கு மிழுக்குற்றென்
காதுகள்வீங்கியெரியில்
தாரியாதாகில்தலை நொக்திடுமென்று
விட்டிட்டேன் குற்றமேயன்றே
சேரியில்பிள்ளைக ளெல்லாருங்
காதுபெருக்கித் திரியவுங்காண்டி.
ஏர்விடைசெற்றிளங்கன் றெறிந்திட்ட.
விருடீகேசா வென்றன்கண்ணே. (கo)

சிரீதராவாராய்'' என்கிறாள். அவன் எத்தனையேனும் முக்த (x)
னைய் நின்ற காலத்திலும், ''சிரீதரா'' என்றாலொழிய வசிக்குதலி
கான்போலேகாணும். (இங்நின்றகாரிகையார் சிரியாமே) உன்தரத்
தில்பெண்களாய் உனக்கபிமதைகளானவர்கள், ''விடுகாது'', ''சுணை
காது'' என்றுப்போலே சிலபேர்களிட்டுச் சிரியாதபடி இக்தக்கை
யில் திரியையிடுகிடாய். (கரையுரல்) சுற்றணையானவுரல். தொடு
ப்பு-களவு. .... (கூ)

ஸ்வா;—பத்தாம்பாட்டு. (காரிகையித்யாதி) ''சிரிக்கிற காரி
கையார்க்கும் திரியிடவந்து நிற்கிறவுனக்கும் ஏதேனும் சேதமுண்

(கையில் திரியையித்யாதி) நீவிரும்பத்தக்கஅழகையுடையராய், உன்
பக்கல் ப்ராவண்யத்தாலே உன்னைவிட்டுப் போகமாட்டாமல் ஸந்
நிஹிதைகளாய் நிற்கிற இப்பெண்களானவர்கள், ''கூழைக்காது,
சுணைக்காது'' என்றுப்போலேசொல்லிச்சிரியாதபடியாக உன்காது
பெருக்கும்படி என்கையில் திரியையிடுகிடா யென்கிறாள். (கூ)

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (காரிகையார்க்கித்யாதி) ''காரிகை
யார்சிரியாமே - கையில் திரியையிடுகிடாய்'' என்றவாறே, ''சிரிக்
கிற காரிகையார்க்கும், திரியிட வந்து நிற்கிற உனக்கும் ஏதேனும்
சேதமுண்டோ? என்னுடைய காதுகள் வீங்கியெரியுமாகில்'' என்று

யிடுகிடாய்'' என்றம்வயித்து சப்தார்த்தம் (நீ விரும்பவித்யாதி). (கூழைக்
காது) என்றது-கூழைவால் என்றுப்போலே நீட்சியில்லாத காதென்றபடி.
காதுக்கு நீட்சி அழகென்று திருவுள்ளம். (சுணைக்காது) என்றது, † சுணைக்
காதென்றபடி. (இடுகிடாய்) என்றது-இடவொட்டுகிடா யென்றபடி.... (கூ)

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (காரிகையித்யாதி) ''இழுக்குற்றென்'' என்றதி
னர்த்தம் (சேதம்) என்றது. க்ருஷ்ணன், ''உங்களுக்குச்சேதமென், காது

†க்வசித்கம்

http://acharya.org

டோ? திரியிட்டால் என்காதுகள் வீங்கி எரியுமாகில்'' என்று பிடி கொடாமல் ஓடப்புகுந்தவாறே, ''உன்னைவெறுக்கிறதென்? ஏற் கவே செய்யாத என்குறையன்றே'' என்று வெறுக்கிறாள். (தாரி யாதாகில்) நெருக்கியிட்ட திரியைக் காது பொறுதாகில் உனக்குத் தலையிலே நோவுண்டாகக் கூடுமென்று உன் வசத்திலே விட்டு விட்ட என்னுடைய குற்றமன்றே? அதுகிடக்கிடு. (உன்தாத்த ரான கம்சனுடைய பல்லோகளெல்லாரும் காதுபெருக்கித் திரியவும் கண்டாயே.

அவன் சொல்லி கைக்கெட்டாதபடி நிற்க; (தாரியாதாகிலித்யாதி) '' இளம்பருவத்திலே காதைப்பெருக்கலாயிருக்க, திரிமுதலானவற் றை யிடுகிறது பொறுதாகில் உன்தலையிலே நோக்காடுண்டாமென் று அப்போது செய்யாமல் விட்டுவைத்த வென்னுடைய குற்றமே யன்றே'' என்று தன்னை வெறுத்து, பின்னையும் விடாதே; (சேரியி லித்யாதி) ''இவ்வூரில் உன்திறத்தின்பிள்ளைகளெல்லாரும் காதுபெ க்கித் திரியவும் காணநின்றுபோதே'' என்றவாறே, அவன் அதுமதி தோற்றநிற்க;

வீங்கி எரிந்ததாகில்'' என்றதுக்குமேலே ப்ரத்யுத்தரம்சொல்லாமல், தன்னை வெறுத்துக்கொள்ளுகையாலே, அவன் அங்கு நின்றும் நாலடிபேர்ந்து ஓடிப் போனென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளுகிறார் (கைக்கெட்டாதபடி நிற்க) என்று. '' தலைநிலாப்போதே உன்காதைப் பெருக்காதே '' என்ற பாசு ரத்தை உட்கொண்டு சப்தார்த்தமருளுகிறார் (இளம்பருவத்திலித்யாதி). ''தாரியாதாகில்'' என்றதினர்த்தம் (பொறுதாகில்) என்றது. ''தரியாது' என்றத்தை, ''தாரியாது'' என்று நீட்டிக்கிடக்கிறதென்று திருவுள்ளம். (நோக்காடு) நோ வென்றபடி. ''லோகத்தில் பிள்ளைகளுக்குஇளம்பருவத்தில் காதுகுத்திப் பெறுகிறபோல் பொறுதே தலைநோவக்கண்டோம்; சிலர்க்குப பொறுத்தபடியும் கண்டோம்; அவர்களிலும் மருதுவான வுனக்குப் பொறுக் குமோ பொறுதோ'' என்று ஸம்ஶயித்துத் தலைநோம் என்று விட்டுவிட் டதேகுற்றமாயிற்றே?என்று இவ்வாக்ய தாத்பர்யம். (விடாதே) என்றதுக்கு, (என்றவாறே) என்றதின்தாடந்வயம். தன்னை வெறுத்தவள் இவனை ஸ்துதிக் கைக்கு ஹேது வதென்னுமாகாங்க்ஷாஸமிக்கும்படி யருளுகிறார் (அவளது மதி தோற்ற நிற்க) என்று; இதுக்கு, (உகந்து சொல்லுகிறாள்) என்றத்தோ டந்வயம். ... ... (கு

http://acharya.org

மூ.—கண்ணைக்குளிரக் கலந்தெங்கும் நோக்கிக்
கடிகமழ் பூங்குழலார்கள்
எண்ணத்துளென்னு மிருந்துதித்திக்கும்
பெருமானே! எங்களமுதே!
உண்ணைக்கனிகள் தருவன் கடிப்பொன்னும்
நோவாமே காதுக்கிடுவன்
பண்ணைக்கிழியச்சகட முதைத்திட்ட
பற்பநாபா விங்கேவாராய். (சக)

(எர்விடைசெற்று) உன்னோடே பொருவதாக எதிர்த்த ஆஸுரமான ருஷபங்களை நிரவயஸாகமாக்கி. (இளங்கன்றெறிந்திட்ட) * (க) "கன்றினுருவாகி மேய்ந்டலத்தேவந்த கள்ளவசுரை விளாவான அஸுரர்கள்மேலே எறிந்திட்ட (இருடீகேசா) இந்திரியங்களை விஷயங்களில் செல்லாமல் நிலைகல்பத்தாலும் நிலைகர்யத்தாலும் நியமிக்கவல்லவனே? (என்றன்கண்ணே) என்கிறார். இவர்க்கு எவ்வவஸ்தையிலும் கண்ணுவான் அவன்போலேகானும். ஸ்வா;—பதினோராம்பாட்டு. (கண்ணையித்யாதி) (கடிகமழ் பூங்குழலார்கள் - கண்ணைக்குளிரக் கலந்தெங்கும்நோக்கி) பரிமள

(எர்விடையித்யாதி) (உ) "வம்பவிழ்கானத்துமால்விடை" என்கிறபடியே - காட்டுக்குள்ளே உன்னை கலிவதாக எதிர்த்துவந்த அரிஷ்டரூபியாகிற ரிஷபத்தை நிரஸித்து, கன்றுகள் மேய்க்கிற விடத்திலே இளங்கன்றான வடிவைக்கொண்டுவந்து ஓரஸுரன் நிற்க, அத்தைக்கன்றை யெடுத்து விளாவாய்நின்ற அஸுரன்மேலே யெறிந்து இரண்டுகலையையும் முடித்து, அவற்றின் கையில் அகப்படாதே உன்னைநோக்கித்தந்தவனுய், உன்னைக்கண்டவர்களுடையவர்வேந்த்ரியங்களையும் உன்வசமாக்கிக் கொள்ளுகையாலே, ஸ்ரீகேசனென்னும் திருநாமத்தையுடையவனுய், எனக்கு த்ருஷ்டி போகனைவனேயென்று உகந்து சொல்லுகிறாள். .... (கூ0)

வ்யா.—பதினோராம்பாட்டு. (கண்ணையித்யாதி) * இளவாய்ச்சியர் கண்ணினுள்விடவேசெய்து விழிக்குமவனுகையாலே, (கண்

அரு;—பதினோராம்பாட்டு. (கண்ணையித்யாதி) "கண்ணைக் கண்களோடே கலந்து" என்று அத்யாஹாரத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி ஹேது பூர்வகமாக வர்த்தமருளுகிறார் (இளவாச்சியரித்யாதி). மேலே, "எண்ணத்தி

(க) கூ-கூ-எ. (உ) தி-மொ-கo-எ-கஉ.

http://acharya.org

ப்ரசுரமான பூக்களாலே அலங்க்ருதமான குழலையுடையவர்கள், தங்களுக்குக் கண்ணனவுன்னைத் தங்கள் கண்குளிரும்படி-கண் கலவியுண்டாம்படி, உன்னுடைய ஸமுதாயசோபையை முழுதும் நோக்குகையிறே, எங்கும் நோக்குகையாவது. (எண்ணத்துளெ ன்று மிருந்து நித்திக்கும் பெருமானே) இப்படி நோக்கினவர்களு டைய அபிமதானுரூபமான எண்ணம்கடவாமல், அதுக்குள்ளே யிருந்து அவர்களுக்கு நிரதிசயபோக்யமாம்படியான பெருமை யையுடையவனே. (எங்களமுதே) எங்களுக்கு ஸுத்தாதாரகனை வனே!.

ணைக்குளிரக்கலந்து). உன்னுடைய கண்ணை அவர்களுடைய கண்க ளோடே குளிரக்கலந்து. இத்தால்-கண்கலவியைச் சொன்னபடி. (எங்கும்நோக்கி) அவர்களுடைய வடிவை ஸமுதாயமாக பார்த்து. (கடிகமழ் பூங்குழலார்கள்) பரிமளப்ரசுரமான பூக்களாலே அலங் க்ருதமாயிருந்துள்ள குழலை யுடைபவர்களுடைய. (எண்ணத்து ளென்றுமிருந்து நித்திக்கும் பெருமானே) நெஞ்சுக்குள்ளே ஸர்வ காலமும் மிருந்து ரஸிக்கும் பெரியோனே. அன்றிக்கே, "கண்ணை யென்கிறவிடத்தில், ஐகாரத்தை அய்யமாக்கி, கடிகமழ்பூங்குழலா னவர்கள், தங்கள் கண்குளிரும்படி உன்னுடைய அவயவசோப யைக்கலக்கக்கொண்டு எங்குமொக்கப்பார்த்து, உன்னோட்டைக்கல வியின் ப்ரகாரங்களையென்ன, அவர்களுடைய அபிமதானுரூபமான எண்ணங்கடவாமல் அதுக்குள்ளேயென்று மொக்கவிருந்து, அவர் களுக்கு நிரதிசயபோக்யமாகநிற்கும் பெருமையை யுடையவனே" என்னவுமாம். (எங்களமுதே) எங்களுக்கு நிரதிசயபோக்யனு மாய் ஸுத்தாதாரகனுமாயிருக்கிறவனே.

ளென்றுமிருந்து நித்திக்கும்" என்றதுக்கு மநஸ்ஸங்காதிகள் விவக்ஷித மென்று திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதம பாவியான சக்ஷுராதீந்ரியைச் சொல்லு கிறதென்றுபலிப்பிக்கிறார் (இத்தாலித்யாதி). "கமழ்" என்றுல்போந்திருக்க, "கடி" என்கையாலே பலித்ததையருளுகிறார் (பரிமளப்ரசுரமான) என்று. "எண்ணம்" என்றதை லக்ஷணையா (நெஞ்சு) என்றது. "கடிகமழ்பூங்குழ லார்கள், கண்ணைக்குளிரக்கலந்தெங்கும் நோக்கி உன்னோட்டைக்கலவிகளை எண்ண, எண்ணத்துளென்று மிருந்து நித்திக்கும்" என்று அத்யாஹரித் தன்வயித்து யோஜகர்த்தாமருளுகிறார் (அவர்களுக்கேயித்யாதி).

http://acharyas.org

(உண்ணக்கனிகள் தருவன்) நீ விரும்பி அமுதுசெய்யும்படி யான காவல்பழம் முதலானவை யெல்லாம் தருவன். (கடிப்பொன்றும் நோவாமே காதுக்கிடுவன்) கடிப்பு ஓரல்பமும் நோவாமே காதுக்கிடக்கடவேன். (பண்ணக்கிழியச் சகடமுதைத்திட்ட பற்பநாபா) சகடாஸுரனுடைய கோர்வைகளெல்லாம் குலையும்படி தன்னி ஜகத்துக்குக் காரணமான உன்னை நோக்கித்தந்தவனே! பத்மத்தைத் திருநாபியிலேயுடையவனே! (இங்கேவாராய்). (கக)

உனக்கபிமதைகளான வவர்களுக்கும் பரிவான வெங்களுக்கு முகப்பாம்படி உன்காது பெருக்குகைக்குவாவென்ன; "நான்வருகிறேன், நீ எனக்கு என்னம்புதருவாய்" என்ன; (உண்ணக்கனிகள் தருவன்)" நீவிரும்பியமுதுசெய்யும்படி யுனக்குப் பழங்கள் தருவேன்" என்ன, "ஆனலும் கடிப்பிடப்புகுந்தால் காதுநோமே" என்ன; (கடிப்பொன்றும் நோவாமேகாதுக்கிடுவன்) சற்றும்நோவு வாராதபடி உன் காதுகளுக்குக் கடிப்பிடுவேனென்றவாறே, உடன்பட்டமை தோற்றநிற்க; (பண்ணீயித்யாதி). "கண்வளர்ந்தருளுகிறதனியிடத்திலே காவல்வைத்த சகடம் அஸுராவிஷ்டமாய் உன்னை கலியவர, அத்தைக்கோப்புக்குலைய வுதைத்துப்பொகட்டு ஜகத்துக்கு வேர்ப்பற்றுனவுன்னை நோக்கித் தந்தவனல்லியோ, இங்குனே வாராய்" என்று புகழ்ந்துகொண்டழைக்கிறள். .... (கக)

இந்தவிரண்டு ஸம்போதநங்களுக்கும் ஹார்தபாவத்தை யருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு அவதாரிகையருளுகிறர் (உனக்கித்யாதி). "உண்ண" வன்றதால் பலிதம் (விரும்பி) என்றது. அன்வயித்து சப்தார்த்தம் (சற்றுமித்யாதி). "ஒன்று" என்று ஸங்க்யை அநுபபந்நமாகையாலே (சற்றும்) என்றது. "கண்ணேக்குளிர" இத்யாதிக்கு தங்களுடைய ப்ரீதிக்காக வரவேணுமென்று ப்ரக்ருதோபயோகமுண்டாமாபோலே, பண்ணீயித்யாதி ஸம்போதநத்துக்கு ப்ரயோஜநம் சொல்லவேண்டி, அதுக்கு ஹேதுவையருளுகிறர் (உடன்பட்டமையித்யாதி). "பண்ணீ" என்றதினர்த்தம் (கோப்பு) என்றது). அவயவஸங்நிவேசமென்றபடி. பத்மநாபபத தாத்பர்யம் (ஜகத்துக்கித்யாதி). ... ... (கக)

http://acharya.org

மூ.—வாவென்றுசொல்லி யென்கையைப்பிடித்து
வலியவேகாதில்கடிப்பை
நேர்வத்திரிக்கிலுனக் கிங்கிழுக்குற்றென்
காதுகொந்திடுங் கில்லேன்
நாவற்பழங்கொண்டு வைத்தேனிவையாணாய்
நம்பீ முன்வஞ்சமகளைச்
சாவப்பாலுண்டு சகடிறப்பாய்ந்திட்ட
தாமோதரா விங்கேவாராய். (கஉ)

ஸ்வா;—பன்னிரண்டாம்பாட்டு. (வாவித்யாதி) "'வாராய் வாராய்' என்று நீ பலகாலுமழைக்கிறதென் ? வாவென்றுசொல்லி என்கையைப்பிடிப்பதாகவும் வன்மையோடே என்காது நோம்படி கடிப்பைத் திருகியிடுவதாகவுமன்றே நீ அழைக்கிறது, நான் வரக் கொள்ள நீ கடிப்பைத்திரிகில் எனக்கன்றே நோவுவது, உன் காதில் ஏதேனும் நோவுண்டாமோ" என்றவாறே, "உன்காதில் ஓரல்பமும் நோவாதபடியிடுகிறேன்; வாராய்" என்ன;

"ஓங்காண், உன்வார்த்தையன்றே ? காதுகள் நொந்திடும் வாமாட்டேன்" என்று ஓடப்புகுந்தவாறே, (நாவல்பழம்கொண்டு

வ்யா.—பன்னிரண்டாம்பாட்டு. (வாவித்யாதி). "பற்பநாபா விங்கேவாராய்" என்றவாறே, (வாவென்று சொல்லி யென்கை யைப் பிடித்து) என்னேவாவென்று சொல்லியழைத்து, நான் வரக் கொள்ள, என்கையை யுறைக்கப்பிடித்துக்கொண்டு. (வலியவே காதில் கடிப்பை நோவத்திரிக்கிலுனக் கிங்கிழுக்குற்றென்) "பலாத் காரேண என்காதில் கடிப்பை நோம்படி திரிகியிடுவுதியாகில் உன க்கு இங்குச் சேதமாவதுண்டோ? காதுகள் நொந்திடுங்கில்லேன்) என் காதுகள் நோங்காண், வரமாட்டேன்" என்ன;

(நாவற்பழம் கொண்டுவைத்தே னிவையாணாய்நம்பீ). இவன்

அரு;—பன்னிரண்டாம்பாட்டு. (வாவித்யாதி) (வாராயென்றவாறே) என்றதுக்கு, (வரமாட்டேனென்ன) என்றத்தோடன்வயம். (வரக்கொள்ள) என்றது, வாராவிடில் "பிடித்து" என்னக்கூடாமையாலே அர்த்தஸித்தம். (உறைக்க) என்றது-பிடிக்கையிலுறைப்பில்லாவிடில், வலியவேகாதில் கடிப் பையிடக் கூடாமையாலர்த்தஸித்தம்.

(இவன் வருகைக்காக) என்றதற்கு (கூறிட்ட) என்றத்தோடன்வயம்.

Digitized by Siddhanta eGangotri Gyaan

வைத்தேன்) உனக்கும் பின்னைக்கும் வைத்தேன். இப்போதும் உனக்கு வேண்டும் பழங்கொண்டு வைத்தேன். (இவையாணை) இவையிருக்கிறபடி பாராய். (கும்பீ) பூர்ணனே! நிரபேக்ஷதையால் வந்தபூர்த்தியையுடையவனே! (முன்வஞ்சமகளைச்சாவப்பாலுண்டு சகடிறப்பாய்ந்திட்ட வென் காமோதரா) பூதகா சகடங்களை நிரஸித்த பரமபத நிலயனென்னுதல், என்னுலே கட்டப் பட்டவனென்னுதல். .... (கஉ)

அவ;—பதிமூன்றும்பாட்டு. நிகமத்தில் இத்திருமொழி சற்றார்க்குப் பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

வருகைக்காக, "நீயுகக்கும் காவற்பழம் கொண்டு வைத்தேன்; இவற்றைப்பாராய் கும்பீ" என்று காட்ட, அத்தைக்கண்டவாறே வருவாரைப்போலே நிற்க, (முன்னிலையாதி). "முன்பேதன்வடிவை மறைத்துத் தாய்வடிவுகொண்டு வஞ்சகையாய்வந்த பேய்ச்சியைச் சாம்படியாக முலைப்பாலுண்டு, கலிவதாக மேலிட்டுவந்த சகடத்தை முறியவுதைத்துப்பொகட்டு, அவ்விரோதிகள் கையில் அகப்படாமல் உன்னைநோக்கித் தந்தவனுய், அந்தசக்திமானுயிருக்கச் செய்தேயும் அசக்தரைப்போலே யென்கையிலே பிடியுண்டு நான் கட்டினகயிற்றின் தழும்பு உன்வயிற்றிலேகிடக்கையாலே, காமோதரனென்ன பேராம்படி யென்கையாலே கட்டுண்டிருக்க நீர்மையையுடையவனன்றே, இங்கேவாராய்" எயென்று உகந்தழைக்கிறாள்.

அவ;—பதின்மூன்றும்பாட்டு. நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலம்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

ப்ரதீகத்துக்கு சப்தார்த்தம். (நீயித்யாதி). (பாராய்) என்றது, "ஆணை" என்றதினர்த்தம். "முன்" என்றதுக்கு "பாலுண்டு பாய்ந்திட்ட" என்ற விரண்டிடத்திலும் அன்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி, வஞ்சாப்ரகாரத்தையும் காட்டா நின்றுகொண்டு அர்த்தமருளுகிறார் (முன்பேயித்யாதி). (முன்பே) என்றதுக்கு (நோக்கித்தந்தவனுய்) என்றத்தோடன்வயம். தாமோதரபதத்துக்கு, "தாம-உதரே, யஸ்யஸ:" என்று ஸ்புத்பத்தியைத் திருவுள்ளம்பற்றி அதுக்கு ஹேதுபூர்வகமர்த்தமருளுகிறார் (அத்தவித்யாதி). ... (கஉ)

http://acharya.org

மூ.—வார்காதுதாழப் பெருக்கியமைத்து
மகரக்குழையிட வேண்டிச்
சீராலிசாதை திருமாலைச் சொன்னசொல்
சிந்தையுள் நின்றுதிகழப்
பாராரிதொல்புகழான் புதுவைமன்னன்
பன்னிரு நாமத்தால் சொன்ன
ஆராதவந்தாதி பன்னிரண்டும் வல்லா
ரச்சுதனுக் கடியாரே. .... (கஙூ)
பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

லவா;—(வாரித்யாதி) வடிந்துதாழும்படியாகக்காதுபெருக்கி ஒருமட்டிலே அமைத்துத்திருமகரக்குழை சாற்றவேண்டி. (சீராலி சோதை) சீர்மைகுன்றாமல் பிள்ளைகன்றாமல். (திருமாலை) ஸ்ரீயஃ பதியை. (மகரக்குழையிட வேண்டிச் சொன்ன சொல் சிந்தையுள் நின்றுதிகழ) இவருடைய திருவுள்ளத்திலேயிறே, அவள் சொன்ன சொற்கள் நின்று விளங்குவது; அவள் ஒருகால் நின்று இவனைப்பார்த்து ஒருகால் தன்க்ருஹகார்யத்திலே ஒருப்படுவதா யிறே, இவர்க்கவன் தன்னைடையிறே எல்லா யாத்ரையும்.

(பாராரிதொல் புகழான்) பூமியிலுள்ளாருடைய ஹ்ருதயங் கள் நிறையுமபடி பழையதான புகழையுடையராய், திருப்புதுவை க்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார், ஸ்ரீவைஷ்ணவ சிஹ்நமான கேச

வ்யா.—(வாரித்யாதி) ஸ்வபாவமே யொழுகு நீண்டகாது வேண்டுமளவும் தாழப்பெருக்கி, மட்டிலேயமைத்து, மகரக்குழை சாத்தவேணுமென்றுசைப்பட்டு. (சீராலித்யாதி). சீர்மைகுன்றாத படி யசொதைப்பிராட்டி ஸ்ரீயஃபதியானவனைக்குறித்துச்சொன்ன சொலவுகளானவை. (சிந்தையுள் நின்று திகழ) தம்முடைய திரு வுள்ளத்திலுள்ளே ஸர்வகாலமும் நின்று விளங்க.

(பாராரித்யாதி) பூமியிலுள்ளாருடைய ஹ்ருதயங்கள் நிறை யும்படி பழையதான புகழையுடையராய், திருப்புதுவைக்கு நிர் வாஹகரான பெரியாழ்வார். (பன்னிருநாமமித்யாதி) வைஷ்ணவ

அரு;—பதின்மூன்றும்பாட்டு. (வாரித்யாதி). (சீர்மைகுன்றாதபடி) என்றது-உபலாளநங்கள் குறையாதபடி யென்கை.

"பார்" என்றதுக்கு லக்ஷிதலக்ஷணையாவர்த்தமருளுகிறார் (பூமியித் யாதி). (திருப்புதுவை) ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர். (வைஷ்ணவசிஹ்நமான) என்.

http://acharya.org

வாதிராமங்களாலே அருளிச்செய்தகாதையாலேயிறே. ஆராதவர்காதியாயிற்று. (பன்னிரண்டும் வல்லார்) இப்பன்னிரண்டு பாட்டையும் ஸாபிப்ராயமாக வல்லார்கள். ஆராமையுவது-சாலதத்வமுள்ளதனையும் அநுபவியாநின்றலும், அப்போது விரும்பிச்சுற்றுப் போலே அக்ருப்தபோகமாயிருக்கை; அவன்கான் * அப்பொழுதைக்கப் பொழுது ஆவமுதமானப்போலே. (அச்சுதனுக்கடியாரே) தன்படிகளொன்றும் கழுவவிடாதவனுக்கு அடியராகப் பெறுவர். .... (கூ)

பிள்ளைதிருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

இரண்டாம்பத்து நாலாம் திருமொழி
வெண்ணெயளந்த ப்ரவேசம்

—oo§oo—

கீழே, * வைத்தநெய்யும் காய்ந்தபாலும் வடித்தயிரும் நறுவெண்ணெயு முண்கையாலும், அங்கமெல்லாம் புழுதியாக வளைசிறுமானை திருத்வாதசநாமங்களோடே யருளிச் செய்தகாய், அதனால உன்னை அநுபவிதாக்களுக்குஒருகாலும் க்ருப்திபிறவாதே மேன்மேலுமபேக்ஷிக்கும்படி நிரதிசயபோக்யமாயிருக்கிற அந்தாதியானவிவை பன்னிரண்டு பாட்டையும் ஸாபிப்ராயமாக வல்லவர்கள். (அச்சுதனுக்கடியாரே) ஆஸ்ரிதரையொருகாலும் கழுவவிடாதஸ்வபாவனானவனுக்கு, அவரதகிஞ்சித்காரபராகப்பெறுவர். (கூ)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி இரண்டாம்பத்து
மூன்றும் திருமொழி முற்றிற்று.

மாதாவான யசோதைப்பிராட்டி, அவனுடைய வவதாரத்தின் மெய்ப்பாட்டால் வந்த பால்யாநுகுணமாக அவனை யநுபவிக்கிறது த்வாதசோபசார்த்தவுண்டாதாரணத்துக்கு மந்த்ரங்களாகையாலே, "ந-ச்யாவயதே தி-அச்யுதஃ" என்கிற வ்யுத்பத்தியைத் திருவுள்ளம்பற்றி, "அடியாரே" என்றவவகாரபலிதத்தையுமருளுகிறார் (ஆஸ்ரிதரையித்யாதி).

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

—:o:—

அரு;—வெண்ணெயளந்தப்ரவேசம். (மாதாவான யசோதைப்பிராட்டி) என்றதை, (மஞ்சனமாட்டினபின்பாதாதிகேசமும்) என்னுமளவு மத்வயித்

http://acharyas.org

கையாலும், ஒரு முலையை வாய்மடித்து ஒரு முலையை நெருடிக் கொண்டு மார்வு தேர்க்க என்கையாலும், பால் என்ற மாத்ரத்தாலே வாசியறியாமல், பேய்முலைப்பாலுண்கையாலும், காதுகள்

ஸ்பர்சத்துக்கொண்டு, காதுகுத்தித் தோடும் கடிப்பும் முதலானவையிட்டு காது பெருக்கித் தலைக்கட்டின வகந்தரம், பிள்ளைகளைக் காது பெருக்கிலுல் † அந்தச்செடி நீங்கக் குளிப்பாட்டும் க்ரமத்திலே இவனை மஞ்சனமாட்டவேணுமென்று உத்யோகித்து, அதுக்கு வேண்டு முபகரணங்களையும் ஸம்பாதித்து வைத்து நீராட வாவென்றழைத்து, அவன் இசையாதவளவிலும் விடாதே நிர்ப்பந்தித்து, அவஸ்யம் இன்று திருமஞ்சனம் செய்ய வேண்டின ஹேதுவையு மவனுக்குரைத்து, திருமஞ்சனம் செய்தால் பின்பு திருமேனிக் கலங்காரமாகச் சாத்துகைக் குறுப்பானவையாகத் தான் தேடிவைத்த அங்கராகாதிகளையும், காட்டி அவன் இசைந்து வருகைக்குடலாக, அவனுக்கு அபிமதமான அபூபபலாதிகளையும் முன்னிட்டு அவன்பக்கல் தனக்குண்டான வைலக்ஷண்யாதிகளையுஞ்சொல்லி, "*புழுதியளைந்த பொன்மேனிகாணுமன்மிகவும் விரும்பியிருப்பன்; ஆனாலும் கண்டவர்கள் 'ஒருத்தி பிள்ளைவளர்த்தபடியென்' என்று பழிப்பார்கள்; அவ்வளவேயுமன்று; நீபுழுதியும் உடம்புமாயிருக்கிறபடியைக் காணில், உனக்கபிமதையான நப்பின்னைப்பிராட்டி சிரிக்கும்;-" என்றுப்போலே சிலவற்றைச் சொல்லியும் அவனை

குக் கொள்வது. (முதலானவையிட்டு) என்றவகந்தரம், "அப்படியே" என்றதத்யாஹரித்துக்கொள்வது. (தலைக்கட்டினவகந்தரம்) என்றதுக்கு, (உத்யோகித்து) என்றதத்தோடன்வயம். (அந்தச்செடி) என்றது-காதுப்புண் சவறுபாய்ந்து அத்தால் வந்தவழுக்கென்றபடி. (வேண்டுமுபகரணங்கள்) என்றது-எண்ணெய் புளிப்பழம் முதலானவற்றை. "ஓடாதேவாராய்" என்றதைக்கடாக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார் (அவனித்யாதி). "நீ பிறந்த திருநக்ஷத்ரமின்று" என்றதைக் கடாக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார் (அவஸ்யமித்யாதி). "மஞ்சளும் செங்கழுநீரும்" இத்யாதியைப்பற்ற (திருமஞ்சனம் செய்வித்யாதி). "அப்பங்கலந்த" இத்யாதியைப்பற்ற (அவனிசைந்தித்யாதி). "பின்னையும் நில்லாதென் நெஞ்சம்" என்றதைக்கடாக்ஷித்து (அவன் பக்கலித்யாதி). (சொல்லியும்) என்றசகாரத்துக்கு கீழில் உத்யோகித்தித்யாதி

† (பா) அங்கச்செவ்வழி.

http://acharya.org

மூ.-வெண்ணெயளைந்த குணுங்கும் விளையாடு புழுதியுங்கொண்டு
திண்ணெனவிவ்விராவுன்னைத்தெய்த்துக்கிடக்கநாஞ்சூட்டேன்
எண்ணெய்புளிப் பழங்கொண்டிங்கெத்தனை போதுமிருந்தேன்
நண்ணலரிய பிரானே நாரணா நீராட வாராய். .... (க)

வீங்கி யெரியத்திரியிட்ட செடியாலும், மலியெடுப்பது சாடுதைப்பது முதலான வாயாஸங்களாலும், கீழே *வண்ணமெழில் கொள் மகரக் குழையிட்டுக் கண்டவள், அது போராதென்று "வார்காது தாழப்பெருக்கிமகரக்குழையிடவேணும்" என்றுகையாலே, இவளுக் கெப்போதும் காதுபெருக்குகை தானேயாத்ரை. ஆனாலும் செடி மாறுதிறே. *இரணியனெண்மார்வகலம் பிளந்திட்ட கைகளர்வும் அவனைப் பொறுப்பித்துத் திருமஞ்சனம் செய்விக்கையிலே உபக்ரமிக்கிறார். .... *

ஸ்வா; — முதற்பாட்டு. (வெண்ணெயித்யாதி) வெண்ணெயாலும் புழுதியாலும் சொல்லுகிறது, முமுக்ஷுக்களையும் நித்யஸம்ஸாரிகளையும். †(ஆகில் இவர்களை நீக்கலாமோ வென்னில்;) முமுக்ஷுக்களாகிறார் - ஸம்ஸாரத்தில் அஹங்காரமமகாரங்களால் வருகிற எப்பேர்ப்பட்ட ருசிகளுமற்று, கைவல்ய போகத்

வருந்தி யுடன்படுத்தி மஞ்சனமாட்டின ப்ரகாரத்தையும் காமுமநுபவிக்க வாசைப்பட்டு, பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே ததவஸ்தாபந்நராய்க்கொண்டு, அவள் அப்போது பேசின பாசுரங்களையெல்லாம் தத்காலம்போலே அவனைக் குறித்துப்பேசி, அவனை மஞ்சனமாட்டுகையாகிற ரஸத்தைத் காமுமநுபவித்து ஹ்ருஷ்டராகிறரித்திருமொழியில். .... *

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (வெண்ணெயளைந்த குணுங்கும்) வெண்ணெயமுது செய்யும்போது அதிலுண்டான அபிநிவேசத்

ல்யபந்தங்களோடே ஸமுச்சயமர்த்தமென்று கொள்வது. (ப்ரகாரத்தையும்) என்ற ச(ச)ப்தத்துக்கு, காது பெருக்கின ப்ரகாரத்தோடே ஸமுச்சயமர்த்தம். ... ... *

அரு;—முதற்பாட்டு. (வெண்ணெயித்யாதி) "குணுங்கு" என்று-முடநாற்றமாய், இது வருகைக்கு ப்ரமாணபூர்வகமாக ஹேதுக்களை அருளிச்செய்துகொண்டு அர்த்தமருளுகிறார்(வெண்ணெயமுதித்யாதி). அபிநிவேசத்

† குண்டலிதம் அநந்விதம்.

http://acharya.org

தையும் திக்கரித்து, ஆஸந்நமான வர்ஷாவதாராதிகளும் இங்கே யுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், மமகாரப்ரகாரராய் மோக்ஷ ருசி யிலே நிற்கிற ப்ரபத்திநிஷ்டட்டரும் பக்திநிஷ்ட்டரும். ஸம்ஸாரிக ளாகிறார் ஸங்கல்ப-ஸஹஸ்ரைக தேசதத்பரருமாய், அந்த ஸங்கல்ப பாரதந்த்ர்யத்தோடே இந்த்ரியபரவஸருமாய், "இதம்மம, அஹம் மம" என்றிருக்கிறவர்கள். (க) "பொழிலேழும்தான்கல்கிக்காத்தளிக் கும் காரணன்" என்று வெண்ணெயிலுங் காட்டில் புழுதியளவு அவன் விரும்புகையாலும் திருமஞ்சன வ்யாஜத்தாலே இவர்களை கீக்காலாமோவென்னில்; இவருடைய மங்களாஸாஸனத்தில் கூடா காரை கீக்கவுமாயிறே இவர் திருவுள்ளத்தானிருப்பது.

(வெண்ணெயித்யாதி) "முழுதும் வெண்ணெயளந்துகொண் டுண்கையாலும், விளையாடுபுழுதி அத்தோடே சேருகையாலும் அவை போம்படி திருமஞ்சனம் செய்யவேணும்" என்று இவர்

தாலே, (உ) "காரார்தடந்தோள்களுள்ளளவும் கைநீட்டி" என்று கைநிறையுந்தனையும் வயிறுநிறையுமென்னும் மெளக்ய (ஸுஷ்டி)த்தாலே, வெண்ணெய்த்தாழிக்குள்ளே திருக்கைகளுள்ள ளவும் நீட்டி யள்ளியும், (ஈ) "முழுதும் வெண்ணெயளந்து" என் கிறபடியே வெண்ணெயை முழுக்க விருந்தளந்தும் அமுது செய் கையாலே, திருமேனி யெங்கும் வெண்ணெய் மூடையாயிறே யிருப்பது. (விளையாடுபுழுதியும்) அதுக்குமேலே விளையாடப்புக் கால் புழுதியிலே போயிருந்து அளைந்து விளையாடுகையாலே, அந்த வெண்ணெய்ப்பசையோடே திருமேனியெங்கும் புழுதியும் பற்றியிறே கிடப்பது. (கொண்டு) இப்படி வெண்ணெயளைகை யால் வந்த குணுங்குநாற்றத்தையும் விளையாடினபோதைப் புழுதி

தாலே) என்றதற்கு, (அள்ளியும், அளைந்தும், அமுது செய்கையாலே) என் கிற பதங்களோடன்வயம். எடுத்த பாசுரத்துக்கர்த்தம் (கைநிறையுந்தனை யுமித்யாதி). "குணுங்கும் புழுதியும்" என்ற சகாரங்களுக்கு அர்த்தத்தை ஹேதுபூர்வகமாகவருளுகிறார் (அதுக்கு மேலேயித்யாதி). "கொண்டு" என்ற பதம் ஸகர்மகமாகையாலே, கீழ்ச்சொன்ன "குணுங்கும் புழுதியும்" என்ற ப்ரதமாந்தங்களை த்விதியாந்தமாக்கி யருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி).

(க) தி-வாய்-க-சு-ரு. (உ) சிரிய திருமடல் ஈஉ. (ஈ) பெரு-தி-சு-அ.

http://acharya.org

பிடிக்கச்செல்ல, அவனிறுய்க்கையாலே, (திண்ணென விவ்விரா வுன்னைத் தேய்த்துக் கிடக்க நானெட்டேன்). குளியாத போது கண்டுதி ஸமியாது காணென்றதும், அவன் சோளாமையாலே, "இவ்விரா உன்னை ஏதேனுமொரு ப்ரகாரத்திலே பிடித்துக்குளிப் பிற்றல்லது விடேன்" என்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுகையிறே-திண்ண மாவது. "உனக்குத் தான் இத்திண்மையெல்லாம் தானென்? நான மறியிட்டதே செய்யவேணுங்காண், சீக்ரமாகச் செய்விக்கி றேன்" என்னவுமாம். தேய்த்தாலல்லது, கண்டுதி ஸமியாது; சமித்தாலல்லது, நித்தை வாராது; ஆகையால் "தேய்த்துக்கிடக்க நானெட்டேன்" என்கிறார். (இவ்விரா) ஸம்ஸாரம். இதில் ருசியற் றார்க்கும் ருசியறுதார்க்கும் அறிவு கேட்டை விளைப்பதொன்றிறே இதுதான்; ஆனாலும் ஸாதாரண ப்ரதாநமிறே. இப்படியே இவர் க்கு அவனுடே விபலித்து அடிமை செய்யலாமோ வென்னில்; ஹிதரூபமாகையாலும் கார்யப்பாடாகையாலும், ஆம்.

(எண்ணெயித்யாதி) திருமஞ்சனத்துக்கு வேண்டும் எண் ணெய் புளி முதலான உபகரணங்களும் கொண்டு உன் வரவு

யையும் கொண்டு. (திண்ணென) திண்ணியதாக-நிச்சயமாகவென் றபடி. (இவ்விராவித்யாதி) இந்த ராத்ரியில் உன்னை, கண்டுதி யாலே உடம்பைப் படுக்கையிலே தேய்த்துக் கொண்டு கிடக்க நான் ஸம்வதியேன். (திண்ணென-ஒட்டேன்) நிச்சயமாகவுன்னை யிப்படி கிடக்கவொட்டேன், நான் நீராட்டியே விடுவேனென்ன; எனக்கு குளிக்கைக்கு வேண்டுமவைகளை கொண்டுவந்தாயோவெ ன்ன; (எண்ணெயித்யாதி) உன் திருமேனிக்கு முந்துறச் சாத்து கைக்கு எண்ணெய்க்காப்பும், பின்பு அது கழற்றுகைக்குப் புளிக்

(ஸம்வதியேன், என்றது-ஸம்வதியேனென்றபடி. "திண்ணென" என்றதுக்கு "தேய்த்துக் கிடக்க" என்றதோடன்வயம் சொல்லில் பரயோஜந மில்லா மையாலே நிச்சயபரமாகவர்த்தமருளிச்செய்து, பலிதார்த்தம் சொல்லுவ தாக, "ஒட்டேன்" என்றதோடன்வயித்தர்த்தமருளுகிறார் (திண்ணென வொட்டேனித்யாதி). கண்டுதியாலே தேய்த்தால், அத்தை ஒட்டேனென் கை ப்ரேமத்துக்குக்கொற்றையாகையாலே, பலிதத்தையருளுகிறார் (நானித் யாதி).

(கொண்டுவந்தாயோ) என்றதுக்கு - தான், வெண்ணெயோகையிலும் புழுதியோகையிலும் ஸக்தனாய், இவள் மேலே ஒருகுற்றம் சொல்லிப் போகிறவனுகையாலே, சொன்னேனென்று தோற்று. கண்ணல்-கிட்டுதலாய்,

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, ச-தி, க-பா, வெண்ணெய். கூகக

பார்த்து இத்தனை போதுமிருந்தேன். (நண்ணலித்யாதி) நான் பலகாலுமழைக்க வழைக்க வாராதிருக்கிற மஹோபகாரகனன்றே நீ; இந்த ஸ்வாதந்த்ர்யமெல்லாம் வேண்டாகாண். (நாரணா) நாராணயோகமன்றே ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்தாகம். (நீராடவாராய்) நானழைத்தால் வாராமல் இருக்கைக்கு ஹேதுவென்? திருமஞ்சனம் செய்யவேணுங்காண். (எண்ணெய்) ப்ரக்ருதி தர்மாகம். (புளி) தேஹதர்மாகம். இவை தர்மித்தாலிறே அழுக்கறுவது. .... (க)

காப்பும் கொண்டு, அநேகம்போதில்லையோ? இங்கே நானிருக்கிறது. (நண்ணலரியபிரானே) ஸ்வயத்நத்தால் ஒருவர்க்கும் கிட்டவொண்ணாத வுபகாரகனனவனே. (நாரணா) மேன்மைக்கும் நீர்மைக்கும் ப்ரகாசகமான திருநாமமிறே யிது. நீர்மையிலேயிறே யிவளுக்கிப்போது நோக்கு. (நீராடவாராய்) "ஒட்டேனென்று ப்ரேமத்தாலே சொன்னாலும், உபகாரங்களை முன்னிட்டாலும் ப்ரயோஜநமில்லையே; நீவந்தாலிறே ப்ரயோஜநமுள்ளது; ஆனபின்பு, நீராடவரவேணும" என்றபேக்ஷிக்கிறாள். .... (க)

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. இவளழைக்கச்செய்தேயும் வாராதே, லீலாபரவசனாய்நின்று கன்றுகள் வெருண்டோடுகிறது

"கிட்டவரியனாகில் வாராய்" என்னக் கூடாமையாலே யருளுகிறார் (ஸ்வயத்நத்தாலித்யாதி). தானேவருமவனுகையாலே உபகாரகனென்று கருத்து. தானேவருகையிலே ஹேதுவாக நாராயணபத விவக்ஷிதத்தை யருளுகிறார் (மேன்மைக்குமித்யாதி). தான் ஸ்வதந்த்ரையாய், நீராட்டி விடுவனென்று, எண்ணெய் புளி பழங்களையும் கொண்டுவந்து அவனப்பிடித்து நீராட்டிவிடாதே, அவனுடைய குணங்களைச்சொல்லி, "வாராய்" என்று ப்ரார்த்திப்பானென்னென்ன வருளுகிறார் (ஒட்டேனித்யாதி). நீராட்டுகையாகிற ப்ரயோஜநம் தன்னால் ஸித்திக்குமென்று நிஸ்சயத்தாலே, "ஒட்டேன்" என்று சொன்னதும், உபகரணங்களை முன்னிட்டது மன்று; இவ்விரண்டும் ப்ரேமத்தாலே தானே. இவள், தன்ப்ரயோஜநம் "அவனாலே தான்" என்றிருக்குமவளாகையாலே, "வாராய்" என்றபேக்ஷிக்கிறளென்று கருத்து. (க)

அரு;—இரண்டாம்பாட்டு. (கன்றித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டுக்கும் இப்பாட்டுக்கும் ஸங்கதிகதநம்பண்ணுகிறார் (இவளித்யாதி). (வெருண்டோடுகை) பயப்பட்டோடுகை.

http://acharya.org

மூ.-கன்றுகளோடச் செவியில்கட்டெறும்பு பிடித்திட்டால்
தென்றிக்கெடுமாகில் வெண்ணெய்திரட்டிவிழுங்குமாகாண்பன்
நின்றமராமரம் சாய்த்தாய் நீ பிறந்த திருவோணம்
இன்றுநீ நீராடவேண்டு மெம்பிரானேடாதேவாராய். .... (உ)

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. நானழைத்தால் வாராதபோதும் நீ பிறந்த நாளைக்கு நீராட வரவேணுங்காணென்கிறார்.

ஸ்வா;—(கன்றித்யாதி) * தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளான உன் சுரத்தாருண்டாயிருக்க, கன்றுகளோடே விளையாடலேணுமோ? இப்படி விளையாடிக் கன்றுகளின் செவியிலே கட்டெறும்பைப் பிடித்திட்டால், அவை (தென்றிக்கெடுமாகில்)-சிதறி இனம் பிரிந்து போமாகில். (வெண்ணெய்திரட்டி விழுங்குமா காண்பன்) வெண்ணெயொழிய கூஷண காலமும் செல்லாமல், வெண்ணெய நாந்த குணுங்கு நாற்றமே ஸத்தாஹேதுவாய், நீராடவுமிறுய்க்கிற நீ எங்களை தான் அது ஜீவிக்கவிருக்கிறுய். இனி நீ ஜீவிக்குமது காணவன்றே விருக்கிறேம்.

காண்கைக்காக, அவற்றின் செவியிலே கட்டெறும்புகளைப் பிடித்திட அத்தைக்கண்டு சொல்லுகிறுள்.

வ்யா;—(கன்றித்யாதி) கன்றுகள் வெருண்டோடும்படியாக அவற்றின் செவியிலே முறியக்கடிக்கும் கட்டெறும்புகளைப் பிடித்திட்டால். (தென்றியித்யாதி) வெருண்டு ஒன்று போனவழி ஒன்றுபோகாதே சிதறி, காணவொண்ணுதபடி ஓடிப்போய் விடுமாகில். (வெண்ணெய்திரட்டி விழுங்குமாகாண்பன்) வெண்ணெயிலுண்டான விருப்பத்தாலே அத்தைத்திரட்டி யிருந்து நீ விழுங்கும்படியைக் காணக்கடவேன். கன்றுண்டானலன்றே பசு

சப்தார்த்தமருளுகிறுர் (கன்றுகளித்யாதி). (முறியக்கடிக்கை) எள்ளத்தனை யெள்ளத்தளவாகத் துண்டிக்கும்படி கடிக்கை. "தென்றி" என்றதை பபாதித்துக்கொண்டுசப்தார்த்தமருளுகிறுர்(வெருண்டித்யாதி). "கெடுமாகில்" என்றதினர்த்தம் (காணவித்யாதி). திரட்டிவிழுங்குகைக்கு ஹேதுவையருளிச் செய்யாநின்றுகொண்டு, "விழுங்குமாறு" என்றதை "விழுங்குமா" என்று கடைக்குறைத்தலாயிருக்கிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி, சப்தார்த்தமருளுகிறுர் (வெண்ணெயிலுண்டானவித்யாதி). (காணக்கடவேன்) என்றது-"இனி நான் காணுதே போகிறேனே" என்று ஸ்வரத்திலேயாய்,

http://acharyas.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, உ-ப,ச-தி,உ-பா, கன்னுகளோட. நகங்

(நின்ற மராமரம் சாய்த்தாய்) இனம் செறிந்து வ்ருத்தாகார மாய் நின்ற மராமரங்களை ஓராஸ்ரிதனுக்குச் சங்கை வாராமைக் குத் தனிபடச் சிலவளைத்துச் சாய்த்தவனன்றே? அதுகிடக்கிடு; "நீ பிறந்த திருவோணங்காண் இன்று" என்று டிக்கச் செல்ல, ஓடுகையாலே, "என்னுடைய நாயனன்றே; ஓடாதேவாரீர்" என்

கறக்கலாவது; பசுகறந்தாலன்றே பாலுண்டாவது; பாலுண்டாய் வெண்ணெயுண்டாக வேணும்; ஆகையால் உன் ஜீவநங்கிடாய் குன்றப்புகுகிறதென்கை.

(நின்ற மராமரம் சாய்த்தாய்) ஓராஸ்ரிதனுடைய அதிஸங் கையைப் போக்குகைக்காக, நிர்ணத்தபடி இலக்குக் குறிக்கவொண் ணாதபடி நெருங்கிநின்ற மராமரங்களை மறுபாடுருவ எய்து சாய்த் தவனே! (நீ பிறந்த திருவோண மின்று) நீ திருவவதரித்த திரு வோண நக்ஷத்ரங்காணின்று. இதுதான் வைஷ்ணவ நக்ஷத்ர மாகையாலும் அவதாராந்தரங்களிலே இந்த நக்ஷத்ராந்வய முண் டாகக் கூடுகையாலும் தர்ம்யைக்யத்தைப் பற்றச்சொல்லுகிறது. (நீ போடவேண்டும்) பிறந்தநாளைக்கும் குளியாதிருப்பாருண்டோ;

நீ வெண்ணெய் விழுங்குகை அஸம்பாவித மென்றபடி. இது அஸம்பாவித மான படியை உபபாதிக்கிறார் (கன்றித்யாதி). (உன்ஜீவநம் கிடாய் குன்றப் புகுகிறது) என்றதுக்கு, உனக்கு தாரகமானவெண்ணெய் குறைந்து போமேயென்று க்லேசித்து கேஷோக்தி பண்ணினளென்று கருத்து.

(ஆஸ்ரிதன்) என்றது-ஸுக்ரீவ மஹாராஜரை. மரமானால் நின்றே யிருக்குமே, "நின்ற" என்றதுக்குக் கருத்தென்னென்ன வருளுகிறார் (நிர்ணத்தபடியித்யாதி). நிர்ணத்தபடி இலக்குக் குறிக்கையாவது - உருவப் போடும்படி நிர்ணத்து லக்ஷ்யமாக்குகை. "நெருங்கி" என்றது-அவயவங்க ளுடைய நெருக்கமாய், த்ருடதரமாயென்றபடி. இந்த ஸம்போதரத்தால் "ஸுக்ரீவருடைய அதிஸங்கையைப்போக்குமவனன்றே? அப்படியே உன் னுடைய ஜீவநம் குறைத்துபோமேயென்று க்லேசித்த வென்னுடைய க்லே சம் தீர்க்கவேணும்; வரவேணும்" என்று இவளுக்குத் தாத்பர்யமென்று திரு வுள்ளம். க்ருஷ்ணன் பிறந்தது ரோஹிணியாயிருக்க, ஸ்ரவணமென்பா ரென்னென்ன வருளுகிறார் (இதுதானித்யாதி). (அவதாரங்கள்) என்றது வாமநாவதாராதிகளென்றபடி. பங்குனிமாஸத்தில் திருவோணத்தில் வாம நாவதாரமென்று கருத்து. ... ... (உ) 1375.

http://acharya.org

மூ.—பேய்ச்சிமுலையுண்ணக்கண்டு பின்னையும் நில்லாதென்னெஞ்சம்
ஆய்ச்சியரெல்லாருங் கூடி யழைக்கவும் நான்முலைதந்தேன்
காய்ச்சின நீரோடு நெல்லிக் கடாரத்தில் பூரித்துவைத்தேன்
வாய்த்த புகழ்மணிவண்ணு! மஞ்சனமாட நீவாராய். (ங)

கிறார். இது * அத்தத்தின் பத்தாநாள் போலே துல்யவிகல்பமு மன்றிறே, அனாதாரணமுமன்றே; சில அவதாரங்களிலே இந்த நக்ஷத்ரம் கூடிற்றேயாகிலும், இவர் வெளியிடுகவில்லையிறே.

இத்தால், கன்றுகளால்-ஸ்வரக்ஷணத்தி லங்வயமில்லாதாரைக் காட்டுகிறது. கட்டெறும்பால்-தாமஸப்ரசுரமுமாய் ப்ரவணகடக முமாயிருக்கு முபதேஶவி சேஷங்களைக் காட்டுகிறது. தென்றிக் கெடுகையாவது - பூர்வாவஸ்த்தை குலைந்து ப்ராயேண ஸ்வரக்ஷ ணத்திலே அன்வயிக்கை. .... (உ)

ஸ்வா;—மூன்றும்பாட்டு. (பேய்ச்சியித்யாதி) திருவாய்ப் பாடியிலுள்ள இடையரும் இடைச்சிகளும், பேச்சியினதிவழிந்த குரலைக்கேட்டும், அவள்தான் கிடக்கிற கிடையைக்கண்டும், பீ(தி)த ராயெல்லாரும் கூடக்கூப்பிடுகிறது கண்டிருக்கச்செய்தேயும் இப்பிள்ளை பேய்ப்பிணமேறி முலையுண்கிறது கண்டும், என்னெஞ்சு

ஸர்வதா (ஶ) நீ இன்று திருமஞ்ஜனஞ் செய்யவேணுமென்ன; "மாட்டேன்" என்று ஓடப்புக்கவாறே, (எம்பிராணோடாதே வா ராய்) என்னுடைய நாயனே! ஓடலாகாது காண், வாராயென் கிறாள். .... (உ)

வ்யா.—மூன்றும்பாட்டு. (பேய்ச்சியித்யாதி) (க) "வஞ்சனை யால் வந்த பேய்ச்சி" என்கிறபடியே-தன்வடிவை மறைத்து என் வடிவைக் கொண்டுவந்த பேய்ச்சியுடைய முலையை அவள்முடியும் படி யுண்டமை கண்டிருக்கச்செய்தே, (பின்னையும் நில்லாதென்

அரு.—மூன்றும்பாட்டு. (பேய்ச்சியித்யாதி) க்ருஷ்ணன் பேய்ச்சிமுலை யுண்ண ப்ரஸக்தியேதென்ன ப்ரமாண பூர்வகமாக வருளுகிறார் (வஞ்சனையா லித்யாதி). தாய்வடிவுகொண்ட பேய்ச்சிமுலையுண்கை ப(ஶ)யஹேதுவல்லா மையால், "பின்னையும் நில்லாதென்னெஞ்சம்" என்று சொல்லக்கூடாதென் று, (அவள்முடியும்படி) என்று கூட்டுகிறார். அவள் முடியும்படி முலையுண் ணக்காண்கை ஸ்நேஹவிரோதியாகில், இப்படி சொல்லக்கூடுமென்று திரு

(க) க-ச-கo.

http://acharya.org

பின்னையும் நில்லாமல் சென்று, பேய்முலையில் நின்றும் பிள்ளையைப் பிரித்தெடுத்துக்கொண்டு "இப்பேய்ப்பிணமெழுந்திருந்து இன்ன மும் பிள்ளையைத் தொடர்ந்து வரவும் கூடும்" என்கிற பயத்தால் மற்றொரு ப்ரதேசத்திலே போந்து, தன் முலையைத்தானே பரீக்ஷிக்கக் கொடுக்கையாலே, (நான் முலைதந்தேன்) என்கிறாள். "இப்படியன்றே நான் உன்னை வளர்த்தது" என்கிறாள். ஆகையால் நான் சொல்லிற்றுச் செய்யவேணுமென்று கருத்து.

னெஞ்சம்) இத்தைக்கண்டால் அஞ்சியோட வேண்டியிருக்க, பின்னையும் என்னுடைய நெஞ்சானது உன்பக்கல் ஸ்நேஹமடியாக தரிக்கமாட்டாதே. (ஆய்ச்சியரெல்லாருங் கூடியழைக்கவும்) பேய்ச்சி பட்டுக்கிடக்கிறபடியையும் நீ அவள் மேலே யிருந்து முலை யுண்கிறபடியையும் கண்டு, இடைச்சிகளெல்லாரும் திரண்டு பீ(ஃ)தைகளாய்க் கூப்பிடச்செய்தேயும், காலஞ்சாமல் வந்து உன்னை யெடுத்து முலையைத்தந்தேன். இப்படியன்றே எனக்கு உன்பக்க லுண்டான ஸ்நேஹம்; ஆனபின்பு நான்சொன்னது செய்யவேணுங் காணென்கை.

வுள்ளம்பற்றி, அது, ப்ரேமஹாநிப்ரஸக்தியில்லாமையால் ஸ்நேஹ விரோதி யானமையைக் காட்டாநின்றுகொண்டு, "பின்னையும் நில்லாதென் நெஞ் சம்" என்றந்வயித்து சப்தார்த்தமருளுகிறார் (இத்தையித்யாதி). (இத்தை) முடியும்படி முலையுண்கையை. (அஞ்சி) என்ற வநந்தரம், "ஸ்நேஹம்போய் என்று சேஷம். (கண்டிருக்கச்செய்தே) என்றதுக்கு (தரிக்கமாட்டாதே) என்றத்தோடந்வயம்.(தரிக்கமாட்டாதே)என்றதுக்கு(முலைதந்தேன்)என்றத் தோடந்வயம். ஆய்ச்சியர் கூடுகைக்கும் அழைக்கைக்கும் ஹேதுவையருளிச் செய்துகொண்டு, மேல்பாசுரத்துக்குங்கூடவர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (பேய்ச்சி பட்டித்யாதி). (பீதைகளாய்) என்றவநந்தரம் "என்னை" என்று சேஷம். (எடுத்து)என்றவிடத்தில்,(க)"ஆதாயக்ருஷ்ணம் ஸந்த்ரஸ்தா யஶோதாபி த்விஜோத்தம। ஸ்தந்யச்ச்ருஷ்ணாமநாதவத்பாலமோஷமபாகரோத்" - ஆதாயக்ருஷ்ணம் ஸந்த்ரஸ்தா யசோதாபித்விஜோத்தம। கோபுச்சப்ராமணேநாத பாலதோஷமபாகரோத்", என்ற விஷ்ணுபுராண வசநமநுஸந்தேயம். ஆகையால் ஸ்ரீபாகவதத்தில் கோபிமார் க்ருஷ்ணனை யெடுத்து யசோதைகையிலே கொடுத்தாரென்ற விரோதம் இங்கே சங்கநீயமன்று. பூர்வார்த்தத்துக்கெல்லாம் "மஞ்சனமாட நீவாராய்" என்கைக்கு ஹேது பரமாகத் தாத்பர்ய மருளுகிறார் (இப்படியித் யாதி).

(க) வி பு நி சு 52.

http://acharya.org

மூ.—கஞ்சன் புணர்ப்பினில்வந்த கடியசகடமுதைத்து
வஞ்சகப்பேய் முகள் தஞ்ச வாய்முலைவைத்த பிரானே!
மஞ்சளும் செங்கழூநீரின் வாசிகையும் நாறுசாந்தும்
அஞ்சனமும் கொண்டுவைத்தேனழகனே! நீராடவாராய். (ச)

(காய்ச்சினவித்யாதி) நெல்லியோடே காய்ச்சின நீர் சடாரத்திலே பூரித்துவைத்தேன். உனக்கு ஸீதோஷ்ணங்கள் ஸமமாகப் பூரித்துவைத்தேன். (வாய்த்த புகழ்மணிவண்ணன்) "பேய்ச்சியுடைய வஞ்சனையிலே அகப்படாதே, அவளை நிரஸித்து உன்னை நோக்கித் தந்த நல்ல புகழையும், நீலரத்நம்போன்ற வடிவழகையுமுடையவனே!; வாராய்" என்றவாறே, "நீ பூரித்தவற்றை நானிருக்கிற விடத்தேதகொண்டுவா" என்ன; "அவைபூரிக்கலாமித்தனையொழிய, என்னுலே எடுக்கப்போமோ, நீவாராய்" என்று ப்ரார்த்திக்கிறள்.

ஸ்வா,—நாலாம்பாட்டு. (கஞ்சனித்யாதி)‡("பூதநாஸகடாதிகள்"

(காய்ச்சின நீரித்யாதி) உன்னுடைய திருமேனிக் கறுகுணமாக நெல்லியோடே காய்ச்சின திருமஞ்சநத்தைக் கடாரத்திலே பூரித்து வைத்தேன். (வாய்த்தவித்யாதி) பேய்ச்சியுடைய வஞ்சனையிலே அகப்படாதே, அவளை நிரஸித்து உன்னைநோக்கித் தருகையாலே நன்றான புகழையுடையனாய், அநுபவிப்பார்க்கு ஆகர்ஷகமாம்படி நீலரத்நம்போன்ற வடிவையுடையவனே! (மஞ்சனமாட நீ வாராய்) மாணிக்கத்துக்கு மாசேறினாப்போலே, உன் திருமேனியில் வந்தேறியானபுழுதி முதலானவை போம்படி திருமஞ்சநம் செய்ய வரவேணும். .... (ரு)

வ்யா;—நாலாம்பாட்டு. (கஞ்சனித்யாதி) கம்ஸப்ரேரித

"நெல்லியொடுகாய்ச்சினநீரை" என்றந்வயித்தர்த்தமருளுகிறார்(உன்னுடையவித்யாதி). 'கடாரம்" என்றது-கொப்பரையை. "பேய்ச்சிமுலையுண்ண" என்றதைக் கடாக்ஷித்து, "வாய்த்த புகழ்" என்றதுக்கர்த்தம் (பேய்ச்சியுடைய வித்யாதி). "மணிவண்ணன்" என்று நிர்மலனாயிருக்க, நீராடவழைப்பானென்னென்னவருளுகிறார் (மாணிக்கத்துக்கித்யாதி). ... ... (ரு)

அரு;—நாலாம்பாட்டு. (கஞ்சனித்யாதி) "புணர்ப்பினில்" என்றதுக்கு இன்னகாரியத்துக்கு இன்னனென்று வகுத்த வகுப்பினில் என்று சப்தார்த்தமாய், பலிதார்த்தம், (ப்ரேரிதனாய்) என்றது. (க) "ஊஹாநிதாந்ந்யயுனா

(க) பாக-க0-எ-சு.
‡ குண்டலிதம் வ்யாக்யாநத்தின் ஆரம்பத்திலும் காண்கிறது.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, சு-கி, சு-பா, கஞ்சன். நகள

ன்னுதே, ஸகடா ஸுரநிரஸநத்தை முற்படவாளிச் செய்கை யாலே, வேஷாந்தரபரிக்ரஹத்திலும் ஆவேஸம் கொடி காலையா லே யென்னுதல். *யுகே யுகே என்னுதல், கஞ்சன் வருத்துக்கற்பி த்து வரவிட்டதுக்காக வருகையன்றிக்கே, அவன் தன்னிலும் காட்டில் கடியனுயிறே சகடாஸுரன்தானிருப்பது;) இவனைக் கலக் கழியும்படியாக உதைத்து. (வஞ்சகப்பேய்மகள் துஞ்சவாய் முலை வைத்த பிரானே) அவள் கோலிவந்த மரணம் அவள்தன்னோடே போம்படி முலைவாய் வைத்தபிரானே) !.

(மஞ்சளித்யாதி) பற்று மஞ்சள் வாசியறிந்து பூசுகிற உனக் குத் தகுதியான மஞ்சளும், உன்நிறத்திலே ப்ரதிபிம்பிக்கும்படி நிறமுடைத்தான செங்கழுநீரின்வாசிகையும், ஆறிக்குளிர்ந்து பரி

ணுய் வந்த அதிக்ரூரனை ஸகடாஸுரனை, முலைவரவு தாழ்த்துச் சீறி நிமிர்த்த திருவடிகளாலே கலக்கழியும்படி யுதைத்து. (வஞ் சகமித்யாதி) தாய்வடிவு கொண்டுவந்த வஞ்சகியான பேய்ச்சி முடியும்படியாக, அவள் முலையிலே உன் திருப்பவளத்தை வைத்து உண்டவுபகாரகனனவனே! ஸகடாஸுரன் கையிலும்பூதனைகையி லும் அகப்படாமல் உன்னை நோக்கித்தந்த வுபகாரகனனவனன்றே வென்கை.

(மஞ்சளுமித்யாதி) உன் திருமேனிக்கு நிறம்பெறச் சாத்து கைக்கீடான மஞ்சளும், உன் திருமுடிக்கலங்காரமாகச் சாத்தத் தக்க செங்கழுநீர் வாசிகையும், உன் திருமேனிக்கநுகுணமாம்படி

ருனஸ்வனீ ஸமாகதாந்யுஜயதி வ்ரஜாகஸ்ஸைவாஸ்ய த்வைருதிதேயம்ஸுதஸ்யாபி ருதந் ஸ்ஸுசரிதாவுதக்ஷிபத் - ஒளத்தாகி கௌதஸ்ஸுக்யமஹாமஹஸ்விநீ ஸமாகதாந் யுஜயதி வ்ரஜௌகஸஃ। நைவாஸ்ருணோத்வை ருதிதம் ஸுதஸ்யஸா ருதந் ஸ்தநார்த்தீசரணாவுதக்ஷிபத்"என்கிறப்ரமாணத்தை உட்கொண்டு, "உதை த்து" என்றதுக்கு அர்த்தமருளுகிறார் (முலைவரவித்யாதி). (கலக்கு) அவயவ ஸந்நிவேசம். இவ்வபதாநங்களைச் சொன்னது திருமஞ்சநமாட வருகைக்கு உபயுக்தமான பலித்தத்தை யருளுகிறார் (சகடேத்யாதி).

மஞ்சள் முதலானவற்றுக்கு ப்ரயோஜநங்களையும் காட்டாநின்றுகொண் டு, சப்தார்த்தங்களு மருளுகிறார் (உன் திருமேனியித்யாதி). வாசிகையா வது-கல்யாணத்திலே சடைப்பூவாலே அடியகன்று நுனி கூர்மையாகப் புண்ணி அலங்காரார்த்தமாக நெற்றியிலே தொலுங்கர் தரிப்பர்கள்; அதைச்

http://acharya.org

ஈகஅ பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, ச-தி, நி-பா, அப்படங்கலந்தி.

மூ.—அப்படங்கலந்த சிற்றுண்டி யக்காரம் பாலில்கலந்து
சொப்படநான் சுட்டுவைத்தேன் தின்னலுறுதியேல்நம்பி!
செப்பிளமென்முலையார்கள் சிறுபுறம்பேசிச் சிரிப்பர்
கொப்பட நீராடவேண்டும் சோத்தம்பிரானிங்கேவாராய்.

மளிதமான சாந்தும், உன்நிறம்போலே யிருக்கிற அஞ்ஜநமும் மற்றும் வேண்டு முபகரணங்களும் கொண்டுவந்து வைத்தேன். இவையெல்லாம் மிகையாம்படியான வடிவழகை யுடையவனே! நீராடவாராய். .... (ச)

வ்வா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (அப்பமித்யாதி) நான் சிற்றுண்டியோடே சொப்பட வப்பம் சுட்டுப்பாலில் அக்காரம் கலந்துவை

ஆறிக்குளிர்ந்து மணத்திருக்கிற சாந்தும், உன்னுடைய திருக்கண்களுக்குச் சாத்துகைக்கீடான அஞ்ஜநமும் கொண்டு வந்து வைத்தேன். (அழகனே நீராடவாராய்) இவையெல்லாம் மிகையாம்படியான வழகையுடையவனே! உன்னழகு தோன்றும்படி திருமஞ்ஜநம் செய்ய வரவேணும். .... (ச)

வ்வா.—ஐந்தாம்பாட்டு. (அப்பமித்யாதி) அப்பத்தையும் அத்தோடே சேர்ந்த சிற்றுண்டியாகிற அபூப விசேஷத்தையும். (அக்காரம் பாலில்கலந்து) மாவிலே கருப்புக் கட்டியையிட்டுப்

சொல்லுகிறது. இத்தை "பார்ஷிங்கம்" என்று சொல்வர்கள்; இங்கே செங்கழுநீர் பூவாலே செய்ததென்று கருத்து. "நாறு" என்றது - குளிர்த்திக்கு முபலக்ஷணமாய், (க) "குங்குமமப்பிக்குளிர் சுகந்தம் மட்டித்து" என்ற பாசுரத்தை உட்கொண்டர்த்தமருளுகிறார் (ஆறியித்யாதி). "ஆறி" என்றது-சந்தநம் சேர்க்கும்போதுண்டானவெதுப்பு ஆற என்றபடி. (உன்னழகு தோன்றும்படி) என்றது-வந்தேறியான புழுதி முதலானவை போய் ஸ்வாபாவிகமான உன்னழகு தோன்றும்படி யென்கை. ... ... (ச)

ஆரு;-அஞ்சாம்பாட்டு. (அப்பமித்யாதி) "அக்காரம் பாலில்கலந்து அப்பம் கலத்த சிற்றுண்டி சொப்பட நான் சுட்டுவைத்தேன்" என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி, யதாக்ரமமாகச்சப்தார்த்தமருளுகிறார் (அப்பத்தையுமித்யாதி). "அப்பத்தையும் சிற்றுண்டியையும் சுட்டுவைத்தேன்" என்றபோது மாவில் ஏலாமல் கூடாமையாலே, (மாவிலே) என்றதுஅர்த்தஸித்தம். (கருப்புக்கட்டி).

(க) நா-தி-சு-கo.

http://acharya.org

த்தேன். (சொப்பட) நன்றுக. (தின்னலுறுதியேல்) அமுதுசெ
ய்யவேணுமென்று அதிலே உற்றிருந்தாயாகில். உறுதல் - விரும்
புதல். நம்பீ - பூர்ணனே!

செப்பிளமென் முலையார்கள் சிறுபுறம் பேசிச் சிரிக்கையால்
வந்த பூர்த்தியையுடையவனே! (சிறுபுறம்) ஸ்நேஹாதிசயத்தால்
தோற்றின புன்மைகளைச் சொல்லுகை. (சொப்பட நீராடவேண்
டும்) எல்லாத்தாலும் நன்றுக நீராடவேணும். (சோத்தம்பிரான்)
பிரானே! உன்னை ஸ்தோத்ரம் செய்கிறேன். .... (நி)

பாலே வார்த்துப் பிசைந்து. (சொப்படவித்யாதி) நன்றுக நான்
சுட்டுவைத்தேன். (சொப்பட) நன்றுக. (தின்னலுறுதியேல் நம்பி)
பிள்ளைத்தனத்தில் பூர்த்தியை யுடையவனே! அமுதுசெய்யவேணு
மென்று அதிலே உற்றிருந்தாயாகில், நீராடவேண்டுமென்றுமேலே
அன்வயம்.

(செப்பிளமென் முலையார்கள்) செப்புப்போலே யிருக்கிற ஸ்
நிவேசத்தையுடைத்தாய் இளையதாய் ம்ருதுவாயிருக்கிற முலையை
யுடையவர்கள். (சிறுபுறம் பேசிச்சிரிப்பர்) நீ நீராடாமலிருக்கிற
வடிவைக்கண்டால் தோற்றின புன்மைகளைக் காணுதவிடங்களிலே
சொல்லிச் சிரியாநிற்பர்கள். சிறுமை-புன்மை. புறம்பேசுகையா
வது-காணுதவிடத்தே சொல்லுகை. (சொப்பட நீராடவேண்டும்)
அதுக்கிடம்அறும்படியாகவும் நன்றுகநீராடவேணுமென்ன; அவ்வள
விலும் அவன்வாராமையாலே. (சோத்தம்பிரானிங்கேவாராய்)
பிரானே! உன்னைத்தொழுகிறேன், நீ இங்கே வாராயென்று அழைக்
கிறாள். .... (நி)

வெல்லாம். (பிள்ளைத்தனத்தில்) சிறுபிள்ளைத்தனத்தில். அதாவது - "அப்
பம்தா," "அம்மம்தா" என்று தாய்மாரைக்கேட்டுக்கொண்டேயிருக்கை.
(உற்றிருந்தாயாகில்) மிகவுமாசையுண்டாயிருந்தாயாகில். "நீராடவேண்டும்"
என்கிற க்ரியையை அங்கே அதுஷங்கித்துக்கொள்வதென்று திருவுள்ளம்
பற்றி அன்வயம் காட்டுகிறார் (நீராடவேண்டுமித்யாதி). நீராடாதே போனால்
நான் தருகிறதில்லையென்று கருத்து.

(தோற்றின புன்மைகளை) என்றது - திருமேனியில் காணப்படுகிற புழு
திமுதலான பொல்லாங்குகளை என்றபடி. "சிரிப்பர்" என்றவனந்தரம்,
"அதுக்கு இடமறும்படியாகவும்" என்றதன்யாஹரித்து அர்த்தமருளுகிறார்
(அதுக்கித்யாதி).

http://acharya.org

மூ.—எண்ணெய்க்குடத்தையுருட்டி யிளம்பிள்ளை கிள்ளியெழுப்பிக்
கண்ணேப்புரட்டி விழித்துக் கழகண்டு செய்யும்பிரானே!
உண்ணக்கனிகள்தருவ லெனிகடலோத நீர்போலே
வண்ணமழகியகும்பி மஞ்சனமாட நீ வாராய். (சு)

ஸ்வா;-ஆரும்பாட்டு. (எண்ணெயித்யாதி) க்ருஹத்திலுள்ளா ரெல்லாரும் அந்யபரராம்படியாக, எண்ணெய்க்குடத்தை யுருட்டி உறங்குகிற சிறுப்பிள்ளையைக் கிள்ளியெழுப்பி. (கண்ணேப் புரட்டி விழித்து) சிறு பிள்ளைகள் "பூச்சி" என்று பயப்படும்படியாகக் கண் ணே மாறவிழித்து; இந்த ஆவாரத்திலே தனக்கு வேண்டிற்றுச் செய்யலாமிறே. இதுவே யாக்ரையாக நடத்தவல்ல ஸாமர்த்த்ய த்தையுடைய நீம்பனே!

வ்யா.—ஆரும்பாட்டு. (எண்ணெயித்யாதி) அகத்திலுள் ளா ரெல்லாரும் அந்யபரராம்படியாக எண்ணெய்க்குடத்தை யுரு ட்டி. அத்தை இறைப்பார் வழிப்பாராய்க்கொண்டு வ்யாகுலப் படாநிற்கச் செய்தே; (இளம்பிள்ளை கிள்ளியெழுப்பி) அத்தைவிட் டிங்கே யோடிவரவேண்டும்படி-கிடந்தறங்குகிற சிறுப்பிள்ளையைத் தேளெறிந்தாப்போலே கீரிட்டுக்கூப்பிடும்படியாகக் கிள்ளியெழுப் பி. (கண்ணேப்புரட்டி விழித்து) அருகுநின்றவர்கள் முகத்திலே "அப்பூச்சி" என்று கண்ணினிமையை அகவாய் புறவாயாகப் புரட்டி விழித்து. (கழகண்டு செய்யும் பிரானே) இப்படி துஸ்

அரு;—ஆரும்பாட்டு. (எண்ணெயித்யாதி) எண்ணெய்க்குடத்தை உரு ட்டுகைக்கு ப்ரயோஜநம், தாய் முதலானார் பிள்ளைகளருகிருந்தால் கிள்ளியெ ழுப்பக்கூடாமையால், அவர்களெல்லாரும் அந்யபரராகை யென்று திருவுள் ளம்பற்றித் தாத்பர்யமளிகிறார் (அகத்திலித்யாதி). அந்யபரத்வத்தையை உப பாதித்துக்கொண்டு மேல்பதத்துக்கு ஸங்கதியைக் காட்டுகிறார் (அத்தை யித்யாதி). கிள்ளியெழுப்பினது மிகவும் நீம்பான ப்ரகாரத்தை ஸத்ருஷ் டாந்தமாக உபபாதிக்கிறார் (அத்தைவிட்டித்யாதி). (தேளெறிந்தாப்போலே) என்றது-தேள்கொட்டினாற்போலே யென்றபடி. (அகவாய்ப் புறவாயாகப் புரட்டி) என்றது-உள்ளிமையை வெளியிலே தெரியும்படி பண்ணியென் கை. "பிரான்" என்றது-ஸ்வாமி வாசகமாய், "ஸ்வதந்த்ரனே" என்று ப்ரகரீ ணைநுகுணமாக வர்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி, "கழகண்டு" என்றதுக் கர்த்த மருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). இப்படி இவன் நீம்புகளைச் சொல்லி ஸம்

http://acharya.org

மூ.—

கறந்தகற்பாலுந்தயிரும் கடைந்துறிமேல் வைத்தவெண்ணெய்
பிறந்ததுவேமுதலாகப் பெற்றறியே னெம்பிரானே!
சிறந்தகற்ற யலர்தூற்று மென்பதனுல் பிறர்முன்னே
மறந்து முரையாடமாட்டேன் மஞ்சனமாட நீ வாராய். (எ)

(உண்ணக்கனிகள் தருவன்) நீவிரும்பி அமுது செய்யும்படி காவல்பழம் முதலான பழங்கள் தருவன். (ஒலிகடலோதநீர்போலே வண்ணமழகிய கம்பீ) உன் திருமேனி தோன்றுவது நீராடினல் காண். .... (சு)

ஸ்வா;—ஏழாம்பாட்டு. (கறந்தவித்யாதி) கறவாத பாலில்லையிறே; என்-கையாலே நானே ஆயாஸித்துக்கறந்த நன்றுனபாலும்.

ஸஹமான தீம்புகளைச் செய்யும் ஸ்வதந்த்ரனவனே! ஒருத்தர் கையிலும் அடங்காதானு யிராநின்றாயே; ஆனலும், நான் இப்போது சொல்லித்தரச் செய்யவேணுங்காணென்று கருத்து.

(உண்ணக்கனிகள் தருவன்) நீ விரும்பி யமுது செய்யும்படி காவல்பழம் முதலான பழங்களைத்தருவேன். (ஒலிகடலித்யாதி) கோவிக்கிறகடலின் திரைக்கிளப்பத்தை யுடைத்தான ஜலம்போலே திருமேனியின் நிறமழகிய கம்பீ!. (மஞ்சனமாட நீ வாராய்) உன் திருமேனியில் அழகு தோன்றும்படி திருமஞ்சனமாட நீ வரவேணும். .... (சு)

வ்யா;—ஏழாம்பாட்டு. (கறந்தவித்யாதி) ப்ராப்தகாலங்களிலே கறந்தகல்லபாலும்; பாலுக்கு நன்மையாவது-நாழியும் உழக்கு

போதித்தால், "மஞ்சனமாடவாராய்" என்று அழைக்கக்கூடாதென்றதுக்கு அதுகுணமாகக் கருத்தருளுகிறார் (ஒருத்தரித்யாதி). தாயானவள் இப்படி ஸம்போதிக்கையாலே நான் இப்படி சொன்னத்தைச் செய்யவேணுமென்று பலிக்கிறதென்று திருவுள்ளம்.

"ஓத" என்றதினர்த்தம் (திரைக்கிளப்பம்) என்றது. (ஜலம்போலே) என்றது - ஜலத்தில் நிறம்போலே யென்றபடி. ... ... (சு)

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (கறந்தவித்யாதி) பாலானபோதே கறக்கை ஸித்தமாயிருக்க, "கறந்து" என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ப்ராப்தேத்யாதி). இத்தால் ரஸாதிசயமுண்டென்று திருவுள்ளம். ரஸாதிசயம் சொல்லியிருக்க, இனி நன்மையாவதென்னென்ன வருளுகிறார் (நன்மையாவதித்யாதி). (நாழியும்) என்றது-நாழிப்பாலுமென்றபடி. "நாழி

http://acharya.org

நன்மையாலது-காழியும் உழக்கு நெய் போருகை. (தயிரும்) அந்தப்பாலிலே உறைத்த தயிரும்; அது கடைந்து உறியிலே வைத்த வெண்ணெயும். நீ பிறந்தநாள் முதலாக நான்பெற்றறியேன்; பெறுகையாவது-நான் கை நீ அமுது செய்து ப்ரஸந்நனாயிறே நான் பெற்றதாவது. (எம்பிரானே) நீ கழநண்டாலே ஜீவிக்கும்போது அது இருவர்க்கும் பேறன்றே.

(சிறந்தவித்யாதி) "சிறந்ததாய்" என்றும், "நல்தாய்" என்றும் இரண்டிறே ராஜபுத்ரர்களுக்கு. நல்தாய்-பெற்றவள்; சிறந்ததாய்-வளர்த்தவள். இரண்டும் தானேயிறே. இவள் பிள்ளையை, "ஒளி மழுங்கும்" என்று பயப்பட்டு வளர்ப்பார் கையிலும் காட்டிக் கொடானே, ஸ்நேஹாதிசயத்தாலே; இரண்டாகிலிறே, ஒருவர்க் கொருவர் பிள்ளை குணஹாநிகள் சொல்லி அலர் தூற்றுவது; இரண்டும் தானேயாகையாலே மாட்டேனென்கிறாள். (பிறர் முன்

கெய்போருகை. (தயிரும) அந்தப்பாலிலே யுறைத்த தயிரும். (கடைந்தறிமேல் வைத்தவெண்ணெய்) அப்படி யிருந்துள்ள தயிரைக்கடைந்து தாழியிலே சேர்த்து உறிமேலே வைத்த வெண்ணெயும். (பிறந்தித்யாதி) நீபிறந்தவன்று தொடங்கி, என்நாயனே! இவை நான் பெற்றறியேன்.

(சிறந்தவித்யாதி) † குற்றமுண்டானாலும் மறைக்கக்கடவ மிகவும் ஸ்நேஹியான தாயானவள் தான் படிதூற்றாகின்றாளென்று

யும்" என்ற ச(ஜ)காரத்தால்-லோகத்தில் தாழிப்பால் உழக்கு நெய்யாதை அரிதென்று திருவுள்ளம். பிள்ளை அமுதுசெய்ததை "பெற்றறியேன்" என்ற க்லேசிக்கைக்கநுகுணமாக "நல்லபாலும்" என்ற ஸந்நிதியைக் கூட்டிக்கூறித் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அந்தவித்யாதி). (பாலிலே உறைத்ததயிர்) என்றது-பசலிலேயுண்டாய், க(ஹ)நீபூதமான தயிரென்றபடி. "எம்பிரானே நீவாராய்" என்றன்வயம் சொல்லலாயிருக்கச் செய்தேயும், "பெற்றறியேன்" என்றதைக் குற்றமாகக் கொள்ளாமைக்காக, "பிறந்ததுவே முதலாக எம் பெருமானே! கறந்த வித்யாதியைப் பெற்றறியேன்" என்றன்வயித்தருளுகிறார் (நீயித்யாதி). இப்படி ஸ்துதி பூர்வகமாகச் சொன்னல் குற்றமாகக்கொள்ளாவனென்று திருவுள்ளம்.

"சிறந்த" என்று மிகுதியாய், "நல்" என்று - ஸ்நேஹமாய், "பெற்றறியேன்" என்றதையும் கூட்டிக்கூறி அர்த்தமருளுகிறார் (குற்றமுண்டா

† (பா) சிற்றம்.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, சு-தி, அ-பா, கன்றினை. நூ-உ

மூ;—கன்றினை வாலோலைகட்டிக் கனிகளுதிரவெறிந்து [ய்போலும்
பின்றடர்க்கோடியோர்பாம்பைப்பிடித்துக் கொண்டாட்டினை
நின்றிறத்தேனல்லேன் நம்பீ! நீ பிறந்த திருவன்னாள்
நன்று நீ ரோடவேண்டும் காரணவோடாதேவாராய்

னே மடந்து முரையாட மாட்டேன்) பிறராகிறார் - உன்னுடைய தோஷகுணஹானிகளாலே காலக்ஷேபம் பண்ணுகிற மாத்ரமேயன்றிக்கே, குணத்திலேயும் தோஷாரோபணம் செய்யவல்ல சிசுபாலாதிகளுமுண்டிறே லோகத்திலே; இவை மறந்து முரையாட மாட்டேன். அபுத்தி பூர்வகமாகவும் வாய்விடமாட்டேன். .... (எ)

ஸ்வா;—எட்டாம்பாட்டு. (கன்றினையித்யாதி) சிலகன்றுகளின் வாலிலே ஓலையைக்கட்டி வெருட்டித்துள்ளுதல் பார்த்து, சில கன்றுகளையெடுத்து விளங்கனியுதிர வெறிந்து, அதன் பின்னே அக்ஷீணீயமான காளியன்படத்திலே ஓடிச்சென்று குதித்துப்பிடித்

லோகம் சொல்லுமதைப்பற்ற அங்ஙருடைய முன்பு அபுத்திபூர்வகமாயும் வாய்விடமாட்டேன். (மஞ்சனமாட நீ வாராய்) இப்படி உனக்கு ஸ்நேஹநியானவெனக்குப்ரியமாக மேமஞ்சநமாடவரவேணும்.

வ்யா;—எட்டாம்பாட்டு. (கன்றினையித்யாதி) கன்றுகளுமே யிக்கப்போனவிடத்தே வெருண்டு துள்ளியோடுமது காண்கைக்காக ஒருகன்றின் வாலிலே ஓலையைக்கட்டி, உன்னை நலிகைக்காகக் கன்றுகளின் நடுவே கலசிவந்து நின்றதோர் ஆஸுரமான கன்றைக்குணிலாகக் கொண்டு, ஆஸுரமான விளாவினுடைய பழங்கள் உதிரவெறிந்து. (பின்னித்யாதி) அதுக்குப் பின்பாக வோடிச்

ஜுஜுமித்யாதி). பாட்டெல்லாம் "மஞ்சனமாடவாராய்" என்கைக்கு ஹேதுவைச்சொல்லுமென்னுமத்தை தர்ஶிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதி).(எ)

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (கன்றினையித்யாதி) வாலிலேஓலைகட்டுகைக்கு ப்ரயோஜந பூர்வகம் சப்தார்த்தமருளுகிறார் (கன்றுகளித்யாதி). "கன்று குணிலா" என்ற பாசுரத்தை உட்கொண்டு, "கன்று குணிலாக" என்றதை இங்கேஅத்யாஹரித்து, "கனிகளுதிரவெறிந்து" என்றதுக்குச்சப்தார்த்தமருளுகிறார் (உன்னையித்யாதி). "குணில்" என்றது - எறிகைக்கு ஸாதகமான தடி கல் முதலானவற்றைச் சொல்லுகிறது. பின் தொடருகையன்றிக்கே, ஓடுகைக்கு வேறில்லாமையால், "ஓடித்தொடர்ந்து" என்றந்வயித்து அர்த்தமருளுகிறார் (அதுக்கித்யாதி). (அதுக்கு) பாம்புக்கு. "ஆட்டினாற்போலும்"

http://acharya.org

துக்கொண்டாட்டினையோ தான். அநுகூலரை வெருட்டியும், ப்ரதி கூலரை நிரஸித்தும், ப்ரதிகூல பயத்தாலே ஒதுங்கினரைத்துறத்தி ஓட்டிவிட்டும் செய்தாயோ தான். நீஇப்போது செய்கிற தீம்பால், அவையும் செய்தாயாக நான் கேட்டவையும் கூடுமிறே.

(நின்திறத்தேனல்லேன் நம்பி) உன்படிகள் எனக்குத் தெரிக் திருக்கிறதில்லை; அதுகிடக்கிடு. (நீபிறந்தநிருநன்னள்) திரு-ஓளப சாரிகம். அன்றிக்கே-திருநக்ஷத்ரமென்னவுமாம். நீ பிறவாதநா ளிறே பொல்லாதநாள். (நன்னள்) மாதாபிதாக்களுக்கும் பந்துக்க ளுக்கும் லோகத்துக்கும் பொருந்தின நாளாகையாலே நன்னளென்கிறது. பொருந்தாத நாளிலே பிறந்தாருமுண்டிறே; உனக்குத் தானும் நன்றான நாளிறே. (நீ நீராடவேண்டும்) ஒருநாளும் நீராசென்று, ஒரு பாம்பைப் பிடித்துக்கொண்டு ஆட்டினையோதான். நீ இப்போது செய்கிற தீம்பால் அவையும் செய்தாயாக நான் கேட்டதுவுங்கூடுமிறே. "துடர்ந்து" என்றது-க(ர்)திவாசியாய், சென்றென்றபடி.

(நின்னித்யாதி) உன்படிகளெனக்கொன்றும் தெரிகிறதில்லை; அதுகிடக்கிடு. (நீ பிறந்த நிருநன்னள்) நீ அவதரித்தவிலக்ஷணமான திருநக்ஷத்ரங்காணின்று. (நன்று நீ நீராடவேண்டும்) நன்றாக நீ திருமஞ்சநம் செய்யவேணும். ஒரு நாளும் நீராடாதாரும் பிறந்த நாளில் நீராடாதாரில்லையிறே. (நாரணவோடாதே வாராய்) ஸர்

என்றதினர்த்தம் (ஆட்டினையோதான்) என்றது; ஆட்டினையே என்றபடி. அதெங்ஙனேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நீ இப்போதித்யாதி). துடர்ச்சியே பின் போகையைச் சொல்லுகையால், "பின் துடர்ந்து" என்றல் பௌநருக்த்யம் வருமே என்ற சங்கையைப் பரிஹரிக்கிறார் (துடர்ந்தித்யாதி).

"நம்பீ" என்றதுக்கு - இந்தத் தீம்புகளால் பரிபூர்ணனே என்றர்த்தம் விவக்ஷித்து, அத்தை ஹேதுவாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, "நின்திறத்தேனல் லேன்" என்றதுக்கு-உன்ப்ரகார விஷயகஜ்ஞாநமுடையவளல்லேன்" என்று லக்ஷணயா அர்த்தமருளுகிறார் (உன்படிகளித்யாதி). "நீபிறந்த நல்திருநாள்" என்றந்வயித்து, "நீ பிறந்ததிருவோணம்" என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து, "நாள்-திநம்" என்னுமல், நக்ஷத்ரமென்கிறார் (நீ யித்யாதி). திருமஞ்சநம் செய்கை யில் ஆவச்யகதை தோன்றுகையால், அதுக்கு ஹேதுவைஅருளிச்செய்கிறார் (ஒருநாளுமித்யாதி). "நாரண" என்றதுக்குத்தானும் நாரபதார்த்தமாகை

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப,ச-தி, கூ-பா, பூணித்தொழு. நடரு

மூ.—பூணித்தொழுவினிற்புக்குப் புழுதியளைந்த பொன்மேனி
காணப்பெரிது முகப்ப னுகிலுங்கண்டார் பழிப்பர்
நாணித்தனையுமிலாதாய்! நப்பின்னை காணிற்சிரிக்கும்
மாணிக்கமே! என்மணியே! மஞ்சனமாட நீவாராய். (கூ)

டாதாரும் தந்தாம் பிறந்தகாளில் நீராடாதாரில்லையிறே. (காரண)
ஸாதாரண பரிபாலகமும் வேணுங்காண். .... (அ)

ஸ்வா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (பூணியித்யாதி) நல்ல பசுக்கள் அடைத்துப்பூட்டித் திறந்துவிடும் தொழுவத்திலே புக்கு. (புழுதியளைந்த பொன்மேனி காணப்பெரிது முகப்பன்) அதாவது - நீராட்டிக்காண்பதிலும்முக்த(ஷ்ட)பாவம்தான்றுதையாலே,மிகவும்ப்ரிய

வாத்மாக்களோடும் ஒழிக்கவொழியாத ஸம்பந்தத்தையுடையவனே! என்னுடைய சொல்லே மறுத்து ஓடலாகாதுகாண், வாராய்.

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (பூணியித்யாதி) பசுக்களடைத்துத் திறந்துவிடும் தொழுவிலே புக்கு. ஜாத்யுசிதமாகத் தொழுக்களிலே புகுந்து விளையாடா நிற்குமிறே. (புழுதியளைந்த பொன்மேனி) பால்யாநுகுணமாகப் புழுதியை யிருந்தளைகையாலே, அது திருமேனியெங்கும் வ்யாப்தமாகையாலும் பொன்னுக்குப் புழுதியேறினாப்போலே யிருக்கும்படியைப் பற்றச்சொல்லுகிறது. (காணப்பெரிதுமுகப்பன்) நீராட்டிக்காண்பதிலும் முக்த(ஷ்ட) பாவம்

யாலே, தன்னோட்டை ஸம்பந்தத்தாலே தான் நீராடவேணுமென்று இத்தை ஸஹேதுகமாக வருளுகிறார் (ஸர்வேத்யாதி). ... .. (அ)

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (பூணியித்யாதி) "பூணி" என்று-பசுக்களாய், "தொழு" என்று - கோ(ஷ்)ஷ்டமாய், அந்தப்பசுக்களிருக்கும்போது புக்குப்புழுதியளையக் கூடாமையால், அதுக்கநுகுணமாக வர்த்தமருளுகிறார் (பசுக்களித்யாதி). வீதியிலே விளையாடலாயிருக்க, தோழத்தில் ப்ரவேசிப்பானென் னென்னவருளுகிறார் (ஜாத்யுசிதமாகவித்யாதி). புழுதியேறினதிருமேனியை, "பொன்மேனி" என்றுசொழுதோற்றச்சொல்லப்போமோவென்னவருளுகிறார் (பால்யேத்யாதி).(க) "ரம்யாணாம் விக்ருதிரபி ப்ரியம் தநோதி" என்னுநின்றதென்று கருத்து. ரம்யாணும் விக்ருதிரபி ஸ்ரியம் தநோதி" என்னுநின்றதென்று கருத்து. காணும்போது உகப்பில் பெருமை - எத்தைக் காட்டிலுமென்ன, அந்த அவகியைக் காட்டா நின்றுகொண்டு ஹேதுபூர்வகமர்த்த மருளுகிறார் (நீராட்டியித்யாதி).(முக்த (ஷ்ட) பாவம்)என்றது-ஸுந்தரத்வமாதல்; மூடத்வமாதல்.

http://acharya.org

ப்பதிவன். (ஆகிலும் கண்டார் பழிப்பர்) உன்னைக்கண்டார் "ஒருத்தி பிள்ளை பெற்றவளர்த்தபடியென்?" என்று ஏசுவர்கள்.

(நாணித்தனையு மில்லாதாய் நப்பின்னை காணில் சிரிக்கும்) மைத்துனமையாலேஉன்னைக்காணில்நப்பின்னைசிரிக்கும்."காணில்" என்றது -" அவள் காண்பதுக்கு முன்னே வந்து கொள்ளாய், வந்துகொள்ளாய்" என்ன;வாராதே,"எவக்குஅதுதானல்லோவே ண்டுவது" என்ன; (நாணித்தனையு மிலாதாய்) என்னநிர்லஜ்ஜனே நீ. (இத்தனை) அல்பமென்றபடி. (மாணிக்கமே) மாணிக்கம்போலே விரும்பப்பட்டவனே? என்ன; அது போராமையாலே "என் மணி யே" என்கிறளாதல்;அன்றிக்கே;மாணிக்கத்திலும்முத்திலும்ஏறின

தோற்றுகையாலே, இப்படி யிருக்கிற உன் திருமேனியைக் காண் கைக்குமிகவும் விரும்பியிருப்பன். (ஆகிலும் கண்டார் பழிப்பர்) நான் உகந்திருந்தாலும் உன்னைக்கண்டவர்கள் "ஒருத்தி பிள்ளை பெற்று வளர்த்தபடியென்!" என்று ஏசுவர்கள்.

(நாணித்தனையுமிலாதாய்) ஏகதேசமும் லஜ்ஜையில்லாதவ னே! (நப்பின்னைகாணிற் சிரிக்கும்) நீ புழுதியும் உடம்புமாயிருக்கி றபடியை நப்பின்னை காணுமாகில் மைத்துனமையாலே சிரிக்கும். நாட்டார் பழிக்கு அஞ்சுகிறமாத்ரமோ, நப்பின்னை சிரிப்புக்கு லஜ் ஜிக்கவேண்டாவோ? நீ அது செய்யாதொழிகிறது - நிர்லஜ்ஜை கையாலிறேயென்று கருத்து. (மாணிக்கமே யென்மணியே) வடி வழகுக்கு ஒன்றும் உபமாகமாவதான்றில்லாமையாலே,அங்குமிங் கும் கதிர்பொருக்குகின்றஞள். மாணிக்கம்போலேயும் மாகதம்போ

பிள்ளைகள் புழுதியளைகை ஸ்வாபாவிகமாகையாலே க்ருஷ்ணனைப் பழிப்பரெ ன்று சொல்லக்கூடாதென்று திருவுள்ளம்பற்றி, "என்னைப்பழிப்பர்" என்று அத்யாஹாரமூட்கொண்டு அர்த்தமருளுகிறார் (நாணித்யாதி). (ஏசுவர்கள்) என்றதுக்கு "முன்பென்னை" என்றுசேஷம்.

திருமஞ்சனமாட வருகைக்கு " என்னைப்பழிப்பர் " என்றது-அப்ரதாந மாய், "நப்பின்னை சிரிக்கும்" என்னைப்ரதாநஹேதுவென்னுமத்தைக்காட்டர ங்கின்றுகொண்டு, " நாணித்தனையுமிலாதாய் நப்பின்னைகாணில் சிரிக்கும் " என்கிற ஸமுதாயாஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (நாணித்யாதி).

"இத்தனையும் நாணிலாதாய்" என்றந்வயித்தர்த்தம் (ஏகதேசமுமித் யாதி). (லஜ்ஜிக்கவேண்டாவோ) என்றது- (லஜ்ஜித்துநீராடவேண்டாவோ வென்றபடி.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப சு-தி, க0-பா, கார்மலி. கூ உள

மூ.—கார்மலிமேனிநிறத்துக் கண்ணபிரானெயுகந்து
வார்மலிகொங்கை யசோதை மஞ்சனமாட்டியவாற்றைப்
பார்மலிதொல் புதுவைக்கோன்பட்டர்பிரான்சொன்னபாடல்
சீர்மலிசெந்தமிழ் வல்லார் தீவினையாதுமிலரே. (க0)

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அழுக்கு ஒழிந்தப்ரகாசம்போலே நீராட்டித்திருமேனி காணவே ஜுங்காணென்னுதல்; (மாணிக்கம்) சருமாணிக்கம். அன்றிக்கே, மாணிக்கமேயுந்த மரகதமணிபோலே யிருக்கிறவளே யென்னுமாம் ஏய்தல் - ப்ரதிபிம்பம்.

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழி சுற்றூர்க்குப் பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

ஸ்வா;—(கார்மலியித்யாதி) நீர்கொண்டெழுந்த காளமேகத்தின் ப்ரகாசத்தையுடைய திருமேனியையுடையனுமாய், லோகபனுமாய், உபகாரகனுமானவனை, மிகவுமுகந்து. (வார்மலிகொங்கையசோதை) கச்சுஷிரியும்படி விம்முகிற முலையையுடைய யசோதை, கடாரலேயு மிருக்கிற வடிவழகையுடையவனே யென்கை. (மஞ்சனமாட நீவாராய்)இப்படியிருக்கிற உன்திருமேனியில் வந்தேறியான அழுக்குக் கழிந்து விளங்கும்படி திருமஞ்சனமாட வரவேணும். (கூ)

அவ;—நிகமத்தில் - இத்திருமொழி சுற்றூர்க்குப்பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

வ்யா.—(கார்மலிமேனிநிறத்து) நீர்கொண்டெழுந்த காளமேகத்திற்காட்டில் மிகுத்திருந்துள்ள திருமேனிநிறத்தையுடைய. (கண்ணபிரானெயுகந்து) ஆஸ்ரிதர்க்கு லோகபனுமாய் உபகாரகனுமானவனை ஆதரித்துக்கொண்டு. (வார்மலியித்யாதி) கச்சு லடங்காமல் விம்மும்படியான முலையையுடைய யசோதைப்பிராட்டி

அரு.—பத்தாம்பாட்டு. (கார்மலியித்யாதி) க்ருஷ்ணன் திருமேனிநிறத்துக்கு மேகத்தின்நிறம் ஸத்ருஶமாகவேண்டி, கறுப்பையும், மேகத்தின் நிறத்திற்காட்டிலும் திருமேனி நிறத்துக்கு மலிவுசொல்லுகையாலே, மேகத்தில் நிறத்திலுமிக்கயமும் தோன்ற விசேஷித்தர்த்தமருளுகிறார் (நீர்கொண்டிடித்யாதி). (மேகத்தில் காட்டில்) என்றது - மேகநிறத்திற் காட்டிலென்ற படி. "எம்" என்ற பஹுவசநத்துக்கர்த்தம் (ஆஸ்ரிதர்க்கு) என்றது. (விம்மூம்படியான) விஞ்சும்படியான. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் பூமியிலேகதேசமாகை

http://acharya.org

நீராட்டின ப்ராகாரத்தை. (க) "ஸவாரிணாமுத்யதசாரு ஸுரோஜோ- ஸவாரி ணாத்யதிசாரு சாத்மா" என்கிற ந்யாயத்திலேயிறே இவர் திருமஞ்சனமாட்டுவது. *ஞானநீர் கொண்டிறே இவராட்டுவது; அந்த ஞானமாவது - மங்களாசாஸந பர்யந்தமான பக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநமிறே. (பார்த்யாதி) ப்ரஹ்மலோகத்தளவன்றிக்கே, த்ரிபாத்விபூதியிலும் அடங்காமல் அதுக்குமேல்வருகான திருமாளிகையிலேயிறே இவர் புகழ் நிலைபெறுவது. கொன்மையாவது-இப்புகழ் அகாதிஸித்தமென்கை. "புதுவை" என்றது - ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரையிறே. புத்தூர் புதுவையாயிறே. இப்படிப்பட்ட திருப்புதுவைக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார் அருளிச்செய்த.

(சீர்மலிசெந்தமிழ்பாட வல்லார்) "எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அலங்காரம், சீர், தளை" என்றிப்போலே சொல்லுகிறலக்ஷணங்களுக்கு லக்ஷ்யமாயென்னுதல்; அவனுடைய குணவிசேஷங்களுக்கு மங்களாசாஸநம்பண்ணினசெந்தமிழென்னுதல். (செந்தமிழ்) ஆர்ஜவமானதமிழ்; அதாவது-நடைவிளங்குகை. அதுதானவது-அகாத(ஈடு)ஜலாந்தர்கதமாணரத்நம் அத்யாஸந்நமாம்படி தோன்றுமாபோலேயிறே, ஸப்ஸாரஸாகரமத்யேதேவகிபுத்ரத்நம்தோன்

மஞ்சநமாட்டின ப்ரகாரத்தை. (பார்மலியித்யாதி) பூமியிலடங்காத ஏற்றத்தையுடைத்தாய்ப் பழையதாயிருந்துள்ள திருப்புதுவைக்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வாருளிச்செய்த.

(சீர்மலி செந்தமிழ்வல்லார்) சீர்மலியகயாவது - சப்தலக்ஷணங்களில் குறைவற்றிருக்கையாலே அழகுபிக்கிருக்கை. அன்றிக்கே, பகவத்குணங்களால் நிறைந்திருக்கிற வென்னுதல். (செந்தமிழ்) ஆர்ஜவயுக்தமானதமிழ். அதாவது-சப்தத்திலுடைய †ப்ரஸந்நதையாலே உள்ளில் கிடக்கிற அர்த்தம் தானே ப்ரகாசிக்கும்படி

யாலே, "பார்மலி" என்று - பூமியிலடங்காமை சொல்லக்கூடாமையால், ஏற்றத்தையிட்டருளுகிறார் (பூமியிலித்யாதி).

பாடல்பதத்தை இங்கே அன்வயித்து ப்ரதிகக்ரஹணம் செய்கிறார் (சீரித்யாதி). ஆர்ஜவமாவது - கரணத்ரயைகரூப்யமாய், அதுண்டான விடத்தில் ஹ்ருதயம் ப்ரஸந்நமாயிருக்குமாகையாலே, அத்தை எதிட்டுக்காட்டுகிறார் (அதாவதித்யாதி).

... ... (கo)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

† (பா) ஸந்நிதியாலே.

http://acharya.org

அம்படி. (வல்லார்) ஸாபிப்ராயமாக வல்லாரென்றபடி. (தீவினையா தமிலரே) க்ரியாவிதப்ரவ்ருத்தியாலும் தீதானவினைகளொன்றுமில்லை. அதாவது - ஐஸ்வர்யகைவல்யாதிகள், தத்தத்ஸாதநங்கள், ஸ்வரூபாதநரூபமான ஸ்வகைங்கர்யங்கள், விஷயாதநரூபமான கைங்கர்யங்கள், இவையெல்லாம்தீவினையாகவிறே "தேய்த்துக்கிடக்க காலைட்டே ன்" என்கிற விவர் நினைத்திருப்பது. .... (கo)

பிள்ளைதிருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம் பத்து அஞ்சாம் திருமொழி,
பின்னை மணாளன் ப்ரவேசம்.

ஸ்வர;— கீழே "மஞ்சனமாட்டியவாற்றை" என்று திருமஞ்ஜனம் செய்தாராய் நின்றார். (உ) "கலையும் கரியும் பரிமாவும்திரியும் கானம் கடந்துபோய்" என்கையாலே (ங) "ஆலோஜ்யகுடவீம்விதி-அயோத்ய்யாமடவீம் விதி" என்கிற வர்த்தம் தோன்றில் த்யாஜ்ய யிருக்கை. (பாடல்) பாட்டுக்களே. (வல்லார்) இவற்றைஸாபிப்ராயமாகவல்லவர்கள். (தீவினையாதுமிலரே) தீவினையொன்றுமில்லாதவராவர். அவர்களுக்கு ஒரு துஷ்கர்மங்களுமில்லை யென்கை. (கo)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி இரண்டாம்பத்து
நாலாந் திருமொழி முற்றிற்று.

அவ.—(க)"எல்லாம் தெய்வநங்கை யசோதை பெற்றாளே" என்கிறபடியே அவதார ஸமயமே தொடங்கி இவ்வவதார சேஷ்டிதஸமெல்லாம் தானே முற்றூட்டாகவநுபவித்த யசோதைப்பிராட்டி, அவனுடைய அவதாரத்தின் மெய்ப்பாட்டால் வந்த பால்யாநுகுணமாக, அவனை "மஞ்சனமாடவாராய்" என்று

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ.

அரு;—பின்னைமணாளன்ப்ரவேசம்,—கீழ்த்திருமொழிக்கும்இத்திருமொழிக்கும் ஸங்கதி யருளிச்செய்வதாக ஆழ்வாருடைய வநுபவம் யசோதைப்பிராட்டியநுபவம் போன்ற தென்னக்கோலி, அவளுடைய அநுபவாதிசயத்தை ப்ரமாணபூர்வகமருளுகிறார் (எல்லாமித்யாதி). (எல்லாம்)என்றது - அவதார சேஷ்டிதரஸமெல்லாமென்றபடி. (தெய்வநங்கை) - தெய்வப்பிறப்பு

(க) பெரு-தி-எ-டி. (உ) தி-மொ-கு-க. (ங) (ரா-அ-சo-டி.

http://acharya.org

தயாஜ்ஞாதவ்யமாவது-கலியும் கரியும் பரிமாவும் திரியும்கானமிதே. இத்தை நினைத்திறே (க) "மித்ரபாவேந - மித்ரபாவேந" என்றும், "நத்யஜேயம் - நத்யஜேயம்" என்றும், (க) "ஸதாம் - ஸதாம்" என்றுமருளிச்செய்தது. ஆகையால் அங்கு மித்ரபாவம் கண்டு கால் தாழ்கிறானன்று. சிலர் இவ்வுரை த்யஜிக்கவேணுமென்ன; எங்கனே விடுவதென்று தரும்புகிறானன்று; அவர்கள் விடவேணுமென்று நிர்ணயிக்க,விடில் ஸத்துக்கள் கர்ஹிப்பர். அவர்கள் கர்ஹியாமல் என்னை விடுகையன்றேவுள்ள தென்றால், இத்தவார்த்தையில் கருத்தறிந்து இசைகைக்கு ஒரு திருவடி மஹாராஜர் முதலானரும் இங்கில்லை. ஆகையாலே காடுத்யாஜ்யமும் கடல்கரையும் கானவெண்கு முதலானரும் உபாதேயமாகத் திருவுள்ளம்பற்றியிறே, (உ) "ஸக்ருதேவ - ஏதத்வ்ரதம்மம-ஸக்ருதேவ-ஏதத்வ்ரதம்மம" என்று வெளியிட்டதும்.

அர்த்தித்து, அவன் அதுக்கிசையாமையாலே அநேக ப்ரகாரேண அநுஸரித்து உடன்படுத்தி மஞ்சனமாட்டித் தலைக்கட்டின வருத்தம், அவனுக்குத் திருக்குழல்வாருவதாக உத்யோகித்து அவன் † மிறுங்கியோடாமல் இசைந்து நிற்கைக்காக, லோகத்தில் சிறுப் பிள்ளைகளைக் குழல்வாருவார், அவர்களை வசப்படுத்துகைக்காக மருட்டிச் சொல்லுமாபோலே, இவனுடைய பால்யானுகுணமாக "அக்காக்காய்குழல்வாரவா" என்று பலகாலும் அவன் செவிகேட்கச் சொல்லிச் சீராட்டிக்கொண்டிருந்து திருக்குழல்வாரின ப்ரகாரத்தையும் தாமநுபவிக்க வாசைப்பட்டு, பாலகாப்ரகர்ஷத்தாலே தத்வஸ்தாபங்ராய்க்கொண்டு, தத்காலம்போலே தாமும் அவனைக் குறித்து அப்பாசுரங்களைச்சொல்லி, அவனைத்திருக்குழல் வாருகையாகிற ரஸத்தை யநுபவிக்கிறார் இத்திருமொழியில். .... *

ப்போலே பாக்யபூர்ணை. (மிறுங்கி) கடினப்பட்டு. அதாவது - ப்ரதிகூலித்தென்றபடி. (மருட்டி) மருளுண்டாம்படி பண்ணி. (செவிகேட்கச்சொல்லி) என்றவிடத்தில், "அக்காக்கை வந்து தனக்குக் குழல்வாருமென்று நெஞ்சில் படும்படி" "என்று கருத்து. திருமஞ்சனமாட்டின ரஸத்தை அநுபவித்தவநந்தரம், திருக்குழல் வாருகையை அநுபவிக்கிறரென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றுயிற்று. ... ... *

† (பா) பிணங்கி.

(c) Prapatti.org

(க) ரா-யு-கஅ-நஅ. (உ) ரா-யு-கஅ-நஅ.

ஸ்வா.—இவ்வளவேயோ? பக்ஷிஜாதங்களைப் பலவிடங்களிலும் ஆழ்வார்கள் ஆசார்யதுல்யராக்கி உபம்ஸகமும் தோன்ற தூதுவிடவும் கண்டோமிறே. (க) "திருத்தாய்" "கரையாய்" "சொல்லாய்" என்று, த்ரிகாலஜ்ஞர் பலரும் உளராயிருக்க, ஹிதவசஸாபேக்ஷராய்க் கேட்டதும் இவற்றையிறே. இவற்றில் வைத்துக் கொண்டு "பிள்ளாய்" என்றது இத்தையிறே. ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனான ஈஸ்வரனும் * மயர்வற மதிநலம்பெற்ற வாழ்வார்களும் அறிவார்களையும் அறிந்தார்களையும் அறியார்களாக நினைத்து, அறிவிக்கைக்காகவிறே இவற்றிலுடையஸ்துதிகமஸயராதிகளை அபேக்ஷிக்கிறதும்; இவ்வளவும்யோக்யமில்லாதகூடலிலவன் திருவுள்ளத்தில் கருத்தறியமுன்னிலையாக்கி அபேக்ஷித்ததும்; கூடல்கூடாமையாலே கர்ஹித்ததும். அந்த ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனைவவன்தான் திரியும்கானம் கடந்து தன் திருவுள்ளக்கருத்தை அறிவித்தால் பொறுப்பார்க்கருனி செய்தது அறியாமையாலன்றே.

காக்கையால் சொல்லுகிறது - முக்குணத்திரண்ட கற்றவளவன்றிக்கே, இரண்டிலே நெஞ்சுபொருந்தும்படி நின்றசேரானவர்களைக் குறித்து. நீ (உ) "எத்திறத்தும்வதோருபாயமில்லை - மாலை வாழ்த்தி வாழ்மினே?" என்று மங்களாசாஸநத்துக்கு ஆளாக உபதேசித்தாப்போலே, இவரும் தமோ குணப்ரசுரராயும் ரஜோகுணப்ரசுரராயுமிருக்கிறவர்களை, "காக்கை" என்கிற வ்யாஜத்தாலே ப்ரபத்தியில் க்ரியாபதத்துக்கு முற்பாடன் அவனை ப்ரகாரத்தையுணர்த்தி மங்களாசாஸநத்திலே சேர்ப்பதாக வந்து குழல் வாராயென்கிறார்.

இந்த குணத்வயம் இதின் பக்கல் கண்டபடி யென்னென்னில்; அப(ஏ)க்ஷ்யபக்ஷணங்கள், நிஷித்தங்கள் அத்யந்தநிஷித்தங்கள் பக்ஷிக்கையாலும், பிண்டத்திரளையும் பேய்க்கிட்ட நீர்ச்சோறும் ஸ்நாநம் செய்து ஜீவிக்கையாலும்; * பித்ர்யமான கர்மங்களிலே சில பிண்ட விசேஷங்களையும் பிசாசாராதனை முதலான பிண்டங்கள் தண்ணீர்கள் முதலானவற்றை பூதயஜ்ஞமாத்ரமே யன்றிக்கே வரித்து இதுக்கே இடவேணுமென்னும் நிர்பந்தமுண்டாகையாலும், இனம்சேர்ந்து ஜீவிக்கு மபிமாந விசேஷங்களாலும், ஸ்வபுத்ரர்களோடே பர

(க) தி-மொ-கo-கo-க. (உ) தி-ச-வி-சு அ.

http://acharya.org

ஸ்வா.—

புத்ரர்களையும் ஸ்வீகரித்து வளர்த்துப் பரிணமித்தவரே தல்யஷிகல்ப விசேஷ ரூபஸித்தியும் பாராமல், வ்யவஸ்த்திதமான வாக்வ்யவஹார மாதர்யஸித்திகண்டு அங்கீகரியாத வளவேயன்றி-க்கே,கர்ப்பதோஷ நிரூபணம்செய்து நீக்குகிற அஸஹமாநத்வத்தா, லும் தன்னினமொழியமற்றோரினம் கூடிஜீவியாமையாலும்,கண்டக ப்ரபத்தியாலே ப்ராணன் பெற்றோமென்று கர்வித்து, அஸ்த்ரமே ஒரு கண்ணழிவுசெய்ததறியாமையாலும். (க)"மித்ரஸாபயகங்கர்ஷ்-மித்ரமௌபயிகம் கர்த்தும்" என்றும், (உ)"பாபானாம்வா சுபானாம்வா பாபாநாம்வாசுபாநாம்வா" என்றும் ப்ரதிகூலனையும்அநுகூலாக்ரே ஸரனையும் வாசியறத்திருத்தப்பார்த்துத் திருத்தமவருண்டாயிரு க்க, இவள் திறத்திலும் சுப்பினபிழை உணராமல் ஜ்யேஷ்டாதேவித் குக்கொடியாய்ப் ப்ராணனை நோக்கித் திரிகையாலும், இவற்றாலே மடியகத்துச் செல்வம் பார்த்திருக்கும் குணத்வய நிஷ்டர்படி சொல்லலாமிறே.

இனி லோகத்தில் பிள்ளைகளை அழுகை மருட்டுகைக்காக, "அக் காக்காய், சுக்குருவி, சந்திராவா" என்றுப்போலே சொல்லுகிற லோகோக்தி வ்யாஜத்தாலே சொல்லுகிற யசோதை பாசுரத்தை உட்கொண்டு குணத்வய ப்ரசுர் முதலாகவெல்லாரையும் "அவன் முற்பட்டு உங்களைச்செய்த ப்ரபத்தியால்வந்த தோஷத்தை உணர் ந்து நீக்குங்கோள்" என்று குழலி வ்யாஜமாக்கி மங்களாசாஸநத்தி லே மூட்டுகிறார். இப்படிப்பட்ட அஜ்ஞரை முதலாக விஷயீகரிப் பானென்னென்னில்; "அஜ்ஞனை விஷயப்ரவணனைத் திருத்திமேல் கொண்டு போகலாம்; ஜ்ஞாநலவதுர்விதக்தனை அஹங்காரக்ரஸ் தனைப்போலே ஜ்ஞாநவானை விஷயப்ரவணனையும்திருத்தவொண் ணாது" என்று பிள்ளைலோகாசார்யரருளிச் செய்கையாலும், இவர் களைமுற்பட விஷயீகரித்தாரென்னவேணும். இனி,அஜ்ஞாந பூர்த்தி யுள்ளது தமோகுண ப்ரசுரரும் ரஜோகுண ப்ரசுரருமாயிருக்கிற வர்களுக்கிறே.

இவர்(ங)"கூழாள்" என்றது-ஆரையென்னில்;அந்யசேஷபூதரை. அந்யரான சேஷிகளில்லாமையாலும், அந்யசேஷத்வவிதி யில்லா

(க) ரா-ஸு-உக-கக. (உ) ராயு-ககசு-சஉ. (ங) தி-பல்லா-ங.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி உ-பது-திபின்னமணாளன்ப்ரவேசம். ஙஙங

மூ.—பின்னமணாளனைப் பேரில்கிடந்தானை
முன்னையமரர் முதல்தனி வித்தினை
என்னையுமெங்கள் குடிமுழுதாட்கொண்ட [வாராயக்காக்காய்.
மன்னனைவந்து குழல்வாரா யக்காக்காய் மாதவன்றன்குழல்

அவன் திருவுள்ளத்திலே சேர்க்கையே ப்ரயோஜநமாகக்குழல்வாரா யெனகிறார்.

கீழே திருமஞ்சனவ்யாஜத்தாலே மோக்ஷோபாயம் அவனை வரித்திருக்கிறப்ரபத்தி நிஷ்டர்களும், அங்யஸாதநபராய், அங்ய ப்ரயோஜநபராய் அவனை மோக்ஷப்ரதனை நினைத்திருக்குமவர் களாலும் வந்த அழுக்குப்போக விவேக ஜலத்தாலே திருமஞ்சனம் செய்தாராய் நின்றார். இனி இதில்(க) ப்ராமயந்—"ப்ராமயந்" "எனும் (உ) "யதாநியுக்தோஸ்மி ததாகரோமி-யதாநியுக்தோஸ்மிததாகரோமி" என் றும், (ங) "தேந விநாத்ருணமபிநசலதி-தேநவிநாத்ருணக்ரமபிநசலதி" என்றும்! (ச) "கரவம் - அகரவம்-கரவம், அகரவம்" எனும் சொல் லுகிறப்ரமாணங்களின் கருத்தறியாத வளவேயன்றிக்கே (ஞ) "நவி வாளின் னுமண்ணுகின்றாய்"? (ட)"ஆற்றங்கரை வாழ்மரம் போல ஞ்சு கின்றேன்" (ண) "ஆறுசமயம்புகைத்தான்" (த) "மாட்டாத பலசமயமதி கொடுத்தாய்" என்றப்போலே ஆழ்வார்களருளிச் செய்த பாசுரங்களிலும் ஸம்ப்ரதாய மில்லாதாரும் "ஸகலப்ரவ்ருத் திகளையும் ஸதாகாலமும் அவனே ப்ரேரகாதிகளாலே செய்விக்கி றான்" என்று தோஷத்தை அவன் தலையிலே யேறிட்டு வ்யவஹரித் தப்போருகிற குணத்வயாதிக ரெல்லாரையும் காகஸமராக்கி, ஸம் போதித்து அழைத்து, "அவனுடைய ஸ்ருதி சமக ஸ்மருதிகளில் தோஷமில்லை; நீங்கள் அவன்தலைமேல் ஏறிட்ட தோஷங்களை நிபுணசார்ய ஸேவையாலே எல்லாமுன்மேலன்றிப் போகாதென்று நீங்க ளேறிட்ட பொல்லாங்குகளை நீக்கப் பாருங்கோள்" என்று யசோதை அழுகைமருட்டுகைக்கு காக்கையை அழைத்து "குழல் வார" என்றுபாசுரத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்.

ஸ்வா;—முதற்பாட்டு; — (பின்னேயித்யாதி) ப்ரபத்திக்குப்

வ்யா.—முதற்பாட்டு, {பின்னமணாளனை} ப்பின்னைப் பிரா

(க) கீ-கஅ-சுக. (உ) (ங)
(ச) தை-ஆ. (ஞ) தி-வாய்-எ-க-க. (ட) தி-மொ-கக-அ-க.
(ண) ச-திருவ-ஙஅ. (த) தி-வாய்-ஈ-க-ச.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி,உ-ப,டு-தி,க-பா,பின்னமணாளன். நகரு

புருஷகாரம்முன்னாகவேணுமிறே. (க) ''பின்னைமெய்ம்மணத்தோள் மகிழ்பிடை'' என்னக்கடவதிறே. ''ஸ்ரியஃபதி'' என்னுமாபோலே, (பேரில் கிடந்தானை) அவள் கற்பனையிறே திருப்பேரிலே கண்வளர்ந் தருளுகிறது.

(முன்னையமரர் முதல்தனிவித்தினை) அமரர்க்குமுன்னை, நித்ய ஸூரிகளுக்குமுன்னேடிக் காரியம்பார்க்கு மவனை. ''பின்னைமணாள

ட்டிக்கு வல்லபனானவனை. இவ்வவதாரத்துக்கு ப்ரதாநமஹிஷி இவளிறே. மேன்மைக்கு ஸ்ரியஃபதியென்னுமாபோலேயிறே, நீர்மைக்கு இவளுக்கு வல்லபனென்கிறதும். (பேரில் கிடந்தானை) அதுக்குமேலே ஒரு நீர்மையிறேயிது. அவதார ஸௌலப்யம் போலன்றிறே அர்ச்சாவதார ஸௌலப்யம். (உ) ''கொம்பனார் பின்னை கோலங்கூடுதற்கேறு கொன்றுகந்-தென்திருப்பேருள்மேவு மெம்பிரான்'' என்கையாலே-பின்னை மணாளனைதுக்கும் பேரில் கிடந்ததுக்கும் ஓரு சேர்த்தியுண்டிறே; ஆபின்னைப் பிராட்டியைத் திருமணம் புணர்ந்து, பின்பு அவளோடேகூட வந்து கண்வளர்ந்தருளிற்றுத் திருப்பேரிலேபோலே காணும்.

(முன்னையமரரித்யாதி) கீழ்ச்சொன்ன நீர்மைக்கெதிர்த்தட்டான மேன்மையைச் சொல்லுகிறது. (ங) ''யத்ரயுக்ரேஸாதாரண்யஸ்ய

அரு.—முதற்பாட்டு. (பின்னையித்யாதி) மற்றைப்பிராட்டிமாரிருக்க, இவளே திரூபகமாக வெடுத்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இவ்வவதாரத்துக்கித்யாதி). ''இடைக்குலத்தில்பிறந்தவளாகை- நீர்மைக்குப்ரகாஶகம்'' என்று, (ப்ரதாநமஹிஷி) என்கிறரென்று கொள்வது. இப்ப்ரதாந்யம்தன்னை உபபாதிக்கிறார் (மேன்மைக்கித்யாதி). (அதுக்கு மேலே) என்றது - பின்னை மணாளனை நீர்மைக்கு மேலேயென்றபடி. ''பின்னை மணாளனை'' என்றவநந்தரம், ''பேரில் கிடந்தானை'' என்கைக்கு நியாமகமேதென்னவருளுகிறார் (கொம்பனாரித்யாதி). இச்சேர்த்திக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (நப்பின்னையித்யாதி). நப்பின்னையோட்டை ஸம்ஸ்லேஷத்துக்குஏகாந்தமான தேசமென்று கருத்தென்று திருவுள்ளம்.

(கீழ்ச்சொன்ன நீர்மை) என்றது-அர்ச்சாவதார ஸௌலப்யம். இந்த ஸௌலப்யம் குணமாகைக்காக பரத்வத்தைச் சொல்லுகிறரொன்று கருத்து. கீழ் தாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்து, ப்ரமாணபூர்வகம் சப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (யத்ரேத்யாதி). ''முதல்'' என்றதினர்த்தம்{சேஷித்வேநப்ரதாநனை

(க) தி-வாய்-க-எ-அ. (உ) தி-மொ-டு-சு-அ. (ங) புருஷஸூக்தம்

http://acharya.org

ன்'' என்றல் முன்னேயமரர்வரக்கடவது, இதுதானிறே இவர்க்கு தோள்வலியும் ஆள்வலியும். (முதல்தனிவித்தினை) இந்த விபூதிக்கு த்ரிவிதகாரணமுமானவனே. (என்னேயுமெங்கள் குடி-முழுதாட்கொண்ட) *ஏழாட்காலும் பழிப்பற்ற வெங்கள் குடி-முழுதும். குடிக்குப் பழிப்பாவது-ப்ரதமாக்ஷரத்திலே த்ரிவிதஸம்பந்தத்தையும் மாறுடி யைல சாஸ்த்ரங்களையும் சேர்த்து ஒரிதரூப கைங்கர்யமான மங்களா சாஸநம் செய்யமாட்டாதிருக்கை. இப்படிப்பழிப்பற்றிருக்கிற வெங் கள் குடி-முழுதும், அக்குடியிலே பிறந்திருக்கிற வென்னேயுமடிமை கொண்ட. (மன்னனே) நிலையையுடையவனே. ''ஆளுமாளார்'' என்கிற எங்கள் குடி-முழுதும் என்னேயுமாண்டு கொண்டு போரவல்லவ னென்று ''மன்னன்'' என்கிறார். (வந்து குழல்வாராய்) நீராட்டி விட்டால் குழல்வாரவும் ப்ராப்தமிறே. ''அவன் கப்பின்னேயையும், முன்னேயமரரையும் முன்னிட்டுப்ரபத்தி பண்ணிற்று, இவனுக்கு மங்களாசாஸநருசியை விளைக்கைக்கிறே'' என்றறிந்து தத்தகபிமத ஸாதநங்களில் கூட்டின ப்ரபத்திச் செடியை நீக்கி குழல்வாராய். (அக்காக்காய்) காக்கைவ்யாஜம். தா(ஔ) த்வர்த்ததால் வந்தரக்ஷண தர்மத்தை காக்கைஎன்று சேதந ஸமாதியாலே ஸம்போதிக்கிறு ரென்னுதல். காரணத்வம் சேஷித்வநிபந்தநமேயாகிலும் ரக்ஷணத் திலேயிறே ஊற்றம். ஆகையால் அகார சப்தவாச்யத்தை கௌரவ வஸ்து நிர்தேஶத்திலேயாக்கி ''அக்காக்காய்'' என்கிறாராகவுமாம்.

ஸ்வா-யத்ரபூர்வே ஸாத்யாஸ்ஸந்தி தேவாஃ.'' என்கிறபடியே பகவ தநுபவத்துக்கு முற்பாடரான நித்யஸூரிகளுக்கு சேஷித்வேநப்ர தாநனுய், அவர்களுடைய ஸத்தாதிகளுக்கும் தா(ஔ)ரகாதிகளுக் கும் தானே ஹேதுவானவனே. (என்னேயுமித்யாதி) தனக்குப்பரிந் தன்றி உளேனுகாதவென்னேயும் *ஏழாட்காலும் பழிப்பில்லாத எங்கள் குடியிலுள்ளாரெல்லாரையும் ஸ்வரூபாநுரூபமான வடிமை யைக்கொண்ட. (மன்னனே) ராஜாவானவனே. (வந்துகுழல்வாரா யக்காக்காய்) இது சிறுப்பிள்ளைகளைக் குழல்வாருவார் சிராட்டா

ய்) என்றது. (தாரகாதிகள்) என்றது - தாரகபோஷக போக்யங்கள். அதாவது கைங்கர்யமென்றபடி. ''தனி'' என்றதினர்த்தம்-தானே யென்றவத(ஃ)ரித் தது. ''முன்னேயமரர்'' இத்யாதியாலும்வம்சொல்லியிருக்க, ''மாதவன்''

http://dli.ernet.in

மூ.-பேயின்முலையுண்ட பிள்ளையிவன் முன்னம்
மாயச்சகடு மருது மிறுத்தவன்
காயாமலர்வண்ணன்கண்ணன்கருங்குழல் [வாராயக்காக்காய்.
தூய்தாகவந்துகுழல்வாராயக்காக்காய் தூமணிவண்ணன்குழல்

"அவன்தலையில் சிடுக்குப்போலாயிற்று உங்கள்தலையிலழுக்குப் போவது" என்றுகாகமெல்லாரையும் அழைத்து அவன்குழலில் சிடுக்கையறுத்து சிதசிதீஸ்வர தத்ஸ்வபாவங்களைப்பிரித்து, நெடுகப் பார்த்தறிந்து, அவன் தலையில் தோஷத்தையொழித்து உங்கள்தலையிலேவைத்துக் கொள்ளுங்கள். வந்து குழல்வாருங்கோளென்கிறார். (மாதவன் தன் குழல்வாராய்) பின்னைமணாளனைக்குறித்து; மாதவனுடையவனே. ஆகையாலே நீர்துஷ்டனென்கிறார். அவன் நிர்தோஷனை வளவேயன்றுகாண்; ஸமஸ்தகல்யாணகுணத் மகன்காண். குணத்திலே தோஷதர்ஶனம் பண்ணுதேகொள்ளென்கிறார். (க) 'ஸுரிவந்ஸ்மச்ச - ஸுக்ரீவம்காத மிச்சதி' எனகிற ப்ரபத்தியால் வந்த குறைதீருவதும், (உ) 'உன் தோழியும்பி யெம்பி' என்று அவன் ப்ரபத்திபண்ண, நீங்கள் குறைவாளராய் நின்றகுறை தீருவதும், 'பின்னைமணாளன்' என்று ப்ரபத்தி பண்ணினால்" என்னும் கருத்தாலே, வந்து குழல்வாராயென்கிறார். .... (சு)

ஸ்வா;—இரண்டாம்பாட்டு. (பேயித்யாதி) குணத்தில் தோஷதர்ஶனம் பண்ணினவந்த பேய்ச்சி பட்டதுபடாதே கொள்ளுங்கோகச் சொல்லும் பாசுரம். (மாதவனித்யாதி) நீர்மைக்குப் பின்னைமணாளனைப்போலே, மேன்மைக்கு ஸ்ரியஃபதியானவனுடைய குழல்வாராய் வந்தக்காக்காய். (க)

வ்யா;—இரண்டாம்பாட்டு. (பேயின்முலையுண்ட பிள்ளையிவன் முன்னம்) முன்னம் காய் வடிவு கொண்டுவந்த பூதனையுடைய முலை என்று புரு பரத்வம் சொன்னால் புருருக்தமன்றே வென்னவருளுகிறார் (நீர்மைக்கித்யாதி). அவ்விடத்தில் அப்போதில் கிடக்கைக்கு ப்ரதிகோடித்தவோதவும், இங்கு "பின்னைமணாளன்" என்கைக்கு ப்ரதிகோடித்தவோது மருளிச்செய்தாரென்று திருவுள்ளம். ... ... (க)

அரு;—இரண்டாம்பாட்டு. (பேயித்யாதி). (முன்னம்) என்றதுக்கு, (இருந்துண்ட) என்றத்தோடன்வயம். "பிள்ளை" என்றதின் பலிதார்த்தம்

(க) ரா-கி-ச-கஷ். (உ) தி-மொ-நி-அ-க.

http://acharya.org

ளென்கிறார். (பிள்ளைபிழை) பிள்ளைத்தனத்தில் புரையில்லாதவன். (முன்னம்மாயச் சகடும் மருதும் மிறுத்தவன்) அப்படிப்பட்ட க்ருத்ரிமத்தையுடைய ஸகடாஸுரனையும் யமளார்ஜுநங்களையும் நிரஸித்தவன்.

(காயாமலர் வண்ணன்) ஆத்ம குணங்கள் மிகையாம்படி அப் போதலர்ந்த செவ்விக்காயாமலர்போலேயாய், அநுகூலரை எழுத் திடுவித்துக் கொள்ளும் வடிவழகு படைத்தவன். (கண்ணன்) விரு பனைவும் விடவொண்ணாத ஸௌலப்ய்த்தையுடையவன். (கருங் குழல்) குழலுக்கு ஒரு போலி காணுமையாலே வெறும்புறத்திலே

யை-தாய்முலையுண்ணுமாம்போலே யிருக்குண்டு முக்த(ஸ்)னிவன். இவனுக்குப் பிள்ளைத்தனத்தில் புரையில்லையாகில் அவள் முடிந்தபடி யென்னென்னில்; ப்ரதிகூலித்துக்கிட்டினர் முடியக்கடவதான வஸ் துஸ்வபாவத்தாலே முடிந்தவித்தனை. (மாயச்சகடமருதமிறுத்த வன்) அதுக்குப் பின்பு, கண்வளர்ந்தருளா நிற்கச்செய்தே அஸு ரா விஷ்டமாய் நலியவந்த க்ருத்ரிமமான சகடத்தையும், தவழ்ந்து போகா நிற்கச்செய்தே நடுவே நலிவதாக நின்ற யமளார்ஜுநங்க ளையும் காலாலும் தடைகளாலும் தள்ளி முறித்துப்பொகட்டவன்.

(காயாமலர்வண்ணன்) ஆத்மகுணங்கள் மிகையாம்படி அப் போதலர்ந்த செவ்விக்காயாம்பூப் போலே, அநுகூலரை † எழுத் திடுவித்துக் கொள்ளும் வடிவழகு படைத்தவன். (கண்ணன்) விரு பனைவும் விடவொண்ணாத ஸௌலப்யத்தையுடையவன். (கருங் குழல்) குழலுக்கு ஒரு போலி காணுமையாலே வெறும்புறத்திலே,

(முக்தன்) என்றது. (அதுக்குப் பின்பு) பூதநாநிரஸநத்துக்குப் பின்பு. (கா லாலும்) இத்யாதியில்-காலால் சகடத்தை முறித்தானென்றும், தடைகளால் மருதுகளை முறித்தானென்றும் கண்டுகொள்வது.

காயாமலர் போலேயிருக்கிற வண்ணத்தை - வடிவையுடையவனென்ற சப்தார்த்தத்தையும் தாத்பர்யார்த்தத்தையு மருளுகிறார் (ஆத்மகுணங்களித் யாதி). (மிகையாம்படி) என்றதற்கு, (எழுத்திடுவித்துக் கொளளும்) என்றதோடந்வயம். (விட வொண்ணாத) என்றது - அநுகூலர்க்கு விட வொண்ணாத வென்றபடி. "இறுத்தவன்" என்னுமளவால் ப்ரதி கூலர் மண்ணுண்ணும்படியும், "கண்ணன்" என்னுமளவால் அநுகூலர்

† (பா) எழுதுவித்துக் கொள்ளும்படி.

http://acharya.org

மூ.—திண்ணக் கலத்தில் திரையுறிமேல் வைத்த
வெண்ணெய் விழுங்கி விரையுறுதங்கிடும்
அண்ணலமர் பெருமானேயாயர்தம் [குழல்வாராயக்காக்காய்
கண்ணனேவந்து குழல்வாரா யக்காக்காய்கார்முகில்வண்ணன்

கருங்குழலென்கிறார். (தூய்தாக வந்து குழல்வாராயக்காக்காய்) அவன் குழலிலொரு அழுக்கில்லை; நீங்களறியாமையாலே உண்டாக நினைத்ததுவே யுள்ளது. (தூமணிவண்ணன்) காயாம்பூவுக்கு விவர்ணமுண்டானாலும், ஒருபடிப்பட்ட நீலரத்நம் போலே வடிவழகு படைத்தவனென்கிறார். (உ)

ஸ்வா;—மூன்றும்பாட்டு. (திண்ணவித்யாதி) ஒருவரால் கலிப்பிக்கவொண்ணுதபடி மேல்மரத்திலே சொருகிக்கட்டி, கள்ளக் கயிறருவி வைத்த. வைக்குமதொழிய வைத்தவர்களாலும்

கருங்குழலென்கிறார். (தூய்தாகவந்து குழல்வாராய்) நன்றுகவந்து குழல்வாராய். தூய்தாக வாருகையாவது-அலகாய்ச் செப்பம் கிடக்கும்படி வாருகை. (தூமணிவண்ணன்.) பழிப்பற்ற நீலரத்நம் போலேயிருக்கிற வடிவையுடையவன். காயாம்பூப்போலே போதுசெய்யாதே ஒரு படிப்பட்டிருக்கும் நீலரத்நம் போன்ற வடிவழகையுடையவனென்கை. .... (உ)

வ்யா;—மூன்றும்பாட்டு. (திண்ணக்கலத்து) சிக்கென்ற கலத்திலே. கோல்களாலே மாறியடித்தாலும் ஈடுபடாத கலமென்கை. (திரையுறிமேல்வைத்த) பெரிய வுறிமேலே வைத்த. திரையுறியாவது-சுயிற்றுப் பின்னலாகக் கொண்டு சமைத்த, பெரிய

வாழும்படியும் சொல்லிற்றுயிற்றென்றுதிருவுள்ளம். (செப்பம்கிடக்கும்) என்றது - அழகியதாயிருக்கு மென்றபடி. "காயாமலர் வண்ணன்" என்றதற்கால் நைல்யம் சொல்லியிருக்கவும், "மணிவண்ணன்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (காயாம்பூவித்யாதி). (போதுசெய்கை) மொட்டிக்கையும், விகஸிக்கையும். ... ... (உ)

அரு;—மூன்றும்பாட்டு. (திண்ணவித்யாதி) (கோல்களாலே மாறியடித்தாலும்) என்றது - ஒரு கோலாலே அடித்து அத்தை விட்டுப்பின்னேயும் ஒருகோலாலே அடித்து, இப்படி அநேகப்ரகாரேண வடித்தாலுமென்றபடி. (ஈடுபடாத) நோவுபடாத. அதாவது-சிதிலமாகாதவென்றபடி. "திரையுறிமேல் திண்ணைக்கலத்தில் வைத்தவெண்ணெய்" என்றந்வயம் திருவுள்ளம்

http://acharya.org

வாங்கவொண்ணுதபடியாகவிறே வைத்தது. அன்றிக்கே - திரைக் கயிறுகள்சூழ நாற்றிக் கண்ணித்தெறித்த உறியென்னவுமாம். (வெண்ணெய்விழுங்கி) ''வெண்ணெயானத்தைப் பாத்ரத்தை நீக்கி விழுங்கினன்'' என்னுமையாலே வைத்தகுறியழியாதிருக்கச் செய்தே பதறி விழுங்குகையாலே வழிந்து சிதறிக்கிடக்கக் கண்டதத்தனையென்று தோற்றுகிறது.

(விரையனுறங்கிடுமண்ணல்) வெண்ணெய் விழுங்குகிறபோதில் பதற்றத்திலுங் காட்டில், பதறிஉறங்கப்புகுந்தால் அக்கண்ணுறங்குமோ? இவன் பதற்றத்துக்குக் கண்ணுறங்குமோ? குறுமிழிக் கொண்டு, வந்தார் போனர் நிழலாட்டம் கண்டோமென்று பார்த்திறே உறங்குவது. ''இதுஎன்னபொய்யுறக்கம்தான்'' என்று கண்டு கொள்வர்களிறே.

வுறி. (வெண்ணெய் விழுங்கி) இப்படி சேமித்துவைத்த வெண்ணெயை வைத்தகுறியழியாமல் '' தைவம் கொண்டதோ? '' என்னும்படி விழுங்கி. (விரையனுறங்கிடும்) உடையவர்கள் காணுமற்கு முன்னே கடுகப் போக்து, அறியாதவரைப் போலே கிடந்து உறங்கா நிற்கும். வெண்ணெய் விழுங்குகிற போதைப் பதற்றத்திலுங் காட்டில் பதறி உறங்கப்புக்கால் கண்ணுறங்குமோ? குறுவிழிக்கொண்டு, வந்தார் போனர் நிழலாட்டம் பார்த்துக்கொண்டு கிடக்கையாலே, '' இதென்ன பொய்யுறக்கம் '' என்று பிடித்துக் கொள்ளு மவர்களிறே.

பற்றித் தாத்பர்யார்த்தமருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). (சேமித்து) ரக்ஷித்து. ''வேகவானுயக்கொண்டு உறங்கியும்'' என்று சப்தார்த்தம் திருவுளம்பற்றித் தாத்பர்யார்த்தமருளுகிறார் (உடையவர்களித்யாதி). (உடையவர்கள்) வெண்ணெயுடையவர்கள். (உறங்காநிற்கும்) என்றது - உறங்குமாபோலே நிற்கு மென்றபடி. உறங்கவேணுமென்று ஓடிவந்தவன்-உறங்குமாபோலே யிருப்பானென்னென்ன வருளுகிறார் (வெண்ணெயித்யாதி). தன்னடையே கண்ணுறங்குமொழிய, இவனுக்கு வேண்டினபோது கண்ணுறங்குமோவென்று கருத்து. வெண்ணெய்விழுங்கி உறங்குமாபோலே யிருக்கையை, அவன திந்தபடி யெங்ஙனே யென்ன வருளுகிறார் (குறுவிழியித்யாதி). (குறுவிழி) குறுகினமிழி. அரைமிழிக்கொள்ளுகை யென்றபடி. '' திருடன் '' என்று அவர்கள் பிடிக்கையால், இளைறிந்தாளென்று இவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம்.

http://acharya.org

மூ.—

பள்ளத்தில்மேயும் பறவையுருக்கொண்டு
கள்ளவசுரன் வருவானைக் கான்கண்டு
புள்ளிதுவென்றுபொதுக்கோவாய் கீண்டிட்ட [வாரா யக்காக்காய்.
பிள்ளையை வந்து குழல்வாராயக்காக்காய் பேய்முலையுண்டான்குழல்

(அண்ணல்) திருவாய்க் குலத்துக்குஸ்வாமியானவன். (அம ரர் பெருமானே) பரமபதத்தில் ஸூரிகளுக்கு மவ்வருகாய் பெரிய ஞாய், அவர்களை நிர்வஹிக்குமவன். நிர்வஹிப்பதுதான் அவர்க ளோடே கலந்து பரிமாறியிறே. (ஆயர்தம்கண்ணனே) திருவாய்ப் பாடிக்குரக்ஷகன்; ஸுலபன்; அவர்கள் கண்ணுக்கு விஷயமான வன். (கார்முகில்வண்ணன் குழல்வாராய்) நீர்கொண்டெழுந்த காளமேகம் போலே அவர்களுக்கு ஸகலதாபஹரனுமா யிருக்கு மவன். திரையுறி-பெரிய உறி. .... (ஈ)

ஸ்வா;—நாலாம்பாட்டு. (பள்ளமித்யாதி) குணத்திலேதோஷ கர்ஸகம் செய்து ப்ரச்சந்நரூபியுமாயிறே பகாஸுரன்தான்வந்தது.

(அண்ணல்) ஸ்வாமி. இந்த ஸவநீதசௌர்ய வ்ருத்தாந்தத் காலே அநுகூலரானவர்களை யெழுதிக் கொள்ளுமவன். (அமரர் பெருமானே) * அயர்வறு மமரர்களதிபதியை. மேன்மைக்கு இதுக் கவ்வருகு சொல்லலாவதில்லையிறே. (ஆயர்தம்கண்ணனே) அம்மேன் மைக்கெதிர்த்தட்டான நீர்மை சொல்லுகிறது. இடக்கை வல க்கை யறியாத இடையர்க்கு நிர்வாஹகனானவனே. (கண்ணன்) அவர்களுக்குக் கண்ணனவனென்னவுமாம். (கார்முகில்வண்ணன்) வர்ஷாகாலமேகம்போலே யிருக்கிற வடிவையுடையவன். இக் காள் - அநுபவிப்பார்க்கு ஸ்ரமஹரமான வடிவையுடையவனென் னைக. குழல்வாராய். .... (ஈ)

திருடனென்று சொல்லி, ஸ்வாமி யென்பானென்னென்ன வருளுகிறார் (ஸவநீதசௌர்யாதி). "ஆயர்தம் கண்ணனே" என்று மேல் ஸௌலப்ய ம் சொல்லவேண்டுகையாலே, இப்பதத்தால் பரத்வம்சொல்ல வேண்டி, சப்தார் த்த மருளுகிறார் (அயர்வறுமித்யாதி). இத்தை உபபாதிக்கிறார் (மேன்மைக் கித்யாதி). இத்தால் நீர்மையைச் சொல்லும்படியைக் காட்டாநின்றுகொ ண்டு, சப்தார்த்தமருளுகிறார் (இடக்கையித்யாதி). "கார்" என்று வர்ஷாகால மாய், அதில் மேகமென்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளுகிறார் (வர் ஷாகேத்யாதி). "கார்" என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (இத்தாலித் யாதி). ... ... (ஈ)

http://acharya.org

நீர்த்தாழ்விலே ஆமிஷக்ராஹியாய் மேய்ந்து திர்கிறபெரும்கொக்குக் காலோடே தானும் அவற்றிலே ஒன்றாய் ஆமிஷக்ராஹியாய்த் திர்தாலும் வேறுபாடு தோன்றுமிறே. தோன்றியிறே "கள்ளவசுரன்" என்றது. (வருவானை) தன்மேல் வருகிறவனை. (தான் கண்டு) அந்யபரனாய் இவன் கொலைவுபாடறியாதே விளையாடுகிற தான் கண்டு.

(புள்ளித்யாதி) என்பாக்யத்தாலே "இத†பொ†ப்புள்" என்று, *தின்னவிரும்பாக்கள் போலே உபயோகாரமானவேஷமாகக்கண்டு. "பொது" என்றாலும் வேறுபாடு தோன்றும். இப்படிபொதுவாய்

வ்யா;—தான்காம்பாட்டு. (பள்ளத்திலித்யாதி) நீர்த்தாழ்வுகளிலே இரையெடுத்துத் திரியாநிற்கும் பக (ஙக்) மாகிறபக்ஷியின் வடிவைக்கொண்டு. (கள்ளவசுரன்) க்ருத்ரிமமான அஸுரன். தன்னுடைய ரூபத்தை மறைத்து பகரூபங்கொண்டுவந்தது - க்ருத்ரிமனுகையாலேயிறே. (வருவானைத்தான்கண்டு) இப்படி ப்ரச(ச்ந்)ங்ஙளைக்கொண்டு தன்னை கலிய வருகிறவனை, அந்யபரனாய்க் கண்டு மேய்த்து நின்று விளையாடுகிற தான்கண்டு.

(புள்ளிதுவென்று) அஸுரனென்று இத்தைப்பெருக்க நினையாதே, ஒருபக்ஷியென்று ஆபாஸமாக நினைத்து. (பொதுக்கோவாய்கீண்டிட்ட) தன்னை கலிவதாக அங்காந்து வருகிறவாயை, அதிலு

அரு;—காலாம்பாட்டு. (பள்ளத்திலித்யாதி). க்ருத்ரிமத்வத்தை உபாதித்துக்கொண்டு இப்படி விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (தன்னுடைய வித்யாதி). "கள்ளவசுரன் பள்ளத்தில்மேயும்பறவையுருக்கொண்டு வர, இப்படி வருவானை" என்றத்யாஹரித்து அன்வயம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). "கண்டு" என்றபோதே, "தான்" என்றது அர்த்தஸித்தமாயிருக்க, விசேஷித்து அதுக்குத்தாத்பர்யமருளுகிறார் (அங்யேத்யாதி).

"பறவையுருக்கொண்டு" என்று கீழேசொல்லியிருக்கையாலே, "புள்", என்றுநினைக்கையேப்ராப்தமாயிருக்க, "டுள் இது" என்றதுக்கு வ்யாவர்த்த்ய பூர்வகமாகத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அஸுரனித்யாதி). (ஆபாஸமாக) என்றது க்ருத்ரிமாகவென்றபடி. (க)"வ்யதிரேகி-வ்யாதிதாஸ்ய:" "என்கிறப்ரமாணத்தை உட்கொண்டு, அவயவாந்தரங்களிருக்க, "வாய்" என்று சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (தன்னையித்யாதி). (இத்தனையும்) என்றது-

(க) வி-பு-திரி-கசு-ச.

†(பார்)-புத.

http://acharya.org.uk

வந்தவஸுதேவராஜன் வாயைக்ரண்டிட்ட. "பொதக்கோ" என்றுஒரு சொலலாய், பொதுக்கென-சடக்கெனவென்னவுமாம். (பிள்ளையை) பிள்ளைத்தனத்தில் புரையில்லாதவனே. அதாவது-சிறுப் பிள்ளைகள் ஏதேனுமொரு விவரம் கண்டால் விளைவுதறியாமல் அதுக்குள்ளே கைவீட்டுமாபோலே, பகாஸுரன், ஸத்துக்கள் நடுங்கும்படி வாயை அங்காந்து கொண்டு வந்தவாறே கையைவீட்டினன். அபூர்வதர்ஸநத்தாலே தைரியித்து அத்தாலே பிளந்து விழக்கண்ட விதத்தினே. ப்ரதிகூலித்துக்கிட்டினர் முடிந்து போம்படியான முஹூர்த்த விசேஷத்திலேயிறே பிள்ளைபிறந்தது. இல்லையாகில், "பிள்ளையைக் கொக்கு விழுங்கிற்று" என்னு மித்தனையிறே. அங்ஙனேகாமல் தன்னே நோக்கித் தந்தவுபகாரத்தாலே "குழல்வாராய்" என்கிறார். (பேய்முலையுண்டான்) புள்ளீட்டுக்கும் பேயிட்டுக்கும் பிழைக்கப் பெற்றதென்கிறார். பிள்ளைகளுக்கு இரண்டும் வருவதாகச் சொல்லிப்போருவதொன்றுண்டிறே. .... (ச)

டைய நினைவுக்கிடமும்படி சடக்கெனக் கிழித்துப் பொகட்ட. "பொதக்கோ" என்கிறது- பொதுக்கென்றபடி. அதாவது-சடக்கெனவென்னை. (பிள்ளையை) பிள்ளைத்தனத்தில் புரையில்லாதவனே. இத்தனையும் செய்யா நிற்கச்செய்தே இதுதானுமொரு விளையாட்டாயிருந்தபடி. (பேய்முலையுண்டான்) அவள் முலையுண்கிறவிடத்தில் பிள்ளைத்தனத்தில் புரையில்லாதாப்போலேயாய்த்து-இதுவும். .... (ச)

இப்படி தர்க்கடமான வ்யாபாரச்தையுமென்றபடி. (இதுதானும் ஒருவிளையாட்டர்யிருந்தபடி) என்றத்தாலே, நீயும் குழல்வாரி அதுகூலவ்ருத்தி பண்ணவிடில் ப்ரதிகூல கோடியிலேயாய், "புள்" என்றே உன்வாய் கீறுகையும ஒருவிளையாட்டாய் விடுமென்று தோற்றுகிறது. "அதுபிள்ளைத்தனத்தால் வந்த விளையாட்டாக வேணுமோ? அஸுரனென்றே வாயைக் கீண்டானென்னலாமே" என்ன; அதுக்குப் பாஹ்யாரமாக பேய்முலையுண்டானென்றருளிச் செய்கிறரென்று திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளுகிறர் (அவளித்யாதி). ப்ரதிகூலித்துக்கிட்டினர் முடியக் கடவவஸ்துவில பாவத்தாலே, பேய் முலையுண்கை முடிக்கைக்கு ஹேதுவாமாபோலே, வாய்கீறுகை யாகிற விவையும் அதுமுடியுமபடியாயிற்று. ஆகையால் உன் விஷயத்திலும் அப்படி வராமைக்காகக் குழல்வார வாவென்கிற வென்று திருவுள்ளம். ... ... (ச)

http://acharya.org

மூ.—கற்றினம்மேய்த்துக் கனிக்கொருகன்றினைப்
பற்றியெறிந்த பரமன் திருமுடி-
உற்றனபேசி நீ யோடித்திரியாதே [குழல்வாராயக் காக்காய்.
அற்றைக்கும்வந்து குழல்வாராயக் காக்காய் ஆழியான்றன்

ஸ்வா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (கற்றினமித்யாதி) வறட்டாக்களின் பின்போக வேண்டியிராண்போலே காணும். சற்றுக்காலே மேய்த்து அவற்றின் வயிறு தடவிப்பார்த்தால் அவற்றின் வயிறு நிறைந்தாலிறே கன்வயிறு நிறைந்ததாவதும். இப்படி பூர்த்தி பிறந்தவளவிலே மேய்கிற விளங்கன்றுகளைக்கண்டவாறே, இவற்றை விடா, அவற்றோடே விளையாடுவதாகச்சென்றவாறே "எப்போதோ வருவது" என்று அதுக்குள்ளேகன்றுகளின்றவஸ்தரங்களையும் பார்த்து வேறுபாடுதோன்றுகையாலே, முள்ளாலேமுள்ளைக்களையுமாலைப் போலே, அஸ்தாடயமான கன்றுகளை யெடுத்து விளாவானவஸ்

வ்யா;— ஐந்தாம்பாட்டு. (கற்றினம்மேய்த்து) கன்றுகளிடைய திரளைமேய்த்து. பால்யத்தில் கன்றுகள் மேய்த்தி, பின்பிறே பசுக்கள்மேய்ப்பது; ஆகையாலே இவனும் கன்றுகள்மேய்க்கத் தொடங்கினனாய்த்து. (கனிக்கொருகன்றினைப் பற்றியெறிந்த) இப்படி கன்றுமேய்த்துத் திரியாநிற்கிறவிடத்திலே, தன்னை நலிவுகைக்காக கன்றான வடிவைக்கொண்டும் விளாவானவடிவைக்கொண்டும் வந்து † திரிகிறார் சிலவஸ்தரங்களைக்கண்டு. (க) விளங்கனிக்கிளங்கன்றுவிசி றி" என்கிறபடியே முள்ளாலேமுள்ளைக்களையுமாபோலே அஸ்தரமயமாய்வந்து நின்றகொருகன்றை, காலைப்பிடித்துத்தூக்கி யெடுத்து

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (கற்றினமித்யாதி) "பசுக்களை மேய்த்து" என்னுதே, "கன்றுமேய்த்து" என்பானென்னென்ன வருளுகிறார் (பால்யேத்யாதி). "ஒரு கன்றினைப்பற்றி கனிக்கெறிந்த" என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரமாணப்ரஸித்தார்த்தங்களை உட்கொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). இன்னும் பழம் வீழக்கல்லி யெறிவாரொழிய, கன்று மேய்க்கிறவன் கன்றை யெறியக்கூடுமோ வென்ன வருளுகிறார் (கன்னையித்யாதி). (திரிகிறார்சில) திரிகிறாரானசில வென்றபடி. (களையுமாபோலே) வாங்குமாபோலே. (காலைப்பிடித்து) என்றவிடத்திலே, (உ) "ஸ்ரீகிருஷ்ணஉரஸ்தாடம் ஶகடாஸுரஸ்ய மத்யே, க்ராமயோத்வா கபித்தாட்ரோத்ராஹ்மணோர்ஜுனஜீவிதம்"

(க) தி-மொக-அ-சு. (உ) பெரிதிரு-க்க-சாகு. †(பா)நின்ற.

http://acharya.org

ரர்கள் மேலேயெறிந்து நிரஸித்து ஜகத்துக்கு ஒருபரதேவதையை யுண்டாக்கித் தந்தவுபகாரகனுடைய ஆதிராஜ்ய ஸூசகமான திரு முடிகாண்.

(நீ-உற்றன பேசியோடித்திரியாதே) ஒரு நிபுணகார்ய ஸேவை செய்யாமல் ப்ரதிமாத்ரத்திலே ஒன்று போலே தோன்றக் கடவ துமாய் விவக்ஷாவசமுமான சப்தார்த்தங்களை விஸ்வஸித்து, ப்ரதி ஜ்ஞை, உபபாதக நிகமநங்கள் சேரும் ப்ரகாரங்கள் பாராதே நெஞ் சில் தோன்றின வர்த்தங்களை விஸ்வஸித்து, இதுவே வேதார்த்த மென்று சொல்லி ஜகத்தை மோஹிப்பித்து ஸத்தக்கழக்கண்டால் முகம்மாறிப்போவது வருவதாய்த்திரியாதே. (அற்றைக்கும்வந்து) எற்றைக்கும் வந்திலையாகிலும், உபாயாந்தர நிஷ்டரால் வந்த தோஷம் போம்படி திருமஞ்சனம் செய்து நிற்கிறவற்றைக்காகிலும் வரவேணுங்காண். அற்றைக்கு வந்தால், அது தான் எற்றைக்கும் வந்து குழல்வாரிற்றாயிறே யிருப்பது. (ஆழியான் தன்குழல்வா ராய்) *சீராவெரியும் திருநேமி, *கருதுமிடம்பொருது, கை நின்ற சங்கத்தான் காண் அவன். (டு)

அந்த விளங்கனி உதிருகைக்காக எறிந்து, இரண்டையும் சேரமுடித் துப் பொகட்ட, (பரமன் திருமுடி) தன்னை நலியவந்த இவற்றின் கையில் தான்அகப்படாதே, அவற்றை நிரஸித்து ஜகத்துக்குப்பரம சேஷியான தன்னை நோக்கித்தந்த உபகாரகனுடைய திருமுடியை.

(உற்றனபேசி நீயோடித்திரியாதே)உன்னுடைய ஜாத்யுசிதமான வற்றைச் சொல்லிக்கொண்டு, ஓரிடத்திலே நிலையின்றிக்கே நீபறந்து திரியாதே. (அற்றைக்கும்வந்து குழல்வாராய்) நாள்தோறும் வந்து

க்ருஹீத்வா ச பரபாதாப்யாம் ஸஹலாங்கூலமச்யுத:। ப்ராயித்வா கபித்தா க்ரேப்ராஹிணோத்கதஜீவிதம்'' என்கிற வசநமநுஸந்தேயம். அக்காக்கை வந்து குழல்வாருகைக்கு ஜகதுபகாரகத்வத்தை ஹேதுவாகச் சொல்லுகிரு ரென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அந்த உபகாரகத்வம் கீழ்பதஸமபிவ்யாஹார லப்ய மான பரம சப்ததாத்பர்யமாகவருளுகிறார் (தன்னைநலியவித்யாதி).

(ஜாத்யுசித மானவர்தைச் சொல்லிக்கொண்டு) என்றது-(க) ''காக்கை வாயிலும் கட்டுரைகொள்வர்'' என்கிறபடியே கண்டார்க்கு நன்மையை ஸூசிப்பித்துக்கொண்டென்றபடி. இத்தால் அந்யபரதையை விடவேணு மென்று கருத்து. நீவாராதே அவிதேயமாயிருக்கில், நிக்ரஹிக்கும்படி

(க) பெரி-தி-இ-க-உ.

http://acharya.org

மூ.—கிழக்கில்குடிமன்னர் கேடிலாதரரை
அழிப்பான் நினைந்திட் டவ்வாழியதனுல்
விழிக்குமளவிலே வேரறுத்தானைக் [குழல்வாராயக் காக்காய்.
குழற்கணியாகக் குழல்வாராயக் காக்காய் கோவிந்தன்றண்

ஸ்வா.—ஆரும்பாட்டு. (கிழக்கிலித்யாதி) ப்ராக்ஜ்யோதிஷ வாஸிகளான நரகாஸுரன் தடக்கமானர்கள் - கேடிலாதரை அழிப்பான் நினைத்திட்ட கிழக்கில் குடிமன்னர். (விழிக்குமளவிலே) அழிப்பதாகவறுதியிட்டு "அழிக்கைக்குக்காலம் இது" என்று நினைக் கிற வளவிலே. கேடிலாமையாவது - ப்ரஹ்மபாவனையிலே ஊற்ற மாய், கர்மபாவனையிலே அநாதரம் பிறக்கை. இப்படி கேடிலாத இந்த்ராதிகளையும் ராஜகன்யகைகளையும் அழிப்பதாகக் கோலினவர்

திருக்குழல்வாராய். (ஆழியான்) திருவாழியையுடையவன். அவி தே(தீ)யரை நியமிக்கவல்ல பரிகரமுடையவனென்கை. (நி)

வ்யா;—ஆரும்பாட்டு. (கிழக்கில் குடிமன்னர்) ப்ராக்ஜ்யோ திஷபுரவாஸிகளாய் நரகாஸுரப்ரப்ருதிகளான அஸுரராஜாக்களை. (கேடிலாதாரை) வரபல புஜபலங்களுண்டாகையாலே, "நமக்கொரு கேடில்லை" என்று நினைத்திருந்தவர்களை. (அழிப்பான் நினைந்திட்டு) ஆஸ்ரிதரான இந்த்ராதிகளை நலிகையாலே அழிக்கத் திருவுள்ளம்

பரிகரமுடையவனென்கிறரென்று தாத்பர்ய மருளுகிறர் (அவிதேயரை யித்யாதி). ... ... (நி)

அரு;—ஆரும்பாட்டு. (கிழக்கிலித்யாதி) கிழக்கே குடியிருப்பை யுடை யவர்களென்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி ப்ரமாணப்ரஸித்தியை உட் கொண்டு, அவர்கள் இன்னரென்றர்த்தமருளுகிறர் (ப்ரஸித்யாதி). (க) "ஸஹாரோஸுரபூராரூஷ: ப்ராக்ஜ்யோதிஷ புரம்யயெள -ஸபார்யோகருடாரூடஶ்ரா க்ஜ்யோதிஷ புரம்யயெள" என்றது அநுஸந்தேயம். "வேரறுத்தானை" என்றுமேலேயிருக்க, "கேடிலாதாரை" என்னக்கூடுமோ வென்ன; அவர்க ளபிஸந்தியைப்பற்றி யென்றருளுகிறர்(வரபலேத்யாதி). (உ) "தேவானாம் சான வானாஞ்சாமான்யமதிதைவதம் - தேவாநாம் தாநவாநாஞ்ச ஸாமான்யமதி தைவதம்" என்றிருக்க, இவர்களை அழிப்பானென் னென்ன வருளுகிறர் (ஆஸ்ரிதேத்யாதி).(நலிகையாலே)என்றவிடத்தில், (ங) "ஜ்வேனஹ்ருத ஶ்ரீண ஹ்ருத்கண்டல பந்துனா। ஹ்ருதாமராத்ரிஸ்த்தாநேஜ்ஞாபிதோ ஶ்ரமச்சேஷ்டிதம் - இந்த்ரேணஹ்ரு தஶ்ரீணஹ்ருதகுண்டலபந்துனா ஹ்ருதாமராத்ரிஸ்த்தாநேஜ்ஞாபிதோ

(க) பாக-கo-இகூ-ஈ. (உ) கஜிகூ (ங) பாக-கo-இகூ-உ.

http://vaishnavam.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, நி-தி, சு-பா, கிழக்கில். நாள

களே. (ஆழியதனால்) * கருதுமிடம் பொருதுவரும் திருவாழியா

லே. "அதனால்" என்றது-அழைத்தாலும் மீளாமல் காரியப்பாட்

டிலே ஒருப்பட்டுத் தலைக்கட்டினலன்றி மீளாத வாழியதனலென்ற

படி.

(வேரறுத்தானே) வேர்பபற்றோடே அவர்களை அறுத்தவனே.

பற்றி. (அவ்வாழியதனால்) * கருதுமிடம் பொருமதாய், (க) "அற

முயலாழி" என்கிறபடியே தன்னிலுங்காட்டில் ஆஸ்ரித விரோதி

நிரஸநத்தில் மிகவும் முயலாநிற்கும் ஏற்றத்தையுடைய திருவாழி

யாலே.

(விழிக்குமளவிலே வேரறுத்தானே) இமைத்து விழிக்கும் முன்

னே கிழங்கெடுத்துப் பொகட்டவனே. அதவா, "கேடிலாதாரை யழி

ப்பான் நினைந்திட்டு-கிழக்கில் குடிமன்னர்-விழிக்குமளவிலே, ஆழிய

தனால் - வேரறுத்தானே" என்று அன்வயமாக்கி-"நமக்கு ரக்ஷகனாக

ஈச்வரன் உண்டு" என்றிருக்கையாலே-தங்களுக்கொரு கேடின்றிக்

கே யிருக்குமிந்த்ராதிகளை அடர்த்து அழிப்பதாகக்கோலினப்ராக்ஜ்

யோதிஷபுரவாஸிகளான நரகப்ருப்ர்த்யலை ராஜாக்கள்-அவர்களை

அழிக்கப்பார்க்கிற வளவிலே, அச்செய்தி இந்த்ரன் வந்து விண்ணப்

பம் செய்தவநந்தரம், பெரியதிருவடியை மேற்கொண்டு நரகபுரத்தி

லே யெழுந்தருளி *கருதுமிடம் போரவல்ல திருவாழியாலே அந்த

நரகாதிகளை மூலகளையுண்டாகாதபடி அறுத்துப் பொகட்டவனே

பௌமசோஷிதம்" என்றது அதுஸந்தேயம். "அவ்வாழி" என்று-தச்சப்த

த்தாலே விசேஷித்ததற்கு ப்ரமாணபூர்வகமாகத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (கருது

மிட மித்யாதி).

(இமைத்து விழிக்கும் முன்னே) இமைகொட்டித் திறப்பதற்கு முன்

னே. "அழிப்பான் நினைந்திட்டவ்வாழியதனால்" என்கிறவிடத்தில், "நினை

ந்திட்டு, ஆழியதனால்" என்று பதவிபாகம்(ஷ-ர்) பண்ணி, அந்த மெல்லொத்

தைவல்லொத்தாகப்ரதிகர்ஹணம் செய்தருளி, அர்த்தமருளிச்செய்தார் கீழ்;

இனி "நினைந்திட்ட ஆழி" என்று திருவுள்ளம்பற்றி, இதுக்குதுகுணமாக அந்

வயித்தர்த்தமருளுகிறார் (அதவேத்யாதி). "விழிக்குமளவிலே" என்றதினர்த்

தம் (அழிக்கப்பார்க்கிறவளவிலே) என்றது. (அச்செய்தி) வருணச்சத்ராத்யப

ஹ ரணரூபகார்யம். மற்றை திவ்யாயுதங்களிருக்கத் திருவாழியை அருளிச்

செய்ததுக்கு ஹேதுபூர்வகமாகத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (கருதுமிடமித்யாதி).

(க) நி-வாய்-உ-கo-டி.

http://acharya.org

மூ.—பிண்டத்திரளையும் பேய்க்கிட்ட நீர்ச்சோறும்
உண்டற்குவேண்டி நீயோடித்திரியாதே
அண்டத்தமரர் பெருமானழகமர் [குழல்வாராயக் காக்காய்.
வண்டொத்திருண்ட குழல்வாராயக் காக்காய் மாயவன்றன்

(குழல்கணியாசக் குழல்வாராய்) குழலானது அழகு விளங்கும்படியாக. (கோவிந்தன்) பராக்ஷணத்திலே நீர்த்தவ்யாபாரங்களையுடையவன். (கண்குழல்) அழகுக்கேதப் பெறுதகுழல். (சு)

ஸ்வா;- ஏழாம்பாட்டு. (பிண்டவித்யாதி) "சோறும்" என்கிற (ஆபி)அபி-விவக்ஷாவசமிதே. தன்தாழுக்கு இட்டவற்றை ஜீவிக்கையன்றிக்கே, யாரேனும் ஆரேனையும்குறித்திட்டவன்னாதிகளை புஜிக்க வேணுமென்னும் விருப்பத்தோடே ஓடித்திரிகிறவளவேயன்றிக்கே, ஆஹாராதிஹாரங்களில் கழித்தார் கழித்தது தின்று திரிவது, நாய்போலே இட்டவளவில் க்ருதக்ஞதையுமற்று, "பலிபுக்"என்னும் பேருக்கும் வஜ்ஜியாதே, "பறக்கும்காக்கை இருக்கும் கொம்பறியாது" என்னும்படி வஸ்துவ்யவஸ்தலம் இன்னதொம் பென்னும் நியதியுமின்றிக்கே, "ஸ்நாத்வாபுஞ்ஜீத-ஸ்நாத்வாபுஞ்ஜீத" என்கிற விதியாலுமன்றிக்கே, அசுத்த ஜீவநத்துக்கு தேஹசுத்தி

யென்னவுமாம். (குழற்கணியாகக்குழல்வாராய்) திருக்குழல்களுக்கு அழகு பிறக்கும்படி குழல்வாராய். (கோவிந்தன்) கோ(ர்)ராக்ஷணத்திலேநீர்த்த வ்யாபாரங்களையுடையவன். (கண்குழல்) ஸ்லாக்யமான குழல். .... (சு)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (பிண்டத்திரளையும்) பிக்ருக்கள் முதலானுரை உத்தேசித்து இடும் பிண்டங்களாகிற திரளையும். (பேய்க்கிட்ட நீர்ச்சோறும்) பிசாசாதிகளை உத்தேசித்து இட்ட ஜலஸஹிதமான சோறுகளையும்.(உண்டற்குவேண்டி.) உண்கைக்காசைப்பட்டு. (நீயோடித்திரியாதே) அது கிட்டுமிடந்தேடி நீ தட்டித்திரியாதே.

(ராக்ஷணத்திலே நீர்த்த) என்றது-அதிலேதானே ஒருப்பட்டதாக நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்ட வென்றபடி. ... ... (சு)

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (பிண்டமித்யாதி)"பிண்டம்"என்றும், "திரளை" என்றும்-உருட்டின சோற்றுக்குப் பேராய், பர்யாயமாகையாலே விசேஷித்து பேதம் காட்டுகிறார் (பிக்ருக்களித்யாதி). "ஓடி" என்றதின்பலிதார்த்தம்(கிட்டுமிடந்தேடி) என்றது. "தட்டி"என்றது-அந்தப்பலம் லபியாதேயென்றபடி.

http://acharya.org

செய்து, ஜீவித்த தோஷத்துக்கு ஸ்நாநம் செய்வது, பரஹிம்ஸை பண்ணுவது, பரஹிம்ஸைபண்ணுவார்திடங்களில் உதிரிபோகஜீவிப்பது, தேஹதாரண ஹேதுவாக சோஷிப்பிக்கிற வ்ரீஹ்யாதிகளை அவர்கள் காவலிட்டு நிஷேதிக்கச்செய்தேயும் சென்றிடம் பார்த்து ஜீவிப்பது, மதுபா(ஞ)வ்ருக்ஷங்களாயிருப்பாரை வளர்த்திருக்கச் செய்தேயும் நிஷேதிப்பது, இவைமுதலான தராசாரங்களைச்செய்யாதே.

(அண்டத்தமரர்பெருமான்) நித்யவிபூதியில் நித்யஸூரிகளுக்கு காரகாதிகளெல்லாமாய் நிர்வஹிக்கிற பெரியவுடையழகு நீலமேற்ற குழல்காண். (வண்டொத்து) என்கையாலே "வண்டு" என்கிறது-அவனை ஆஸ்ரயித்தப்ரபந்நரை; "ஒத்து" என்கையாலே-அவன்றன் இவர்களை ஆஸ்ரயிக்குமென்னுமர்த்தமும் தோன்றுகிறது. (க) "தெய்வவண்டு" என்னக்கடவதிறே. (உ) "ஸுக்ரீவம்ஶரணம்மம" ஸுக்ரீவம் சரணம்கதம்" என்னும், (ங) "ஸுக்ரீவம்நாத்மச்ச்ரேஷ்ட-ஸுக்ரீவம் நாகமிச்சதி" என்னும் சரணம்புக்காரைச்சரணம்புகுவதும், சரணம் புகுவிக்கைக்காக வருணதிகளைச் சரணம் புகுவது. இவன் முன்னிடுமவர்களைத் தான் முன்னிடுவது, இருவரும் முன்னிடும்படி காணெங்ஙனேயென்னில்; (ச) "அலர்மேல் மங்கையுறைமார்பா - நிகரிலமரர்" (ஙு) "பின்னே தெடும்பணைத்தோள்மகிழ்பீடுடைமுன்னியமரர்". அவன் தானும், "உன்தோழி-உம்பி நீ யுகந்த தோழன்" என்றிறே முன்னிட்டது. (இருண்டகுழல்) வண்டுபோலே கருநிறத்தையுடைய குழல். அவன் குழல் ப்ரபத்தியானபோது இருட்டி, அகவாயிலர்த்தம் தாவகாஹமாய்த்தெரியாதிருக்கை. (மாயவன் தன் குழல்வாராய்) ஆஸ்சர்ய சக்தியுக்தன். .... (எ)

(அண்டத்தமரர்பெருமான்) நித்யவிபூதியிலே ஸூரிகளுக்கு (ஞ)ரகாதிகளெல்லாம் தானேயாயிருக்கும் பெரியவுடைய. (அழகமர் வண்டொத் திருண்டகுழல்வாராய்) அழகுபொருந்தியிருந்துள்ள வண்டுபோலே சுருண்டிருண்டிருக்கிறதிருக்குழல்களை வாராய். (மாயவனித்யாதி) ஆஸ்சர்யஶக்தி யுக்தனானவனுடைய குழலே வந்து வாராய். .... (எ)

பெருமையை விசேஷித்துக் காட்டுகிறார் (தாரகேத்யாதி). "வண்டொத்து" என்றதினர்த்தம், (வண்டுபோலே சுருண்டு) என்றது. (க)

(க) தி-வாய்-கூ-கூ-ச. (உ) ரா-தி-ச-கக. (ங) ரா-தி-ச-கஅ.
(ச) தி-வாய்-சு-கo-கo. (ஙு) தி-வாய்-க-எ-அ.

http://acharya.org

கூறும் பெரியாழ்வார்திருமொழி, உ-ப,டு-தி, அ-பா, உந்தியெழுந்த.

மூ.—
உந்தியெழுந்த வுருவமலர் தன்னில்
சந்தச்சதுமுகன் றன்னைப் படைத்தவன்
கொந்தக்குழலைக் குறந்துபுளியட்டிக் [குழல் வாராயக் காக்காய்.
தந்தத்தின் சீப்பால் குழல்வாராயக் காக்காய் தாமோதரன்றன்

வா;—எட்டாம்பாட்டு. (உந்தியித்யாதி). ஸகல ஜகத்காரணமானதிருநாபியிலே கிளம்பின அழகிய தாமரைமலர் தன்னிலே. (சந்தச்சதுமுகன் தன்னைப்படைத்தவன்) (க)"ஆத்மாவை புத்ரநாமாஸி" என்கிறபடியே ஜகத்ஸ்ருஷ்டியில் வந்தால் ப்ரதீதியில் துல்யவிகல்பம்தோன்றுகையாலே"சந்தச்சதுமுகன்" என்கிறது. (உ)"ஸாவியுள் நற்கமலம் நான்முகனுக்கு" என்கிறது பின்னட்டினபடி. (கொந்தக் குழலைக்குறந்து புளியட்டி) என்றது-கீழ் திருமஞ்சன உபகரணமாகச் சொன்ன *எண்ணெய் புளிப்பழம் பின்னட்டினபடி. (குறந்து புளியட்டி - கொந்தக்குழல்)

வ்யா;—எட்டாம்பாட்டு. (உந்தியித்யாதி) திருநாபியிலே கிளர்ந்த அழகியதாமரைப்பூவிலே. உருவம்-அழகு. (சந்தமித்யாதி) ஜகத்ஸ்ருஷ்டியில் வந்தால் தன்னோடொக்க விகல்பிக்கலாம்படி ஜ்ஞாநஶக்திகளால்வந்த வைலக்ஷண்யத்தையுடைய சதுர்முகனை ஸ்ருஷ்டித்தவன். சந்தம் - அழகு. அன்றிக்கே, சந்தமென்று-ச(ந்)ந்தஸ்ஸாய், வேதத்தைத் தனக்கு நிரூபகமாகவுடைய னென்னவுமாம். (கொந்தக் குழலைக் குறந்துபுளியட்டி) திருமஞ்சனம் செய்கிற

அரு;— எட்டாம்பாட்டு (உந்தித்யாதி) "சந்தம்" என்றது-அழகாய், மந்மதாதிகளைப்போலே இவனுக்கு அழகிலேப்ரஸித்தியில்லாமையாலும், அதைச் சொன்னால் க்ருஷ்ணனுக்கு ஒரு உத்கர்ஷம் சொன்னதாகாமையாலும், அந்தவழகு வைலக்ஷண்யமென்று விசேஷித்துக் காட்டுகிறார் (ஜகத்தித்யாதி). (விகல்பிக்கலாம்படி)என்றது, ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டித்தவன் க்ருஷ்ணனுதல் "ப்ரஹ்மாவானால்"என்று சொல்லலாம்படி என்றபடி. (வேதத்தைத் தனக்கு நிரூபகமாக) என்றவிடத்தில், (கூ)" வேதஶ்ஶப்தஶ்ச வாசகோ வாசகானாஞ்ச காரணம்-வேதஶப்தேப்ய ஏவாதள தேவாதீநாம் ஸகாரஸ்ஸ " என்கிறபடியே ஸ்ருஷ்ட்யுபயுக்தமான வேதங்களை யுடையவனென்று அதிசயம் சொல்லிற்றென்றுமாம். " புளி குறந்தட்டின கொந்தக் குழலை" என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி, கொந்துகைக்கு ஹேது பூர்வகமர்த்தமருளுகிறார் (திருமஞ்சன

(க) மந்த்ரப்ர-ஸௌள. (உ) கூ-ஸூ. (கூ) வி-பு-க-டு-ஸூ.

http://acharya.org

என்றபோதே முன்பு சொன்னதென்று தோற்றுமிறே. "புளி குறந்து முன்பே அட்டினகுழல்" என்றபடி; அட்டித் திருமஞ்சனம் செய்த குழலென்றபடி. "புளியட்டிக்குழல்" என்னும் நிரூபிக்கலாமிறே. அன்றுகில் திருமஞ்சனம்செய்து மயிர் வகிருகிறபோதாகப் புளியைக்குறந்து மயிரிலே தப்பவொண்ணுதே.

அன்றிக்கே, அகங்களிலே வளர்த்தகாவி, குழல் மேலொற்றின கை - "குறந்து" என்றும், அந்தப்பசும்புழுகை - "புளி" என்னவுமாம். நீராட்டினபின்பு ஜாத்யுசிதமாக இதுசேருமிறே. "குறந்து, புளி" என்று *ஒண்சங்கனதை வாள்போலேபதமாம். "புழுகட்டி" என்னுபாடமாயிற்றுகில் "யுகேயுகே" என்கிறன்யாயத்தாலே பாடபேதமும் பிறக்கக்கூடுமிறே. (தந்தத்தின் சீப்பால் குழல் வாராய்) தந்தத்தின் சீப்பு - விவேகஜ்ஞாநாத்யவஸாயம். ஆசார்ய ஸேவையாலே விவேகஜ்ஞாநாத்யவஸாய ப்ரபத்தியாலே. இவனுடையப்ரபத்தியாலேயிறே அவனுடையப்ரபத்தினிர்தோஷமாவது. "குழ

போது புளிகுறந்து அட்டித் திருமஞ்சனம் செய்கையாலே நெறித்திருக்கிற குழலை. கொந்தம் - நெறிப்பு. புளியட்டிக்கொந்தக் குழலென்றது-புளியட்டின கொந்தக்குழலென்றபடி. திருக்குழல் வாருகிற காலத்தில் இது கூடாமையாலே, திருமஞ்சநகாலத்திற் செய்தகென்னுமிடம் நிஸ்சிதமிறே. * எண்ணெய் புளிப்பழங்கொண்டிறே திருமஞ்சனம்செய்தது.

அதவா, (கொந்தக்குழலை) நெறித்திருக்கிற திருக்குழலை. (குறந்து புளியட்டி) அகங்களில் வளர்த்தகாவி ஸ்வைரமாகக் குறந்த புளியுண்டு - புழுகு, அத்தை வார்த்தென்னவுமாம். "குறந்தது புளி" என்கிறவிடத்தில், தகரம் கடைக்குறைத்தலாய்க்கிடக்கிறது; * ஒண்சங்கதை வாள்போலே. "புழுகட்டி" என்று பாடமாகில் - "புழுகைக்குறந்தட்டி" என்று பொருளாகக்கடவது. (தந்தத்தின் சீப்பால்குழல்வாராய்) திருக்குழலிலுடையஸ்லாக்ஷ்யதாநுகுணமாக

மித்யாதி). "குறந்தட்டி" என்றது - பெய்திட்டென்றுய், வார்த்தென்றபடி. "அட்டி" என்று மூலமிருக்க, இத்தை அட்டின வென்றுக்கிக் கீழே அன்வயித்துத் திருமஞ்சன காலத்திலே செய்ததாக நிர்வஹிப்பானென்னென்ன வருளுகிறார் (திருக்குழலித்யாதி). உக்தத்துக்கு ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் (எண்ணெயித்யாதி). ... ... (அ)

http://acharya.org

மூ.—

மன்னன்றன் தேவிமார்கண்டு மகிழ்வெய்த
முன்னிவ்வுலகினை முற்றுமளந்தவன்
பொன்னின்முடியினைப் பூவணைமேல் வைத்துப் [வாராயக்காக்காய்
பின்னேயிருந்து குழல்வாராயக்காக்காய் பேராயிரத்தான்குழல்

ல்'' என்று ப்ரஹ்மீபாவமாகையாலே கழுத்துமேல் ப்ரபத்தியாகக் கடவது. (தாமோதரன் குழல்வாராய்) பரமபத நிலயன்கான்-ஓரபலைகையாலே கட்டுண்டு, அவிழ்த்துவிட்டாலும் ''அத்தழும்பு'' என்று தோன்றும்படி ஆசார்த்துக்காட்டுகையால், ஸம்ஸாரபாச மடியான யமபாசம் நீங்கும்போதும் ''கடையறப்பாசங்கள் விடவே ணும்'' என்று தோன்றுமிறே; அதாவது-ஸம்ப்ரதாய ஸாஸ்த்ராது குணமாக கம்பூர்வாசார்யர்கள் அருளிச்செய்த நேரொழிய கடக்கும் பாசங்கள் தந்தாம் நினைவுகளில்லையென்று தோன்றிற்றேயாகி லும், † அவன் நினைவாலே சிறுதண்டாக வேணுமென்று நினைத் தாலேறே கடையறப்பாசங்கள் விட்டதாவது. ''அத்மீயங்கள்'' என் றது இவர்க்குக்கிளி முதலானவை; அதிறே நமக்கும். (அ)

ஸ்வா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (மன்னனித்யாதி) (க) ''கொள்வன் நான் மாவலி'' என்றபோதைத் திருவதரத்தில் ஸ்ப்புரணத்தையும், வார்த்தையில் அந்வயமும்,பதறிக்கொண்டுவந்தவரத்தும், ''இட்ட விடத்திலே பரீக்ஷை சொல்லுவன்'' என்ற ப்ரதிஜ்ஞை முதலான

தந்தத்தால் பண்ணின சிப்பைக்கொண்டு குழல்வாராய். (தாமோ தரனித்யாதி) அபலையான வெனக்குப்பிடித்துக்கட்டலாம்படி ஸ-ல பலு யிருக்கிறவனுடைய குழல் வாராய். .... (அ)

வ்யா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (மன்னனித்யாதி) (உ) ''புலன் கொள்மாணாய்'' என்கிறபடியே - ஸர்வேந்த்ரியாபஹார க்ஷமமான

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (மன்னனித்யாதி) மஹாபலி யினுடைய ஸ்த்ரீகள் லோகத்தை யளந்தபோது, சோகிக்கப்ராப்தமாயிருக்க, மகிழ்ச்சி சொல்லக்கூடாமையாலே ''மகிழ்வெய்தமுன்'' என்றவநந்தரம்''நின்றார்த்தித் து'' என்றத்யாஹரித்து அர்த்திக்க போது இவர்கள் மகிட்சிக்குஹேதுவை ப்ரமாண ப்ரஸித்தமான வவன்படிகளோடே கூடக்காட்டாநின்று கொண்டு, சப்தார்த்தமருளுகிறார் (புலன்கொளித்யாதி). ''முன்'' என்றதினர்த்தம்

---

† (ப) அவர்கள். (க) நி-வாய்-ரஹஸ்ய. (உ) நி-வாய்-க-அ-சு.

http://acharyas.org

வ்யாபாரங்களையும் - மஹாபலியுடைய ஸ்த்ரீகள் கண்டென்னுதல்; மஹாபலியும் அவனுடைய ஸ்த்ரீகளுமென்னுதல். (முன்கண்டு) முற்படவரக் கண்டவாமநரூபமிறே, இவர்களுடைய அத்யந்த ப்ரீதிக்கு ஹேதுவாவது. பின்கண்டத்ரிவிக்ரமாபதாரம் திருவடிகள் விரியப்புகுந்த போதே தொடங்கி முற்றுமளப்பதளவாக அநாதரமும் பயமுமிறே சொல்லுவது. (இவ்வுலகினை) "இவ்வுலகு" என்றது மஹாபலிதன்னதாக நினைத்த அவ்வுலகு தாகம் பெற்றபோதே, அவனளப்பதற்கு முன்னே பதறி, இவர் தம்மதாக "இவ்வுலகு" என்கிறார். திருவடிக்குமுன்னேடித் தட்டிச்சாற்றின ஜாம்பவான் மஹாராஜரிற்காட்டில் பதறிக்காணும் இவர் "இவ்வுலகு" என்கிறது.

(முற்றுமளந்தவன்)(க)"வேயகமாயினும்"(பொன்னின் முடியினை) ஷோடஸவர்ணியான பொன்னின்மேலுண்டான விருப்பம் தோன்

வாமநரூபமும், (உ) "பொங்கிலங்கு புரிநூலும்" இத்யாதிப்படியே அவ்வழகுக்குமேலே கிளர்ந்து விளங்காநின்றுள்ள யஜ்ஞோபவீத மும், க்ருஷ்ணாஜிநமும், முஞ்சியுமான விசித்ரவேஷமுமாய்க்கொண்டு மஹாபலியஜ்ஞ வாடத்திலே வல்லாராடினப்போலே பதறி நடந்து சென்று நின்ற நிலையையும், (ங) "கொள்வன்நான்" இத்யாதிப்படியே சொன்ன முக்த(ஏ)ஜல்பத்தையும் கண்டு, அஸுராராஜனை மஹாபலியினுடைய ஸ்த்ரீகளானவர்கள் ப்ரீதைகளாம்படி முந்துறநின்று அர்த்தித்து, கையிலே சார்விழுந்த ஸமுத்தரம், முன்பே தன்னதாயிருக்கிற விந்தலோகத்தையெல்லாம் இப்போது அபூர்வமாகப் பெற்றுரைப்போலே அளந்து கொண்டவனுடைய.

(பொன்னின் முடியினை) அழகிய திருமுடியை. பொன்-அழகு.

(முந்துற) என்றது. "இவ்வுலகினை" என்றவிடத்தில், இவ்வென்றதற்கு இப்படிப்பட்ட தென்றர்த்தம் விவக்ஷித்து, அத்தைக்காட்டாநின்றுகொண்டு தாத்பர்யார்த்தத்தை யருளுகிறார் (முன்பேயித்யாதி). "அர்த்தித்தளந்தவன்" என்றதனால், (அபூர்வமாகப் பெற்றார்) என்றதுபலித்தது.(போலே) என்றது (தன்னதாயிருக்கிற லோகம்) என்றதனால் பலித்ததென்று திருவுள்ளம் "பொன்முடியினை" என்றதுக்கு பொன்னை திருவபிஷேகத்தையுடையவனென்றர்த்தம் சொல்லுமளவில், "பொன்முடியினை" என்றிருக்கவேணும்."இனினை" யென்னக்கூடாது. ஆகையாலே அழகிய திருமுடியை யென்றர்த்தம்

(க) திருவி-சுக. (உ) இ-மொ-ச-ஈ-எ. (ங) இ-வாய்-கூ-அ-கூ.

http://acharya.org

ஆகையாலே ''இன்பொன்முடி'' என்னுகல். ''முற்று மளிக்க வல் பொன்னின் முடியன்'' என்கையாலே, ஆதிராஜ்யஸூசகமான திருவபிஷேகம்-அப்யவஹரித்வஸ்வஸ்வாதக்ர்ய நிவ்ருத்தி-கீராக, அண்டம் போய் நீண்ட பொன்னின் முடியென்னுகல். இப்படிப் பட்ட விருப்பத்தையுடையமுடியை அதிமார்தவமான அணைமேலே வைத்து. (பின்னேயிருந்து) (க)''ஸத்ய மப்ரமத்ஸ மோ தாநந்தர்ஜ் ரஜந ஸமக்ஷ மோஜ்ஜி ஹோத்ரம யஜ்ஞோ மாஸந்ந்யாஸ:-லக்ஷ்யம் தபோ தமஸ்ஸமோ தாகம் கர்மம் ப்ரஜாகமக்ரியோக்நிஹோத்ரம் யஜ்ஞோமாகலம்க்ஷ்யா ஸ:'' என்னும், ''தஸ்மாந்நி ஸமேஷாம் ஏகஸாமதேக்ஷ்மாபவ: - கல்மாக் ஷ்யாஸ மேஷாம் கடஸாமதிரிக்தமாஹு:'' என்னும் ப்ரபத்தியை க்ஷ்யாஸ ஸப்தவாச்யமாகப் பின்னே சொல்லுகையாலும், எல்லாத் தபஸ்ஸுக்களின்மேலே மேலேயாய், இவற்றை நீக்கித்தனித்துத் தலையாய் நிற்கையாலும், அவன் குழலுக்கும் இதுதானே போகிற தது. ''கர்மஜ்ஞாந பக்தி ப்ரபத்தி'' என்றிறே உபாயாந்தரங்கள் தானிருப்பது. (உ) [பின்னைர் வணங்கும்சோதி] பின்னைவல்லவனைக் காளாளர் வணங்கிப் பெறும் தேஜஸ்ஸை நீழுதலே உடையையாலும் என்று இருவர்க்கும் ப்ரபத்தி-தலையாயிறேயிருப்பது.

(பின்னே) என்றது - ''காக்கையை முன்னே யழைத்துக் குழலைத் தொடச்சொல்லில் பிள்ளைபயப்படும்'' என்று இவள்தானும் ''பின்னே'' என்கிறாள். இவர்தாமும் காகஸமர்திருந்திவந்தாலும் விஸ்வஸியாமல் ''பின்னே'' என்பர். இவன்தானும் ஸத்யாதிகளுக்கு முன்னே ப்ரபத்தி பண்ணுமாகில், பின்னை ஸத்யாதிகள் கிடக்கையாலே ''நாம் என்செய்தோமானோம், நமக்கு இவ்வளவுபோருமோ'' என்று அஹங்காரமும் பீதியும் தோன்றும். உபதேசித்தவனுடைய அபிமானத்திலும் ஒதுங்க இருக்கும். ஆகையாலேயிறே எல்லாவுப்பாயங்களிலும் நாஸபரிஹாரார்த்தமாக இத்தை-விதியிலும் யதி(உ)

இன்-சாரியை. (பூவணைமேல் வைத்து) திருமுடியை மார்த்தவத்துக்கீடாக, பூப்போலே ம்ருதுவான அணைமேலேவைத்து. (பின்னேயிருந்து குழல்வாராய்) வாருகைக்கு அநுகுணமாகப் பின்னே

ளுகிறார் (அழகியவித்யாதி). (இன்-சாரியை) என்றது-''பொன்னின்'' என்றவிடத்திலும், ''முடியினை'' என்றவிடத்திலும் உண்டான ''இன்'' என்றது

(க) தை-நா. (உ) திருவி-கம.

http://acharyas.org

மூ.—கண்டார்பழியாமே யக்காக்காய் கார்வண்ணன்
வண்டார்குழல்வார வாவென்றவாய்ச்சிசொல்
விண்டோய்மதிள் வில்லிபுத்தூர்க்கோன் பட்டன்சொல்
கொண்டாடிப் பாடக்குறுகா வினைதானே. (க0)

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

விதியிலும் கலந்து விதிக்கவேண்டிற்றும். (பேராயிரத்தான்) அவன் நீர்மையைச் சொன்னாலும் வஸ்து நிர்தேசமும்வேணுமே. ஈழே "காராயணவேழல்" என்றது - பின்னிட்டபடி. "காராயணே' என்று வஸ்து நிர்தேசத்தைச்சொல்லா நிற்கச்செய்தேயும், அழுதது "இவள் கம்மை புத்ரத்வாபிமாநம்பண்ணி முலைதந்து 'அழேல், அழேல்' என்னாநின்றாள். இது அவளும் ஸத்ருத்வாபிமாநம்பண்ணி நச்சுமுலைகொடுக்க, ஊணுகவண்டானிறே. இவர் "காராயணே' என்றுவிறே வஸ்துநிர்தேசமாவது. (க) "வாயிலோராயிரநாமம் ஓள்ளியவாகிப்போத" என்றது இம்மந்த்ரத்தையிறே. இதில் "ஓள்ளிய" என்றது - அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் இஷ்டப்ராப்திக்கும் வஸ்து நிர்தேசம் செய்யா நிற்கச்செய்தேயும், இதுவேலாதநமென்றிறே. இவன் வாயில் "ஆயிரநாமம்" என்றத்தையிறே இவள் "போயிரத்தான்" என்றதும். "இப்போராயிரம்" என்றது - "வந்கழிதொழுது ஆயிரநாமம்" என்றலையிறே. (ங)

ஸ்வா.—நிகமத்தில் இத்திருமொழி சற்றுர்க்குப்பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

யிருந்து திருக்குழல்வாராய். (போயிரத்தான்) தன் வைலக்ஷண்யத்தைக்கண்டுஸ்துதிக்குமவர்களுக்கு இழிந்தவிடமெல்லாம் துறையாம்படி, (உ) "ஜிஹ்வாம் ஸஹஸ்ரவாந் - தேவோநாம லஷஸ்ரவாந்" என்கிறபடியே அநேகம் திருநாமங்களை யுடையனாலவனுடைய திருக்குழல்வாராய். .... (ங)

அவ;—நிகமத்தில், இத்திருமொழிசற்றுர்க்குப் பலம்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

அவ்யயமென்றபடி. (ஸ்துதிக்குமவர்களுக்கு) என்றசு(ச)காரத்தாலேகிஞ்சித்காரிக்கு மவர்களெல்லாருக்கும் விஷயம் இவனுகையாலே, நீயும் குழல் வாருகையாகிற கிஞ்சித்காரத்தைப் பண்ணென்று ஸூசிதமாகிறது.

(க) தி-மொ-உ-ங-அ. (உ) பார-ஸஹ-ங அ கக.

http://acharya.org

ஸ்வா.—(கண்டார்பழியாமேயித்யாதி) திருமஞ்சனம்செய்து குழல்வாராதிருந்தால் கண்டவர்கள் பழிக்கக்கூடும்; அவர்கள் பழியாமே. (கார்வண்ணன்) கார்போலே திருநிறத்தையுடையவன். (வண்டார் குழல்வார) அவன்நிறம் "கார்வண்ணம்" என்று முன்னே சொல்லி, "வண்டார்குழல்" என்னும்போது-எப்போதும் பூமாறாத குழலாகையாலே வண்டுகள்மொய்த்துக்கிடக்குமிறே. (அக்காக்காய் வாவாவென்றவாய்ச்சிசொல்) பிள்ளையை அழகைமருட்டி அக்காக்சையைக் குழல்வார, யசோதை அழைத்தப்ரகாரத்தை.

(விண்டோய்மதிளித்யாதி) ஆகாஸத்திலே மிகவுமுயர்ந்த மதிளாலே சூழப்பட்ட திருமாளிகைக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார் அருளிச்செய்த, இந்த ஸ்வாபதேஸமங்களாஸாஸநத்தை. (கொண்டாடிப்பாட)"ஒருசப்தமிருந்தபடியென்? ஓர்த்தமிருந்தபடியென்? ஒரு ஸ்வாபதேஸமிருந்தபடியென்?" என்றுட்போலே கொண்டாடி, செருக்குக்குப்போக்குவிட்டுப் பாடிலும் இவருடைய மங்களா

வ்யா.—(கண்டாரித்யாதி) திருமஞ்சநம்செய்து குழல்வாராதிருந்தால் கண்டவர்கள் பழிக்கக்கூடும்; அவர்கள் பழியாதபடியாக. (அக்காக்காய் கார்வண்ணனித்யாதி) மேகம்போலே ஸ்யாமளமான வடிவையுடையவனுடைய, இருட்சியாலும் சுருட்சியாலும் வண்டுபோலேயிருக்கிற திருக்குழலே வாரும்படியாக வாவென்று சொன்ன யசோதைப்பிராட்டியினுடைய சொலவை.

(விண்டோயித்யாதி) ஆகாசத்திலே மிகவுமுயர்ந்த மதிளையுடைய ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வாரருளிச் செய்த வித்தை. (கொண்டாடியித்யாதி) ஸப்தார்த்த வைலக்ஷண்யத்தைக் கொண்டாடி, ப்ரீதிப்ரேரிதராய்க்கொண்டு பாட,

---

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (கண்டாரித்யாதி) பழிக்கு ப்ரஸக்தியைக் காட்டாநின்றுகொண்டு அர்த்தமருளுகிறார் (திருமஞ்சன மித்யாதி). "வண்டார்" என்றவிடத்தில், "ஆர்" என்ற-ஒத்திருக்கையாய், அத்தை இன்னபடியென்று விசேஷித்துக் காட்டுகிறார் (இருட்சியாலுமித்யாதி).

"பட்டன் சொன்ன சொல்" என்று அத்யாஹரித்து அர்த்தமருளுகிறார் (அருளிச்செய்த வித்தை) என்று. "கொண்டாடிப்பாட வினதானே குறுகா" என்றந்வயித்தர்த்தமருளுகிறார் (சப்தார்த்தேத்யாதி). ... (கo)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

http://acharya.org

ஸாஸநமாகையாலே, (குறுகாவினைதானே) தாமஸமும் தாமஸராஜ ஸமுமான குணத்வய நிபந்தநத்தாலே காக ஸமராயிருக்குமவர்க ளையும் அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம்செய்து திருத்தி, பக்தி, ப்ரபத்தி, ஸ்வீகார த்தில் உபாயபாவத்தில் தெரியாத விகல்பங்களைக்கழித்து அதிகாரி களாக்கி, இந்தப்ரபத்திக்கு ஹேதுவான அவனுடைய ப்ரபத்தியில் ஸ்வீகாரநிபந்தநமான தோஷத்தை "குழல்வாராய்" என்கிற வ்யா ஜத்தாலே, "ப்ரதமஸாக்ருதம்" தனியேன் வாழ்முதல்" என்ற அவ ளை உணர்த்தி, மங்களாஸாஸந பரவசராம்படி தம்முடைய வபிமர நத்தையும் ப்ரகாசிப்பிக்கையாலே, இந்த ப்ரகாரங்களைக் கொண்டா டிப்பாட, மங்களாசாஸந விரோதிபாபங்களெல்லாம் பாடினவர் கருடைய பரிஸரத்திலே, அருகுஅணையவும் பெறுதென்கிறார். "வண் டுகள்" என்று - ப்ரபந்நரையும், "வண்டார்குழல்" என்று - அவ ளுடைய ப்ரஹ்மீபாவ ப்ரபத்தியையும் காட்டுகிறது, ... (க0)

பிள்ளைதிருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி, இரண்டாம்பத்து ஆறும் திருமொழி, வேலிக்கோல் ப்ரவேசம்.

ஸ்வா,—கீழே, "பொன்னின் முடியினைப்பூவணைமேல்வைத் து" என்று காகஸமராயிருப்பார்க்கும்-பகவத்ஸம்பந்தநிபந்தமான கர்மகாலஸாஸ்த்ரங்கள் * மர்கட பலாசநந்யாயத்தாலும், சைதந்ய "வீனை" என்று பேர்பெற்றவை யடங்கலும் தானே அருகுவந்து கிட்டாது. .... (க0)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி இரண்டாம்பத்து அஞ்சாம் திருமொழி முற்றிற்று.

அரு;—வேலிக்கோல் ப்ரவேசம். குழல்வாரின வநந்தரம் பூச்சூட்டுகை ப்ராப்தமாயிருக்க, மத்யே "கோல்கொண்டுவா" என்றதுக்குஸங்கதி காணுமை யாலே, பூச்சூட்டுகைக்கு ப்ரதிபந்தகமாக க்ருஷ்ணன் கன்றுமேய்க்கக்கோல் கொடுக்கச்சொல்லி அழுதால், அத்தைத்போக்குகைக்காக கோல்கொண்டுவாவென் றதாக்கி.

http://acharya.org

தாதம்ய்த்தாலும், அவனுடைய அவதாராதிகளாலேயும் நித்ய ப்ரயோஜந முண்டாயிருக்கையாலே, அவர்களையும் திருத்தனினைத்து, அவனுடைய ப்ரபத்தியை பூர்வமே தர்ஶிப்பித்து இவர்களை ப்ரபந்நராக்கி, "அவன் ப்ரபத்தி பண்ணவேண்டும்படி நாம் நின்றுமோதாதே" என்று இவர்கள் அநுதபிக்கும்படி பண்ணி, இவர்கள் தங்களை அவன்ப்ரபத்திபண்ணினதை அநுதபித்தவாறே, "கெடுவிகாள்! உங்கள் ப்ரபத்தி உங்கள் ஸ்வரூபத்தில் சேர்ந்தவோபாதி அவன் உங்களைநோக்கியன்று காணுங்கோள் ப்ரபத்திபண்ணிற்று; அவன் ஸ்வரூபமிருக்கும்படிதான் இது காணுங்கோள்" என்று, அவன் ப்ரபத்தியாலே இவர்கள் அநுதபிக்க, அவனுடைய ப்ரபத்தியில் தோஷத்தை "குழல்வாராய்" என்கிறவ்யாஜத்தாலே கழித்து

வேலிக்கோல் ப்ரவேசம்.

அவ;—யசோதைப்பிராட்டி அவனைத்திருக்குழல் வாருவதாக உத்யோகிக்கவும், அவன் "ஒட்டேன்" என்று அழுதுமிறுங்கியோடாமைக்காக அவனுடைய பால்யத்துக் கநுகுணமாம்படி, "அக்காக்காய் குழல் வாரவா" என்று பலகாலும் அவன் செவிகேட்கச் சொல்லியிருந்து, அவனை உகப்பித்துத் திருக்குழல் வாரினபடியை, காமநுபவிக்கையில் ஆசையுடையராய், பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே அவளான நிலையையடைந்து, தக்காலம்போலே அவனைக் குறித்துப் பாசுரங்களைப்பேசி யநுபவித்தாராய்நின்றார்-கீழ்; திருக்குழல் வாரினவுசுரம் அவள் பூச்சூட்டுவதாகத் தேடுகிறவளவிலே, ஜாத்யுசிதமாகக் கன்று மேய்க்கப்போகிற பிள்ளைகளோடே காணும் போவாநுக உத்யோகித்து, கன்றுகள் மேய்த்து மறிக்கிற கோலைத்தாவென்ன; அவள் இசைந்து கோலைக்கொடாமல், "இவனை ஒப்பித்துக் காணவேணும்" என்னும் கருத்தாலே "கோல் வாங்கித் தருகிறேன்" என்று இவனை யழுகைமருட்டி "அக்காக்காய் கோல்கொண்டுவா" என்று பலகாலும்சொன்ன ப்ரகாரத்தை, தத்பாவயுக்தராய்க்கொண்டு அவளைப்போலே காமும் அவனைக்குறித்துப்பேசி அர்த்தத்தை யநுபவிக்கிறார், இத்திருமொழியில். ....

கிருஷ்ணன்று ஸங்கதியைக் காட்டுவதாக வ்ருத்த கீர்த்தநம் செய்தருளுகிறார் (யசோதையித்யாதி). (மிறுங்கி)-கடினப்பட்டு; அதாவது-ப்ரதிகூலித்தென்றபடி. (அழுகைமருட்டி) என்றது அழுகை மறக்கும்படி பண்ணியென்கை.

http://acharya.org

ஸ்வா; —

"அவனுக்கும் இவர்களுக்கும் ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவம் ஸ்வரூபம்" என்னுமத்தை உணர்த்தி, இவர்கள் அநுகாபத்தைநீக்கி, அவனையும்திருப்திபிறப்பித்து, வ்யாமோஹத்தையும் பக்நிரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தையும்இருவருக்கும் விசதமாகப்ரகாசிப்பித்து, ரத்நதாநாதிகள்மிகவும்ஒருவனுக்குச் சைப்யட்டால், அவைஸுரக்ஷிதமாயிருந்தனவேயாகிலும் தான் ரக்ஷிக்கவும், ரக்ஷிக்கவல்லாரைக்கூட்டியும் ரக்ஷித்திறப்போலேயாகிலும் வேண்டுவதருகையாலே, அவன் ரக்ஷகனுப்போராநிற்கச்செய்தேயும், அவனுக்குரக்ஷ்யம்ஸித்தியாமையாலே, அவனுக்குஸித்தித்த ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவஸம்பந்தத்தாலும் தமக்கு ஸந்தோஷம் பிறவாமையால், அந்த ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவலக்ஷண ஸம்பந்தத்தை மாற்றி ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவஸம்பந்தமாகிக்கரம் ரக்ஷகராணராய், "பொன்னின் மூடியினைப் பூவணைமேல் வைத்து" என்று ஸுமநாக்களோடுசேர்த்து ப்ரபந்நர் அவன் ப்ரபத்தியைக்ஸண்டஞ்சி சோகித்த வநுதாபங்களையும் அவர்களைக்கொண்டே (க) "ஸர்வஸ்ய - ஸர்வபாபேப்ய:" என்னுமாபோலே காகஸமரைத்திருத்தி, அவர்களைக்கொண்டே வாரிக்கழித்தாராய் நின்றார்கீழ்.

இனிமேல திருமஞ்சனம் செய்வித்துத் திருக்குழல் வாரிப்பூச்சூட்டுவதாகத் தொடுக்கிறவளவிலே, பூவுக்கிறுத்துப் பசுமேய்க்கப் போவதாகக்கோலி, "பசுமறித்துமேய்க்கிறதோலித்தா" என்ன; இவள் இசைந்து கோல்கொடாமல், இவனை ஒப்பித்துக்காணவேணுமென்னும் கருத்தாலே, "கோல் வாங்கித் தருவிக்கிறேன்" என்று இவனை அழுகைமருட்டி, "அக்காக்காய், கோல்கொண்டுவா" என்று அவள் சொன்ன நிரர்த்தகஸப்தத்தை வ்யாஜமாக்கி, அவளுடைய பக்திலேஸத்தையும் புகாத்வாபிமாநத்தையும் அர்த்தவத்காக்குவதாகக்கோலி,† இவளோ மாத்ரமுமளவில்லாதவர்களுமாய், புஷ்பிதமான வேநவாதருமாய்ப் போருகிற வளவேயன்றிக்கே (உ) "நாந்யத் ஸ்ரீவாநஸ:-கார்யகல்பத்விவாதர:" என்று துணிந்திருப்பாரையும் குறித்து கர்மகாலதிகளாலே திருத்துகைக்கும் திருத்துகைக்கும் யோக்யதை உண்டென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளி, ராஜாகாமஸரையும் ராஜஸராஜஸரையும் குறித்து இவர்களுடைய

† (பா) இவர்கள் ஒருயாத்ரமும். (க) தை-உ-சூ-சூ. (உ) தை-உ-சூ-உ.

http://acharya.org

மூ;—

வேலிக்கோல்வெட்டி விளையாடுவில்லேற்றிக்
காலிக்கொழுங்கைத் தடங்கழுத்தில்பூண்டு
பீலிக்கமழையப் பிணைத்துப் பிறகிட்டுக் [ர் கோல்கொண்டுவா.
காலிப்பின்போவாற்கோர்கோல்கொண்டுவா கடல்நிறவண்ணற்கோ

ஜ்ஞாநநிஷ்டாநங்களை, "வைத(ஏ)மாகையாலே, அகரணேப்ரத்ய
வாய பரிஹாரார்த்தமோ? ஆபாஜநகமான ப்ரோசகவசநங்களால்
வந்தப்ரயோஜநங்களைக் குறித்தோ? அநுஜ்ஞாரூபமாய்வைத (ஏ)
மான பகவத்ஸ்மாராதநமென்றோ? காம்யகர்மங்களுக்கும் காய
சோஷண பர்யந்தமான மேல்வருகிற ஜீவாத்மயோகத்துக்கும்,
தத்துல்யவிசேஷண பரமாத்மயோகமான உபாயாந்தரங்களுக்கும்
யோக்யதா பாதகங்களை உண்டாக்குகைக்கோ? கேவலவைதமே
யென்றோ?" என்று ஏவடாதிகளாலே விகல்பித்துக்காட்டினால், "எங்
களுக்கு இவ்விகல்பங்களொன்றும் தெரியாது; தேவரீர் அருளிச்
செய்தபடி செய்கிறோம்" என்றாருண்டாகில், திருப்பல்லாண்டில்
கூடினவர்களைப்போலே இவர்களையும் கூட்டிக்கொள்ளலாமிறே.

கூடாதாருண்டாகில்; வைதமானதுக்கும் ப்ரோசகத்துக்
கும் வாசியறிந்து, இவ்விதிக்கு ஆஜ்ஞாஉதிலங்க பரிஹாரார்த்த
மென்று தெளிந்து, மேல்போகமாட்டாமல் விஹிதருசிக்காகச் சொ
ன்ன ஆபாஸவசநங்களை விஸ்வஸித்து, அவனுடைய ஸங்கல்பநிபந்
தமாக வைதத்தைக் காம்யமாக்குகிறவர்களைக்குறித்து, "பகவதாஜ்
ஞையை அழிக்கநினைத்துத் தட்டுப்படாதே அவன் செங்கோலே நட
த்தி அவனை உபசரியுங்கோள்" என்கிற அர்த்த விசேஷத்தை, காச
ஸமராயிருக்கிறவர்களை அழைத்துக் "கோல் கொண்டுவா" என்கிற
ந்யாயத்தாலே நியமிக்கிறார். ....

ஸ்வா,—முதற்பாட்டு. (வேலியிட்யாதி) வளையும்படியான
கோல்களை வெட்டியென்றுதல். †"வேர்" என்றுமூங்கிலுக்குப்பேரா
ய், ரவ்வுக்கு - லவ்வாய், இகரமேறி, மூங்கில்போல் வெட்டியென்று
மாம்; ஸ்ரீலோபகரணமானவில்லாகவளைத்து அதிலே நாணை ஏற்றி.

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (வேலிக்கோல்வெட்டி) வேலிக்கால்
களிலே வளர்ந்து நிற்கும் கோல்களைவெட்டி. அன்றிக்கே; வேலி

† பா வேரல்.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, உ-ப, சு-தி, க-பா, வேளிக்கோல். கசுக

(காலிக்கொழுந்தைக் கடங்கழுத்தில்பூண்டு) ஆமைத்தாலி யென்னுதல். "தாலி" என்று தாலவ்ருக்ஷலம்பந்தத்தைக் காட்டு கையாலும், "கொழுந்து" என்று அதில் வெண்குருத்தாய், அது வெள்ளிபோலே யிருக்கையாலே, அத்தை ஆபரணமாகத் தெற்றிப் பூண்பரிதேற இடையர். அன்றிக்கே "காளி" என்று பசுக்கு ஜாதி ப்பேராகையாலே, காளியைத் "காலி" என்று சொல்லிற்றாகவுமாம். கடவிதானகழுத்திலே பூண்டு.

(பீலித்தழையைப்பிணைத்துப்பிறகிட்டு) பீலிகளைப்பிணைத்துத் திருமுதுகிலேகாற்றி. (காலிப்பின்போவாம் கோர்கோல் கொண்டு வா) மயிற்றழையைத்தவறுதற்காகக் கோல் வேணுங்காண். அவன் கோலே மறையாகக் கொண்டுவா, அக்காக்கா யென்கிறாள்.

யென்று-வளைவாய், வளைந்தகோலேவெட்டி யென்னவுமாம். (வீளை யாடு வில்லேற்றி) லீலார்த்தமாக வில்லாகப்பண்ணி, காணியே றிட்டு. (காலிக்கொழுந்தைக் கடங்கழுத்தில்பூண்டு) ஜாத்யுசித மாகையாலே ஸ்ரேஷ்டமாயிருந்துள்ள ஆமைத்தாலியைத்தடவிய கான கழுத்திலே பூண்டு. அன்றிக்கே, தாலியென்றது-தாளியென் றபடியாய், கொழுந்தென்றது - அதின் வெண்குருத்தாய், அது வெள்ளிபோலே யிருக்கையாலே, அத்தை ஆபரணமாகத் தெற்றிப் பூண்பர்களிதேற இடையர்; அத்தைச் சொல்லிற்றாகவுமாம்.

(பீலிபித்யாதி) பீலிப்பிச்சங்களைச் சேர்த்துத் திருமுதுகிலே காற்றி. (காலிபித்யாதி) கன்று காலியின் பின்னே அவற்றை மேய்க்கைக்காகப் போமவனுக்கு ஓர் கோல்கொண்டுவா. (கடலித் யாதி). கடலோடொத்த நிறத்தையுடைத்தான வடிவை யுடைய வனுக்கு. .... (க)

அரு;—முதற்பாட்டு. (வேலிக்கால்களிலே) என்றது-கால்போலேநீண்ட வேலிகளிலே யென்றபடி. "கொழுந்தான தாலி" என்றந்வயித்து "கொ ழுந்து" என்றதுக்கு ஸ்ரேஷ்டமென்றர்த்தமாக்கி, "தாலி" என்று கூர்மா க்ருதியான கண்டபூஷணமாக வர்த்தமருளுகிறார் (ஜாதித்யாதி). (தாளி யென்றபடியாய்) என்றது-பனைமரமென்றபடியா யென்றபடி.

"பீலி" என்று பீலியையுடைய மயிலாய், தழை என்று-பிஞ்சமாயருளு கிறார் (பீலிப்பிச்சங்களை) என்று. (காற்றி) காலும்படி பண்ணி; தொங்கவிட் டென்றபடி. (கன்றுகாலி) என்றது-கன்றுகளான காலியென்னை. இத்தால் "காலி" என்று-காட்டிலே தானேயிருக்கிற பசுக்களாய், அந்தப் பசுக்களை வ்யாவர்த்திக்கிறதாயிற்று. ... ... (க)

http://acharya.org

மூ.—

கொங்குங்குடந்தையும் கோட்டியூரும் பேரும்
எங்குந்திரிந்து விளையாடு மென்மகன்
சங்கம் பிடிக்குந் தடக்கைக்குத் தக்கவல் [கொண்டுவா.
அங்குமுடையதோர் கோல்கொண்டுவா அரக்குவழித்ததோர்கோல்

இத்தால், அவனுடைய ஆஜ்ஞையை நோக்குவதான சுத்த ஸம்ஸாரவிநியைக் காம்யமாக்காதே, வைதமென்று, பசுப்ராயரை ரக்ஷிக்கிறவனுடைய ஆஜ்ஞையை நோக்குகிற ஸங்கல்பஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக் கொண்டுவாவென்கிறார். .... (க)

ஸ்வா;—இரண்டாம்பாட்டு. (கொங்கித்யாதி) கொங்குமாறாத சோலைக்குடந்தையும். பூவும் பரிமளமும் ஒருகாலும் மாறாத சோலைக்குடந்தையும்; (கு) "கொங்கார்சோலைக்குடந்தை" என்னுமாபோலே. "கொங்கும்" என்கிறஅபி-ஏவகாரமாய், கொங்குபொருந்தின சோலைக்குடந்தை யென்னவுமாம். அன்றியிலே, "கொங்கு" என்று மேலைத்திக்காய், அது-ஸ்வாமி ஸ்தாநமாய், அத்தால்வந்த பரத்வத்தையும், திருக்குடந்தையிலே சேர்க்கிறாசவுமாம். (உ) "அழுந்தூர் மேல்திசை" என்னக்கடவதாறே. (கோட்டியூரும்) திருக்கோட்டியூரிலும். (பேரும்) திருப்பேரிலும். (எங்கும்) சொல்லிச் சொல்லாத்திருப்பதிகளிலும். வ்யாமோஹத்தாலே எங்கும் செல்

வ்யா;—இரண்டாம்பாட்டு. (கொங்குங்குடந்தையும்) பரிமளத்தையுடைத்தான திருக்குடந்தையிலும். "கொங்குக்குடந்தை" என்கிறவல்லொற்று மெல்லொற்றுய்க் கிடக்கிறது. சோலைகளிலும் ஓடைகளிலு முண்டான பரிமளமும், உள்ளுக்கண்வளர்ந்தருளுகிறவனுடைய திருமேனியின் பரிமளமுமாய்க்கொண்டு ஊரடங்

அரு;—இரண்டாம்பாட்டு. (கொங்கித்யாதி) "கொங்கு" என்றதினர்த்தம் (பரிமளத்தை) என்றது. "கொங்கும்" என்று ச(ச)காரமாகத்தோன்றியிருக்க, உடைத்தாயென்று சொல்லக்கூடுமோ வென்னவருளுகிறார் (கொங்குக் குடந்தையித்யாதி). பரிமளத்தை நிரூபகமாகச் சொன்னதின் தாத்பர்யமருளுகிறார் (சோலைகளிலுமித்யாதி). (ஓடைகள்) தீர்க்கி (டீர்ஹி) கைகள். (திருமேனியின் பரிமளம்) என்றவிடத்தில், (கூ) "सर्वगन्धस्सर्वरसः- ஸர்வகந்தஸ்ஸர்வரஸஃ" என்றசாந்தோக்யம்.

(க) இ-மொ-கo-கo-அ. (உ) இ-மொ-ஙo-ஙo-ஙூ. (கூ) சாந்தோ-கூ-கஅ-சூ.

http://vedhavyasa.in

வது. வ்யாமோஹகார்யம் பலியாவிட்டால் லீலாரஸமிறே ஸித்திப்பது. (என்மகன்) ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவம் மாறுடனுப் போலே, கார்யகாரணபாவத்தையும் மாறுடி "என்மகன்" என்கிறார்.

(சங்கம்பிடிக்கும் தடக்கைக்குத்தக்க) ஈச்வரனுடைய † நித்யாமதனுக்கும் விஷயமாய், மங்களா ஸாஸநபரனை அவனுங்கூடகன்னுடைய ஆஜ்ஞையை, (க)"அகல்விசும்புமிலனும்- செங்கோல்நடாவுதிர்" என்று, திருவாழியாழ்வானையும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யாழ்வானையும் கொண்டிறே, அவன் ஆஜ்ஞாபரிபாலநம் செய்வது. அவனஜ்ஞைக்கடங்காதார் மேலே,(உ) "இடங்கைவலம் புரிநின்றூர்ப்ப" என்று அவன்றன் கையிலுமடங்காதே நின்றிறே கதகதென நின்றூர்ப்பது; அப்படிப்பட்டவனையிறே, அவன் தன்கையிலே அடங்கப்பிடிக்கிறது. செங்கோலுடையவன் அவன்காண்; உன்னதோ?. அவன்கைக்கொண்டால்காண்,இதுதன் னுமாய்அஸாதாரணமுமாவது; உன்கையிலே இத்தக்கோல் கிடந்தால் ஸாதாரணமாத்ர மின்றிக்கே அங்கஹீநமுமாங்காண். பசுப்ராயரான நீங்களும் ரக்ஷிக்கப்படவேண்டியிருந்தி கோளாகில், அவன் கையிலே அத்தக்கோலைக்கொடுத்து, அத்தக்கோல்கீழே வசவர்திகளாய் வர்த்தியுங்கோளென்கிறார். (அரக்குவழித்தசேர் கோல்கொண்டுவா) அரக்கிலச்சினைசெய்த கோல்

கலும் பரிமளமாய்க் கிடக்குமித்தனை. (கோட்டியூரும்) திருக்கோட்டியூரிலும். (பேரும்) திருப்பேரிலும். (எங்கும்) அறுத்தமான திருப்பதிகளிலும். (திரிந்துவிளையாடு மென்மகன்) வ்யாபரித்து விளையாடாநிற்கு மென்பிள்ளையுடைய.

(சங்கம்பிடிக்கும் தடக்கைக்குத் தக்க) ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தைப் பிடிக்கும் பெரிய திருக்கைக்குத் தகுதியான. (கல்லங்க முடையதோர் கோல்கொண்டுவா) கல்லவடிவையுடைத்தானதொரு கோல் கொண்டுவா). (அரக்கித்யாதி) நிறமுடைத்தாம்படி அரக்குவழித்த தொரு கோல்கொண்டுவா. .... (உ)

திருப்பதிகளெங்கும் திரிந்திருக்குமவனுகையாலே, அத்தேசத்திலுள்ளாரடங்கலும் கொண்டாடும்படி நல்லகோல் கொண்டுவா வென்று சொல்லுகிறனென்று திருவுள்ளம். அரக்குவழிக்கையாவது - சாந்து லிங்கத்தோடு அரக்கு இடிப்பதென்றபடி. ... ... (ஊ)

(க) திருவிரு. ஙஙு. (உ) உ-திருவ-எக. † (பா) நித்யாபிமாந.

http://acharya.org

மூ.—

கறுத்திட்டெதிர்நின்ற கஞ்சனைக்கொன்றுன்
பொறுத்திட்டெதிர்வந்த புள்ளின்வாய்கீண்டான்
நெறித்த குழல்ஸ்ரீ நீங்கமுன்னெடிச் [சோர் கோல்கொண்டுவா.
கிறுக்கன்று மேய்ப்பாற்கோர் கோல்கொண்டுவா தேவபிரானுக்

காண். எல்லாரையும் நியமிக்கிற கோல்காண். அதுதான் தர்ம நீயமாய்த் தான்காணிருப்பது. அந்த இலச்சினை அழியுமாகில், விவர்ணமாங்காண். ஆஸ்ரயம்மாத்ரமேயோ? வர்ணத்தானும் போகாமல் பேணப்போகாது காண். .... (உ)

ஸ்வா;—மூன்றும்பாட்டு. (கறுத்திட்யாதி) (க) "கறுத்துக் கஞ்சனையஞ்ச முனிந்தாய்" என்கிறபடியே, "இவன் அவதரிக்கப்புகுகிறான்" என்று உருவினவாளோடே ஹிம்ஸிப்பாஞக எதிர்த்து நின்றகஞ்சனையன்றுகள்; ஜங்மாந்தரத்தில்காலநேமியானவாஸுரை யாலே வந்த நெஞ்சில் கறுப்போடேயிறே எதிர் நின்றது. அந்த ப்ராதிகூல்யத்தையும் பிழைத்துப்போனவனை, அநுகூல தர்மம் செய்வித்து அழைத்ததிறே, நேர்கொடு நேர் எதிர்ந்தகாவது. (பொறுத்திட்டெதிர் வந்த புள்ளின்வாய் கீண்டான்) எதிரேவாயை அங்காந்து கொண்டு கதறிவந்த அதிர்ச்சியைப் பொறுத்து, அந்தப் புள்ளின்வாயை அநாயாஸேந கீண்டு தன்னை நோக்கித்தந்தவன்.

வ்யா;—மூன்றும்பாட்டு. (கறுத்திட்யாதி) கறுப்பு-சீற்றம். தன்மேலே க்ரோதத்தை யுடையனுய்க்கொண்டு எதிரிட்டு நின்ற கம்ஸனைக்கொன்றவன். (பொறுத்திட்யாதி) வருகிற போதை வேகத்தைப் பொறுத்துநின்று, தன்னை நலிவதாக எதிரேவந்த பகாஸுரனுடைய வாயைக்கிழித்தவன்.

அரு;—மூன்றும்பாட்டு. (கறுத்திட்யாதி) (சீற்றம்) என்றுல் "இன்னர் மேலே" என்னவேண்டுகையாலும், "கொன்றுன்" என்றதுக்கு ஹேதுவாகவும் (தன்மேல் க்ரோதத்தை) என்றது. (எதிரிட்டு) என்றது-சத்ருவாயென்றபடி. நலியவந்த புள்ளுக்குப் பொறுமை சொல்லக்கூடாமையாலே, க்ருஷ்ணபரமாக்கிப், பொறுமைக்கு விஷயத்தைக்காட்டுகிறார் (வருகிறவித்யாதி). (வேகத்தை) என்றவிடத்தில், "வாய்கீண்டான்" என்றதாலே அந்தப் புள்ளு நலிவதாக வந்தது தோன்றுகையால், நலிவதாக வருமபோது வேகம் அர்த்தஸித்தமென்று திருவுள்ளம்.

(க) தி-மொ-எ-எ-எ.

http://acharya.org

மூ.—
ஒன்றேயுரைப்பா ளொருசொல்லே சொல்லுவான்
தின்று முடியாள் தெரியாதகன் பக்கல்
சென்றங்குப் பாதகங் கையெரித்தா னுக்குக் [கோல்கொண்டுவா
கன்றுகள்மேய்ப்பதோர்கோல்கொண்டுவா கடல்நிறவண்ணற்கோர்

நெறித்த குழல்களை நீங்க முன்னெழி) நீண்டகரிந்த சுருண்ட குழல்களை நீங்க முன்னெழி. கன்றுகளுக்கு முன்னே யோடியென் னுதல். குழல்களியாமல் பின்னே நீங்கவென்னுதல். இப்படி அதிர வோடி. (சிறுக்கன்று மேய்ப்பாற்கோர் கோல் கொண்டுவா) ஸ்வாக்ஷணத்தில் அர்த்தமில்லாத வளவே யன்றிக்கே, புல்லிக் கசக்கிக் கொடுத்து, மிடற்றுக்குள்ளே இழியும்படி பண்ணி இறக்கினவாறே, மிகவும்உகந்தே சிறுக்கன்றுகள் தான்மேய்ப்பது. (தேவபிரானுக்கோர் கோல்கொண்டுவா) இங்குள்ளதேவர்களாதல்; அங்குள்ளாராதல், இரண்டு விபூதிக்கும் உபகாரகனிறே. .... (சு)

ஸ்வா;—நாலாம்பாட்டு. (ஒன்றேயித்யாதி) குணத்வயங்

(நெறித்தவித்யாதி) நெறித்து முனனே நாலாநின்ற குழல் களானவை, ஓடுகிற விசையாலே இரண்டருகும் நீங்குமபடியாகக் கன்றுகளுக்கு முன்னேயோடி. (சிறுக்கன்றித்யாதி) இளங்கன்று களை மேய்க்கிறவனுக்கு ஓர் கோல்கொண்டுவா. (தேவபிரானுக்கு) ஆஸுரப்ரக்ருதிகளான கம்ஸாதிகளையழியச் செய்கையாலே தேவர் களுக்கு உபகாரகனானவனுக்கு. .... (சு)

வ்பா;—நான்காம்பாட்டு. (ஒன்றித்பாதி) ''பாண்டவர்களும்

''நெறித்த'' என்றதற்கு, ''நீங்க'' என்றபதத்தைக்கொண்டு அத்தை பர்யயருளுகிறார் (நெறித்தித்யாதி). (நெறித்த) அலகலகாய்க் கொண்டு ''குழல்களை'' என்ற ஐகாரம் அவ்யயமென்று திருவுள்ளம்பற்றி (குழலகளான வை) என்றது. ''சிறுக்கன்று மேய்ப்பாற்கு'' என்றதைக் கொண்டு (கன்றுகளுக்கு முன்னே) என்றது. கீழ்சொன்னவிரண்டு அபதானங்களும் தேவபிரானுகைக்கு ஹேதுவாக வர்த்தபருளுகிறார் (ஆஸுரேத்யாதி). இப் படி உபகாரகனுகையாலே, அவனுக்குக் கோல்கொண்டு வந்து கிஞ்சித்கரித் துப் போருமோ வென்கிறளென்று திருவுள்ளம். ... ... (சு)

ஸ்வா;—நாலாம்பாட்டு. (ஒன்றித்யாதி) ''ஒன்றேயுரைப்பா ளொரு சொல்லே சொல்லுவான்'' எனறு இரண்டும் ஏகார்த்தமாயிருக்கையாலே, வேளாருக்த்யம் வருமென்று அர்த்தபேதம் காட்டுகிறார் (பாண்டவர்களும்

http://acharya.org

கள் தலையெடுத்த காலத்தும், ஸத்வம் தலையெடுத்த தேசகாலத்தி லும். (ஒன்றேயுரைப்பாரொரு சொல்லே சொல்லுவான்) குணக்வ யம் தலையெடுத்த காலத்தில் சொன்ன ஸாத்ரவமேயிறே ஸத்வம் தலையெடுத்த காலத்திலும் (சொல்லுவது. அன்றிக்கே ஸாமத்தா லும் தாநத்தாலும் பேதத்தாலும் தண்டத்தாலும் பேதித்தாலும், ரஹஸ்ய பரமரஹஸ்யங்களிலும் பொருந்தாமையே அவன் நெஞ் சில் கிடப்பது. ஸத்யவாதிகள், குணத்ரயங்கள் பேதித்தாலும் ஒரு படிப்பட்டிருந்தார்களேயாகிலும், முக்யதர்மப்ரதாநராகையாலே, அவஸ்தாநுகுணமான வாபக்ஷந்யாயத்தாலே பேதிக்கவும் கூடு மிறே; ஔபாதிகவசநஸித்தராகையாலே. ஔபாதிக தர்மபரிபா லிகரானுரேயாகிலும், முக்யதர்மப்ரதாநராகையாலே, அவஸ்தா நுகுணமான வார்த்தைகளருளிச் செய்யாரிறே பெருமாள். அதுபோலேயிறே இவனும், "பத்தூர் ஓரூர்" என்றுமும் பர்யாய சப்தமொழியச்சொல்லுவதில்லை. *ஒன்றேயுரைப்பாரொருசொல்லே சொல்லுவானுய்த் தன்னுமுடியனுயிருக்கிற தர்யோதநன் பக்

நாங்களுங்கூடி ஜீவிப்பதில்லை" என்னு மோரர்த்தமே சொல்லுவா னுய், "கூடிஜீவிப்பதில்லையேயாகிலும், அவர்களுக்கும் ஏதேனும், சில கொடுக்கவேண்டாவோ" என்று மத்யஸ்தர் சொல்ல, "அவர்களுக்கு ஒரு கோல்குத்து நிலமும் கொடுப்பதில்லை" என்னு மொரு வசநமே சொல்லுவானுமா யிருக்குமவனென்கை. அன்றிக் கே, ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் (க) "மித்ரபாவேந ஸம்ப்ராப்தம்" இத்யாதிப்படியே, ஒருபடியாலும் அவர்களுக்கைவி டாமையாகிற ஓரர்த்தமேசொல்லுமவனுய், (உ) "அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாமி - அயபம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாமி" இத்யாதிப்படியே அவர்களுடைய ரக்ஷணத்துக்குடலானவசநமொன்றுமே சொல்லா

மித்யாதி). (கோல்குத்து நிலமும் கொடுப்பதில்லை) என்றவிடத்தில், (ங) "நமுச்யுத்ரம்ஹரிஷ்யாமி-ஸமுச்சயக்ரம் ப்ரதாஸ்யாமி" என்றதனுஸந் தேயம். தர்யோதநனுக்கு விசேஷணமாக்கி அவன் ப்ரக்ருதிக்குச் சேரத் தோர்த்தமருளிச் செய்து, க்ருஷ்ணனுக்கு விசேஷணமாக்கி, இவன் ஸ்வபா வாதநுகுணமாக வர்த்தாந்தரமருளுகிறார் (அன்றிக்கேயித்யாதி). "தன்னு"

(க)-ரா-யு-கா-ங. (உ)-ராயு-கி-ஙச. (ங)-பாத

http://acharya.org

கல். ரத்நாதிகளாலே நெருங்கி அலங்கருதமான அபிஷேகத்தையு மூடையவனென்னுதல். அபிஷிக்த க்ஷத்ரியராலே ஒருவர்க்கொரு வர் நெருங்கி ஸேவிக்க விருக்கிறவனென்னுதல்.

(சென்றங்குப்பாரதம் கையெறிந்தானுக்கு) அங்கே "ஸமாதான ரகம் செய்யலாமோ" என்று பலகாலும் சென்று இசைத்துப்பார்த்த வளவிலே பொருந்தாமையாலும், யுத்தத்திலே பொருந்துகையா லும், யுத்தந்தானும் தர்மமாகையாலே இதன்னிலேநின்றமை தோன்ற "கைதட்டு" என்ன; அங்ஙபதார்த்தங்களைக் கொண்டு கார்யப்பாடறிந்தாப்போலே இருக்கிறதுகாணும். வெற்றிகூறிக் கைதட்டினபடி யென்னுதல். அங்கேசென்று இசைந்து போந்து

நிற்பானு யிருக்குமவனென்று † பகவத் விசேஷணமாகவுமாம். (தன்றுமுடியான்) நவரத்நங்களிலுமேல நெருங்கின அபிஷேகத்தை யுடையவன். அபிஷிக்த க்ஷத்ரியராலே நெருங்கி ஸேவிக்கப்படும வனென்னுதல். (துரியோதனன் பக்கல்) எவம்பூதனான துர்யோத நன் பக்கலிலே.

(சென்றங்குப்பாரதம் கையெறிந்தானுக்கு) "இரண்டு தலையும் பொருந்தவிடலாமோ" என்று தூதனாய்ச்சென்று பொருத்தப் பார்த்தவிடத்தில் பொருந்தாமையாலும், யுத்தத்திலே பொருந் தாகையாலும், "ஆனவும் அது தன்னைச் செய்க" என்று பாரதயுத் தத்துக்கு அங்கேகைதட்டிப்போந்தவனுக்கென்னுதல். அன்றிக்கே,

---

என்றது-நெருங்க ஸேவிக்கப்படுமவர்களென்றாய், "முடி" என்றது-முடியை யுடையவர்களென்றாய், இத்தாலே ஸேவியாநிற்கிற கிரீடங்களை யுடையவ னென்று அக்ஷராரத்தம் திருவுள்ளம்பற்றி பலிதார்த்தமருளுகிறார் (அபிஷிக் தேத்யாதி).

துர்யோதனன் பக்கல் சென்றது-ஸமாதானார்த்தமாகையால், பாரதத் தைச் செய்கைக்கு ஹேதுவாகக்கூடாமையாலே தத்குணமாக "சென்று" என்றதுக்கு அர்த்தமருளுகிறார் (இரண்டித்யாதி). "பார தமங்குக்கையெறிந்தான்" என்றந்வயித்து, ஸமாதானார்த்தம்போனவன்பூசல் விளைப்பானென்னென்ன, அதுக்கு ஹேதுக்களைக் காட்டிக்கொண்டு அர்த்த மருளுகிறார் (பொருந்தித்யாதி). (அங்கே கைதட்டுகை) துர்யோதனன் பக் கலிலே அவன் கையிலே அவஶ்யம் அப்படிச் செய்கிறேனென்று தம் திருக் கையாலே தட்டுகை. "அங்கு" என்றது-பாண்டவர்கள் பக்கலிலேயென்

---

† (பா) இவனுக்கு.

http://acharya.org

மூ,—

சிறொன்றுதாதாய் துரியோதனன்பக்கல்
ஊறொன்று வேண்டிப் பெறுத வரோடத்தால்
பாரொன்றிப் பாரதங் கைசெய்த பார்த்தற்குத் [கோல்கொண்டுவா.
தேரொன்றை யூர்காற்கோர்கோல்கொண்டுவாதேவபிரானுக்குகோர்

இங்கேகையுமணியும்வகுத்தறிக்தவனுக்கென்னுதல். எறிதல்-வீசுதல். (கன்றுகள் மேய்ப்பதோர் கோல்கொண்டுவா) புல்கவ்விமேய மாட்டாதவையாய்ப் பறித்தக்கசக்கிக் கொடுத்தாலும் இறங்குந்தனையும் பார்த்திருக்கவேண்டுகையால், ஸ்வரக்ஷணத்தில் அசக்தராயிருப்பாரளவில் திருவுள்ள மூன்றியிருக்குமபோலே காணும். அவனுக்கு நிறக்கேடுவாராமைக்குக் கோல்கொண்டுவா. (கடல் நிறவண்ணற்கோர் கோல்கொண்டுவா) கடல்நிறம் போலே யிருக்கிற திருமேனியையுடையவனுக்கு அத்தியமான கோல்கொண்டுவா.

ஸ்வா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (சீரித்யாதி) அவதாரத்தில் மெய்ப்பாடு தோன்றிலிறே சீலோடு தான் ஒன்றிநிறைவது. தான் குணத்

ஆனால் அது தன்னைச் செய்வதென்று இலசுத்துபோந்து, பாண்டவர்களுக்காய்நின்று பாரதயுத்தத்திலே கையுமணியும் வகுத்தவனுக்கென்னுதல். எறிதல் - இடுதலாகையாலே, வேண்டின பொருள் கொள்ளலாமிறே. (கன்றுகள் மேய்ப்பதோர் கோல்கொண்டுவா) பசுமேய்க்கையிலும் அவன் விரும்பியிருப்பது கன்றுகள் மேய்க்கையாய்த்து. அதுக்குத் தகுதியாயிருப்பதொரு கோல்கொண்டுவா. (கடலித்யாதி) கடலோடொத்த நிறத்தைபுடைத்தான வடிவையுடையவனுக்கு. .... (ச)

ரூய், "கை" என்று - வ்யூஹமாய், எறிகை-வகுக்குகையாய், அர்த்தாந்தரமருளுகிறார் 'அன்றிக்கேயித்யாதி'. கீழ்யோஜனையிலே "ஆனேமம்" என்றபதத்துக்குக் கீழ்சொன்னகெல்லாம், இந்தயோஜனையில் "ஆனேல்" என்றதுக்குக் கீழே கூட்டுவதென்று திருவுள்ளம். (கையுமணியும்) என்றது-வ்யூஹம். "எறிந்தான்" என்றதால் வகுக்கைசொலக் கூடுமோவென்ன (எறிதலித்யாதி). கையெறிகை - வ்யூஹத்தைபிறகையாய், வகுக்கையைக்காட்டுமென்று கருத்து. "காலிப்பின போவாற்கு" என்றும், "கன்றுகள் மேய்ப்பாற்கு" என்றும் கீழ்ப்பாட்டுக்களிலும் சொல்லி, இங்கே "கன்றுகள் மேய்ப்பதோர்" என்று இப்படி அருளிச் செயவானென்னென்ன வருளுகிறார் (பசுவித்யாதி). ... ... (ச)

http://acharya.org

திலே ஒன்றினுலிறே எல்லார்பக்கலிலே சீர்தான் ஒன்றிற்றுவது; பாண்டவாதிகள் பக்கல்கண்ட குணங்களே தர்யோதனாதிகளுக்கும் உண்டாக்க வேணுமென்றிறே ஸ்ரீதூதழுந்தருளிற்றென்னுதல். இவர்கள் தங்கள் பக்கல் கண்டகுணலேசங்கள் நிலைநின்றதாவதும் இவன் தூதுபோக விசைந்தாலிறே. இசைந்திலனுகில், சோறுசுட்ட போதூதினுல் "இவன் ஜாதிக்ஷத்ரியனே?" என்றுப்போலே தங்களுக்குக் தோற்றித்துச் சொல்வர்களிறே, இவர்களும்.

அன்றிக்கே (க) "த்வாரகாநிலயாகுத - த்வாரகாநிலயாகுச்யுத" என்றிறே அவள்தான் சரணம்புக்கது. அந்தத்திருநாம ப்ரபாவம் நிலைநிற்கும்போதும் தூதுக்சிசைய வேணுமிறே. அன்றிக்கே (உ) "இன்னுர் தூதனெனநின்றுன்" என்கிறபடியேஅவன்தன்படியாலும் தூதுக்கு இசையவேணுமிறே. தன்படியாவது-நிரங்கு ஸ்வாதந்த்ர்யநிபந்தகமான பாரதந்த்ர்யமிறே. அதிறே இதில்கொள்ளலாவது. அவனைருகார்யத்திலே உபக்ரமித்தால்நிவாரகரில்லையிறே. அதுதானிறேஆஸ்ரித பாரதந்த்ர்யமாவதும்.இவனும் ஸாபராதஸ்வதந்த்ரனுயிருக்கச் செய்தேயிறே,ஆஸ்ரயித்துத் தன்னே குணவானுகநினைத்திருப்பது. அவனும் அப்படியேயிறே. *அஹம் ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி - யனேயிறே "மாம்" என்று தோற்றினன். (ங) "த்வதாஸ்ரிதானாம் - த்வதாஸ்ரிதாநாம்" "பாண்டவதூதன்" என்றபோதாய்த்து அவன் பிறந்து கால்பாவினிலத்திலே நின்றது. ப்ராஹ்மணதேஜோபூர்வகமாகவும், உதகபூர்வகமாகவும், நாம்யஜ்ஞம்தலைக்கட்டினுல் க்ரவ்யத்தால் வந்தலுப்தைபாராதே, நாம் அலாபத்தாலே ஸங்துஷ்டராயிருக்குமா போலேயிறே இவனும் ஸந்தோஷித்து நின்றநிலை

வ்யா;—ஐந்தாம்பாட்டு. (சிறொன்றுதூதாய்) (உ) "இன்னுர் தூதனென நின்றுன்" என்கிறபடியே ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ர்யமாகிற குணம் தனக்குச் சேருகைக்குறுப்பான தூதக்ருத்யத்திலே அதிகரித்து. (துரியோதனன்பக்க லாரொன்று வேண்டி) அதார்மிகனுய்

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (சிரித்யாதி) "சீர்" என்றுகல்யாண குணங்களே யெல்லாம் காட்டவற்றேயாகிலும், "தூதாய்" என்றதுக்குதகுணமாக விசேஷித்தருளிச்செய்கிறர் (இன்னரித்யாதி). "பெருத" என்றபதத்தை க்கடாக்ஷித்து, துர்யோதந பதத்துக்கு விசேஷித்தர்த்தமருளுகிறர் (அதார்

(க) பார-ஸபா. (உ) தி-மொ-உ-உ-ஈ. (ங) ஸ்தோ-ரஉ0

http://acharya.org

(துரியோதனன் பக்கலிலே ஒன்று வேண்டி.) அவன் சேவகமெல்லாம் கண்டோமிறே. பொய்யாலுமிட்டுச் சில ப்ரதிஜ்ஞைகளையும் செய்து நிஷ்ப்ராணனுயிருந்த போதே, "அப்ரியத்துக் கொடாயாகில், பத்தூரைக்கொடு; அதுவும் செய்யாயாகில் ஒரூரைக்கொடு" என்றவளவில், அவனிசையாமல், "அவர்களுக்கு தர்மமுண்டு; தர்மத்காலே ஸ்வர்காதி லோகங்களுண்டு; எங்களுக்கித்தனையுமன்றே §உள்ளுவது" என்று அவன் மறுத்தவளவில், தான் வந்த கார்யம் பலியாமையால் திருவுள்ளத்தில் சீற்றம் கிளம்பினபடியாலே, "*வீரபோக்யையன்றே வஸுந்தரை, 'பத்தூர், ஒரூர்' என்று சொல்லுகிற

பந்துக்களை யடர்த்து, ப(ல)லத்காலே ஜீவிக்கவிருக்கிற துர்யோதனன் பக்கலிலே சென்று † "உங்களுக்குள்ள அம்சங்களை விபஜித்து இரண்டுதலையும் பொருந்தி ஜீவித்திருங்கோள்" என்று மூன்றுச் சொன்னவளவில், அவன் "அதுவும் செய்யேன்" என்றவாறே, "ஆனல் பத்தூர் தன்னைக் கொடுக்கப்பார்ப்பது" என்ன; "அதுவும் செய்யேன்" என்றவாறே, "ஒரூர் தன்னையாகிலும் கொடு" என்றவளவில், அவன் அதுக்கும் இசையாமல், "அவர்களுக்கு தர்மமுண்டு; தத்பலமான ஸ்வர்க்காதி லோகங்களுமுண்டு, அத்தை அநுபவிக்கக் கடவர்கள், ‡அவர்களுக்கு இத்தனையுமன்றே வுள்ளது, அதில் ஒன்றும் கொடுப்பதில்லை" என்று வெட்டிதாக வார்த்தை

மிகேத்யாதி). இப்படி துர்குணியாகையாலே ஊர்பெறுதவனுனை னென்று திருவுள்ளம். (அடர்த்து) ஹிம்ஸித்து. "பத்தூர்பெறுதன்று பாரதம்கை செய்து" என்றுசொல்லி, இப்போது "ஊரொன்றுவேண்டி" என்றுல் விருத்த மன்றேவென்ன; அவ்விரோதத்தைப்பரிஹரியா நின்று கொண்டு சப்தார்த்தமருளுகிறார் (உங்களுக்கித்யாதி). "அர்த்தாய்ஸமுமில்லை, பத்தூருமில்லை" என்றபோதும் ரோஷமில்லாதே யிருந்த க்ருஷ்ணனுக்கு "ஒரூராகிலும் கொடு" என்ன, "அதுவுமில்லை" என்றதால் ரோஷம் பிறவாதென்று திருவுள்ளம்பற்றி, பின் ரோஷம்பிறக்கும்படி துர்யோதனன் வெட்டிதாகச் சொன்னதை விசேஷித்துக் காட்டுகிறார் (அவர்களுக்கியாதி). தர்மமுண்டென்கிற க்ருஷ்ணபிப்ராயத்தை அறிந்து, பாண்டவர்களுடைய ஸரீராவஸாநத்தளவும் ஒன்றும் தருகிறதில்லையென்று ஸ்துதிபோலே சொன்னனென்று திருவுள்ளம். (வெட்டிதாக) கடினமாக.

§ (பா) உள்ளது. † (பா) அவர்களுக்குள்ள. ‡ (பா) எங்களுக்கு

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, கூ-கி, நி-பா, சிரொன்று, கூரக

தென்'' என்று துர்யோதனன் சொல்ல, இவரும் ''வீரபோக்கை யன்றே வலஞ்தரை, இவன் இதுதன்னிலே இசையப்பெற்றோமே? நாம் வந்தகார்யும் பலித்ததே'' என்று *இன்னர் தானென நின்ற போதிலும் காட்டில் திருவுள்ளத்திலே ஸ்நேஹாதிஷம் பிறந்து நிலத் திலே திருவடிகள் பதிக்கொண்டு பொருந்தினது இப்போதிறே.

(பாரதம்கைசெய்து) யுத்தத்திலே கையுமணியும் வகுத்து.

(பார்த்தற்கு) (க) '' விஜயஸ்ய சாபம் - விஸ்ருஜ்யஸ்மாஞ்சாபம்'' என்ற அந்த ச்சமத்தர்க்கு. (தேரொன்றைபூர்ந்தாற்கு) அத்விதீயமான தேரென்னுதல். சத்ரு ஜயத்துக்கு ஆயுதமெடுக்க வொண்ணுமை யாலே ''ஆயுதமாயிற்று'' என்னலாம்படி காலுசாரிவிட்டுத் தேர்க் காலிலேமடியும்படி துகைத்துப் பொகட்டதேரென்னுதல். (தேவ பிரானுக்கோர் கோல்கொண்டுவா) ஸ்ரீநிர்வாஹகற்கு. (நி) சொல்ல; (பெருத வியோடத்தால்) ஓரூர்காலும் பெருத ரோஷத் தாலே.

ஆனால் ''* வீரபோக்கையன்றே வலஞ்தரை, யுத்தத்தைப் பண்ணி †ஜயித்தவர்களொருவர் பூமியையாளுங்கோள்'' என்ன; அவன் அதுக்குப்பொருந்தினவாறே; (பாரொன்றி) திருவுள்ளமுகந்து, பூமியிலே பொருந்த, கால்பாவிநின்று. (பாரதம் கைசெய்து) பாரத யுத்தத்திலே பாண்டவர்களுக்காக நின்று கையுமணியும் வகுத்து. (பார்த்தற்குத் தேரொன்றை பூர்ந்தாற்கு) ஆயுதமெடுக்க வொண் ணுமையாலேயாரத்யத்திலே அதி(தி)க்ருதனுய், அர்ஜுநனே ரதியா க்கி. ப்ரதிபக்ஷத்தை உருளைகளாலே நெருக்கைக்குயுப்பாகையாலே அத்விதீயமான தேரை நடத்தினவனுக்கு, ஓர் கோல்கொண்டுவா. (தேவபிரானுக்கு) இந்த கீர்மைக் தெதிர்ந்தட்டம்படி நித்யஸூரி

''உரோடத்தால் பாரொன்றி'' என்று ரோஷத்தை ஹேதுவாகச் சொல் லக்கூடாமையாலே, அதுக்கு ஹேதுவை அவதாரிகாமுகேந (ஆலிவித்யாதி). ஒன்முனதேரை என்றதுவித்து, ஒன்றென்று விசேஷி த்தருக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ப்ரதிபக்ஷத்தையித்யாதி). (உருளைக்கால்) வண்டிக்கால். ''தேரொன்றை பூர்ந்தாற்கு'' என்றவநந்தரம ''தேவபிரானுக் கு'' என்கையாலே, அவர்களெல்லாரும் வந்து ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தைக்

†(பா) ஜீவித்தவர். (க) கூ-கசல.

http://acharya.org

மூ;—

ஆலத்தி லையா னரவினணமேலான்
நீலக்கட -ளுள் நெடுங்காலம் கண்வளர்ந்தான்
பாலப்பி ராயத்தே பார்த்தற்கருள்செய்த [கோர்கோல்கொண்டுவா.
கோலப்பி ராணுக்கோர்கோல்கொண்டுவா குடந்தைக்கிடந்தாற்

ஸ்வா ;—ஆரும்பாட்டு. (ஆலித்யாதி) க்ருஷ்ணவதாரம்போ லே திருவா ந்தாழ்வானும், (க) "சென்றால் குடையாம்" என்கிற படியே அவ னே"வடதளசாயி"என்னும்படி அவதரித்த ரஹஸ்யமே இப்பாட்டுக்கு நக் காத்பர்யம். "(உ) 'ஆலன்று வேலை நீருள்ளதோ விண்ணதோ மண்ணதோ சோலைசூழ் குன்றெடுத்தாய் சொல்லு' என்று ப்ரார்த்தித்துக் கேட்டார்"என்று ஆச்சாம்பிள்ளை அருளிச் செய்தருளினர். (ஆலித்யாதி) அத்து-சாரியையாதல், "ஆலான அத்தினுடைய" என்று விபக்தியானபோது, தான்றிச்சுட்டாய்,

களுக்கு நிர்வாஹ கனன மேன்மையை யுடையவனுக்கு. இத்தால்-மநுஷ்யத்வேபரத்வத்தைச் சொன்னபடி. .... (ங)

வ்யா.—ஆரும் பாட்டு. (ஆலத்திலையான்) ஜகத் ப்ரளயம்வந்த போது வடதளத்தில் மேல் கண்வளர்ந்தருளுகிறவன். (அத்து)-சாரியை. (அரவினணமேலான்,) திருவநந்தாழ்வானுகிற படுக்கையிலே கண் வளர்ந்தருளுகிறவன். (ங) " ஸஹஸ்ரவதநோ தேவஃ ஶ்ரீமணிவிராஜிதஃ। ஸ ஏவ வடபத்ரோ(அ)பூதநந்தோ(அ)ப்யத்புதரூபவான் - ஸஹஸ்ரவதநோ தேவஃ பண மணி விராஜிதஃ। ஸஏவ வடவ்ருக்ஷோ பூதநந்தோ(அ)த்புதரூபவான்" என்கிறபடியே-வடவ்ருக்ஷமானன்-திருவநந்தாழ்வானிலே. "ஆலத் கண்டு ஸேவித்தார்களென்று திருவுள்ளம்பற்றி பலிதார்த்தத்தையருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி). ... ... (ஙு)

அரு;—ஆரும்பாட்டு. (ஆலத்தித்யாதி) "அரவின்" என்றவிடத்தில்-இன்-சாரியை என்று நினைத்தார்தம் (திருவனந்தாழ்வானித்யாதி). "ஆலத்தி லையனுயிருந்தே அரவினணை மேலான்" என்ற அர்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி, இவ்வர்த்தம், அரவு ஆலானபோதன்றேகூவெதென்ன, ப்ரமாண பூர்வகமாக வருளுகிறார் (ஸஹஸ்ரேத்யாதி). இவ்வர்த்தம் தோற்றும்வழியே தென்னவரு ளுகிறார் (ஆலத்திலையானித்யாதி). (அந்தவர்த்தமும்)என்ற ச(ச்)காரத்துக்கு

(க) க-திருவ-ருங. (உ) க-திருவ-சுக. (ங)

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, சு-தி, சு-பா, ஆலத்திலையான். கூ எங்

அதுக்கு ஹேதுவானதொன்றைக் காட்டுமிறே. அந்த ஹேதுதா
னிருக்கிறபடி.

(நீலக்கடலித்யாதி) நீலக்கடலென்று-இது தானுதல், திருமேனி
யில் ப்ரபையாலே (க) "முகில் வண்ணவானம்" என்கிறபடியே
க்ஷீராப்திதானுதல்; கடைகிற கால முறையிட்ட ஔஷதங்க
ளால் வந்தவைவர்ண்யம் மாறுமையாலே, "நீலக்கடல்" என்றதா
தல். அந்த விவர்ணத்துக்கு காலாந்தரஸ்த்திதியில்லை என்று
தோன்றிலும் தத்கால விசேஷணப்ரஸித்தி நிருபகமாகையாலே
"நீலக்கடல்" என்னவுமாம். குணதோஷங்கள் ஆக(ங)த்துக நிரூபகமா
னலும் அந்த ஜாதிவ்யக்தியுள்ளதனையும் சொல்லலாயிருக்குமிறே.
இக்கடலானபோது (உ) "கருந்தண்மாகடல் கண் துயின்றவனிடம்"
என்றும், (கூ) "உவர்க்கும் கருங்கடல் நீருள்ளான்" என்றும்சொல்லு
கையாலே - அந்த அர்த்தமும்
தோற்றுகிறது.

(நீலக்கடலுள்ள நெடுங்காலம் கண்வளர்ந்தான்) க்ஷீரமாகை
யாலே வெளுத்தநிறமா யிருக்கச் செய்தேயும், திருமேனியின் நிழ
லீட்டாலே நீலமான நிறத்தையுடைத்தாயிருக்கிற கடலிலே, ட்ர
ளயாவதியாகக் கண்வளர்ந்தருளினவன். (உ) "கருந்தண்மாகடல்
கண் துயின்றவன்" (கூ) "உவர்க்கும் கருங்கடல் நீருள்ளான்" என்கை
யாலே "நீலக்கடல்" என்று-இந்த லவணஸமுத்ரந் தன்னைச் சொல்
லுகையாலே "அரவினணைமேலானுய்க்கொண்டு, நீலக்கடலுள் நெடுங்காலம் கண்வளர்ந்
தான்" என்ற ஸமபிவ்யாஹாரத்தைக்கடாக்ஷித்து வக்ஷ்யமாணார்த்தத்தோடு
ஸமுச்சயமர்த்தமென்று கொள்வது.

(நிழலீட்டாலே) என்றது-காந்திவ்யாபிக்கையாலேயென்றபடி. "நெடுங்
காலம்" என்று அந்த விபூதியிலே சொல்லக்கடவதோ வென்னவருளுகி
றார் (ப்ரளயேத்யாதி). "நீலக்கடலுள்" என்றவிடத்தில் நைல்யம் ஔபாதி
கமாகக் கீழருளிச் செய்து, ஸ்வாபாவிகமான நைல்யமே சொல்லலாமென்று
அதுக்குப்ரமாணங்களையும் காட்டா நின்றுகொண்டு, யோஜநாந்தரமருளிச்
செய்கிறார் (கருந்தணித்யாதி). தண்மையும் மஹத்தையும் ஸ்வாபாவிகமா
னப்போலே, கருமையும் ஸ்வாபாவிகமாகவேணுமென்று பாசுரத்துக்குக் கருத்
தென்று திருவுள்ளம்.

(க) தி-வாய்-எ-உ-கக. (உ) தி-மொ-கூ-க-கூ. (கூ) கூ-திருவ-கூ-எ.

http://acharya.org

கு சபெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, சு-தி, சு-பா, ஆலத்திலையான்.

றபடியே கடல்கள் தோறும் திருப்பள்ளியறை யுண்டென்னவுமா
மிறே. இப்படியான கடலுள் "அரவினணை மேலான்" என்னும்படி
யோக நித்திரை நிந்தைசெய்து அநேக காலம் கண்வளர்ந்தான்.

(பாலப்பிராயத்தே பார்த்தற்கருள் செய்த) இவனுடையபிதா
வான இந்த்ரன் "என்புத்ரனை வர்ஜநாதி ரக்ஷிக்கவேணும்" என்று
வேண்டிக்கொண்டபடியாலேயும், தான் இவனளவிலே பக்ஷபதித்தி
ருக்கையாலும், இவன்தானும் அவன் வார்த்தைகேட்டுப்போருகை
யாலும், கண்மாளர் பணிக்கொட்டிலிலே கண்வளருநாகாலம் தொ
ங்கி அஜ்ஞாதஜ்ஞாபகம் செய்து போந்து, இவன் பக்வனான பின்பு
த்ரௌபதி ப்ரதிஜ்ஞையாலும், மிக்க சக்ருடையாலுமிறே தேர்த்தட்டி
லே ஸ்ரீகீதை முதலாகவருளிச் செய்ததும்.

லிற்றாகவுமாம். "அரவினணை மேலானுய்க்கொண்டு நீலக்கடலுள் கெ
டுங்காலம் கண்வளர்ந்தான்" என்று மேலே அன்வயிக்கவுமாம்.

(பாலப்பிராயத்தே பார்த்தற்கருள்செய்த) இந்த்ரன் வந்து,
"என்னுடையபுத்ரனை விஜயனை ரக்ஷித்தருளவேணும்" என்று காட்
டிக்கொடுக்கையாலே, பால்யவயஸ்ஸிலே அர்ஜுநனுக்கு அருள்
செய்தபின்பு, இவன் கண்வளவிலே ஸ்நேஹத்தை வஸூவர்த்தியாய்ப்
போருகையாலும், எல்லாரளவிலும்போலன்றிமேயே இவனளவில்தான்
பக்ஷபதித்துப் போருகையாலும், அவ்வருள் மேன்மேலன வளர்
ந்து சென்ற விந்தனையிறே.

(கோலப்பிராயத்தே). அழகிய வுபகாரகனுக்கென்னுதல்; அதி
ந்த்ரியமான விக்ரஹத்தை இவனுக்குச் சக்ஷுர் விஷயமாக்கி,

பால்யத்திலே அர்ஜுநனை யருளினதுக்கு மேற்துவைக்காட்டிக் கொண்
டர்த்தமருளுகிறார் (இந்த்ரனித்யாதி). பின்பும் இவனை க்ருபைபண்ணியிரு
க்க, பால்யத்திலே யென்று விசேஷிக்கக்கூடுமோ வென்னவருளுகிறார் (பின்
பிவனித்யாதி). பால்யத்திலே க்ருபை பண்ணுகை ப்ரதாநமாகையாலே அரு
ளிச் செய்தாரென்று கருத்து.

மாதாபித்ராதிக ளெல்லாரிலும் வைத்துக்கொண்டு, இவன் அழகான
வுபகாரகனென்று யோஜநை அருளுகிறார் (அழகியவித்யாதி). "கோலம்"
என்ற லக்ஷணையாலே - விக்ரஹவாசியாக்கி, விக்ரஹத்தை உபகரித்தவனென்
று ஸம்பந்தார்த்தமாக யோஜநாந்த்ரமருளுகிறார் (அதிந்த்ரியேத்யாதி). "பார்த்
தற்கருள்செய்தகோலப்பிரான்" என்று, "குடந்தைக்கிடந்தான்"

http://acharyas.in

மூ.—
பொற்றிகழ் சித்திர கூடப் பொருப்பினில்
உற்றவடி வி லொருகண் ணுங் கொண்டவக்
கற்றைக்குழலன் கடியன் விரைத்தன்னை [கோர்கோல்கொண்டுவா.
மற்றைக்கண் கொள்ளாமே கோல்கொண்டுவா மணிவண்ணம்பிக்

(கோலப்பிரானுக் கோர்கோல் கொண்டுவா) இவ்வளவேயன்றிக்கே தன்னுடைய ஸந்நிதிபோக்யமான விக்ரஹத்தை இவனுக்கு வஸுவர்த்தியாக்கி முன்னே நின்று காட்டிக் கொடுத்துக் கொண்டு ரக்ஷித்தமஹோபகாரம். (குடந்தைக் கிடந்தாற்கோர் கோல்கொண்டுவா)(க)"மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றவளவேயன்றிக்கே, "ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய - கும்பகோணவிகப்யதி" என்னும்படியான வளவேயன்றிக்கே, * ஆஸ்ரயணமேகித்திப்பானிறே.

"நீலக்கடலுள் அரவினணைமேலான் நெடுங்காலம்சண்வளர்ந்தான்-ஆலத்திலையா னாய்,பாலப்பிராயத்தே பார்த்தற்கருள் செய்த கோலப்பிரானுகோர் கோல்கொண்டுவா, குடந்தைக் கிடந்தாற்கோர் கோல்கொண்டுவா" என்றன்வயம். .... (சு)

ஸ்வா;—ஏழாம்பாட்டு. (பொற்றிகழித்யாதி) (உ) "சித்ரகூடம் முன்னின் ரக்ஷித்த ஸுகாரத்தைச் சொல்லுகிறதாதல். (குடந்தைக் கிடந்தாற்கு) (ங)"குடந்தைதனம் கோவலன்" என்கிறபடியே க்ருஷ்ணாவதார லீலைப்யமெல்லாம் தோற்றும்படியிறே திருக்குடந்தையில் கண்வளர்ந்தருளுவது. அங்கு கோலப்பிரானைப் போலே, இங்கும் *ஸாரார்கோலம்திகழவிறே சாய்ந்தருளிற்று. (சு)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (பொற்றிகழித்யாதி). (ச) "ஸுபகஸ்ச தூர்யோயம்நிரராஜோபமோநரஃ। யஸ்ஸ்வஸதிகாமஸ்தஸ்யாஸ்ரமபதே ஸவனஸ்தனே - ஸுபக

சொல்லக்கூடுமோ வென்ன, ஸௌலப்ய குணத்தால் வந்த ஸாம்யத்தைப் பற்ற வென்று ஒரு நியாமகத்தை ப்ரமாண பூர்வகமாகக் காட்டுகிறார் (குடந்தையிற்யாதி). கோலத்தாலும் ஸாம்யமுண்டென்று நியாமகாந்தர மருளுகிறார் (அங்கித்யாதி). (அங்கு) க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே. (இங்கு) அர்ச்சாவதாரத்திலே. ... ... (சு)

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (பொற்றிகழித்யாதி) கண்கொண்டது - சித்ரகூடத்திலேயா யிருக்க, "பொற்றிகழ்" இத்யாதியாலே விசேஷித்துக்கொண்டு இத்தைச்சொல்லுவா னென்னென்ன வருளுகிறார் (ஸுபக:-ஸுபகஃ)

(க)தே-கஸ்-ஸுக(உ)ரா-பா-கஸ்-உ(ங)தி-வாய்-கம்-கு-எ(ச)ரா-ஸ்-யோ-கஸ்-கஉ.

http://acharya.org

ஃலீரூமே - சித்ரகூடம் கதேராமே'' என்கிறபடியே, பொலிவையு டைத்தாய், விளங்காநின்றுள்ள சித்ரகூடபர்வத பார்ஸ்வத்திலே, காய்ச்சியாரும் தாமும் எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே ரஜோகுண

ஸ்சித்ரகூடோயம் கிரிராஜோபமோகிரிஃபல்மிவ்வஸ்தி காகுத்ஸ்த்தஃ குபேர இவநந்தநே'' என்கிறபடியே திருவயோத்தியையிலிருப்பிலுங் காட்டில் உகந்தெழுந்தருளியிருக்கும்படி, சோலைகளும் சுனைகளும் பாறைகளும் அருவிகளும் முதலானவற்றால் வந்த பொலிவையு டைத்தாய் விளங்காநின்றுள்ள சித்ரகூடபர்வத பார்ஸ்வத்திலே எழுந்தருளியிருக்கச் செய்தேயிறே, தாகம் வந்து அபராதம் பண் ணிற்று.

பிராட்டியும் தாமுங்கூட ஜலக்ரீடை பண்ணின பின்பு, பெரு மாள் மடியிலே முந்துறப் பிராட்டி கண்வளர்ந்து, அநந்தரம் (க) ''ஏர்யாயேணப்ரஸுப்தஃ - பர்யாயேணப்ரஸுப்தஃ'' என்கிறபடியே

என்று தொடங்கி, (அபராதம் பண்ணிற்று) என்னுமளவும். இத்தால் இப்படி பிராட்டியோடு ரஸித்துக்கொண்டிருக்கும் தேசத்திலே அபராதம் பண்ணு கையாலே, ''க்ரூராபராதி'' என்று கண்கொள்ளுகைக்கு ஹேது தோற்றுமே ன்று திருவுள்ளம். எடுத்த ப்ரமாணத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளுகிறார் (திருவ யோத்தையிலித்யாதி). ''சித்ரகூடம்'' என்றதைக்கடாக்ஷித்து பர்வத ஸ்வபாவாதி குணமாகப் பொலிவை விசேஷிக்கிறார் (சோலைகளுமித்யாதி). (பார்ஸ்வத்திலே) என்றது, (உ) ஶைலஸ்யசித்ரகூடஸ்ய பாதேபூர்வோத்தரேததா'' என்கிற ப்ரமாணத்தை ஶைலஸ்யசித்ரகூடஸ்ய பாதேபூர்வோத்தரேததா'' என்கிற ப்ரமாணத்தை ப்பற்ற. ''பாதே'' என்றது - பர்யந்தபர்வதத்தை.

''பெருமாளருகேயிருக்க, பிராட்டி விஷயத்தில் அபராதம் காகத்துக்கு ப்பண்ணக்கூடுமோ? அந்தக்காகத்தின் ஸ்வரூபம்தானேது? அபராதம்பண் ணுவித்தந்தானேது? அந்த அபராதத்தின்படிதானேது; அபராதாநுகுண மாகத்தலையையறுக்க ப்ராப்தமாயிருக்க, கண்ணேடே ச(ச்ச)நிதார்த்தமாக்கத் காரணந்தானேது'' என்கிற ஜிஜ்ஞாஸாப்ரபந்தங்களை சமிப்பித்துக்கொண்டு, ''உற்ற வடிவு'' இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டி) என்று தொடங்கி, (சுருங்கச்சொல்லுகிறது) என்னுமளவும். (கூ) ''விஶ்ரூத்யஸலிலஸ்ஸ்நாந தவாஜ்ஜலமுபாவிஶத் - விஶ்ரூத்யஸலிலக்ஷிந்நாதவாங்கேஸமுபாவிஶம்'' என் றதைக்கடாக்ஷித்து (ஜலக்ரீடையித்யாதி). (கண்ணழிவு) என்று (ஆரம்பம்)

(க) ரா-ஸு-கூ-அ-உக. (உ) ரா-ஸு-உ-அ-கூ-உ. (கூ) ரா-ஸு-கூ-அ-உச.

http://dharmavu.org

ப்ரசுரனை ஜயந்தன் விஸ்மிதமான கர்மபலாஹங்காரத்தளவில் நில்
லாமல் காமஸராஜஸம் தலையெடுத்து, அத்தாலேவிஷயப்ராவண்யம்
தலையெடுத்து, ஐந்ய ஜாகவிபாக(ஜுகு)ம் பாராமல் தேவசரீரத்திலும்
காக சரீரத்தை உத்தேச்யமாக நினைத்தெடுத்துச்சில துஷ்சேஷ்டை
களைப்பண்ணுகையாலே, அத்தைக்கண்ட பெருமாள் இவனைநோக்கி
மந்தகதியாக ஓரஸ்த்ரத்தைவிட, அது இவனுக்கு முன்னேட்
டுக் கொடுத்துப்பின்னே செல்ல; (க)"ந்ரீலோகான்ஸம்பரிக்ரம்ய - த்ரீந்
லோகாந்ஸம்பரிக்ரம்ய" என்கிறபடியே அனைத்துலகம் திரிந்தோடி,
ஓதுங்கநிழலற்று ப்ராணஸாபேக்ஷனாய், "ஹமேவஶரணம்ஹத - தமேவ
ஶரணம்கதஃ" என்று கண்டகப்ரபத்தி செய்திருக்கச் செய்தேயும்,
"இவனுக்கு அபேக்ஷா மாத்ர ப்ரதாநமேயன்றே வேண்டுவது"

பிராட்டிமடியிலே பெருமாள் கண்வளர்ந்தருளா நிற்கச்செய்தே,
இந்த்ரபுத்ரனை ஜயந்தன், ஆஸுரப்ரக்ருதியாகையாலே தேவரூப
த்தை மறைத்துக் காகரூபத்தைப் பரிக்ரஹித்துக்கொண்டு "ஜாநகி",
என்றறியாதே, பிராட்டியுடைய வடிவழகைக்கண்டு, விபரீதபுத்தி
யாலே வந்து திருமேனியிலே புண்படுத்த, அத்தாலே பெருமாள்
சிறியருளி, காகத்தைக்குறித்து ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தை ப்ரயோகிக்க,
அது புக்கவிடமெங்கும் தொடருகையாலே, ஓரிடத்திலும் போக்
கற்று, (க)"ஹமேவஶரணங்கதஃ-தமேவசரணங்கதஃ" என்கிறபடியே தன்
னுடைய ப்ராணரக்ஷணார்த்தமாக வந்து சரணம்புக, அத்தாலே,
ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்துக்கு ஒருகண்ணழிவைக்கற்பித்து, ப்ராணனோடே
போகவிட்ட கதையைச்சுருங்கச்சொல்லுகிறது-(உற்றவடிவிலொரு
கண்ணுங்கொண்ட) என்று. அதாவது-விபரீதபுத்தியடியாகப் பிரா

சாடு. ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்துக்கு ஒருஹானியைக்கல்பித்தென்றுரைம்; "காகத்தின்
கண்ணேயழித்தான்" என்றது - ஸ்வபாவார்த்தம். "பிராட்டி" என்றும்,
"இரண்டு கண்ணில்" என்றும் அத்யாஹரித்துக்கொண்டு, "பிராட்டி வடிவி
லுற்ற விரண்டு கண்ணில் ஒருகண்ணும் கொண்ட" என்று அந்வய முகேந
ஸம்தார்த்தத்தை விவரிக்கிறார் (அதாவதித்யாதி). "வடிவிலுற்ற" என்று
விசேஷிக்கையாலே, அவயவாம்சத்திலே விட்டுக் கண்ணைப் பறித்து விட்
டாரென்று தோற்றுமென்று திருவுள்ளம்.

(க) ரா-ஸு-ஸு-அ-கூ.

http://acharya.org

என்று திருவுள்ளம்பற்றி, வடிவழகிலுற்ற விரண்டு கண்ணிலொரு கண்ணுங் கொண்டவக்கற்றைக் குழலன் கடியன்.

அந்த அஸ்த்ரம்தான் யமேஷ்டாஉமோக(ஷு)ஸர்வாஸ்த்ரமிறே. "தேவீ ஸ்தே ஸ்மாகீர்-தேவேந்த்ரகயாகஹிஹர்" என்றிறேதிருநாமம். (க) "பொய்யர்க்கேபொய்யனுகும்" (உ) "கொடுங்கோளால் நிலம் கொண்ட". இரண்டுகண்ணும் விஷயதர்மஞ்செய்தால்இரண்டையு மழிக்க ப்ராப்தமாயிருக்க, ஒன்றைஅழியாதேயிருந்தது, (ங) "குழல் களிருந்தவா காணீரே" என்கிற கற்றைக் குழலனைக் காண்கைக் காகவிறே. (ச) "ஸ்ரூஷ்ஷ ப்ரஹர்ஷஸ்ய-லகுர்தண்டஃ ப்ரபங்கவ்ய்" என் கிறபடியே ப்ரபங்கனுக்கு லகுதண்டமே யுள்ளதிறே. கற்றை-செ றிவு. அவன் கையிலே ராவணுகிகள் பட்ட தறிவுதியே; உன்னை மற்றைக்கண் கொள்ளாமே விரைந்து கோல்கொண்டுவா. கற் றைக் குழல்காணும்போது, ஒருகண் கொண்டு காண்கை போரா தென்றிறே ஒன்றையும் இரண்டாக்கிற்று. ஒன்றிரண்டான கண் ணும் போகாமல் இனியாகிலும் ஆஜ்ஞாதிலங்கநம் செய்யாதே, அவ னுடையவாஜ்ஞையை அவன்கையிலே கொடுக்கப்பாராய். "அவள் ப்ரபத்தி கண்டகமாயிராது" என்று காண் உன்னைக் குழல்வார அழைத்ததும். அந்தக் குழல்வாரின காத்தைக்கும் இந்தக்காக் ட்டியுடைய வடிவிலே சென்று உற்ற இரண்டு கண்ணில் ஒரு கண் ணைப்பறித்து விட்டவனென்கை.

(அக்கற்றைக் குழலன் கடியன்) அப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவனுய், செறிந்த திருக்குழலை யுடையனுயிருக்கிறவன்; குற்றத்துக்கீடாக கண்டிக்கும் க்ரூரன். (விரைந்தத்யாதி) ஆனபின்பு சொன்னது செய்யாமையாலே சீறி, உன்னை மற்றைக் கண்ணையும் பறியாதபடி

"உன்னைமற்றைக்கண் கொள்ளாமே விரைந்து கோல்கொண்டுவா" என்று அன்வயித்து, கீழ்ச்சொன்ன "கடியன்" என்றதைஹேதுவாக்கிக்கொண் டர்த்தமருளுகிறர் (ஆனபின்பித்யாதி). அந்தக்காகம் அந்தஃ புரத்ரோஹியா கையாலே தலையறுக்கப்ராப்தமாயிருக்க, கண்ணேடே போக்கினன். அவன் கோல்கொண்டு வாராத மாத்ரத்தைக் கொண்டு மற்றைக்கண்ணைக் கொள் வனே? இப்படிநீசொல்லுகைக்கு ஹேதுவேதென்னுமாகாங்க்ஷையிலே, "நம்

(க) திருமா-கடி. (உ) திருவாய்-மூஅ-சு. (ங) உ-உ-உ. (ச)

http://acharyas.org

மூ.—

மின்னிடைச் சீதைபொருட்டா விலங்கையர்
மன்னன் மணிமுடிபத்து முடன்வீழத்
தன்னிகரொன்றில்லாச் சிலைகால்வளைத்திட்ட [கோல்கொண்டுவா.
மின்னுமுடியற்கோர் கோல்கொண்டுவா வேலையடைத்தாற்கோர்

கைக்கும் வாசி ''கள்ளர், பள்ளிகள்'' என்னுமாபோலே. (மணிவண்
ணநம்பிக்கோர்கோல் கொண்டுவா) நீலரத்நம் பொன்ற வழகை
யும் ஸ்வாதந்த்ர்யபூர்திபையு முடையவன்காண். .... (எ)

ஸ்வா;— எட்டாம்பாட்டு. (மின்னிடையித்யாதி) தன்னு
டைய வரபல புஜபலங்களையும் மதிளையும் அகழையும்கண்ட கர்வத்
தாலே செய்வதொன்றையுமறியாமல், மின்போலே இடையையுடை
யாக விரைந்து கோல்கொண்டுவா. (மணிவண்ணநம்பிக்கு) நீலரத்
நம்போன்ற வடிவையுடையனாய், ஸ்வாதந்த்ர்யத்தால் பூர்ணனை
வனுக்கு ஓர் கோல்கொண்டுவா. .... (எ)

வ்யா;—எட்டாம்பாட்டு. (மின்னித்யாதி). மின்னைடொத்த
இடையையுடையளாகையாலே - விரஹாஸஹையல்லாத மருதுப்ர
பு'' என்கிறரென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளுகிறர் (ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலித்
யாதி). ஸ்வதந்த்ரனுகையாலே விஹிதாகரணத்தையும் குற்றமாகக் கொண்டு
நிகூழிப்பனென்று கருத்து. ... ... (எ)

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (மின்னித்யாதி) (க)'' ஸஹ தேவேரவதீர்ணஸ்ய ராவ
ணஸ்ய வதார்திபிः। அர்திரோமாநுமே லோகே ஜஜ்ஞே விஷ்ணுர்மஹாதபாः॥
ஸ்யராவணஸ்யவதார்த்திபிः। அர்த்திதோமாநுஷே லோகே ஜஜ்ஞே விஷ்ணு
ஸ்ஸுமஹாதபாः'' என்று தேவர்களுக்காக ராவணவதம் பண்ணிற்றென்றிருக்க,
''மின்னிடைச்சீதை பொருட்டா'' என்று சொல்லக்கூடுமோ வென்கிற சங்
கையிலே, இவள் ப்ரதாநஹேதுவென்று தோற்றுகைக்காகத் தாத்பர்யமருளு
கிறர் (மின்னேடொத்தவித்யாதி). இத்தால் இப்படி தூஷ்கமறியாதவிள
தூஷ்கப்படுத்தினுகையாலே, தேவர்களிலும் இவளே அவன் வதத்துக்கு
ப்ரதாந ஹேதுவென்று கருத்து. மின்னேடொத்த விடையையுடையவ
ளென்றத்தாலே உத்தமையான ஸ்த்ரீக்கு லக்ஷணம் சொல்லுகிறதாகையால்
அவர்கள் மருதுப்ரக்ருதிகளாயிருப்பரென்று திருவுள்ளம். ''ஸீதை'' என்று
லாங்கலபத்ததியாய், அதிலே பிறந்தவளாகையாலே ஸீதையென்று திருநாம

(க) ரா-அயோ-க-சு.

http://acharya.org

யளாய் கர்ப(ர்ப்)க்லேச ரஹிதையாயிருக்கிறவளைப் பிரிகையாலே அதுவே ஹேதுவாக லங்கையிலுள்ள ராக்ஷஸர்க்கெல்லாம்நிர்வாஹ கனுயிருக்கிற ராவணனுடைய, ரத்நாதிகளாலே அலங்க்ருதமாயிருக்கிற முடிகளைத்தாய் தலையற்றுவீழத்தொடுத்த வளவிலும் முடிவு காணுமையாலே பத்தும் சேர ஓரம்பாலே விழும்படி.

(தன் நிகரொன்றில்லாச்சிலை கால்வளைத்திட்ட) உபமாந ரஹிதமான வில்லை வளைத்து விஜயாபிஷேகம் செய்தவன் காண். (வேலை

க்ருதியாய், அயோநிஜையாகையாலே-கர்ப்பவாஸ க்லேசமுமுட்பட வறியாத பிராட்டிக்காக. (இலங்கையர் மன்னன்) இப்படியிருக்கிறவளைப் பிரித்துக்கொண்டு போய்ச் சிறைவைத்தவனுய், லங்கையிலுள்ளார்க் கெல்லாம் நிர்வாஹகனுயிருக்கிற ராவணனுடைய. (மணிமுடிபத்து முடன் வீழ) ரத்நாதிகளாலே அலங்க்ருதமான தலைகளை ஒரொன்றுக அறுத்தவிடத்தில், அவன்கொண்ட வரபலத்தாலே மீளவும் மீளவும் கிளருகையாலே, பத்தும் சேர வொரு காலேயற்று விழும்படியாக.

(தன்னிகரித்யாதி) தனக்கு உபமாநமாவ தொன்றில்லாத படியிருக்கும் திருவில்லை, கால்வளையும்படி பண்ணின. (வளைத்து இட்ட) வளைத்து எய்த வென்றபடி. (மின்னுமுடியற்கு) இப்படி ராவணவதம் பண்ணுகையாலே - விளங்கா நின்றுள்ள வீராபிஷேகத்தையுடையனுய் நின்றவனுக்கு, (வேலையடைத்தாற்கு) (க) "சுரிகுழல் கனிவாய்" இத்யாதிப்படியே வேலையடைத்ததும் பிராட்டிக்காகவிறே.

மூடையவளாகையாலே, அத்தையுட்கொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (அயோநிஜையித்யாதி). பிராட்டிக்காக ராவணனை வதிப்பானென்னென்கிற சங்கையை நிவர்த்திப்பிக்கைக்காக, ப்ராமண ப்ரஸித்தியைப்பற்ற ஹேதுவைக் காட்டுகிறார் இப்படியித்யாதி). "மணி" என்று புஷ்பாதிகளுக்கும் உபலக்ஷணமாக்கி, (ரத்நாதிகள்) என்றது.

"மின்னிடைச்சீதை பொருட்டா" என்றத்தை, "வேலையடைத்தாற்கு" என்றவி—த்திலும் அன்வயித்து அத்தை ப்ரமாண பூர்வகமாக உபபாதிக்கிறார் (சுரிகுழலித்யாதி). (இத்யாதி) என்றதுக்கு, "சுரிகுழல் கனிவாய்

(க) தி-மொ-ரு-எ-எ.

http://acharya.org

மூ.—
தென்னிலங்கைமன்னன் சிரந்தோள் துணிசெய்து
மின்னிலங்குபூண் விபீடணனம்பிக்கு
என்னிலங்கு நாமத்தளவு மரசென்ற [கோல்கொண்டுவா.
மின்னிலங்காரற்கோர் கோல்கொண்டுவா வேங்கடவாணற்கோர்

யடைத்தாற் கோர் கோல் கொண்டுவா) வேலையடைத்ததும்
- (க) "சமானயசாபமாய" என்றிறே. .... (அ)
ஸ்வா; — ஒன்பதாம்பாட்டு. (தென்னிலங்கையித்யாதி)
(உ)"மித்ரபாவம்-மித்ரபாவம்"என்றமாத்ரத்தாலே "ராவணஜன்"
என்று பாராதே, (உ)"நத்யஜேயம் - நத்யஜேயம்" என்று ரக்ஷித்த
வனுக்கு, கீழ் பிராட்டிபொருட்டாகச் செய்ததெல்லாமொன்று
யிருந்ததோ வென்கிறார். *தென்னிலங்கை மனனன் சிரந்தோள்
துணி செய்து விடுவதற்கு முன்னேயிறே மின்னிலங்கும் பூண்
விபீடண நம்பிக்கு. மிக்க தேஜஸ்ஸையுடைத்தான வாபரணம்

வ்யா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (தென்னித்யாதி). தூர்க்க(துர்க)த்த
யுக்தமாகையாலே ஒருவரால் அழிக்கவொண்ணுதபடி யிருக்கும்,
கட்டளைப் பட்ட லங்கைக்கு நிர்வாஹகனான ராவணனுடைய.
"தென்" என்று-அழகாய், கட்டளைப்பட்டிருக்கையைச் சொல்லு
கிறது. (சிரந்தோள் துணிசெய்து) தேவர்கள் கொடுத்த வரபலத்
காலே அழிவில்லையாக நினைத்திருந்த தலைகளையும் தோள்களையும்
துணித்துப்பொகட்டு. (மின்னித்யாதி) ஒளிவிடாநின்றுள்ள ஆப
ரணத்தையுடைய ஸ்ரீவிபீஷணழ்வானுக்கு. (கூ)"ஆத்ரக்ஷிதஸ்ரீமான் -

திருவினைப்பிரித்த கொடுமையில் கடுவிசையரக்கன்" என்று தொடங்கி, "அரி
குலம்பணி கொண்டலை கடலடைத்தான்" என்னுமளவும் திருவுள்ளம். (அ)

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (தென்னித்யாதி) வீரஞ்சிருக்குமவனுடைய
ஸ்தாநத்துக்கு அழகாவது ஒருவராலழிக்கக் கூடாமையென்று திருவுள்ளம்
பற்றி, அத்தை ஹேதுபூர்வகமாக வருளுகிறார் (தூர்கேத்யாதி). தூர்கத்ரய
மாவது - ஜலதுர்கம், கிரிதுர்கம், வநதுர்கமென்றபடி. "மன்னனைத் தணி
செய்து" என்றுல் போராதோ? "சிரந்தோள்" என்று விசேஷித்துச் சொன்
னதுக்குக் கருத்தென்னென்னவருளுகிறார் (தேவர்களித்யாதி). பெருமாள்
தம்முடைய திருநாமம் ப்ரகாசிக்குமளவும் ராஜ்யம் கொடுக்கை உறுப்பாக,
நம்பி என்றதால் வந்த பூர்த்தியை விசேஷித்துக் காட்டுகிறார் (அந்தரிக்ஷ
த்யாதி).

(க) ரா-யு-உக-உஉ. (உ) ரா-யு-கஅ-ஈ. (ஊ) ரா-யு-கக-ஐஎ.

http://acharya.org

கரீ யுடையவனை ராவணராஜனுய் வாழ்ந்ததெல்லாம் அநர்த்த மென்றிறே, அவனை "தூர்வருத்தன்" என்றுபோந்தபின், அந்தரிக்ஷக தனுய் நிற்கச்செய்தே "ஸ்ரீமான்" என்னும்படி பூர்ணனவனுக்கு, "என்னிலங்கு ராமத்தளவுமரசு" என்று அபிஷேகம் செய்தபின்பிறே சிரந்தேர்ள் தணிசெய்தது. (மின்னலங்காரற்கோர்கோல் கொண்டுவா) மின்போலே அதிப்ரகாசத்தை யுடைத்தான † திருவபிஷேகத்தை யுடையவனுக்கு. (ஆரம்) முக்தாஹாரம். அன்றிக்கே; "ராமகுணபரணம் அவர்க்கு. விபீஷண குணபரணம் இவர்க்கு" என்னவுமாம். (சு) "ஶ்வாந்ரூயை ஸ்ரீஶ-பவாங்காராயணேதேவஂ" என்றதை "என்ராமம்" என்னப்பெற்றேனென்று, (உ) "ஆத்மானம் மானுஷம் மன்யே ராமம் தசரதாத்மஜம்" என்று "என்பேர் ராமன். எங்கள் தமப்பனூர் பேர் தசரதன்; எனக்கு நிரூபகநாமம்தாசரதி" என்றதிறே - இலங்கு நாமம் (கூ) "நந்தன் மைந்தனுக வாகும் நம்பி" என்னுமாபோலே. (ச) "விபீடணற்கு கல்லான்" என்றது "தாசரதி" என்றபடியிறே. "நாராயணம்" என்றது-சிறுப்பேர் போலேகாணும். அதுக்குப்பரிஹாரமாக "நமஂ" எனறு ப்ரஹ்மீபவித்தாரிறே. (வேங்கடவாணற்கோர் கோல்கொண்டுவா) (ரு) "இராமனுய் மிடைந்த வேழமரங்களுஞ்

அந்தரிக்ஷகதஸ்ஸ்ரீமாந்" என்கிறபடியே லங்கையைவிட்டு அந்தரிக்ஷகதனுமபோதே, ராவணஸம்பந்தத்தால் வந்த அஸ்ரீகுடிபோய், ராமஸம்பந்தத்தால் வந்த ஸ்ரீயால் பூர்ணனுகையாலே "நம்பி" யென்கிறது.

(என்னிலங்கித்யாதி) என்னுடைய உஜ்ஜ்வலமான நாமம் இந்த லோகத்தில் எவ்வளவும் செல்லும், அவ்வளவும் உனக்கு ராஜ்யம் நடக்கக்கடவதென்று அருளிச்செய்த. (மின்னலங்காரற்கு) ஒளிவிடாநின்ற வொப்பனையை யுடையவனுக்கு. (அலங்காரம்) ஒப்பனை. அன்றிக்கே, "மின்னிலங்காரற்கு" என்று பாடமானபோது-மின்போலே விளங்காநின்றுள்ள ஹாரத்தை யுடையவனுக்கென்று பொருளாகக்கடவது. (வேங்கடவாணற்கு) (க) "மிடைந்தவேழப்

"மின்னிலங்கு ஆரம்" என்று பதவிபாகம்பண்ணி அர்த்தமருளுமிருர் (அன்றிக்கேயித்யாதி). ... ... (சு)

(க) ரா-யு-கஉ0-கஙு. (உ) ரா-யு-கஉ0-கக. (கூ) தி-மொ-உ-உ-ச.
(ச) தி-மொ-சு-அ-டு. (ரு) திருச்சந்தவி8அக. † (பா) திருவாபரண.

http://dsalsrv04.uchicago.edu/cgi-bin/philologic/getobject.pl?c.8:1:1.tamil

ழு;—அக்காக்காய்நம்பிக்குக் கோல்கொண்டுவாவென்று
மிக்காளுரைத்தசொல் வில்லிபுத்தூர்ப்பட்டன்
ஒக்கவுரைத்த தமிழ்பத்தும் வல்லவர்
மக்களைப்பெற்று மகிழ்வரிவ்வையத்தே. .... (க0)
பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மடங்கவெய்து வேங்கடமடைந்தமால்'' என்கையாலே, *கானமும் வானரமும் வேடுமுடைவேங்கடவாணன்காண். நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ர்யம் நேராக ஜீவிப்பது இங்கேகாண். இவளுஜ்ஞையைக் கொண்டுவா. .... (கூ)

நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றூர்க்குப்பலம் சொல்லித் தலைக் கட்டுகிறார்.

ஸ்வா;—(அக்காக்காயித்யாதி) திருக்குழல் பேணினகாக்கைக்கும் இதுக்கும் வாசியென்னென்னில்; நீர்மையால்வந்த ப்ரபத்தியும் மேன்மையால் வந்த நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ர்யமும். ஒன்றுகத்கான் காக்கை என்னுதே ''அக்காக்காய்'' என்றது. அகாசப்தவாச்யனுடைய ரக்ஷ்யென்றபடி. ''அ'' என்கிறவிது ப்ரதமாபி(தி)

மரங்களு மடங்கவெய்து வேங்கடமடைந்தமால்'' என்கிறபடியே-அவ்வவதார குணமெல்லாம் இங்கே ப்ரகாசிக்கும்படி திருமலைக்கு நிர்வாஹகனு யிருக்கிறவனுக்கு. .... (ஙூ)

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றூர்க்குப் பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

வ்யா;—(அக்காக்காய் நம்பிக்குக் கோல்கொண்டுவாவென்று)கன்றுகள் மேய்க்கப்போம்படி கோல்தேடித்தாவென்று, அழுகிறவனை அழுகைமருட்டுகைக்காகச்சொன்னபாசுரமாய்த்து இது. கீழ், ''அக்காக்காய்குழல்வாரவா''என்றுஅழைத்தவோபாதியிறே-இங்கு''அக்காக்காய் கோல்கொண்டுவா'' என்றதும். (மிக்காளுரைத்தசொல்) இருவருமொக்க நோன்பு நோற்கச்செய்தே, இவனைப்பெற்ற மாத்ர

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (அக்காக்காயித்யாதி) காக்கை கோல்கொண்டு வருமோ, இப்படிச் சொல்லுகிறதென்னென்ன வருளுகிறார் (கன்று மேய்க்க வித்யாதி). (இருவருமொக்க) என்றது-தேவகியும் யஶோதையும் ஸத்ருஶமாக வென்றபடி.

http://acharya.org

தாகமிறே. ரக்ஷகற்கு விஷயமானது ரக்ஷ்யமாகையாலே "அக்காக் காய்" என்று ஸம்போதிக்கிறார். (க) "விஜ்ஞானம் யஜ்ஞம் தநுதே-விஜ்ஞாந ம் யஜ்ஞம்தநுதே" என்று விஜ்ஞாந ஸப்தம் ஜ்ஞாதாவையும் ஆஸ் ரயத்தாலே காட்டி, அந்த ஜ்ஞாதாவினுடைய ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞேயஸா பேக்ஷமாயிருக்கையாலேயஜ்ஞத்தையும்காட்டிஞப்போலே, ரக்ஷண வாசியான சப்தம் ஆஸ்ரயத்வாரா ரக்ஷகனை அகாரசப்தவாச்யனை யும் காட்டி, ரக்ஷணகனுடைய ரக்ஷை-சேதநஸாபேக்ஷமாய் ரக்ஷ்யத் தைக் காட்டுகையாலே, அத்தை " காக்கை " என்று ஸம்போதிக் கிறார்.

மற்றும் "பூவை, கிளி, குயில், மயில், அன்னம், பல்லி, காக் கை" என்றப்போலே இவற்றைப் பார்த்துச் சிலகார்யங்களைக் குறித்துப் பலவிடங்களிலும் அர்யாபதேசமும் ஸ்வாபதேசமும் கொண்டார்களிறே. "கம்பிக்குக் கோல்கொண்டுவா" என்றமர்மம், இந்தக்காகஸமராயிருப்பார் - அவனுடைய ஆஜ்ஞை நோக்காத போது அவனுடைய ஸங்கல்ப நிபந்தநமான ஸ்வாதந்த்ர்யம் வரை யிடுமென்றன்று; அவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை நோக்கில்ல லது உங்களுக்கும் பிழைக்கலாம் விரகுகளில்லை. அவன் ஸ்வாதந் த்ர்யத்திலே ஊன்றின ஸங்கல்பத்தில் கொடுமையை நினைத்துத்தட் டுப்படாதே கொள்ளுங்கோள். "அது மழுங்காத வங்கல்பம்" என் றறிந்து, நீங்கள் அவன் ப்ரபத்தியை உணர்ந்து அவன் திருவடிக ளிலே விழுந்து, (உ) "க்ருஷ்ணவசஸ்தவ- கரிஷ்யே வசநம்தவ" என்று அவன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை நோக்கினால் "இவர்களாலே நாம் ஸ்வதந் த்ரராணோம்" என்று அவன் உகக்கக் கூடும், அத்தைக்கண்டு இறு மாவாதே மேலே மேலே போந்து மங்களாசாஸநத்திலே வாருங் கோள்; என்னோடே கூடுங்கோளென்கிறார்.

(அக்காக்காய் கம்பிக்குக்கோல் கொண்டுவா வென்ன மிக்கா ரூரைத்த சொல்) அவள் அழுகை மருட்டிச் சொன்ன ப்ரகாரத்தை

மேயாய், இவனுடைய பாலசேஷ்டிதங்களொன்று மறுபவிக்கப் பெறுமையாலே, (கூ) " திருவிலேனென்றும் பெற்றிலேன் " என்ற தேவகிப்பிராட்டியைப் போலன்றியே, (கூ) "எல்லாம் தெய்வங்களை யசோதை பெற்றாள்" என்னும்படி இவ்வவதாரத்திலுள்ள ரஸமெல்

(க) தை-ஆ. (உ) கேதஅ-ஸ்ரீ. (கூ) பெரு-தி-எ-ரு.

http://acharya.org

புத்ரத்வநிபந்தமான வபிமாந ஸ்நேஹமாக்கி ஸ்வரூபாநு ரூபமான மங்களாசாஸநத்தோடே சேரும்படி.

(வில்லிபுத்தூர் பட்டன்) ஒக்கவருளிச் செய்த விந்தத் தமிழ் பத்தும், ஸாபிப்ராயமாகவல்லவர்கள். (மக்களைப் பெற்று மகிழ் வரில்லையத்தே) மக்கள் என்பது-மதிஷ்யரை. அதாவது - சிஷ்ய புத்ரர்களை. மங்களாசாஸந பர்யந்தமான ப்ரபத்தி குலியாதவர் களைப் பெற்றுமகிழ்வர். மகிழ்ச்சிக்கு விஷயம் இவர்களிறே. (கo)

பின்னை திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி
இரண்டாம்பத்து ஏழாம்திருமொழி
ஆநிரைமேய்க்க ப்ரவேசம்.

அவ;—பகவச்சரணார்த்திகளையும் கேவலரையும்ஐஸ்வர்யார் த்திகளையும் அழைத்து அவர்களிசைந்துவர, தம்மோடே லா மதுபவிக்கப்பெற்ற பாக்யாதிகையான யசோதைப் பிராட்டி சொன்ன சொல்லே.

(வில்லிபுத்தூர்ப் பட்ட ரெக்கவுரைத்த தமிழ் பத்தும் வல்ல வர்) ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூருக்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வார் அவரு டைய பாவபந்தத்தை யுடையராய், அவள் சொன்னப் போலே செய்ய, ஸர்வாதிகாரமான த்ராவிடமாயிருந்துள்ள பத்துப் பாட்டையும் ஸாபிப்ராயமாக வல்லவர்கள். (மக்களித்யாதி) பகவ (ஜ்)க ஜ்ஞாநப்ரேம பரிபூர்ணரான சிஷ்யபுத்ரர்களைப்பெற்று, அவர் களும் தாங்களுமாய்க்கொண்டு, இக்க ஸம்ஸார பூமியிலே ஆநந்தி களா யிருக்கப் பெறுவர். .... (கo)

பெரியஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி இரண்டாம்பத்து ஆறாந் திருமொழி முற்றிற்று.

தமிழாய் யிருக்க, "தமிழ்" என்று விசேஷித்ததற்குத் தாத்பர்யம் (கo) (ஸர்வாதிகாரமான) என்றது.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம். 1875.

http://acharya.org

கூட்டிக்கொண்டு மங்களாசாஸநம் பண்ணினர். திருப்பல்லாண்டி
லே; அதில் "கூழாள்பட்டு நின்றீர்களை எங்கள் குழுவினில் புகுத
லொட்டோம்" என்ற காகஸமரா ஸைக் குறித்து, அவனுடைய
நீர்மையையும் மேன்மையையும் காட்டி அச்சமுறுத்தி மேலே மே
லேகொண்டு போய் மங்களாசாஸநத்திலே மூட்டி, "ஒக்கவுரைத்
து" என்னும்படி தம்மோடே கூட்டிச்கொண்டு தாமும்திரு(ஸ்)ப்த
ராய், இவைகற்றூர்க்குப் பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டினராய் நின்
றூர்கீழ். இனி இதில் கீழ்த்திருமஞ்சனமும் செய்து திருக்குழலும்
பேணிலுல் திருப்பளித்தாமம் சாத்தவேணுமிறே. அதாவது -

ஆநிரை ப்ரவேசம்.

அவ;—தாயாரான யசோதைப்பிராட்டி, தான் அவனுக்குக்குழல்
வாரினவநந்தரம், பூச்சூட்டுவதாகவிருக்கிறவளவிலே, அவன் கன்று
கள் மேய்க்கப்போவதாகநினைத்து, "அவற்றை மறித்து மேய்க்கைக்
கீடான கோல் தரவேணும்" என்றபேக்ஷிக்க, அது, தனக்கு அநி
ஷ்டமானது கொண்டு, அவள் கொடாதொழிகையாலே, அவன்
அழப்புக்கவாறே, அவனை அழுகைமருட்டுகைக்காக, "அக்காக்காய்
கோல்கொண்டுவா" என்று பலகாலும் சொல்லி அவனழுகையை
மாற்றி உகப்பித்த பின்பு, அவனுக்குப் பூச்சூட்டுவதாகக் கோலி,
செண்பகம் மல்லிகை செங்கழுநீர் இருவாட்சி தொடக்கமான, நிறத்
தாலும் மணத்தாலும் ஒன்றுபோலொன்றன்றிக்கே விலக்ஷணமா
யிருக்கும் புஷ்பங்களை யுண்டாக்கி, அவற்றைத் தனித்தனியே
சொல்லி, உனக்கு இன்ன இன்ன பூச்சூட்டும்படி வாவென்று அது
வர்த்திக்து அழைத்துப் பூச்சூட்டின் ப்ரகாரத்தைத் தாமுமநு

அரு;—ஆநிரை மேய்க்க ப்ரவேசம்;—கன்றுகள் மேய்க்கப்போவதாக நி
னைத்து "கோல்தரவேணும்" என்று அவனழப்புக்கவாறே, "அக்காக்காய்கோல்
கொண்டுவா" என்று அழுகையை மாற்றி உகப்பித்த வநந்தரம், பலவகைப்
பட்ட பூக்களைச்சூட்டி அந்தவழகை அநுபவிக்கிறரென்று ஸங்கதியை அரு
ளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, யசோதை யினுடைய ப்ரகாரத்தை விவ
ரித்து வ்ருத்தத்தை ஸூசிப்பித்துக்கொண்டு வர்திஷ்ய மாணத்தையும்
காட்டுகிறார் (தாயாரானவித்யாதி). (உண்ட்டக்கி) என்றது-ஸம்பாதித்தென்ற
படி. (தாமும்) என்றவநந்தரம் (அப்படியே) என்றசேஷம். ... ...

http://acharya.org

மூ;—ஆநிரைமேய்க்க நீ போதி யருங்கருந் தாவதறியாய்
கானகமெல்லாந்திரிந்துன் கரியதிருமேனிவாடப்
பானையில்பாலிப்பருகிப் பற்றுதாரெல்லாஞ் சிரிப்பத்
தேனினியபிரானே! செண்பகப்பூச் சூட்டவாராய். (க)

ஸ்ரீமந்நாக்களை சிரஸாவஹிக்கையிறே. அவ்வர்த்தத்தை, யசோதைப் பிராட்டி "பூச்சூட்டவாராய்" என்றழைத்த பாசுரத்தை வ்யாஜமாக்கி அருளிச்செய்கிறார். ... ... *

ஸ்வா.—முதற்பாட்டு (ஆநிரையித்யாதி). உன்னையும் பாராதே, என்னையும் பாராதே, கையிலே காக்கைதந்தகோலைக் கொண்டு பசுமேய்க்கப் போகாநின்றாய். (அருமருந்தாவதறியாய்) பெறுதற்கரிய மருந்தாவதறிகிறியில்லை; இவன் *ஆராவமுதமிறே. இது *கடல்படாவமுதிறே; ஆகையிறே அருமருந்தாயிற்று. (மருந்து) அம்ருதம். இம்மருந்துதான் ஸந்நிதி பண்ணின

பவிக்கவாசைப்பட்டு, கத்பாவயுக்தராய்க்கொண்டு அவனைக்குறித்து அவள்பேசுவதைப்போலேபேசி அந்தரஸதத்தை யநுபவிக்கிறார்- இத்திருமொழியில். .... *

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (ஆநிரைமேய்க்க நீ போதி) உன்வாசியறியாதே தனக்கு மேய்ச்சலுள்ள விடத்தே போடாநிற்கும் பசுநிரையை மேய்க்கைக்காக ஸ்ரீகுமாரனான நீ போகாநின்றாய். (அருமருந்தாவதறியாய்) நீ உன்னைப் பெறுதற்கு அரியமருந்தாகவறிகிறிலை. இங்குள்ளார்க்கு *நோய்களனைத்துக்கும் மருந்தாய், அங்குள்ளார்க்கு *போகமகிழ்ச்சிக்கு மருந்தாயிறே இவன்

அரு;—முதற்பாட்டு. (ஆநிரையித்யாதி) திருமேனிவாடும்படி கானகமெல்லாம் திரிகைக்கு ஹேதுவாக வேண்டிப் பசுக்களுடைய ஸ்வபாவத்தைத்திருவுள்ளம்பற்றி விசேஷிக்கிறார் (உன்வாசியித்யாதி). (வாசி) என்றது-ஸௌகுமார்யத்தை. "மருந்தாவது-நீயறியாய்" என்றுள் ப்ரக்ருதோபயோகமில்லாமையால், அவனையேமருந்தாக விவக்ஷித்து அருளுகிறார் (நீயித்யாதி). (நீ) என்றவநந்தரம் "சேதநரெல்லாரும்" என்றுசேஷம். "சேதநரெல்லாரும் உன்னைப் பெறுகைக்கு நீமருந்தாவதறியாய்" என்றந்வயம்; ஆக இப்படி நீ மருந்தானபடியை நீ அறியாமையாலே, "ஆநிரைமேய்க்கநீபோதி" என்கிறபடியாலென்று ப்ரக்ருதோபயோகம் கண்டுகொள்வது என்று திருவுள்ளம். சேதநர்க்கெல்லாம் இவன் மருந்தோவென்ன வருளுகிறார் (இங்குள்ளார்க்கித்

http://acharya.org

போது போக்யமுமாய், நீங்கினபோது ஸத்தாநாஸ பரிஹாரமு மாமிறே. (கானகமெல்லாம் திரிந்து) பசுக்கள் பச்சைகண்ட விடமெங்கும் திரிந்து மேய்கையாலே, இவனுக்கும் வழியே போய் வழியே வருவதாயிராதே காட்டிலுண்டான விடமெங்கும் திரிகையாலே, பசுக்களுக்கும் ஸ்ரமஹரமான திருமேனி வாடுங் காண்.

(பானையில் பாலைப்பருகி) காயாப்பாலைப்பருகுகையாலே இவ னுக்குவயிறுபிடியாய், பானையோடேபருகுகையாலே. உன்னையுக வாதார்-உன்பக்கல் நெஞ்சுபற்றுதார். உன்பக்கல் சிறிதுண்டான குணங்களும் ஹாஸ ஹேதுவாய்விடுமிறே அவர்களுக்கு. (தேனி

ருனிருப்பது. (கானகமெல்லாந்திரிந்து) காட்டிடமெங்கும்திரிந்து. பசுக்கள் பச்சை கண்டவிடமெங்கும் †புரிந்து மேய்கையாலே, உனக்கும் அவைபோன விடமெங்கும் திரிய வேணுமிறே. (உன் கரிய திருமேனிவாட) * கண்டவர்கள் கண்குளிரும்படியிருக் கும், உன்னுடைய ஸ்யாமளமான திருமேனியானது, காட்ட முல் பொறுமையாலே வெக்கைதட்டின பூப்போலே வாடும் படியாக.

(பானையில்பாலைப்பருகி) கறந்தபானையோடேயிருக்கிற பச் சைப்பாலை, அந்தப் பாத்ரத்திலே யிருக்கச்செய்தே பருகி. (பற் றுதாரெல்லாம் சிரிப்ப) உன்னையுகவாதா ரெல்லாரும் "எங்கள் வீட்டில் கைப்பானையில் பாலைக் குடித்துப் போந்தான்" என்று

யாதி). காட்டிட மெங்கும் திரியாதே நான் ஓரிடத்திலே யிருந்தாலோ வென்ன வென்கிற ஸங்கையிலே யருளுகிறார் (பசுக்களேயித்யாதி). "காரியதி ருமேனி" என்றவிடத்தில் "வாட" என்றதுக் கதுகுணமாக குளிர்த்தி பலி தமென்னும் விவக்ஷித்துத்தாத்பர்யமருளுகிறார் (கண்டவர்களித்யாதி). (இரு க்கும்) என்றது - திருமேனிக்கு விசேஷணம்.

"பாலைப்பருகி" என்னவமைந்திருக்க, "பானையில்" என்று விஸேஷித் ததுக்கு - சிரிக்கைக்கு ஹேதுவாகத்தாத்பர்யமருளுகிறார் (கறந்தவித்யாதி). கறந்த பாத்ரத்திலே பாலைப் பருகிலுல் அது சிரிக்கைக்கு ஹேதுவாவனென் னென்ன (உன்னையித்யாதி). பற்று - ஸங்கம். அது இல்லாதார் - உகவாதா ரென்று கருத்து. (கைப்பானை) கறக்கிறபானை. இத்தால் போஜநாதிபாத்ர

† (பா) பரந்து.

http://acharya.org

லினியபிரானே) தேன்பாலைப்பருகிலுமே தேனிலும் இனிதா
யிருக்கிற வம்ருதம்பாலைப்பருகிலுமே? இவையிரண்டும் தன்னைத்
தானே உபகரிக்கமாட்டாதே. தன்னைத்தானே உபகரிக்கும் தே
னும் அம்ருதமும் போலேயிறே இவன் தன்னைத்தானே உபகரிக்
கும்படி. (செண்பகப்பூச் சூட்டவாராய்) காலபுஷ்பம் செவ்வி
குன்றுமல் சாத்தவாராய். இதுதான் ஸ்ரீரஸாவஹியாதபோது
ஸௌமநஸ்யம் வாடும்காண்.

"தேனிலினியபிரானே- பற்றுதாரெல்லாம் சிரிப்பபாகையில்
பாலைப்பருகி, உன் கரியதிருமேனிவாடச் சாலகமெல்லாம் திரி
ந்து, ஆநிரைமேய்க்கநீபோதி, அருமருந்தாவதறியாய்-செண்பகப்
பூச்சூட்டவாராய்" என்றன்வயம். ... ... (க)

சிரிக்கும்படியாக, (தேனிலினியபிரானே) தேனிலுங் காட்டிலி
னியனான உபகாரகனானவனே! இச்சால் - அநுபவிப்பார்க்கு
ஒருகாலும் த்ருப்தி பிறவாதே. மேன்மேலை அநுபவிக்க வே
ண்டும்படியிருப்பானாய், இப்படியிருக்கிற தன்னைஉபகரிப்பானும்
தானேயா யிருக்குமவ னென்கை. (செண்பகப்பூச்சூட்டவாராய்)
காலபுஷ்பமானசெண்பகமானதுசெவ்விகுன்றுமல் சாத்தவாராய்.

"தேனிலினிய பிரானே - பற்றுதா ரெல்லாம் சிரிப்ப-பாகை
யிற் பாலைப்பருகி - உன்கரிய திருமேனிவாட - சாலகமெல்லாம்
திரிந்து - ஆநிரைமேய்க்க நீபோதி - அருமருந்தாவ தறியாய் -
செண்பகப் பூச்சூட்ட வாராய்" என்றன்வயம். ... (க)

வ்யவஸ்த்தை களில்லாத வனென்று சிரிப்பென்று சொல்லப் பட்டது. இத்திருத்தத்தைக்
குச் சேரத்தாத்பர்யார்த்தமருளுகிறார் (இச்சாலியா... இந்த ஸ்ரீரதிமய
போக்யனானவன்னைக் கரும் உபகாரகனாலே, நீ ... மென்று
காதே, நான் பூச்சூட்டி அநுபவிக்குமாபோலே ... பார்த்திக்க
கருத்தென்று திருவுள்ளம். "பூச்சூட்டவாராய்", ... பூச்சூடும
வேணுமோ, ராகத்தாலே அவன் வாராளே வென்ன; ... சூடுவித்த
இலும பகுமேய்க்கையிலே விருப்ப முண்டா மவனுக்கு ... வாரா
பின்பாகிறது" என்று அல்பம் ஸ்லம்பிக்க, பூவில் செல்வி ... என்றதி
யென்றுப்ரார்த்திக்கிறா ளென்கிறார் (காலேத்யாதி). (காலபுஷ்ப) ... (க)
ப்ராதஃ காலபுஷ்ப மென்றபடி. ... ...

http://acharya.org

மூ.—

கருவுடைமேகங்கள் கண்டாலுன்னைக் கண்டாலொக்குங் கண்கள்
உருவுடையாயுலகேழு முண்டாகவந்து பிறந்தாய்
திருவுடையாள்மணவாளா! திருவரங்கத்தே கிடந்தாய்
மருவிமணம் கமழ்கின்ற மல்லிகைப்பூச் சூட்டவாராய். (உ)

ஸ்வா;— இரண்டாம்பாட்டு. (கருவுடையித்யாதி) நீர்கொண்டெழுந்துகருகின மேகங்களைக்கண்டால் உன்னைக்கண்டாலொக்கும். உன்னைக்கண்டால் நீர்கொண்டெழுந்த மேகங்களொக்கும். (கண்களுருவுடையாய்) - (கண்களுடையாய்) (உருவுடையாய்) உபமாநரஹிதமான திருக்கண்களையும், அப்படிப்பட்ட ஸௌந்தர்யத்தையு முடையவனே! (உலகேழுமுண்டாக வந்து பிறந்தாய்) உன்னுலே ஸ்ருஜ்யமான லோகங்கள் ஸங்கல்பத்தி

வ்யா.— இரண்டாம்பாட்டு. (கருவித்யாதி). (கண்கள் - உன்னைக் கண்டால்-கருவுடைமேகங்கள் கண்டாலொக்கும்-உருவுடையாய்) கண்களானவை உன்னைப்பார்த்தால், நீர்கொண்டெழுந்த காளமேகங்களைக் கண்டாப்போலே குளிரும்படியான வடிவை யுடையவனே! அன்றிக்கே, நீர்கொண்டெழுந்த காளமேகங்களைக் கண்டால் உன்னைக் கண்டாப்போலே யிருக்கும். (கண்களுருவுடையாய்) அவ்வடிவழகு ஒருதட்டும் தாமெரு தட்டுமாம்படியான கண்களினழகையுடையவனே யென்னவுமாம்.

அரு;— இரண்டாம்பாட்டு. (கருவித்யாதி) அன்வயித்ததுக் கதுகுணமாக வர்த்தமருளுகிறார் (கண்களானவையித்யாதி). "கரு" என்றது - கர்ப்பமாய், அத்தையுடைத்தான மேகங்களென்று ஸப்தார்த்தம் திருவுள்ளம் பற்றி யருளுகிறார் (நீர் கொண்டவித்யாதி). அன்றிக்கே "கரு" என்று - கறுப்பாய், கண்களுக்குக் குளிர்த்தியைச் சொல்லவேண்டி பலிதார்த்தம் (நீர் கொண்டித்யாதி) என்னவுமாம். (கண்களானவை) என்றதுக்கு - (குளிரும்படியான) என்றத்தோடன்வயம். அடைவேதானே அன்வயம் திருவுள்ளம் பற்றி யோஜநாந்தர மருளுகிறார் (அன்றிக்கே யித்யாதி). ஏழ்பதத்தைக் கடாக்ஷித்து தாத்பர்ய பூர்வகமாகச் சப்தார்த்த மருளுகிறார் (அவ்வடிவழகித்யாதி). இப்பக்ஷத்தில் "உரு" என்று அழகைச்சொல்லுகிறது. அவகாரத்துக்குமுன்பேயுண்டானத்தையும் "உண்டாக" என்னக்கூடுமோவென்

http://acharya.org

லே கிடந்து நழியாமல் ச(ஞ்)ந்தாறு வர்த்திகளாய் உஜ்ஜீவிக்கும்படியாகவிறே வந்தவதரித்தது. (க) "[தர்ஶம் ஸ்தாநார்த்தாய - தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய] தர்மஸம்ஸ்தாபநம் செய்து ஸத்தையை நோக்குமவனும், தர்மசதவாச்சலயுய் அவதரித்து ஸத்தாவர்த்தகளுய் மங்களாசாஸந பர்யந்தமாக ஆசார்ய முகத்தாலேயுமுண்டாக்குவானும் தானேயாகையாலே, "பிறந்தாய்" என்கிறார். இதுதன்னை- சிசுபாலாதிகள் †குறையாகவும் சொல்லுவர்களிறே. அவ்வளவேயோ? பெண்பிறக வாஸுதேவனைப் போலே தந்தாமுடைய ஜந்மங்களையும், ஐஸ்வர்யாதிகளையும், தேவதாந்தரங்களையும் ஸர்வாதிகமாக நினைத்திருப்பாரையும் பொறுக்குமிறே இந்தபூமி.

(திருவுடையாள் மணவாளா) "பிறந்தாய்" என்கிறதுக்குஹேது சொல்லுகிறது. (உ) "ஸ்ரீஸ்ரீயஃ - கஸ்ஸ்ரீஸ்ரியஃ" (ஈ) "ஸ்ரீயஸ்ரீஃ- ஸ்ரியஸ்ஸ்ரீஃ" (ச) "திருவுக்கும் திருவாகிய" (ஞ) "சிந்தை தன்னுள் நீங்காதிருந்த திருவே" என்கிற திருவையுடையவளென்றபோதே "ஸாக்ஷால்லக்ஷ்மி" என்று தோன்றுமிறே. அவன் இவளுடைமையாலல், போகோ(ஜ்ஞோ)பகரண லீலோபகரணம்போலே அவளுக்கு இஷ்ட விநியோகார்ஹமாக வேணும்.

(உலகேழுமுண்டாகவந்து பிறந்தாய்) ஸகலலோகங்களும் உன்னுடைய அவதாரத்தாலே லப்தஸத்தாகமாய் உஜ்ஜீவிக்கும்படி வந்து பிறந்தவனே!

(திருவுடையாள் மணவாளா) (உ)"ஸ்ரீஸ்ரீயஃ" (ஈ)"ஸ்ரீயஸ்ரீஃ" (ச) "திருவுக்கும் திருவாகிய" என்கிறபடியே-உன்னை தனக்கு ஸம்பத்தாக வுடையளாயிருக்கும் பெரிய பிராட்டியாருக்கு வல்லனவருளுகிறார் (ஸகலேத்யாதி. (சு) "ஜகோஷ்ல ஜகேஷ்வ த்ருஷ்ணாய - ததோ ஜில ஜகத்பத்மபோதாய" இத்யாத்யது ஸந்தேயம்.

திருவுக்கு வேறே யொருதிருவைச் சொல்லக் கூடாமையால், எம்பெருமானேயிருவென்று விவக்ஷித்து, அதுக்கு - ஆளவந்தார் திவ்யஸூக்தியையும், பட்டர் திவ்யஸூக்தியையும் பாசுரத்தையும் காட்டாநின்றுகொண்டு அர்த்தமருளுகிறார் (கஸ்ஸ்ரீரித்யாதி). (ஸம்பத்தாக) என்றது-அதிஸயகர

† (பா) திரை. (க) கீ-சா-அ. (உ) ஸ்தோ-ர-கஉ. (ஈ) ஸ்ரீகுணரத்ந-க.
(ச) இ-மொ-எ-சு-க. (ஞ) தி-மொ-சா-கு-உ. (சு) வி-பு-தி-கூ-உ.

http://sriharya.org

மூ:—மச்சொடுமாளிகையேறி மாதர்கள்தம்மிடம்புக்குக்
கச்சொடுபட்டை யுங்கிழித்துக் காம்புதகில்லைகிறி
நிச்சலுந்தீமைகளேசெய்வாய்! நீள்திருவேங்கடத்தெந்தாய்!
பச்சைத்தமரகத்தோடி பாதிரிப்பூச் சூட்டவாராய். (கூ)

றிதே, (க) "கேவலமானிஷ்வஸ்ய வர்த்தயம் கேஷிஸ்வரம் ப்ரஹ்ம - கேவலக்ருபா நிர்வாஹ்யவர்தே வயம் சேஷித்வபரமஃ புமாந்" என்கிறபடியே. திருவுடையாள் மணவாளனுனல் அவள் நியமித்த விடத்தில் கண்வளருகையிறே உள்ளது. (திருவரங்கத்தே கிடந்தாய்.) மருவி மணம் கமழ்கின்றமல்லிகைப் பூச்சூட்வாராய்) இம்மருவிமணம் கமழ்கின்ற மல்லிகை யென்னுதல். அன்றிக்கே என்மடியிலே மருவியிருந்து பூச்சூடவேணுங்காண். பூச்சூட்ட வாரா யென்னவுமாம் ... ... (உ)

ஸ்வா;—மூன்றும்பாட்டு. (மச்சித்யாதி) உலகேழுமுண்டா கவந்து பிறந்தாயான நீ மச்சொடுமாளிகையேறித் தீம்பு செய் யக்கடவையோ? மச்சென்றது - நடுவில் நிலம். மாளிகையென்

லபனனவனே! (திருவரங்கத்தே கிடந்தாய்) அவளுகப்புக்காக ஸம்ஸாரி சேதனரை ரக்ஷித்தருளும்படி கோயிலிலே கண்வளர்ந் தருளினவனே!. (மருவித்யாதி) பரிமளமானது நீங்காமல் நின்று கமழாநிற்கிற மல்லிகைப்பூச் சூட்டவாராய். ... ... (உ)

வ்யா.—மூன்றும்பாட்டு (மச்சித்யாதி) (மச்சு) நடுநிலம். (மாளிகை) மேல்நிலம். மச்சோடேகூடின மாளிகையிலே சென்

ஞை வென்றபடி. ஸமபிவ்யாஹாரத்தால் பலிதத்தை யருளுகிறார் (அவளுகப் பித்யாதி). "உருவுடை" என்னுமளவால் போக்யத்வமும், "பிறந்தாய்" என் னுமளவால் ரக்ஷகத்வமும், "கிடந்தாய்" என்னுமளவால் பரத்வஸௌலப்ய யங்களும் சொல்லுகையாலே, இப்படி பட்ட வளுகையாலே நீ பூச்சூடவந்து என்மநோரதத்தைத் தலைக்கட்டி யருளவேணுமென்று தாத்பர்ய மென்று திருவுள்ளம். ... ... (உ)

அரு;—மூன்றும்பாட்டு. (மச்சித்யாதி) க்ருஷ்ணன் வளரவளரப் பெண்களே நிலவுறை களிலே வைப்பாரும் மச்சுமேலே வைப்பாரு மாயிறே யிருப்பது. ஆகையாலே அந்தமச்சு மாளிகையிலே ஏறிப் பெண்களிருந்த

(க) ஸ்ரீகுணரத்ந-உஉ.

http://acharya.org

றது-மேலிற்நிலம். மூன்றும் நிலத்திலே மாதர்களிருக்கிற விடங்களிலே சென்று. (கச்சொடு பட்டைக்கிழித்து) முலைக்கச்சுகளுக்கு மேலாச் செய்த பட்டுக்களையும் கச்சோடே கிழித்து. (சாம்பு துகிலவைகிறி) துகில் காம்புகளைக் கிழித்து. பணிப்புடைவைகளில் விளிம்புகளைக் கிழித்து.

(நிச்சலும் தீமைகள் செய்வாய்) வளரவளரத்தீம்பு கைபேறிச் செல்லாகின்றதிறே. இதுவே நிருபசமானவனே!. (நீள் திருவேங்கடத்தெந்தாய்) பெரிய திருமலையிலே நித்யவாஸம் செய்து கானமும் வானரமும் திருவேடுவரும் ரக்ஷிப்படும்படி ஸந்நிஹித னைப்போருகிறவனே! அன்றிக்கே இந்த விபூதிபிழுள்ளார் பெரிய ஏற்றம் செல்லுமாபோலே, த்ரிபாத்விபூதியிலுள்ளாரும் ஸாறி. (மாதர்கள் தம்மி_ம்புக்கு) பெண்களிருக்கிற விடங்களிலே புக்கு. (கச்சொடுபட்டைக் கிழித்து) அவர்கள் முலைக்கச்சோடே அதற்கு மேலீடான பட்டுக்களையும் கிழித்து. (காம்பு துகிலவைகிறி) பணிப்புடவைகளானவற்றையும் கிழித்து. (காம்பு துகில்) விளிம்பில் பணியுடன் சேர்ந்தபுடவை.

(நிச்சலும் தீமைகள் செய்வாய்) நாடோறும் தீம்புகளைச் செய்யுமவனே; வளர வளரத் தீம்பு மிகையேறிச் செல்லாகின்றதிறே. (நீள் திருவேங்கடத்தெந்தாய்) ஒக்கத்தையுடைத்தான வடக்குத்திருமலையிலே நிற்கிற என் ஸ்வாமியானவனே!;* கானமும் வானரமும் வேடுமானவற்றுக்கு முகங்கொடுத்துக்கொண்டு விடங்களிலே புக்கென்றது. "காம்புதுகில்" என்று - அரையிலே புடவையைச் சொல்லுகையாலே, "பட்டு" என்று உத்தரீயமாக வருகிறது, அதர்க வித்யாதி). (பணியுடன் சேர்ந்த) என்றது - எழுத்துண்டான தென்றபடி.

லோகத்தில் பிள்ளைகள் புத்திபறிந்தால் தீம்பில் நின்று கைவாங்குவர்களிறே; இங்கே "நிச்சலும்" என்னக் கடவோ வென்னவருளுகிறார் (வளரவித்யாதி). இவனுக்கு வளர்த்தியே ஹேதுவாகத் தீம்புகளும் அதிசயித்தத தென்றுகருத்து. "நீள் திருவேங்கடத்தா யெந்தாய்" என்று திருவேங்கடத்தாலுகையாலேயோ அவன் ஸ்வாமியானதென்ன, அத்தை உபபாதிக்கிறார் (கானமுமித்யாதி). இத்தால் வேங்கடத்தில் நின்ற பின்பு ஸ்வாமித்வமறிய லாம் படியாய்த் தென்று திருவுள்ளம். "பாதாரிப்பூவை-தமனகத்தோடு" என்

1875.

http://acharya.org

மூ.—

தெருவின்கண் நின்றிளவாய்ச்சிமார்களைத் தீமைசெய்யாதே
மருவும்தமருகமும் சீர் மாலையணம் கமழ்கின்ற
புருவம்கருங்குழல்நெற்றிப் பொலிந்த முகத்தன்றுபோலே
உருவமழகியரும்பீ யுகந்திவை சூட்டநீவாராய். (ச)

வஸ்மாத்பரனைவன்றனும் சென்று சேரும்படியான திரு வேங்கடமாமலை யென்னுதல் (பச்சைத்தமனகத்தோடு பாதிரிப் பூச்சூட்டவாராய்) பசுமை குன்றாத தமனமகத்தோடே செவ்வி குன்றாத பாதிரிப்பூச்சூட்டவாராய். "பச்சை" என்று - அத்யந்த பரிமளிதமான விலையென்னவுமாம்.

இத்தால், மச்சொடுமாளிகையால் - த்ருதீயா விபூதியிலுள்ள விசேஷஜ்ஞரைக் காட்டுகிறது. கச்சொடு பட்டால் - பக்தியை அமைக்கிற ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தில் அநாதரத்தைக் காட்டுகிறது. நிச்சலும் தீமைகள் செய்கிறவித்தால் - த்ருதீயாவிபூதியிலிருப் பாருடன் லீலாரஸமுண்டோ? காம்புதுகிலால் - ப்ரக்ருத்யாத்ம விவேகம் பிறந்தாரளவிலும் அநாதரமும் பகூபாதாங்கீகாரமும் ப்ராப்தமோவென்கிறது. ... ... (ரு)

ஸ்வா;—நாலாம்பாட்டு. (தெருவித்யாதி) "நான் மச்சிலும் மாளிகையிலும் ஏறினேனே? தெருவிலேயல்லோநின்றேன்; என்னைத் தீம்பனென்ன, நான் ஏதுசெய்தேன்" என்ன; முன்பு செய்கிறது ஸ்வாமித்வ ப்ராப்தியாலேயிறே. (பச்சையித்யாதி) பசுமைகுன்றாத தமநகத்தோடே, அதுக்குப் பரபாகமான நிறத்தையுடைய பாதிரிப்பூவைச் சூட்டும்படி வரவேணும். ... (ரு)

வ்யா.—நான்காம்பாட்டு. (தெருவின்கண்நின்று) நான் மச்சிலும் மாளிகையிலுமேறினேனே, தெருவிலேயன்றோநின்றேன்; என்னை நீ இப்படி சொல்லுவா னென்னென்ன; அவ்விடத்தில் முல் போராதோ, "பச்சை" என்று விசேஷிப்பானென்னென்ன, வர்ணோத்கர்ஷம் தோன்ற விசேஷித்தா ரென்றருளுகிறார் (பசுமையித்யாதி).

அரு;— நாலாம்பாட்டு. (தெருவித்யாதி) "தெருவின் கண்" என்றதாலே, நாலுபேரும் அறியும்படி தெருவிலே தீமைசெய்யாதே ரஹஸ்யத்திலே தீமை செய்யென்று தோன்றுகையாலே, இதுதானான விவஸ்துக்குச் சேராதென்று உக்திப்ரத்யுக்தி முகேந பாஸுரருளுகிறார் (நாணித்யாதி).

http://acharya.org

தாயாகிறாய்; இனித்தாளுகிலும் தெருக்களிலே நின்று விளையாடி
கிற பருவத்தாலிளைய இடைப்பெண்களைத் தீமைசெய்யாதே.
இவன் செய்தவ்யாபாரங்களைத் தனித்தனியேசொல்லிப் பரிக(ஈ)
ணிக்கப் போகாமையாலே, "தீமை" என்று ஒரு சொல்லாலே
தர்ஜிப்பிக்கிறாள். (மருவும் தமனகமும்) மருவும் தமனகமும்
சேர்த்து நன்றாகக்கட்டி மணம் கமழாநின்றவகைமாலே.

(புருவம் கருங்குழல்நெற்றி) உபமாநரஹிதமான திருப்புரு
வம், கரியதான நிறத்தையுடைய திருக்குழல், திருநெற்றி இவை
தானே தீமைசெய்யாதிருக்கிறது. தெருவிடங்களிலே நின்று.
(இளவாய்ச்சிமார்களைத் தீமைசெய்யாதே) அவ்விடத்திலே விளை
யாடாகிற்கிற பருவத்தாலிளைய இடைப்பெண்களைத் தீமைசெய்
யாதே. சிற்றில் சிதைக்கை, வீலோபகரணங்களைப் பறிக்கை,
அவர்களோடே கைப்பிணக்கிடுகை முதலான இவன் செய்யும்
விஷமங்கள் வாசாமகோசரமாகையாலே, தீமையென்று ஒரு
சொல்லாலே யடக்கிச் சொல்லுகிறார். (மருவும் தமனகமுஞ் சிர்
மாலை மணம்கமழ்கின்ற) மருவும் தமனகமும் கலந்து கட்டின அழ
கிய மாலைகளானவை பரிமளம் கமழாநின்றன. உன் திருக்குழ
லிலே சேரத்தக்க மணம் பாழே போகாநின்றதென்கை.

(புருவமித்யாதி) உபமாநரஹிதமான புருவமும், இருண்டிரு
ந்துள்ள குழலும், இரண்டுக்கும் நடுவே விளங்காநிற்கிற திரு

(செய்யாதிருக்கிறது) என்றவாக்யம், "என்று கருத்து" என்று கூட்டிக்
கொள்வது. கீழே எடுத்தப்ரதிகதத்துக்கு சப்தார்த்தம் (தெருவிடங்களிலே
நின்று) என்று. போகா(ஹ்ரீ ஈ)ர்ஹமான இளவாய்ச்சிமார்கள் தெருவிலே
யிருப்பர்களாலென்ன தாத்பர்யமருளுகிறார் (அவ்விடத்திலே யிதியாதி).
தீமையைவிசேஷித்து, இன்னதென்று சொல்லா தொழிவானென்னனன்;
(க "எங்கள் சிற்றில் வந்து சிதையேலே" என்கிற ஆண்டாள் ஸ்ரீஸூக்தியை
உட்கொண்டு, தீமைவிசேஷங்களைக் காட்டாநின்று கொண்டு தாத்பர்யமரு
ளுகிறார் (சிற்றிலித்யாதி). (கைப்பிணக்கிடுகை) என்றது - அவர்கள் கை
களோடே தன்கை கோத்துக் கொள்ளுகை யென்றபடி.

"புருவமும் கருங்குழலும் நெற்றியும், இயற்கையில் பொலிந்திருக்கும்போது
கன்றுள்ள, அத்தைப்போலே" என்று அதிசாபமை திருவுள்ளம்பற்றி யரு
ளுகிறார் - (உபமாநரஹித்யாதி).

http://acharya.org

மூ.—
புள்ளினவாய் பிளந்திட்டாய் பொருகரியின் கொம்பொசித்தாய்
கள்ளவரக்கியை மூக்கொடு காவலனைத் தலைகொண்டாய்
அள்ளிநீ வெண்ணெய் விழுங்க வஞ்சாதடியே னடித்தேன்
தெள்ளிய நீரிலெழுந்த செங்காழ்நீர் சூட்டவாராய். (நு)

யெல்லாத்தாலும் பொலிந்ததொரு மூகிலின்ற கன்றுபோலே; (உருவமழகியநம்பி) ஒப்பனையாலும், அலையவசோபையாலும், தீம்பு செய்கிற குணங்களாலும் பூர்ணனவனே!. (உகந்தவை சூட்டநீவாராய்) உகந்தென்று - நீயுகக்குமவையாய், உனக்கு வேணுமென்று நானுகந்த விவைசூட்டவாராய். இவையென்று - கிற்சொன்ன செண்பகம் முதலான உக்த ஸுமச்சயம். (உருவமழகிய நம்பி) தீமைசெய்யாதே இவை உகந்துசூட்ட நீவாராய்.

இத்தால், ஸங்கல்ப பரதந்த்ரராய், அந்யஸாதாரணராய், அந்ய ப்ரயோஜநபரராய், அந்யோந்யம் லீலாரஸ போக்தாக்களாய் ஸர்வரும் ஸஞ்சரிக்கிறமார்க(ழ)ங்களில் உனக்குப் பணியென்? உன்னைநோக்கி விளையாடுவாரோடேயன்றே நீவிளையாடுவது. (சு)

ஸ்வா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (புள்ளித்யாதி) இரண்டவதாரத்துக்கும் விரோதிநிரஸநமே ப்ரயோஜநமென்கிறார். பகலுரனை

நெற்றியுமாகிற இவ்வவயவசோபையாலே உஜ்ஜ்வலமாயிருப்பதொருமூகிலின்கன்றுபோலே, வடிவால் அழகியனுமாய், ஸர்வப்ரகார பரிபூர்ணனுமாயிருக்கிறவனே!. (உகந்தித்யாதி) "உனக்குச் சூட்டப் பெற்றேம்" என்கிற வுகப்புடனே, மணம் கமழாநின்றுள்ள இம்மாலைகளை நான் உனக்குச் சூட்டும்படியாக நீவரவேணும். ... ...

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு. (புள்ளினை யித்யாதி) கன்றுகள் மேய்க்கிற விடத்தில் * பள்ளத்திலே மேயும் பறவையுருக்கொண்டு உன்னை நலிவதாகவந்த பகாஸுரனை வாயைக்கிழித்துப் பொக

"இவை" என்றதுக்கு அர்த்த மாலைகளை (மணவாளமாமுனிகள்). ... (சு)

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (புள்ளினைபித்யாதி), புள்ளை வாயைப் பிளக்கையாலே கன்றுகளை நிரபராதியாஞல் கூடாமையாலே ப்ரமாண முதல விசேவித்துக் காட்டுகிறார் (கன்றுகளித்யாதி), "புள்ளினை" என்றவிடத்தில், இன-சரி

http://acharya.org

அகாயாலேக வாயைப்பினக்து கிரஸித்தாய். (பொருளியினித்யா
தி) க்ருத்ரிமத்தாலே எதிர்பொருத குவலயாபீடத்தின் கொம்பை
அகாயாலேக பிடுங்கி கிரஸித்தாய். (கள்ளவாக்கிபித்யாதி) பூத
நாசகடாதிகளைப் போலே உருமாறிவக்த ராக்ஷஸிமுக்கோடே,
இவளுக்கு ரக்ஷ:ஸ்வாமியான தலையையு மறுத்த கிரஸித்தாய். அவன்
இவளுக்குக் காவலனகையாவது - இவளை "ஸ்வைரஸஞ்சாரம் பண்

ட்டவனே!. (பொருவித்யாதி) "கல்யாணத்துக்கு" என்று அழை
த்துவரவிட்டு, வழியிலேகலிவதாகச் சம்ஸன்நிறுத்திவைத்தாய்,
உன்மேலபுத்தோற்முகமாய்வந்த குவலயாபீடத்தின் கொம்பை
அகாயாலேகப் பிடுங்கிப் பொகட்டவனே!. (கள்ளவித்யாதி)
(க) "சீதைக்கு நேராவன்" என்று க்ருத்ரிம வேஷங்கொடு
வந்த சூர்ப்பணகியாகிற ராக்ஷஸி †மூக்கோடே, அவளுக்கு
ரக்ஷகனை ராவணன்தலையையும் அறுத்துப் பொகட்டவனே!;
இவளுக்கு அவன்காவலனகையாவது-இவளை "ஸ்வைரஸஞ்சாரம்
பண்ணித்திரி" என்று விடகையிறே. அன்றிக்கே, பொதுவிலே

யைச் சொல்லாய், புள்ளேயென்றபடி. ஆனபொருகைக்கு ஹேதுவைக்
காட்டிக்கொண்டதாத்பர்யமருளுகிறார் (கல்யாணத்துக்கித்யாதி). (கல்யாணம்)
வில்லிழவு. ராக்ஷஸிமூக்கையும், ராவணன்தலையையும் அறுக்கைக்கு அவளு
டைய கள்ளத்தனமே ஹேதுவென்று அத்தை விசேஷித்துக் காட்டாகின்று
கொண்டு ஸம்தார்த்தமருளுகிறார் (சீதைக்கித்யாதி). (நேராவன்) என்றது,
ஸத்ருபாவ னென்றபடி. (க்ருத்ரிமவேஷம் கொண்டு) என்றது-
(உ) 'ஆஹ்வே வானரரூபாஹே பார்யாரூபேணபஸ்யமாம்' என்று காமரூபியானவள் பெருமாளுக்குத் தன்ன
ழகைக் காட்டிவைப்பற்ற. மூக்கைபறுத்தது இளபெருமாளேயாகிலும்,
(ஊ) 'ராமஸ்யதக்ஷிணேபாஹும்' என்றிருக்கையாலே
பெருமாள் செய்ததாகச் சொல்லலாமென்று திருவுள்ளம். ஸ்த்ரீகளுக்கு "கர
வலன்" என்ற பாதாவையன்றே சொல்லவுப்பது, ராவணனுச் சொல்லக்
கூடுமோ வென்ன; அத்தைப்பரிஹரிக்கிறார் (இவளுக்கித்யாதி). நீ ஸ்வைர
மாகத் திரிந்தால், உன்விரோதிகளை கிரஸிக்க நானிருக்கிறேனென்றபடி.
னென்று கருத்து.

---

† (பா) அரி. (க)சிறியதிரு-கூ. (உ) ரா-சு-கள-உஎ. (ஊ) ரா-சு-கூ-கூ.

http://acharya.org

னித்திரி" என்று விலக்கிறேன். இவன், அவன் இவ்வளவு சொல்லப் பெற்றால், அவனோடு என்னை ஒத்திருப்பானோ?

(அள்ளி நீ வெண்ணெய் விழுங்க) "இவன் வெண்ணெய் தானே அள்ளிவிழுங்க வல்லனவது எப்போதோ கூடுவது" எனப் பார்த்திருந்தான், நீ அள்ளி விழுங்கவும் பெற்று வைத்து (அஞ்சாதடி யேனடித்தேன்) அடியேன் அஞ்சாதபடி அடித்தேனை. யாவரிலரும் அநுதாபம் தலையெடுத்தால் "அடியேன்" என்பதே சொல்லுவது. இவன்தான் அதுதன்னை முன்னே நினையாதே அடிக்கவேண்டிற்றும், இவன் மற்றுமோரிடங்களிலே இது செய்யுமாகில் வரும்பழிச்சொல்லுக்கஞ்சியிறே, இவன் மார்க்கவம் பார்த்து அஞ்சாதே யடிக்க வேண்டிற்றும். (தெள்ளிய நீரிலழுந்த செங்கழுநீர் சூட்டவா

காவலனென்கையாலே ராகூஸ ஜாதிக்காக ரக்ஷகனென்னவுமாம். இத்தால் - ப்ரபலவிரோதிகளோ அநாயாஸேந ப்போக்கி, உன்னை அநுபவிப்பார்க்கு உன்னை யுபகரித்தவனன்றோ வென்கை.

(அள்ளியித்யாதி) "இவன், வெண்ணெய்தானே அள்ளி விழுங்கவல்லவனுவதெப்போதோ?" என்று பார்த்திருந்த நான் - நீ வெண்ணெயை அள்ளி விழுங்கவும் பெற்றுவைத்து, உன்மார்த்தவத்தைப் பார்த்தஞ்சாமல் அடியேனடித்தேன். யாவர் சிலரும் அநுதாபம் தலையெடுத்தால் "அடியேன்" என்பதே சொல்லுவது; இவள் தான் இதுதன்னை முன்னே நினையாதே அடிக்க வேண்டிற்றும், இவன் மற்றுமோரிடத்திலே இது செய்புமாகில் வரும்பழிச்சொல்லுக்கு அஞ்சியிறே. (தெள்ளிய வித்யாதி) ஆன

"அடியேன்" என்ற அநுதாபிக்கை தோன்றுகையால், வெண்ணெய்விழுங்கினது அடியாக இரு ஹேதுவாகவும், அஞ்சுகைக்குப்ரஸக்தியையும் காட்டாநின்றுகொண்டு பாவமருளுகிறார் (இவளித்யாதி). "வெண்ணெய் விழுங்கவடித்தேன்" என்று, அது அடிக்கைக்கு ஹேதுவாகில், "அடியேன்" என்னக்கூடாதென்று கருத்து. "அடியேன்" என்றது அநுதாபஸூசகமான படி எங்ஙனே யென்னவருளுகிறார் (யாவரித்யாதி). ஒருவன் விஷயத்தில் ஒருவன் அபராதம் பண்ணும்போது பொறுப்பக்கைக்காக, "உனக்கு நான் அடியேன்" என்று சொல்லுவர்க ளென்று கருத்து. ஆனால் அபக்ஷைக்கு ஹேதுவேதென்ன வருளுகிறார் (இவள்தானித்யாதி). (அதுதன்னை) என்றது-எனக்கு இவ்விடத்தைச் சேர்த்தானென்னுமத்தை சொன்னபடி. இவன் இப்படி அநுதபிக்கை-"பூச்சூட் வாராய்" என்கையிலேஹேதுவாகச்சொண்டு அபக்ஷார்த்தமருளுகிறார் (அணியின்தியாதி).

... ...

மூ.—எருதுகளோடுபொருதி யேதமுலோபாய் காண்கம்பீ!
கருதிய தீமைகள் செய்து கஞ்சனுக்காக்கை டுபாய் தாய்
தெருவின்கண் தீமைகள் செய்து சிக்கென மல்லர்களோடு
பொருது வருகின்ற பொன்னே புனலைப்பூச் சூட்டவாராய்.

ய்; சேம்புனாய்ப்பா லும், தெளிந்த நீரும் செவ்விபெற்ற செங்க
ழுநீர் சூட்டவாராய். .... (நு)

ல்வா;—ஆறும்பாட்டு. (எருதுகளோடி) "திருவாய்ப்பாடியிலு
ள்ளாருடைய பழிச்சொலவுபொறுமையாலே அடிக்கேன்" என்று
கூடுபேசுகிறவள், எருதுகளோடே மோதக்கண்டால் பொறுக்குமோ?
கூடக்கண்டு நின்றாப்போலே காலாக்காரமும் தோற்றுமிறே. எருது
களோடு பொராநின்றாய். (எதுமுலோபாய் காண்கம்பீ) எல்லாம்
சொல்லிமீட்டாலும் மீளாய்காண். லோபமையாவது - தேஹத்
தைப்பேணுதல், ப்ராணனைப்பேணுதல் செய்யாதிருக்கை. "இவை
பின்பு நான் முன்செய்தவத்தைப் பொறுத்து. தெளிந்த நீரில்
எழுந்தசாகையாலே, நிறத்தாலும் பரிமளத்தாலும் விலக்ஷணமா
யிருக்கிற செங்கழுநீரை சேவைதிலே நான் சூட்டும்படியாராய்.

வ்யா; —ஆறும்பாட்டு. (எருதுகளோடு பொரு தி) நப்பின்
னைப் பிராட்டியை லீலைகைபிலுண்டான ஆசையாலே உன் திரு
மேனியின் மார்த்தவம் பாராமல், அஸுரவிஷ்டமான எருதுக
ளோடே பொராநின்றாய். காலாந்தரமாபிருக்கச் செய்தேயும்
தத்காலம்போலே ப்ரகாசிக்கையாலே, "பொருதி" என்று-வர்
த்தமானமாகச் சொல்லுகிறது. (எதுமுலோபாய் சாண்) ஒன்றி
லும் லோபமற்றிரா நின்றாய்காண். அதாவது - தேஹத்தைப்
பேணுதல், ப்ராணனைப்பேணுதல் செய்பாதிருக்கை. (கம்பீ) நப்
பின்னையவிலே வ்யாமோஹத்தால் பூர்ணனானவனே!

அரு;—ஆறும்பாட்டு. (எருதுகளிடியாதி) உன் திருமேனி மார்தவம்
பாராமல் என்றது, "எதுமுலோபாய் காண்" என்றத்தைப்பற்றி. நப்பின்னை
பிராட்டியை லீலைகையில் லோப (ஏ) முண்டாயிருக்க, இப்படி சொல்லப்போமோவென்ன
வருளுகிறார் அதாவதித்யாதி :- நப்பின்னைக்காகத் தன் தேஹத்தையும்
ப்ராணனையும் பேணுதவனென்ற தாத்பர்யம். "உலோபாய்" என்றதற்கு
ஹேயமாக நப்பி தாதாத்பர்யமருளுகிறார் (நப்பின்னையித்யாதி).

http://acharya.org

எருதுகளை; கால்வாலிட்டவளவர்கள்" என்று த்ரிவிக்ரமஞ்ஞர் சொல்லுவது "ஆகாசவிரோதாதுகம்" என்று சொல்லுவதியான தன்மையையுடையவைகாண். (கம்பீ) கப்பின்னிலையளவில் வ்யாமோஹத்தால் பூர்ணனைவமேன!.

(கருதிய தீமைகள்செய்து) கம்ஸன் தீமைகள் எல்லாத்தையும் அவன் தன்னேடே போயபடிசெய்து. அவனையும், அவனிருந்த மஞ்சள்த்தலத்திலே சென்று தள்ளித் திருவடிகளாலே பாய்ந்தாயென்னுகல். அன்றிக்கே; "இவன் இதவும் செய்யக்கூடும" எனறு கான் கருதினப்போலே செய்து முடித்தாய். இன்னும் இப்படிப்பட்ட ஸத்ருக்கள்மேல் விழக்கூடுமென்று பயப்படுகிறாதல்.

(கருதிய தீமைகள் செய்து) கஞ்சன் உன்திறத்தில் செய்யக்கருதின தீமைசளெல்லாவற்றையும் அவன் திறத்திலே நீசெய்து. (கஞ்சனைக்கால்கொடு பாய்ந்தாய்) கம்ஸனைத் திருவடிகளாலே உதைத்தாய். அதாவது-(க) "துஷ்டஸ்ஸ்ப்ரஷ்டோ" தங்கமஞ்சேவ்ய வஸ்தநிதம்" என்கிறபடியே அவனிருந்த உயர்ந்த மஞ்சள்த் தலத்திலே சென்று குதித்து, (உ) "தேஷாம்ருத்யுர்ய கரகுடும்பவத்தி ஸகம்ஸபாதாயாமாஸ தஸ்யோபரிபபாதச - கேசேஷ்வாகருஷ்ய விகளத் கிரீட மவநீதலே! ஸகம்ஸம் பாதயாமாஸ தஸ்மோபரி படாதச" என்கிறபடியே அபிஷேகத்தைப் பறித்தெறிந்து, மயிரைப் பிடித்திழுத்து மஞ்சள்த்தலத்தில் நின்றும் பூமியிலே விழத்தள்ளி, அவன்மேலே குதித்திறே அவனைக்கொன்றது.

"க்ருஷ்ணன் கருதிய தீமைகள்" என்று சொன்னால் கம்ஸவதத்துக்கு ஹேது அநுக்தமாமென்றும், இவனிடத்தில் இது குணமாகாதென்றும் திருவுள்ளப்பற்றி, "கம்ஸன்கருதிய" என்றத்தியாஹரித்து அர்த்தமருளுகிறார் (கம்ஸனித்யாதி). (அதாவது) என்றவாக்யாந்தரம், "கூடுமோ?" என்று சேஷம். க்ருஷ்ணன், மயிரைப்பற்றி இழுத்துக் கொன்றுவனென்று சொல்லியிருக்க, உதைத்தானென்னக் கூடுமோவென்று இந்த ஸங்காபிப்ராயம். இதனைப் பரிஹரிக்கிறார் (துங்கேத்யாதி). இதற்கு "தஸ்யோபரிபபாதச" என்கையாலே உதைத்தானென்றது ஸித்தமென்று கருத்து.

(க) வி-பு-இ-உ0-உக. (உ) வி-பு-இ-உ0-அங.

http://acharya.org

(தெருவின்கண் நீமைகள்செய்து) "தெருவிலே விளையாடப் போகிறேன்" என்று போய், விளையாடுவாரோடே சொல்லவரிதான நீமைகளையும் செய்தென்னுதல். ஸ்ரீமதுரையில் தெருவிடத்தில் குப்ஜையோடும் நகரஸ்த்ரீகளோடும் முகவிகாரங்களால் செய்த தௌ(ஔ)ர்த்யமென்னுதல். (சிக்கென மல்லர்களோடு பொருது வருகின்றபொன்னே) மல்லரைக்கொன்றபின்பிறே கம்ஸன்பட்டது. ஆயிருக்க, "மல்லர்களோடு சிக்கெனப்பொருது" என்னும்போது மல்லயுத்தம்பின்னிட்டிற்றாக வேணுமிறே.

(தெருவின் கண் நீமைகள் செய்து) தெரு - வழி. அவனை நிரஸிப்பதாகப் போகிறபோது வழியிலே அவனுடைய ஈரங்கொல்லியானரஜகனைக்கொன்று, ஆயுதசாலையிலேபுக்கு அவனுக்கு மறம் பிறக்கும்படி "வில்விழவுக்கு" என்று அலங்கரித்திருக்கிற வில்லை முறித்து, அவனுக்கு அபிமதக(ஈ)மான குவலயாபீடத்தைக்கொன்று செய்தவிவையிறே தெருவின்கண் செய்த நீமைகளாவன. (சிக்கெனமல்லர்களோடு பொருது) (க) "ஏவிற்றுச்செய்வானேன்றெதிர்ந்து வந்தமல்லர்" என்கிறபடியே கம்ஸன் ஏவிற்றுச் செய்யவேணுமென்று மற்பொறுகையை என்றுகொண்டுவந்தசாணூரமுஷ்டிகராகிற மல்லரோடே ப்ரதிஜ்ஞா பூர்வகமாக உறைக்கப் பொருதழித்து.

(வருகின்றபொன்னே) இப்படி விரோதிவர்க்கத்தைநிரஸித்து வருகிறபோதைச்செருக்காலே பொன்போலே உஜ்ஜ்வலமான வடி

கீழே கம்ஸவதத்தைச் சொல்லி, மேலே மல்லவதத்தைச் சொல்லுகையாலே, மத்யே "தெருவின்கண் நீமைகள்" என்றல் கூடாமை, ஈரங்கொல்லி முதலானுரை நிரஸித்தது அர்த்தமாகச் சொல்லவேண்டுகையாலே, அது வீதியில் செய்ததாகாமையால் "தெரு" என்றதுக்கர்த்தமருளுகிறார் (தெரு வழி) என்று. நீமைகளானவை யென்னென்ன வருளுகிறார் (அவனியத்யாதி). "தெருவின்கண்" என்றது, இன்-சாரியைச்சொல்லாய், தெருவிடமென்றர்த்தமாய், பலிதத்தையருளுகிறார் (போகிறவழியிலே) என்று. (மறம்) கோபம். "மல்லர்களோடுசிக்கெனப்பொருது" என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரமாணமுகேந மல்லரை விசேஷித்துக்கொண்டு அர்த்தமருளுகிறார் (எவிற்றித்யாதி). கீழே "தெருவின்கண் நீமைகள்" என்றதோடே இத்தைச் சேர்த்தவிடாதே, தனித்துச் சொல்லுகையாலே விசேஷிக்க வேண்டிற்றென்று திருவுள்ளம். (என்று கொண்டு) பொருந்திக்கொண்டு.

(க) சு-உ-சு.

http://acharya.org

மூ.—
குடங்களெடுத்தேறவிட்டுக் கூத்தாடவல்லவெங்கோவே
மடங்கொள்மதிமுகத்தாமைமால்செய்யவல்லவென்மைந்தா
இடங்திட்டிராணியன்கொஞ்சை யிருபிளவாக முன்னிடாய்
குடந்தைக்கிடந்தவெங்கோவே குருக்கத்திப்பூச்சூட்டவாராய்.

(சிக்கென) ப்ரதிஜ்ஞாபூர்வகமாக. "பொன்னே" என்றது விரோதிபோனபின்பு திருமேனியில் பிறந்த புகரைச்சொல்லுதல். ஸ்ப்ருஹையைச்சொல்லுதல். (புன்னைப்பூச்சூட்டநீவாராய்)(க)"புன்னைப்பொன்னேய் காததர்க்கும்"என்கிறபடியேபொன்னுக்குப்பொன்னைச் சூட்டப்பார்க்கிறார். பொன்னேயிறே பொன்சேருவது.

அவ,—ஏழாம்பாட்டு. ரிஷ்கம்ஸாதிகளால் வந்தவிரோதி, ஸாதுஜநங்களுக்குப்போக்கினப்ரகாரத்தை அநுஸந்தித்தார்; இதில்ஹிரண்யாதிகளால் வந்த விரோதிபோக்கினப்ரகாரத்தை அநுஸந்திக்கிறார்.

ஸ்வா;— (குடமித்யாதி) இடையர் ஐஸ்வர்யம் மிக்கார் தலைச்சாவிலெட்டியாடும் கூத்திறே குடக்கூத்தாவது. அது இவனுக்கு வையுடையவனே!. மூத்தறகம்ஸநிரஸநத்தைச்சொல்லி, அதுக்குப்பூர்வத்திலுள்ளவற்றைப்பின்பு சொல்லுவானென்னென்னில்; கம்ஸநிரஸநமே ப்ரதாநமாய், இவை அதுக்குறுப்பாக, போகிறவழியில் செய்த வ்யாபாரங்களாகையாலே அதுக்கு முன்னேச்சொன்ன விதில் விரோதமில்லை. (புன்னையித்யாதி) உனக்கு உகப்பான புன்னைப்பூச்சூட்டும்படியாக நீவாராய். "பொன்னே புன்னைச்சூட்டவாராய்" என்கையாலே-பொன்னேடே பொன்னைச் சேர்ப்பாரைப்போலே, பொன்போலேயிருக்கிற திருமேனியிலே பொன்னேய் காதையுடைய புன்னைப்பூவைச்சூட்ட அழைக்கிறாள்காணும். (சு)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (குடங்களித்யாதி) ப்ராஹ்மணர் ஐஸ்வர்யம் விஞ்சினால் யாகாதிகள் பண்ணுமாபோலே,இடையர்

"பொன்னே புன்னைப்பூ" என்கிற ஸமிதாஹாரத்தை உட்கொண்டருளுகிறார் (உனக்கித்யாதி). இவன் உகக்கும்படியிருக்கைக்கு நியாமகத்தை முக்த கண்டமாக உபபாதிக்கிறார் (பொன்னே புன்னையித்யாதி). (தாது) கேஸரம். ... ... (சு)

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (குடங்களித்யாதி). குடக் கூத்தாடுகைக்கு ஹேதுவேது, பசுமேய்க்கவன்றே வடப்பதென்ன, த்ருஷ்டாந்தமுகேந வருளுகிறார் (ப்ராஹ்மணரித்யாதி). இடையருக்கு முன்பிலும் ஐஸ்வர்யம் விஞ்

(க) இ-மொ-ருக-சு.

http://acharya.org

ஜாத்யுசிதமான தர்மமாலையாலே அதுஷ்டிக்கவேண்டிவருமிறே. ப்ராஹ்மணர்க்கு ஸந்த்யாவந்தநாதிகள் நியதமானுப்போலேயிறே இவனுக்கும். குடமென்னுதே "குடங்கள்" என்கையாலே பலகுடங்களும் கிழே பாரித்திருக்கும்போலேகாணும். எடுக்கும்போது குடங்கள் காணுமதொழியப்பின்னை ஆகாசத்திலே ஏறவிட்டால் சக்ஷுரிந்த்ரியம் தூரச்ராஹியாகையாலே குடங்கள் ஆகாசத்திலே யேறுகிறகாரம் க்ரஹிக்கப்போகாதிறே.

"குடங்களெடுத்து" என்றும், "ஏறவிட்டு" என்றும்கண்டவிடத்தனபோக்கி, "மீண்டேறவிட்டகுடங்கள் திருக்கையிலேயும்வந்தது" என்கைக்கு ஒரு பாசுரம் பெற்றிலோமிறே. திருமுடியிலேயும் அடிக்குக்குடம் இராநிற்கச்செய்தேயும், ஏறிட்ட குடங்களினுடைய ஐஸ்வர்யம் விஞ்சினால் செருக்குக்குப் போக்குவிட்டாடுவதொரு கூத்தாய்த்து-குடக்கூத்தாவது. உபயவிபூத்யைஸ்வர்யம்போலன்றிக்கே, பிறந்து படைத்த ஐஸ்வர்யமிறே இவனுக்கிது. இடையர்க்கு ஐஸ்வர்யந்தானுவது-கோ(பி)லம்முச்சியிறே. அந்தலம்முத்தி-குறைவறவுள்ளது தனக்கேயாகையாலே, அத்தால்வந்த செருக்குக்குப் போக்குவிட்டுக் குடக்கூத்தாடினபடி சொல்லுகிறது. தலையிலே அடுக்குக் குடமிருக்க, இரண்டு தோள்களிலும் குடங்களிருக்க, இரண்டு கைகளிலும் குடங்களோயேந்தி ஆகாசத்திலேவிடுவது ஏற்பதாயாடுவதொரு கூத்தாய்த்து - குடக்கூத்தாவது. அத்தைச்சொல்லுகிறது, (குடங்களெடுத்தேறவிட்டுக்கூத்தாடவல்ல) என்று.

"குடம்" என்னுதே, "குடங்கள்" என்கையாலே - பல குடங்களோயும் கொண்டு ஆடினமையைச் சொல்லுகிறது. "எடுத்தேறவிட்டு" என்கையாலே - அவற்றைத் திருக்கையிலே எடுத்து ஆகாசத்திலே உயர எறிவது, ஏற்பதானமைபைச் சொல்லுகிறது. இனத்தாலே செருக்கிக்கூத்தாடினை கூடிஞலும், அயர்ப்தலமன்ற காமனுக்குக் கூத்தாடச் செருக்கு வரும்படி வந்த வைஸ்வர்யமேதென்னவருளுகிறார் (உடையத்யாதி). குடக்கூத்தாவது எது என்ன, அதின் வைலக்ஷண்யத்தை யருளுகிறார் (தலையிலித்யாதி).

உத்தரப்ரகாரத்தை, பதங்களிலே நிட்டிக்காட்டுகிறார் (குடமென்னுதேயித்யாதி). "கூத்தாடவென்கையாலே" என்றுமேல், "வல்ல" என்றதற்குத்தாத்

http://acharya.org

போக்குவரத் துண்டாயிருக்கச் செய்தேயும், ஆகாசத்திலே நிறை த்துவைத்தாப்போலே யிருக்கையாலே, போக்குவரத்துண்டெ ன்னு மிடம் அநுமாந ஸித்தமாமித்தனை. ஸ்வர்க்காதிகளிலே ஏறி னவர்களுக்கு ஓரவதியும், (க) "க்ஷீணே புண்யே மர்த்யலோகம் விஶந்தி" எனறு ஒருமீட்சி கண்டாலும், இப்ப்ரத்யக்ஷம் அநுமிக்கு மித்தனையிறே. (கூத்தாடவல்லவெங் கோவே) ஏறிட்டகுடம் கண்டாலும் கூத்தின் வகைகளோதான் காணலாயிருக்கிறது. ப(ஜ)ாதத்தளவுமிறே ந்ருத்தவிசேஷம் காண லாவது. இவனுடைய வல்லபம் தெரியாது. ந்ருத்தத்துக்கு ஒரு ராஜாவென்னு மித்தனையிறே. அதாவது-அக்ரகண்யனென்றபடி.

(மடங்கொள்மதிமுகத்தாரை மால்செய்யவல்லவெம்மைந்தா) அவ்வூரிலாண்களையும் வ்ருத்தை(தி)களையும் சிஶுக்களையுமொழிய, கவையெளவனைகளாய், அவனுலே புண்பட்டு பவ்யைகளாய், அவன் பொகட்டுவித்த விடத்தே கிடக்கச் செய்தேயும், சுபதர்ஶியான அவன் வந்தால், முகத்தில் வாட்டம் தோற்றாமல் ப்ரஸந்நைகளாயி ருக்கையாலே, "மதிமுகம்" என்கிறது; இப்படி மால் செய்யவல்ல வெம்மைந்தா. மைந்து-மிடுக்கும், பருவமும், ஶௌர்யமும். (இடங்

கிறது. "கூத்தாடவல்ல" என் கையாலே - மற்றும் இக்கூத்தாடு வாருண்டேயாகிலும், இவன் ஆடின கட்டளை ஒருவர்க்கு ஆட ப்போகாதென்னு மிடம் சொல்லுகிறது. அதாவது-இவனுடின வைசி(சி)க்ரி, பரதஶாஸ்த்ரத்திலும் காணவரிதாயிருக்கை. (எங் கோவே) எங்களுக்கு நாதனைவனே!

(மடங்கொளிக்யாதி) இப்படி யிருக்கிற சேஷ்டிதத்தாலே மடப்பத்தையுடையராய், பூர்ணசந்த்ரனைப்போலே குளிர்ந்து ஒளிவிடாநின்ற முகத்தையுடையரா யிருக்கின்ற ஸ்த்ரீகளைப் பிச் சேற்றவல்ல வென்னுடைய பிள்ளையானவனே!. (இடங்கிட்டித்

பர்யமருளுகிறார் (கூத்தாடவித்யாதி). கூத்தெல்லாம் பரத ஶாஸ்த்ர ஸித்த மன்றே, அது எல்லார்க்கும் பொதுவன்றே, ஒருவர்க்கும் ஆடப்போகாதென் னக் கூடுமோவென்கிற ஶங்கையிலே யருளுகிறார் (அதரவதித்யாதி).

"கூத்தாடவல்ல" என்றதை ஹேதுவாக்கிக் கொண்டர்த்த மருளுகி றார் (இப்படியித்யாதி). (சேஷ்டிதத்தாலே) என்றதுக்கு, (பிச்சேற்றவல்ல)

(க) கீ-அ-சூ.

http://acharya.org

திட்டிரணியன் நெஞ்சை யிருபிளவாக முன் கீண்டாய்) இரணியன் நெஞ்சைக்கொண்டு இருபிளவாகவிடந்திட்டாய். (முன்) காலபரமாதல்; ப்ரஹ்லாதன் முன்னேயாதல். "நெஞ்சு" என்று - மார்பாகவுமாம். மார்பு பிளக்கை எளிதிறே. அமூர்த்தமான நெஞ்சைப் பிளந்தானென்றுமிறே.

(க)"உளந்தொட்டு" என்றவிடம்-இப்போதாகிலும் அதுகூலிக்குமோவென்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு. அப்போது பூர்வஸங்கல்பவிருத்தமாய் வரும். ஆனால், "உளந்தொட்டு" என்றதுதனக்குப் பொருளென்னென்னில்;—ஸர்வஜ்ஞனுய், ஸத்யஸங்கல்பனுயிருக்கிறவர் வஸக்தி, இப்போது இவன் ஏற்றுதயபரீக்ஷை பண்ணுகைக்கடி - அடியில் பண்ணினப்ரதிஜ்ஞை குலைத்து பிறகு காட்டியோட, அவன் போனவிட மெல்லாம், (உ) லோக்த்ரயேசபதிமானுஷசிம்ஹகர்பே - லோகத்ரயே ஸபதிமாநுஷ ஸிம்ஹகர்பே" என்று லோகத்ரயத்திலும் கர்பித்த ஸிம்ஹமாய்க் கிடக்கையாலே, அடியில் ப்ரதிஜ்ஞை குலைகையாலே "இனியாகிலும் ஸாத்ரவம் நிலைநிற்குமோ" என்று. அதாவது-பெருமையாமல் பல்கவ்விச்சாகையிறே. (கூ) "அன்புடையனன்றேயவன்" என்கையாலே உளந்தொடவும் கூடுமிறே. அவன்தான் தொட்டது எப்போதை நெஞ்சென்னில்; க்ஷீராப்தியில்ச (ஜ்)ங்கபாவத்தில் நெஞ்சிறே இங்குப்பிளந்தது. இல்லையாகில் பிறகிட்டுப்பிடி-

---

யாதி) நெஞ்சென்று - மார்வைச் சொல்லுகிறது. தேவர்கள் கொடுத்த வரபலத்தாலே பூண்கட்டியிருக்கிற ஹிரண்யனுடைய மார்வை, (ச) "கொலைக்கையாளன் நெஞ்சிடந்த கூருகிராளன்" என்கிறபடியே கூரிய திருவுகிர்களாலே உறைக்க வுன்றியிடந்து இரண்டு கூறும்படியாக முற்காலத்திலே கிழித்துப் போகட்டவனே! இத்தால் - சிறுக்கனுடைய ஆபத்திலே வந்து உதவின வுனைகையாலே, †தளர்ந்தாரை நோக்குமவனென்னுமிடம் சொல்லுகிறது.

என்றத்தோடன்வயம், "இரணியன் நெஞ்சை இடந்திட்டு" என்றன்வயித்து "இடந்திட்டு" என்கையாலே தோன்றுகிற துஷ்கரதைக்காக, மார்வை விசேஷித்துக்கொண்டு தாத்பர்ய மருளுகிறார் (தேவர்களித்யாதி). (தளர்ந்தார்) என்றது-ஆபந்நரை. ... ... (எ)

†(பா) தாழ்ந்தாரை.(க) க-எ-க. (உ)(கூ) பெரியதிருவ-ந்தா. தி-மோ-க-எ-உ.

http://acharya.org

மூ.—சிமாலிகனவனேடு தோழமைக் கொள்ளவும்வல்லாய்
சாமாறவனே நீ பெண்ணிச் சக்கரத்தால்தலைகொண்டாய்
ஆமாறறியும் பிரானே யணியரங்கத்தே கிடந்தாய்
ஏமாற்றமென்னைத்தவிர்த்தாயிருவாட்சிப்பூச்சூட்டவாராய்

பட்டவனைப் பிளக்கால் ஸௌர்யபங்கம் வருமிறே. அதுக்காகவும், "தேவர்களுக்குக்கொன்று தருகிறோம்" என்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுகையாலும், இவனை விடில் க்ஷீராப்ராப்திவரை நின்தாப்போலே, தேவர்களை கலியுமென்றிறே, * ஆமாறறியும் பிரான் இவனை நிரஸித்தது. ஸம்ஸாரத்தில் ஸங்கல்ப பாரதந்த்ர்யப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்த்யஸக்தரையும், (க) "ஏதான்ந ஹத்யாஜ்யஹமேகம் ராஜ - தர்மாம்ருதி த்யஜ்யமாமேகம்வ்ருஜ" என்றருளிறே. "இத்தனையோக்யதைதானுண்டோ?" என்று உளந்தொட்டு இடந்திடுவதொழிய, அவனைக்கொள்ளலாம் கார்யமில்லையிறே.

(குடந்தைக் கிடந்த வெம்கோவே) தமக்குப்ராப்யனுவான் குடந்தைக் கிடந்தவனுகையால், "எங்கோ" என்கிறார். கூத்தாட்டும் மால்செய்கையும், நெஞ்சிடக்கையும் முதலான வ்யாபாரங்களிலுங் காட்டில் "எங்கோ" என்கையாலே, நிர்வ்யாபாரனுய்க்கிடந்தவனுக்கிறே மிகவும் பரியவேண்டுவது. குருக்கத்திப் பூச்சூட்டவாராய்.

அவ,—கீழ் ஹிரண்யனை நிரஸித்தமையை அநுஸந்தித்தார். இங்கு மாலிகனை நிரஸித்தப்பாகாத்தை அநுஸந்திக்கிறார்.

ஸ்வா;—எட்டாம்பாட்டு. (சிமாலிகனித்யாதி) மாலிகனென்

(குடந்தையித்யாதி) அவதாரங்களுக்குப் பிற்பாடரானவர்களுக்கும் உதவுகைக்காகத் திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளின என்னையனைவனே!. (குருக்கத்தியித்யாதி) உனக்கென்று தேடிவைத்த குருக்கத்திப்பூவை உன் திருக்குழலிலே சூட்டும்படியாகவாராய். .. .. (எ)

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (சிமாலிகனித்யாதி) மாலிகனென்

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (சிமாலிகனித்யாதி) "தர்ம ஸம்ஸ்தாபநார்த்தம் பண்ணப் பிறந்தவனுக்கு தோழமை கொண்டவனைக் கொல்லக் கூடுமோ, அவன் துஷ்டனேயாகிலும் தோழனென்று கொல்லும்படி எங்ஙனே? லோகாபவாதம் வாராதோ" என்ற சங்கையைப் பரிஹரிக்கைக்காகவும், இந்த கதை அதிப்ரஸித்தமாகையாலும், இதிஹாஸத்தில் கதையை விஸ்தரித்தருளி, இதுக்குத் தாத்பர்யமாக வருளுகிறார் (மாலிகன்) என்று தொடங்கி, (ஸங்க்ரஹேணை

(க) கே-கூ-உ.

http://acharya.org

பாலனருத்தன் க்ருஷ்ணன் பக்கலிலே ஆயுதமிக்ஷாளகாவாய், பல வாயுதங்களும் பயிற்றுவிக்க, க்ருஷ்ணன் பக்கலிலேசற்று, இந்த ஆஸக்தியாலே மூர்க்கனாய், லோசகத்திலுள்ள ஸாதுக்களை, வேண்டா வேண்டாவென்ன நலிந்து திரியப்புக்கவாறே, "ஆயுதமகாவா யிருக்கிற வனை நிரஸிக்க வொண்ணாது" என்றும் "இவனைவமமா க்க வொண்ணாது" என்றும் திருவுள்ளத்திலே அக்யந்தம் வ்யா குலம் நடந்து போருகிற காலத்திலே, இவனை ஒரு போது கருக நியமித்தவாறே, இவன்தான் நறுகுழறுகு என்றுப்போலே சிலபித ற்றி "என்னை ஆழிபயிற்றக் கற்பித்திலீர், எல்லாவாயுதம் கற்பித்தீ ரேயாகிலும்" என்ன; "அதுஅஸாதாரணம்; உனக்குக் கர்தவ்ய மன்றுகாண்" என்ன, "எனக்குக் கர்தவ்ய மனறியிலே யிருப்ப தொரு ஆயுத முண்டோ" என்று அதிநிர்பந்தங்களைச் செய்த

பாலனருத்தன் க்ருஷ்ணனுக்குஸகா(ஆ)வாய், பலஆயுதங்களும் பயிற்றுவிக்க, க்ருஷ்ணன்பக்கலிலே கற்று, இந்த ஆஸக்திபலத் தாலே ஒருவர்க்கு மஞ்சாமல் லோகத்திலுள்ள ஸாதுக்களை நலி ந்து திரியப்புக்கவாறே, "ஸகாவாய்ப்போந்த விவனை நிரவிக்க வொண்ணாது" என்றும், "இவனை வமமாக்கவொண்ணாது" என் றும், திருவுள்ளத்தில் அத்யந்த வ்யாகுலம் நடந்து போரு கிற காலத்திலே, அவனை ஒருபோது கடுகநியமித்தவாறே, அவன்றன் "நறுகுழறுகு" என்றுப் போலே சில பிதற்றி, எல்லா வாயுதங்களும் பயிற்றுவித்தீரேயாகிலும், என்னை, "ஆழி பயிற்றுவித்திலீரோ" என்ன; "அது நமக்கு அஸாதாரணம், உன க்குக்கர்த்தவ்யமன்றுகாண்" என்ன; "எனக்குக்கர்த்தவ்யமன்றி யிலே யிருப்பதோ ராயுதமுண்டோ?" என்று அவன் நிர்பந்தங் களைப்பண்ணினவாறே, "இவனுடையதுஸ்வபாவங்களடியாக

சொல்லுகிறது) என்னுமளவும். (பயிற்றுவிக்க) அப்ப்யஸிக்க. (இந்த வாஸக்தி) என்றது-க்ருஷ்ணனிடத்தில் கற்றப்ரத்யாஸக்தி யென்றபடி. (கடுகநியமித்த வாறே) என்றது- "ஸாதுக்களை நலியாதே" யென்று சுருக்காகவருளிச் செய் தவாறே யென்றபடி. (நறுகுழறுகு) ஸப்தாநுகாரம், (சிலபிதற்றி) என் றது-"உன்வழிவந்தேனை, உன்பந்துக்களை ஏதேனும் செய்தேனே? நீர் எது கோபிக்கிறீர்" என்றுப்போலே சில அஸுதத்தரம் சொல்லிபென்றபடி. (பித ற்றி) என்றவநந்தரம், "அதுக்குமேலே" என்று கூட்டுவது.

http://acharya.org

வாறே, ''இவனைஎன்செய்வோம்'' என்று ஒருவழியாலும் இசைவிக் கவொண்ணுமையாலும், தம்முடைய ஆஸக்தியாலே நாட்டாரை அழிக்கையாலும், அதுக்கு மேலே அஸாதாரண பரிகரம் தனக்கு வஸவர்த்தி யாகாதென்னுமிட மறியாமைபாலேயிறே நிர்பந்திக் கிறனென்று, *எண்ணம் புகுந்து நித்திக்குமமுதானவன், இவனை நிரஸிக்கும் ப்ரகாரங்களாலே ஒருதோஷமும் வாராமல், ''தோழ மைகொள்ளவும், சீர்சக்கரத்தால் தலை கொள்ளவும் வல்லாய்'' என்றுஇவர் கொண்டாடும்படி யிறே நிரஸித்தது.

அதுதானேதென்னில்; தன்னுடைய சீர்மைகுன்றுதபடி ஆயுதம்பயிற்றுவிக்கிறனுகத்திருவாழியை ஒருவிரலாலேசுழற்றி ஆகாஸத்திலே எழச்சுழன்று வருகிற திருவாழி மீண்டும் திருக்கையிலே வந்திருந்த வாஸ்சர்யத்தைக்கண்டவாறே, ''எனக்குஇது அரிதோ'' என்று அவன் கைநீட்டின வாறே, ''உனக்கு இது அரிதுகாண்'' என்னச் செய்தேயும், அவன்வாங்கிச் சுழற்றி மேலே யிட்டு மீண்டு சுழன்று வருகிற போது பிடிப்பானுக நினைத்துத் தன்கழுத்தை அடுக்கத்தன் விரலைவைக்கையாலே, அது *வட்டவாய்துதிகமியாகையாலே சுழலவரஇடம் பேராமையாலே அதின் வீச்சு இவன் கையிலே பிடிபடாமல் இவன் தலையை அரிந்து கொண்டு போகையாலே '' ஆமாறறியும் பிரானே'' என்கிறார்.

இவனை நிரஸிக்கவேணும்'' என்று திருவுள்ளம்பற்றி, தன்னுடைய சீர்மை குன்றுதபடி ஆயுதம் பயிற்றுவிக்கிறுக, திருவாழியை ஒரு விரலாலே சுழற்றி ஆகாசத்திலே எழவிச, சுழன்று வருகிற திருவாழியை மீண்டும் திருக்கையாலே அநாயாஸேந ஏற்க, அவன் இத்தைக்கண்டு, ''எனக்கு இது அரிதோ'' என்று கைநீட்ட, ''உனக்கு இது † அரிதுகாண்'' என்னச்செய்தேயும் அவன் வாங்கிச்சுழற்றி மேலேவிட்டு, மீண்டு சுழன்று வருகிற போதுபிடிப்பானுக நினைத்து, தன்கழுத்தை ‡யடுக்கத்தன்விரலை யெடுத்துக்கொடு நிற்க, அது * வட்டவாய் துதிகமியாகையாலே சுழலவர இடம் போராதது கொண்டு, அதன் வீச்சு இவன் கையில் பிடிபடாமல் இவன்தலையையரிந்துபோகட்டது'' என்று

வித்திலீரே) என்றதுக்கு க்ருஷ்ணனிடத்தில் குறை சொன்னனென்று கருத்து. (அடுக்க) என்றது-நிராகரிக்க வென்றபடி.

† (பா) ஆகாது. ‡ (பா) வடுக்கத்தன்விரலை வைத்து.

http://dli.ernet.in

மேல்விளைவ தறிந்து தோழமை கொள்கையாலும், சாமாறெண்ணிக் கலிகொள்கையாலும், * பொய்யர்க்கே பொய்யனுயும்,

இதிஹாஸாதிகளாலே சொல்லப்பட்டதொரு வ்ருத்தாந்தத்தை இப்பாட்டில் பூர்வார்த்தத்தாலே ஸங்க்ரஹேண சொல்லுகிறது.

(சோலிகனவனோடு தோழமைக்கொள்ளவும் வல்லாய்) (சோலிகனென்று பேரையுடையனுய் ஆஸுரப்ரக்ருதியா யிருக்கிறவனோடே, உன் குணத்தாலே கலந்து தோழமைக்கொள்ளவும்வல்லவனே!. (சாமாறவனை நீபெண்ணி) அவன் ஸாதுபீடாதிகளைப் பண்ணப்புக்கவாறே, "இனி இவனை யழியச் செய்யாவிடில் நாடு குடிகிடவாது" என்று அவன்சாகத்தக்க வழி கனோபாயமே சிந்தித்து. அதாவது-"தோழனைக்கொன்றுன்" என்று தனக்கு அபவாதம் வராதபடியாகவும், "தன்னலேதான் மூடிந்தான்" என்னும்படியாகவும் தக்கவழியைச் சிந்திக்கை. "அவனை" என்கிற விடத்தில், ஐகாரம் - அவ்யயம். (சக்கரத்தால் தலைகொண்டாய்) "நமக்கு அஸாதாரணமான ஆயுதம், உனக்கிதுஆகாதுகாண்" என்னச்செய்தேயும் அவன்நிர்ப்பந்தம் பண்ணினதுக்காக, அவனை, ஆழி பயிற்றுவிப்பாரைப்போலே உபாயரூபேண திருவாழியாலே சிரச்சேதம் பண்ணிப்போகட்டவனே!.

(ஆமாறறியும் பிரானே) ஸத்ருநிரஸநம், ஆஸ்ரிதரக்ஷணமாகிற விவற்றில் ஏதேனுமொன்றில் புகுந்தால், மேல்விளைவதறியும்

"அவன்" என்றதாலே, "புத்திஸ்தையான வர்த்தத்தை யருளுகிறார் (ஆஸுரேத்யாதி). (கொள்ளவும்) என்ற (ச) சகாரத்தால் தோற்றின துஷ்கரதையைத் திருவுள்ளம்பற்றி (உன்குணத்தாலே கலந்து) என்றது. "அவன் சாமாறு எண்ணி" என்றன்வயித்து ஹேது பூர்வகம் சப்தார்த்த மருளுகிறார் (அவனித்யாதி). ஹிரண்யாதிகளைப் போலே இவனை நிரஸிக்கைக்கு உபாயம் சிந்திக்கும்படி. துஷ்கரதை எதென்னவருளுகிறார் (அதாவதி க்யாதி). அபவாதம் வராமல் உபாயம் சிந்திக்கிறனென்று சொல்லிவைத்து, கலையறுக்கக் கூடுமோ வென்கிற ஸங்கையிலே அருளுகிறார் (நமக்கித்யாதி). "சக்கரத்தால் தலைகொண்டாய்" என்றதையும், "அணியரங்கத்தே கிடந்தாய்" என்றதையும் கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (சக்ருலித்யாதி). (புகுந்தால்) என்றது - உத்யோகித்தாலென்றபடி. (மேல்விளை

http://acharya.org

மூ.—அண்டத்தமரர்கள் சூழ வத்தாணியுள்ளங் கிருந்தாய்
தொண்டர்கள் நெஞ்சிலுறைவாய் தூமலராள் மணவாளா
உண்டிட்டுலகினையேழு மோராலிலையில் துயில்கொண்டாய்
கண்டுநானுன்னையுகக்கக் கருமுகைப்பூச்சூட்டவாராய்.(கூ)

*கொடுங்கோளால் நிலம்கொண்டும், "ஆமாறறியும் பிரான்" என்பதி லும் "அணியரங்கத்தே கிடந்தாய், ஆமாறறியும்பிரானே" என்கை யிறே இவர்க்குத் திருவுள்ளம். இதுதன்னுலேயிறே இவரேமாற் றத்தைப் பெரியபெருமாள் தவிர்த்தருளிற்றும். (ஏமாற்றம்) "இவ்வஸ்துவுக்கு என்வருகிறதோ?" என்று நினைக்கிற க்லேசம். அது பின்னைத் தவிருமோவென்னில், (க) "உரையாவெங்நோய் தவிர" என்கிற விடத்தே கண்டோமிறே. அதுக்கடி காலதர்ஸநம் பண்ணுவிக்கையிறே. இருவாட்சிப்பூச்சூட்டவாராய். (அ)

அவ—ஒன்பதாம்பாட்டு. ஜகத்திலுண்டான விரோதிகளெல் லாத்தையும் உபஸம்ஹரித்த ப்ரகாரத்தை அநுஸந்திக்கிறார்.

ஸ்வா;—(அண்டத்தமரரித்யாதி) (உ) "பரமாத்மனைச் சூழ்ந் திருந்தேத்துவர் பல்லாண்டே" என்கிறபடியே, (அண்டத்து - அத் உபகாரகனுனவனே! (அணியரங்கத்தேகிடந்தாய்) "இங்கேகி டந்தால் நமக்கு முமுக்ஷுக்களை லபிக்கலாம்" என்று ஸம்ஸார த்துக்கு ஆபரணமான கோயிலிலே பள்ளி கொண்டருளுகிற வனே!. (ஏமாற்றமென்னைத் தவிர்த்தாய்) (கூ) "நல்லார்கள் வர ழும் நளிரரங்கம்" என்கிறபடியே பரிவருள்ள தேசத்திலே பள் ளிக்கொள்ளுகையாலே உன் ஸௌகுமார்யாதிகளை நினைத்து, "உனக்கென்வருகிறதோ?" என்று வயிறெரியாகிற்குமென் சுலே சத்தைப்போக்கினவனே!. ஏமாற்றமாவது-துக்கம். (இரு வாட்சிப் பூச்சூட்டவாராய்) காலபுஷ்பமானவிது செவ்வியழிவ தற்கு முன்னே உன் திருக்குழலிலே நான் சூட்டும்படி வாராய்.

வது) என்றது - இந்த உத்யோகத்தாலே வரும் ஸ்த்ருகரஸநமும், ஆஸ்ரிதர க்ஷணமுமாகிற பலத்தை யென்றபடி. "ஆமாறறியும் பிரானே" என்றதை க்ஷித்துத் தாத்பர்ய மருளுகிறார் (இங்கேயித்யாதி). இவர்தம்மு டையக்லேசத்தைத் தவிர்க்கச் சொல்லு மவரல்லாமையாலே, விசேஷித் தத் தாத்பர்ய மருளுகிறார் (நல்லார்களித்யாதி). (நளிர்) குளிர்ச்சி. ... (அ)

(க) தி-வாய்-அ-ஈ-கக, (உ) திருப்பல்லா-கஉ. (ங) நா-தி-கக-டு

http://acharya.org

காணியுள்ளே அமரர்கள் சூழ விருந்தாய்) த்ரிபாத்விபூதியுள்ளே அந்தரங்கரான ஸூரிகள் மங்களாசாஸநம் பண்ண விருந்தாய். (தொண்டரித்யாதி) இங்கு, த்ரிதீயாவிபூதியிலுள்ள தொண்டர்கள் சூழ்ந்து மங்களாசாஸநம்பண்ண, அவர்கள் நினைவிலே ஸந்நிஹித ணய்ப் போருகிறவனே!. (தூமலராள் மணவாளா) அதிகக்கடியான பெரியபிராட்டியார்க்கு அத்விதீயநாயகனனவனே! தாய்தான காம ரைப்பூவைப் பிறந்தகமாகவுடைய பெரிய பிராட்டியார்க்கு நாயக னனவனே!.

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (அண்டத்தித்யாதி) (க)"இறந் தால் தங்குமூரண்டமே"என்றும், (உ) "அண்டம்போ பாட்சிய வர்க்கு" என்றும், பரமபதத்தை-"அண்டம்" என்று சொல்லக் கடவதிறே. (அண்டத்துள் அத்தாணி-அமரர்கள்சூழ- அங்கி ருந்தாய்) பரமபதத்திலுள்ளே அருகிருப்பையுடையரான நித்ய ஸூரிகள்சூழ லேவிக்க, அவர்கள் நடுவே *ஏழுலகும் தனிக் கோல் செல்ல வீற்றிருந்தருளினவனே!. (அத்தாணி) அருகிரு ப்பு. (தொண்டர்கள் மருஞ்சிலுறைவாய்) இந்தவிபூதியிலே முமு க்ஷுக்களாய் உன்பக்கல் ப்ரேமயுக்தரா யிருக்குமவர்களுடைய மநஸ்ஸிலுள்ளே, பரமபதத்திலிருப்பிலுங்காட்டில் உகந்து நித் யவாஸம் பண்ணுமவனே! (தூமலராள்மணவாளா) தாய்தான தாமரைப்பூவைப் பிறந்தகமாகவுடைய பெரிய பிராட்டியார்க்கு நாயகனனவனே!. (கூ) "ஸ்ரீயஸ்ஸார்த்த- ஸ்ரியாஸார்த்தம்" என் கிறபடியே பரமபதத்திலும், (ச)"அரவிந்தப்பாவையுந்தானும்" என்கிறபடியே தொண்டர்களுடைய ஹ்ருதயத்திலும், பெரிய பிராட்டியும் தானுங் கூடவிறே யெழுந்தருளி யிருப்பது.

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (அண்டத்தித்யாதி). அண்ட பதத்தாலே ப்ராக்ருதமான வண்டத்தையும், * அமரபதத்தாலே ப்ரஹ்மாதிகளையும் சொல்லுமளவில் இவனுக்கு அதிஸயமாகாமையாலே, பரமபதமாகவும் நித்ய ஸூரிகளாகவும் அர்த்தமருளிச் செய்யக்கோலி, அண்டபதம் பரமபதத்தைச் சொல்லுமதுக்கு நியாமகங்களைக்காட்டுகிறார் (இறந்தாவித்யாதி). அவ்வித் தத்துக்கு அநுகுணமாக வர்த்தம் (பரமபதேத்யாதி). நெஞ்சில் வர்தநத்தில் உறைப்புத்தோன்றுகையால் "தொண்டர்" என்றதுக்கு சபலரென்றர்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளுகிறார் (இந்த விபூதியிலே யித்யாதி).

(க),இ-மொ-க0-உ-க0. (உ),இ-மொ-அ-க0-க0.(கூ)வாயுபுராணே. (ச)இ-உ-க0.

http://acharya.org

மூ.—செண்பகமல்லிகையோடு செங்கழுநீரிருவாட்சி
எண்பகர்பூவுங்கொணர்ந்தே னின்னிவை சூட்டவாவென்று
மண்பகர்கொண்டாலையாய்ச்சி மகிழ்ந்துரை செய்தவிம்மாலை
பண்பகர்வில்லிபுத்தூர்க்கோன்பட்டர்பிரான்சொன்னபத்தே.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

(உண்டித்யாதி) இவள் புருஷகாரத்தில் அகப்படாதாரை ப்ரளயகாலத்தில் திருவயிற்றிலே வைத்து, முகிழ்விரியாமல் அத்விதீயமான வடபத்ரத்திலே கண்வளர்ந்தருளினவனே!. (கண்டித்யாதி) நானுன்னைக்கண்டு மங்களாசாஸநம்பண்ணி மிகவும் ப்ரீதனம்படி, கருமுகைப்பூச் சூட்டவாராய். .... (கூ)

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழி சுற்றுர்க்குப்பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

ஸ்வா;—(செண்பகமித்யாதி) (செண்பகமல்லிகையோடு செங்கழுநீரிருவாட்சி) என்கையாலே, "அவனுக்கே" என்று இவன் கோ

(உண்டிட்டித்யாதி) ப்ரளயத்தில், அழியாதபடி ஸகலலோகங்களையும் திருவயிற்றிலே வைத்து ஒரு பவனை ஆலிலையிலே கண்வளர்ந்தருளினவனே!. இந்த ஆபத்ஸகத்வத்துக்கும் ஹேது, கீழ்ச்சொன்ன ப்ரியபதித்வமிறே. (உ) "யஸ்ய வீக்ஷ்யமுகம் ததிங்கித பராதீநோ விதத்தேஉகிலம்." என்கிறபடியே ஸகலமும் அவளுடைய இங்கிதபராதீநமிறே செய்வது. (கண்டித்யாதி) மாலையும் மயிர்முடியுமாயிருக்கிற உன்னைக்கண்டு நான் உகக்கும்படியாக, நீ உகக்கும் கருமுகைப்பூச் சூட்டவாராய். ... ... (கூ)

வ்யா;—பத்தாம்பாட்டு. (செண்பகமல்லிகையோடித்யாதி)

(ஆபத்ஸகத்வத்துக்கும்) என்ற (ச)காரத்தால் கீழ்ச்சொன்ன பரமபதவாஸத்துக்கும், தொண்டர் தெஞ்சிலிருப்புக்கும் - ப்ரியபதித்வம் ஹேதுவென்னுமிடம் ஸூசிதமாகிறது. (ஸகலமும்) என்றவிடத்தில்-பரமபதவர்த்தமும், தொண்டர் தெஞ்சிலிருப்பும் விவக்ஷிதம். ... ... (கூ)

அரு.—பத்தாம்பாட்டு. (செண்பகமித்யாதி) அவ்வவகாலத்துக் கடுத்த புஷ்பங்களைச் செவ்விமாறாமல் தத்தத் காலங்களிலே சூட்டி யசோதை அநுபவித்தாப்போலே, இவரும்ஸாயம்ப்ராதஃ பூச்சூட்டி அநுபவித்து, அந்தவர்த்தத்தை நிகமிக்கி றாகையாலே, புஷ்பங்களை விசேஷித்துக் காட்டுகிறார்

(உ) ஸ்ரீஸ்தவ-க.

http://acharya.org

லும் காலத்து காலநியதியில்லை. ஸ்ரீகஜேந்த்ரன் கையில் பூவுங்கூட வாடாமல், மணம் குலையாமல் நெடுங்காலமிருந்ததிறே. அன்றிக்கே, பனியரைகவுமாம். (க)"ஸத்ரம் புஷ்பம்-பத்ரம் புஷ்பம்" (உ)"புரவது வும்புசைபூவே" (ஊ) "கள்ளார் துழாயும்"-அநந்யார்ஹமான திருத் துழாயோடே கூட நிர்க(ர்)ந்தமான புஷ்பங்களையு மெடுத்ததிறே, அவனுக்கும் இவனுக்கும் சூட்டுகையும் இடுகையும் கர்தவ்யமாக. (ச)"ஸகுணாரோபபுஷ்பம்-நகண்டகாரிகாபுஷ்பம்" என்றதும், "பறிக் கிறவன்கையில் முள்படாமைக்கென்றே" என்று ஜீயருக்கு பட்டர் அருளிச்செய்கையாலே, அவனுக்காசாதகமில்லை. "சிறுகாலே, அக் தியம்போது" என்கிற காலநியதியுமில்லை. (டு)"ஸர்வகந்த-ஸர்வகந்தம்" என்கிற வஸ்துவின் பக்கலிலே சேர்ந்காலிறே புஷ்பங்களுக்கு ஸ்வ ரூபஸித்தி உள்ளதும். (ஈ)"தேனாளிணைமேலும்" (எ)"தழைக்கும்து ழாய்மார்பன்" (அ) "ஆகாஸோத்பவம்புஷ்பம்-அஹிம்ஸாப்ரதமம்புஷ் பம்" இத்யாதி, (கக) "நாடாதமலர்" இவைமுதலாகப் பலவிடங்களி லும் அதிகாரிநியதியொழியத்ரவ்யநியதியில்லையென்றதிறே. (கo)"பூ சும் சாந்து-பூணையும் கண்ணி - வாசகம் செய்மாலே" (கக) "கலிய னொலி செய்தமிழ்மாலே" என்று பலவிடங்களிலும் பலரும் அருளிச் செய்காரகளிறே.

ப்ராதஃகால புஷ்பமான செண்பகமும், ஸாயங்கால புஷ்பமான மல்லிகையுமாகிற விவற்றோடே, ப்ராதஃகால புஷ்பமான செங் கழுநீரும், இருவாட்சியும் முதலான எண்ணிச் சொல்லப்பட்ட (ப்ராதஃகாலேத்யாதி). (ப்ராதஃகால புஷ்பம்)என்றது - ப்ராதஃ விகஸிக்கும் புஷ்பமென்றபடி. "இவைகளோடே செங்கழுநீர்முதலானவற்றைக்கொணர்ந் தேன்" என்று ஒருகாலே கொண்டுவந்ததாகத் தோன்றினாலும், "ப்ராதஃ" என்றும் "ஸாயம்"என்றும் விசேஷிக்கையாலே அது கூடாமையால், "கன் ளவரக்கியை மூக்கொடு காலனைத் தலை கொண்டாய்" என்றவிடத்தில் மூக்கைக் கொண்டாய், தலையைக்கொண்டா யென்றுப்போலே, இங்கும் இந் பேதேந அவ்வவகாலங்களில் கொண்டுவந்ததைச்சொல்லுகிறதென்று கொள் ளவேணும். (எண்ணிச் சொல்லப்பட்ட) மநோரதித்துச் சொல்லப்பட்ட.

(க) தி-கு-உசு. (உ) தி-வாய்-க-சு-உ. (ஊ) தி-மொ-கக-எ-கு. (ச) வி-த-அச-உo.
(டு) சாந்தோ. (ஈ) தி-வாய் க-கு-எ. (எ) பெரியதிரு-ஙகo. (அ)
(கக) தி-மொ-எ-ச-கo. (கo) தி-வாய்-ச-கு. (கக) தி-வாய்-சு-உ.

http://acharya.org

(எண்பகர்பூவும் கொணர்ந்தேன்) ஶாஸ்த்ரஸித்தங்களுமாய் பரிகணிக்கப்பட்ட பூக்களெல்லாம் கொணர்ந்தேனென்கையாலே, எல்லாப் பூக்களுக்கும் உபலக்ஷணமாமிறே. ஆகையிறே கீழே ஒன்பது பூவைச்சொல்லி, காலுபூவிலேநிகமித்தது. (க)"ஆகாலபுஷ்பைர்வ்ருக்ஷாः-அகாலபலிநோவ்ருக்ஷாः"(உ)"ஸுப்ரீத ஈஶ்வரः-புஷ்பிதகாகாः" (ங)"மலர்கள் வீழும்". (கொணர்ந்தேன்) என்றது-கொண்டுவந்தே னென்றபடி. (இன்றிவை பூச்சூட்டவாவென்று) "இன்று" என்று இவர் காமே அருளிச்செய்கையாலே "ப்ராகः,மத்யாஹ்னம், ஸாயந்தனம்" என்கிற காலநியதியில்லை. (ச) "ஆதிகடவந்திவாய் வாய்ந்த மலர்தூவி" என்னக்கடவதிறே. "இவை" என்கிற பதாவசாமுண்டாகையாலே உபலக்ஷணம் வேணுமென்கிற நிர்பந்தமில்லை.

(மண்பகர் கொண்டானை) பகர்-மண்கொண்டானை- மஹாபலி "தந்தேன்" என்று, உதகம்செய்த பூமிகொண்டானை யென்னுதல். இவன் தான் அவனை அபேக்ஷித்துப்பெற்ற மண்கொண்டானை யென்னுதல். ஶாஸ்த்ர ஸித்தமான லோகங்களையெல்லாம் கொண்டானை யென்னுதல். (ஞ)"வேயகமாயினும்" ந்யாயநிஷ்டூரத்தாலும் கொள்ளலாவது, மஹாபலிக்கு நடக்கிற பூமியளவுமன்றே

பூக்களெல்லாங் கொண்டு வந்தேன். அன்றிக்கே, "எண்பகர்பூ" என்றது-இன்னதின்னதென்று பரிகணிக்கப்படுமதாய், ஶாஸ்த்ரவிஹிதமாயிருக்கிற பூக்களென்னவுமாம். (கொணர்ந்தேன்) என்றது-கொண்டுவந்தே னென்றபடி. (இன்றிவை சூட்டவாவென்று) இப்போது இவற்றை உன் திருக்குழலிலே சூட்டும்படி வரவேணுமென்று.

(மண்பகர் கொண்டானை) பகர்ந்தமண்ணைக் கொண்டவனை. பகர்தல் - "ஆவடிதா" என்ற இவனுடைய உக்தியாதல்; "தந்

இத்தால் பக்திபூர்வக மென்னுமிடம் சொல்லிற்றாயிற்று. "எண்" என்றதுக்கு - லோகத்தாராலே, "இது நல்லது, இதுநல்லது" என்று பரிகணிக்கவல்லதென்றும், "பகர்" என்றதுக்கு - ஶாஸ்த்ரத்தால் சொல்லப்பட்டதென்றும், அர்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி யோஜகாந்தரம் (அன்றிக்கேயித்யாதி).

(க)ரா-யு-கஉ-கஅ. (உ) ரா-அ-ங-ச. (ங) ங-சு-கo. (ச) உ-திருவ-எங. (ஞ)திருவி-சுக.

http://acharya.org

வென்னில் ; பதினலுலோகங்களும், அண்டபித்தியும், மஹாபலிய தென்றே இவரிருக்கிறார்; அங்யஸோஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யங்களால் மஹாபலியில் குறைந்திருப்பாரில்லையென்று. (ஆய்ச்சி மகிழ்ந்துரை செய்த) யசோதைப்பிராட்டி ப்ரியப்பட்டுப் பூச்சூட்ட வழைத்த ப்ர காரத்தை. (பண்பகர் வில்லிபுத்தூர்க்கோன் பட்டர்பிரான்சொன்ன பத்தே) ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரி லுள்ளாருடைய உக்திப்ரத்யுக்திகளும் ஆகாராதரோக்திகளு மெல்லாம் பண்ணிலே சேர்த்து போலே காணுமிருப்பது. இப்படிப்பட்ட ஊருக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வா ரருளிச் செய்த. (இம்மாலைபத்தே) (க) ''ஓர்த்தவிப்பத்தே'' என்கி ருப்போலே ஸ்லாகிக்கிறார். இதிறே-ஆப்தவாக்யமும். அந்த வஸ் துவுக்கு வேண்டுவதும், இவனுல் செய்யலாவதும், பூமாலையும் சொல்மாலையுமிறே.

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

தேன்'' என்ற மஹாபலி உக்தியாதல். ஸாஸ்த்ரவிஹிதமான பூமியையெல்லாம் கொண்டவனே பென்னுதல். (ஆய்ச்சிமகிழ்ந் துரைசெய்த) இப்படியிருக்கிறவனைக்குறித்து ''இன்னிவைசூட்ட வா'' என்று யசோதைப்பிராட்டி உகந்துசொன்ன ப்ரகாரங்களை. ''செய்த'' என்றது-செய்தவற்றையென்றபடி. (பண்பகர் வில்லி புத்தூர்க்கோன் பட்டர்பிரான் சொன்ன - இம்மாலை - பத்தே) ஆரேனுமொருவர் ஏதேனுமொன்றைச் சொல்லிலும் பண்ணிலே சேரும்படிசொல்லாநிற்கும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்க்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த இம்மாலை; ''ஒருபத்தே'' என்று இதினுடைய ஸ்லாக்யதையைச் சொல்லுகிறது. இதுக்கொரு பலம் சொல்லாதே இத்தையேஸ்லாகித்துவிட்டது, இதினுடைய ரஸாநுபவந்தானேஇதுக்குப்பலமென்றுதோற்றுகைக்காக.(க0)

பெரிய ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி இரண்டாம்பத்து ஏழாம் திருமொழி மூற்றிற்று.

(ஆரேனுமொருவர்) என்றது கவிதைசொல்ல வாராதவரேயாகிலு மென் றபடி. (ஏதேனுமொன்றை) என்றது-பண்ணில் சேராதக்கதாகாதவற்றையு மென்றபடி. (சொல்லிலும்) என்றவுசுத்தரம், ''அத்தை'' என்று சேஷம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

(க) தி-வாய்-க-உ-கக.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி
இரண்டாம்பத்து எட்டாந்திருமொழி
இந்திரனோடு ப்ரவேசம்.

ஸ்வா;— *பூசும் சாந்திற் படியே புஷ்பாத்யுபகரணங்களைக் கொண்டு அலங்கரித்து, க்ருஷ்ணி தோஷபரிஹாரார்த்தமாகக் காப்பிடத் தொடங்கினர்.

அவ;—கீழே, அவனைத் திருமஞ்சனமாட்டித் திருக்குழல் வாரின யசோதைப்பிராட்டி, "அவன் திருக்குழலுக் கலங்காரமாகப் பூச்சூட்டவேணும்" என்றுதோலி, ஒன்றுபோலொன்றன்றிக்கே, விலக்ஷணமான புஷ்பங்கள் பலவற்றையும் ஸம்பாதித்து, "இவைசெவ்வியழிவதுக்கு முன்னே உனக்கு நான் சூட்டும்படி வரவேணும்" என்று அவனைப் பலகாலுமழைத்துப் பூச்சூட்டினவநந்தரம், "அவன்குழலுக்கு க்ருஷ்டிதோஷம் வாராதபடி காப்பிடவேணும்" என்று நினைத்து, "ஸாயங்காலத்திலே உன்னை ஸேவிப்பதாக தேவஜாதியெல்லாம் வந்து நில்லா நின்றார்கள். காலமும் ஸந்த்யையாயிற்று. இக்காலத்தில் உக்ர தேவதைகள்ஸஞ்சரிக்கும் மன்றுமுதலான ஸ்தலங்களில்நில்லாதே; உனக்கு அந்திக்காப்பிடும்படி வரவேணும்" என்று பலகாலுமநுவர்த்தித்தழைத்துக் காப்பிட்ட ப்ரகாரத்தை, தாமுமநுபவிக்க வாசைப்பட்டு, உகந்தருளின நிலமான திருவெள்ளறையில் அவன் நிற்கிற கிலையிலே அவனைக்குறித்து, யசோதைப்பிராட்டியுடைய ஸ்நேஹத்தையும் பரிவையு முடையராய்க் கொண்டு, அவள் பேசினப்போலே பேசி, அவனுக்குத் திருவந்திக்காப்பிடுகையாகிற ரஸத்தை யநுபவிக்கிறார்-இத்திருமொழியில். *

இந்திரன்ப்ரவேஶ;— (க) "ரூபோதார்யகுணை: ஸ்மிதாவலோகை: சித்தாபஹாரிணம்" - ரூபௌதார்யகுணைனை: பும்ஸாம்க்ருஷ்டி சித்தாபஹாரிணம் - என்னுமவனுக்குப் பூச்சூட்டுகையால் வந்தவழகைக் கண்டு, இதற்குக் காப்பிடவேண்டுகையாலே, தேவே பூச்சூட்டினவர் இங்கே காப்பிடுகிறரென்று ஸங்கதிதோன்ற வருளிச்செய்கிறார் (தேவேயித்யாதி). (மன்றுமுதலான) என்றது - நாற்சந்தி முதலான வென்றபடி. (ஸ்நேஹத்தையும்) என்றது-இவனுக்கு இத செய்யவேணுமென்னு மதராகம். (பரிவையும்) என்றது-என்னிங்கு வருகிறதோ வென்னும் வயிற்றெரிச்சல். (*)

(க) ரா-அயோ-ஈ-உக.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, அ-தி, க-பா, இந்திரனோடு.சகள

மூ—இந்திரனோடு பிரமனீசனிமையவரெல்லாம்
மந்திரமாமலர்கொண்டு மறைந்துவராய் வந்துநின்றார்
சந்திரன்மாளிகைசேரும் சதுரர்கள்வெள்ளறைநின்றாய்
அந்தியம்போதிதுவாகு மழகனே காப்பிடவாராய். (க)

அவ;—முதற்பாட்டு. ஸந்த்யாகாலலேவார்த்தமாக இந்த்ராதி தேவர்களெல்லாரும் வந்தார்கள்; காப்பிடவாராயென்கிறார்.

ஸ்வா;-(இந்திரனித்யாதி) *தந்துவனுய்நின்றஇந்த்ரனும், இந்த்ரனோடே தொட்டில்வரவிட்ட ப்ரஹ்மாவும், அந்த ப்ரஹ்மாவோடே திருவரைக்குச்சாத்தத் தகுதியானவையெல்லாம் வரவிட்ட வ்ருஷபவாஹனனும், அந்த வ்ருஷபவாஹனனோடே அதுக்கான தேவர்களெல்லாம் வந்து, அத்ருச்யராய், அதூரவிப்ரக்ருஷ்டராய், மந்த்ர

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (இந்திரனித்யாதி) த்ரைலோக்ய பாலகனை இந்த்ரனோடே, சதுர்த்தசபுவநஸ்ரஷ்டாவான ப்ரஹ்மாவும், ஜகத் ஸம்ஹாரகர்த்தாவான ருத்ரனும், இவர்களுக்குப் பரதந்த்ரராய் வர்த்திக்கும் மற்றுமுண்டான தேவர்களுமெல்லாம். இத்தால்-அதிகாரி புருஷர்களோடு அவர்களுக்குச் குடிமக்களாய் வர்த்திக்குமவர்களோடு வாசியற எல்லாருமென்றபடி. ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ரர்கள் மூவரையும் சொல்லுகிறவிடத்தில், இந்த்ரனை முந்துறச் சொல்லிற்று - அவனோபாதி ப்ரஹ்ம ருத்ரர்களுக்கும் அதிகரித்த கார்யத்தால் வந்த ஏற்றமித்தனையொழிய, ஈஸ்வரத்வ கந்த(ஸ்ப)மில்லையென்று தோற்றுகைக்காக.இவர்கள்தான் தொட்டில் பருவமே பிடித்து இவ்விஷயத்திலே கிஞ்சித்கரித்திறே

அரு.—முதற்பாட்டு. (இந்திரனித்யாதி) "இமையவரெல்லாம்" என்று ஒருசொல்வாலே சொல்லலாயிருக்க, தனித்தனியே அருளிச்செய்ததுக்குத் காத்பர்யம் தோன்ற விஸ்தரிக்கிறார் (த்ரைலோக்யேத்யாதி). மற்றை வருணிகளைத் தனித்தனியே சொல்லாதே, "இமையவரெல்லாம்" என்று மூடுக்கச் சொல்லுகையாலே வருளுகிறார் (இவர்களுக் இத்யாதி). "ஆராத்தியர்" என்று தங்களை நினைத்திருக்கும் தேவஜாதியெல்லாம் தன்னில் வாசியற இவனைக் கிஞ்சித்கரிக்க வருவர்களோ வென்ன வருளுகிறார் (இவர்களித்யாதி). இவனை "ஸர்வஸ்மாத்பரன்" என்றறியுமவர்களாகையாலே, கிஞ்சித்கரித்தாரென்று கருத்து. தொட்டில் பருவத்தில் இவர்கள் கிஞ்சித்கரித்த

http://acharya.org

சகஅ பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, அ-கி, க-பா, இந்திரனோடு

மாமலர்கொண்டுநின்றார்கள். ப்ரஹ்மாவோடே "ஈசன்" "இந்திரன்" என்னுதே, இந்த்ரனை கௌரவித்தது-ஔபாதிக கர்மதாரதம்யத்தால்வந்த வைஷ்வர்யச்செருக்கு முற்படஸாவதி(தி)யாகையாலே என்று தோற்றுமிறே. மறைந்துவரா வந்து நின்றனவுமாம்.

(மந்திரம்) *மறைகொண்ட மந்திரம். தந்தாம் நினைவுகளாலே மறைந்தார்களாக விருக்குமித்தனையொழிய, இவர்க்கும் மறைய வொண்ணுதே. (மாமலர்) கல்பகம் முதலான புஷ்பாத்யுபகரணங்களைக் கொண்டு, தந்தாம் குறைவுகளையும் கொண்டு, அருளப்பாடிடுத்தனையும் பார்த்து நின்றார்கள். ஜபஹோமதர்ப்பணங்களிலே விதியுக்தமானமந்த்ரத்தைக்கொண்டுமங்களாசாஸநம் செய்வதாக நின்றார்கள். சிலம்புகங்கள் கண்ணைச்செம்பளித்துத்தந்தாமைமறைத்தனவாக நினைப்பன உண்டிறே.

போருவது. ஆகையாலே * எழிலுடைக் கிண்கிணித்தங்குவனும் நின்ற இந்த்ரனோடு - வண்ணச்சிறுத்தொட்டில்வரவிட்ட ப்ரஹ்மாவும், * உடையார் கருமணி வரவிட்ட ருத்ரனும், * வலம்புரி, சேவடிக்கிண்கிணி முதலானவை வரவிட்ட மற்றுமுண்டான தேவர்களுமெல்லாமென்கை.

(மந்திரமாமலர்கொண்டு) திருமந்த்ர புஷ்பங்கொண்டு. "மந்திரம்" என்கிறது - * மறைகொண்ட மந்த்ரமான ஸ்ரீபுருஷ ஸூக்தாதிகளை. "மாமலர்" என்கிறது - ஸ்லாக்யமான கல்பக புஷ்பாதிகளை. (மறைந்துவராய் வந்துநின்றார்) (க) "கட்கரிய பிரமன் சிவனிந்திரன்" என்கிறபடியே இங்குள்ளாருடைய கண்ணுக்கு விஷயமாகாதவர்களாகையாலே, பிறர்க்கும் தெரியாதபடியாக, நீ அருள் பாடிட்டவாறே வரும்படி உனக்கு அனுபவிப்ரக்ருஷ்டராய் வந்து நின்றார்கள். "மறைந்துவரா" என்று பாடமானபோது, உவரா-அனுபவிப்ரக்ருஷ்டராகவென்று பொருள்.

தைக் காட்டாநின்றுகொண்டு, ப்ரக்ருதத்திலே உபஸம்ஹரிக்கிறார் (ஆகையாலே யித்யாதி).

(திருமந்த்ர புஷ்பம்கொண்டு) என்றவிடத்திலே "திரு" என்றது-ஔபசாரிகம். மறைத்திருக்கைக்கும் உவராயிருக்கைக்கும் ஹேதுக்களை தர்ஶிப்பித்துக்கொண்டர்த்த மருளுகிறார் (கட்கரிய வித்யாதி).

(க) இ-வாய்-எ-எ-கக.

http://acharya.org

குணத்ரயவஸ்யரல்லாதார்மேலே "உவர்" என்கிற அநாதரோக்தி செல்லாதே.

(சந்திரனித்யாதி) திருவெள்ளறையில் வர்த்திக்கிறஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் திருமாளிகைகளிலும் கோயிலிலுமுண்டான உயர்த்தியாலே சந்திரன் வந்து சேருமென்கிறார். இத்தால்-ஆந்தராளிகரானஜ்ஞாதாக்கள் சேருமிடமென்கிறது. ஸாஸ்த்ரஜந்ய ஜ்ஞாநம் தீபப்ரகாசம்போலே, ஸாஸ்த்ரஜந்யசிஷ்டஜ்ஞாநவைராக்ய நிஷ்டர் ஆதித்ய ப்ராகாசம்போலே; உபதேஸஜ் ஞாநம்போலேயிறே பூர்ண சந்த்ரனைச் சொல்லுவது. இந்த உபதேஸகம்ய ஜ்ஞாநத்தில் அநந்யார்ஹத்வம் த்ருதியாவிபூதியிலும் த்ரிபாத்விபூதியிலும் துல்யவிகல்பமாயிருந்ததேயாகிலும், அங்குள்ளார்க்கும் கௌரவப்ராப்ய மிறே. (சதுரர்கள் வெள்ளறை நின்றாய்) அவனுக்கும் ப்ராப்யம் இங்கேயிறேநிலைநின்றது. ஆகையிறே(க) "நிலையாரநின்றான்" என்னுமாபோலே நின்றானென்றது. (சதிராவது) பூவாமல்காய்க்கும் மரங்கள்போலே "ப்ரயோஜநமுத்திஸ்ய க்ரியாகௌரவமுத்தரம்" என்கையிறே. அதாவது-(உ) "சலிப்பின்றியாண்டு" என்கிறபடியே தங்களாசாரத்தாலேயும் ஸம்ஸாரஸம்பந்தநிகளநிவ்ருத்திபண்ண வல்லராயிருக்கை.

(அந்தியம் போதிதுவாகும்) விளையாட்டுப்பராக்காலே அஸ்தமித்ததும் அறிகிறுயில்லையீ! (அழகனே காப்பிடவா

(சந்திரனித்யாதி) சந்த்ரபதத்தளவும் செல்ல ஓங்கியிருக்கையாலே, சந்த்ரன் மாளிகைகளிலே வந்து சேரும்படியிருப்பதாய், உன் ஸௌகுமார்யாதிகளையறிந்து மங்களாசாஸநம் பண்ணி நோக்கவல்ல ஸமர்த்தரானவர்கள் வர்த்திக்கின்ற திருவெள்ளறையிலே நின்றருளினவனே! (அந்தியம் போதிதுவாகும்) இது ஸந்த்யாகாலமாயிருக்கும். விளையாட்டுப் பராக்காலே அஸ்தமித்ததும் அறிகிறுயில்லையீ! (அழகனே) த்ருஷ்டி தோஷபயத்தாலே அவர

"சதுரர்கள்" என்றதுக்கு ஸ்வார்த்தபராரானவர்களைச் சொல்லுமதி, இவர் ப்ரக்ருதிக்குச் சேராதென்று தாத்பர்ய மருளுகிறார் (உன் ஸௌகுமார்யத்தையாதி). "காப்பிடவாராய்" என்றபோதே அழகு அர்த்தஸித்தமாயிருக்க, "அழகனே!" என்று ஸம்போதிக்கவேணுமேவென்னும் ஜிஜ்ஞாஸாப்ரஸ்நத்

(க) தி-மொ-சூ-க-அ. (உ) தி-வாய்-நெ-சு.

http://acharya.org

மூ.—கன்றுகளில்லம்புகுந்து சுதறுகின்றபசுவெல்லாம்
நின்றொழிந்தேனுன்னைக்கூவி நேசமேலொன் றுமிலாதாய்
மன்றில் நில்லேலந்திப்போது மதிள்திருவெள்ளறைநின்றாய்
நன்றுகண்டாயென்றன்சொல்லு காலுன்னைக்காப்பிடவாராய்.

ராய்) அஸ்தமித்தது அறியாதாப்போலே உன்ஸௌந்தர்ய மார்த்தவ வாசியு மறிகிறு யில்லே, உன்னுடைய ஸமுதாய சோபைக்கும் ஒப்பனையழகுக்கும் மங்களாசாஸநம் பண்ணித்திருவந்திக் காப்பிட வேணுங்காண் வாராயென்கிறார். அந்தியம்போதால்-ராஜஸகுணப்ராதாந்யத்தால் அஹங்காரக்ரஸ்தருமாய், பரஸம்ருத்யஸஹபரருமாயிருப்பார் நடையாடுங்காலமென்று பி(ஃ)தராய், வாராயென்கிறார். ... ... (க)

ஸ்வா;—இரண்டாம்பாட்டு. (கன்றித்யாதி), கன்றுகளெல்லாம் தொழுவத்தில் தந்தாம் நிலைகளிலே புகுந்து நின்று சுதந்

கம் காப்பிடவேண்டும்படியான அழகையுடையவனே! அஸ்தமித்ததறியாதாப்போலே உன்னழகின் வாசியும் அறிகிறுயில்லையீ! (காப்பிடவாராய்) உன்னுடைய ஸ்வாபாவிகமான ஸமுதாய சோபைக்கும் ஒப்பனையழகுக்கும் ஒரு குறைவாராதபடியாகத் திருவந்திக்காப்பிடவாராய். ....(க)

திலே ஸமஷ்டிவ்யாஹார பலிதத்தை யருளுகிறார் (அஸ்தமித்த தறியாதாப்போலே யித்யாதி). விளையாட்டுப் பராக்காலே மெய்மறந்திருக்கையாலே அழகை ஸ்மரிப்பித்தாரென்று கருத்து. அஹரஹம் காப்பிடும்படியான வழகாயிருக்க, "அந்தியம் போதிதுவாகும், காப்பிடவாராய்" என்றுகாலவிசேஷத்தைச் சொல்லி அழைக்க நிமித்தமென்னென்கிற சங்கையிலே அருளுகிறார் (உன்னுடைய வித்யாதி). (ஸ்வாபாவிகமான ஸமுதாய சோபைக்கும்) என்றது - "அழகனே" என்று நிரூபகமாகச் சொல்லுகையாலே. (ஒப்பனை அழகுக்கும்) என்றது - "மந்திரமாமலர் கொண்டு" என்று தேவர்கள் கொணர்ந்த மலர்களாலும், தேவே தான்சூட்டின புஷ்பங்களாலும் வந்தவழகுக்கு மென்றபடி. இத்தால், இரண்டழகாலும் இப்போது ஆலத்தியெடுக்க வேண்டுகையாலே, அருளிச்செய்தாரென்று கருத்து.

"சந்திரன்மாளிகை" என்று தொடங்கி "அழகனே! இந்திரனேழித்யாதி மலர்கொண்டு மறைத்துவாராய் வந்துநின்றார்கள், அவையும் சூட்டிக்கொண்டு, இது அந்தியம் போதாகும், காப்பிடவாராய்" என்று சிறிது அத்யாஹரித்து அன்வயம் கண்டுகொள்வது.

http://acharya.org

நின்றன. பசுக்கள் எல்லாம் முலைக்கடுப்பாலே புறம்பே நின்று கதறு நின்றன; சுரப்புமாறில் நீ யுண்ணும்படியென்.

(நின்றெழிந்தேனுன்னைக் கூவி) உன்னையழைத்த விடத்தில் நீ வந்திலையே, நான் நின்றேவிடு மித்தனையோ? (நேசமேலொன்று

வ்யா;—இரண்டாம்பாட்டு. (கன்றித்யாதி) பசுக்களானவை யெல்லாம் கன்றுகள் நிற்கிறவிடத்தில் வந்து புகுந்து, கன்றுகளைக் குடிக்கவிடுதல், கறக்குதல் செய்வாரில்லாததுகண்டு முலைக்கடுப் பாலே கதறுநின்றன. அதுவா, "கதறுகின்ற" என்றதை, கீழும் மேலும் அன்வயித்து, கன்றுகளெல்லாம் தொழுவத்தில் தந்தாம் நிலைகளிலே புகுந்துநின்று முலையுண்ணப் பெறுமையாலே நாக் கொட்டிக் கதறுநின்றன; பசுக்களெல்லாம் புறம்பே நின்று, கன்று கள் குடித்தல் கறத்தல் செய்யப்பெறுமையாலே முலைக்கடுப்பாலே கதறு நின்றனவென்னவுமாம்.

அவை அப்படிக் கதறவேண்டுகிறது-முன்போலே நீ கன்று களை விட்டுக் கறவாமையன்றே?; அது செய்யா தொழிவானென் னென்ன; (நின்றெழிந்தேனுன்னைக்கூவி) நான் உன்னை யழைத்து நின்றேவிட்டேன்; பின்னை அங்கு ஆராது செய்வார்; அவை கன்றை நினைத்துக்கதறுகிறப் போலேயன்றே நான் உன்னை அழைத்தே நின்றுவிட்டபடி. (நேசமேலொன்றுமிலாதாய்) என்பக்கல் ஸ்நே

ஆரு;—இரண்டாம்பாட்டு. (கன்றித்யாதி) "பசுவெல்லாம் கன்றுகளில் லம் புகுந்து கதறுகின்ற" என்றன்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி, கதறுகைக்கு ஹேது வை அருளிச்செய்து கொண்டு அர்த்த மருளுகிறார் (பசுக்களானவையித் யாதி). "கன்றுகளானவை இல்லம் புகுந்துநின்று கதறுகின்ற, பசுவெல் லாம் புறம் பேநின்று கதறுகின்ற" என்று விவகுஷித்து யோஜநாந்தர மருளு கிறார் (அதவேத்யாதி).

மேலுக்கவதாரிகை (அவையித்யாதி). அன்வயமுப்ரேக்ஷ்ய சப்தார்த் கம் (நாவித்யாதி). ஸுஹார்த்தபாவம் (பின்னையித்யாதி). "பின்னையும் அங் காரது செய்வார்" என்று கொண்டு "என்னைக் கூவுவானேன் கறக்கப்போக வொண்ணுதோ?" என்னக் கீழ்ச்சொன்ன த்ருஷ்டாந்தமாக்கி ப்ரயுக் க்தரமாக பாவமருளுகிறார் (அவைகன்றையித்யாதி). உன்பக்கல்ஸ்நேஹத்

http://acharya.org

மிலாதாய்) "இவளழைத்த விடத்தில் செல்லக்கடவோமல்லோம்". என்று என்னளவில் உனக்கு ஸ்நேஹலேசமும் கூடவில்லாதாப் போலே காண்; நானுன்னைநியமித்து வஸுவர்த்தியாக்கவேணுமென்னும் ஸ்நேஹமொன்றுமே யொழிய, மற்றொன்று மின்றிக்கேயிருக்கிறபடி. மேலொன்றுலும் என்மேலொரு ஸ்நேஹ மில்லாதா யென்றபடி.

(மன்றில் நில்லேலங்திப்போது) நாற்சந்திகளிலே தனியே நில்லாதே கொள்ளாய். உன்னோடே விளையாடுகிற பிள்ளைகளெல்லாரும் அகம் புகுந்தார்கள் காண். உன்னை யறியாவிட்டால் என்னையுமறியாமல் நிர்பரனையிருக்கவேணுமோ? மதிள் திருவெள்ளறை

ஹமாகில் ஒன்றுமில்லாதவனே! கதறுகிற தாய்களளவில் கன்று களுக்குண்டான ஸ்நேஹம், என்பக்கல் உனக்குண்டாக வேண்டா வோ?; அதில் ஏகதேசமுமில்லாதவனு யிருந்தாயே நீ.

நான் உன்பக்கல் ஸ்நேஹ மற்றிருக்கிறேனே? விளையாடி வருகைக்காக நின்றேனத்தனையன்றோவென்ன; (மன்றில் நில்லேலங்திப் போது) ஸந்த்யாகாலத்திலே க்ஷுத்ரதேவதைகள் நிற்குமிடமான நாற்சந்தியிலே நில்லாதே கொள்ளாய். விளையாடுகைக்கு எல்லாமும் காலமுமல்லகாண் இது. (மதிள் திருவெள்ளறைநின்றும்) மங்களாசாஸநபரர்க்கு அஞ்சவேண்டாதபடி உனக்கு அரணாட்போரும்படியான மதிளையுடைய திருவெள்ளறையிலே நின்றருளினவனே!

தாலே போகமாட்டே னென்று கருத்து. "நேசமிலாதாய்" என்றும் "காப்பிடவாராய்" என்றதுக்கு விருத்த(ஸ்)மன்றே வென்கிற சங்கையிலே, இப்படிச் சொன்னதுக்கு ஸ்நேஹ ப்ராப்தியிலே நோக்கென்னுமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக உபபாதிக்கிறார் (கதறுகிற வித்யாதி).

மேலுக்கவதாரிகை(நான் உன்பக்கலித்யாதி). "அந்திப்போதுமன்றில் நில்லேல்" என்றந்வயித்து நில்லாமைக்கு ஹேதுதோன்றும்படி நாற்சந்தியைவிசேஷித்தர்த்த மருளுகிறார் (ஸந்த்யேத்யாதி). (விளையாடிவருகைக்காக நின்றேனத்தனை) என்றதுக்கு உத்தரமானபடியைக் காட்டுகிறார் (விளையாடுகைக்கித்யாதி). இப்போது உனக்கு என்பக்கல் ஸ்நேஹ முண்டானதுக்கடையாளம் மன்றில் நில்லா தொழிகை யென்று கருத்து. காப்பிடும் ப்ரகரணத்திலே மதிளைச்சொன்னதுக்கு பாவம் (மங்களாசாஸநேத்யாதி). ஆனால் மதிளிருக்க, நீர் காப்பிடவரச் சொல்லுவானென்னென்ன, "மன்றில்

http://acharyas.org

நின்றாய்) இவனை மதிளுக்குள்ளே யாக்கி நிர்பரையாய், கன்னுகள் விடவும், கறப்பாரை நியமிக்கவும், கன்னுடைய க்ருஹகார்யத்திலே ஒருப்படவும் போலே காணும் இவள்தான் நினைக்கிறதும். திருவெள்ளறையில் திருமதிள்தான் மங்களாசாஸந பரர்க்கெல்லாம் நெஞ்சிலே கைவைத்து உறங்கலாம்படி போலே காணுமிருப்பது.

(நன்று கண்டாயென்றன் சொல்லுகாணுன்னைக் காப்பிடவாராய்) உனக்கு மெனக்கும், நீ உகந்தகன்னுகளுக்கும், சுரப்பாக்களுக்கும்நன்றாய்காண்என்சொல்லிருப்பது. இவருடையநான்தானிருப்பது-சரமசதுர்த்தியிலே மூட்டி மீண்டு த்ருதியாகூரத்திலே வந்தாலுயிறே யிருப்பது. (உன்னை) ப்ரதமாகூரத்திலே நின்று பர்வக்ரமமாகச் சென்று, "அஹம்" என்று மூட்டி, மீண்டுப்ரதமாகூரத்திலே நிற்கையாலே †(நின்றாய்) நின்றவுன்னைக் காப்பிடவாராய் (உன்னை) என்றது-உனக்கென்றபடி. (க) "கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கு" என்றாப்போலே.

புறம்பே புறப்பட்டு வ்யாபரியாதே அவ்வரணுக்குள்ளே திரியாநின்றாயாகில் எனக்கிப்படி வயிறுபிடிக்க வேண்டாவே.

(நன்றுகண்டாயென்றன் சொல்லு) இப்படி சொன்னவிடத்திலும் தன்சொல் அவன் கைக்கொள்ளாமையாலே, என் சொலவுநன்றுகிடாய்; அத்தைக் கைக்கொள்ளென்கிறாள். (உ) "தாயர் வாய்ச்சொல் கருமங்கண்டாய்" என்றாப்போலே. (நாணுன்னைக் காப்பிடவாராய்) உன் பக்கல் ஸ்நேஹயுக்தையாய் மங்களாசாஸநபரையாயிருக்கிற நான், அநவரதம்காப்பிட வேண்டும்படியான ஸௌகுமார்யாதிகளை யுடைய உன்னைக் காப்பிடும்படியாக நீ வாராய். (உ)

நில்லேல்" என்றதைக்கடாக்ஷித்து பாவமருளுகிறார் (புறம்பேயித்யாதி). ஆகையாலே அம்மதிளிருக்கும் ஸ்தலங்களிலே விளையாட வேண்டினாலும், (உ) இருகிடாயென்று தாத்பர்யம்.

(இப்படிச் சொன்னவிடத்திலும்) என்றது-மதிளுண்டான விடத்திலே நிற்கவேணும், நாற்சந்தியில் நில்லாதொழியவேணுமென்ற விடத்திலுமென்ற படி. (என்றாப்போலே) என்றதுக்கு, (கைக்கொள்ளென்கிறாள்) என்றதேதாடே அன்வயம். காப்பிடுகைக்கு ஹேதுவாகத் தோன்றவேண்டி "நான்" "உன்னை" என்ற பதங்களை விசேஷிக்கிறார் (உன்பக்கலித்யாதி). ... (உ)

† அதிகம்.

(க) தி-மொ-அ-கூ-கூ. (உ) உ-உ-டி.

http://acharya.org

சஉச பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, அ-தி, ங-பா, செப்போதும்.

மூ.-செப்போதுமென் முலையார்கள் சிறுசோறுமில் லும் சிதைத்திட்டு
அப்போதுகா ணுரப்பப்போ யடிசிலுமுண்டிலையாள்வாய்
முப்போதும்வானவர்க்கும் முனிவர்கள்வெள்ளைநின்றுய்
இப்போதுகாலென்னும் செய்யே னெம்பிரான்காப்பிடவாராய்.

(மன்று)காற்சங்கியாதல்;பலரும் கூடிப் பிரியுமிடமாதல்.''கால் சங்கி'' என்றது-வேதவாதரதானசாந்த(சாந்த்)ஸர்வர்த்திக்குமிடத் தைக்காட்டுகிறது.ரஜோகுணேக்ரிக்தர் வர்த்திக்கிற ஸந்த்யாகாலத் தைச் சொல்லுகையாலே, பலரும் கூடிப் பிரியுமென்றதாலே- இவர்க்கும் இறையறியாதாரைக் காட்டுகிறது. கன்றென்றது-விஹி தபராய், ஸ்வரக்ஷணத்தில் அசக்தராயிருப்பாரைக்காட்டுகிறது ''பசுக்கள்'' என்று-அரக்தரை அழைத்துரக்ஷித்தாலல்லது தூங்க நிவ்ருத்தி பிறவாதாரை. ... ... (உ)

அவ;—மூன்றும்பாட்டு. ''நீ என்னை அழைக்கிறது-ஒப்பித்து ஒரு காப்பிட்டு விளையாடப் புறப்படாமல் மந்திருக்குள்ளே விட்டுப் பிடித்துக் கொள்ளவன்றே'' என்ன ; நான் ஒன்றும் செய்யேனிப் போதென்கிறான்.

ஸ்வா;—(செப்பித்யாதி) ''செப்போடே உபமானம் சொல்லும் படியானஸ்தனபரிணாமங்களையுடையாய், அத்யந்தம்ருதுஸ்வபாவை களாயிருக்கிறவர்களுடைய விளையாடு சிறுசோறுகளையும், சிற்றி லான கொட்டங்களையும் சிதைத்து, அவர்களோடு கைப்பிணக் கிட்டு விளையாடித் திரியவேண்டா காண்'' என்று நான் கோபித்த மையைக்க வழைக்கப்போய், இப்போதளவாக அடிசிலுமுண்டிலையே)

வ்யா ; — மூன்றும்பாட்டு. (செப்பித்யாதி). செப்பென்று சொல்லும்படியான ஸந்நிவேசத்தை யுடைத்தாய், அதுபோலே கடிதமாயிருக்கையன்றிக்கே ம்ருதுவாயிருக்கும் முலையையுடைய வர்களுடைய. (சிறுசோறுமில்லுஞ் சிதைத்திட்டு) லீலார்த்தமாக மணற்கொழித்துச் சமைத்த சிறு சோற்றையும் கொட்டகத்தையு மழித்திட்டு. (அப்போது நாணுரப்பப்போய்) ''பெண்க

அரு;—மூன்றும்பாட்டு. (செப்பித்யாதி) செப்பென்று ஒதும்படியென் றர்த்த மருளுகிறார் (செப்பென்றித்யாதி). (கடிதமாயிருக்கையன்றிக்கே) என் றது - கடிதஸ்பர்ஶமாயிருக்கையன்றிக்கே யென்றபடி. (ம்ருதுவாயிருக்கும்) என்றது-ப்ரலம்ப்யனதையாலே ஸுகஸ்பர்ஶமாயிருக்கு மென்றபடி. ''உரப் புகை''- அதட்டுகையாய், அதின் பின்னாதாத்தை, கீழ்பதத்தைக் கடாக்ஷித்தரு

http://dli.ernet.in

இப்படியேயோ என்னையாளவிருக்கிறபடி. (க) ஆட்கொள்ளத் தோன்றியவாயர்தம் கோவினை'' என்னக்கடவதிறே.

(முப்போது மித்யாதி) (உ) ''உரலொரு மூன்றுபோதும்'' என்கிறபடியே த்ரிஸந்தியும் ப்ரஹ்ம பாவனை தலையெடுத்த போ

ளோடே கைப்பிணக்கிட்டு விளையாடித்திரிய வேண்டா காண்'' என்று அப்போது தான்கோபித்தவாறே, ''தான் பிடிக்குதல் அடிக் குதல் செய்யப்போகிறேன்'' என்று என்முன் நிற்க வஞ்சிப்போய். (அடிசிலுமுண்டிலை) உனக்கிளிதாகச் சமைத்துவைத்த அடிசிலும் அமுதுசெய்திலை. (ஆள்வாய்) என்னை யாளப்பிறந்தவனே!. இப் படியோ நீ யென்னையாளத்தேடுகிறது. இவளையாருகையாவது- இவள் சொல்வழி வந்து, இவள் கொடுத்தவற்றையும் விநியோகம் கொண்டு, கோல்கீழ்க்கன்றாய் கடக்கையிறே.

(முப்போதுமித்யாதி)(கூ) ''ஆதிமூலமே!'' என்கிறபடியே, த்ரிஸந்த்யமும்-ப்ரஹ்மபாவனை தலையெடுத்தபோதெல்லாம், தேவர் களாலே ஸ்துதிக்கப்படுமவனும், மங்களாசாஸநபரராய்க் கொண்டு

ளிச் செய்யாநின்று கொண்டு, ''போய்'' என்றதுக்கும் தாத்பர்யமருளுகிறார் (பெண்களோடேயித்யாதி). ''அடிசிலும்'' என்ற ச(ச்)காரத்தாலே தோன் றும் ப்ராதாந்யத்தை அருளிச் செய்யாநின்று கொண்டு அர்த்தமருளுகிறார் (உனக்கித்யாதி). ''ஆள்வாய்'' என்றதுக்கு - ஜீவிக்கடாவுகிறது அபிப்ரே தார்த்தத்தை யருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). பிள்ளையானவன் தாயை ஆளக் கூடுமோ வென்ன; அத்தை விவரிக்கிறார் (இவளையித்யாதி). (கோல்கீழ் கன் றாய்) என்றது-வஸ்யனுயிருக்கை யென்றபடி.

''முப்போதும்'' என்ற ச(ச்)காரம் அநுக்த ஸமுச்சயமாய், கால விசே ஷத்தைச்சொல்லுகிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அத்தைக்காட்டுகிறார் (ப்ரஹ் மேத்யாதி). கர்மபாவனை யுண்டானபோது நியதமாக த்ரிஸந்த்யமும் ப்ரஹ்ம பாவனை தலையெடுத்தால், அநவரதம் எத்தனையென்று திருவுள்ளம். ''முப் போதும் வானவரேத்தும்'' என்றதால்-கர்மப்ரஹ்ம பாவநாநிஷ்டருடைய ஸ்தோத்ரத்தைச்சொல்லுகையாலே, இது உபலக்ஷணமாய், கர்மநிஷ்டரும் பக்தி நிஷ்டருமெல்லாரும் முக்த ப்ராயரென்று திருவுள்ளம்பற்றி, இனி ''முனிவர்'' என்றல், அநந்யரானமங்களாசாஸநபரரைச்சொல்லவேணுமென்று அருளிச்செய்கிறார் (மங்களாசாஸநபரரித்யாதி). இவ்வாக்யத்தால் ''வானவரே

(க)க-எ-கக. (உ) பெரிய-திருவ-சூச.(கூ)உ-திருவ-எக. 1876.

http://acharya.org

மூ.—

கண்ணில்மணற்கொடு தூவிக்காலினல் பாய்ந்தனையென்றென்று
எண்ணரும்பிள்ளைகள் வந்திட்டிவரார் முறைப்படுகின்றார்
கண்ணனே வெள்ளறைநின்றாய் கண்டாரோடே தீமைசெய்வாய்
வண்ணமேவேலைய தொப்பாய் வள்ளலே காப்பிடவாராய். (சு)

தெல்லாம் தேவர்களெல்லாரும் வந்து ஸ்தோத்ரம் செய்யக்கேட்டருளி, மஹஸீலரான தேஸிகர் அபிமாநித்தருளின திருவெள்ளறையிலே நித்யவாஸம் செய்து நிற்கிறவனே! (இப்போதித்யாதி) உன்னை அடிசிலூட்டிவிடுமதாழிய "நியமியேன்" என்றவாறே, "உன்வார்த்தையன்றே" என்று பிடிகொடாமல் ஓடப்புகுந்தான்; ஓடினவளவிலும் இவர்விடாமல் செல்லுகிறாரே. இதென்ன தூராவிசேஷந்தான்.

"எம்பிரானென்னையாள்வாய், செப்போது மென்முலையார்கள் சிறு சோறுமில்லும் சிதைத்திட்டு நாணுரப்பப்போய், மூப்போதும் வானவரேத்தும் முனிவர்கள் வெள்ளறை நின்றாய், இப்போது அடிசிலுமுண்டிலை; இப்போது நாஞென்றும் செய்யேன்; காப்பிடவாராய்" என்றந்வயம். .... (ஈ)

அவ;—நாலாம்பாட்டு. கீழே "ஓடாதேவாராய்" என்ன; ஓடிப்போய் "அவர்கள் கண்ணிலே மணலைத்தூவினன்" என்று

உன்னுடைய ஸம்ருத்தியையே எப்போதும் மஹம்பண்ணுகிற்கும வர்களுடைய திருவெள்ளறையிலே நிற்குமவனே!. (இப்போது நாஞென்றும் செய்யேன்) அப்போது ஹிதரூபமாக உன்னைக் கோபித்து வார்த்தை சொன்னேனாகிலும், இப்போது நாஞுன்னை ஒன்றும் செய்யேன். (எம்பிரான் காப்பிடவாராய்) என்னுடை நாயனே! உனக்குநான் காப்பிடும்படி வாராய். .... (ஈ)

த்தும்படியும், முனிவர் மங்களாசாஸநம்பண்ணும்படியும் உகந்திருக்குமவனன்றே? நீ அப்படியே எனக்கும் காப்பிடும்படி வரவேணும்" என்று கருதென்று சொல்லிற்றாயிற்று. "வானவர்க்கும் முனிவர்க்கும் முகம்கொடுக்குமாபோலே வந்து முகம் கொடுக்கச் சொல்லா நின்றாய்; அவர்கள் உன்னைப்போலேஉபத்விஸ்தார்களோ?, நீயாஸல் கோபித்தாயே" என்ன; அதுக்கு உத்தரமாக "இப்போதும் நாஞென்றும் செய்யேன்" என்கிறானென்னுமிடம்தோன்றவருளிச்செய்தார் (அப்போதித்யாதி). இத்தால்நான் ஹிதமாக அப்போ கோபித்ததைப் பொறுத்துக்கொள்ளென்று சொல்லிற்றாயிற்றென்று திருவுள்ளம்.

http://acharyas.in

முறைப்பட, பொருமைதோன்ற வார்த்தை சொல்லுகிறாள்.

ஸ்வா;—(கண்ணித்யாதி) விளையாடுகிற பிள்ளைகள் "எங்கள்க
ண்ணிலே மணலைத்தூவினான்" என்றும், "எங்களைக்காலாலே பாய்
ந்தான்" என்றும், பரிகணிக்கவொண்ணாத பிள்ளைகளெல்லாரும்
வந்து முறைப்பட்டா நின்றார்களென்று, இவளைப் பிடித்து இறுக்கி,
அவர்களைப்பார்த்து இன்னதாகிறாள், (இவளார் முறைப்படுகின்
றார்) என்று. அதாவது-"நீங்கள் பலர், இவன் ஒருத்தன், நீங்க
ளோஇன்னும்முறைப்படுகிறிகோள்" என்னும்படியாக. "என்கண்
ணிலே மணலைத்தூவி, காலாலே பாய்ந்தார்கள்" என்றழுமே இ
வன்; அதுவிறே அவள் மெய்யாகக் கொள்வது.

(கண்ணனே) அவர்கள் கண்ணிலே நில்லாதே இங்கேவாரா
ய். அன்றிபிலே, "எல்லார்க்கும் உன்னைத்தீம்பேற்றும்படி எளிய
வ்யா.—நாலாம்பாட்டு. (கண்ணிலித்யாதி) கண்விழித்து
விளையாடவொண்ணுதபடி கண்ணிலே மணலைக்கொடுவந்துதூவி,
"எங்கள்கண்ணிலே நீமணலைத்தூவுவானென்" என்றவாறே, "கோ
பித்துக் காலாலே யுதைத்தாய்" என்று தனித்தனியே சொல்லிப்
போருவது ஒருவரிருவரன்றிக்கே, அலங்க்யாதரான பிள்ளைகள்
உன்னில் ஈடுபட்டமை தோற்றவந்து இவர்கள் முறைப்படா நின்ற
படி பாராய்.

(கண்ணனே வெள்ளறைநின்றாய்) எல்லார்க்கும் ஸுலப
னாய்க்கொண்டு திருவெள்ளறையிலே நின்றருளினவனே!. (கண்டா
ரோடே தீமைசெய்வாய்) உன்னோடு ஸம்பந்தமும் ஸ்நேஹமுமுண்
அரு;—நாலாம்பாட்டு. (கண்ணிலித்யாதி) "காலினால்" என்றவிடத்
தில்-இன்-சாரியையாய், காலால்பாய்ந்தவென்றர்த்தமாய், அதுக்கு ப்ரஸக்தி
யைக்காட்டுகிறார் (எங்களித்யாதி). "என்றென்று" என்றது-என்று சொல்
லி யென்றர்த்தமாய், மேலே முறைப்பட்டவர்களோத் திரளச்சொல்லுகை
யாலே, தனித்தனியே யென்று விசேஷித்தர்த்தமருளுகிறார் (என்று தனித்
தனியே சொல்லி) என்று. (இவர்கள்) என்றது-தாய்மார்களை. (தனித்தனி
யே சொல்லி) என்றதுக்கு, (முறைப்படாநின்றபடி) என்றத்தோடன்வயம்.
"ஆர்" என்று தானறியாதவர்களைக் கேட்கிறதாகச் சொல்லக்கூடாமை
யாலே, பலித்தத்தையருளுகிறார் (பாராய்) என்று.

பதத்வயஸமபிவ்யாஹாரார்த்தத்தையும் காட்டிக்கொண்டு சப்தார்த்தமரு
ளுகிறார் (எல்லார்க்குமித்யாதி). (எல்லார்க்கும்) என்றது-திருவெள்ளறைவெற்

http://acharya.org

ணுய் நில்லா நின்றுயே'' என்னவுமாம். (வெள்ளறை நின்றுய்) அதுதன்னிலுங் காட்டில் ஒரு ஸௌலப்ப்யமிறே இது. (கண்டாரோடே தீமை செய்வாய்) பொருந்தாதாரோடே தீம்புகள் செய்யாநின்றுயே. (வண்ணமே வேலையதொப்பாய்) வேலை போன்ற நிறத்தையுடையவனே!; தீம்புகள் செய்தாலும் விடவொண்ணுத வடிவழகையுடையவனே!; (வள்ளலே) இவ்வடிவழகை எனக்கு உபகரித்தவனே!

இத்தால், வைதமான ஜ்ஞாநத்தை இந்த்ரிய பாரவஸ்யத்தாலே மறைத்தும், அஸுத்தலீலாரஸ ஸ்ரத்தையாலே சிலரை அநிஷ்ட நிவ்ருத்திக்கும் இஷ்டப்ராப்திக்கும் ஹேதுவான ஸாதநடாய் நீ செய்தது பொறுக்கத்தக்கவர்க ளன்றிக்கே, கண்டவர்களோடெல்லாம் தீம்புகளைச்செய்யுமவனே!. இப்படி, தீமைசெய்யலாகாதுகாண். (வண்ணமேயித்யாதி) நிறத்தால் ஸமுத்ரத்தோடொக்குமவனே!. வண்ணம்-நிறம். ஏவகாரம்-அவ்யயம். வேலை-ஸமுத்ரம். (அது) என்றது - வேலையாகிற வதுவென்றபடி. இத்தால் - தீம்புசெய்தாலும் விடவொண்ணுத வடிவழகை யுடையவனென்கை. (வள்ளலே) இவ்வடிவழகை யெனக்கு உபகரித்தவனே! (காப்பிடவாராய்). உன்வடிவழகுக்கு நான்காப்பிடும்படியாக வாராய். .... (க)

யாகையாலே, மண்ணோர்க்கும் விண்ணோர்க்கு மென்றபடி. காப்பிட வரச் சொல்லும்போது ''தீமைகள் செய்வாய்'' என்றுல்விருத்தமாகையாலே, தாத்பர்யத்தை யருளுகிறார்(இப்படியித்யாதி). காம்பீர்யாதிகளாலும் ஸாத்ருச்யம் சொல்லலாமாகையாலே ''வண்ணமே'' என்ற ஏவகாரம் வ்யவச்சேதகமாகையாலே அருளுகிறார் (ஏவகாரமவ்யயம்) என்று.

''கண்ணனே வெள்ளறைநின்றவனே! எண்ணரும் பிள்ளைகள் 'கண்ணில் மணல் கொடுதூவிக்காலிஞல் பாய்ந்தனை' என்றென்று எண்ணரும் பிள்ளைகளையிட்டு இவர் முறைப்படுகின்றார் ஆர்; இப்படி கண்டாரோடே தீமைகளித்யாதி'' என்றன்வயம் கண்டுகொள்வது. இப்பாட்டில் பூர்வார்த்தம் ''இப்படி'' என்றத்யாஹரியாவிட்டால் அந்வயியாமையாலேயும், ''கண்டாரோடே'' இத்யாதிபதங்களுக்கு ஸமபிவ்யாஹாரதாத்பர்யங்களையருளிச் செய்கையாலும் இப்படியே அன்வயிக்கவேணும். ... ... (ச)

http://acharya.org/

மூ.—

பல்லாயிரவரிவ்வூரிற் பிள்ளைகள் தீமைகள்செய்வார்
எல்லாமுன்மேலன்றிப்போகா தெம்பிரான்நீயிங்கேவாராய்
நல்லார்கள்வெள்ளறைநின்றாய் ஞானச்சுடரேயுன்மேனி
சொல்லாரவாழ்த்திநின்றேத்திச் சொப்படக்காப்பிடவாராய். (இ)

க்தாலே சிலரை நிஷேதித்தும் செய்தானென்று, அவன் மேலே பலராக தோஷத்தை வைப்பர்களிறே, ஸம்ஸாரிகள் தங்கள் தோஷ மறியாமையாலே; ஸாதநாநுஷ்டாநங்களில் பொருந்தாதாரைக் கண்டிருக்கச் செய்தேயும் அவர்களுக்கு லங்கிஹிதனுகையிறே தீம்பாவது. (ச)

அவ;—அஞ்சாம்பாட்டு. இப்பாட்டாலும் அதுதன்னையே விஸ்தரிக்கிறது.

ஸ்வா;—(பல்லாயிரவரித்யாதி) இவ்வூரில் பஞ்சலக்ஷம் குடியில்பிள்ளைகளெல்லாரும் தங்தாம் செய்த தீமைகளை உன்மேலே வையா நின்றார்கள். அவர்களபிப்ராயத்தாலும் உன் வ்யாபாரங்களாலும் ஸத்யம்போலே சருத்தறியாதார்க்கு உன்மேலே தோன்றுமிறே. (எம்பிரான் நீ இங்கேவாராய்) இப்படிச்சொல்

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு. (பல்லாயிரவரித்யாதி) பஞ்சலக்ஷம் குடியான விவ்வூரில் தீமை செய்யுமவர்களான பிள்ளைகள் அனேகமாயிரம்பேரிறே. (எல்லாமுன்மேலன்றிப் போகாது) தங்தாம் செய்த தீமைகளை நீ செய்தாயென்று உன்மேலே வையா நின்றார்கள். ஆகையால், அவர்கள்செய்த தீமைகளெல்லாம் உன்மேலே வந்துமதாழிய,புறம்புபோகாது. (எம்பிரான் நீயிங்கேவாராய்)என்

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (பல்லாயிரவரித்யாதி) ''இவ்வூரில் தீமைகள் செய்வார்பிள்ளைகள் பல்லாயிரவர்'' என்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி, ''பல்லாயிரவர்'' என்றிருக்கையாலே ததநுகுணம் எதச்சப்த விவக்ஷிதத்தையும் அருளிச்செய்துகொண்டு அர்த்தமருளுகிறார் (பஞ்சலக்ஷமித்யாதி). கீழே கடாக்ஷித்து அத்தீமைகளெல்லாம் இவன்மேலே வருகைக்கு ஹேதுவை அருளிச்செய்யா நின்றுகொண்டு சப்தார்த்தமருளுகிறார் (தங்தாமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). ''இங்கே'' என்றத்தாலே ''அங்கு நின்றும்'' என்று தோன்றுமாகையாலே ''உன் மேலன்றிப்போகாது'' என்றவிடத்தில் அயிப்ரேதார்த்தத்தை

http://acharya.org

இவரிடங்களில் நில்லாதே, அவர்கள் சொலவும் நினைவும் பொரு காரிடத்தே வேராய். ஊர்த்வரேதஸ ரிஷி - உதங்க மஹர்ஷி, இவர்த் தத்தைப்ரஸ்துதமாக்க, "மஹர்ஷி! போந்தகார்யமென்?, போகலா காதோ" என்றருளிறே. த்ருதராஷ்ட்ராதிகளும், (க) "ஜானாமி தர்ம்யம் நசமேப்ரவ்ருத்திர்ஜானாம்யதர்ம்யம் நசமேநிவ்ருத்தி:। கேனாபிதேவேந ஹ்ருதிஸ்திதேன யதா நியுக்தோஸ்மி ததாகரோமி" என்று - அறிவுக்குக் தாஸனும், ப்ர வ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கு அவனுமென்று, விபரீத ப்ரதிபத்திபண் ணிச் சொன்னார்களிறே ஸஞ்ஜயனைப் பார்த்து. (உ) "மாயாஸ்ஸைவ பத்ரம்தே" என்றருளிறே ஸஞ்ஜயனும்.

ஆழ்வார்களும் ஓரோ தசாவிசேஷங்களிலே வந்தவாற்றுமை யாலே(ங) 'இன்னும் நலிவானெண்ணுகின்றாய்' (ச) "ஆற்றங்கரை வாழ்மரம் போலஞ்சுகின்றேன்" (ரு) "சிற்ற முளவாகிலும் சொல் லுவன்" (கூ) "தருதியரம் தடாயேல்" (எ) "இவை யென்றிவை யறிவனேனும் - என்னலடைப்பு கீக்கொண்ணாது" என்னுமிவை முதலாகவருளிச்செய்த பாசுரங்களைத் தந்தாமுக்குத்தோன்றின நினைவுகளாலே சொல்லாமல், ஒருகிபுணசார்யன் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஸ்ரயித்து, பூர்வாசார்யர்களுடைய அநுஷ்டானஸம்ப்ரதாயங்களை யும், வசநாநுஷ்டானங்களையும் ப்ரார்த்தநாபூர்வகமாகக்கேட்டு, விளங்கவேண்டியிறே இருப்பது. ஜ்ஞாநாநுஷ்டானங்கள் கை வந்ததாம் போதைக்கு அநுஷ்டானமுண்டானபடி வந்தில்லை யாகிலும், அதுக்கநுதபித்து ஜ்ஞாநத்தில் பழுதற நிற்கப் பெறி லும் நன்றிறே வர்த்தமாநர்க்கு.

நாயனே! உன்மேலே தோஷமேறிடுகிறவர்களிடத்தில் நின்னும், அவர்கள் நினைவும் சொலவும் பொருதார் வர்த்திக்கிற விங்கே வாராய்.

யும், மேலே "நல்லார்கள்" என்றதையும் உட்கொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (என்னுயனேயித்யாதி).

(க) பார- (உ) பார- (ங) தி-வாய்-எ-க-க. (ச) தி-மொ-கக-அ-க.
(ரு) தி-மொ-கக-அ-உ. (கூ) பெரு-தி-ரு-க. (எ) பெரி-திருவ-ங.

http://acharya.org

(நல்லார்கள்கள் வெள்ளறைநின்றுய் ஞானச்சுடரே) *கண்ணன் விண்ணூரான அவ்வூரில் பிள்ளைகள் தீமைகள் செய்யாதாப் போலேயிறே, திருவெள்ளறையில் தேசிகரும் நல்லவர்களாய், தாங்களும் பொல்லாங்கு செய்யாமல், ப்ராபாதிகமாகப் புகுந்த துண்டாகிலும் அவன்மேலே வையாமல், அவனவதாராதிகளில் செய்த வ்யாபாரங்களில் க்ரூராதிரேகங்களுண்டாய்த் தோற்றிற் றேயாகிலும், அவற்றையும் செப்பம்செய்து லோகோபகாரமாக்க வல்ல ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயை யுடையவர்களைக் குறித்திறே "நல்லார்கள் வெள்ளறைநின்றுய்" என்றது. செந்தாமரைக் கண்ணும் நித்ய விபூதியுள்ளார்க்கும் தங்களுக்கும் இந்த விபூதியுள்ளார்க்கும் அதிகாராநுகுணமாகநல்லவர்கள். (ஞானச்சுடரே) ஜ்ஞாநமும் ஜ்ஞாநாஸ்ரயமான ஸ்வரூபமும் ப்ரகாசிக்கும்படியான விக்ரஹத்தை யுடையவனே!. ஞானச்சுடரேய்ந்திருக்கிற உன்னுடைய திருமேனியை. "ஜ்ஞாநாஸ்ரயமோ" என்று விகல்பிக்கலாம்படியிறே திருமேனிதானிருப்பது.

(சொல்லாரவாழ்த்தினின்றேத்தி) சொல்நிறையும்படி நின்றேத்தி. ஸர்வஸப்தவாச்யனென்றேத்தி. (க) "கவிக்குநிறை பொ

(நல்லார்கள் வெள்ளறைநின்றுய்) உன்பக்கல் தோஷகந்த(ரஹி)ம் சொல்லுமவர்களை ஸஹியாதே, உனக்கு ஸ்நேஹிகளாய் மங்களாசாஸந பரராயிருக்கிறவர்கள் வர்த்திக்கிற திருவெள்ளறையிலே நின்றருளினவனே!. (ஞானச்சுடரே) ஜ்ஞாநப்ரபையையுடையவனே!. (உன்மேனி) அந்தஜ்ஞாநத்துக்கும் ஜ்ஞாநாஸ்ரயமான ஸ்வரூபத்துக்கும் ப்ரகாசகமான உன்னுடைய திருமேனியை.

(சொல்லார - நின்றேத்தி) சொல் நிறையும்படி நின்று ஸ்துதித்து. ஸர்வஸப்தவாச்யமானவிஷயத்திலேயிறே சொல் ஆருவது. (க) "கவிக்கு நிறைபொருளாய்நின்றுன்" என்னக்கடவதிறே. (வாழ்

"இங்கேவாராய்" என்றதுக்கு ஹேதுவாக வேண்டியும் "மங்களாசாஸகபரர்க்கு முகம் கொடுக்குமாபோலே, எனக்குக்காப்பிடவந்து முகம் கொடுக்கவேணும்" என்று மேலுக்கு ஹேதுவாகவும் வேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, நன்மைகளை விசேஷிக்கிறார் (உன்பக்கலித்யாதி). திருமேனியை ஏத்தவும் வாழ்த்தவும் வேண்டும்படி கீழைக் கடாஸித்து விசேஷிக்கிறார் (அந்தவித்யாதி). உக்தத்துக்கு ப்ரமாணம் (கவிக்கித்யாதி). ... ... (இ)

(க) ஸ-திருவ-சூக்.

http://acharya.org

மூ.—

கஞ்சன்கறுக்கொண்டு நின்மேல் கருநிறச்செம்மயிர்ப்பேயை
வஞ்சிப்பதற்குவிடுத்தா னென்பதோர்வார்த்தையுமுண்டு
மஞ்சுதவழ்மணிமாட மதிள்திருவெள்ளறைநின்றாய்
அஞ்சுவன்நீ யங்குநிற்க வழகனேகாப்பிடவாராய். (சு)

ருளாய் நின்றானே'' என்கிறபடியே சொல்லாநின்றது பொருள் நிறைந்தவிடத்தேயிறே. அது கூடுவது-வ்யாபகத்வய வ்யாவ்ருத்தமான ஸமாஸத்வயத்திலும் வாக்யத்வயத்திலுமிறே. அதுதான் நிறைவதும்-கிழ்ச்சொன்ன * குறைவொன்றுமில்லாத கோவிந்தனை கண்ணன் நின்ற திருவெள்ளறையிலேயிறே. ஆகையிறே ''கல்லார்கள் வெள்ளறை'' என்றதும். இத்தனைவேணுமோ, தான் காப்பிடும்போதைக்கு. (சு)''ஏத்திவாழ்த்துமென்னெஞ்சமே''என்கிறபடியே ''பல்லாண்டு'' ''பல்லாண்டு'' என்று ஏத்திவாழ்த்தி. (சொப்படக்காப்பிடவாராய்)!. (சொப்பட) என்றது-நன்றாகவென்றபடி. (காப்பு)என்றது(உ)''சேவடி செவ்விதிருக்காப்பு''என்றபடி.

அவ;—ஆறும்பாட்டு. ஸ்வதோஷத்தைப் பரதோஷமாக்குவாரிடத்திலே நில்லாதே, இங்கேவாவென்றூர்கிழ். அவன் வாராமையாலே த்வரிப்பித்து அழைக்கிறார் இதில்.

ஸ்வா;— (கஞ்சனித்யாதி) அஸரீரிவாக்யம் முதலானவற்றைக்கேட்டமாத்திரத்திலே சிறினவளவேயன்றிக்கே, அத்யந்தம்

க்தி) மங்களாசாஸநம் பண்ணி. (சொப்படக் காப்பிடவாராய்) நன்றாகநான் காப்பிடவாராய். (சொப்பட)நன்றாக வென்றபடி. (இ)

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு.(கஞ்சனித்யாதி) அசரீரிவாக்யம் கேட்டவன்று தொடங்கி, அத்யந்தம் வைரஹ்ருதயனாய் அதிசங்கை

அரு;—ஆறும்பாட்டு. (கஞ்சனித்யாதி) ''கஞ்சன் நின்மேல் கறுக்கொண்டு'' என்றந்வயித்து, ''கறுக்கொண்டு'' என்றதால் சி(ஶி)காலாதுவ்ருத்தமான கோபமென்று தோற்றுகையாலே, இதினுடைய பிறப்பே தொடங்கி விஸ்தரேண அதுவ்ருத்திக்கு ஹேதுக்களே யருளுகிறார் (அஸரீரி, என்று தொடங்கி (உடையனாய்க் கொண்டு) என்னுமளவும். (அதிஸங்கையாலே) என்றது - நாரதர் வந்து கம்ஸனோட ''எல்லாத்துக்கும் மேலான கர்ப்பம் தொடங்கியெண்ணிறுல் முதலதே அஷ்டமமாகையாலே இப்படியே எல்லாத்

(க) பெரு-தி-உ-சு.

(உ) திரு-பல்லா-க.

http://acharya.org

வைரஹ்ருதயனுய், மக்களுவரளவிலும் † சாவாமலிழந்த வழிகண்டும், சாவாமல் "சிக்கெனப்பிறந்து காவலோடும் ஸ்வ ஸமர்த்யத்தோடும் திருவாய்ப்பாடியிலே புக்கு வளருகிறன்" என்று கேட்டிருக்கச் செய்தேயும் பூதனையாலே ஸாதிப்பாஞக விறே கம்ஸன் நினைத்துவிட்டது. "ஆகையிறே, நின்மேல்கறுக் காண்டு" என்ன வேண்டிற்று.

ஆகையிறே, (கருநிறச்செம்மயிர்ப்பேயை) இருள் திரண்டு ஒருவடிவாஞப்போலே, கருகிய நிறத்தையுடையவளாய், அக்நி ஜ்வாலே மிகவும்கொழுந்து விடக்கிளம்பினப்போலேயிருப்பதான மயிரையு முடையளாயிருக்கிற பேச்சியை "நீ நேர் கொடுநேரே சென்றால் அவனே உன்னால் ஸாதிக்கப்போகாது, நீ க்ருத்ரிமரூப த்தால் சென்று ஸாதிக்கவேணுங்காண்" என்று சொன்னனென் கிற வார்த்தையுமுண்டுகாண் பிறக்கிறது; இவ்வார்த்தைதான் ப்ரீ யாலே*மக்களுவரைக் கல்லிடைமோதி, "ஸப்தமகர்ப்பம் நழுவிப் போய்த்து" என்றுவிட்டு, "அஷ்டமகர்ப்பமானவிது எப்போதோ பிறப்பது" என்று ஹிம்ஸிப்பதாகப் பார்த்துக்கொண்டிராநிற்கச் செய்தேயும், தாயும் தமப்பனுமொழிய அசலறியாதபடி இருளிலே வந்து பிறந்து, அவ்விருளிலே அங்குநின்றும் திருவாய்ப்பாடியிலே போந்தவித்தை, துர்க்கா(ர்)வசநாதிகளாலே அறிந்த கம்ஸன் உன் விஷயத்திலே மிகவும் சிற்றத்தையுடையனுய்க்கொண்டு, கறுப்பென் கிறவிது-"கறு" என்று குறைந்துகிடக்கிறது. (கறுப்பு)-சிற்றம்.

(கருநிறமித்யாதி) இருள்தானொருவடிவு கொண்டாப்போ லே கறுத்தநிறத்தையும், அக்நிஜ்வாலேபோலே சிவந்த கலுமயிரை யும் உடையளாயிருக்கிற பேய்ச்சியை, "நீ நேர்கொடுநேர் சென்றால் அவனே உன்னால் ஸாதிக்கப்போகாது, வஞ்சநத்தால்சென்றுஸாதி" என்று வரவிட்டானென்பதொரு வார்த்தையுமுண்டுகாண், பிறக் கும் எண்ணிக்கை யாகையாலே அஷ்டமத் வமுண்டென்று சொல்ல, அத் தால் வந்த பயத்தாலே யென்றபடி. (வசநாதிகளாலே) என்ற விடத்தில் ஆஸுரப்ரக்ருத்தாலே சா(ர்)ரவசநங்களைச் சொல்லுகிறது. நலிகைக்கு என்னுமல் "வஞ்சிப்பதற்கு" என்கையாலே அத்தை வ்யாவ ர்த்த்ய பூர்வகமாக வருகிறார் (நீநேர்கொடித்யாதி). (வார்த்தையு முண்டு காண்பிறக்கிறது) என்றது - அன்று தொடங்கியும் பிறக்கிற தென்றபடி.

† (பா) மறம்மாறுமல் இழிந்தவழி கண்டும், அஞ்சாமல்.

1875.

http://acharya.org

சுருக்க பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, அ-தி, சு-பா, கஞ்சன்.

நந்தகோபர் ஸ்ரீவஸுதேவர் பக்கலிலேசென்றுகேட்டுவந்து சொன்னதால், மதுரையில் பரவைவழக்கமிங்கே பிறந்ததாதல், ஸாக்ஷாத்காரமாதல்.

(மஞ்சுதவழ்மணி மாடமதிள் திருவெள்ளறை நின்ற)மேகங்களானவை, நாம் திருமலையில் பெரிய இளைப்போடே பெரிய ஏற்றமேறுமாபோலே, தவழ்ந்தேறும்படியான உயர்த்தியையுடைத்தாய், (க) "படியிடைமாடத் தடியிடைத்தூணில் பதித்த பன்மணிகளிலெளியால்" என்கிறபடியே, உள்ளெல்லாம்ரத்நகிளாலே அலங்கருதமாயிருக்கிற மாடங்களையுமுடையதாய், அதுக்குத் தகுதியான திருமதில்களாலே சூழப்பட்டிருக்கிற திருவெள்ளறையிலே நிலையார நின்றவனே! (அஞ்சுவன் நீயங்கு நிற்க) குணத்திலே தோஷதர்ஶநம் பண்ணுவாரிடத்திலே நிற்கிறதுக்கும் பூதனைக்கஞ்சுமாபோலே காணும் இவர் அஞ்சுகிறபடி. (அழகனே

கிறது. இவ்வார்த்தைதான், ஸ்ரீநந்தகோபர் வஸுதேவர் பக்கலிலே கேட்டுவந்து சொன்னதால்; ஸ்ரீமதுரையில் பரவைவழக்கமிங்கேவந்து பிறந்ததாதல்.

(மஞ்சித்யாதி) மேகங்களானவை தவழும்படியான உயர்த்தியை யுடைத்தாய், மணிமயமான மாடங்களையும் அணுகப் போரும்படியான மதிளையுமுடைத்தான திருவெள்ளறையிலே *நிலையார நின்றவனே. (அஞ்சுவன் நீயங்குநிற்க) "பூதகைவந்து வஞ்சநத்தால் உன்னை நலியத்தேடினதும் தன்வசமாயன்றிக்கே, கம்ஸப்ரேரிதையாய்" என்று வார்த்தை பிறக்கையால் "அவன் இன்னம் ஊரைவரவிடும், எது செய்யுமென்று தெரியாது" என்று ப(ஶ்)யஸ்தாகமான அவ்விடத்தில் நீநிற்கிறவிதுக்கு நான் அஞ்சாநின்றேன். (அழகனே காப்பிடவாராய்) ஆனபின்பு அங்குநில்லாதே அதிலோக

இதுபிறந்ததுக்கு மூலத்தை இரண்டுவகையாலே காட்டுகிறார் (இவ்வார்த்தையித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (பரவை வழக்கம்) என்றது-கர்ணகர்ணியாகப்பிறக்கிற வார்த்தை யென்றபடி.

"அங்கு நீநிற்க வஞ்சுவேன்" என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி அஞ்சுகைக்கு ஹேதுவை, பூர்வார்த்தத்தை உட்கொண்டு காட்டாநின்று கொண்டு தாத்பர்ய மருளுகிறார் (பூதனேயித்யாதி). (பயஸ்தர்ஶநமானவவ்விடம்) என்றது - நாற்சந்தி முதலான ஸ்தல மென்றபடி.

(க) தி-மொ-சு-கo-ஷ்.

http://acharya.org

மூ.—கள்ளச்சகடமருதும் கலக்கழியவுதைசெய்த
பிள்ளையரசே! நீ பேயைப்பிடித்து முலையுண்டபின்னை.
உள்ளவாறென்றுமறியே னெளியுடைவெள்ளறைநின்றாய்
பள்ளிகொள்போதிதுவாகும் பரமனே காப்பிடவாராய். (எ)

காப்பிடவாராய்) (க) "ஏஷஸோ(ந்)ர்தி³ஷ்டி³சி²ன்னோ ஜ²ஷாரிணம்-புஷ்பம் திருஷ்டி
சித்தாபஹாரிணம்" (உ) "ஸாக்ஷாந்மந்மத மந்மத:" என்று சொல்லுகிற உன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்
தைக் கண்டிருக்கச் செய்தேயும் த்வேஷம் பண்ணுவாருண்டு
போலே காணுமென்னுதல். த்ருஷ்டிதோஷ பரிஹாரார்த்தமா
கக் காப்பிடவாராயென்கிறாளாதல்.

"மஞ்சு" என்கிறவித்தால், ஆந்தராளிகரானவர்கள் வந்து
சேரும்படியான வ்யவஸாய ப்ரவ்ருத்தியையும், "மணி" என்கை
யாலே அகவாயிலே ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளிலே ப்ரகாஶிக்கிற
ஜ்ஞாநவிசேஷங்களையும், அவற்றை நோக்குகிற வ்யவஸாயத்தை
யும் காட்டுகிறது. .... (சு)

அவ;— ஏழாம்பாட்டு. பிறந்த வார்த்தை மெய்யாகவும்
பெற்றதென்கிறார்.

ஸ்வா:—(கள்ளமித்யாதி) பூதனையுடைய முலையைப் பிடித்து
ண்ட பிள்ளையரசே!. பிள்ளைத்தனம் குன்றுமையாலே "பிள்ளைய
மான அழகையுடையவனே!; உன்னழகுக்கு த்ருஷ்டி தோஷம்
வாராதபடியாக நான் காப்பிடவாராய்..... .... (சு)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (கள்ளமித்யாதி) கண்வளர்ந்தருளச்
செய்தே உன்னை நலிவதாக அஸுராவிஷ்டமாய்வந்த க்ருத்ரிமசக
டத்தையும், தவழ்ந்துபோகாநிற்கச்செய்தே உன்னை நலிவதாக
அஸுராவிஷ்டமாய்நின்ற யமளார்ஜுநங்களையும், தன்னுடைய
ரூபம் கட்டுக்குலைந்து சிதிலமாய் விழும்படியாக,(ரு) "காலால்சக
அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (கள்ளமித்யாதி) "சகடு" என்றதினர்த்தம்-
(கட்டுக்குலைந்து) என்றது. "உதைசெய்த" என்றதுக்கு லக்ஷணையா "தள்ளி
ப்பொகட்ட" என்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி ப்ரமாண பூர்வகமாக
வந்த ப்ரகாரத்தை யருளுகிறார் (காலாலித்யாதி). சகடாதிகளைத் தள்ளினவ

(க) ரா-அ-ரு-உரு (உ) பாக-ஸ்ரீ-மொ-ரு (ரு) தி-மொ-ஸ்ரீ-சு-அ.

http://acharya.org

சாகுபெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, அ-தி, எ-பா, கள்ளச்சகடு.

சே'' என்கிறார். க்ருத்ரிமமான சகடாஸுரன் முதலான ப்ரதி கூலரைக் கலங்கி அழியும்படி நிரஹித்தபின்னை, உன்னை, உள்ளபடி யே அறிகிறேனில்லை. அதாவது - பருவத்துக்குத் தகாதவை செய்தபடியாலே, ''மேலும் ஏதுவிளையும்'' என்றறிகிறேனில்லை. வடதளஶாயியுடைய அகடிதகடனாஸாமர்த்யமும் உன்னையுள்ள வாறறிகிறிலேன். அதாவது - எல்லாவவஸ்தைகளிலும் ஆஶ்ரித ரக்ஷணம் தப்பாமைபார்த்.

இத்தால்- '' ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநமோ ? அவர்களுடைய அபீஷ்ட பலப்ரதானமோ? உன்னுடைய ஸ்வபாவஹேது'' என்ற றிகிறிலேன். அது உள்ளபடியே ப்ரகாஶிக்கும்படியாகவிறே, அதி ப்ரகாஶமான திருவெள்ளறையிலே நின்றருளிற்றும். (ஒலியுடை

டம் பாய்ந்தான்'' என்றும், (க) ''ஊருகரத்திலொடு மூந்திய'' என் றும் சொல்லுகிறபடியே, திருவடிகளாலும், திருத்துடை, திருத் தோள்களாலும் கள்ளிப்பொகட்ட. (பிள்ளையரசே) இந்த அதிப்ர வ்ருத்திகளைச் செய்யாநிற்கச் செய்தேயும் பிள்ளைத்தனத்தில் புரை யற்றிருந்த பெருமையை யுடையவனே!. (நீ பேயைப்பிடித்து முலை யுண்ட பின்னை) நீ பேயைத்தாயாகப் பிடித்து முலையுண்டபின்பு.

(உள்ளவாறொன்று மறியேன்) உள்ளபடி யொன்றும் அறிகிறே னில்லை. அதாவது - இன்னம் அப்படிக்கொத்தவற்றைச் செய்வதி யாகில், ''ஒருநாளல்ல, ஒருநாள் அபாயம் விளையும்'' என்று பயப் படா நின்றேனென்னை. (ஒலியுடையித்யாதி) மாடங்களும் மதிள்

னைப் ''பிள்ளையரசே'' என்று பாலனைச் சொல்லப் போமோ வென்ன வருளு கிறார் (இந்த வித்யாதி). வேணுமென்று ஓராயுதாதிகளாலே நிரஸியாமல் பிள்ளைத் தனத்துக்கடுத்தவ்யாபாரத்தாலேதானே அவற்றைத் தள்ளினை னென்று திருவுள்ளம். பேய்முலை யுண்ணும்போது பேயைப் பிடித்தது அர் த்தஸித்தமன்றே? பிடித்தென்று சொல்ல வேணுமோ வென்ன, ''தாயாக வத் த்யவஸித்து'' என்று அர்த்தம் விவக்ஷித்துஸ்தார்த்த மருளுகிறார்(நீபேயை யித்யாதி).

பூதநாநிரஸநாதிக ளெல்லாமறிந்திருக்க, ''ஒன்று மறியேன்'' என்னக் கூடுமோவென்ன; இனிமேலே நீ செய்கிற வற்றிலொன்றும் உள்ள படி யறி யேனென் கிறனென்று விவரிக்கிறார் (அதாவதித்யாதி).

(க)உ-ரு,

http://acharya.org

மூ. —

இன்பமதனையுயர்த்தா யிமையவர்க்கென்றுமரியாய்
கும்பக்களிறட்டகோவே கொடுங்கஞ்சன்நெஞ்சினிற்கூற்றே
செம்பொன்மதில்வெள்ளறையாய் செல்வத்திருவில்வளர்பிள்ளாய்
கம்பக்கபாலிகாணுங்குக் கடிதோடிக்காப்பிடவாராய். (அ)

வெள்ளறை நின்றாய்பரமனே) இப்படி நின்றருளின ஸர்வஸ்மாத் பரனே! (பள்ளிகொள்போதிதுவாகும்) நான் அழைக்கிற விந்தக் காலம் கண்வளர ப்ராப்தமான காலங்காண்; (காப்பிடவாராய்). பள்ளிகொள்கையாவது - லீலாரஸத்தில் நிர்பரனாகையிறே.

"பேயைப்பிடித்து மூலியுண்ட பிள்ளையரசே! ஒளியுடை வெள்ளறை நின்றாய், கள்ளச் சகடமருதும் கலக்கழிவுசெய்த பின்னை, உன்னை உள்ளவாறொன்று மறியேன்" என்றன்வயம்.

அவ;— எட்டாம்பாட்டு. பூதநாதிகளை நிரஸித்தவளவே யோ? குவலயாபீடத்தையும் அநாயாஸேந நிரஸித்தவனன்றே நீ என்கிறார்.

ஸ்வா;— (இன்பமித்யாதி) புருஷார்த்தமாக நிலை நின்ற இன்பத்துக்குமேலே, உன்னுடைய அவதார வ்யாபாரங்களிலுண் கருமான அழகையுடைய திரு வெள்ளறையிலே நின்றருளின வனே!. (பள்ளிகொள்போதிதுவாகும்) நீ கண்வளர்ந்தருளுகிற போதாய்த்து இப்போது. லங்க்யாகாலத்தளவன்றிக்கே, காலம் வைகிற்றுக் காணென்றபடி. (பரமனே காப்பிடவாராய்) ஸௌந்தர் யாதிகளால் உனக்கு மேற்பட்டாரில்லாதவனே! உனக்கொருகுறை வாராதபடியாக நான் காப்பிடவாராய் .... (எ)

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (இன்பமதனையுயர்த்தாய்) உன்னுடைய அவதாரகுண சேஷ்டிதாநுபவத்தால் வந்த ஸுகத்தை எனக்கு மேன்மேலு மதிசயிப்பித்தவனே!. (க) "தொழுகையு மிலை கண்டவசோதை தொல்லேயின்பத் திறுதிகண்டாள்" என்

(காலம்வைகிற்று). காலம்கழிந்த தென்றபடி.

"கள்ளவித்யாதி வெள்ளறை நின்றாய்! பரமனே! இதுபள்ளி கொள்போ காகும், உள்ளபடிகளையறியாதே அஞ்சி யிருக்கும் நான் காப்பிடவாராய்" என்று அன்வயித்துக் கொள்வது. ... ... (எ)

(க) பெரு-தி-எ-அ.

http://acharya.org

சுக அபெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, அ-தி, அ-பா, இன்பமதனை.

டான ஸீலாதிகுணங்களை எனக்கு மிகவும் ப்ரகாஸிப்பித்து, என்னைக்கொண்டு மங்களாஸாஸநம் பண்ணுவித்துக் கொள்ளுகிறவனே!! (இமையவர்க்கென்றுமரியாய்) இவ்வெளிமை இக்நிலத்திலே வந்தால் நித்யஸூரிகளுக்கு மிதானவனே யென்னுதல். அன்றிக்கே, இவ்வெளிமை இக்நிலத்தில் தேவர்களுக்கு ப்ரகாஸிப்பியாதவனே யென்னுதல். (கும்பக்களிறட்ட கோவே) *கும்பமிகுமதயானைப்பாகனுடைய குலத்தை விழுங்கி விளங்கிய செல்வத்தையுடையவனே! கும்பம்-மஸ்தகம். (கொடுங்கஞ்சன் நெஞ்சினில்கூற்றே) கஞ்சன்றன்னுடைய நெஞ்சிற்காட்டில் தனக்குக்கொடிதான கூற்றில்லையிறே. ஆயிருக்க, அவனுக்கு அவன் நெஞ்சினுங்காட்டில் கொடிதான கூற்றாய், அந்நிலைவை நிரவித்தவனே.!

னக்கடவதிறே. (இமையவர்க்கென்றுமரியாய்) தந்தாமுடையஞ்ஞாநசக்த்யாதிகள் கொண்டு உன்னிலபிக்கப்பார்க்கும் தேவர்களுக்கு என்றுமொக்க துஷ்ப்ராபனனவனே!. இத்தால் - கீழ்ச்சொன்ன நீர்மைக்கு எதிர்த்தட்டான மேன்மையைச் சொல்லுகிறது. (கும்பக்களிறட்டகோவே) (க) "கும்பமிகுமதயானை" என்கிறபடியே மஸ்தகசக்தியுடையஉயர்த்தியையுடைத்தாயிருக்கும் குவலயாபீடத்தை நிரவித்த சௌர்யத்தையுடைய ராஜாவானவனே!. (கொடுங்கஞ்சன் நெஞ்சினில்கூற்றே) உன்பக்கல் என்றுமொக்க க்ரூரனுயிருக்கும் கம்ஸனுடைய மநஸ்ஸில் கூற்றம்போல் பயாவஹனுய்க் கொண்டு தோற்றுமவனே!

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (இன்பமதனையித்யாதி) என்றும் அரியனுக்கூடுமோ? தேவர்களுக்குமுகம் கொடுத்துக் கொண்டு தேவபக்ஷபாதியாயிருக்க வென்கிறசங்கையிலே அருளுகிறார் (தந்தாமுடைய வித்யாதி). "காப்பிடவாராய்" என்கிற விடத்தில் இந்த துஷ்ப்ராபதையைச் சொல்லுவானென்ன வருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி). "இன்பமதனையுயர்த்தாய்" என்றவிடத்தில் சொன்ன ஸௌலப்யம் குணமர்மைக்காகச் சொல்லிற்றென்று அருத்தம். ஆனைக்கெலாம் கும்பஸ்தலங்களுண்டா யேயிருக்க, இத்தை "கும்பக்களிறு" என்று விசேஷித்ததுக்கு ப்ரயாண பூர்வகம் தாத்பர்ய மருளுகிறார் (கும்பமிகுவித்யாதி). (கூற்றம்போலே) மருத்யுபோலே.

(க) இ-மெர்-சு-க-கூ.

http://acharya.org

(செம்பொன்மதிள் வெள்ளறையாய்) மங்களாசாஸநபரர்க்கு ஸ்ப்ருஹாவஹமான மதிளாலே சூழப்பட்ட திருவெள்ளறையை. நிருபகமாகவுடையவனே! (செல்வத்தினில் வளர்பிள்ளாய்) சக்ரவர்த்தித் திருமகனைப் போலே பலர்க்கும் நியாம்யனுய் வளருகையன்றிக்கே, * கந்தக்களிறுபோலே காணே விளையாடும்படி நந்தன் மகனை செல்வை யுடையவனே! (கம்பக்கபாலி காணங்கு) கண்டபோதே அநுகூலர்க்கும் நடுக்கத்தை விளைப்பிக்க வல்ல க்ரூரவேஷத்தையும், கபாலத்தையு முடையவன் ஸஞ்சரிக்கிற

(செம்பொன்மதிள் வெள்ளறையாய்)செம்பொன்போலே மிகவும் ஸ்ப்ருஹணீயமான மதிளையுடைய திருவெள்ளறையை வாஸஸ்தாநமாக வுடையவனே!. (செல்வத்தினில் வளர்பிள்ளாய்) சக்ரவர்த்தித்திருமகனைப்போலே பலர்க்கும் நியாம்யனுய் வளருகையன்றிக்கே, ஒருவர் நியமநத்தில் அடங்காமல், வேண்டினபடி செய்து வேண்டினபடி புஜித்து, செல்வச் செருக்கோடே வளருகிற பிள்ளையானவனே!. (கம்பக்கபாலிகாணங்கு) கண்டவர்களுக்கு நடுக்கத்தை விளைக்கும் உக்ரமான † மழுவையும் கபாலத்தையு முடையளான தோற்றை ஸஞ்சரிக்கிற ஸ்தலங்காணவிடம். அன்றிக்கே "கபாலி" என்று - ருத்ரனைச்சொல்லிற் றாகவுமாம். (கடிதோடிக் காப்பிடவாயாய்) அந்த ருத்ர தேவதைகள் ஸஞ்சரிக்

"செம்" என்று-பொன்னைவிசேஷிக்கையாலே பலிதம் (மிகவும்) என்றது. (பலர்க்கும் நியாம்யனுய்) என்றவிடத்தில் (க) "ஐஸ்வர்யஸ்ய நிர்தோஷத்வசநாத்" (உ) "ஸர்வஜ்ஞஸ்ய ஸாஸநாத்" - பிரிவசநாத்"(க)"ஸர்வாஜ்ஞஸ்ய ஸாஸநாத்" - பரத்வாஜஸ்ய ஸாஸநாத்" (ங) "அஸ்ருத்யவசநாத்" - அகஸ்த்யவசநாத்" (ச) "ஸுரூபவசநாத்" - ஸுரூபவசநாத்" இத்யாதிகளைக்கண்டு தெரிவது. இப்படி பெரியோனை (செல்வச் செருக்கோடே வளர்கிற பிள்ளையானவனே) என்றது இப்படி பின்பு நிபம்பனனுல், பால்யத்தில்நியாம்யத்வம் இம்புரக்ஷ்யாய லித்தம். அநியாம் யனுகையாலே தீயே வந்து காப்பிடலித்துக் கொள்ளவேணுமென்று கருத்தென்றுதிருவுள்ளம். "கம்பத்தையும் கபாலத்தையுமுடையவன்" என்று அக்ஷராரத்தம் திருவுள்ளம் பற்றி, கம்பதம் - கம்பஜநகமான வழியை லகூகிக்கிற வர்த்த மநுஷ்யர் (கண்டவர்களித்யாதி). ... ... (அ

(க) ரா-பா-க-உச. (உ) ரா-பா-க-ஙக. (ங) ரா-பா-க-சக
(ச) ரா-பா-க-எம. (அ) வழியையும்.

http://dharya.org

மூ.—

இருக்கொடுநீர்சங்கிற்கொண்டிட் டெழில்மறையோர் வந்துநின்
திருக்கேல்நம்பிசந்திநின்றுதாய்சொல்லுக்கொள்ளாய்சிலநாள்[ரூர்
திருக்காப்புநாணின்னேச்சாத்தத் தேசுடைவெள்ளறைநின்றாய்
உருக்காட்டுமந்திவிளாக்கின் றெழுளிகொள்ளமீவற்றுகேன்வாராய்.

காலங்காண்;அவ்விடத்தில் நில்லாதே கடுகநடையிட்டு நான்காப் பிடும்படிவாராய்.

அவ;—ஒன்பதாம்பாட்டு,"கிழே கம்பக்கபாலிகான்" என்ற விடத்திலும் வாராமையாலே,அதிலும் கொடிதுகாண் நல்சந்தி; வாராயென்கிறார். சக்கரவர்த்தித் திருமகன் பக்வனபின்பிறே மாத்ருவசந பரிபாலநம் செய்தது. நீ பிறந்தவன்றே மாத்ருவசந பரிபாலநம் செய்தவனல்லையோ வென்கிறார்.

ஸ்வா;—(இருக்கித்யாதி) ருக்கு முதலான வேதங்களோடே வேதாந்திகளான ப்ராஹ்மணோத்தமர் உன்னை ரக்ஷியிடுவதாக, சங்கிலே சுத்த ஜலத்தையும் கொண்டுவந்து நில்லாநின்றார்கள்; உங்கள் தமப்பனார் அவர்கள் வந்தால் ஆசாரோபசாரம் செய்து

கிற ஸந்த்யாகாலத்தில் அங்கு நில்லாதே, இக்காலத்திலே நான் உனக்குக் காப்பிடும்படி சடக்கென வோடிவாராய். (அ)

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு, (இருக்கித்யாதி) (க) "வேதப் புனிதவிருக்கை"என்கிறபடியே புருஷஸூக்தாதிகளான ருக்குக் களோடேகூட சுத்தஜலத்தையும் சங்கிலேகொண்டுஉனக்கு ரக்ஷி யிடுகைக்காக விலக்ஷணரான ப்ராஹ்மணர்வந்துநின்றார்கள்: அவர்

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (இருக்கித்யாதி) "இருக்கு" என்று ருக்வே தத்தை மாத்ரம் விசேஷித்தால், மற்றை வேதங்களை வ்யாவர்த்திக்கக் கூடா மையாலே (உ) " வேதேஷுபுருஷஸூக்தம் - வேதேஷுபௌருஷம்ஸூக்தம்" என்கிற படியே ஸகல வேதங்களிலும் ஸ்ரேஷ்டமான ருக்குக்களைச்சொ ல்லுகிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அத்தை ப்ரமாண முகேந விசேஷிக்கிறார் (வேதேத்யாதி). "கொண்டிட்டு" என்று முழுச் சொல்லாய், அதுக்கு அர் த்தம்-கொண்டென்றும், "திருக்காப்புச்சாத்த" என்ற பதத்தையும் அநுஷங் கித்துக் கொண்டு, அதுக்கு அர்த்த மருளுகிறார் (உனக்கித்யாதி). "எழில்" என்றதுக் கர்த்தம் (விலக்ஷணரான) என்றது. மேலுக்கவ தாரிகையருளி

(க) கி-வாய்-டி-உ-கூ. (உ)

http://acharya.org

கோ (ஸ்) காரம்முதலானவைகளும் செய்து அவர்களைக்கொண்டு
ரக்ஷையிடுவித்துக்கொண்டு காண்போருவர். நீயும் அவர்கள் ரக்ஷை
யிடும்படி வாராயென்ன; அதுவும்கேளாமல் கர்வித்து ஓடப்புகு
க்காளென்னுதல்; உத்தரப்ரத்யுத்தரம் சொல்லிஓடப்புகுந்தானெ
ன்னுதல். அவன்சொன்ன உத்தரம்காளென்னென்னில்:-"அவர்கள்
தங்கள் காரியத்துக்கன்றே வந்தார்கள்; என் காரியத்துக்கோ
வந்தார்கள்" என்றுப்போலே சில உத்தரம் சொல்லவும் கூடு
மிறே. "ஐயரை ரக்ஷிப்பிட்டு கோகா(ஸ்வா)நம் கொண்டுபோகி
டாய், அவர்கள் ஸ்வரக்ஷணையேபேக்ஷிப்பரன்றே வந்தார்கள்"
என்றுப்போலே சில சொல்லவும்கூடுமே. சக்ரவர்த்தித் திரு
மகனைப்போலே குணவானாய், அவர்களைச்செல்ல நமஸ்கரித்து
அவர்கள் ரக்ஷையிட, அந்த ரக்ஷை-தனக்கு ரக்ஷையாகநினைத்திரு
க்கிறானன்றே. (நம்பி) கர்வோத்கரனானவனே யென்னுதல்.
அந்த ரக்ஷையால் நிரபேக்ஷனானவனே யென்னுதல். (சந்திநின்று
தருக்கேல், காய்சொல்லுக்கொள்ளாய் சிலநாள்) இன்னமும் சில
நாள் மாத்ருவசந பரிபாலநம் செய்யவேணுங்காண்.

களைக்கொண்டு ரக்ஷையிடுவித்துக் கொள்ளவேணுங்காண். உங்கள்
ஐயரும் அப்படியன்றே செய்வது, வாராய்" என்ன; அதுகொள்ளா
மல் கர்வித்து சந்திபிலேநின்று விளையாடப்புக்கவாறே, (தருக்கேல்
நம்பி சந்திநின்று) என்கிறாள். நம்பால் பூர்ணனானவனே!, கூ-
ரத்தாழ்வானைகள் ஸந்நிதிபண்ணும் நாற்சந்தியிலேநின்றுகர்வியாதே
கொள். அவர்கள் ரக்ஷையிடுகைக்காக வந்திலையாகிலும், அந்த
ஸ்தலத்தன்னில் நில்லாதேவாராய். (காய்சொல்லுக் கொள்ளாய்

ரூர் (அவர்களே யித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). "காய்சொல்லுக் கொள்ளாய்"
என்றதற்கு திருவுள்ளம் பற்றி தத்ப்ரதிகோடியாக வருளுகிறார் (உங்களே
யரித்யாதி). (அப்படியன்றே செய்வது) என்றது - உனக்கு ப்ராப்தமண
றாலே ஆசார்யசந்தானமே அப்போ செய்வித்தாரிறே யென்கை. "நம்பி
சந்தி நின்று தருக்கேல்" என்றன்வயித்து, ஸப்தார்த்தமருளுகிறார் (நம்பாலி
க்யாதி). கீழே "மறையோராலே ரக்ஷையிடுவிக்க வாராய்" என்றல், அதை
க்கேளாமல் விளையாடி மலன் "தருகேல் நம்பி" என்றல் இதைக் கேட்ப
ரேவென்கிற ஸங்கையிலே, அது செய்யா விட்டாலும் இதை அவஸ்யம்
செய்யவேணுமென்னு மபிப்ராயத்தாலே சொல்லுகிறரென்று தாத்பர்ய
மருளுகிறார் (அவர்கள் ரக்ஷையித்யாதி).

1975.

http://acharya.org

"என்னை இப்படி நிர்பந்தித்து நியமிக்கிறது, முன்பு அழைக்காப்போலேயோ?" என்ன; (திருக்காப்புநாணுன்னைச் சாத்தத்தே சுடைவெள்ளறைநின்றாய்) உனக்கு தேஜஸ்ஸுமிகவுண்டாம்படி நாணுன்னைத் திருக்காப்புச்சாத்த-அழகிதாகரகைஷயிட, திருவெள்ளறையிலே நித்யவாஸம் செய்கிறவனே! (உருக்காட்டுமந்திவிளக்கின்றிருளிகொள்ள வேற்றுகேன்வாராய்) திருவந்திக்காப்பு ஏற்றுவாரேற்றியெடுப்பது, நிரதிசய போக்யமான திருமேனி காண்கை புருஷார்த்தமாகவிறே. அதிறே அவனுக்கு ரகைஷயாவது. [ஒளிகொள்ளுமந்திவிளக்கின்றுருக்காட்ட வேற்றுகேன் வாராய்] ரத்நாதிகளுடையதேஜஸ்ஸைஅதிக்ரமித்திறே †இவன்தேஜஸ்விருப்பது. (இன்று) என்றது - இப்போதென்றபடி. (கூ)

சிலநாள்) இன்னம் சிலநாள்மாத்ருவசாபரிபாலநம் செய்யவேணுங்காண்.

(திருக்காப்புநாணுன்னைச்சாத்த) நான் உன்னை அழகிதானரகைஷயிட. (தேசுடைவெள்ளறை நின்றாய்) விலக்ஷணரானவர்கள்வர்த்திக்கையால்வந்ததேஜஸ்ஸையுடைய திருவெள்ளறையிலே நின்றருளினவனே! (உருக்காட்டு மந்திவிளக்கு) உன் திருமேனியைக்காட்டும் திருவந்திக்காப்பு. திருவந்திக்காப்பேற்றுவார் ஏற்றியிறே யெடுப்பது, நிரதிசயபோக்யமான திருமேனிகாண்கை புருஷார்த்தமாகவிறே; ஆகையாலே(உருக்காட்டும்) என்கிறது.(இன்)றருளிகொள்ள வேற்றுகேன்வாராய்) இப்போது ஒளியையுடை

"எழில்மறையோர்" என்ற பதத்தை உட்கொண்டு "தேசு" என்றதை விசேஷிக்கிறார் (விலக்ஷணரித்யாதி). ஜ்யோதிரூபமான திவ்யன் திருமேனிக்கு விளக்குக் கொண்டு காணவேணுமோ வென்ன வருளுகிறார் (திருவந்திக்காப்பித்யாதி). நிரதிசயபோக்ய மாகையாலே திருஷ்டி தோஷபரிஹார பூர்வகமாகக் காண்கை புருஷார்த்த மாகையாலே யென்று தாத்பர்யம்.

"தேசுடைவெள்ளறை நின்றாய்! இருக்கொடு நீர் சங்கில் கொண்டிட்டு திருக்காப்பு சாத்த எழில்மறை யோர் வந்து நின்றார். வாராய் நம்பி! சந்தி நின்று தருக்கேல், எனாள் தாய் சொல்லுக் கொள்ளாய்" என்று இவரருளிச் செய்யாத்துக்கும் அந்வயம் கண்டுகொள்வது. (கூ)

---

† (பா) நீபதேஜஸ்ஸை.

http://acharya.org

மூ.—

போதமர்செல்வக்கொழுந்து புனர்திருவெள்ளறையானை
மாதர்க்குயர்ந்தவசோதை மகன்றன்னைக் காப்பிட்டமாற்றம்
வேதப்பயன்கொள்ளவல்ல விட்டுசித்தன்சொன்னமாலை
பாதப்பயன்கொள்ளவல்ல பத்தருள்ளார்வினைபோமே.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலம்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

ஸ்வா:—(போதமரித்யாதி). தனக்குப் பிறந்தகமான தாமரைப்பூவிலே அமரும்படியான செல்வத்தையுடையவள். பூவில்பரிமளம் வடிவு கொண்டெழுந்தாப்போலேயிறே இவளுடைய மார்த்வருபம் தானிருப்பது. அதாவது-அவன் இவளுக்கு* ஸர்வரஸமும் ஸர்வகந்த(ஈஷ்)முமானப்போலே, இவளும் அவனுக்குஅப்படியாயிருக்கை.இவளுடைய செல்விறே அவனுக்கு ஸர்வாதிகத்வத்தாலுமுண்டான செல்வாயிற்றதும். இச்செல்வம் கொழுந்துவிடுவதும் காம்படி ஏற்றுகின்றேன்; இத்தைக்கண்டருளும்படி கடுகவாராய். "திருக்காப்பு நாணென்னைச்சாத்த - உருக்காட்டு மக்கிவிளக்கின் ரொளிகொள்ள வேற்றுகேன் வாராய்" என்றன்வயம். (சு)

அவ;—நிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

வ்யா.— (போதமர்செல்வக்கொழுந்து) தனக்குப் பிறந்தகமான தாமரைப்பூவை யிருப்பிடமாக வுடையளாய், ஸ்ரீயாகையாலே ஸகலஸம்பத்ஸமஷ்டிபூதையாய், ப்ரதாநமஹிஷியாயிருந்துள்ள பெரியபிராட்டியார். "பங்கயச்செல்வி" என்றிறே திருநாமம். (புனர் திருவெள்ளறையானை)அவள்தாமரைப்பூவை மறந்து

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (போதமரித்யாதி) பெரியபிராட்டியாரை "போதமர்செல்வ" என்று விசேஷித்துச் சொன்னதுக்கு நியாகம், அந்த இவ்யதேசத்தில் நாச்சியாருடைய திருநாமப்ரஸித்தி யென்கிறார் (பங்கயவல்லியாதி). பிறந்தகமான தாமரைப்பூவுக்கு ஸௌத்யமார்தவ ஸௌரப்யாதிகோலே போக்யதை குறைவற்றிருக்க, "புனர்" என்று இவளை ஸம்ஸ்லேஷ்விருளாகச் சொல்லக்கூடுமோவென்ன அருளுகிறார்(அவள் தாமரையித்யாதி)

http://dli.ernet.in

சசை பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, அ-தி, கo-பா, போதமர்

திருமார்பில் சுவட்டிலேயிறே. அந்தச் சுவடறிந்த பின்பிறே பிறந்தகத்தை மறந்தது. இனி இவளும் நினைப்பது-பிராட்டி ஸ்ரீமிதி(மி)லையை நினைக்குமன்றிறே. இக்கொழுந்துக்கு உபக்ந (ஷ்ண) மாவான் அவனேயிறே. ஆகையிறே "கொழுந்துபுணர் திருவெள்ளறையான்" என்றது. (கொழுந்து) தலைவி. இவளுடைய ப்ராதாக்யமும் தோன்றுமிறே, "திருவெள்ளறையான்" என்றபோதே.

(மாதர்க்குயர்ந்த வசோதை மகன் தன்னைக்காப்பிட்ட மாற்றம்) மாது-பருவத்தால் வந்த விளைமையில் ப்ராதாக்யம். மாதர்க்கு

(க) "அகலகில்லேன்" என்கிறபடியே க்ஷணகாலமும் பிரியமாட்டாதே நித்யஸம்ஸ்லேஷம் பண்ணும்படியாய்க்கொண்டு திருவெள்ளறையிலே நிற்கிறவனே. (உ) "கோல் தேடியோடுங்கொழுந்து" என்கிறபடியே கொழுந்தானதொன்று, உபக்ந(ஷ்ண)த்தையொழிய, தரிக்கமாட்டாதாப்போலேயாய்த்து, போதமர் செல்வக் கொழுந்தான விவளும்-திருவெள்ளறையானுகிற உபக்நத்தோடே புணர்ந்தல்லது தரிக்கமாட்டாதபடி. உபக்நம் - ஆதாரமாய் நிற்கும்மாத்ரமாய், அதின்மேலே படர்ந்தகொடியே ப்ரதாநமாயிருக்குமாபோலேயாய்த்து, * செந்தாமரைக்கண்ணர் அப்ரதாநராய், இவளே அவ்வூருக்கு ப்ரதாநையாயிருக்கும்படி.

(மாதர்க்குயர்ந்தவசோதை) (ங) "என்னநோன்பு நோற்றுள் கொலோ விவனைப் பெற்ற வயிறுடையாள்" என்றும் (ச) "எல்

அத்தை மறப்பிக்கும்படி நிரதிஶய போக்யமாகையாலே புணர்ந்தாளென்று தாத்பர்யம். "புணர்" என்று வர்தமான தாத்பர்யம் (அகலகில்லேனித்யாதி). இவன் தாமரையிலும், பரமபோக்யனுகிலும், இவள் பிரியமாட்டாதே யிருக்கைக்கு ஹேதுவேதென்ன "கொழுந்து" என்ற பதத்தைக்கடாக்ஷித்து நியாமகத்தையருளுகிறார் (கோல்தேடியித்யாதி). இத்தால் அந்த போக்ய வஸ்துவன்றியிலே த(ர்)ரியாத ஸ்வபாவையாகையாலே நித்யஸம்ஸ்லிஷ்டையானளென்று தாத்பர்யம். "கொழுந்து" என்றதால், இவள்-கொடியாய், அவன்-உபக்ந(ஷ்ண)மாய், அத்தால்பலித்த தாத்பர்யாந்தரத்தை யருளுகிறார், (உபக்நமித்யாதி.)

யசோதை மாதர்க்கு உயர்ந்தவளாகைக்கு ப்ரமாணமுகோ ஹேதுவைக் காட்டாநின்றுகொண்டு, ஸப்தார்த்தமருளுகிறார் (என்ன நோன்பித்யாதி).

(க) தி-வாய்-சு-கo-கo. (உ) உ-திருவு-உஎ. (ங) உ-உ-சு
(ச) பெரு-தி-எ-டு

http://acharya.org

உயருகையாவது - தன்காமுடைய பர்தாக்களுக்கு அபிமதைகளு
மாய், வஸவர்த்திகளுமா யிருக்கையிறே. இவளுக்கு உயர்த்தியாவ
து-பர்த்ரு ஸ்நேஹத்திலுங்காட்டில் புத்ரஸ்நேஹம் மிகுந்திருக்கை.
ஆனபின்பே பர்தாவுக்கு வஸவர்த்தியாவது. (க) "யசோதாபி
ஸுஸுகு-பதாயதாஹிகௌஸல்யா" இத்யாதிவத். "அசோதைமகன்"
என்கையாலே, ஸ்ரீகர்காசாரும் ஸ்ரீவஸுதேவரைப்போலேயோ
தான். இவள்தான் "தன்மகன்" என்றபிமானித்தாலிறே, அவன்தான்
*தன் மைந்தனுகவாகு நம்பியாவதும்.(மகன் தன்னைக்காப்பிட்ட
மாற்றத்தை) பலகாலுமழைத்துக் காப்பிட்டு, தன்னுடைய ஸ்நே
ஹமெல்லாம் தோன்றும்படி வாழ்த்தின ப்ரகாரத்தை. (மாற்றம்)
சொல்லு.

(வேதப்பயன் கொள்ளவல்ல வீட்டு சித்தன்) வேதப்பயன்
கொள்ளவல்லார் இவர்போலே காணும்; பயனுவது-மங்களாஸாஸ
நம் செய்கையிறே. ஸாந்திஸ்வஸ்திகள் வேதப்ரயோஜநமா யிருக்
கச் செய்தேயும், ஸாதாரணஉஸாதாரண விபாக(ஶ்X) நிரபேக்ஷமாக
வும் வருமிறே. விஷ்ணு சித்தான விவர் கொள்ளும்ப்ரயோஜநம்
வ்யாவ்ருத்தமாயிறே இருப்பது. இதை விஷ்ணு ஸப்தம்-வ்யாபக
மான ப்ரதமரஹஸ்யத்தில் ப்ரணவ நமஸ்ஸுக்களோடே கூடியிருக்
லாம் தெய்வநங்கை யசோதை பெற்றாள்" என்றும் சொல்லும்படி
இவனைப் பிள்ளையாகப்பெற்று, இவனுடைய பாலசேஷ்டிதாதிகளா
ன ஸகலரஸங்களு மநுபவிக்கப்பெற்றவ ளாகையாலே, லோகத்
தில் ஸ்த்ரீகளெல்லாரிலும் உத்க்ருஷ்டையான யசோதைப்பிரா
ட்டி. (மகன்றன்னைக் காப்பிட்ட மாற்றம்) ரூபகுண சேஷ்டிதங்க
ளெல்லாவற்றிலும் அநவரதம் காப்பிடவேண்டும்படியாயிருக்கும்
தன்னுடையபுத்ரனவனை, புத்ரஸ்நேஹமெல்லாந்தோற்ற ரக்ஷை
யிட்ட பாசுரங்களை.

(வேதப்பயனித்யாதி) பகவத்விஷயத்தில் மங்களாஸாஸநம்
பண்ணுகையே வேததாத்பர்யமென்றறிந்து, கைக்கொள்ளவல்ல
பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த மாலையான வித்திருமொழியில். (பாத
"தன்னை" என்று விசேஷித்தத்தால் பலிதத்தையருளுகிறார் (ரூபேத்யாதி)
வேதத்துக்குப் பயனுவது, சதுர்விதபுருஷார்த்தங்களல்ல; இவர் மங்க
ளாஸாஸநபராகையாலே யென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளுகிறார் (பகவதித்

(க) ரா-அயோ-கஉ-சுஅ.

http://acharya.org

குமிறே. ஆகையாலேயிறே, (க)''விட்டுசித்தன் மனத்தே கோயில் கொண்ட கோவலன்'' என்றது. (சொன்னமாலே பாதப் பயன் கொள்ளவல்ல) அருளிச்செய்தமாலேயாவது-சென்னியோங்களவாக, இதில் பாதப்பயனாவது-திருப்பல்லாண்டில் முதல்பாட்டில் முதலடியில் ப்ரயோஜநம். நிகமநப்ரயோஜநமும் இது தானேயிறே. இப் ப்ரயோஜநத்தை இவரபி(ஞ)மாநஸர்க்கதமானபக்தியோடே கொள்ள வல்லாருண்டாகில். (வினபோமே) ''இவரைப்போலே திருப் பல்லாண்டு பாடி அடிமை செய்யப் பெற்றிலோம்'' என்கிற வினைகளெல்லாம் வாஸநையோடே போமென்றருளிச் செய்கிறார். (கo)

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி
இரண்டாம்பத்து ஒன்பதாம்திருமொழி
வெண்ணெய் விழுங்கி ப்ரவேசம்.

ஸ்வா—கீழே பூச்சூட்டிக் காப்பிட்டுத் தனக்கு வஸவர்தியாக்கித்தன்னருகே இவளை உறக்கி, நிர்ப்பரையாய்த்தன் க்ருஹகார்யத்திலேயும் ஒருப்பட்டாளாய் நிற்க, போதுவிடிகிற வளவிலே, இவள் இராச்சிசெய்த தீம்புகளைச் சொல்லி ஊரிலுண்டான பக்வைகளானப்பயனித்யாதி) பாட்டுக்கள்தோறும் பின்னடியிற்சொன்ன ப்ரயோஜநத்தைக் கைக்கொள்ளவல்ல பக்திமான்களாயுள்ளவர்களுடைய மங்களாஸாஸந விரோதியாயுள்ள பாபம் தன்னடையே விட்டுப்போம். ... ... (கo)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார்திருமொழி இரண்டாம்பத்து
எட்டாம்திருமொழி முற்றிற்று.

யாதி). (பின்னடியில் சொன்னப்ரயோஜநம்) என்றது - நாலாம்பாதத்தில் சொன்ன காப்பிடுகை யென்கை. ... ... (கo)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அரு;—வெண்ணெய் விழுங்கிப்ரவேசமோ;— அந்திக்காப்பிட்டு மற்றை நாளில் க்ருஷ்ணனுடைய லீலைகளை அநுபவிக்கிறவென்று எங்கனே அருளிச்

(க) சு-சு-கo.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, கூ-கி, வெண்ணெய்ப்ரவேசம். சசள

ஸ்த்ரீகளும் வந்து முறைப்படாநிற்கச் செய்தேயும், "பகல் போது
தானும் லீலாரஸபரவஶனாய்த் தீம்புகள் செய்யாநின்றான்" என்று
பலரும் வந்துவந்து முறைப்பட, இவளும், "வேண்டா" "வேண்டா"
என்றழைக்க வழைக்க, தீம்பு மாறாமல் நடந்த ப்ரகாரத்தை அறு
ஸந்தித்துக்கொண்டு சென்று பாகவத சேஷத்வத்தோடே தலைக்
கட்டுகிறார். .... *

வெண்ணெய் விழுங்கி ப்ரவேசம்.

வ்யா;—கிழ் பூச்சூட்டிக் காப்பிட்டு, தனக்குவசவர்த்தியா
க்கி, தன்னருகே இவளையுறக்கி நிர்ப்பரையாய், மாதாவான யசோ
தைப்பிராட்டி தானுமுறங்கி உணர்ந்து, தன்னுடையக்ருஹகார்
யபரவசையாய்வ்யாபரியாநிற்க, இவளுமுணர்ந்துபோய் ஊரிலகங்
களிலே புக்கு, அங்குண்டான வெண்ணெய்களை விழுங்கி, அவையிரு
ந்த பாத்ரங்களையுருட்டி யுடைத்து, காய்ச்சிவைத்த பாலைச் சாய்
த்துப்பருகி, அவர்கள் சமைத்துவைத்த பணியாரங்கள் முதலான
வற்றை நிஸ்ஶேஷமாக வெடுத்து ஜீவித்து, சிறுபெண்ணையழை
த்து அவள்கையில் வஸ்துவைக் கழற்றிக்கொண்டுபோய் அத்தைக்
கொடுத்து நாவற்பழங்கொண்டு, இப்படி தீம்புகளைச் செய்கையா
லே, அவ்வவ க்ருஹங்களிலுள்ளார் தனித்தனியே வந்து முறைப்
பட்டு, "உன்பிள்ளையை இங்கே அழைத்துக்கொள்ளாய்" என்றபடி
யையும், இவளும், அவர்கள் சொன்னவகந்தரத்திலே இங்கே இவளை
யழைத்துக் கொள்ளுகைக்காக, பலகாலும்இவளை ஸ்தோத்ரம்

செய்யக்கோலி, அதுக்குறுகுணமான வர்த்தங்களை அருளிச்செய்து கொண்டு
வருத்த வர்திஷ்யமாண ஈர்தரும் செய்தருளுகிறார் (கீழ்பூச்சூட்டியித்யாதி).
(உறங்கி) தூங்கப்பண்ணி. கீழ்த்திருமொழியிலே "அந்தியம் போதிதுவாகும்"
என்றும், "பள்ளிகொள்போதிதுவாகும்" என்றும் ஸாயங்காலத்தில் காப்பிட்
டபடி. தோன்றுகையாலும், இத்திருமொழியில் "மேலையகத்திலே கெருப்பு
வேண்டிச்சென்றேன்" என்றும், "கொல்லையில் நின்றும் கொணர்ந்துவித்த"
என்றும் ப்ராதஃ காலவ்யாபாரம் தோன்றுகையாலும், மத்தியே உறங்கி உணர்
ந்தார்களாகச் சொல்லாவிடில் இத்திருமொழிகளுக்குஸங்கதி சேராதென்று
திருவுள்ளம். (ஜீவித்து) என்றது - புஜித்தென்றபடி. இவளை யசோதை அழை
க்கபின்பும், சிலர் முறைபட்டபடி சொல்லியிருக்கையாலே, (தனித்தனி)

http://acharya.org

மூ.—வெண்ணெய்விழுங்கி வெறுங்கலத்தை
வெற்பிடையிட்டது னேசைகேட்கும்
கண்ணபிரான்கற்ற கல்விதன்னைக்
காக்கிலில்லோ முன்மகனைக்காவாய்
புண்ணில்புளிப் பெய்தாலொக்கும் நீமை
புரைபுரையாவினை செய்யவல்ல
அண்ணற்கண்ணனேர் மகனைப்பெற்ற
வசோதைதங்காயுன் மகனைக்கூவாய். (க)

அவ;—முதற்பாட்டு. "ராத்ரி இவன் உறங்குகிறான்" என்றிருந்தாள் இவள். அவன் போய் இராவெல்லாம் ஊரை மூலையடி நடத்திச் சிலுகு விளாத்தப்காரத்தைச் சிலர் சிலுகாலே வந்து, பலவாகமுறைப்பட்டுச்சொல்லுகிறப்ரகாரத்தை அநுஸந்திக்கிறார்.

ஸ்வா;—(வெண்ணெயித்யாதி). செவ்விதுன்றுமல் கடைந்து பாத்ரத(ஃ)தமாக்கிச் சேமித்து வைத்த வெண்ணெய்களை விழுங்கி

பண்ணுவது, "உன்னைப் பிறர்சொல்லும் பரிபவம் எனக்குப் பொறுக்கப்போகிறதில்லை, வாராய்" என்பதாய் இப்புடைகளிலே பல வற்றையும் சொல்லி, இவனை யழைத்தப்ரகாரத்தையும் தத்த(ஃ)வஸ்த்தாபந்நராய்க்கொண்டுபேசி, முன்புஅவன்செய்தகீர்டைகளெல்லாவற்றையு மநுபவித்து ஹ்ருஷ்டராகிறார் - இத்திருமொழியில்.

அவ;—முதற்பாட்டு. ஊரில் ஸ்த்ரீகளிலே சிலர் தங்கள் க்ருஹங்களிலே இவன் செய்த தீம்புகளை, தாயாரான யசோதைப் பிராட்டிக்கு வந்து சொல்லி, அவனை நீ இங்கேயழைக்க வேணுமென்றபடியைச் சொல்லுகிறது.

என்றது பலிதம். (ஸ்தோத்ரம் பண்ணுவது) என்றது "கொண்டல் வண்ணா" இத்யாதிகளைக் கடாக்ஷித்து. (தத்தவஸ்த்தாபந்நராய்க்கொண்டு)என்றது - முறைப்பட்டவர்களுடையவும் தாயுடையவும்தசைகளை அடைந்தவரா யென்றபடி. ... ... *

அரு;—முதற்பாட்டு. (வெண்ணெயித்யாதி) "காக்கிலில்லோம்" என்ற பஹுவசநத்தாலே பலர் வந்து முறைப்படுகிறதாகையால், ஸ்வஸ்வக்ருஹங்களில் பண்ணின தீம்புகளைச் சொல்லுகிறார்களென்று பாட்டில் ப்ரமேயத்தைச் சுருங்கவருளிச்செய்கிறார், (ஊரிலித்யாதி). வெண்ணெய் விழுங்குகை புண்ணில் புளிப்பெய்தாப்போல் அஸஹமான

http://acharya.org

னென்னுமிடம்,வாயது கையதுகாணலாமென்னுமிடமும் கொடு
வந்து காட்டி "விழுங்கினவளவேயோ?(வெண்ணெய்யுங்கலத்தை வெற்பிடை
யிட்டு) வெண்ணெயுங்கலங்களைக் கல்லிலேயிட்டு உடைத்தான் காண்"
என்ன; "வெண்ணெயைத்தானே விழுங்கினனெகிறான்; 'வெண்ணெய்
கலத்தை வெற்பிடையிட்டுடைத்தான்' எனகிற நிஷ்ப்ரயோஜந
வ்யாபாரம் சேர்ந்திருக்கிறதில்லையே" என்ன; "ப்ரயோஜநம் - அத
னுடைய கேட்கையன்றே அவனுக்கு வேண்டுவது" என்னுதல், ப்ர
யோஜநம் - தன்மேல் குடராமைக்கு அங்ஙனமாதை பண்ணுவிக்கை
யென்னுதல்;

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (வெண்ணெய்விழுங்கி) கடைந்தெடுத்
துத் தாழிகளிலே சேர்த்துவைத்த வெண்ணெயை நிஸ்ஸேஷமாக
க்களவிலேவிழுங்கி; அவ்வளவுமன்றிக்கே,(வெண்ணெய்யுங்கலத்தை வெற்
பிடையிட்டு) அது இருந்தபாத்ரத்தைக் கல்லிலேயிட்டு உடைத்
தது."வெண்ணெயைத்தானே விழுங்கினனெகிறான்,வெண்ணெய்யுங்கலங்களை
வெற்பிடையிட்டுடைக்குமோ? இத்தால் இவனுக்கு ப்ரயோஜந
மென்?" என்ன; (அதனுடைய கேட்கையன்றே) "அது உடைகிறபோதை
யுங்கேட்கையாய்த்து-இவனுக்குப்ரயோஜநம்:அதுக்காகச்செய்
யும்" என்ன;

தும்பாகவேண்டுகையாலே,தாழிகளிலே சேர்த்ததென்று விசேஷித்து, பலர்
வந்து முறைப்படுகையாலே- அநேகம் தாழிகளென்றும், மேலே வெண்ணெய்யுங்கல
மென்கையாலே-நிஸ்ஸேஷமாகவென்றும் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கி
றார் (கடைந்தித்யாதி). அவர்கள் தங்கள்கண்முன்னே இவனே வெண்ணெ
யுங்கலமும் விழுங்கவொட்டார்களாகையாலே - (களவிலே) என்றர்த்தவிசேஷம்.
(அவ்வளவு மன்றிக்கே) என்றதுக்கு - வெண்ணெயாகில் மற்றை நான் ஸம்
பாதித்துக்கொள்ளலாம், வெண்ணெயாலே பழகின பாத்ரத்தை ஸம்பாதிக்
கை அரிதென்று தாத்பர்யம். யசோதையின் வார்த்தையாக மேலுக்வதா
நிகை யருளுகிறார் (வெண்ணெயைத் தானே யித்யாதி). சபலனுகை
யாலே வெண்ணெயை விழுங்கினனெனலும் வெண்ணெய்யுங்கலத்தை யுடைப்பனே ?
ஆகையாலே உங்கள் வார்த்தை யெல்லாம் பொய்யென்று தாத்பர்யம். (செ
ய்யுமென்ன) என்றது - செய்தானென்று ப்ரத்யுத்தரம் சொல்ல வென்ற
படி.

1375.

http://acharya.org

சரம பெரியாழ்வார்திருமொழி, உ-ப, சு-தி, க-பா, வெண்ணெய்.

ஆனல், "உங்களகங்களையடைத்து கோக்கிக்கொள்ளுங்கோள்" என்ன; (கண்ணபிரான் கற்றகல்வி தன்னைக் காக்கதில்லோம்) "என்னை இவர்கள் பொய்யே சொல்லுகிறார்கள்" என்று கண்ணைப் பிசைந்து அழவும் கூடுமிறே. ஊரிலே "வெண்ணெய் களவு போயிற்று" என்ன; "என்னையன்றே சொல்லிற்று" என்று சீற்றத்தோடே அடிப்புடைக்கொட்டி அழுதவனிறே. "உந்தாம் கருவங்கள் - நீங்கள் காக்கமாட்டிகோளாகில், ஆர்காப்பார்" என்ன; (உன்மகனைக் காவாய்) "உன்னை யொழியக்காப் பாரார்; இவன் கற்ற கருத்திமம் எங்களால் காக்கப்போகாது" என்ன;

ஆனல், "உங்கள் க்ருஹங்களை இவனுக்குப் புகுர அவகாசமில்லாதபடி அடைத்து கோக்கிக்கொள்ளுங்கோள்" என்ன; (கண்ணபிரான்கற்ற கல்விதன்னைக் காக்கதில்லோம்) க்ருஷ்ணனுபகாரகன் கற்ற க்ருத்திமவித்யையை நாங்கள் காக்கமாட்டுகிறிலோம். எல்லாருடைய களவும் காக்கலாம், இவனுடைய களவு எங்களால் காக்கப்போகாதென்கை. "பிரான்" என்கிறது-வ்யதிரேகோக்தி; ஸர்வஸ்வாபஹாரியென்றபடி. உந்தாம் க்ருஹங்களை நீங்கள் காக்கமாட்டிகோளாகில் ஆர்காப்பாரென்ன; (உன்மகனைக்காவாய்) "உன்னுடையபிள்ளையை நீகாத்துக்கொள்ளுவதியாகில் எல்லாம் காவல்படும். "நீ அத்தைச்செய்யாய்" என்றவாறே,

"சிறுப்பிள்ளைகள் தீம்புகளைச் செய்யார்களோ? அவன் அறியாமல் ஏதேனும் சிலசெய்ததுண்டாகில்

தாய் வார்த்தை யாக மேலுக்க வதாரிகை (ஆலவித்யாதி). (அடைத்து) என்றது - கதவை யடைத்தென்றபடி. இத்தால் இவன்களவு காணுதபடி நோக்கிக் கொள்ளுங்க ளென்கை. (க்ருத்ரிமவித்யையை) என்றது - களவாகிற வித்யையை யென்றபடி. லோகத்தில் களவைக் காப்பாரில்லையோ? நீங்கள் மாட்டுகிறிலோ மென்பா னென் னென்ன வருளுகிறார் (எல்லாருடைய வித்யாதி). க்ருஷ்ணன் மேலே குற்றம் சொல்லும் போது உபகாரகனென்னப் போமோ வென்ன வருளுகிறார் (பிரானென்கிறதித்யாதி). "காக்கில்லோம்" என்று நீங்கள்சொன்னதால்-"என்னவந்துகாக்கச்சொல்லுகிறிகோளோ" என்று யசோதைப் பிராட்டிக்குக்கருத்தாகக் கொண்டு அவள்வார்த்தையாக மேலுக்க வதாரிகை யருளுகிறார் (உந்தாமித்யாதி).

புண்ணிலித்யாதிக்க வதாரிகையருளுகிறார் (சிறுப்பிள்ளைகளித்யாதி)

http://acharyas.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, கூ-தி, க-பா, வெண்ணெய். சதுர

(புண்ணிலித்யாதி) இவன் செய்கிற தீம்புகள் உளறல் புண் ணிலே க்ஷாரம் வைத்தாப்போலே காணிருப்பது. (புரைபுரையா வினை செய்யவல்ல) "நீங்களொருத்தருமன்றே சொல்லுகிறி கோள்" என்ன; புரையிடங்தோறும் புரையிடங்தோறும் இந்த க்ருத்ரிமம் செய்யவல்லவனிறே. புண்புரையென்னவுமாம். (அண்ண றக்கண்ணன்) அண்ணல்-ஸ்வாமிவாசகம். "க்ருத்ரிமத்துக்கெல்லாம் அக்ரகண்யன்" என்னுமிடம் கண்ணிலேதான் றுமிறே. (அண்ணற் கண்ணன்) கம்பி மூத்தபிராட்டிக்கும் நியாம்யனாதலை னென்னவு

நீங்களுமிப்படிப் பொய்க்கவேண்டாவோ? இப்படி அலர்தூற்றலாமோ?" என்ன; (புண்ணில் புளிப்பெய்தாலொக்கும் தீமை) புண்ணிலே புளியைக் குறுக்கிட்டால் கரிக்குமாபோலே, க்ஷஸஹமான தீமைகளைச் செய்யாநின்றால் எங்ஙனே பொறுப் பது. "நீங்கள் ஒரகத்திலுள்ளாரன்றே? இப்படிசொல்லுகிறீகோ ள், உங்களோரகத்திலும் இப்படிநின்று இவன் தீம்புகளைச் செய்கி றானென்று" என்ன; எங்களகமொன்றியுமன்று, (புரைபுரையாலி னைவசெய்யவல்ல) அகந்தோறும் இப்படியிருந்துள்ள தீம்புகளைச் செய்யவல்லவன்காண் இவனென்கிறார்கள். புரையாவது-க்ருஹம். லிப்ஸையால் - அகந்தோறுமென்றபடி. ஆல்-அசை.

(அண்ணல் கண்ணன்) அண்ணலென்றது-ஸ்வாமிவாசகம். அண் ணல் கண்ணனென்றது- ஸ்வாமித்வ ஸூசகமான கண்ணையுடைய வனென்றபடி. இத்தால் - இவ்விடத்தில், ஸ்வாமி யென்றது - க்ருத்ரிமர்க்குத் தலைவனென்றபடியாய், இதுக்கு ப்ரகாசகமான

(அலர்தூற்றலாமோ) பழி சொல்லலாமோ?. (புளியை) என்றது - புளிக்குழம் பையென்றபடி. "பெய்தால்" - என்றதினர்த்தம் (குறுக்கிட்டால்) என்றது; வார்த்தாலென்றபடி. "பஞ்சலக்ஷம் குடியான இவ்வூரி லெல்லாரும் வந்து சொன்னார்களோ? நீங்கள் இப்படி சொல்லுகிறதென்? எல்லா க்ருஹங்களே யும் விட்டு உங்கள் க்ருஹங்களுக்கு மாத்ரம் இவன்தீம்பு செய்ய வந்தானே? உங்கள் வார்த்தையை மெய்க் கொள்ளக் கூடாது" என்னு மபிப்ராயம்தோன்ற வவதாரிகை யருளுகிறார் "நீங்கள் ஓரகத்திலித்யாதி). (ஓரகத்தில்) என்றது லெக்ருஹங்களி லென்றபடி.

http://acharya.org

மூ.—வருக வருக வருகவிங்கே
வாமநனம்பீ வருகவிங்கே
கரியகுழல்செய்யவாய் முகத்தங்
காகுத்தநம்பீ வருகவிங்கே
அரியனிவனெனக்கின்று நங்கா
அஞ்சநவண்ணு வசலகத்தார்
பரிபவம்பேசத்தரிக்ககில்லேன்
பாவியேனுக்கிங்கே போதராயே.

மாம். (ஓர்மகனைப் பெற்ற வசோதை நங்காய்) இப்படி அத்விதீய மான பிள்ளைபெற்ற பூர்த்தியையுடையவளே! (உன்மகனைக்கூவாய்) இது இங்ஙனே நடவாநிற்க, வேறே சிலர் "எங்களகங்களிலே இப் போது செய்கிற தீம்புகளைப் பாராய்" என்று முறைப்பட்டு, "உன் மகனையழையாய்" என்கிறார்கள்.

இத்தால்-முமுக்ஷுக்களை அங்கீகரித்து, மோக்ஷருசியில்லாதா ரை ஸங்கல்பவ்யவஸாயஸஹஸ்ரைகதேசத்திலே கள்ளியழிக்கையே ப்ரயோஜநமான ப்ரகாரத்தையடையவனென்று தோன்றுகிறது.

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. இவன் செய்த தீம்புகளைச்சொல்லி வேறே சிலர்வந்து முறைப்பட, அது பொறுக்கமாட்டாமல் இவனை அழைக்கிறாள்.

கண்ணையுடையவனென்றதாய்த்து. அன்றிக்கே, அண்ணற்கென் றது - அண்ணனுக்கென்றபடியாய், அண்ணனென்றது - அண் ணியனுகாதவனென்றபடியாய், இப்படி தீம்புகளைச் செய்கையா லே, (க) "தன்னம்பி நம்பியுமிங்கு வளர்ந்தது அவனிவை செய்த தியான்" என்கிறபடியே ஸாதுவாய்த்திரியும் நம்பிமூத்தபிராட்டி க்கும் தனக்கும் ஒருசேர்த்தியில்லாதவனென்னவுமாம். (ஓர்மக னைப்பெற்ற அசோதைநங்காய்) இப்படி அத்விதீயனான பிள்ளை யைப் பெற்றபூர்த்தியையுடையவளே!. (உன்மகனைக்கூவாய்) இப் படி தீம்புகளைச்செய்து திரியாமே, உன்மகனை உன்பக்கலிலே அழைத்துக்கொள்ளாய். ... ... (க)

அவ.—இரண்டாம்பாட்டு. இப்படி இவர்கள் சொன்னவநந் தரம், யசோதைப்பிராட்டி தன் புத்ரனைவனே யழைத்த ப்ரகார த்தைச் சொல்லுகிறது.

(க) தி-மொ-கo-எ-உ.

http://acharya.org

ஸ்வா;—(வருகவித்யாதி) ஒருகால் அழைத்தால் வாராமை யாலே பலகாலு மழைக்கிறாள். உனக்கும் அவத்யம்; எனக்கும் அவத்யம்; உங்கள் கமப்பனருக்கும் அவத்யம்; நீ பிறந்தவூர்க்குமவ த்யம். உன்னளவிலேவெறுத்திருக்கும் கம்ஸமிஸுபாலாதிகளு க்குப்ரியம். ஆகையாலேஇவன் வருமளவும், "வருக வருகவருக" என்னுமித்தனையிறே இவளுக்கு. இப்படி அழைத்த விடத்திலும் வாராமையாலே, "நீ வாமந னம்பியன்றே- குணபூர்த்தியுடையவன் ன்றேவாராய்" என்றுகுணம்கொள்ளுகிறாள். "தாய் சொல்லுக் கேட்கவேணுங்காண், தாய்க்கில்லாதான் ஊர்க்குண்டோ? வரா ய்"என்கிறாள். பலகாலு மழைக்க, நியாம்யனுய் வாராமையாலே குணங்கொண்டழைக்கிறாள். (கரியகுழல் செய்யவாய் முகத்தெங் காகுத்தகம்பி வருகவிங்கே)"வாமநனம்பிவருக" என்றவாறே அணு கவந்தான்.வந்தவாறே இவனைநறப்பார்த்தாள். பார்த்தவளவிலே, கரிய குழலையும், செய்ய வாய்முகத்தையும் காணு, தன் நியந்தரு

வ்யா;—(வருகவருகவருகவிங்கே) அங்கேயிருந்துதீம்புகளைச் செய்து, கண்டார்வாயாலே பரிபவங்கொள்ளாதே இங்கேவாவென் கிறாள்.வருகவென்றது-வாவென்றபடி.. அவன்கடுகவருகைக்காகப் பலகாலும் சொல்லுகிறாள். இப்படி யழைத்தவிடத்திலும் வரா மையாலே, (வாமநனம்பிவருகவிங்கே) நீவாமநகம்பியன்றே, ஆஸ் ரிதரக்ஷணம் செய்யும் குணபூர்த்தியுடைய நீ யிங்கேவாராயென்கி றாள். அவ்வளவிலும் வாராமையாலே, (கரியவித்யாதி) கறுத்த திருக்குழலையும், சிவந்ததிருப்பவளத்தையும், உபமாநரஹிதமாய்க்

அரு;—இரண்டாம்பாட்டு.(வருவருகவித்யாதி) "அசலகத்தார் பரிபவம் பேசத்தரிக்கில்லேன்"என்றதைக் கடாக்ஷித்து,வரச்சொல்லுகைக்குஹேது பூர்வகமாகத் தாத்பர்ய மருளுகிறார் (அங்கே யித்யாதி). இத்தால் நீவந்தா யாகில் பரிபவம் கேளாமலிருக்கலா மென்ற தாயிற்று. (வாராமையாலே) என்றதற்கு (இங்கேவாராய்) என்றதற்தோடன்வயம். "கரியகுழல்" என்றும், "செய்யவாய்" என்றும் விசேஷித்ததாலே "வண்டொத்திருண்ட" என்ற தும், "என்தொண்டைவாய்ச் சிங்கம்" என்றதும் ஸ்ம்ருதமாய், அத்தாலே ஒரு உபமாநம் சொன்ன தாகத் திருவுள்ளம் பற்றி, முகத்துக்கு அவைகளு க்குப் போலே ஒருவிசேஷண மிடாமையாலே, "என்மகன் மூகம் நேரொ வ்வா" என்றபாசுரம்ஸ்ம்ருதமாய் அத்தாலே சந்தராதிகள் ஒப்பா கார்களெ மாய்க்கொண்டு) என்று. ன்று விவக்ஷித்த ருளுகிறார்

http://acharya.org

சரிசை பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, கூ-தி, உபா, வருக வருக.

க்வத்தையும் மறந்து, இவனை அணைத்து, "மாத்ருவசந பரிபால நம் செய்தவனன்றே" என்றுமிகவும் உகந்தெடுத்துக்கொண்டு "இவனையோ நீங்கள் க்ருத்ரிமனென்றது" என்று அவர்களைவெறுத்து, வார்த்தைசொல்லுகிறாள்.

(அரியனிவனெனக் கின்று கங்காய்) இவன் எனக்கரியன்;(அசலகத்தார் இன்று பரிபவம் பேசத்தரிக்கவில்லேன்.)உங்கள் பிள்ளைகள் உங்களுக்கரும்பெறு யிருக்கிறவோபாதி,இவனும் எனக்கரியன் காணுங்கோள். இதன் முன்பெல்லாம் பிள்ளையை எடுத்துக்கொண்டாடிப் போந்தவசலகத்தார்-இன்றுபரிபவம் சொல்லப்புக்கவாறே,

---

கொண்டு இரண்டுக்கும் நடுவே விளங்காநின்ற திருமுகத்தையுடையனாய், மாதாபிதாக்கள் சொல்லிற்றுச் செய்யும் குணபூர்த்தியையுடையகாகுத்தனன்றே நீ. இங்கேவாராயென்ன;

முறைப்பட்டுவந்து நின்றவர்களிலே ஒருத்தி (க) "அஞ்சவரப்பாள் அசோதை" என்கிறபடியே "நீ நியமியாமல் கொழுக்கொடுத்தன்றே இப்படி இவன் தம்பிலே தகுமேறவேண்டிற்று;இப்போதும்இவனைப்புகழ்ந்துகொண்டு அணைக்கிறயித்தனை போக்கி, நியமித்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறிலையே" என்ன; (அரியனிவனெனக்கின்று கங்காய்) என்கிறாள். பிள்ளைபெற்று ஸ்நேஹித்துவளர்த்துப்போரும் பூர்த்தியையுடையவளே! இவனெனக்கு இன்று பெறுதற்கு அரியவனன்றே, இப்படியிருக்கிறவனை நான் கருகநியமிக்கமாட்டேன்காணென்னை.

"செய்யவாய்" என்றபோதே முகம் அர்த்த ஸித்த மாயிருக்க, "முகத்து" என்று சொன்னதுக்கு விசேஷமின்ன தென்று காட்டுகிறார் (இரண்டுக்குமித்யாதி). (உ) "கூற்றுத்தாய் சொல்லக் கொடிய வனம்போன" என்றதையும் (ங) "ஸ்துர்வசந நிர்தேசாத் - பிதுர்வசநநிர்தேசாத்" என்றதையுமுட்கொண்டு காகுத்தபதலப்ய மான குணத்தை-நம்பி பதத்துக்கு விவக்ஷிதமாக வருளுகிறார் (மாதாபிதாக்களித்யாதி). "என்" என்றதுக்கு - அப்படியே எனக்கும் வஸ்யனாக வேணு மென்று கருத்துக் கண்டுகொள்வது.

(கொழுக் கொடுத்தன்றே) என்றது - பெருமை யுண்டாக்கியன்றே வென்றபடி. "வெண்ணெய் விழுங்கி" என்றதால் பலித்தது "கள்ளன்" என்றது. "வெறுங்கலத்தை வெற்பிடை யிட்டு" என்றதால் பலித்தது (நீம்பு) என்றது.

(உ)

(க) கா-தி-கூ-க. (உ) கூ-கூ-ச. (ங) ரா-பா-க-உ-ச.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, கூ-தி; உ-பா, வருக வருக. சடுதி

மிகவும் வெறுப்பாய் "பொறுக்கமாட்டுகிறிலேன்" என்று அதில் குணபூர்த்தியுடையா ளொருத்தியைக் குறித்து, தன் வெறுப்பைச் சொல்லி, தன் பிள்ளையைப் பிடித்து "இங்கே போராய்" என்று உள்ளே போகிறாளா யிருக்கிறது.

(அஞ்சனவண்ணனை) என்று-ஸமூதாய சோபையைக் கண்டபோ தே ப்ரேமாந்தை(ஹை)யாமிறே. *வண்ணமருள் கொள்ளப் பண்ணு மிறே.

இத்தால் "வருக வருக" என்று பலகாலு மழைக்கையாலே, ஆஸ்ரித பாரதந்த்ர்யம் தோன்றுகிறது. "ஆஸ்ரித பாரதந்த்ர்யம் தோற்றித்துத் தான் எங்ஙனே" என்ன; நீ வாமனம்பியன் ரே வெண்கிறார். ஆஸ்ரிதனை இந்த்ரனுக்காகவாமன வேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்து, அநாஸ்ரிதனை மஹாபலி பக்கலி லும் சென்றிலேயோ வென்கிறார். "காகுத்த நம்பி" என்கையாலே, மாத்ருவசநவ்யாஜத்தாலும், ஆஸ்ரிதரானதேவர்களுக்காகவும், ருஷி களுக்காகவும், ப்ரதிகூலனான ராவண வுடைய மைபமான வென் றிச் செருக்களத்திலே சென்றவனல்லையோ?. சென்றதும், இவ்வும் கணையும் துணையாகவிறே, "அசலகம்" என்கிறது-ப்ரபத்யுபாயபர ரை.ப்ரபத்யுபாயபரர் பேசுமவை - மங்களாசாலநபரரான விவர் க்கு ப்ரதிகூலமாயிறே தோற்றுவது.

பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர், இந்தப்பரிபவம் பொறுக்கமாட் டாமல், "எந்தக்குறுந்தாளுகினன். எந்த மாணிக்கக்குழாயெடுத் கான், இவனையே இதெல்லாம் சொல்லிற்று. கறட்பன கடைவன

இப்படி இவள் சொன்னதுக்குத்தான் உத்தரம் சொல்லி, மீள வும்தன்பிள்ளையானவவனைக்குறித்து,பரபரிபவம்பொறுக்கமாட்டா மையாலேவந்த தன் க்லேஶத்தைச் சொல்லியழைக்கிறாள்;(அஞ்சன வண்ணை) கண்டவர்கள் கண் குளிரும்படி அளந்தம்போன்ற திரு நிறத்தையுடையவனே!. (அசலகத்தார் பரிபவம்பேசத் தரிக்கில் லேன்) அசலகத்தாரானவர்கள் "கள்ளன், திம்பன்" என்றுப்போ லே உன்னைப் பரிபவங்கள் சொல்லக்கேட்டுப் பொறுக்கமாட்டுகி றிலேன். (பாவியேனுக்கிங்கேபோதராயே) இச்சொலவுகள் கேட் கும்படியான பாபத்தைப் பண்ணினவெனக்கு இத்தலேஶம் திரு ம்படி இங்கேவாராய்.

(உ)

http://acharya.org

மூ.—திருவுடைப்பிள்ளைதான் தியவாறு
தேக்கமொன்றுமிலன் தேசுடையன்
உருகுவைத்த குடத்தொடு வெண்ணெயுறிச்சி
யுடைத்திட்டுப் போந்துநின்றான்
அருகிருந்தார்தம்மை யநியாயம் செய்வதுதான்
வழக்கோவசோதாய்!
வருகவென்றுன் மகன்றன்னைக்கூவாய்
வாழவொட்டான் மதுசூதனனே. (கூ)

வெல்லாம் ஸ்வக்ருஹத்திலே யுண்டாயிருக்க, விளவதறியாமல் ஸ்வக்ருஹத்துக்கும்பரக்ருஹத்துக்கும் வாசியறியாமல் புகுந்தான்; வெண்ணெயைத் தொட்டான். பாலைத் தொட்டானென்றுப்போலேகதறுகிறதெல்லாம் என்தான்?''என்றுபிள்ளைப்பிணக்குப்பிணங்குவராம். .... (உ)

அவ;—மூன்றும்பாட்டு. (திருவுடையித்யாதி) ''பாவியேனுக் கிங்கே போதராயே'' என்று கொண்டு போய் உள்ளேவிட்டாளாக நினைத்திருந்தாளிவள். அவன் ஊரில் போய்ச் செய்கிற விஷமங்களை அறியாளே இவள். வேறே சிலர் வந்து முறைப்படத்துடங்கினர்கள்.

ஸ்வா—ஐஸ்வர்யத்தால் ஸ்ரீமத் புத்ரனுயிருக்கிறவனென்று

அவ.—மூன்றும்பாட்டு. முன்புத்தையவர்களையொழிய வேறே சிலர் வந்து, தங்கள் க்ருஹத்திலே அவன் செய்த திம்புக்களைச் சொல்லி, ''இப்படி அருகிருந்தாரை அநியாயஞ்செய்யலாமோ?, உன்பிள்ளையை உன்பக்கலிலே யழைத்துக்கொள்ளாய்'' என்றப்படி காரத்தைச் சொல்லுகிறது. .... *

அரு;—மூன்றும்பாட்டு.(திருவுடையித்யாதி)முதல்பாட்டில் பலதாழிகளிலே வெண்ணெய் களை யெல்லாம் நிஸ்சேஷமாக விழுங்கி, அந்தப்பாத்ரங்களையு முடைத்தா னென்று சொல்லி யிருக்கையாலே, இப்பாட்டில் ''உருகவைத்தகுடத் தொடு வெண்ணெ யுறிச்சி யுடைத்திட்டு'' என்று சொல்லுகையாலே, முன் சொன்ன வர்களுக்கு வெண்ணெயும் கலங்களு முண்டாகக் கூடாமையாலே அருளுகிறர் (முன்புத்தை யித்யாதி).

(ஸ்ரீமான்) என்றதால் பிராட்டிக்கு வல்லப னென்று தோன்று மளவில் ப்ரக்ருதோபயோகமில் லாமையாலே, பழி சொல்லும் ப்ரகரணத்துக்குச்

http://acharya.org

தல். ஸ்ரீமானுனவனென்னுகல், (தான் தியவாறு தேக்க மொன்று மிலன்) இவன் நீமை செய்கிற ப்ரகாரங்களைப் பார்த்தால் ஸாவ தியா யிருக்கிறதில்லை. இவனைப் போலே நிம்பாயிருப்பார் சில ரைக் காண்கிலேன் ஓருபமாக மிட்டுச் சொல்லலாவது. (தேக்கம்) கடை. (தேகுடையன்) செய்கதுக்கு நியமித்தால் பயப்படுகையன் றித்தே, செய்யுமவற்றை நினைக்கையாலே க்ருத்ரிம ப்ரகாரத்தைத் தனக்கு தேஜஸ்ஸாகவும், அதுதானே உடைமையாகவும் நினைத்து, நிம்புகள் செய்யா நின்றான்.

வ்யா.—(திருவுடைப்பிள்ளை) ஸ்ரீமானுனபிள்ளை; ஐஸ்வர்ய த்தால் குறைவற்றவனென்கை. இத்தால் - ஸ்வக்ருஹத்தில் ஜீவ மேற்று வயிறுவாழாமல் செய்கிறானன்றே; செல்வச்செருக்காலே செய்கிற நிம்புகளிலே இவையென்கை. (தான்தியவாறு தேக்க மொன்று மிலன்) தான் நிம்புசெய்யும்ப்ரகாரங்களில் தன் பிறப் பையும் ஐஸ்வர்யத்தையும் பார்த்து, "நாம் இத்தைச் செய்யும்படி யென்?" என்று தேங்குதல் அப்படியுமுடையவனல்லன்; தடைய றச் செய்யாகிற்கு மென்கை. (தேகுடையன்) தேக்கமில்லாதவன வேயோ?, இதுதான்நிம்பதனக்குத்தேஜஸ்ஸாகவுடையனிராகிற் கும். இத்தால் - பிறர்சொல்லும பழிச்சொலவுக்கு அஞ்சாவெ ன்கை.

சேவர்த்தம் காட்டுகிறார் (ஐஸ்வர்யேத்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). தேக் த்துக்கு ப்ரஸக்தியை "பிள்ளை" என்றபதத்தையும், "திருவுடை—" என்றபத த்தையும் கடாக்ஷித் தருளுகிறார் (தானித்யாதி). (பிறப்பையும்) என்றது க்குடஞ்சலக்ஷம் குடியான விவ்வூருக்குத் தலைவனை நந்தனுடைய மயிற்றில் பிறப்பையு மென்றபடி. (தேக்குதல்) அஞ்சுதல். இத்தால் பலிதத்தை யருளுகிறார் (தலையித்யாதி). குற்றம் சொல்லவந்தவர்கள் திருமேனியின் புகழைச் சொல்லி வர்ணிக்கக் கூடுமோ வென்னவர்த்த மானுகிறார் (தேக்கமி ல்லாத வித்யாதி). (தேஜஸ்ஸாக) என்றது - அதிஸுபமாக வென்றபடி. பழிசொல்லும் ப்ரகரணத்தில் இத்தை அதிஸுபமாகவுடையவன்" என்றல், இதுபழி சொன்னதாய்த்தோ வென்ன வருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி). லோகத்தாரைப் போலே பழிக்கஞ்சவேண்டியிருக்க, அது செய்யா னென் கையும் பழி யென்று திருவுள்ளம்.

"அருகிருந்தார் தம்மை" என்று பலர் முறை ப்படுகையாலே, பஹுப்ர காரமான நிம்புகள் செய்தது விதந்து மென்று திருவுள்ளம் பற்றி யருளுகி

http://acharya.org

அந்தத்தீம்புகளேதென்றல், அதிலே ஒரு தீம்பைச்சொல்லி முறைப்படுகிறாள், (உருகவைத்த குடத்தொடு வெண்ணெயுறிஞ்சி) உருக்குவதாகவைத்த பாத்திரத்தோடே வெண்ணெயையுறிஞ்சி, பாத்திரத்தையு முடைத்து, எங்களுக்குப்பிடி தருவதும் செய்யாமல் போந்து, இப்போது உன்னருகேவந்து நில்லாநின்றாள். (அருகிருந்தார் தம்மையநியாயம் செய்வதுதான்வழக்கோ வசோதாய்)உன்னையலிலே குடியிருந்த வெங்களே உன் பிள்ளையைக் கொண்டு வேண்டிற்றுச்செய்கிறவிதுதான் ந்யாயமோ அசோதாய்!.

(வருகவென்றுன் மகன் றன்னைக்கூவாய்) இவர்கள் முறைப்படப் புகுந்தவாறே ஓடந்துடங்கினாள். [இன்னும் பிறங்கொளி வெண்ணெயும் சோதிக்கின்றாள்]"ஒட்டியொட்டாத வெண்ணெயையும், உறிச்சியுடைப்பதாகப் போகிறாள்" என்று,தம்தாமகங்களைச் சோதிப்பதபாக, இவளுக்கு முறைப்பட்டவர்களெல்லாம் அவன் பின்னே,"வாழவொட்டான் மதுசூதனனே"என்று தாங்கள்சொல்

இப்படி நீங்கள் சொல்லுகைக்கு இவன்றான் செய்தவையென்னென்ன; செய்தவற்றில் ஒன்றைச்சொல்லுகிறார்கள் (உருகவித்யாதி) உருக்குவதாகவைத்த பாத்திரத்தோடே வெண்ணெயையுறிஞ்சி, பாத்திரத்தையு முடைத்து, தான் அல்லாதாரைப் போலே இவ்வருகே போந்து நில்லாநின்றாள். (அருகித்யாதி) உன்னையலிலே குடியிருந்த வெங்களே உன் பிள்ளையைக்கொண்டு வேண்டிற்றுச் செய்கிறவிதுதான் ந்யாயமோ அசோதாய்.

(வருக வென்றுன் மகன்றன்னைக்கூவாய்) உன்னுடைய பிள்ளையானவனை, இங்கே நின்று இன்னமும் தீம்புகளைச் செய்யாமல் உன்னருகே வாவென்றழைத்துக்கொள்ளாய். (வாழவொட்டான் மதுசூதனனே) நீஇது செய்யாயாகில் எங்களை அவன்குடிசெய்து

ரூர் (செய்ததி லொன்றை)என்று. இப்படி க்ருஷ்ணன் செய்த தீம்புகளைச் சொல்லி முறைப்பட்டபின்பும் அவள் கிருத்தையாயிருக்கையாலே, அவள்மேலே தானே குற்ற முண்டென்று தோற்றிச்சொல்லுகிறார்களாக விவகூடித்து, இவள்நேரே குறைசெய்யாதிருக்க, இவள்மேலே சொல்லும்படி யெங்ஙனே யென்ன; அத்தைப் பரிஹரியாநின்று கொண்டு அர்த்தமருளுகிறார்(உன்னையலிலேயித்யாதி). அயல்-அசல்;(குடிசெய்து)-குடித்தனம் செய்து.அதாவது-இறையிறுத்தி இருத்துகை.

http://tamilvu.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி உ-ப, கூ-திரு-பா, திருவுடைப்பிள்ளை சேவை

வைக்கொண்டு கைகொரித்தோடத் துடங்கினர்கள். "வாழவொட்
டான்" என்றது-குடிமைசெய்து குடிவாழ்ந்து ஓரிடத்திலே கிடக்க
வொட்டானென்றபடி. (மதுசூதனன்) முன்பெல்லாம் விரோதி
நிரஸநம் செய்து போந்தவன்தானே இப்போது விரோதம்செய்யா
நின்றான்.

இத்தால், களவு-தேஜஸ்ஸாயிற்று. கள்ளரை "கள்ளர்" என்
னப்பொறுதலோகத்திலே தான் களவிலே ஒருப்பட்டு, "கள்ளன்"
என்னும்பேரைப் பூண்கையாலே களவுதான் ந்யாயமுமாய் அவ
னுக்குத்தேஜஸ்ஸுமாகக் கடவது. "வெண்ணெயை அங்கீகரித்து,
வெண்ணெயிருந்த பாத்ரத்தையுமுடைத்தான்" என்கையாலே,
"ஆச்யந்திகஸம்ஹாரமான மோக்ஷப்ரதன்இவன்"என்று தோற்று
கிறது. "தேக்கமொன்றுமிலன்" என்கையாலே-ஒருவர்க்கும்நியாம
யனன்றென்கிறது. .... (கூ)

அவ;—நாலாம்பாட்டு. "வருக வென்றுன் மகன்றன்னைக்
கூவாய்" என்கையாலே "இங்கே போதராய்" என்கிறாள்.

குடிவாழ்ந்திருக்கவொட்டான்காணென்கை. "மதுசூதனன்" என்
றது - முன்பு விரோதிநிரஸநஞ் செய்து போந்தவன், இப்போது,
தான் விரோதியாய் நின்று நலியாநின்றானென்கிறவெப்பாலே.

அவ.—நாலாம்பாட்டு. "வருகவென்றுன் மகன்றன்னைக்
கூவாய்" என்றவாறே, இவள் அவனை ஸ்துதிபூர்வகமாக அழை
க்க, அவனும் ப்ரீதனாயோடிவந்து அகத்திலேபுக்க, இவள் எதி
ரேசென்று எடுத்துக்கொண்டபடியைச் சொல்லுகிறது.

(குடிவாழ்ந்திருக்க) தங்கள் வீடுகளிலே ஸுகமாகவிருக்க. இத்தால்
இவன்னெயெல்லாம் போலே நாங்கள் இறையிறுத்து ஜீவிக்க விராதுண்டோ
வென்றபடி. ... ... (கூ)

அரு;— நாலாம்பாட்டு. (கொண்டலித்யாதி) "தெண்டிரைசூழ்தி
ருப்பேர் இடந்த திருநாரணனே" என்றழைக்கையாலே, பூர்வார்த்தமெல்லாம்
யஶோதாவஸ்தாபந்நராயும், "ஆய்ச்சிதானும் கண்டு எதிரே சென்றெதி
ர்க்கொள்ள" என்று அந்யையாகச் சொல்லுகையாலே உத்தரார்த்தமெல்
லாம் தாமான தன்மையாலு மருளிச்செய்கிறரென்று திருவுள்ளம்பற்றி, மேல்
பாட்டோடே ஸங்கதியைக் காட்டாநின்றுகொண்டு இப்பாட்டிலர்த்தத்தை
ச் சுருங்கவருளுகிறார் (வருகவென்றித்யாதி),

http://acharya.org

மூ.—கொண்டல்வண்ணு விங்கேபோதராயே
கோயில்பிள்ளாயிங்கே போதராயே
தெண்டிரைசூழ் திருப்பேர்க்கிடந்த
திருகாணு விங்கே போதராயே
உண்டுவந்தேனம்மமென்று சொல்லி
யோடியகம்புகவாய்ச்சிதானும்
கண்டெதிரே சென்றெடுத்துக்கொள்ளக்
கண்ணபிரான் கற்றகல்வி தானே. (சு)

ஸ்வா;—(கொண்டலித்யாதி) நீர் கொண்டெழுந்த காளமேகம் போலே யிருக்கிற திருமேனியை யுடையவனே! இங்கே அம்மமுண்ணப்போதராயே. (கோயில் பிள்ளாயிங்கே போதராயே) நியத்ருகவாபாவபர்யந்தமான ஸர்வநியந்தாவானவனே! இங்கே போதராயே. "கோயில் பிள்ளாய்" என்பதிலும், ஸாகூந்தக் கோயில் பிள்ளா யென்கையிறே உசிதம். 'கொண்டல்வண்ணன் -வெண்ணெயுண்டவாயன்" "கோயில்பிள்ளை" என்றபோதே அதுதானும் இதிலே உண்டிறே. (க)[அரவணையீர் - செங்கோல் நடாவுதிர்] செங்கோலுடையவனென்றபோதே ஸர்வாதிகத்வம் விபாதிகரிக்கலாவது கோயிலிலேயிறே. (தெண்டிரைசூழ்திருப்

வ்யா;—(கொண்டலித்யாதி) நீர்கொண்டெழுந்தகாளமேகம் போலே யிருக்கிற வடிவை யுடையவனே! அங்குநின்று மிங்கே போதராயே. "போதராய்" என்றது-வாராயென்றபடி. (கோயில் பிள்ளாயிங்கே போதராயே) (உ) "கொண்டல் வண்ணன்-கோவலனாய் வெண்ணெயுண்டவாயன்" என்னும்படி கோயிலிலேவஸிக்கிற பிள்ளையானவனே! இங்கேபோதராயே. (தெண்டிரையித்யாதி) தெளிந்ததிரைகளை யுடைத்தான புனலாலே சூழப்பட்ட

"கொண்டல் வண்ணு" என்ற வநந்தரமே கோயில், ஸ்ம்ருதமான வழியென்னென்ன வருளிரூர் (கொண்டல் வண்ணனித்யாதி. இருவரும் கொண்டல் வண்ணனென்கையால் வந்த ஸாத்ருச்யத்தாலே ஸ்ம்ருதமாயிற்றென்று திருவுள்ளம். "தெண்டிரை" என்றதுக்கு - தெளிந்த திரையையுடைய ஜலமென்று விவரித்து, மேலே "உண்டுவந்தேனம்மம்" என்றதுக்கு குணமாக, "அம்மமுண்ணு" என்றதியாஹரித்து அர்த்தமருளிரூர் (தெளிந்தவித்யாதி).

(க) திருவி-கூ. (உ) அமல-க.

http://acharya.org

பேர்க் கிடந்த திருவாரணவிங்கே போதராயே) தெள்ளிதான
திரையையுடைத்தானகாவேரியாலேசூழப்பட்ட திருப்பேரில் கண்
வளர்ந்தருளுகிற ஸ்ரீமன்நாராயணனென்னும்பரமபதவாசி
னனவனே!.

(உண்டுவந்தேனம்மமென்று சொல்லியோடியகம்புக) "உண்
ணவாராய்" என்றழைத்துவர, இவன், இவளகத்தைநோக்கிஉண்ணு
திருக்கச்செய்தேயும் உண்டு வந்தேனென்றுவர, ஆய்ச்சிதானும்
திருப்பேரிலே கண்வளர்ந்த ஸ்ரீமாலை நாராயணனே! இங்கே
அம்மமுண்ணப்போதராயே.

(உண்டிக்யாதி) இப்படி ல்லுதிபூர்வகமாக அவளழைத்த
வாறே, கிட்டவந்து "அம்மமுண்டு வந்தேன்காண்" என்றுசொல்லி
ஓடிவந்து அகத்திலேபுக, தாயாரான இவளும் இவன்வந்த
வரத்தையும் முகத்தில் ப்ரஸந்நதையையும்கண்டு ப்ரீதையாய்
எதிரேசென்று எடுத்துக்கொள்ள, "கண்ணபிரான் கற்றகல்வி
ஞானிருந்தபடியே" என்று ப்ரீதராகிறார்.

அன்றிக்கே, "ஆய்ச்சிதானும் கண்டெதிரே சென்றெடுத்துக்
கொள்ள" என்றது - பிறர்சொல்லுமாபோலே தன் செயலைத் தா
னேசொன்னபடியாய், அம்மமுண்ணவர வேணுமென்றழைத்தால்
அருகேவந்து நின்று "வேணும் வேண்டா" என்னவமைந்திருக்க
(அகத்திலே புக்) எனறது - புக்கப்போதென்றபடி. "எதிரே சென்று"
என்றதால்-காண்கை அர்த்தலித்தமாயிருக்கச்செய்தேயும், "கண்டு" என்று
லுசேஷிக்கையாலே, இத்தை எடுத்துக்கொள்ளுகைக்கு ஹேதுவாகித் தாத்
பர்யமருளுகிறார் (இவன் வந்த வரத்தையுமித்யாதி). (இருந்தபடியே) என்
றது - பாட்டில் அத்யாஹாரம் வேணுமென்று திருவுள்ளம்.

(பிறர்சொல்லுமாபோலே) என்றவிடத்தில், (க) "வாஜிகுக்ஷ்யாதி-வால்
மீகிர்பவார்ருஷி:" என்றும், (உ) "சடகோபன்சொல்" என்றுப்போலே சொன்
னவென்று திருவுள்ளம். "உண்டுவந்தேனம்மம்" என்று சொல்லுகையும்,
ஓடியகம்புகுகையும், எதிரே சென்றெடுத்துக்கொள்ளும்படியான விலக்ஷணப்ரம
வ்யாபாரங்களும், தாயானவள் தன்னிலே ஸ்லாகித்து ப்ரீதையாகைக்கு ஹே
துக்களாக தர்ஶிப்பிக்கவேண்டித் தாத்பர்யத்தையருளுகிறார் (அம்மமுண்ண

(க) நா-பா-ஸு-கை.
(உ) தி-வரய்.

http://acharya.org

(கண்டெதிரே சென்றெடுத்துக்கொள்ளக் கண்ணபிரான் கற்ற கல்விதானே) இவன் "உண்டுவந்தேன்" என்று வருகிறபோது, உண்ண வழைத்துச் சொல்லுகிறவிவள், இவன் முகத்தில் ப்ரஸந்நதையைக் கண்டவாறே, இவனுண்ணுமையை மறந்து, தானும் ப்ரஸந்நையாயெடுத்துக் கொள்ளும்படியிறே, "இவன்றன் கற்றகல்வி" என்று ப்ரஸந்நராய்க் கொண்டாடுகிறார். (சு)

"உண்டுவந்தேனம்மம்" என்றபடியும், ஓடிவந்து உள்ளேபுகுந்தபடியுமான அந்த உக்திவருத்திகளைக் கண்டு விக்தையாய், தாயாரான தானும்முன்தான்செய்தநிம்புகளை மறந்து, எதிரேலந்து எடுத்துக் கொள்ளும்படியாகப் பண்ணினபடியும், இவை யெல்லாவற்றையும் அநுஸந்தித்து, "கண்ணபிரான் கற்றகல்விதானே" என்று- "ஒருவன் கற்றகல்வியிருந்தபடியென்? இப்பருவத்திலே இத்தனை விரகெல்லாம் இவனறிவதே" என்று தன்னிலே ஸ்லாகித்து ப்ரீதையாகிறளென்று யோஜிக்கவுமாம். இப்படியானபோது, பூர்வோத்தரார்த்தங்கள் சேர்ந்துகிடக்கும். .... (சு)

அவ,—அஞ்சாம்பாட்டு. இப்படி க்ருஹத்திலேவந்து புகுந்து இவளை யுகப்பித்து நின்று, அவன் முன்போலே அசலகங்களிலே

வரவேணுமித்யாதி). (உண்டு வந்தேனம்மமென்றபடியும்) என்றது - தாயானவிவளுக்குத் தானுண்டதுப்பீதிஜநகமென்றும், உண்ணாதது க்லேசஜநகமென்றும், இவனறிந்து சொன்னபடியுமென்றபடி. (உள்ளே புகுந்தபடியும்) என்றது - அழைத்தவுடனே கடையழகோடே வந்தபடியுமென்றபடி. எடுத்த பாசுரத்துக்கு ஸப்தார்த்தபூர்வகம் தாத்பர்யார்த்த மருளுகிறார் (ஒருவனித்யாதி). பூர்வயோஜநாபேக்ஷயா இந்த யோஜனைக்கு வாசியருளுகிறார் (இப்படியானவித்யாதி). முன் யோஜனையிலே யசோதா பாவனையாக பூர்வார்த்தமும், தாமானதன்மையாலே உத்தரார்த்தமுமாக வேண்டுகையாலே வைரூப்யமென்றும், இந்த யோஜனையில் எல்லாம் யசோதா பர்வனையாலே சொல்லலாமென்று திருவுள்ளம். ... ... (சு)

அரு;— அஞ்சாம்பாட்டு. (பாலேக்கறந்தித்யாதி) கீழே அழைத்தத்தாலேவந்து அகம்புகுந்தவனே, புகுந்து இவன்மேலே நிம்புகளைச்சொல்லி முறைப்படக்கூடுமோவென்ன, அத்தைப்பரிஹரியாநின்றுகொண்டு இப்பாட்டில் தாத்பர்யத்தை யருளுகிறார் (இப்படிக்ருஹத்திலே யித்யாதி). (இவளை உகப்பித்து) என்றது - நிம்புகளை மறக்கும்படி உகப்பித்தென்றபடி. (அசலகங்களி

http://acharya.org

மூ.—பாலிக்கறந்தடுப் பேறவைத்துப்
பல்வனையாளென் மகளிருப்ப
மேலிபகத்தே நெருப்புவேண்டிச்சென்
றிறைப்பொழுதங்கே பேசிநின்றேன்
சாளக்கிராமமுடையகம்பி சாய்த்துப்
பருகிட்டுப் போந்துநின்றான்
ஆலைக்கரும்பின் மொழியனைய
வசோதைதங்காயுன் மகனைக்கூவாய். (நி)

ஸ்வா;—அஞ்சாம்பாட்டு.(பாலியித்யாதி)கம்ஸத்ருஞ்ஜயனைப் போலே வஸுவர்த்தியாய், * வாங்கக் குடம் நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும்பசுக்களினுலுண்டான பாலிக்கறந்து. "கறந்து" என்கிற அருமை-"ஸமுத்ரத்தைத்துலைய விறைத்து" என்பாரைப்போலே. (அடுப்பேற வைத்து) அடுப்பிலுயர்த்தியாலும், பாலில் கனத்தாலும் "ஏறவைத்து" என்கிறது. (பல்வனையாளென் மகளிருப்ப)

வ்யா.—(பாலிக்கறந்து) * வாங்கக்குடம் நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும்பசுக்களினுலுண்டான பாலியெல்லாம்கறந்து.(அடுப்பேற வைத்து) அந்தப்பாலியெல்லாம் காய்ச்சுகைக்காக மிடாக்களோடும் தடாத்களோடும் அடுப்பிலே ஏற்றிவைத்து. (பல்வனையாளென்மகளிருப்ப) பலவிடங்களிலும் முடையளான வெண்மகள் போய்த்தீம்புகளைச்செய்ய, அதிலே ஒருத்தி வந்து தன்னகத்தில் அவன் செய்த தீம்புகளைச் சொல்லி முறைப்பட்டு "உன் மகனை யிங்கே யழைத்துக்கொள்ளாய்" என்றபடியைச் சொல்லுகிறது. .... *

லே) என்ற பதவாக்கியம்மேல் முறைப்பட்ட பாட்டுக்களைப்பற்றவென்று கொள்வது. (செய்த தீம்புகளை) என்றதுக்கு - பலமிடாக்களிலும், தடாக்களிலுமுண்டான பாலை எல்லாத்தையும் பருகுகை பலவாகையாலே,பலதீம்புகளென்று தாத்பர்யம்.

"பாலை, அடுப்பேற வைத்து" என்றதாலே,கறக்கை அத்தலைத்தமாயிருக்க, "கறந்து" என்று அருமைதோன்ற விசேஷிக்கையாலே பாலின்மிகுதி தோன்றுகையால், அத்தைப்ரமாண மூகேவருளுகிறர் (வாங்கவித்யாதி). "அடுப்புமேலேவைத்து" என்னுதே, "ஏற" என்று ப்ரயாஸம்தோற்றச்சொல்லுகையாலே அதுக்கு ஹேதுவையருளுகிறர் (அத்தப்பாலியித்யாதி). (தடாக்கள்) என்றது - மிடாக்களிலும் பெரிதான பாத்ர விசேஷங்களென்றபடி.

http://acharya.org

வளையும்பாலும் கண்டுகாணும் இவன் புகுந்தான். இவன் புகுந்ததறிய-தே, மேலையகத்தே இப்பால் காய்ச்சுவதாக நெருப்பு வேண்டிச்சென்று, கூடிணைகாலம் இவன்திம்புகளைச்சொல்லித் தாழ்க்க நின்றேன்.

இதுவே ஆலம்பநமாக, (சாளக்கிராமமுடைய நம்பி சாய்த்துப் பருகிட்டுப்போந்து நின்றான்) ஸ்ரீஸாளக்கிராமத்திலே நித்யவாஸம் செய்கிறபூர்ணன், அபூர்ணரைப்போலே அத்தனையும் சாய்த்து அமுதுசெய்து, தானல்லாதாரைப்போலே விடப்போந்து நில்லாநின்றான். (ஆலக்கரும்பின் மொழியனையவசோதைதங்காயுன் மகனைக்கூவாய்) ஆலக்கரும்புபோலே இனிதாயிருக்கிற மொழியையும் பூர்த்தியையுமுடையவளே! உன்மகனைவீரைந்தழையாய். இவள் பிள்ளையைப் பொடிந்தழைக்குப்போதும், இவள்மொழி - தோஷம் சொல்லிமுறைப்பட வந்தவர்களையும் துவக்கவற்றாய் இனிதாயிருக்கும் போலேகாணும். இத்தால் ஜ்ஞாநப்ரகாஸக்ருஹத்திலே வைராக்யஸாமாக்ரியையாய்ச்சென்றேனென்கிறது. (நி)

இதற்குக் காவலாக இராநிற்க, (மேலையகத்தே நெருப்புவேண்டிச்சென்று) உன்னகத்துக்கு மேலையானவகத்திலே இது காய்ச்சுகைக்கு நெருப்பெடுத்துக் கொள்வதாகப்போய். (இறைப்பொழுதங்கே பேசிநின்றேன்) கூடிணைகாலமங்கே அவர்களோடே வார்த்தை சொல்லி நின்றேன்.

இதுவே அவகாசமாக; (சாளக்கிராமமித்யாதி) ஸ்ரீஸாளக்ராமத்திலே நித்யவாஸம்செய்கிற பூர்ணன், அபூர்ணரைப்போலே அத்தனை பாத்ரங்களையும் மறித்துப்பருகி, தான், அல்லாதாரைப் போலே இடையப்போந்து நில்லாநின்றான். (ஆலக்கரும்பித்யாதி) ஆடுகைக்குப்பக்வமான கருப்புப்போலே இனிதாயிருக்கிற மொழியையும் பூர்த்தியையுமுடையவளே! (உன்மகனைக்கூவாய்) உன்

"சாளக்கிராமமுடையநம்பி" என்றதற்கு "ஸாளக்ராமம்" என்கிற இவ்வதேசத்தை வாஸமாக வுடையவனென்று சப்தார்த்தமருளிச்செய்தார் (ஸ்ரீஸாளக்ராமேத்யாதி). "ஆலைக்கரும்பனையஇன்மொழி" என்றதற்கு "ஆலை" என்று விசேஷித்ததற்குத் தாத்பர்யத்தையும் காட்டாநின்று கொண்டு அர்த்தமருளிச்செய்தார் (ஆலைக்கித்யாதி). இவளை "ஆலைக்கரும்பின் மொழியாள்" என்றதற்காலே "ம்ருதுமதுரபாஷிணி" என்றுதொடங்கியுரைகளாலே, இவளைழைக்கும்போ

http://dli.ernet.in

பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, கூ-தி, சூ-பா, போதர்.

மூ.—போதர்கண்டாயிங்கே போதர்கண்டாய்
போதரேனென்னுதே போதர்கண்டாய்
ஏதேனுஞ்சொல்லியசலகத்தா ரேதேனும்
பேசுகான் கேட்கமாட்டேன்
கோதுகுலமுடைக் குட்டனேயோ
குன்றெடுத்தாய் குடமாடுகூத்தா
வேதப்பொருளே யென்வேங்கடவா
வித்தகனே யிங்கேபோதராயே. (சு)

அவ;—ஆரும்பாட்டு. இதே "உன்மகனைக்கூவாய்" என்ற படியாலே அழைக்கிறாள்.

ஸ்வா;—(போதரித்யாதி) அங்குநின்றும் இங்கே போதல் காண் கர்த்தவ்யம். "போராய்" "போதாய்" என்ன; "மாட்டே ன்;" "மாட்டேன்" என்னுதே போதல்கண்டாய். லகரம் ரகரமாகிற து. "கண்டாய்" என்கிறது-சொல்நிரப்பமாதல். அவர்கள் பரிபவம் கண்டாய், என்று பொருள்பெற்று முடிதலாம். (ஏதேனும் சொ ல்ளேயானவினை, அங்குநின்று நீமைசெய்யாதே உன்பக்கலிலே வரும்படி விரைந்தழையாய். .... (கூ)

அவ.—ஆரும்பாட்டு. "அசோதைகங்காய் உன்மகனைக் கூவாய்" என்றவாறே, தன் மகனை இவளழைத்தபடியைச் சொல் லுகிறது.

வ்யா.—(போதர்கண்டாயிங்கே) அங்கேநின்று நீம்புசெய் யாதே, இங்கே போருகிடாய். "போதர்" என்றது-போதருவென்ற படி. (போதர்கண்டாய்) இவன் கடுகவருகைக்காக மீளவும் ஒருகால் சொல்லுகிறாள். இப்படி இவளழைக்கச்செய்தே அவன் வரமாட்டேனென்ன; (போதரேனென்னுதே போதர்கண் டாய், மெள்ளவழைப்பளென்றிருவுள்ளம்பற்றி, "கூவாய்" என்றதுக்கு த்வனி யாக வழைக்கையிலே தாத்பர்யமென்று அருளுகிறார் (விரைந்தழையாய்) என்று. ... ... (கூ)

அரு;—ஆரும்பாட்டு. (போதரித்யாதி) "போதர்" என்று உகாரமில் லாமல் கடைக்குறைத்தலாயிருக்கையாலே அந்த உகாரத்தைக்கூட்டிக்காட்டி இரார் (போதரென்றதித்யாதி). "கண்டாய்" என்றதின்பர்யதம் (கிடா ய்)என்றது. இதுவார்த்தைப்பாடு. இத்தால் வருகையிலாவஸ்யகதைதோன்று

http://acharya.org

ல்லியசலகத்தாரேதேனும் பேசநான் கேட்கமாட்டேன்) அந்யோக்யம் தங்களிலே சொன்னவளவன்றிக்கே என்பக்கலிலேயும் வந்து, "கள்ளன்" "கள்ளன்" என்று, இக்குடிக்கடாதவையெல்லாம் சொல்லக்கேட்கமாட்டுகிறிலேன்.

(கோதுகுலமுடைக் குட்டனேயோ) பழுதற்ற குலத்துக்குப் பிள்ளையானவனே!. "ஓ" என்கிறாள் - விஷாதாதிசயத்தாலே. (குன்றெடுத்தாய்) கோக்களையும் இக்கோபகுலத்தையும் கோவர்த்தனகிரியை யெடுத்து ரக்ஷித்தவனே!. (குடமாடுகூத்தா) இடையர் ஐச்வர்யம் மிக்கால் தலைச்சாவி வெட்டிக்குடக்கூத்தாடுவர்கள்.

டாய்)வாரேனென்னுதே "வாகிடாய்" என்கிறாள். என்செய்யத்தான் நீ இப்படி நிர்ப்பந்தித் தழைக்கிறதென்ன; (ஏதேனும் சொல்லி அசலகத்தார் ஏதேனும் பேச நான் கேட்கமாட்டேன்) அசலகத்தாரானவர்கள் உன்விஷயமாக வாசாமகோசரமான தோஷங்களைத் தங்களிலேசொல்லி, அவ்வளவுமன்றிக்கே. என் பக்கலிலே வந்து என் செவியால் கேட்கவும், வாக்கால் சொல்லவுமொண்ணாதவற்றைச் சொல்லில் நான் கேட்டிருக்கமாட்டேன்.

(கோதுகுலமுடைக்குட்டனே! ஓ) "எல்லாரும் கொண்டாடும் சிரையுடைய பிள்ளாய்? இப்படியிருந்துள்ள நீ எல்லாரும் பழிக்கும்படியாவதே?" என்று விஷண்ணையாய், ஓ! என்கிறாள். (குன்றெடுத்தாய்) கோக்களையும் கோபகுலத்தையும், கோவர்த்தனகிரியை யெடுத்து ரக்ஷித்தவனே!. (குடமாடுகூத்தா) கோஸம்ருத்தியால் வந்த ஐச்வர்யச் செருக்குக்குப் போக்குவீடாகக் குடக்கூத்தாடினவனே!. "குடமாடுகூத்தன்" என்றது-குடமெடுத்தாடுகிறது. (என் செய்யத்தான்)என்றது-எதுக்காகத்தானென்றபடி. "அசலகத்தாரேதேனும்சொல்லி ஏதேனும்பேசநான்கேட்கமாட்டேன்"என்றன்வயித்து "ஏதேனும்சொல்லி" என்றும், "ஏதேனும்பேச" என்றும், சொன்னது புநருக்தமல்லாமைக்காக விஷயவி பாக (ஒ×) ம் செய்தருளி அர்த்தமருளுகிறார் (அசலகத்தாரானவித்யாதி). பழிசொல்லாமைக்காக நிர்பந்தித்தழைக்கிறதென்று கருத்து.

"குடம்"என்றவுகந்தரம்"எடுத்து" என்றத்யாஹரித்து,"ஆடி"என்றது க்ரு-செய்கை அர்த்தமாய்,சப்தார்த்தமருளுகிறார் (குடமாடுகூத்தனித்யாதி).

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, கூ-தி, சு-பா, போதர்.

னிறே; ப்ராஹ்மணர்க்குஸ்வர்யம்மிக்காலயஜ்ஞாதிகள்செய்யுமா போலே. (வேதப்பொருளே) வேதவேத்யனே! (க) "வேதைச்சஸர்வைரஹமேவ வேத்யஃ- வேதைஸ்சஸர்வைரஹமேவ வேத்யஃ" என்றுவிறே. (என்வேங்கடவா வித்தகனே) * வானேர்க்கும் மண்ணோர்க்கும் வைப்பான திருமலையிலேநித்யவாஸம்பண்ணி, "என்னுடையவன்" என்னும்படி நிற்கிறவனே!. அந்நிலைதன்னிலே ஜகத்காரணபூத னென்னுதல். ஜகந்நிர்வாஹ ஸாமர்த்யத்தையுடையவனென்னு தல். ... ... (சு)

அவ;—ஏழாம்பாட்டு. திருவாய்ப்பாடியி லுள்ளாரெல்லாரும் ஸ்ரவணவ்ரதமதுஷ்டித்துப் பாருகை ஜாத்யுசிதமா டினகூத்தையுடையவனென்றபடி. இவ்விரண்டாலும்-இக்குலத் துக்குரகூகளுய், இக்குலத்தில்பிறப்பால் வந்தவைஸ்வர்யமே உன க்கு ஐஸ்வர்யமென்று நினைத்திருக்குமவனன்றே நீ; இதுக்கீடாக வர்த்திக்க வேணுங்காணென்கை. (வேதப்பொருளே) (க) "வேதைச் ஸ்ரீர்ஹமேவவேத்யஃ-தேதவைஸ்சஸர்வைரஹமேவவேத்யஃ" என்கிறபடி யே ஸகலவேதப்ரதிபாத்யனானவனே! (என்வேங்கடவா) இப்படி ஸாஸ்த்ரத்திலேகேட்டுப்போகையன்றிக்கே, கண்ணாலேகாணலாம் படி * வானேர்க்கும் மண்ணோர்க்கும் வைப்பான திருமலையிலே இரண்டு விபூதியிலுள்ளாரையும்ஒருதலையிலே அநுபவிப்பித்துக் கொண்டு "என்னுடையவன்" என்னும்படி நிற்கிறவனே! (ஸித்தக னே) இப்படி நிற்கையாலே விஸ்மயநீயனானவனே!. (இங்கேபோ கராயே) உன்னுடைய குணஹாநிசொல்லுவார் வார்த்திக்கிற விட த்தில் நின்றும் உன்குணமே பேசாநிற்கும் நானிருக்கிறவிடத்தில் வாராய். ... . (சு).

அவ;—ஏழாம்பாட்டு. "ஸித்தகனே யிங்கே போதராயே" என்று இவளழைத்தவிடத்தில் வராமல் வேறேரகத்திலேபோய் ப்புக்கு, அவர்கள் வ்ருத்தார்த்தமாகச் சமைத்துவைத்த பதார்த்த "வேதப்பொருள்" என்றவநந்தரம் "வேங்கடவா" என்கையாலே தாத்பர்ய மருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). (க)

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (சொல்லெலித்யாதி). அவர்கள் என்றது - அந் தக்ருஹத்திலவர்களென்றபடி. துகையால் இத்தப்பாட்டில் ஒருத்தி முதைப் பட்டதாகச் சொல்லுமதற்கு விரோதமில்லை. "செம்" என்றதற்கு சிவப்பு

(க) தே-தவி-கவி.

http://acharya.org

மு.— செங்கெலரிசி சிறுபருப்புச்செய்த
வக்காரம் நறுநெய்பாலால்
பன்னிரண்டு திருவோனை மட்டேன்
பண்டுமிப்பிள்ளை பரிசறிவன்
இன்னமுகப்பனெனென்று சொல்லி
யெல்லாம் விழுங்கிட்டுப் போக்துநின்றான்
உன்மகன்றன்னை யசோதைகங்காய்
கூவிக்கொள்ளா யிவையும்சிலவே. (எ)

யிருக்கையாலே அந்தவ்ரதத்துக்கு வேண்டுமுபகரணங்களை இவன் முன்பே செய்த ப்ரகாரத்தையும் சொல்லி, இப்போது செய்கிற தீம்புகளையும் சொல்லி உன் பிள்ளையை நியமியாயென்கிறாள்.

வ்வர; —(செங்கெலித்யாதி) அந்நோன்புக்கு உரநிலத்திலே பழுதற விளைந்து சிவந்து சுத்தமான கெல்லரிசியும், அப்படிக்கொத்த நிலத்திலே விளைந்த சிறுபயறுகொரித்துண்டாக்கின பருப்பும். நல்லகரும்பு கொருக்கிச் சாறு திரட்டி வட்டாகச் செய்தவக்காரமும், அல்பபஹுக்ஷீரமன்றிக்கே, நல்ல பசுவின்

ங்களையடைய ஜீவிக்கையாலே, ஒருத்திவந்து அத்தைச் சொல்லி முறைப்பட்டு உன்மகனை இங்கே அழைத்துக்கொள்ளா யென்ற படியைச்சொல்லுகிறது.

வ்யா.—(செங்கெலித்யாதி) உரநிலத்திலே பழுதற விளைந்து சிவந்து சுத்தமான செங்கெலரிசியும், அப்படிப்பட்ட நிலத்தில் விளைந்த சிறுபயறு கொரித்துண்டாக்கின பருப்பும், பாகதோஷம் வாராதபடிகாய்ச்சித்திரட்டிநன்றாகச்செய்தகருப்புக்கட்டியும், நற்

அர்த்தமாகில், கெல்லில் சிவப்பால் ப்ரயோஜநமில்லாமையாலே, ''செம்'' என்று-அழகென்று விவக்ஷிதத்தை விசேஷித்துக் காட்டுகிறார் (உரநிலத்திலேயித்யாதி). (உரநிலம்) மிடுக்கான நிலம். பூஸாரத்தால் கெல்லுரஸவத்தாயிருக்கு மென்று திருவுள்ளம். ''செம்'' என்றதை இங்கு மதுஷங்கித்து ''சிறு'' என்றவநந்தரம் ''பயறு'' என்று அத்யாஹரித்து அருளுகிறார் (அப்படிப்பட்ட வித்யாதி). செய்யாதவக்காரம் இல்லாதே யிருக்கவும் ''செய்த'' என்றதற்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (பாகதோஷமித்யாதி). ''செய்த'' என்றதை நறு நெய்பால்களிலும் அதுஷங்கித்து, இவ்விரண்டுக்கும் அநுகூலமாகச்செய்கையை விசேஷித்தருளிச்செய்கிறார் (நற்பசுவினித்யாதி).

http://acharya.org

பாலாய், நாலொன்றும்படி செவ்விகுன்றுமல் கடைந்து உருக்கின நெய்யும், இதுக்குறைதுவானபாலும், மற்றும் வேண்டும்அபூபாதி களாலும், (பன்னிரண்டு திருவோணமட்டேன்) பன்னிரண்டு திருவோணம் பழுதறச்சமைத்தேன். (பண்டுமிப்பிள்ளை பரிசறி வன்) நான் "இவை திருவோணவ்ரதத்துக்கு" என்று ஆரம்பித்துச் சமைத்தபோதே இவன் நிம்பிலே ஆரம்பித்து, நேவார்ச்சநம் செய்யவொட்டான். நோன்பு சமைந்து கொடுக்கக்கொள்ளான். பரிசாவது - அதுருபாஉ பிமநங்களைக்கொடுக்கை. இவன் செய்யும் ப்ரகாரம் பண்டேயறிவன்.

(இன்னமுகப்பன் நானென்று சொல்லி) இத்திருவோணத்தில் இப்போது பாரித்தவை யெல்லாம் விழுங்கி அங்யபரரைப்போலே பசுவின் பாலாய், நால் ஒன்றும்படி காய்ச்சித்தேய்த்துச் செவ்வி குன்றுமல் கடைந்துருக்கின நெய்யும், நற்பசுக்களில்கறந்தபாலு மாகிற விவற்றினாலே. (பன்னிரண்டு திருவோணமட்டேன்) பன் னிரண்டு திருவோணம் வ்ரதாங்கமாகப்பாயஸாபூபங்கள் சமைத்தே ன். (பண்டு மிப்பிள்ளை பரிசறிவன்) மூன்றும் இப்பிள்ளைப்ரகார மறிவன். அதாவது - திருவோண வ்ரதத்துக் கென்று ஆரம் பித்து இவை சமைத்தபோதே, இவனும் நிம்பிலே ஆரம்பித்து, நேவார்ச்சநம் செய்வதுக்குமுன்னே இவற்றைவாரி ஜீவித்துவிடு மென்கை.

இப்போது மப்படியே; (எல்லாம் விழுங்கிட்டு) இத்திருவோ ணத்துக்கென்று சமைத்தவையெல்லாம் ஒன்றும் சேஷியாதபடி வாரிவிழுங்கி. (இன்னமுகப்பன் நானென்றுசொல்லி) அதிலும்திருப் திபிறலாமல் "இன்னமும்வேண்டியிருப்பன்நான்" என்றுசொல்லி. புத்ரார்த்த மாகையாலே ஸ்லாக்யங்களாயிருக்கவேணுமென்று இப்படி யது ஷங்கித்து விசேஷித்தாரென்று கொள்வது. (பாயஸாபூபங்கள்) என்றது-அத் க்யாஹ்ருத பதம்.

"பண்டு" என்றதத்தால் "இப்போதுமப்படி" என்றதத்யாஹரித்து, "எல் லாம் விழுங்கிட்டு இன்னமுகப்பன்நான் என்று சொல்லிப்போந்தின்றான்" என்றந்வயம். திருவன்னம்பற்றி அந்த க்ரமத்திலே ப்ரதிகர்மணம் செய்தரு ளியர்த்தமருளிரூர் (இப்போதுமென்றுதொடங்கிஆறுவாக்யத்தாலே). (எ)

http://acharya.org

மூ.— கேசவனே யிங்கேபோதராயே
கில்லேனென்னு திங்கேபோதராயே
நேசமிலாதா ரகத்திருந்து நீ
விளையாடாதே போதராயே
தூசனஞ்சொல்லும் தொழுத்தைமாரும்
கொண்டருங்கின்ற விடத்தினின்று
தாய்சொல்லுக்கொள்வது தன்மங்கண்டாய்
தாமோதரா விங்கேபோதராயே. (அ)

அங்குநின்றும் விடப்போந்துநில்லாநின்றான். (உன்மகன்றன்னை யசோதை நங்காய் கூவிக்கொள்ளாய்) பிள்ளைபெற்றார்க்குப் பிள்ளைகளைத் தீம்புசெய்யாமல் பேணி வளர்க்கவேண்டாவோ? உன்மகன்றே? கூவியழைத்துக்கொள்ளாய் (இவையும் சிலவே) இவன் தீம்புகளைச் சொல்லி, "கூவியழைத்துக்கொள்ளாய்" என்றவாறே, இவன்சிறி "என்னைப்பொய்யேசொல்லுகிறார்கள்" என்னுமே; "அக்கை அஸத்யமாக ப்ரதிபத்திபண்ணி "உங்கள்வார்த்தையை விச்வவிக்கவோ? இவன் வார்த்தையை விச்வவிக்கவோ" என்னுமே இவள்.(இவையும்சிலவே) அவன்தீம்பு செய்கையு மன்றி, முறைப்படவந்த வெங்களுக்கு நீசொன்ன இவையும் சிலவே யென்கிறார்கள்.

அவ.— எட்டாம்பாட்டு. "கூவிக்கொள்ளாய்" என்கையாலே மீண்டுமழைக்கிறாள். (எ)

ஸ்வா;—(கேசவனித்யாதி) ப்ரஸ்துத கேசனுகையாலே போகரும்போதைக் குழலழகு காண்கைக்காக வாகல்; ப்ரவிக்தாமம் (போந்துநின்றான்) அந்யபரைப்போலே அங்குநின்றும் விட்டுப் போந்து நில்லாநின்றான்.(உன்மகன்றன்னை யசோதைநங்காய் கூவிக்கொள்ளாய்) யசோதைப்பிராட்டி! அங்குநின்றுதிமைசெய்யாமல் உன்னுடைய பிள்ளையை உன்பக்கலிலே அழைத்துக்கொள்ளாய். (இவையும் சிலவே) பிள்ளைபெற்றார்க்கு, பிள்ளை தீம்புசெய்யாமல் பேணிவளர்க்க வேண்டாவோ, இவையும் சிலபிள்ளை வளர்க்கையோ?. ... . (ஏ)

அவ;—எட்டாம்பாட்டு. "உன்மகன்றன்னை யசோதைநங்காய் கூவிக்கொள்ளாய்" என்றவாறே, தன்மகனை அவளழைத்தப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறது.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, கூ-தி, அ-பா, கேசவனே. சளக மாதல். "சொல்லுவார் சொல்லும்வார்த்தைகளைக் கேட்டு நீ பல காலு மழைத்தால், நான் விளையாடல்விட்டு வருவேனே" என்ன; (கில்லேனென்ன திங்கே போதராயே) மாட்டேனென்னுதே இங்கே போதராயே. நான் இங்கேயிருந்து விளையாடி வருகிறேனென்ன; (நேசமிலாதாரகத் திருந்து நீவிளையாடாதே போதராயே) உன்பக்கல் பக்தியாதல். தங்க ளுஜ்ஜீவநத்திலே ஸ்நேஹமாத லில்லாதாரிடத்தில் நீ அந்தர்யாமியா யிருந்து லீலாரஸம் கொண் டாடாதே போதர்கண்டாய். "உன்னுடைய ஸங்கல்ப ஸஹஸ்ரை கதேசத்தாலே லீலாரஸம் கொண்டாடலாயிருக்க, நீ அவர்களுள் ளே யிருந்து விளையாடுகிறதென்?" என்னும் பொருளைக் காட்டு கிறது.

இவ்வளவேயோ? (தூசணம் சொல்லும் தொழுத்தைமாரும் தொண்டரும்) இடைச்சிகளுக்குத் தொழுத்தைகளாய்ப் போரு கிற வர்களும், இடையர்க்கடியராய்த் தொண்டுபட்டவர்களும்

வ்யா.—(கேசவனே யிங்கேபோதராயே) ப்ரஸ்த கேசனை வனே! அசைந்துவருகிற குழல்களும் நீயுமாய் நடந்துவரும்போ தையழகை நானநுபவிக்கும்படி அங்குநின்று மிங்கேவாராய். இப் படி இவளைழைத்தவிடத்தில், "நானிப்போது வரமாட்டேன்" என்ன; (கில்லேனென்ன திங்கேபோதராயே) மாட்டேனென்னு தே இங்கே வாராயென்கிறாள். நானிங்கே சற்றுப்போதிருந்து விளையாடி வருகிறேனென்ன; (நேசமித்யாதி) விளையாடும்போ தைக்கு உனக்கு வேறிடமில்லையோ? உன்பக்கல் ஸ்நேஹமில்லா காரகத்திலே யிருந்து நீ விளையாடாதே இங்கேவாராய்.

(தூசனம்சொல்லும் தொழுத்தைமாரும் தொண்டரும்நின்ற விடத்தில் நின்றும்) இவ்வளவேயோ? இடைச்சிகளுக்கு அடிச்சி களாய்ப் போருகிறவர்களும், இடையர்க்கு அடியராய்ப்போருகிற வர்களும் உனக்குச் சொல்லுகிற தூஷணங்களுக்கு ஓரவதியில்லை

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (கேசவனேயித்யாதி) "நேசமில்லாதார்" இத்யாதிக்குப் பலதார்த்தமருளுகிறார் (விளையாடும் போதைத்தித்யாதி). சுப்தார்த்தம் (உன்பக்கலித்யாதி).

(இவ்வளவேயோ?) என்றதுக்கு க்ருஷ்ணனிகளானவர்கள் பழி சொல்லுகி றமாத்ரமேயோ? என்று கருத்து. இதேபலதார்த்தத்தை விஸ்தரேண வருளி

http://acharya.org

சொல்லுகிற தூஷணங்களுக்கு ஓளவில்லைகாண். இவர்கள் நின்ற விடத்தில் நில்லாதே போதராய். (தாய் சொல்லுக் கொள்வது தன்மங்கண்டாய்) பிறந்தபோதே தாய்சொல்லுக் கொண்டவனல்லீயோ? அந்தத்தாயைப்போலே விபரீதரும் துஷ்டமிருகங்களும் வர்த்திக்கிற காடேறப்போகையே தர்மமென்கிறேனே? ஆர்க்கும் மாத்ருவசகபரிபாலகமேதான் தர்மம். (தாமோதராவிங்கே போதராயே) இவள் தன்னுலே கட்டப்பட்டவனென்னுதல். பரமபதமத்தியேயிருக்கிறவனென்னுதல். இவள் தாவிப்போது "தாமோதரா" என்கிறது, "இவனை யென்றியவிட்டோம்" என்றுப்போலே நினைக்கிறுளென்னுதல்; அன்றிக்கே "பழையவராயும் கையிறும் கிடந்ததாகில் இனி இவனை விடக்கடவோ மல்லோம்" என்று நினைக்கிறுளாதல். "பழைய தழும்பின்மேலே இவனைப்பற்றிக்கும்படி யென்" என்று வ்யாகுலப்படுகிறுளாதல். (அ)

காண், அவர்கள் நின்றவிடத்தில் நில்லாதேபோராய். இப்படி சொன்னவிடத்திலும் அவன் வாராமையாலே, (தாய்சொல்லுக் கொள்வது தன்மங்கண்டாய்) என்றிரக்கிறுள். பெற்றதாய் வசநங் கொள்ளுகை பிள்ளைகளுக்கு தர்மங்காண்; நீ தான், பிறந்தபோதே மாத்ருவசந பரிபாலநம் பண்ணினவனன்றே. (தாமோதரா) கயிற்றையிட்டு வயிற்றிலே கட்டலாம்படி எனக்குத்தான் முன்பு பல்லுயிருந்தவனுமன்றே. (இங்கேபோதராயே) ஆனபின்பு, என் சொல்லே மாறுதே இங்கேவாராய். .... (அ)

அவ;—ஒன்பதாம்பாட்டு. "தாமோதரா விங்கேபோதராய்" என்றழைத்த விடத்திலும் வாராதே வேறேயொரு க்ருஹத்திலே போய்ப்புக்கு, அவர்கள் சமைத்துவைத்த அபூபாதிகளையடைய வாரிஜீவிக்கை முதலான தீம்புகளைச்செய்ய, அவ்வகத்துக்குக் கடச்செய்து ஸப்தார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹேண வருளுகிறார் (அவர்களித்யாதி). "இங்கேபோதராயே" என்றதை அநுஷங்கித்துக் கொள்வதென்று திருவுள்ளம். அவதாரிகாமுகேந பிரகிக்ரஹணம் பண்ணி ஸப்தார்த்த மருளுகிறார் (பெற்றதாயித்யாதி). தாமோதர பதத்தைத் திருவுள்ளம் பற்றி "தாய்சொல்" இத்யாதிக்கு ஹார்த்தபாவத்தை யருளுகிறார் (நீதான்னித்யாதி).

அரு:—ஒன்பதாம்பாட்டு. (கன்னலித்யாதி) (முதலான) என்றது- "வெண்ணெயும் சோறுங்கின்றான்" என்றதைக் கடாக்ஷித்து. "என்ன

http://acharya.org

மூ.— கன்னலிட்டுவத்தோடு சிடை
காரெள்ளிலுண்டை கலத்திலிட்டு
என்னகமென்னுநான் வைத்துப்போந்தேனிவன்
புக்கவற்றைப்பெறுத்திப்போந்தான்
பின்னுமகம்புக்குறியைநோக்கிப்
பிறங்கொளிவெண்ணெயுஞ் சோதிக்கின்றான்.
உன்மகன்றன்னை யசோதைகாங்காய்
கூவிக்கொள்ளா யிவையுஞ்சிலவே. (கூ)

ஸ்வா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (கன்னலித்யாதி) (கன்னல்) கருப்புவட்டு. கருப்பு வட்டோடே சமைத்தவை வட்டிலுங்காட்டில்ரஸிக்குமிறே. இலட்டுவம்-அப்பம். சிடை, காரெள்ளிலுண்டை, இவையெல்லாம்கூடுவகை(கலத்திலிட்டு)அவற்றுக்குத்தகுதியானசுத்தபாத்ரத்திலே யிட்டு. (என்னகமென்னுநான்வைத்துப் போந்தேன்) "இவ்வகத்தில் ஒருவரும் வருவாரில்லை" என்று சேமித்துவைத்துப்போந்தேன். (இவன் புக்கவற்றைப் பெறுத்திப் போன வளானவன் வந்து முறைப்பட்டு "உன்பிள்ளையை யிங்கேயழைத்துக்கொள்ளாய்" என்றபடியைச் சொல்லுகிறது.

வ்யா;-(கன்னலித்யாதி)(கன்னல்)கருப்புக்கட்டி. இது,மேற்சொல்லுகிறவை யெல்லாவற்றோடும்அன்வயித்துக்கொண்டுகிடக்கிறது. கருப்புவட்டோடே சமைத்தவை, வட்டிலுங்காட்டில் ரஸிக்குமிறே. (இலட்டுவத்தோடு சிடை காரெள்ளிலுண்டை) இலட்டுவமாவது. ஓர்பூர்விசேஷம். அத்தோடே சிடையையும், காரெள்ளிட்டுவாரின எள்ளுருண்டையையும். (கலத்திலிட்டு) அவற்றுக்குத்தகுதியான பாத்ரங்களிலேயிட்டு. (என்னகமென்னுநான் வைத்துப்போந்தேன்) "என்னகமன்றோ, இங்குப் புதுவாரில்லையே" என்றுவைத்து நான் புறப்பட்டுப்போந்தேன். (இவன்புக்கவற்றைப்பெறுத்திப்போந்தான்) "நான் போந்தபின்பு அவகாசமாக இவன் சென்றபுக்கு, அவற்றை கம்" என்றதத்தைக் கடாக்ஷித்து (அவ்வகத்துக்குக் கடவளான) என்றது. எல்லாத்தோடுமொவ்வைக்கு நியாமக மருளுகிறார் (கருப்பு வட்டோடேயித்யாதி). (கருப்புவட்டு) என்றது - வெல்லக் கட்டி யென்றபடி. 1375.

http://acharya.org

தான்) நான் போந்ததேபற்றுசாக இவன் புக்கு அவற்றையெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு போந்தானென்னுதல். "பெறுத்தி" என்றதா கில் அவற்றையெல்லாம் தானமுதுசெய்து, அதுவே எனக்குப் பேறும்படி பண்ணிப் போந்தானென்னுதல். சேதாசலமாதியாலே அவைதனக்குப் பேறும்படி பண்ணிப் போந்தானென்னுதல். அன்றிக்கே, அவற்றையெல்லாம் வாழ்வித்துப் போந்தானென்று சேஷபமாதல். அவற்றை அழகிதாக வெள்ளையுஜ்ஜிவிப்பித்துப் போந்தானென்னுதல்.

(பின்னுமகம்புக் குறியை நோக்கிப் பிறங்கொளி வெண்ணெ யும் சோதிக்கின்றான்) அவ்வகந்தன்னிலே உள்ளுள்ளே புக்குப் பின்னையும் மிக்க செவ்வியையுடைத்தான வெண்ணெயு முண்டோ வென்று உறிகளைப்பார்த்து ஆராயாகின்றான். (உன்மகன்றன்னை யசோதை நங்காய் கூவிக்கொள்ளாய்) குணபூர்த்தியையுடைய வசோதாய், அவனுக்கும் உன்னைப்போலே குணபூர்த்தியுண்டாம் படி உன்னருகே அழைத்துக்கொள்ளாய்.

(இவையும் சிலவே) "என்னுடைய குணபூர்த்தியும் அவனு டைய குணதோஷங்களையும் சொல்லிக் கதறுகையோ உங்களுக்

கான் பெறும்படி பண்ணிப்போந்தான்" என்று வ்யதிரேகமாகச் சொல்லுகிறாள்; அதாவது - அவற்றில் எனக்கொன்றும் லபியாத படி தானே ஜீவித்துப்போந்தானென்கை.

(பின்னுமகம்புக்குறியைநோக்கி) அதுபோராமல்மீண்டும் என் னகத்திலேபுக்கு உறியைப்பார்த்து. (பிறங்கொளி வெண்ணெ யும் சோதிக்கின்றான்) மிகவும் செவ்வியையுடைத்தான வெண்ணெயு முண்டோவென்று ஆராயாகின்றான். (உன்மகனித்யாதி) யசோ தைப்பிராட்டி! உன்னுடைய பிள்ளையானவனை அங்குநின்றும் ஈம்புசெய்யாதே உன்னருகே யழைத்துக்கொள்ளாய்.

(இவையும் சிலவே) இப்படி இவனைத்தம்பிலே தைவளரவிட் டிருக்கிற விவையும் ஒருபிள்ளை வளர்க்கையோ? அன்றிக்கே, "உன் மகன்றன்னை யசோதைநங்காய் கூவிக்கொள்ளாய்" என்று - குண பூர்த்தியையுடைய வசோதாய்! அவனும் உன்னைப்போலே குண பூர்த்தியை யுடையனும்படி உன்னருகே யழைத்துக்கொள்ளா

(வ்யதிரேகமாக) விபரீதமாக.

"பிறங்கு" என்றது - ப்ரகாசிக்கையாய், "ஒளி" என்றதனாலும் அதி வேயாகையாலே (மிகவும்) என்றது.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, கூ-தி, கூ-பா, கன்னல். சளதி

குள்ளது. சிறுப்பிள்ளைகள் படல்திறந்த குரம்பைகளிலே புக்கு
கண்டவற்றைப் பெறுக்கி வாயிலே இடக்கடவதன்றே? உங்கள்
பிள்ளைகள்தானே உங்களுக்குவசவர்த்திகளாய்த்திரிகிறன'' என்று
இவள்இவர்களை வைதுத்துவிமுகையாக, அவன்செய்தவற்றுக்குமே
லே ''இவையும் சிலவே'' என்று அவர்களும் இன்னுப்போதே (கூ)
போகிறார்களாய்த் தோற்றுகிறது.

அவ;—பத்தாம்பாட்டு. ''இவையும் சிலவே'' என்று கீழே
நிசம் தோன்றுகையாலே, சொல்லவாட்டோமென்று சிலர் சொல்
லுகிறார்கள்.

என்றவாறே, ''என்னுடைய குணபூர்த்தியும் அவனுடைய தோஷ
முங்களும் சொல்லிக்கதறுகையோ உங்களுக்குள்ளது; சிறுப்பிள்ளை
கள் படலைத் திறந்த குரம்பைகளிலேபுக்கு கண்டவற்றைப் பெ ல
றுக்கி வாயிலேயிடக்கடவதன்றே; உங்கள் பிள்ளைகள்தானே
உங்களுக்கு வசவர்த்திகளாய்த் திரிகிறன'' என்று இவள்இவர்களை
வைதுத்து விமுகையாக, அவன் செய்தவற்றுக்குமேலே, ''இவையும்
சிலவே'' என்று - இவர் இன்னுப்பாலே சொல்லுகிறதாகவுமாம். அ

அவ;—பத்தாம்பாட்டு. ''உன்மகன்றன்னை யசோதைதங்
காய் கூவிக்கொள்ளாய்'' என்று ஒருத்திசொல்லி வாய்மாறுவது
க்குமுன்னே வேறே யொருத்திவந்து, தன்னுடைய க்ருஹத்தில்
இவன் செய்த நிம்புகளை முறைப்பட்டபடியைச் சொல்லுகிறது.

(குரம்பைகளிலே) குடிசைகளிலே யென்றபடி. (இன்னுப்பு) நிஷ்ட்
டரம். ... ... (கூ)

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (சொல்லிவித்தாதி) கீழ்பாட்டுக்களைப் போலே
ஒருத்தி முறைப்பட்டால் அத்தைக்கேட்டுத்தாயானவள் அழைத்ததாக இங்
கேஒருபாட்டில்லாதே இப்பாட்டும் முறைப்பட்ட படியைச் சொல்லுகிறதா
கையாலே, இத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி அவதாரிகை யருளுகிறார் (உன்மகன்
றன்னை யித்யாதி). இத்தால் க்ருஷ்ணன் கடகத்தீம்புகளைச் செய்கையால்,
அவர்கள் கடகவந்து சொல்லுகையால், இவளுக்கவகாசமில்லாதே
போய்த் தெரிந்து திருவுள்ளம்.

''கங்காய்! பிள்ளைதீம்புகளைச்சொல்லி வரவிப் பதி'' என்றன்வயித்து;

http://acharya.org

மூ.—சொல்லிலரசிப்படுதிருங்காய்
சூழலுடையனுன் பிள்ளைதானே
இல்லம்புகுந்தென் மகளைக்கூவித்
கையில்வளையைக் கழற்றிக்கொண்டு
கொல்லையினின்றுங் கொணர்ந்துவிற்ற
வங்கொருத்திக் கல்வளைகொடுத்து
நல்லனகாவற்பழங்கள்கொண்டு
கானல்லேனென்று சிரிக்கின்றனே. (க0)

ஸ்வா;—(சொல்லிலரசிப்படுதி ருங்காய்). உன்பிள்ளையுடைய சூழலைச்சொல் லுவோமாகில் உனக்குக் கோபம்தோன்றி விழுகையாவுது. சொல் லாதிருப்போமாகில் உன்நிறைவுக்குக் கொற்றையாம். (சூழலுடைய னுன்பிள்ளைதானே) சூழல்-நாநாவான க்ருத்ரிமவகைகள். அவற்றில் இவனுக்கில்லாததில்லை. "அவனுக்குமுண்டோ சூழல்; அவன்பக் கல்நீங்கள் கண்டதென்?" என்ன; (இல்லம்புகுந்தென் மகளைக்கூவி) என்னகத்திலே புகுந்து என்மகள் பேரைச்சொல்லி அழைத்து.

வ்யா.—(சொல்லிலரசிப்படுதி ருங்காய்) முன்னமே ஒருத்தி சொன்னதுக்குமேலே புண்ணின்மேல் புண்ணுக இவளுமொரு க்திவந்து தன்மகன் குறைகளைச் சொல்லப்புக்கவாறே, "இதுவி மொரு சிலுகோ!" என்று தாயான யசோதைப்பிராட்டி குறைதை யாக; "ருங்காய்! உன்பிள்ளை செய்கையற்றைச்சொல்லில் நீ கோபி யா நின்றாய். (சூழலுடையன் உன்பிள்ளைதானே) உன்பிள்ளை தானே - உன்பிள்ளையானவனன்றோ, துஸ்ஸஹமாய்-உனக்குவந்து சொல்லியல்லது நிற்கவொண்ணாதபடியான, சூழல்களை யுடையரு யிராநின்றான். சூழலாவது-சூழ்ச்சி. அதாவது-நாநாவான க்ருத்ரிம வகைகள். அவற்றில் இவனுக்கில்லாததுஇல்லைகாண்" என்கை. "இப் படிச் சொல்லுகைக்கு அவன்இப்போது துஸ்ஸஹமாகச்செய்தது தான் எது, அத்தைச் சொல்" என்ன; சொல்லுகிறான்மேல்; (இல் லம் புகுந்தென் மகளைக்கூவி) என்னகத்திலே புகுந்து என்மகளைப் பேரைச் சொல்லியழைத்து. (கையில் வளையைக் கழற்றிக்கொ ரசிப்படுகைக்கு ஹேதுவைக்காட்டிக்கொண்டார்த்தமருளுகிறார் (முன்னமே யித்யாதி). (குபிதையாக) என்றதுக்கு, (அவற்றில் இவனுக்கில்லாத தில் லைகாண்) என்றத்தோடன்வயம். "சூழல்களையுடையன்" என்றத்தால் பலி தார்த்தத்தை யருளுகிறார் (அவற்றிலித்யாதி). காவல் பழம் விற்குமவளிட

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, கூ-தி, கo-பா, சொல்லில். சளை

(கையில் வளையைக் கழற்றிக்கொண்டு) அவள்கையி லடையாள வளையைக் கழற்றிக்கொண்டுபோய்.

(கொல்லியித்யாதி) கொல்லியில் நின்றும் கொண்டுவந்து அங்கே காவலபழம் விற்றுத் திரிவாளொருத்திக்கு அவ்வளைகொ டுத்து. (நல்லன காவல்பழங்கள்கொண்டு) செவ்வி குன்றுகபழங்க ளைத் தெரிக்துகொண்டு "போரும் போராது" என்று சொல்லுகிற வளவிலே, நான்கண்டு "இவ்வளை உனக்குவந்தபடியென்" என்று அவ ளைக்கேட்க, அவள், "இவன் தந்தான்" என்ன: "நீயோ இவளுக்கு வளைகழற்றிக் கொடுவந்து கொடுத்தாய்" என்ன; (ஈனலலே வென்று சிரிக்கின்றனே) "காவல்லேன், என்கையில் வளைகண்டா

ண்டு) அவள்கையில் அடையாளவளையைக் கழற்றிக்கொண்டு போய்.

(கொல்லியித்யாதி) கொல்லியில் நின்றும் கொடுவந்து, அங் கே காவற்பழம் விற்கிறவளொருத்திக்கு அவ்வளைகொடுத்து. (நல்லன காவற்பழங்கள்கொண்டு) தனக்கேறாவழகிதான காவற்பழ ங்களைத்தெரித்துகொண்டு, "போரும்போராது" என்றுசொல்லுகி றவளவிலே, நான்கண்டு, "இவ்வளை உனக்குவந்தபடியென்?" என்று அவளைக்கேட்க, அவள் "இவன் தந்தான்" என்ன; "நீயோ இவளுக்கு வளைகழற்றிக்கொண்டுவந்து கொடுத்தாய்" என்ன; (ஈனல்லேனென் றுசிரிக்கின்றனே) "காவல்லேன் காண், என்கையில் வளைகண்டா

த்தில் கண்டு கேட்கும்படி யிருக்க வேண்டுகை யாலே, (அடையாளவளை) என்று விசேஷித்தருளின தென்று கொள்வது.

"கொல்லியில் நின்றும் கொணர்ந்து தம்முயிற்ற வொருத்திக்கு" என்றவ ளித்தர்த்த மருளுகிறார் (கொல்லியி லித்யாதி). "நல்லன" என்று விசேஷி க்கையாலே "நல்லது, பொல்லாதது" என்று பகுத்தவிருந்து விசாரிதக்கொ ள்ளுகை அர்த்தமாகையாலே, (தெரிந்து என்றருளுகிறார். இத்தால்டரத்ரவ்ய த்தை அபஹரித்து விற்குமிடத்தில் அச்சமில்லாமை ஸூசித மென்று கிருவுள்ளம். (நீயோ இவளுக்கு) என்றவகந்தரம், "இல்லம் புகுந்தென் கையைக் கூவிக்கையில்" என்று இவ்வளவும் கூட்டிக் கொள்வது. (ஈனல் லேன்) என்றது - இவள் கேட்டதுக் கெல்லாம் உத்தரமான படியை உப பாதிக்கிறார் (என்கையி லித்யாதி). அதுவளிலே "கொடுத்தாய்" என்ற துக்கு மூன்றவத்தரம் (என்கையில்கண்டாயோ) என்றது. "இல்லம்புகுந்து"

http://acharya.org

போ? நான் உன்னில்லம்புகுகிறது கண்டாயோ? உன்பெண்ணைப் பேர் சொல்லி அழைக்கிறது கேட்டாயோ? கையில் வளைகழற்று கிறது கண்டாயாகில் உன்வளையை அங்கே பறித்துக் கொள்ளாமல் விட்டதென்'' என்றுப்போலே சில மித்தையைகளைச் சொல்லி மந்தஸ்மிதம் செய்கிறதைக்கண்டு இவனைப் பிடித்தவள் வளையை மறந்து இவனைவிட்டு ''உன்னைத் தம்பற நியமிக்கும்படி அவளுக்குச் சொல்லுகிறேன்'' என்று போந்து அவளுடைய சூழல் களை இவளுக்குச் சொல்லி முறைப்படுகிறார்கள்.

பிள்ளை யெங்களாழ்வார் கண்வளருவதற்கு முன்னே ஜாக்ரத் ஸ்வப்நத்திலே சென்று ''எனக்கு நாவல்பழம் கொண்டிடவேணும்'' என்று ஒரு சிறுப்பிள்ளையாய்ச் சென்றிரந்து, அவர்கண்வள ரப்புகுந்தவாறே பலகாலும் உணர்த்திக் கண்வளர வொட்டாமை யாலே ஒரு காலாக ''பிள்ளாய் நீயார்'' என்ன; ''நான்

யோ, நான் உன் இல்லம் புகுகிறது கண்டாயோ, உன் பெண்ணைப் பேரைச்சொல்லி யழைக்கிறதைக் கேட்டாயோ, வந்து கையில் வளைகழற்றினது கண்டாயோ, கண்டாயாகில் உன்வளையைங்கே பறித்துக்கொள்ளாவிட்டதென்?'' என்றுப்போலே எனக்கு மறு நாக்கெடுக்க விடமில்லாதபடி சில வார்த்தைகளைச் சொல்லிகின்று சிரியாகின்றான்; இதிற் காட்டிலுண்டோ ஆஸ்ரயமான நிம்பெண் கை. ... . (கூ0)

இத்யாதிக்கு க்ரமேண வ்யாக்யானங்கள் (நான் உன்னில்லமித்யாதி) என்று கண்டுகொள்வது.

(கண்டாயோ) என்கிறவனுக்கு ஹ்ருதயம், ''நாவல் பழக்காரி வார்த்தை யையும் உன்மகள் வார்த்தையையும் கொண்டு என் மேலே நிந்தை போடவந் தாயோ, உன்மகள் தானே பழங்களுக்காகக்கொடுத்துப் பழங்கொண்டு, இருவ ரும் க்ருதமங்கே தராய் என்மேலே சொன்னால், நீ அத்தை மெய்க் கொள்ளப்போமோ, நீ கண்டால் மெய்'' என்று வழக்குப் பேசுகிறனென்று கண்டு கொள்வது. இத்தால் இவளுக்கு நாக் கெடுக்கக் கூடாதே போய்த் தென்று திருவுள்ளம். ''ஆனால் வந்து முறைப்படுகிறது என் கொண்டு'' என்கிற சங்கையிலே ''சிரிக்கின்றான்'' என்றது பரிஹார மென்று திருவுள்ளம். அதாவது அவன் சிரிக்கையாலே அவன் செய்தகெல்லாம் ஸித்தமென்கை. ... ... (கூ0)

http://acharya.org

மூ,—வண்டுகளித்திரைக்கும் பொழில்சூழ்
வருபுனற்காவிரித் தென்னரங்கன்
பண்டவன்செய்த கிரீடையெல்லாம்
பட்டர்பிரான் விட்டுசித்தன்பாடல்
கொண்டிவைபாடிக் குனிக்கவல்லார்
கோவிந்தன்றன்னடியார்களாகி
எண்டிசைக்கும் விளக்காகிநிற்பர்
நிணையடியென் தலைமேலனவே. (கக)
பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் மகன், ஜீயர்கோ'' என்ன; அவரும் அவ்வளவிலே உணர்ந்து ஜீயர் ஸ்ரீபாதத்திலே சென்று, ''ஜீயரே! உம்முடைய மகன் என்னைக் குடியிருக்கவும் உறங்கவு மொட்டுகிறனில்லை,'' என்ற சேதிகளை அவரும் கேட்டருளி, திருப்பள்ளியறையிலே சென்று புக்கு, ''நாயன்தே! இப்படி செய்கை கர்த்தவ்யமன்று'' என்று போதயித்தாரென்று ப்ரஸித்தமிறே. ... . (கo)

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றூர்தமக்கு ப்ராப்ய ராவரென்கிறார்.

ஸ்வா;—(வண்டித்யாதி) வண்டுகளானவைகளித்து இரைக்கும்படியான பொழிலென்றுதல். உகளித்து இரைக்கும் பொழிலென்றுதல். இப்படிப்பட்ட பொழில்களாலும், பொழில்களுக்கு காரகாதிகளாக *வருபுனல்காவிரியாலும் சூழப்பட்ட திருவரங்கப் பெருநகரிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறபெரியபெருமாள். ''தென்''

அவ;—நிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்றூர்தமக்கு ப்ராப்ய ராவரென்கிறார்.

வ்யா;—(வண்டித்யாதி) வண்டுகளானவை மதுபானத்தாலே களித்துப்பாடுகிற கோஷத்தை யுடைத்தான பொழில்களாலும், பொழில்களுக்கு காரகமாகப்பெருகி வாராநின்றுள்ள புனலையுடை

அரு;— பதிஞ்ஞாம்பாட்டு (வண்டித்யாதி) ''நிணையடியென் தலை மேலனவே'' என்றதைக்கடாக்ஷித்து அவதாரிகையையருளுகிறார் (நிகமத்தில்) இத்தால் ஆழ்வாரும் உத்தேச்யதா ப்ரதிபத்தி பண்ணும்படி பகவத் விஷயீகாரபாத்ர மாவரென்று பலம் சொல்லிற்றாய்த்து.

''வண்டுகளித்திரைக்கும் பொழில் வருபுனல் காவிரிசூழ்தென்னரங்கன் பண்டு செய்த கிரீடை'' என்றந்வயித்தர்த்தமருளுகிறார் (வண்டுகளானவை

http://acharya.org

என்னுதிக்காதல்; அழகாதல். (பண்டவன் செய்த கிடை யெல்லாம்) தென்னரங்கனெவவன் பண்டு செய்த லீலாசேஷ்டிதங்களெல்லாம். அந்த லீலைதான் வ்யாஜமாய் லோகத்துக்கு பீதி மூலமாகவும், பக்தி மூலமாகவும், ப்ராப்தி மூலமாகவும், ப்ராப்தியதுஷ்டாநங்களோடே சேர்க்கலாயிற்று யிருப்பது.

(பட்டர் பிரான் விட்டு சித்தன் பாடல்) லீலா சேஷ்டிதங்களெல்லாம் ப்ராப்தி பர்யந்தமான மங்களா ஸாஸநத்தோடே சேர்த்து, இசை தவறாமல் பாடவல்லார்-இவர் தாமேயிறே. தத்வஜ்ஞாநலாபேக்ஷையான ப்ராப்ய மோக்ஷமர்க்கு உபகாரகராய், விஷ்ணு ஸ்வாத்ர்யரான பெரிய பெருமாளைத் தம்முடைய திருவுள்ளத்துக்குள்ளே வைத்து மங்களாசாஸநம் செய்பவல்லவர். (கொண்டியை பாடத்தனிக்கவல்லார்) இவர் பாடலானவிவற்றைக் தானகாவிரியாலும் சூழப்பட்டு, திருமதில்களும் திருக்கோபுரங்களும் திருவீதிகளும் * மாடமாளிகைகளுமான இவற்றோட்டைச் சேர்ந்தியால்வர்த அழகையுடைத்தாயிருத்தல்ள * திருவரங்கப் பெருநகரிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற வைபவத்தையுடையவனெவன் முன்பு செய்த லீலாசேஷ்டிதங்களெல்லாவற்றையும்.

(பட்டர்பிரானிக்ய தி) ஸர்வ வ்யாபகனான விஷ்ணுவை மநஸ்ஸிலேயுடையராய் ப்ராஹ்மமோக்ஷமான பெரியாழ்வார்பாடின பாடலான விவற்றைக்கொண்டு. (பாடிக்குனிக்கவல்லார்) ப்ரீதிப்ரேரிதராய்ப்பாடி, உடம்பு இருந்தவிடத்திலிராதே விக்ருதராய் ஆடவல்லவர்களாய். (கோவிந்தனித்யாதி) இந்த சேஷ்டிதங்கயிச்யாதி). "தென்" என்று அழகாய், அத்தை விசேஷிக்கிறார் (திருமதில்கழுமித்யாதி).

"பாடலிவை கொண்டு" என்றந்வயித்தர்த்தமருளுகிறார் (ப்ராஹ்மமோக்யாதி). "மேலேயாதி" என்றதை "வல்லராதி" என்று கூட்டிக்கொண்டு "பாடிக்குனிக்கவல்லார்" "என்றஸமபிவ்யாஹாரத்தையும் திருவுள்ளம்பற்றியர்த்தமருளுகிறார் (ட்ரீதியித்யாதி). "பாடி" என்று ல்யப்பாகையாலே, இதுகுனிக்கைக்கு ஹேது வாசையால், அவ்வர்த்தாநுபவத்தாலே யும், (இருந்தவிடத்திலிராதே விக்ருதராய்) என்றது என்றுகண்டுகொள்வது.

http://acharya.org

கொண்டு பாடி அவிக்ருகராயிராதே ப்ரஹ்மீபாவம் தோன்றப் பாடியாட வல்லார். (கோவிந்தன் தன்னடியார்களாகி) மூன்றெழுத்தடைய கோவிந்தன் தன்னடியார்களாகி. (எண்டிசைக்கும் விளக்காகி நிற்பார்) எட்டுத்திக்கென்னுதல், எண்ணப்பட்ட தசாவிசேஷங்க ளென்னுதல், எட்டக்ஷரத்தை ப்ரகாசிப்பிப்பதான வ்யாபக மந்த்ரவிசேஷப்ரகாசமென்னுதல். (விளக்காகிநிற்பார்) எத்தசைகளுக்கும்ப்ரகாசகராயிருப்பார்.(இஃதடியென்தலைமேலவே) ஒன்றுக்கொன்றொப்பானதிருவடிகள். (க)"என்தலைமேலவே" என்னுமாபோலே, அதிலந்திக்கிறார். இவருடைய, * பயிலும் சுடரொளி * மெடுமாற்கடிமையும் இதுதானேயிறே. அந்தத்திருவடிகளுக்கு வஸ்துவ்யபூமி தம்திருமுடி யென்கிறார்.

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

ளெல்லாம் செய்த கோவிந்தனுக்கே அடியார்களாய், தங்களுடைய வந்திவிசேஷத்தாலே எட்டுத்திக்கிலுமுண்டான அந்தகாரம் போம்படி ப்ரகாசகராய்க்கொண்டு நிற்குமவர்களுடைய. (இஃதடியென்தலைமேலவே) சேர்த்தியழகையுடைத்தான திருவடிகளானவை என்தலைமேலே ஸர்வகாலமும் வர்த்திக்குமவைகளென்கிறார்.

இக்கால்(உ)"ஓதவல்லபிராக்கள்நம்மையாளுடையார்கள்பண்டே" என்னுமாபோலே, இத்தை அப்யஸித்தவர்களுடைய வைபவத்தையும், அவர்கள் பக்கல் தமக்குண்டான கௌரவ ப்ரதிபத்தியையுமருளிச் செய்தாராய்த்து. .... (கக)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி ஒன்பதாம் திருமொழி முற்றிற்று.

இங்ஙிகமத்தால் பலம் சொன்னதேதென்ன வருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி). "எண்டிசைக்கும் விளக்காகி," என்றவளவால் சொன்னவைபவமும், ஆழ்வாருக்கு கௌரவ்யாம்பத பகவத்விஷயீகார லப்ப்யமான வைபவமும் பலமென்றதாயிற்று. ... ... (கக)

(க) கி-மொ-எ-சு-கூ. (உ) தி-வாய்-கூ-கூ-கக. 1375.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி
இரண்டாம்பத்து பத்தாம்திருமொழி
ஆற்றிலிருந்து ப்ரவேசம்.

அவ;—கீழே பாகவத சேஷத்வத்தை அருளிச்செய்து நின்ற விவரைத் தன்னுடைய வ்யாபாரங்களைக் காட்டித் தன் பக்கலிலே யாக்க, இவரும் அவனுடைய லீலாரஸங்களிலே ஒருப்பட்டு அநுஸந்திக்கிறார். (க)"எம்மையாளும்பரமரே"என்றுவைத்து, "ஆளும் பரமனே" என்றுப்போலே, கீழ் அவனுடைய நவநீத சௌர்யாதிகளை அநுஸந்தித்தார்; இதில் நவயௌவனைகளோடே அவனுக்குண்டான லீலாரஸத்தை அநுஸந்தித்து இனியராகிறார்.

ஆற்றிலிருந்து ப்ரவேசம்.

அவ;—கீழில் திருமொழியிலே ஊரில் ஸ்த்ரீகளானவர்கள் தங்காமஸுங்களில் இவன்செய்த தீம்புகளைச்சொல்லி, காயாதான யசோதைப்பிராட்டிக்கு வந்து முறைப்பட்டு "உன்மகனை யிங்கே யழைத்துக்கொள்ளவேணும்" என்றபடியையும், அதுக்கீடாக அவள் அவனையழைத்த ப்ரகாரங்களையும் சொல்லுகையாலே, அவன் ஊரிலங்கள்தோறும்செய்த நவநீத சௌர்யாதி க்ரீடா விசேஷங்களை யநுபவித்தாயாய் நின்றார்; ப்ராப்த யௌவனைகளான பெண்களோடே அவன் இட்டீடுகொண்டு விளையாடுகையாலே அவனீடுபட்டபெண்கள், மாதாவான யசோதைப்பிராட்டி பக்கலிலே வந்து, தங்கள் திறத்தில் அவன்செய்த தீம்புகளிலே

அரு;—ஆற்றிலிருந்து ப்ரவேசம். கீழேகும்பிநிகளான ஸ்த்ரீகள் வந்து முறைப்பதும்படியான க்ருஷ்ணனுடைய சௌ(ஆ)ர்யாதி லீலாவ்யாபாரங்களை அநுபவித்தவநந்தரம், உத்யத்யௌவனைகளானவர்கள் முறைப்பதும்படியான க்ரீடா விசேஷங்களை அநுபவிக்கிறரென்று ஸங்கதி தோன்ற வ்ருத்தவர்த்திஷ்யமாணங்களை யருளுகிறார் (கீழில்திருமொழியிலே யித்யாதி). ''மங்கை நல்லார்கள்'' என்ற நிகமத்தைக் கடாக்ஷித்து (ப்ராப்த யௌவனைகளான) என்றது. (இட்டீடுகொள்ளுகை) வார்த்தையிட்டு வார்த்தை கொள்ளுகை; விவாதம் பண்ணுகையென்றபடி. (ஈடுபட்ட)க்லேசப்பட்ட, முதலிரண்டுபாட்டில் ப்ரமேயத்தைக் கடாக்ஷித்தருளுகிறார் (தங்கள் திறத்திலித்யாதி). ''வி

(க) தி-வாய்-ஈ-எ-க.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, கo-தி, க-பா, ஆற்றிலிருந்து சாயூ

மூ;—ஆற்றிலிருந்து விளையாடுவோங்களைச்
சேற்றுலைத்து வளைதகில் கைக்கொண்டு
காற்றில்கடியனையோடி யகம்புக்கு [ன்று முற்றும்.
மாற்றமுந்தாராளை யின்றுமுற்றும் வளைத்திறம்பேசானுலி

ஸ்வா,—முதற்பாட்டு. (ஆற்றிலித்யாதி) (ஆற்றிலிருந்து)பல
ரும் போவார் வருவாராய், உனக்கு வரவொண்ணுத பொதாரண

சிலவற்றைச்சொல்லி, "ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநசீலனும், ஆஸ்ரித
ரக்ஷகனும், ஆஸ்ரிதர்க்குக் கட்டவுமடிக்கவுமாம்படி எளியனும்,
ஆஸ்ரிதர்க்கு நற்சிவனைதன்னைப் பூதலைகையில் அகப்படாமல்
கோக்கிக்கொடுத்தவனும், ஆஸ்ரிதர்க்குத்தன்னையழியமாறியும்கார்
யம்செய்யுமவனும், ஆஸ்ரிதர் ஆர்த்தியறிந்துசென்று உதவுமவனும்,
நித்யாஸ்ரிதையான பூமிப்பிராட்டிக்காக நிமக்நையான பூமியை
உத்தரித்தவனும், இப்படி ஸர்வவிஷயமாக உபகாரங்களைப்
பண்ணினவன் எங்கள் திறத்தில் அபகாரங்களைச் செய்யாநின்றான்;
ஆனபின்பு இவன்கீழ் ஜீவிக்கப்போகாது; இவனுலே நாங்கள்
இன்று மூடிவுதோம்" என்னு பலகாலும் சொல்லி முறைப்பட்ட
ப்ரகாரத்தை, தாமுமப்படியே பேசி, அவனுடைய அந்த லீலா
வ்யாபார ரஸத்தை அநுபவிக்கிறார் - இத்திருமொழியில். *

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (ஆற்றிலிருந்து) சிலர் "எங்களது"
டம்படு நாகத்தை" என்றதைக் கடாஸ்ரித்தருளுகிறார் (ஆஸ்ரித விரோதித்
யாதி). "ஆயிரை மேய்த்தான்" என்றதைப்பற்ற (ஆஸ்ரிதரக்ஷகனும்) என்
நது. "ஆய்ச்சியர் வெண்ணெய்" என்கிற பாட்டைப்பற்றி (ஆஸ்ரிதர்க்குக்
கட்டவுமித்யாதி). "தள்ளித்தடர் நடை" என்கிற பாட்டை அவலம்பித்து
அருளுகிறார் (ஆஸ்ரிதர்க்கு நற்சிவனித்யாதி). "மாவலிவேள்வியில்" என்ற
பாட்டை நிஜனத்தருளுகிறார் (ஆஸ்ரிதர்க்குத் தன்னையித்யாதி). "தாழை
தண்ணுரும்பல்" என்ற பாட்டைத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளுகிறார் (ஆஸ்ரித
ரார்த்தித்யாதி). "எனத்திருவாயிடந்த விம்மண்ணிலை" என்றதை உட்
கொண்டருளுகிறார் (நித்யாஸ்ரிதையித்யாதி). பாட்டுக்கள்தோறும் "இன்று
முற்றும்" என்று பலகாலும் சொல்லுகையைத் திருவுள்ளம்பற்றி அவர்கள்
கருத்தை யருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). ... ... *

அரு,—முதல்பாட்டு. (ஆற்றிலித்யாதி) 'விளையாடுவோங்களை" என்
றல் போராதோ; ஸ்தல விசேஷத்தை நிர்தேசிக்க வேணுமோ வென்ன;
இதுக்கு பாவத்தையருளுகிறார் (நிலநிர்தேசாதி). கீழ்வாக்யவிவரணம் (ஸர்வேத்

http://acharya.org

ஸ்தலத்திலேயன்றே நாங்களிருந்தது. நாங்களிருந்த விருப்புக்கும் உன் வரத்துக்கும் என்னசேர்த்தியுண்டு. (விளையாடுவோங்களே) ஒருவர்க்கொருவர் இட்டிடுகொண்டு விளையாடுகிறவெங்களே. நாங்களேதேனும் ப்ரயோஜநத்தைக்கருதியோ ஆற்றிலிருந்தது; விளையாடவன்றே? விளையாட்டுக்கும் ஒருப்ரயோஜநமுண்டோ? அதுதானேயன்றே ப்ரயோஜநம். "சிற்றில், சிறுசோறு, கொட்டகம், குழமணன்" என்று நாங்கள் விரும்பி விளையாடுகிறதைக்கண்டு நின்று "அவற்றேபாதிநாளும் உங்களுடைய லீலோபகரணமன்றே, என்னையுங்கூட்டிக்கொள்ளிகோள்" என்று அவன் புகுர, புகுந்தவாற்ற, நாங்கள் எங்களுடைய லீலோபகரணங்களோடு மெடுத்துக்கொண்டு விழுகைகளானவளவிலே, எங்க

என்றபிமாநிக்கும் நிலத்திலே யிருந்தோமோ? ஸர்வஸாதாரணமான ஸ்தலத்திலேயன்றே நாங்களிருந்தது. இத்தால் - ஏகாந்தமாய், இவனுக்குவந்து தீம்புசெய்ய வொண்ணாதபடி பலரும் போவார் வருவாரான ஸ்தலத்திலேயன்றே நாங்களிருந்ததென்னை. (விளையாடுவோங்களே) விளையாடுகிறவெங்களே. தன்னையொழிய நாங்கள் அந்யபரைகளன்றே; தன் இடையாட்டம்பட்டோமோ?; நாங்கள் முன் தீமை செய்தோமாகிலுமாமிறே; தன்னைக்கடைக்கண்ணால் கணிசித்தோமோ?; தன்னையிங்கிட்டெண்ணினோரில்லைகிடீர்.

யாதி). ஸாதாரண ஸ்தலமானதால் வந்த குற்றமேதென்ன வருளுகிறீர் (இத்தாலித்யாதி). நால்வரும் வரும்போது இத்தைக்கண்டு கோ(ஈ)பவ்ருத்தர்களோடே சொன்னால் அவர்கள் நிலவறைகளிலே பொகட்டால் திரும்பவிவன் முகம்பார்க்க விரகில்லையென்று, ப்ரணயரோஷம் தோற்றச் சொல்லுகிறார்களென்று திருவுள்ளம். ஸாதாரண ஸ்தலத்தில் அற்றைக்கு மற்றைநாள் உங்கள் முகம் பார்க்கக்கூடாதபடி நாடறிய அவன் தீம்பு செய்வனே, நீங்களே அவனைக்கண்ட மட்டிலே பரவஸைகளாய் சேஷித்தீர்களாக வேணுமென்று யசோதைக்குக்கருத்தாக விவக்ஷித்து, அதுக்குஉத்தரம் 'விளையாடுவோங்களே' என்றதென்று திருவுள்ளம்பற்றி பாவங்களே யருளுகிறார் (தன்னையொழிய) என்று தொடங்கி அஞ்சு வாக்யத்தாலே. (தன்னிடையாட்டம் பட்டோமோ) என்றது - தன் கிட்டவந்தோமோ வென்றபடி. (இங்கிட்டு) என்றது - இங்கேயென்றபடி.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, கo-கி, க-பா, ஆற்றிலிருந்து. சமுத்

லைச் சேற்றுலெறிந்து எங்கள் வளைகளையும் துகில்களையும் கைக் கொண்டு.

(காற்றில் கடியனையோடி) ஓடுகிறகாற்றைப்பிடிக்கிலும் இவ னைப் பிடிக்கவொண்ணுதபடி தன்னகத்திலே சென்றுபுக்கு.(மாற்ற

(சேற்றுலெறிந்து) சேற்றையிட்டெறிந்து. பிறரறியாதபடி திருக்கைகளாலேஸ்பர்சித்தாலாகாதோ?"இதென்?" என்றுபிறர் கண்டுகேட்கும்படி சேற்றையிட்டெறியவேணுமோ? (வளைதுகில் கைக்கொண்டு) நாங்கள் குளிக்கைக்காகக் களைந்திட்டுவைத்தவளை களையும் துகில்களையும் வாரிக்கொண்டு. இடைப்பெண்களாகையா லே ஆபரணங்களும் பரியட்டங்களும் களைந்திட்டுவைத்திறே குளிப்பது.

(காற்றிற்கடியனையோடி) துடர அகப்படாதே காற்றிலுங் காட்டில் கடியனையோடி. தன்ஜீவநத்தில் ஒன்றும் குறையாதபடி கொண்டால், எங்கள் ஜீவநத்தையும் கொண்டுபோகவேணுமோ?. அவனுக்கு ஜீவநம் இவர்களுடைய வளைகளும் துகில்களும். இவர் களுக்கு ஜீவநம் அவன்றன்னுடைய வடிவிறே. (அகம்புக்கு) பின் துடர்ந்து சென்றுலும் காணப்போகாதபடி தன்னகத்திலே சென் றுபுக்கு. ஸாதாரணஸ்தலத்திலே வழிபறித்து அஸாதாரண ஸ்தலத்திலே யாய்த்திருப்பது.

ஆற்றிலிருந்து வீளையாடி முங்களுக்கு-சேற்றுலெறிந்தால் இதுவும் குற்ற மாகவேணுமோ வென்ன வருளுகிறார் (பிறரித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). கையில் வளையும், அரையில் துகில்களையும் கொள்ளும்படி யெங்ஙனே? நீங்க ளெல்லாரும் பிடித்துக்கொள்ள வொண்ணுதோ வென்ன வருளுகிறார் (நாங்க ளித்யாதி). ஆபரணங்கள் கெட்டுப்போமென்று கழற்றிவைத்தார்களாகிலும், துகிலைக்கழற்றக்கூடுமோவென்ன வருளுகிறார் (இடைப்பெண்களித்யாதி). ஆபரணங்களைப்போலே இவற்றையும் கழற்றிவைத்தார்களென்று கருத்து.

"வளைதுகில் கைக்கொண்டோடி" என்றது-குற்றமான படியை உபபா திக்கிறார் (தன் ஜீவநமித்யாதி). அகத்தில் புகுந்தால் காணப்போகாதோ வென்ன, அவற்றை உபபாதிக்கிறார் (வழிபறித்திதியாதி). அஸாதாரணஸ்த லமாகையால் அவன் பின்னேடே அங்கே போனால், வாசல்காப்பார் போக விட்டார்களென்று கருத்து.

http://acharya.org

மும் காராணலின்றுமுற்றும்) நாங்கள் "க்ருஷ்ணா, க்ருஷ்ணா" என்றழைத்தாலும் ஏனென்கிறனில்லை. என்னென்றாலில் இன்று முடியார்களிறே. என்னென்னும்போது அவன் குரலில் தெளிவும் கலக்கமும் கண்டு தரிப்பர்களிறே.

(வளைத்திறம் பேசாலின்று முற்றும்) என்னென்கை அரிதாய், உறவற்றாலும் "எங்கள் கையில்வளை கலை முதலாகத்தாரவேணும்" என்று நாங்கள் பலகாலும் சொன்னால், அதுக்கு ஒருத்தரம் சொல்லவேண்டாவோதான். "வளைத்திறம் பேசாலில்" என்கையாலே வளைபெறுவதிலும் பேச்சுப்பெறுவது காணும் இவர்களுக்கு அபேக்ஷிதம். ப்ரணயிகள் "வளை, கலைகள்" என்றுப்போலே காணும் தந்தாமபிமதங்களைச் சொல்லுவது. இன்று முழுக்க நான்

(மாற்றமும் காராணலின்றுமுற்றும்) நாங்கள் தன்பேரைச் சொல்லியழைத்தாலும் அதுக்கு ஒருமறுமாற்றத்தாலும் சொல்லுகிறனில்லை; வார்த்தையே ஏதேனும்-வளையும் தாவிலுமோ? ஒரு வார்த்தை தன்னையாகிலும் தந்தாலாகாதோ?. இப்படி ஒருவார்த்தையு முட்படச் சொல்லாதவனுலே இன்றுமுடிவோம். ஒருவார்த்தைபெறில் ஜீவிப்பார்போலேகாணும்.

(வளைத்திறம்பசோலை லின்றுமுற்றும்) தருவனென்னுதல், தாரேனென்னுதல், வளையிடையாட்டமாக ஒன்றும் சொல்லாதவனுலே இன்று முடிவோம். "முற்றுதும்" என்கிறபடி, "முற்றும்" என்று குறைந்துகிடக்கிறது. முற்றுதல்-முற்றலாய்; அதாவது - முடிவாய், முற்றுமென்றது - முடிவோமென்றபடி. (க)

(நாங்கள்) என்றவநந்தரம் "ஆசலிலேயிருந்து" என்று சேஷம். "மாற்றமும்" என்றது-தருகிறேமென்ற வார்த்தை தானுமென்றபடி. "மாற்றமும்" என்ற ச(ச)ப்தத்தாலே வளைதுகில்களோடே ஸமுச்சயம் திருவுள்ளம் பற்றித் தாத்பர்யமருளுகிறார் (வார்த்தையுமித்யாதி). விவரணம் (ஒருவார்த்தையுமித்யாதி). தாத்பர்யார்த்தங்களை அருளிச்செய்து சப்தார்த்த மருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). வ்யாக்க்யாதாவினுடைய ஈடுபாடு (ஒருவார்த்தை பெறிலித்யாதி).

"தருவன்" என்றதாப்போலே "தாரேன்" என்றும் சொல்லானென்று அர்த்தம் விவக்ஷித்து, அர்த்தமருளுகிறார் (தருவனித்யாதி). ... (க)

http://acharya.org

ஸ்வா;—நின்று கூப்பிட்டாலும் ஒருவார்த்தையிதாவதே? "நான் உங்களுக்கு வளைதாரேன்" என்றுசொல்லுகிறதேபோரும். கருவேனென்று சொல்லவுமாம். நாங்கள்எங்கள் க்ருஹங்களிலே போம்படி நெடுகலிசாரித்துக்தந்துவிடவுமாம். இவற்றிலே ஒன்று செய்யாதுகில் நாங்கள் முடிவுதோமென்கிறார்கள்.

(இன்று முற்றும்) பிழைத்தோமென்றுதல், முடிந்தோமென்றுதல், இரண்டத்தொன்று இன்று தலைக்கட்டும். "அவனே உங்களுக்குத் தானான், நீங்கள் நின்று தவளாதே, நான் வாங்கித்தருகிறேன்" என்று தாய்மார் வாங்கிக்கொடுத்து நீங்கள் போங்கோளென்றாலும் போகார் போலே காணுமிவர்கள்; இவன்றன் பக்கலிலே சென்று "நீ அவற்றைக்கொடு" என்று சொன்னாலும், "நான் கொடுக்கைக்கோ பஹு ப்ரயாஸப்பட்டுக்கொண்டு வந்தது" என்று கணக்குச் சொல்லுமே அவன், அது கண்ணைக்கட்டவாறே "இவன் ந்யாயமறிந்தபடி பாரீர்" என்று கொண்டாடுமித்தனையிறே அவனும். ஸ்ரீகுத்தகோபரும் இவன் சொன்ன ந்யாயமிறே பரமார்த்தமென்பது.

இத்தால்-அநந்யப்ரயோஜநராய், அநந்யஸாதநபரராயிருப்பாரையும் விஷயீகரிக்குமென்று மர்த்தம் தோன்றுகிறது; "ஸாதநமாகையாவது, அவனுக்கு வ்யாமோஹ ஹேது" என்றிறே அறிவுடையார் நினைத்திருப்பது. "சேற்றிலெறிந்து" என்கையாலே அவன் கீர்மையாலே தாங்களீடுபட்டார்களென்றுமிடம் தோற்றுகிறது. "எறிந்து" என்கையாலே, அவனீடுபட்டிலனென்றுமிடம் தோற்றுகிறது. அடையாளம் குறித்துப்போனாற்போலே அவனிருக்கிறது.

"வளைதுகிலகைக்கொண்டு" என்கையாலே-சேஷத்வத்தையும் பாரதந்த்ர்யத்தையும் பறித்துக் கொண்டானென்கிறது. சேஷத்வத்தைப் பறிக்கையாவது-தன்னையிறே நிறைத்துப்போகையிறே; பாரதந்த்ர்யத்தைப்பறிக்கையாவது-இவர்களை அலவலையாக்குகையிறே.

"காற்றில் கடியனாயோடி" என்கையாலே ஸ்பர்சோத்ரிய க்ராஹ்யபதார்தமென்கிறது. "அகம்புக்கு" என்கையாலே ஸ்வபோக்த்ருத்வரிபந்தகமான ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்தாநத்திலே புக்கானென்றுமிடம் தோற்றுகிறது. "மாற்றமும் தாராளால்" என்கையாலே, அவாக்யதாகராம்ருத போகியென்று தோற்றுகிறது. "வளைத்திறம்

http://acharya.org

மூ.—குண்டலம்தாழக் குழல்தாழநாண்தாழ
எண்டிசையோரு மிறைஞ்சித்தொழுதேத்த
வண்டமர்பூங்குழலார் துகில்கைக்கொண்டு [லின்றுமுற்றும்.
விண்டோய்மரத்தாளு லின்றுமுற்றும் வேண்டவுந்தாராளு

பேசாளுல்" என்றதற்கால்-விஷயாந்தரப்ராப்ய ப்ரகாமக னென்னு மிடம் தோற்றுகிறது. "இன்று முற்றும்" என்றளித்தால் "சரமாதி காரம் நாசத்தை நிரூபித்தால், உஜ்ஜீவநத்திலேநிரூபித்தாலொழிய கடவுகிலேயில்லே' என்று நம்பி அருளிச்செய்தவார்த்தையும் தோற்றுகிறது. அதாவது-பர்வக்ரமமாக நசிக்கிறனென்னுதல். உஜ்ஜீவிக்கிறனென்னுதல் செய்யாதென்றபடி. (க) "தன்னுள் கலவாத தெப்பொருளும் தானில்லேயே." .... (க)

அவ;— இரண்டாம்பாட்டு. கீழ்நின்றநிலேயிலேநின்று இரண்டத்தொன்று முடிவு கண்டாலொழியப்பேர நில்லார்களிறே இவர்களும். இவர்கள்நின்று தான் செய்வதென்னென்னில்; இவனுடைய அவதாரங்களிலும் அபதாநங்களிலும் முற்றீம்பாலுண்டான குண விசேஷங்களே அநுஸந்தித்து, முறைப்பட்டுச்சொல்லலாமிறே மேலெல்லாம்.

ஸ்வா;—(குண்டலமித்யாதி) குண்டலம் - காதுப்பணி. அது திருக்குழல் கீழே தாழ்ந்தசைய. திருக்குழல் தானசைய. திருக்கழுத்தில் சாத்தின விடுதாணசைய. (எண்டிசையோருமிறைஞ்சித்

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (குண்டலந்தாழக் குழல்தாழநாண்தாழ) குண்டலம் - காதுப்பணி. அது திருக்தோள்களளவும் தாழ்ந்தசைய, திருக்குழல்களும் அதுக்குப் பரபாகமாம்படி அத்தோடொக்கத் தாழ்ந்தசைய; திருக்கழுத்திற் சாத்தின விடுதாணனது திருவுந்தியளவும்தாழ. (எண்டிசையோருமிறைஞ்சித்தொழுதேத்த) எட்டுத்திக்கிலுமுண்டான தேவமநுஷ்யாதிகளெல்லாம் இவ்வடிவழகையும் சேஷ்டித வைலக்ஷண்யத்தையும் கண்டு

அரு;—இரண்டாம்பாட்டு.(குண்டலமித்யாதி)குண்டலமித்யாதியெல்லாம் எண்டிசையோரும் வணங்கி ஏத்துகைக்கு ஹேதுவாகத் திருவுள்ளம்பற்றி க்ருஷ்ணன்விஷயமாகவர்த்தமருளுகிறார்(அதித்யாதி). "துகில்கைக்கொண்டு" என்றதத்தைக் கடாகூதித்து (சேஷ்டித வைலக்ஷண்யத்தையும்) என்றது.

(க) தி-வாய்-உ-தி-கூ.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, க0-தி, உ-பா, குண்டலம். சமக

தொழுதேத்த) எட்டுத்திக்கிலுண்டான தேவமநுஷ்யாதிகளெல்லாம் * பும்ஸாமென்கிறபடியே தொழுதிறைஞ்சி ஏத்த. அஞ்ஜலி ஹஸ்தராய் ப்ரஹ்மீபவித்து மங்களாசாஸநம்செய்ய.

(வண்டமர் பூங்குழலார் துகில் கைக்கொண்டு) வண்டுமாறாத பூக்களாலே அலங்க்ருதமான குழல்களையுடையவர்களுடைய, கரையிலே யிட்டுவைத்த பரியட்டங்களைக் கைக்கொண்டு. அவனைக் ''கைக்கொண்டான்''என்கிறார்க ளித்தனையொழிய, இவர்களுக்கும் அபிப்ராயம் அதுதானேயிறே. இவர்களுக்கும் அது கைக்கொண்டாப்போலே தங்களையும் கைக்கொள்ளுகையிறே அபிப்ராயம். (விண்டோய் மரத்தாலின்று முற்றும்) விண்ணிலே தோயும்படியான குருந்தமரத்திலே யிருந்தாலில் அவர்கள் பக்கல் வ்யாமோஹத்தாலேஇட்டுகொண்டிருந்தானென்னுமது, இன்றும் எங்கள் காரியம் தலைக்கட்டுமென்று போகிறார்களில்லை. (வேண்டவும் தாராலின்று முற்றும்) வேண்டவும் கொடாலென்னுதே ''தாராலால்'' என்கையாலே, தம்மையும் அவர்களோடே கூட்டியதாஸ்திக்கிறார். அவனுக்கும் அவர்களுக்குமுண்டான பா(ஹ்)வபந்தமெல்லாம் தம்முடைய பேறாக நினைக்கிறார். ''இந்த வ்யாமோஹந் தான் அவனுக்கோரிடத்திலே தாழுண்டாகப் பெற்றோம்'' என்றிறே இவர்கள்தான் இவ்வளைப்புநிற்கிறது. (உ)

பக்காபிமாநராய் வணங்கி ஸ்தோத்ரம்பண்ணை.

(வண்டமர் பூங்குழலார் துகில்கைக்கொண்டு) வண்டுகள் மாறாதபூக்களாலே அலங்க்ருதமான குழலையுடையவர்களுடைய, கரையிலே யிட்டுவைத்த பரியட்டங்களைக் கைக்கொண்டு. (விண்டோய்மரத்தாலின்று முற்றும்) இவர்களுக்கெட்டாதபடி விண்ணிலேதோய வளர்ந்த குருந்தமரத்திலே யிருந்தவனால் இன்று முடிவோம். (வேண்டவும் தாராலின்று முற்றும்) ''துகிலைப் பணித்தருளாய்'' என்றபேக்ஷிக்கவும் கொடாதவனாலே இன்று முடிவோம். ... ... (உ)

''இறைஞ்சி'' என்றதாலும் ''தொழுது'' என்றதாலும் ஆஸ்ரயிக்கையைச் சொல்லுகையாலே, மாகலிகசாயிக பேதேநவர்த்தமருளுகிறார் (ப(ஹ்)க்காபிடா

http://acharya.org

மூ.—தடம்படுதாமரைப் பொய்கைகலக்கி
விடம்படுநாகத்தை வால்பற்றியீர்த்துப்
படம்படுபைந்தலை மேலெழப்பாய்ந்திட்டு [ஆழும்றும்.
உடம்பையசைத்தானின்றுமுற்று முச்சியினின்றுமின்

அவ;— மூன்றும்பாட்டு. (தடமித்யாதி) காங்கள் பெரு வார் இழப்பார் செய்கையன்றிக்கே, "காளியன்மேலேகுதித்தான், என்னைப் புகுகிறதோ?" என்று அவனுக்குப் பரிகிரர்களாயிருக்கிறது. "அவன்தான் உண்டாலைவிறே நாம் உண்டாவது" என்றிறே இவர்கள் தானிருப்பது.

ஸ்வா.—(தமிடத்யாதி) (தடம்படுதாமரைப்பொய்கைகலக்கி) "இடமுடைத்தான தாமரைப் பொய்கை" என்றிறே ப்ரஸித்தம், காளியன் புகுவதற்கு முன்பு தாமரை படும்தடம் பொய்கைகலக்கி. படுகை உண்டாகை, இப்படிப்பட்ட. பொய்கையைக்கலக்கி (விடம்படுநாகத்தை வால்பற்றியீர்த்து) காளியன் சீறும்படி தா

வ்யா;-மூன்றும்பாட்டு. (தடமித்யாதி) இடமுடைத்தான தாமரைப்பொய்கையென்றிறே ப்ரஸித்தி-காளியன் குடிபுகுவதற்கு முன்பு; பின்பிறே * நச்சழல் பொய்கையாயிற்று. இப்படிப்பட்டபொய்கையை, (உ) "நிபதத ஸ்ரோத்ர ஸர்வராஜஸ்ய ஸீரஸ்ய தோ ஹதத்ர க்ஷிதஸ்ய ஸமாத்ரஸ்ய - நிபபாத ஹ்ரதே தத்ர ஸர்ப்பராஜஸ்யவேகத; தோநாதிபததாதத்ர கோஷாபிதஸ்ய மஹாஹ்ரத;" என்கிறபடியே பெரிய விசையோடே உள்ளே குதித்துக் கலங்கப்பண்ணி. (விடம்படுநாகத்தை வால்பற்றியீர்த்து) இப்படிக்கலக்கினவாறே க்ருத்த(க்ரூத்)னுப், விஷத்தையுமிழ்ந்து கொண்டு கிளர்

நராய் வணங்கி) என்று, தோய்தல்-வ்யாபித்தல். ... ...(உ)

அ;—மூன்றும்பாட்டு. (தடமித்யாதி) விஷாக்கியாலே கொதித்துக் கொண்டிருக்கும் பொய்கையைத் தாமரைப்பொய்கை யென்னக் கூடுமோ வென்ன வருளுகிறார் (இடமித்யாதி). "காளியனைவன் கருடபயத்தாலே ரமணகத்வீபத்தில் நின்றும், ஸௌபரிசாபத்தாலே கருடனுக்கு வரக்கூடாத விந்தப் பொய்கைக்கு வந்தான்" என்ற ஸ்ரீபாகவதத்திலகதையைக் கண்டு கொள்வது. நாகமான போதே விஷமுண்டாயிருக்க, "விம்டபடு" என்று விசேஷித்ததுக்கு ஹேது பூர்வகம் தாத்பர்யத்தை யருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி).

(க) தி-ச-வி-அசு.

(உ) வி-பு-தி-எ-கக,

http://acharya.org

வனீயத்திலே வாலிப்பற்றி இழுத்து, (உ) "சலங்கலந்த பொய்கை" என்னும்படி விடம்படுகாகமிறே. அதினுடைய தலையில் நன்றனபடத்தின்மேலே விஷம் சக்கும்படி அதிரக்குதித்து. குதித்த விடத்திலும் சலியாமல் அதனின்றூட, அதுக்கீழாமல் நம்மூடைய பாக்யத்தாலே அதன்மேலே நின்றூடினுகி லென்னுதல். ஆடினனென்னுதல்.

(படம்படு பைந்தலைமேலெழப்பாய்ந்திட்டுப் பொய்கை கலக்கி, விடம்படுநாகத்தை வால் பற்றியீர்த்து, உடம்பை யசைத்த காளியனுகிற ஸர்பத்தை ஒரு சரக்காக நினையாதே வாலிப் பிடித்திழுத்து.

(படம்படுபைந்தலை மேலெழப்பாய்ந்திட்டு) படத்தையுடைத்தாய், கோபத்தாலே விஸ்தருதமான அதின் தலைமேலே, அதிர்த்தியாலே விஷத்தைக் கக்கும்படி கிளரக்குதித்து. (உடம்பையசைத்தாலின்று முற்றும்) காளியனுடைய க்ரோதத்தையும், கிளர்த்தியையும், அவன் பணங்களிலே இவன் சென்று குதித்த படியையும் சரையிலே நின்றுகண்டு, "இப்பாம்பின்வாயிலே அகப்படப்புகுகிறனித்தனை, எல்லாரும் முடிந்தோம்" என்று படுகாடு பட்டு விழுந்து கிடக்கிற அநுகூலரான கோபகோபிஜநங்கள் க(ஞ்)ரித்தெழுந்திருக்கும் படியாக, அங்கே நின்று திருமேனியை அசைத்தாடினவனுலே இன்று முடிவுதோம்.

(உச்சியில் நின்றுலின்று முற்றும்) அவன் இளைத்து விழுந்து சரணம் புகுமளவும் அத்தப்பணத்தின்மேலே நெருங்கமிதித்து நின்றவனுலே இன்று முடிவுதோம்.

"பை" என்றதுக்கு அர்த்தம் (கோபத்தாலே விஸ்தருதமான) என்றது: "பாய்ந்திட்டு" என்னவையைந்திருக்க "எழ" என்றதுக்குப்ரயோஜந பூர்வகமர்த்தமருளுகிறர் (அதிர்த்தியாலேயித்யாதி). "உடம்பையசைத்தாலுல்" என்றதுக்குப்ரக்ருதோபயோகம்சொல்லவேண்டி, கீழெல்லாத்தையும்கடாகூடித்து, ப்ரமாண்ப்ரஸித்தியைப்பற்ற அர்த்தமருளுகிறர் (காளியனுடையவித்யாதி).

"மேலெழப்பாய்ந்திட்டு உடம்பையசைத்தாலுல்" என்றதுக்கும் "உச்சியில் நின்றுலுல்" என்றதுக்கும் ஏகார்த்தமாகையால் வந்த பௌநருக்யத்தைப் பரிஹரியா நின்றுகொண்டு, உச்சியில் நிற்கை "இன்று முற்றும்" என்றதுக்கு ஹேதுவாக வேண்டி, நமிக்கையாம்படியும் காட்டிக்கொண்டு சப்தார்த்தமருளுகிறர் (அவனிளைத்தித்யாதி).

http://acharya.org

மூ.—தேனுகனைவி செருக்குப் பனங்கனி
'தானெறிந்திட்ட தடம்பெருந்தோளினால்
வானவர்கோன்விட வந்தமழைதடுத்து [ன்றுமுற்றும்.
ஆநிரைகாத்தானு ன்றுமுற்று மவையுய்யக்கொண்டானு

தானென்று முற்றும், உச்சியில் நின்றுனென்று முற்றும்) அது சலித்துமடிய, அதின் தலையிலே நின்று தனக்கு ஸ்நேஹிகளான வர்கள் அஞ்சாதபடி அபயப்ரதானம்செய்தானுகில், (இன்றுமுற்றும்) இன்று நம் காரியம் தலைக்கட்டும். ... . (நு)

அவ,—நாலாம்பாட்டு. மலையெடுத்துக்கொண்டு நின்ற திருக் கைகளுக்குப் பரிகிறர்கள்.

ஸ்வா:—(தேனுகனித்யாதி) கம்ஸனுக்குப் பரதந்த்ரனுய் இங் குக்தைக்கு விரோதத்தை விளைப்பானுய் வந்ததேனுகனைநிரஸித்

இக்கால் - ப்ரதிகூலனை தமித்து, அதிகூலரானவர்களு டைய வயிற்றெரிச்சலைப் போக்கினவன், ஸ்வதேஷ்டிதங்களாலே எங்களை இப்படி வயிறெரியும்படி பண்ணு நின்றுன்; ஆனபின்பு, அவனுலே நாங்கள் இன்று முடிவதோமென்கை. இருகால் சொல்லுகிறது - ஆற்றுமையினுடைய அதிசயம். .... (நு)

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு. (தேனுகனித்யாதி) (க) "ஸ்ருஹீத்வாத்வ மஸ்ரைவஸ்ரீமத்ஜீவிதம், தஸ்மிந்நேவ ஸசிஷ்யேப தேனுகம் தருணராஜனி ॥ தத்ஸ் ஸ்ரஸ்ய நேதானிதாலாத்ரான்னிபதன் ஸ்ரஃபூம்யாம் பாதயாமாஸபுஷ்பவாஸ்ரோஷ நாநவ க்ருஹீத்வா ப்ரமணைகவ ஸோம்பரே கதஜீவிதம், தஸ்மிந் தேவ ஸகிஷ்யேபதேதுகம் க்ருஷ்ணராஜனி॥ அதஃ பலாங்யதேகாநி

"இன்றுமுற்றும்" என்றதுக்கு இவைகள் ஹேதுக்களானமையை உபபா திக்கிறார் (இத்காலித்யாதி). (ஸ்வதேஷ்டிதங்களாலே) என்றது-தங்களோடி கலந்து பரிமாறுமல் வளைதுகில் முதலானவற்றைக்கொண்டு எங்கள் வயிறு மறுக்கிற லீலைகளாலேயென்றபடி.

அரு;—நாலாம்பாட்டு. (தேனுகனித்யாதி) தேனுகனை முடிக்கைக்கு ப்ரஸக்தியையும், முடித்தப்ரகாரத்தையும், அத்தைக்கொண்டு பனங்கனியை எறிந்த ப்ரகாரத்தையும் ப்ரமாணகதமுகேந வருளுகிறார் (க்ருஹீத்வேத்யா தி). (க்ருஷ்ணராஜனி) என்றது-தாலவ்ருக்ஷத்திலேயென்றபடி. (மிகவும்பெரிய)

http://acharya.org

கு, பனையாய் நின்று பழுத்திருந்த வஸுரனையும், அந்தப்பனம் பழந்தன்னிலே நிரஸிக்கவற்றாய் இறுகிப்பெரிதானதோளாலே.

(வானவர் கோன்விடவர்கமழைதடுத்து) "இந்திரனுக்கிடுகிற சோற்றை "நாம் பிறந்து வளருகிற ஊரிலுள்ளார்க்கு அந்யசேஷத்வ முண்டாக வொண்ணுது" என்று தகைத்து, "இந்தச் சோற்றை இந்தவசேதநமான மலைக்கிடுக்கோள்; புல்லும் தண்ணீரும் நம்பசுக்களுக்கு இந்த மலையிலேயன்றே?" என்ன; கோபஜநங்களெல்லாம் ப்ரியப்பட்டு, ஸ்ரீநந்தகோபரும் இந்தவார்த்தையைக் கேட்டு, "இவன் சிறுப்பிள்ளையாயிருக்கச் செய்தே இவனுக்குள்ள வறிவைப் பாரீர்" என்று கொண்டாடி, இவன் சொன்ன மலைக்கிட, அத்தைக்கேட்ட விந்த்ரனும் அத்யந்தம்குபிதனுய்க்கொண்டு புஷ்கலாவர்தகம் முதலானமேகங்களை ஏவி "இடையரூர் ஸமூத்ரத்

தாளாக்ராந்திபதங்கரி - ப்ருதிவ்யாம் பாதயாமாஸ மஹாவாதோ ககாநிவ" என்கிறபடியே கழுதையானவடிவைக்கொண்டு, தன்னை நலிவதாக வந்துநின்ற தேநுகனுகிற வஸுரனுடைய ப்ராணனை, ஆகாசத்திலே யெடுத்துச் சுழற்றுகிற வேகத்தாலே முடித்து ஆஸுரமான பனையினுடைய பழங்களைத்திரும்படியாக, காலெலிந்திட்ட மிகவும் பெரியதோளாலே.

(வானவரித்யாதி) தனக்கிடுகிற சோற்றை விலக்கி மலைக்கிடுவித்தபடியாக, மிகவும் குபிதனுய், தேவர்களுக்கு நிர்வாஹகனான இந்த்ரன், ஆய்ப்பாடியிலுள்ள கோக்களும் கோப கோபிஜநங்களும்கடலிலேபோய்ப்புகும்படி வர்ஷிக்கச்சொல்லி, புஷ்கலாவர்த்

என்றது "தடம் பெரும்" என்றதிலிருக்கி தாத்பர்யம். (க) "பலஸ்ரவிஷ்யாமி-பலஸ்ப்ரவிஷ்ய பாஹுப்யாம்" என்று நம்பி மூத்தபிரான் தாலவநத்திற் போக, தேநுகன் வந்துஉதைக்க, அவனைச்சுழற்றி ஸம்ஹரித்திருக்க, க்ருஷ்ணன் செய்ததாகச் சொல்லித்து - இருவரும் பகவதவதாரமாகையால் தர்மையைக்யத்தைப்பற்ற என்று கண்டுகொள்வது.

"வானவர்கோன் விடுகையால்வந்த மழைதடுத்து" என்று அக்ஷராரத்தம் திருவுள்ளம்பற்றி அவன் விடுகைக்கு ஹேதுவையும், விட்ட ப்ரகாரத்தையும், இவன் அத்தைத் தடுத்தபடியையும் ப்ரமாண ப்ரஸித்தியை யுட்கொண்டு காத்பர்யமருளுகிறார் (தனக்கித்யாதி). கோகோபீஜநங்களெல்லாரையும் காத்

(க) பாக-கo-கதி-உஅ.

http://acharya.org

ஆய்ச்சியர்சேரி யஃதயிர்பாலுண்டு
பேர்த்தவர்கண்டு பிடிக்கப் பிடியுண்டு [மாட்டாதங்
வேய்த்தடந்தோளினர் வெண்ணெய் கொண் [றுமுற்றும்.
காப்புண்டிருந்தா னின்றுமுற்று மடியுண்டழுதான் இன்

நிலே காணும்படி வர்ஷியுங்கோள்'' என்றுவிட, அந்தமழைதன்னையே எடுத்து அந்தமழையைக்காத்து. (ஆநிரை காத்தானல்) இடையரையும் இடைச்சிகளையும் ரக்ஷித்தானன்றே, பசுக்களை ரக்ஷித்தானென்கையால்-அவ்வூரில் அறிவுடையாரை ரக்ஷிக்கவேணும்போலேகாணும். (இன்று முற்றும்) இன்றே நம்காரியம் தலைக்கட்டும். (அவையுய்யக்கொண்டானல்) ஆநிரைகாத்தவளவிலும் அவனுக்கு க்ருபாபாத்ரமாவாரைக் காணுமையாலே, மீண்டும் அவை தன்னையேயிறே உஜ்ஜீவிப்பிக்கதும; ஆகையாலே இன்று முற்றும்.

ஸ்வா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (ஆய்ச்சியரித்யாதி) வெண்ணெய்

ககாதி மேகங்களை ஏவிவிடுகையாலே அவற்றால் வந்தவர்ஷத்தை, முன்பு ''ரக்ஷகம்'' என்று தோன்ற மலைதன்னையே குடையாக வெடுத்து, உள்ளத்தில் தான் செய்யுமுபகாரமறியும்பசுக்களை ரக்ஷித்தவனுலே இன்று முடிவுதோம். (அவையித்யாதி) அம்மழையிலேபடாதபடி நோக்கி, அவற்றை உஜ்ஜீவிப்பித்தவனுலே இன்று முடிவுதோம்.

இத்தால் - ரக்ஷ்யவர்க்கத்துக்கு வந்த வர்ஷாபத்தைப் போக்கினவன், எங்களுக்கு விரஹாபத்தை விலக்கி நலியாதின்றான்; ஆனபின்பு அவனுலே நாங்கள் இன்று முடிவுதோமென்கை. (சு) வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு. (ஆய்ச்சியர்சேரி) இடைச்சிகள் சேரி

இருக்க, ஆநிரையை விசேஷித்ததற்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (உள்ளத்திலித்யாதி). (உள்ளத்தில்)என்றது-உள்ளேயிருக்கிற கோகோபீஜநங்களிலென்றபடி. க்ருதஜ்ஞதையால் கோவிந்தாபிஷேகம் ஸுரபி பண்ணுகையை உட்கொண்டு (உபகாரமறியும்) என்றது. ''தோளினல்'' என்றதும் ''உய்யக்கொண்டானல்'' என்றதும் ஆற்றமையாலே சொன்னர்களென்று திருவுள்ளம். (விரஹாபத்தை விலக்கி) என்றது-தான் துகில் முதலானவற்றைக்கொண்டு தன்வ்யாமோஹத்தைக்காட்டிக்கலந்துபரிமாறுமல் போயென்றபடி.

http://acharya.org

படுவதற்கு முன்னமைக்காலே தயிருடைத்தவளவிலேயென்னுதல்; †வடித்ததயிரென்னுதல்; அன்றியிலே அவன்தான் உள்ளளவும் கை நீட்டி வெண்ணெய்போலே அளைந்ததயிரென்னுதல். இதுக்கு மேற்துவானபடல், இவையெல்லாத்தையும் ஆய்ச்சியருடைய கெருக்கள்தோறும், திறந்தவாசல் படலடைத்த வாசல்கள்தோறும் புகுந்து அமுதுசெய்து, "கண்டுபிடிக்கப் போகிறார்களோ" என்று மீண்டும் மீண்டும் போவது வருவதாய் "அவர்கள் ‡இருக்கிறார்களோ?" என்று பார்க்குமதொழிய, வயிற்றுப்பிழைவு பார்ப்பதில்லையிறே. (பிடிக்கப்பிடியுண்டு) பலகாலும் போக்குவரத்துச் செய்கிறவடியோடையாலும். உடைமணிபிலுள்ளடைவிழுந்து ஸப்திக்கையாலும், அவர்கள் கண்டுபிடித்தவளவிலே, "நாம் ஓடினாலும் மணியோசையிலேயோடிப் பிடிக்கக் கிடீரார்கள்" என்றுப்போலே கினைத்து, மணிநாக்கைப் பிடிக்கப்போகாது; அவர்கள் செவியை இவனுல் புதைக்கப்போகாது; தன் செவியைப் புதைத்துக்கொண்டு கிற்குமித்தனையிறே. அவ்வளவிலே அவர்கள் பிடித்தால் பிடியுண்ணுமித்தனையிறே.

யிலே. (அளைதயிர்பாலுண்டு) அவர்கள் கடைவதாக மத்தூராட்டியுடைத்தவளவிலே வைத்ததயிரையும், காய்ச்சுவதாகவைத்தபாலையு மமுதுசெய்து. அன்றிக்கே, அளைதயிர்" என்றது - அபிநிவேசாதிசயத்தாலே தன்கையுள்ளளவும் போகவிட்டு அளையப்பட்டதயிரென்னவுமாம். (பேர்த்தவர்கண்டு பிடிக்கப்பிடியுண்டு) மீண்டு ஒருகால் "வெண்ணெய் களவுகாண" என்று புகுந்தவளவிலே அவர்கள்ஒளித்திருந்து கண்டுபிடிக்க, அவர்கள்கையிலேபிடிப்பட்டு,

---

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (ஆய்ச்சியரித்யாதி) "அளைதயிர்" என்றதுக்கு அளையப்பட்ட தயிரென்றர்த்தமாய், "மத்திலே அளையப்பட்டதயிர்" என்றும், "க்ருஷ்ணன்திருக்கைளாலே அளையப்பட்டது" என்றும் இரண்டுதாத்பர்யமருளுகிறார் (அவர்களித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). "வெண்ணெய் கொள்மாட்டாது" என்றபதத்தைக் கடாக்ஷித்து "பேர்த்து" இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (மீண்டொருகாலித்யாதி). "பேர்த்து" என்றதினர்த்தம் மீண்டு(என்றது. (களவு காணவென்று புருந்தவளவிலே) என்றது - அத்யாஹ்ருதமான பதம்.

---

† (பா) பாத்ரகதமான. ‡ (பா) உணருகிறார்களோ.

http://acharya.org

(வேய்த்தடந்தோளியார் வெண்ணெய் கொள்மாட்டாது) தங்கள் தோளுள்ளவுயர்த்தியளவும் உயரவைத்த வெண்ணெயை எட்டிக்கொள்ளமாட்டாமல், அளதயிர் பாலால் பர்யாப்தி பிறவாமல் வெண்ணெய் கொள்ளும் விரகுதேடி, தான்பிடிக்க விரதுதேடும் வேய்த்தடந்தோளினர் தன்னைப் பிடித்திருக்கச் செய்தேயும், வெண்ணெயிலுண்டான கசையாலும் அதுக்குஹிக்கும் விரகுகள் விசாரிக்கையாலும் இவன் நிஷ்க்ரியனைப் பிற்குமே. நின்றபோதே அவர்களுக்கு அதுதானே இடமாக உலகலந்தாடே பங்கிக்கலாமே. (அங்காப்புண்டிருந்தாலில்) இவன் தானும் "நானுமோரிடத்திலேயிருந்து வெண்ணெய்கொள்ளுகைக்கு உபாயசிந்தனை பண்ணலாமே" என்று அவ்விடம் தன்னிலேயிருக்குமே. (இன்னு முற்றும் அடியுண்டழுதானினின்றுமுற்றும்). "என்கையில் கோலால் கொந்திட மோதவும்கில்லேன்" என்றபோதே அழத்துடங்கினன்; ஸ்வக்ருஹத்திற்போலேயிறே புறம்பும் இவன் செய்வது. ... ... (நி)

(வேயித்யாதி) பசுமையாலும் சுற்றுடைமையாலும் வேய்போலேயிருப்பதாய், பெரிதாயிருந்துள்ள தோளையுடையவர்களுடைய வெண்ணெயை அபஹரிக்கமாட்டாதே. (அங்கித்யாதி) அங்கே அவர்கள் கட்டக் கட்டுண்டிருந்தவனுலே இன்று முடிவுதோம், (அடியுண்டித்யாதி) கட்டினவளவு மன்றிக்கே, அவர்களடிக்க, அவர்கள் கையாலே அடியுண்டிருந்தவனுலே இன்று முடிவுதோம்.

இத்தால் - அதுகூலரானவர்களுக்குக் கட்டி வைக்கலாம்படி பலயனுயிருந்தவன், எங்களுக்கு அபலயனுய் மிறுக்குக்களைப் பண்ணுநின்றான்; ஆனபின்பு, அவனுலே நாங்கள் இன்றுமுடிவதோ மென்கை. .... (நி)

"வேய்த்தடந்தோள்" என்று தோளே வர்ணித்தது-இப்படி அதிஸுந்தரிகளாயிருக்குமவர் க்ருஹங்களிலே அவர்கள் தன்னைக் கட்டும்படி வெண்ணெய் களவு காணப்புக்கு, அதற்காக, அவர்கள் தன்னை அந்தத் தோளாலே அணைக்க, அந்த ஹர்ஷாதிசயத்தாலே பரவசனுய், "வெண்ணெய் கொள்ளமாட்டாதே ஆப்புண்டான்" என்றதுக்கு ஹேதுவாகைக்காக வென்று திருவுள்ளம். ... ... (நி)

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, க0-தி, சு-பா, தள்ளி. சகள

மூ.—தள்ளித்தளர்நடை யிட்டிளம்பிள்ளையாய்
உள்ளத்தினுள்ளே யவளையுறநோக்கிக்
கள்ளத்தினில்வந்த பேய்ச்சிமுலையுயிர் [லின்றமுற்றும்
துள்ளச்சுவைத்தாளை லின்றமுற்றும் துவக்கறவுண்டாளை

ஸ்வா;—ஆரும்பாட்டு. (தள்ளியித்யாதி) பூதகையை நிரஸி
க்க ப்ரகாரத்தை யநுஸந்திக்கிறார்.

பருவத்தாலிளையனுய் தளர்நடையிடுகிற காலத்திலே,
(உள்ளமித்யாதி) "க்ருத்ரிமரூபையாய் வந்த பூதனையுடைய
முலையையும் அவள் ப்ராணனையும், அவள் நடுங்கிக் கூடாம்படி
சுவைத்து நிரஸிக்கக் கடவோம்" என்று மிகவும் திருவுள்ள
த்துக்குள்ளே ஒருவருமறியாமல் குறித்துக்கொண்டு கண்வளர்
ந்த வளவிலே, அவள் வந்தெடுத்துத் திருப்பவளத்திலே முலையை
வைத்த வளவிலே, குறித்தாப்போலே செய்து முடித்தானிறே.

வ்யா.—ஆரும்பாட்டு. (தள்ளித் தளர்நடையிட்டு) காலொ
ன்றி நடக்கத் தரிப்பில்லாமையாலே தடுமாறித்தளர்நடையிட்டு.
(இளம்பிள்ளையாய்) முக்த(ஷ்)சிசுவாய். இக்கால்-நடக்கைக்குங்கூட
ப(ஃ)லமில்லாத அதிபாலனுயிருக்கச்செய்தேயென்கை. (உள்ளத்தி
னுள்ளே அவளையுறநோக்கி) பிறர்க்குத்தெரியாதபடி கன்மநஸ்வி
னுள்ளே "நம்மை நலிவதாக வருகிறவள் இவள்" என்று அவளை
உறைக்கப்பார்த்து.

(கள்ளமித்யாதி) தன்வடிவை மறைத்துத் தாய்வடிவைக்
கொண்டு க்ருத்ரிமத்தாலேவந்த பூதனையுடைய முலைப்பாலோடே

அரு;—ஆரும்பாட்டு. (தள்ளியித்யாதி) இளம்பிள்ளை யென்னுதல், தளர் நடையிட்டிருக்கிற பிள்ளை யென்னுதல் சொல்லவமைந்திருக்க, "தள்ளி" என்றும், "தளர்" என்றும் "இளம்" என்றும் விசேஷிக்கையாலே தெரட்டில் பருவத்தைச் சொல்லுகிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்ய மருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி). (க) "விபுத்ஸ்யதாம்பாலகமாரிகாக்ரஹம் சராசராத்மாஸகிமீ
ரிதேக்ஷணம்" என்றதை உட்கொண்டு அர்த்தமருளுகிறார் (பிறர்க்கித்
யாதி).

(க) (க) பாகவ-க0-சு-அ.

http://acharya.org

மூ.—மாவலிவேள்வியில் மாணுருவாய்ச்சென்று
மூவடிதாவென் றிரந்தவிம்மண்ணினை
ஓரடியிட் டிரண்டா மடிதன்னிலே
தாவடியிட்டானு லின்றுமுற்றும் தரணியளந்தானு லின்று [முற்றும்.

(துவக்கறவுண்டானுலின்றுமுற்றும்)பேய்ச்சியுமாய், ப்ரச்சு(ச்ச)ந்தையுமாய், நஞ்சேற்றினமுலையில் பாலுமாலுல்தக்கதேதாஷம் தட்டாதிராதிறே. ஆயிருக்க, இவனுக்கு ஓரல்பமும் ஸ்பர்ஶித்ததில்லையிறே. *தாயகுழவியாய், பிள்ளைத்தனத்தில் புறையில்லை யென்னவுமாம். "உள்ளத்தினுள்ளே யவளையுறநோக்கிச்செய்தான்" என்னவுமாயிருக்கிறே. .... (சு)

அவ,—ஏழாம்பாட்டு, விரோதிநிரஸநத்தளவேயோ, ஆஸ்ரித ரக்ஷணம் செய்தப்ரகார மென்கிறார்.

ஸ்வா;—(மாவலியித்யாதி) மஹாபலியுடைய யஜ்ஞவாடத்திலே வாமநவேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்துச்சென்று ஓரடிதாழ்வு இடஅவளுயிரையும் அவள் துடிக்கும்படி பசையற வுண்டவளுலே இன்று முடிவுதோம். (துவக்கறவித்யாதி) அவள் நச்சுமுலையை உண்ணுநிற்கச்செய்தே, அந்நஞ்சில் தனக்கொரு ஸ்பர்சமற வுண்டவனுலே இன்று முடிவுதோம்.

இத்தால் - ஆஸ்ரிதர்க்கு நற்சிவனை தன்னைப் பூதனைகையில் அகப்படாமல் நோக்கி உபகரித்தவன், எங்களுக்குத் தன்னைத் தாராமல் அருமைப்படுத்தாநின்றான், ஆனபின்பு, அவனுலேநாங்கள் இன்று முடிவுதோமென்கை. (சு)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (மாவலிவேள்வியில்) இந்த்ரனுடையஐஸ்வர்யத்தை (நஞ்சில் தனக்கொரு ஸ்பர்ஶமற) என்றது-இதரனுக்குப் போலே நலிவுக்குடலான ஸம்பந்தமற வென்றபடி.

கீழ்மேல் பாட்டுக்களில் ஆஸ்ரித விஷயத்தில் இவன் ப்ரகாரங்களைச் சொல்லுகையாலே, தன்னை நலியவேண்டிவந்த பூதனையை ஸம்ஹரித்ததும் ஒருபகாரமான வழியைக்காட்டி ப்ரக்ருதத்திலே ஹேதுவாக்குகிறார் (இத்தாலித்யாதி). ... ... (சு)

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (மாவலியித்யாதி) ஆஸ்ரிதனான விந்த்ரனுக்காக மாவலி வேள்வியில் செல்லவேணுமோ வென்னவருளுகிறார் (இந்த்ரனுடைய

http://acharya.org

ப்பதாகத்திருவுள்ளத்தில் கோலி "மூவடிதா" என்று இரந்து பெற்ற விம்மணினே. "இம்மண்" என்றது - பதினாலுலோகத்தையுமிறே. ஓரடியிட்டு-அங்யலோஷத்வத்தையறுத்து, இரண்டாமடி தன்னிலே "உபரிதநலோகங்களிலுள்ளார்க்கு ஸ்வாதந்த்ர்யத்தால் வந்த செருக்கை யொழிக்கக்கடவோம்" என்று திருவுள்ளம் பற்றி.

வர்யத்தைத்தன் பலத்தாலேஅபஹரித்துக்கொண்டு. (க)"கோவரிய மாவலி" என்கிறபடியேதன்னரசாய், அழிக்கவொண்ணாதபடி ஔதார்யமென்பதொரு குணத்தையுடையனுயிருந்த மஹாபலியினுடைய யாகத்திலே. (மாணுருவாய்ச்சென்று) (உ)"கள்ளக்குறளாய்" என்கிறபடியே-அவனே ஸர்வஸ்வாபஹாரம் பண்ணுகைக்காக வாமநவேஷத்தைக்கொண்டு வடிவழகாலும் நடையழகாலும் இவன் அபஹரிக்கநினைத்தனுய், தான் சொன்னது மாறுமற் செய்யும்படி சென்று.

(மூவடிதாவென்றிரந்த இம்மண்ணினை) அவன் சடக்கென இசைந்து கருகைக்காகவும், பின்பு ஓரடிக்கு அவனைச் சிறைவைக்கைக்காகவும், "என்காலாலே மூன்றடிதா" என்று இரந்துபெற்ற இப்பூமியை. "மண்" என்கிறவித-மற்ற லோகங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம். (ஓரடியித்யாதி) அளக்கிறவளவிலே பூமிப்பரப்படங்கலும் தனக்குள்ளேயாம்படி ஓரடியிட்டு, இரண்டாமடி தன்னிலே. (காவடியித்யாதி) ஊர்த்வலோகங்களடங்கலும் தனக்

வித்யாதி). ஆகில் ஆஸ்ரித விரோதியை நிரஸிக்க வொண்ணாதோ வென்னவருளுகிறார் (அழிக்கவொண்ணாத வித்யாதி). "மாவலி வேள்வியில் இரந்த" என்றுல் போராதோ? "மாணுருவாய்ச் சென்று" என்பானென்னென்னவதற்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (கள்ளவித்யாதி).

ஊர்தா வென்னுதே "அடிதா" என்றதற்கும், இரண்டென்னுதே "மூன்று" என்றதற்கும் நியாமகங்களே யருளுகிறார் (அவன் சடக்கெனவித்யாதி). "மூவடி" என்றதற்கு "அசலார் காலால்மூவடி" என்று தோற்று மனவில், இவன் நினைத்த கார்யமாகாது; அதற்காக "என்காலாலே" என்று விசேஷித்தருளுகிறார். (தனக்குள்ளே)-அடிக்குள்ளே. ... ... (எ)

(க) தி-வாய்-கூ-அ-எ. (உ) தி-மொ-டி-க-உ.

http://acharya.org

மூ.—தாழைதண்ணம்பல் தடம்பெரும்பொய்கைவாய்
வாழுமுதலே வலிப்பட்டு வாதிப்புண்
வேழந்துயர்கெட. விண்ணோர்பெருமானுய் [லின்றுமுற்றும்.
ஆழிபணிகொண்டானை லின்றுமுற்று மதற்கருள் செய்தானை

(காவடியிட்டானுல்) காவுவதாகத்துடங்கினனுல். (தரணி யளந்தானுல்) இப்படியிறே அளந்தபடி. தரணி-எல்லாலோகத்துக்கு முபலக்ஷணம். (காவடி) இவன் நினைவிலே சென்றவடியென்னுதல். நினைவுபின்செல்லச்சென்றவடியென்னுதல்.

அவ.— எட்டாம்பாட்டு. ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கும், மழுங்காத ஞானமான ஸங்கல்பமுண்டாயிருக்கச் செய்தேயும், பரதந்த்ரீக்காஸஹிஷ்ணுவாய்ரக்ஷித்தானென்கைமிகையாயிருக்கவும், கார்யப்பாட்டாலேயும் மிக்கக்ருபையாலும் ரக்ஷித்தானென்று கொண்டாடுகிறார்.

ஸ்வா:—(தாழையித்யாதி) (க)"மொய்ம்மாம்பூம்பொழில்" என்றுமாபோலே, தாழையும் கரைசூழ்ந்துகிடக்கும்போலேகாணும். குள்ளே யாம்படி காவியடியிட்டவனுலே இன்றுமுடிவதாம். (தரணியித்யாதி). திருவடிகளின் மார்த்தவம்பாராதே, ஓராஸ்ரிதனுக்காக இப்படிலோகத்தையளந்தவனுலே இன்றுமுடிவதாம்.

இத்தால்-தன்னை யழியமாறியும் ஆஸ்ரித ரக்ஷகத்தம் செய்யுமவன், எங்களரக்ஷகத்தம் செய்யாதே ஈடுபடுத்தாகின்றன்; ஆனபின்பு, அவனுலே காங்கள் முடிவதாமென்கை.

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (தாழையித்யாதி) கரையிலேதாழைகளையும், உள்ளே குளிர்ந்த ஆம்பல்களையு முடைத்தாய், மிகவும் பெரிதாயிருந்துள்ள பொய்கையிடத்திலே. தாழை, கரையிலுண்டான சோலைக்கு உபலக்ஷணம். (க)"மொய்ம்மாம்பூம்பொழிற் பொய்கை" என்றுரிறே ஆழ்வார். ஆம்பல் - உள்ளுண்டான புஷ்பங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம். (உ)"வைகுதாமரை வாங்கிய

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (தாழையித்யாதி) பொழில் சொல்லவேண்டியிருக்க, தாழை மாத்ரம் சொல்லக்கூடாமையாலே அருளுகிறார் (தாழையித்யாதி). ஆம்பல் உபலக்ஷணமாவானென்னு மதுக்கு ப்ரமாண பூர்வகம் நியமகம்காட்டுகிறார் (வைகுதாமரையித்யாதி)."வைகு"என்றதினர்த்தம் (நெருங்க)

(க) தி-வாய்-நூ-டு-க. (உ) தி-மொ-ருஅ-நூ-.

http://acharya.org

ம்பல்-பூக்களுக்கு முபலக்ஷணம். (தடம்பெரும்பொய்கை) ஆழத்தாலே குளிர்த்தியும், (தடம்) அகலத்தால் வந்த விடமுடைமையும், (பெரும்பொய்கை) நீளத்தால்வந்த பெருமையு முடைத்தான பொய்கைக்குள்ளே ஸஞ்சரித்து வாழுகிற முதலையாகிற வலியிலே அகப்பட்டு.

(வாதிப்புண்வேழம்)(க)"Xஜஆகர்ஷ ஜீவீரேத்ரா ஆகர்ஷஜலே-கஜ ஆகர்ஷதே ஜீரே க்ராஹ ஆகர்ஷதே ஜலே" என்னும்படி அநேக காலம் க்லேசித்த ஸ்ரீகஜேந்த்ரன் க்லேசம் கெடும்படி. (விண்ணோர் பெருமானைப் ஆழிபணி கொண்டானால்) ஆண்ணோர் பெருமானை கைக்காக காரணத்வ நிபந்தநமான திருநாமத்தையும், (உ)"காராய

வேழம்" என்கிறபடியே தாமரை கொருங்கப் பூத்துக்கிடக்கிறதுகண்டு, அதுபறிக்கைக்காகவிறே "உள்ளே துஷ்டஸத்வம் கிடக்கிறது" என்றறியாதே ஸ்ரீ கஜேந்த்ரன்றன் இப்பொய்கையிலே அத்யாதரத்தோடே சென்று இழிந்தது. (வாழுமுதலை வலிப்பட்டு) நெடுங்காலமெல்லாம் "நம் சாபமோக்ஷத்துக்கு ஓராண வருவ தெப்போதோ?" என்கிற நினைவோடே, அதனுள்ளே வர்த்தித்த முதலையாகிற வலியிலேயகப்பட்டு.

(வாதிப்புண்வேழம் துயர்கெட) (க)"Xஜஆகர்ஷ ஜீவீரேத்ரா ஆகர்ஷஜீவீ-கஜ ஆகர்ஷதேஜீரே க்ராஹ ஆகர்ஷதே ஜலே" என்கிறபடியே அது நீருக்கிழுக்க, தான் கரைக்கிழுக்க (உ)"திவ்யம் வர்ஷஸஹஸ்ரகம்-திவ்யம் வர்ஷஸஹஸ்ரகம்" என்கிறபடியே நெடுங்காலம் இப்படி பாதைப்பட்ட ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய "பூச்செவ்வியழியாமல் திருவடிகளிலே சாற்றப்பெற்றிலோம்" என்கிற க்லேசம் தீரும்படியாக, (விண்ணோர் பெருமானையாழிபணி கொண்டானென்று முற்றும்) அயர்வறுமமர்களதிபதியான மேன்மை தோற்றப்பெரிய திருவடி மேற்கொண்டு சென்று (ச) "க்ராஹம் சக்ரேணஸூதம்-க்ராஹம்

என்றது, முதலைக்கு அந்தப்பொய்கையில் வர்த்தகம் வாழ்ச்சியானமையை உபபாதிக்கிறார் (நெடுங்காலமித்யாதி).

"ஆழியாலே பணிகொண்டான்" என்று ஸமர்ப்பயாஹாரத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி பலிதார்த்தத்தையருளுகிறார் (க்ராஹமித்யாதி), ... (அ)

(க) வி-த-சுக-சசு. (உ) சிறி-திரும-நி0. (ங) வி-த. (ச) வி-தக-அ0

http://acharya.org

மூ.—வானத்தெழுந்த மழைமுகில்போலெங்கும்
கானத்துமேய்ந்து களித்துவிளையாடி
ஏனத்தருவாயிடந்த விம்மண்ணினைத் [லின்றுமுற்றும்.
தானத்தேயைத்தா னின்றுமுற்றும் தாணியிடந்தா னு

ணுவோமனிவண்ணுகாகூணையாய்'' என்கிற திருநாமங்களைச்சொல்லி அழைக்கப்படியாலும், * ஆனையின் துயரம் தீரப்புள்ளூர்ந்து சென்று நின்றிறே ஆழிதொட்டு அவன் க்லேசத்தைப் போக்கிற்றும். ''விண்ணோர்பெருமானுய் ஆழிபணிகொண்டான்'' என்றபோதே ஸம்ஸாரபோக்யத்வமும், விஸ்வபதார்த்தஸத்தையும் அவனுலேயிறே. (க)''இச்சாதீந-இச்சாதனவ''. அத்தாலேயிறே இவன்மூ கலேவலேயி லேதெடுங்காலம் கிடந்திருக்கச்செய்தேயும் ஸத்தைகிடந்தது. ''ஜ்ஞ லங்க்ரியபலம்-திக்பலம் க்ஷத்ரியபலம்'' என்றபக்திமார்க்கத்தைவிட்டு ப்ரபத்திமார்க்கத்திலே ''போந்து வாராய்''என்றழைக்க வல்லனு யிற்றும். த்ரௌபதி சரணாகதை யாயிருக்கச் செய்தேயும் ''வா ரா யென்னரிடரை கீக்காய்'' என்றழைத்திலளே. ''மறையும் மறை யும்'' என்றுமேறே சிற்றுள் கொண்டார். ''ஆழிபணிகொண்டான்'' என்கையாலே, ''நித்யம் பூவிட்டுப் போந்தவனைக் கொண்டிலன்'' என்று தோற்றுகிறது. (அதற்கருள் செய்தானல்) ஸ்வகதஸ்வீ காரப்ரபத்தியிலே தாதிக்கை முழுத்த, இதற்கு க்ருபை செய்தா னல். .... (அ)

அவ;—ஒன்பதாம்பாட்டு. ஸ்ரீவராஹத்தினுடைய அதிமா னுஷத்வத்தை யநுஸந்திக்கிறார்,

ஸ்வா.—(வானத்தித்யாதி) ஆகாசத்திலே நீர்கொண்டெழு

சக்ரேண மாதவ:'' என்கிறபடியே திருவாழியாலே முதலையைத் துணித்து அந்தச் சிறையை விடுவித்து, அவன் கையில் பூவைத் திருவடிகளிலே யிடுவித்துக்கொண்டு, இப்படி ரக்ஷித்தவனுலே இன்று முடிவதோம். (அதற்கருள் செய்தித்யாதி) (க)''கைம்மா வுக்கருள் செய்த'' என்கிறபடியே அந்த யானைக்கு அப்படி அரு ளப்பண்ணினவனுலே இன்று முடிவதோம்.

இத்தால்,-ஆஸ்ரிதனுடைய ஆர்த்திதீரச்சென்று ரக்ஷித்தவன் எங்கோ ஆர்த்தைகளாயிடுபடும்படி பண்ணுகின்றன்; ஆனபின்பு அவனுலே நாங்கள் இன்று முடிவதோமென்கை.

(க) வை-ஸ்தகூ.

http://acharya.org

ந்த மேகம்போலே யென்னும்படியான நிறத்தைச் சொல்லுதல். மேகத்தோடொத்த உயர்த்தியைச்சொல்லுதல். வானத்தில் மழை முகில்போலுயர்ந்த. "போல்" என்கையாலே-ஒப்பும், "எழுந்த" என்கையாலே மேகபதத்துக்கு மவ்வருகான மஹாவராஹத்தினுடைய உயர்த்தியையும் காட்டுகிறது. (எங்கும் கானத்துமேய்ந்து) கானத்தெங்கும்மேய்ந்து. "எங்கும்" என்றது-வின்ஹவ்யாக்கரங்களாலுண்டான கடையற்றவளவின்றிக்கே, மேய்ந்து, செருக்குத்தோன்ற கர்வித்து விளையாடித் திரிகையாலே. எனக்குருவாய்த் தானேயிடந்தவிம்மண்ணினை, (க) "நான்றிலவேழ்மண்ணும் தானத்தவே" என்னுமாபோலே முன்பு நின்ற ஸ்தானத்திலே வைத்தானை, (இன்று முற்றும்) "வானத்தெழுந்த மழை முகில் போலே எனக்குருவாய் தானிடந்தானென்று முற்றும், இடந்த விம்மண்ணினை- தானத்தே வைத்துக்கானத்து மேய்ந்து களித்து விளையாடினனை இன்று முற்றும்" என்றன்வயம்.

வ்யா.— ஒன்பதாம்பாட்டு. (வானத்தெழுந்த மழைமுகில் போல்) ஆகாசத்திலே நீர் கொண்டெழுந்த காளமேகம்போலே. இக்கால் திருமேனியின் நிறத்தைச் சொல்லுகிறது. (எங்கும் கானத்துமேய்ந்து) காட்டிலே ஒரு ப்ரதிபக்ஷபயமற எங்கும் ஸஞ்சரித்து, கோரைக்கிழங்கு முதலானவற்றை ஜீவித்து, (களித்துவிளையாடி) ஜாதயுசிதமான கர்வத்தோடே கூடிக்கொண்டு விளையாடி.

(எனக்குருவாய்) நீருக்கும் சேற்றுக்குமிறையாத வராஹவேஷத்தையுடையனாய். (இடந்தவித்யாதி) அண்டபித்தியில் நின்றும் ஓட்டுவிடுவித்தெடுத்த இந்தப் பூமியை, (க) "நான்றிலவேழ்மண்ணும் தானத்தவே" என்னும்படி ஸ்வஸ்தானத்திலே வைத்தவனாலே இன்று முடிவுதோம். (தாரணியித்யாதி) இப்படி நிமக்னையான பூமியை உத்தரித்தவனாலே இன்று முடிவுதோம்.

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வானத்தித்யாதி). "கானத்தெங்கும் மேய்ந்து" என்றன்வயித்தர்த்தமருளுகிறார் (காட்டிலேயித்யாதி).

ப்ரளயத்தில் அமிழ்ந்த பூமியை எடுக்கைக்கு உபயுக்த மென்னுமிடம் தோன்ற விசேஷிக்கிறார் (நீருக்குமித்யாதி). ... ... (கூ)

(க) தி-வாய்-எ-அ-கூ.

http://acharya.org

மூ —அங்கமலக்கண்ணன்றன்னை யசோதைக்கு
மங்கைகொல்வார்கள்தாம் வந்துமுறைப்பட்ட
அங்கவர்சொல்லைப் புதுவைக்கோன்பட்டன்சொல்
இங்கிவைவல்லவர்க் கேதமொன்றில்லையே. (கo)

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அன்றியே, (வானகத்தியாதி) ஆகாசத்திலே கிளம்பின மழை முகில் போல் நீர், கொண்டெழுந்த காளமேகம் போலே, (எங்கும்) எல்லாவிடத்தும், (கானத்து மேய்ந்து) சோலைகளிலே மேய்ந்து, (களித்து விளையாடி.) ப்ரளயார்ணவத்தில் முழுகிப் பெரிய கர்வத்தோடே விளையாடி.

(எனத்துருவாயிடந்த விம்மண்ணினை) உபரிதலோகங்களில் டங்காத மஹாவராஹதூபியாய் அண்டபித்தியில் நின்றும் ஒட்டு விடுவித்து இடந்தவிம்மண்ணினை. (க)"ஏழ்மண்ணும்-நான்றிலதானத்தவே" என்னும்படி-தானைத்தேவைத்தானல், (தரணியிடந்தானல்) "இடந்தவிம்மண்" என்னும்படி. தரணியிடந்தானல் இன்று முற்றும்.

"மழைமுகில்போல் எனத்துருவாய் வானத்தெழுந்த கானத்தெங்கும் மேய்ந்து களித்து விளையாடித் தரணியிடந்தானல் இன்று முற்றும், இடந்த விம்மண்ணினைத்தானத்தே வைத்தானல் இன்று முற்றும்" என்றன்வயம். ... ... (கூ)

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றூர்க்குப் பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

இத்தால் - ப்ரளயாபத்தையான பூமியை யெடுத்தவன், எங்களை விரஹ ப்ரளயத்தே தள்ளா நின்றான்; ஆனபின்பு, அவனுடைய நாங்களின்று முடிவதோமென்கை. ... ... (கூ)

அவ;—நிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்றூர்க்குப் பலம்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

வ்யா,—(அங்கமலக் கண்ணன்றன்னை) சிவப்பாலும் விகாஸத்

(க) இ-வாய்-எ-கூ.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, உ-ப, க0-இ, க0-பா, அங்கமலம்.

ஸ்வா;—(அங்கமலக் கண்ணனித்யாதி) அப்போதலர்ந்த செவ்விக்தாமரை போலேயாய் பரத்வஸுசகமான திருக்கண்களையுடையவனை. (அசோதையித்யாதி) யசோதைக்குப் பருவத்தாலிளையராய் க்ருஷ்ணனளவிலே ஸ்நேஹிகளுமா யிருக்கிறவர்கள் அவள் க்ருஹத்திலேவந்து முறைப்பட்டசொல்லை.

(புதுவைக்கோன்பட்டன் சொல்) திருமுனிகைக்கு நிர்வாஹகரான் வாழ்வாருளிச்செய்த சொல்லான விவற்றை ஸாபிப்ராயமாக, இங்கேயிருக்கச் செய்தேயும் இவற்றையதுஸந்திக்க வல்லவர்களுக்குப் பொல்லாங் கென்னப்பட்டவை யெல்லாம் நிரன்வயவிநாசமாய்ப்போம்.

"மங்கை நல்லார்கள் அவர் தாம் அங்கமலக்கண்ணன் றன்னை யசோதைக்கு அங்கு வந்து முறைப்பட்ட சொல்லை புதுவைக் காஞ்சி செல்வியாலும் அழகிய தாமரைப்பூப்போலே யிருக்கிற திருக்கண்களை யுடையவனைப்பற்ற. (அசோதைக்கு) தாயாரான யசோதைப்பிராட்டிக்கு. (மங்கை நல்லார்கள் தாம்) பருவத்தாலிளையராய் க்ருஷ்ணனளவிலே ஸ்நேஹிகளுமாயிருக்கிற பெண்களானவர்கள் தாங்கள். (அங்கு வந்து முறைப்பட்ட) அவளகத்திலே வந்து தங்களீடுபாடு தோற்ற முறைப்பட்ட. (அவர்சொல்லை) அவர்கள் சொல்லை. "மங்கைகல்லாரானவர்கள் தாம் - அங்கமலக் கண்ணன்றன்னைப் பற்ற - அங்கு - வந்து - அசோதைக்கு - முறைப்பட்ட சொல்லை" என்றன்வயம்.

(புதுவைக்கோன்பட்டன் சொல்-இவை) அவர்கள் முறைப்பட்ட சொல்லை. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வாரருளிச் செய்த சொல்லானவிவற்றை. (இங்கு-வல்லவர்க்கு)

அரு;—பத்தாம்பாட்டி. (அங்கமலமித்யாதி) (செவ்வியாலும்) என்றது - பரிமளத்தாலு மென்றபடி. (க) "ஸர்வகந்த:" ஸ்வகந்த:" என்கிற வஸ்துவின் கண்ணுக்குப் பரிமளம் ஸித்தமிறே, (பற்ற) என்றது "முறைப்ப

(க) சாந்தோக்யம்-கூ-கச-ச.

http://acharya.org

கோன்பட்டன் சொல்விவை இங்கும் வல்லவர்க்கேத மொன் றில்லை'' என்றன்வயம்.

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழிப்பிள்ளையருளிச் செய்த
இரண்டாம்பத்து ஸ்வாபதேசவ்யாக்யாநம் முற்றிற்று.

இந்தலோகத்திலே ஸாபிப்ராயமாக வல்லவர்களுக்கு. (ஏதமொன் றில்லையே) பொல்லாங்கென்னப்பட்டவை யொன்று மில்லாதபடி போம்.

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியஜீய ரருளிச்செய்த
இரண்டாம்பத்து வ்யாக்யாநம் முற்றிற்று.

டில்'' என்றதுக்கநுகுணமாக வத்யாஹரித்த பதமென்று கொள்வது. (கo)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.
இரண்டாம்பத்து அரும்பதம் முற்றிற்று.

—(ஃ)—

பெரியாழ்வார் திருமொழி இரண்டாம்பத்து
பத்தாம் திருமொழி முற்றிற்று.

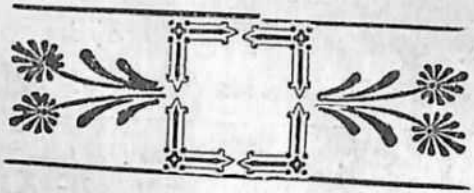

http://acharya.org